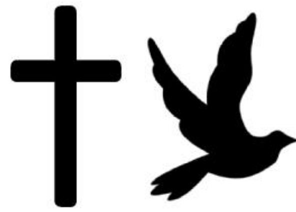

სახარებები და მოციქულთა საქმეები

სარჩევი

მათე

თავი 1

1წიგნი იესო ქრისტეს
თაობისა, დავითის ძის,
აბრაამის ძისა.
2აბრაამმა შვა ისააკი; და
ისაკმა შვა იაკობი; და
იაკობმა შვა იუდა და მისი
ძმები;
3და იუდას შვა ფარესი და
ზარა თამარიდან; და ფარესმა
შვა ესრომი; და ესრომ შვა
არამი;
4და არამს შვა ამინადაბი; და
ამინადაბმა შვა ნაასონი; და
ნაასონმა შვა სალმონი;
5და სალმონს შვა ბოოზი
რაქაბიდან; და ბუზმა შვა
ობადი რუთიდან; და ობედ შვა
იესე;
6და შვა იესემ დავით მეფე; და
დავით მეფემ შვა სოლომონი
მისგან, რომელიც იყო ურიას
ცოლი;
7სოლომონმა შვა რობოამი; და
რობოამმა შვა აბია; და აბიამ
შვა ასა;
8და ასას შვა იოსაფატი; და
იოსაფატმა შვა იორამი; და
იორამ შვა ოზიასი;
9და ოზიამ შვა იოათამი; და
იოათამ შვა აქაზი; და აქაზმა
შვა ეზეკია;
10და ეზეკიამ შვა მენასე; და
მენასემ შვა ამონი; და
ამონმა შვა იოსია;
11და იოსიამ შვა იექონია და
მისი ძმები ბაბილონში
გადაყვანის დროს.
12და მას შემდეგ, რაც ისინი
ბაბილონში მიიყვანეს,
იექონიას შვა სალათიელი; და
სალათიელმა შვა ზორობაბელი;
13და ზორობაბელმა შვა
აბიუდი; და აბიუდმა შვა
ელიაკიმი; და ელიაკიმ შვა
აზორი;
14და აზორმა შვა სადოკი; და
სადოკმა შვა აქიმ; და აქიმ
შვა ელიუდი;
15და ელიუდმა შვა ელეაზარი;
და ელეაზარმა შვა მათანი; და
მათთან შვა იაკობი;
16და იაკობმა შვა იოსები,
ქმარი მარიამისა,
რომლისგანაც დაიბადა იესო,
რომელსაც ჰქვია ქრისტე.
17ასე რომ, ყველა თაობა
აბრაამიდან დავითამდე არის
თოთხმეტი თაობა; დავითიდან
ბაბილონში გადაყვანამდე
თოთხმეტი თაობაა; და
ბაბილონში გადაყვანიდან
ქრისტემდე თოთხმეტი თაობაა.
18ახლა იესო ქრისტეს
დაბადება ასე მოხდა: როცა
დედა მისი მარიამი იოსებს
შეერთო, სანამ ისინი
შეიკრიბებოდნენ, იგი
სულიწმიდის შვილად იპოვეს.
19მაშინ, იოსები, მისი ქმარი,
მართალი კაცი იყო და არ
სურდა მისთვის საჯაროდ
ექცია, განიზრახა ფარულად
გაეთავისუფლებინა იგი.
20მაგრამ სანამ ის ფიქრობდა
ამ საკითხებზე, აჰა, უფლის
ანგელოზი გამოეცხადა მას
სიზმარში და უთხრა: იოსებ,
დავითის ძე, ნუ გეშინია, რომ
წაიყვანო შენი ცოლი მარიამი,
რადგან მასში ჩასახული არის.
სულიწმიდისა.
21და გააჩენს ძეს და
დაარქმევ სახელად იესო,
რადგან ის იხსნის თავის
ხალხს მათი ცოდვებისგან.
22ახლა ეს ყველაფერი
გაკეთდა, რათა
აღსრულებულიყო უფლის მიერ
ნათქვამი
წინასწარმეტყველის მიერ:
23აჰა, ქალწული ორსულად
იქნება და შობს ვაჟს და
დაარქმევთ სახელად
ემანუელს, რაც ითარგმნება:
ღმერთი ჩვენთანაა.
24ძილში აღდგომილი იოსები
ისე მოიქცა, როგორც უბრძანა
მას უფლის ანგელოზმა და
მოიყვანა თავისი ცოლი.
25და არ იცნობდა მას, სანამ არ
გააჩინა თავისი პირმშო, და
უწოდა მას სახელი იესო.

თავი 2

1როდესაც იესო დაიბადა
იუდეის ბეთლემში ჰეროდე
მეფის დროს, აჰა, მოვიდნენ
ბრძენკაცები
აღმოსავლეთიდან
იერუსალიმში,
2ამბობდა: სად არის ის, ვინც
დაიბადა იუდეველთა მეფედ?
რამეთუ ვიხილეთ მისი
ვარსკვლავი აღმოსავლეთით
და მოვედით მის
თაყვანისცემად.
3ეს რომ გაიგო ჰეროდე მეფემ,
შეწუხდა და მთელი
იერუსალიმი მასთან ერთად.

4და როცა შეკრიბა ხალხის
ყველა მღვდელმთავარი და
მწიგნობარი,ჰკითხა მათ,სად
უნდა შობილიყო ქრისტე.
5და უთხრეს მას:იუდეის
ბეთლემში,რადგან ასეა
დაწერილი
წინასწარმეტყველის მიერ:
6და შენ ბეთლემი,იუდას
ქვეყანაში,არ ხარ უმცირესი
იუდას მთავრებს შორის,
რადგან შენგან გამოვა
მმართველი,რომელიც
განაგებს ჩემს ხალხს
ისრაელს.
7მაშინ ჰეროდემ,როცა
ფარულად მოუწოდა
ბრძენკაცებს,გულმოდგინედ
ჰკითხა მათ,თუ რა დროს
გამოჩნდა ვარსკვლავი.
8და გაგზავნა ისინი
ბეთლემში და უთხრა:წადით და
გულმოდგინედ მოძებნეთ
ბავშვი;და როცა იპოვით მას,
კვლავ მომიტანეთ,რათა მეც
მივიდე და თაყვანი ვცემ მას.
9როცა გაიგეს მეფე,წავიდნენ;
და,აჰა,ვარსკვლავი,რომელიც
ნახეს აღმოსავლეთში,
მიდიოდა მათ წინ,სანამ არ
მოვიდა და დადგა იქ,სადაც
ბავშვი იყო.
10ვარსკვლავი რომ დაინახეს,
დიდი სიხარულით გაიხარეს.
11და როდესაც შევიდნენ
სახლში,იხილეს ყრმა
მარიამთან,დედამისთან
ერთად,და დაემხოდა თაყვანი
სცეს მას;ოქრო,საკმეველი და
მური.
12და სიზმარში ღმერთმა
გააფრთხილა,რომ არ
დაბრუნებულიყვნენ
ჰეროდესთან,წავიდნენ
თავიანთ ქვეყანაში სხვა
გზით.
13და როცა წავიდნენ,აჰა,
უფლის ანგელოზი გამოეცხადა
იოსებს სიზმარში და უთხრა:
ადექი და წაიყვანე ყრმა და
დედამისი და გაიქეცი
ეგვიპტეში და იყავი იქ,
სანამ არ მოგიყვები სიტყვას.
ჰეროდე ეძებს პატარა ბავშვს,
რათა გაანადგუროს იგი.
14როცა ადგა,ღამით წაიყვანა
ყრმა და დედამისი და წავიდა
ეგვიპტეში.
15და იყო იქ ჰეროდეს
სიკვდილამდე,რათა
აღსრულდეს უფლის მიერ
ნათქვამი
წინასწარმეტყველის მიერ:
ეგვიპტიდან გამოვიძახე
ჩემი ძე.
16მაშინ ჰეროდემ,როცა
დაინახა,რომ დასცინოდნენ
ბრძენკაცებს,ძალიან
განრისხდა და გაგზავნა და
მოკლა ყველა ბავშვი,
რომლებიც იყვნენ ბეთლემში
და მის ყველა სანაპიროზე,
ორი წლის ასაკიდან და
ქვევით,შესაბამისად.დრო,
რომელიც გულმოდგინედ
ეკითხებოდა ბრძენკაცებს.
17მაშინ აღსრულდა იერემი
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი:
18რამაში გაისმა ხმა,გოდება,
ტირილი და დიდი გლოვა,
რახელი ტიროდა თავის
შვილებზე და არ სურდა
ნუგეშისცემა,რადგან ისინი
არ არიან.
19მაგრამ როცა ჰეროდე
მოკვდა,აჰა,უფლის ანგელოზი
ეჩვენა სიზმარში იოსებს
ეგვიპტეში.
20ამბობდა:ადექი,წაიყვანე
ყრმა და დედამისი და წადი
ისრაელის ქვეყანაში,რადგან
მკვდრები არიან,რომლებიც
ყრმის სიცოცხლეს ეძებდნენ.
21და ადგა,წაიყვანა ყრმა და
დედამისი და მივიდა
ისრაელის ქვეყანაში.
22მაგრამ როცა გაიგო,რომ
არქელაოსი მეფობდა იუდეაში,
მამამისის ჰეროდეს ოთახში,
შეეშინდა იქ მისვლა;მაგრამ
სიზმარში ღვთისგან
გაფრთხილებული,გალილეის
მხარეში გაბრუნდა.
23და მივიდა და დამკვიდრდა
ქალაქში,რომელსაც ჰქვია
ნაზარეთი,რათა აღსრულდეს
წინასწარმეტყველთა მიერ
ნათქვამი,რომ მას
ნაზარეველი ეწოდოს.

თავი 3

1იმ დღეებში მოვიდა იოანე
ნათლისმცემელი და
ქადაგებდა იუდეის უდაბნოში,
2და ამბობდა:მოინანიეთ,
რამეთუ მოახლოვდა ცათა
სასუფეველი.
3რადგან ეს არის ის,ვისზეც
ესაია წინასწარმეტყველმა
თქვა:უდაბნოში
მღაღადებელის ხმა:

მოამზადეთ უფლის გზა,
გაასწორეთ მისი ბილიკები.
4 და იმავე იოანეს ჰქონდა
სამოსი აქლემის ბეწვისგან
და ტყავის სარტყელი მის
წელზე; და მისი ხორცი იყო
კალიები და ველური თაფლი.
5 მაშინ გამოვიდნენ მასთან
იერუსალიმი, მთელი იუდეა და
იორდანეს ირგვლივ მთელი
მხარე,
6 და მოინათლნენ მისგან
იორდანეში და აღიარებდნენ
თავიანთ ცოდვებს.
7 მაგრამ როცა დაინახა
მრავალი ფარისეველი და
სადუკეველი მის ნათლობაზე
მისული, უთხრა მათ:
გველგესლათა თაობაო, ვინ
გაგაფრთხილათ,
გაქცეულიყავით მომავალი
რისხვისგან?
8 ამიტომ გამოიღეთ
მონანიებისთვის
შესაფერისი ნაყოფი:
9 და ნუ იფიქრებთ, რომ
საკუთარ თავში თქვათ: ჩვენ
გვყავს აბრაამი ჩვენი მამა,
რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ ღმერთს შეუძლია ამ
ქვებიდან აღზარდოს შვილები
აბრაამისთვის.
10 და ახლაც ნაჯახი ედება ხის
ფესვებს: ამიტომ ყოველი ხე,
რომელიც არ გამოიღებს კარგ
ნაყოფს, ჭრიან და ცეცხლში
ყრიან.
11 მე გნათლავთ თქვენ წყლით
მონანიებისთვის, მაგრამ ის,
ვინც ჩემს შემდეგ მოდის,
ჩემზე ძლიერია, რომლის
ტარების ღირსი არ ვარ; ის
მოგნათლავთ სულიწმიდით და
ცეცხლით.
12 ვისი გულშემატკივარიც
ხელშია, ის მთლიანად
გაწმენდს თავის იატაკს და
შეაგროვებს თავის ხორბალს
გარნაში; მაგრამ ჩაუქრობელი
ცეცხლით დაწვავს ჭურჭელს.
13 მაშინ მოვიდა იესო
გალილეიდან იორდანეში
იოანესთან, რათა მოენათლა
მისგან.
14 მაგრამ იოანემ აუკრძალა
მას და უთხრა: მე მჭირდება
შენგან მონათვლა და ჩემთან
მოდიხარ?
15 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: აწ
ეგრე იყოს, რამეთუ ესე
გვმართებს ყოველი
სიმართლის აღსრულება.
შემდეგ მან განიცადა იგი.
16 ხოლო იესო, როცა მოინათლა,
მაშინვე ავიდა წყლიდან და,
აჰა, გაიხსნა მას ცა და იხილა
ღვთის სული, მტრედივით
ჩამომავალი და ანთებული
მასზე.
17 და აჰა ხმა ზეციდან,
რომელიც ამბობს: ეს არის
ჩემი საყვარელი ძე, რომელიც
მომეწონა.

თავი 4

1 მაშინ იესო სულისაგან
უდაბნოში წაიყვანეს
ეშმაკის განსაცდელად.
2 და როცა იმარხულა ორმოცი
დღე და ორმოცი ღამე, შემდეგ
მოშივდა.
3 და როცა მივიდა მასთან
მაცდური, უთხრა: თუ ძე ღვთისა
ხარ, ბრძანე, რომ ეს ქვები
პური იყოს.
4 მან კი მიუგო და თქვა:
და წერილია: მხოლოდ პურით კი
არ იცოცხლებს ადამიანი,
არამედ ყოველი სიტყვით,
რომელიც გამოდის ღვთის
პირიდან.
5 მაშინ ეშმაკმა წაიყვანა
იგი წმინდა ქალაქში და
დააყენა ტაძრის მწვერვალზე,
6 და ჰრქუა მას: თუ ძე ხარ
ღმრთისა, დააგდე თავი,
რამეთუ დაწერილია: თავის
ანგელოზებს ავალდებულებს
შენზე; ქვის წინააღმდეგ.
7 უთხრა მას იესომ: კვლავ
და წერილია: არ გამოსცადო
უფალი, შენი ღმერთი.
8 კვლავ, ეშმაკმა აიყვანა იგი
უაღრესად მაღალ მთაზე და
უჩვენა მას მსოფლიოს ყველა
სამეფო და მათი დიდება;
9 და ჰრქუა მას: ყოველივე
ამას მოგცემ, თუ დაეცემი და
თაყვანს მცემ.
10 მაშინ უთხრა მას იესომ:
წადი აქედან, სატანა, რადგან
და წერილია: უფალს, შენს
ღმერთს ეცი თაყვანი და
მხოლოდ მას ემსახურე.
11 მაშინ ეშმაკმა მიატოვა
იგი და, აჰა, მოვიდნენ
ანგელოზები და
ემსახურებოდნენ მას.
12 იესომ რომ გაიგო, რომ იოანე
ჩასვეს საპყრობილეში,
წავიდა გალილეაში;

13 და დატოვა ნაზარეთი,
მივიდა და დასახლდა
კაპერნაუმში,რომელიც არის
ზღვის სანაპიროზე,
ზაბულონისა და ნეფთალიმის
საზღვრებში.
14 რათა აღსრულდეს ესაია
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი ნათქვამი:
15 ზაბულონის მიწა და
ნეფთალიმის მიწა,ზღვის
გზაზე,იორდანეს გაღმა,
წარმართთა გალილეა;
16 ხალხმა,რომელიც იჯდა
სიბნელეში,იხილა დიდი
სინათლე;და მათ,ვინც
ისხდნენ სიკვდილის
მიდამოში და ჩრდილში,შუქი
გამოჩნდა.
17 იმ დროიდან დაიწყო იესომ
ქადაგება და თქვა:
მოინანიეთ,რადგან
მოახლოებულია ცათა
სასუფეველი.
18 და იესომ გალილეის ზღვის
პირას მიმავალმა იხილა ორი
ძმა,სიმონი,რომელსაც ერქვა
პეტრე,და ანდრია,მისი ძმა,
რომლებიც ბადეს ესროლეს
ზღვაში,რადგან მეთევზეები
იყვნენ.
19 და უთხრა მათ:გამომყევით
და მე გაქცევთ თქვენ
ადამიანთა მეთევზეებად.
20 და მათ მაშინვე დატოვეს
ბადეები და გაჰყვნენ მას.
21 და წავიდა იქიდან,დაინახა
სხვა ორი ძმა,იაკობი
ზებედეს ძე და მისი ძმა
იოანე,გემზე ზებედეს
მამასთან ერთად,რომლებიც
ბადეებს ასწორებდნენ;და
დაუძახა მათ.
22 და მაშინვე მიატოვეს
ხომალდი და მათი მამა და
გაჰყვნენ მას.
23 და დიოდა იესო მთელ
გალილეაში,ასწავლიდა მათ
სინაგოგებში და ქადაგებდა
სახარებას სასუფევლის
შესახებ და კურნავდა ხალხში
ყოველგვარ სნეულებასა და
ყოველგვარ სნეულებას.
24 და მისი პოპულარობა მთელ
სირიაში გავრცელდა:და
მიიყვანეს მასთან ყველა
სნეული,სხვადასხვა
სნეულებითა და ტანჯვით
აღებული,ეშმაკით
შეპყრობილი,გიჟები და
დამბლა;და განკურნა ისინი.
25 და მიჰყვებოდა მას ხალხის
დიდი სიმრავლე გალილეიდან,
დეკაპოლიდან,
იერუსალიმიდან,იუდეიდან და
იორდანეს გაღმა.

თავი 5

1 და დაინახა ხალხი,ავიდა
მთაზე,და როცა ჩაჯდა,
მივიდნენ მასთან მისი
მოწაფეები.
2 და გააღო პირი და ასწავლა
მათ და უთხრა:
3 ნეტარ არიან ღარიბნი სულით,
რადგან მათია ცათა
სასუფეველი.
4 ნეტარ არიან მგლოვიარენი,
რამეთუ ნუგეშისცემიან.
5 ნეტარ არიან თვინიერნი,
რადგან ისინი
დაიმკვიდრებენ დედამიწას.
6 ნეტარ არიან სიმართლის
მშიერნი და მწყურვალნი,
რამეთუ ივსებიან.
7 ნეტარ არიან მოწყალენი,
რადგან ისინი შეიწყალებენ.
8 ნეტარ არიან წმინდანები
გულით,რადგან ისინი
იხილავენ ღმერთს.
9 ნეტარ არიან
მშვიდობისმყოფელნი,რამეთუ
მათ ღვთის შვილები
იწოდებიან.
10 ნეტარ არიან
სიმართლისთვის დევნილნი,
რადგან მათია ცათა
სასუფეველი.
11 ნეტარ ხართ თქვენ,როცა
გალანძღავთ და დაგდევნიან
და ყოველგვარ ბოროტებას
იტყვიან თქვენზე ტყუილად,
ჩემი გულისთვის.
12 იხარეთ და იხარეთ,რადგან
დიდია თქვენი ჯილდო ზეცაში,
რადგან ასე დევნიდნენ
წინასწარმეტყველებს,
რომლებიც თქვენამდე იყვნენ.
13 თქვენ ხართ მიწის მარილი,
მაგრამ თუ მარილს სურნელი
დაკარგა,რითი უნდა იყოს
დამარილებული?ამიერიდან
არაფრისთვის არის კარგი,
გარდა განდევნისა და
ადამიანთა ფეხითგათელვისა.
14 თქვენ ხართ სამყაროს
ნათელი.გორაზე დგმული
ქალაქი ვერ დაიმალება.
15 არც სანთელს ანთებენ და არ
აყენებენ მას ბუჩქის ქვეშ,
არამედ სასანთლეზე;და ის

ანათებს ყველას, ვინც
სახლშია.
16 ისე ანათებდეს თქვენი
სინათლე ადამიანთა წინაშე,
რათა იხილონ თქვენი კეთილი
საქმეები და განადიდონ
თქვენი ზეციერი მამა.
17 ნუ იფიქრებთ, რომ მე მოვედი
რჯულის ან
წინასწარმეტყველების
დასანგრევად;
18 რადგან ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, სანამ ცა
და მიწა არ გაივლის,
კანონიდან ერთი იოტა ან
ერთი წვერი არ გადავა, სანამ
ყველაფერი არ აღსრულდება.
19 მაშ, ვინც დაარღვევს ერთ-
ერთამ უმცირეს
მცნებათაგანს და ასე
ასწავლის ადამიანებს,
უმცირესად იწოდება ცათა
სასუფეველში;
20 რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ თუ თქვენი სიმართლე არ
აღემატება მწიგნობართა და
ფარისეველთა სიმართლეს,
თქვენ არავითარ
შემთხვევაში არ შეხვალთ
ცათა სასუფეველში.
21 გსმენიათ, რომ ძველად
თქვეს: არ მოკლა; და ვინც
მოკლავს, განკითხვის
საფრთხის წინაშე
აღმოჩნდება:
22 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ, რომ ვინც უმიზეზოდ
გაბრაზდება თავის ძმაზე,
სასამართლოს წინაშე
აღმოჩნდება;, ჯოჯოხეთის
ცეცხლის საფრთხის წინაშე
აღმოჩნდება.
23 ამიტომ, თუ მიიტანე შენი
ძღვენი სამსხვერპლოზე და იქ
გახსოვდეს, რომ შენს ძმას
შენს წინააღმდეგ რაიმე აქვს;
24 იქ დატოვე შენი ძღვენი
სამსხვერპლოს წინ და წადი;
ჯერ შეურიგდი შენს ძმას და
მერე მოდი და შესთავაზე
შენი საჩუქარი.
25 სასწრაფოდ დაეთანხმე შენს
მოწინააღმდეგეს, სანამ
გზაზე ხარ მასთან; რომ
მოწინააღმდეგემ მსაჯულს არ
გადმოგცეთ, მოსამართლემ კი
ოფიცერს და ციხეში
ჩაგაგდებთ.
26 ჭეშმარიტად გეუბნები შენ,
არავითარ შემთხვევაში არ
გამოხვალ იქიდან, სანამ არ
გადაიხდი მაქსიმალურ ფულს.
27 გსმენიათ, რომ ძველად
თქვეს: არ იმრუშო.
28 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ, რომ ვინც ქალს
უყურებს მის სასურველად,
უკვე იმრუშა მასთან თავის
გულში.
29 და თუ შენი მარჯვენა თვალი
შეგაწუხებს, ამოიღე იგი და
გადააგდე შენგან, რადგან
სასარგებლოა შენთვის, რომ
დაიღუპოს შენი ერთ-ერთი
წევრი და არა მთელი შენი
სხეული ჯოჯოხეთში
ჩავარდნას.
30 და თუ შენი მარჯვენა
გალანძღავს, მოიკვეთე იგი
და გადააგდე შენგან, რადგან
სასარგებლოა შენთვის, რომ
დაიღუპოს შენი ერთ-ერთი
წევრი და არა მთელი შენი
სხეული ჯოჯოხეთში
ჩავარდნას.
31 ნათქვამია: ვინც
გაათავისუფლებს თავის ცოლს,
მისცეს მას განქორწინების
წერილი.
32 მე კი გეუბნებით თქვენ, რომ
ვინც გაათავისუფლებს თავის
ცოლს, გარდა სიძვის გამო,
მრუშობს მას;
33 ისევ გსმენიათ, რომ ძველად
თქვეს: არ დაიფიცო, არამედ
შეასრულე შენი ფიცი უფალს.
34 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ: ნუ დაიფიცებთ; არც
ზეცით; რადგან ის არის ღვთის
ტახტი:
35 არც მიწით; რადგან ეს არის
მისი ფეხქვეშა: არც
იერუსალიმში; რადგან ის
არის ქალაქი დიდი მეფისა.
36 არც შენს თავს დაიფიცებ,
რადგან ერთი თმის გათეთრება
ან შავის გაკეთება არ
შეგიძლია.
37 მაგრამ თქვენი
კომუნიკაცია იყოს, დიახ,
დიახ; არა, არა, რადგან რაც
უფრო მეტია, ბოროტებაა.
38 გსმენიათ, რომ ნათქვამია:
თვალი თვალის წილად კბილი
კბილის წილ.
39 მაგრამ მე გეუბნები შენ: ნუ
შეეწინააღმდეგები
ბოროტებას;
40 და თუ ვინმე გიჩივლებს
რჯულს და წაართმევს შენს
ხალათს, მიეცი მასაც შენი
მოსასხამი.

41და ვინც გაიძულებს შენ
გაიარო ერთი მილი,წადი
მასთან ერთად.
42მიეცი მას,ვინც გთხოვს და
მისგან,ვინც შენგან
სესხულობს,ნუ გადაუხვიე.
43გსმენიათ,რომ ნათქვამია:
გიყვარდეს მოყვასი შენი და
შეიძულო მტერი შენი.
44მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ:გიყვარდეთ თქვენი
მტრები,აკურთხეთ ისინი,
ვინც თქვენ გწყევლიან,
სიკეთე გაუკეთეთ თქვენს
მოძულეებს და ილოცეთ
მათთვის,ვინც გიყენებთ და
გდევნით;
45რათა იყოთ თქვენი ზეციერი
მამის შვილები,რადგან ის
აჩენს თავის მზეს ბოროტებზე
და კეთილებზე და წვიმს
მართალზე და უსამართლოზე.
46რადგან თუ გიყვართ ისინი,
ვინც გიყვართ,რა საზღაური
გაქვთ?მებაჟეებიც კი არ
არიან იგივე?
47და თუ მხოლოდ თქვენს ძმებს
მისალმებით,სხვებზე მეტს
რას აკეთებთ?მებაჟეებიც კი
ასე არ არიან?
48მაშ,იყავით სრულყოფილები,
როგორც სრულყოფილია თქვენი
ზეციერი მამა.

თავი 6

1გაუფრთხილდით,რომ
მოწყალებას ნუ გასცემთ
ადამიანთა წინაშე,რათა მათ
გამოჩნდნენ,თორემ საზღაური
არ გექნებათ თქვენი ზეციერი
მამისგან.
2ამიტომ,როცა მოწყალებას
გასწირავ,შენს წინაშე
საყვირს ნუ ატეხ,როგორც
თვალთმაქცები აკეთებენ
სინაგოგებსა და ქუჩებში,
რათა ადამიანთა დიდება
ჰქონდეთ.ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,მათ აქვთ
თავისი ჯილდო.
3მაგრამ როცა მოწყალებას
აკეთებ,არ იცოდეს შენმა
მარცხენამ,რას აკეთებს
შენი მარჯვენა.
4რათა შენი მოწყალება იყოს
ფარულად,და შენი მამა,
რომელიც ხედავს და ფარულს,
მოგიზღავს შენ აშკარად.
5და როცა ლოცულობ,ნუ იქნები
თვალთმაქცებივით,რადგან
უყვართ სინაგოგებსა და
ქუჩების კუთხეებში დგომა
ლოცვა,რათა ადამიანებმა
დაინახონ.ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,მათ აქვთ
თავისი ჯილდო.
6შენ კი,როცა ლოცულობ,შედი
შენს კარადაში და როცა
დაკეტავ კარს,ევედრე
და ფარულმამას;და მამა შენი,
რომელიც ხედავს და ფარულს,
მოგაგებს შენ აშკარად.
7მაგრამ როცა ლოცულობთ,ნუ
იმეორებთ ამაო გამეორებას,
როგორც ამას წარმართები
აკეთებენ,რადგან ფიქრობენ,
რომ მოისმენენ მათი ბევრი
ლაპარაკის გამო.
8მაშ,ნუ იქნებით მათნაირი,
რადგან თქვენმა მამამ იცის,
რა გჭირდებათ,სანამ მას
სთხოვთ.
9ასე ილოცეთ:მამაო ჩვენო,
რომელი ხარ ცათა შინა,წმიდა
იყოს სახელი შენი.
10მოვიდეს შენი სამეფო.იყოს
ნება შენი,როგორც ზეცაში,
როგორც დედამიწაზე.
11მოგვეც დღეს ჩვენი
ყოველდღიური პური.
12და მოგვიტევე ჩვენი ვალი,
როგორც ჩვენ ვაპატიებთ
ჩვენს მოვალეებს.
13და ნუ შეგვიყვან
განსაცდელში,არამედ
გვიხსენი ბოროტისაგან,
რადგან შენია მეფობა და
ძალა და დიდება მარადიულად.
ამინ.
14რადგან თუ აპატიებთ
ადამიანებს მათ შეცოდებებს,
თქვენი ზეციერი მამაც
გაპატიებს თქვენ.
15მაგრამ თუ თქვენ არ
აპატიებთ ადამიანებს მათ
შეცოდებებს,არც თქვენი
მამა მოგიტევებს თქვენს
შეცოდებებს.
16გარდა ამისა,როცა
მარხულობთ,ნუ იქნებით,
როგორც თვალთმაქცები,
სევდიანი სახით,რადგან
ისინი ამახინჯებენ სახეებს,
რათა ადამიანებს მარხვად
მოეჩვენონ.ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,მათ აქვთ
თავისი ჯილდო.
17შენ კი,როცა მარხულობ,სცხე
თავზე და დაიბანე სახე;
18რათა ადამიანებს არ
ეჩვენო მარხვად,არამედ
მამაშენს,რომელიც
და ფარულად არის;

19 ნუ მოაგროვებთ თქვენთვის
განძს დედამიწაზე, სადაც
ჩრჩილი და ჟანგი ხრწნის,
სადაც ქურდები ჭრიან და
იპარავენ.
20 მაგრამ შეაგროვეთ
თქვენთვის საგანძური
ზეცაში, სადაც არც ჩრჩილი და
არც ჟანგი არანადგურებს, და
სადაც ქურდები არ არღვევენ
და არ იპარავენ.
21 რადგან სადაც არის შენი
განძი, იქ იქნება შენი გულიც.
22 სხეულის სინათლე არის
თვალი; ამიტომ, თუ შენი თვალი
ერთია, მთელი შენი სხეული
ნათელი იქნება.
23 მაგრამ თუ შენი თვალი
ბოროტია, მთელი შენი სხეული
სიბნელით იქნება სავსე. მაშ,
თუ სინათლე, რომელიც შენშია,
სიბნელეა, რაოდენ დიდია ეს
სიბნელე!
24 ვერავინ ემსახურება ორ
ბატონს: ან ერთს სძულს და
მეორეს შეიყვარებს; თორემ
ერთს მოეკიდება და მეორეს
შეურაცხყოფს. თქვენ არ
შეგიძლიათ ემსახუროთ
ღმერთს და მამონს.
25 ამიტომ გეუბნებით თქვენ:
ნუ იფიქრებთ თქვენს
სიცოცხლეზე, რას ჭამთ ან რას
სვამთ; და არც თქვენი
სხეულისთვის, რა ჩაიცვათ.
განა სიცოცხლე ხორცზე მეტი
არ არის და სხეული სამოსზე?
26 აჰა, ცის ფრინველები: ისინი
არ თესავს, არც მკიან და არც
ბეღელებში აგროვებენ;
მაგრამ თქვენი ზეციერი მამა
კვებავს მათ. მათზე ბევრად
უკეთესი არ ხართ?
27 რომელ თქვენგანს შეუძლია
ფიქრით ერთი წყრთა დაამატოს
თავის სიმაღლეს?
28 და რატომ ფიქრობთ სამოსად?
დააკვირდით მინდვრის
შროშანებს, როგორ იზრდებიან
ისინი; არ შრომობენ და არც
ტრიალებენ:
29 და მაინც გეუბნებით თქვენ,
რომ სოლომონიც კი მთელი
თავისი დიდებით არ იყო
შემოსილი, როგორც მათგანი.
30 მაშასადამე, თუ ღმერთმა
ასე შემოამოსა მინდვრის
ბალახი, რომელიც დღეს არის
და ხვალ ღუმელშია ჩაყრილი,
განა უფრო მეტად არ
შემოგაცმავთ თქვენ,
მცირემორწმუნეებო?
31 ამიტომ არ იფიქროთ და
თქვათ: რა ვჭამოთ? ან რა
დავლიოთ? ან, რითი ვიმოსოთ?
32 (რადგან ყოველივე ამას
ეძებენ წარმართები:) რადგან
თქვენმა ზეციერმა მამამ
იცის, რომ თქვენ გჭირდებათ
ყოველივე ეს.
33 მაგრამ ეძიეთ უპირველეს
ყოვლისა ღვთის სასუფეველი
და მისი სიმართლე; და
ყოველივე ეს დაგემატებათ.
34 ამიტომ ნუ იფიქრებთ
ხვალინდელ დღეზე, რადგან
ხვალინდელი დღე საკუთარ
თავზე იფიქრებს. დღეისათვის
საკმარისია მისი ბოროტება.

თავი 7

1 ნუ განიკითხავთ, რომ არ
განიკითხოთ.
2 რამეთუ რომელი განკითხვით
განიკითხავთ, განიკითხებით
და რა საზომითაც აფასებთ,
კვლავ მოგიზომავთ.
3 და რატომ უყურებ შენი ძმის
თვალში არსებულ ღეროს,
მაგრამ არ უყურებ სხივს,
რომელიც შენს თვალშია?
4 ან როგორ უთხარი შენს ძმას:
ნება მომეცით ამოგიგლიჯოთ
ღერი თვალიდან; და აჰა, შენს
თვალში არის სხივი?
5 თვალთმაქცო, პირველად
ამოიღე სხივი შენი თვალიდან;
და მაშინ ნათლად დაინახავ,
რომ ძმის თვალიდან ამოგლიჯო.
6 არ მისცეთ, რაც წმინდაა
ძაღლებს, ნუ მიაგდებთ
თქვენს მარგალიტებს ღორებს,
რათა არ გათელონ ისინი
თავიანთ ფეხქვეშ და არ
შებრუნდნენ და არ დაგგლიჯონ.
7 ითხოვეთ და მოგეცემათ;
ეძიეთ და იპოვით; დააკაკუნე
და გაგეხსნება:
8 რადგან ყოველი, ვინც ითხოვს,
იღებს; და ვინც ეძებს,
პოულობს; და ვინც
დააკაკუნებს, გაეხსნება.
9 ან რომელია თქვენგანი,
რომელსაც თუ მისმა შვილმა
პური სთხოვს, ქვას მისცემს?
10 ან თუ თევზს სთხოვს, გველს
მისცემს?
11 მაშ, თუ თქვენ, ბოროტებმა,
იცით კარგი ძღვენის მიცემა
თქვენი შვილებისთვის,
რამდენად მეტად თქვენი
ზეციერი მამა მისცემს

სიკეთეს მათ,ვინც მისგან
ითხოვს?
12ამიტომ ყველა ფერი,რაც
გინდათ,რომ გაგიკეთონ
ადამიანებმა,თქვენც ასე
მოექეცით მათ,რადგან ეს
არის კანონი და
წინასწარმეტყველები.
13შედით მწკრივი კარიბჭით,
რადგან ფართოა კარიბჭე და
განიერია გზა,რომელსაც
მიჰყავს დაღუპვა,და ბევრი
შედის მასში.
14რადგან ვიწროა კარიბჭე და
ვიწროა გზა,რომელსაც
მიჰყავს სიცოცხლე,და
ცოტანი ჰპოვებენ მას.
15უფრთხილდით
ცრუწინასწარმეტყველებს,
რომლებიც თქვენთან ცხვრის
სამოსით მოდიან,შინაგანად
კი მტაცებელი მგლები არიან.
16თქვენ შეიცნობთ მათ მათი
ნაყოფით.ეკლის ყურძენს
კრეფენ თუ ლეღვს?
17ასე რომ,ყოველი კარგი ხე
კარგ ნაყოფს მოაქვს;მაგრამ
ხრწნილი ხე ბოროტ ნაყოფს
გამოიღებს.
18კარგ ხეს არ შეუძლია
ბოროტი ნაყოფი გამოიღოს,
ვერც ხრწნილმა ხემ მოიტანოს
კარგი ნაყოფი.
19ყოველი ხე,რომელიც არ
გამოიღებს კარგ ნაყოფს,
ჭრიან და ცეცხლში ყრიან.
20ამიტომ მათი ნაყოფით
შეიცნობთ მათ.
21ყოველი,ვინც მეუბნება:
უფალო,უფალო,არ შევა ცათა
სასუფეველში;არამედ ის,
ვინც ასრულებს ზეციერი
მამის ნებას.
22ბევრი მეტყვის იმ დღეს:
უფალო,უფალო,განა შენი
სახელით არ
ვიწინასწარმეტყველებდით?
და შენი სახელით განდევნე
ეშმაკები?და შენი სახელით
გააკეთე მრავალი
საკვირველი საქმე?
23და მაშინ ვაღიარებ მათ,მე
არასოდეს გიცნობდით თქვენ:
განშორდით ჩემგან,ვინც
სჯულის მოქმედებს.
24ამიტომ,ვინც ისმენს ჩემს
ამ სიტყვებს და შეასრულებს
მათ,შევადარებ მას ბრძენ
კაცს,რომელმაც თავისი
სახლი კლდეზე ააშენა.
25და მოვიდა წვიმა,და მოვიდა
წყალდიდობა,და უბერა ქარმა
და დაარტყა იმ სახლს;და არ
დაეცა,რადგან კლდეზე იყო
დაფუძნებული.
26და ყოველი,ვინც ისმენს
ჩემს ამ სიტყვებს და არ
ასრულებს მათ,დაემსგავსება
უგუნურ კაცს,რომელმაც
თავისი სახლი ქვიშაზე
ააშენა:
27და მოვიდა წვიმა,და მოვიდა
წყალდიდობა,და უბერა ქარმა
და დაარტყა იმ სახლს;და
დაეცა და დიდი იყო დაცემა
მისი.
28და იყო ასე,როდესაც იესომ
დაასრულა ეს სიტყვები,
ხალხი გაოცებული დარჩა მისი
მოძღვრებით:
29რადგან ის ასწავლიდა მათ,
როგორც ავტორიტეტის მქონე
და არა როგორც მწიგნობარნი.

თავი 8

1როცა მთიდან ჩამოვიდა,
უამრავი ხალხი გაჰყვა მას.
2და,აჰა,მივიდა კეთროვანი
და თაყვანი სცა მას და უთხრა:
უფალო,თუ გინდა,შეგიძლია
განმწმინდო.
3იესომ გაუწოდა ხელი,შეეხო
მას და უთხრა:მე მინდა;იყავი
სუფთა.და მაშინვე
განიწმინდა მისი კეთრი.
4ჰრქუა მას იესუ:არავის
უთხარი;მაგრამ წადი,
გამოეჩინე თავი მღვდელს და
შესწირე ძღვენი,რომელიც
მოსემ უბრძანა მათ
დასამოწმებლად.
5და როცა შევიდა იესო
კაპერნაუმში,მივიდა მასთან
ასისთავი და ევედრებოდა მას:
6და ამბობდა:უფალო,ჩემი
მსახური წევს სახლში
დამბლით დაავადებული,
სასტიკად ტანჯული.
7და უთხრა მას იესომ:მოვალ
და განვკურნავ მას.
8მიუგო ასისთავმა და თქვა:
უფალო,მე არ ვარ ღირსი,რომ
ჩემს ჭერქვეშ შეხვიდე,
მაგრამ მხოლოდ სიტყვა თქვი
და ჩემი მსახური
განიკურნება.
9ვინაიდან მე ვარ ხელმწიფის
ქვეშევრდომი კაცი,მყავს
ჯარისკაცები ჩემ ქვეშ.ხოლო
მეორეს:მოდი და მოვა;და ჩემს
მსახურს:გააკეთე ეს და ის
აკეთებს ამას.

10 ეს რომ მოისმინა იესომ,
გაუკვირდა და უთხრა მათ,
ვინც მიჰყვებოდა:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, ისრაელში არვისთან
ასეთი დიდი რწმენა.
11 და მე გეუბნებით თქვენ, რომ
ბევრი მოვა აღმოსავლეთიდან
და დასავლეთიდან და
დასხდებიან აბრაამთან,
ისაკთან და იაკობთან ერთად
ცათა სასუფეველში.
12 მაგრამ სამეფოს შვილები
გარე სიბნელეში იქნებიან
გადაყრილნი: იქ იქნება
ტირილი და კბილთა ღრჭენა.
13 და უთხრა იესომ
ასისთავთან: წადი; და როგორც
გწამს, ისე და გემართოს. და
მისი მსახური იმავე საათში
განიკურნა.
14 და როცა შევიდა იესო
პეტრეს სახლში, იხილა მისი
ცოლის დედა მწოლიარე და
ცხელებით დაავადებული.
15 და შეეხო მის ხელს და
სიცხემ მიატოვა იგი, და ადგა
და ემსახურებოდა მათ.
16 როცა საღამო დადგა,
მიიყვანეს მასთან მრავალი
ეშმაკი, და მან განდევნა
სულები თავისი სიტყვით და
განკურნა ყველა სნეული.
17 რათა აღსრულდეს ესაია
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი, რომ თქვა: მან აიღო
ჩვენი უძლურებები და აიღო
ჩვენი სნეულებები.
18 იესომ რომ დაინახა მის
გარშემო უამრავი ხალხი, მან
ბრძანა, გამეღო ნაპირზე
წასვლა.
19 მივიდა ერთი მწიგნობარი
და უთხრა მას: მოძღვარო, მე
გამოგყვები, სადაც კი
წახვალ.
20 ჰრქუა მას იესუ: მელიებს
ნახვრეტები აქვთ და ცის
ფრინველებს ბუდეები; ხოლო
ძეს კაცისას არა აქვს სად
დადოს თავი.
21 და ჰრქუა მას სხვა
მოწაფეთაგანმა: უფალო, ნება
მიბოძეთ ჯერ წავიდე და
დავიმარხო მამა ჩემი.
22 ხოლო იესომ უთხრა მას:
გამომყევი; და
მიცვალებულებმა დამარხონ
თავიანთი მკვდარი.
23 და როცა შევიდა ნავში,
მისდევდნენ მისი მოწაფეები.
24 და, აჰა, გაჩნდა დიდი
ქარიშხალი ზღვაში, ისე, რომ
გემი ტალღებით იყო დაფარული,
მაგრამ მას ეძინა.
25 და მივიდნენ მასთან მისი
მოწაფეები, გააღვიძეს და
უთხრეს: უფალო, გვიხსენი,
დავიღუპებით.
26 და უთხრა მათ: რატომ
გეშინიათ, მცირემორწმუნენო?
მაშინ ადგა და შერისხა
ქარები და ზღვა; და იყო დიდი
სიმშვიდე.
27 მაგრამ კაცებს გაუკვირდათ
და ამბობდნენ: როგორი კაცია
ეს, რომ ქარები და ზღვაც
ემორჩილებიან მას!
28 და როცა მივიდა გაღმა,
გერგესენელთა ქვეყანაში,
დახვდნენ მას ორი ეშმაკი,
რომლებიც გამოდიოდნენ
სამარხებიდან, ძალზე
მძვინვარე, რათა არავინ
გაევლო იმ გზით.
29 და, აჰა, ღაღადებდნენ და
ამბობდნენ: რა გვაქვს
ჩვენთან, იესო, ძეო ღვთისაო?
დროზე ადრე მოდიხარ ჩვენს
სატანჯველად?
30 და მათგან კარგი გზა იყო
მრავალი ღორის ფარა
მკვებავი.
31 ეშმაკები ევედრებოდნენ
მას და უთხრეს: თუ
გამოგვყარე, გვინებე წასვლა
ღორების ფარაში.
32 და უთხრა მათ: წადით. და
როცა გამოვიდნენ, შევიდნენ
ღორების ხროვაში, და აჰა,
ღორების მთელი ხროვა
სასტიკად დაეშვა ციცაბო
ადგილიდან ზღვაში და
დაიღუპა წყალში.
33 და ისინი, ვინც მათ
მფარველობდნენ, გაიქცნენ და
წავიდნენ ქალაქში და უთხრეს
ყველაფერი და რაც დაემართათ
ეშმაკთა შეპყრობილს.
34 და, აჰა, მთელი ქალაქი
გამოვიდა იესოს
შესახვედრად, და როცა
დაინახეს იგი, ევედრებოდნენ,
რომ წასულიყო მათი
სანაპიროებიდან.

თავი 9

1 და შევიდა ხომალდში, გაიარა
და მივიდა თავის ქალაქში.
2 და, აჰა, მიიყვანეს მასთან
დამბლით დაავადებული,
ლოგინზე მწოლიარე, და იესომ

დაინახა მათი რწმენა, უთხრა
დამბლას; შვილო, გაიხარე;
შენი ცოდვები მოგეტევება.
3 და აჰა, ზოგიერთმა
მწიგნობარმა თქვა თავის
თავში: ეს გმობს.
4 იესომ იცოდა მათი აზრები და
თქვა: რატომ ფიქრობთ
ბოროტად თქვენს გულებში?
5 რადგან უფრო ადვილია იმის
თქმა, რომ შენ გეპატიება
ცოდვები; ან თქვას: ადექი და
იარე?
6 მაგრამ რათა იცოდეთ, რომ
კაცის ძეს აქვს ცოდვების
მიტევების ძალა დედამიწაზე,
(მაშინ ეუბნება დამბლას)
ადექი, აიღე შენი საწოლი და
წადი შენს სახლში.
7 და ადგა და წავიდა თავის
სახლში.
8 მაგრამ როცა ხალხმა
დაინახა ეს, გაოცდნენ და
ადიდებდნენ ღმერთს,
რომელმაც ასეთი ძალა უფლება
მისცა ადამიანებს.
9 და ვითარცა წარვიდა იესუ
იქიდან, იხილა კაცი, სახელად
მათე, მჯდომარე საბაჟოსა, და
ჰრქუა მას: გამომყევ მე. და
ადგა და გაჰყვა მას.
10 და იყო ასე, როცა იესო იჯდა
სახლში საჭმელზე, აჰა,
მოვიდა მრავალი მებაჟე და
ცოდვილი და დასხდნენ მასთან
და მის მოწაფეებთან.
11 ფარისევლებმა ეს რომ
დაინახეს, უთხრეს მის
მოწაფეებს: რატომ ჭამს
თქვენი მოძღვარი
მებაჟეებთან და
ცოდვილებთან?
12 ხოლო იესომ ეს რომ გაიგო,
უთხრა მათ: მკურნალი კი არ
სჭირდებათ ჯანმრთელებს,
არამედ სნეულებს.
13 ოღონდ წადით და ისწავლეთ,
რას ნიშნავს: შემიწყალება
და არა მსხვერპლშეწირვა,
რადგან მართალთა
მოსაწოდებლად კი არ მოვედი,
არამედ ცოდვილთა
მონანიებისთვის.
14 მაშინ მივიდნენ მასთან
იოანეს მოწაფეები და უთხრეს:
რატომ ვმარხულობთ ჩვენ და
ფარისევლები ხშირად, ხოლო
შენი მოწაფეები არა
მარხულობენ?
15 და ჰრქუა მათ იესუ:
შეიძლება ძენი სასიძოსა
გლოვა, ვიდრე სიძე მათთანა
არს? მაგრამ დადგება დღეები,
როცა სიძე წაართმევენ მათ
და მაშინ მარხულობენ.
16 არავინ აყენებს ახალ
ქსოვილის ნაჭერს ძველ
სამოსზე, რადგან ის, რაც
ჩასმულია მის შესავსებად,
იღებს ტანსაცმლიდან და
გაფუჭება უარესდება.
17 არც ახალღვინოს აყენებენ
ძველბოთლებში, თორემ
ბოთლები იშლება, ღვინო
ამოიწურება და ბოთლები
იღუპება, მაგრამ ახალ
ღვინოს აყენებენ ახალ
ბოთლებში და ორივე ინახება.
18 სანამ ის ამას ეუბნებოდა
მათ, აჰა, მოვიდა ვიღაც
მმართველი და თაყვანი სცა
მას და თქვა: ჩემი ქალიშვილი
ახლაც მოკვდა, მაგრამ მოდი
და დაადე მას ხელი და ის
იცოცხლებს.
19 და ადგა იესო და გაჰყვა მას
და მისი მოწაფეებიც.
20 და, აჰა, ქალი, რომელიც
თორმეტი წელიწადი იყო
სისხლდენით დაავადებული,
მივიდა მის უკან და შეეხო
მისი სამოსის კიდეებს.
21 რადგან მან თავის თავში
თქვა: თუ შემიძლია შევეხო
მის სამოსელს, გავხდები.
22 ხოლო იესუ მიუბრუნდა და მას
და იხილა იგი და ჰრქუა: ასულო,
ნუგეშინი იყავი; შენმა
რწმენამ გაგაცოცხლა. და
ქალი განიკურნა იმ საათიდან.
23 და როცა შევიდა იესო
ხელმწიფის სახლში და
დაინახა მესვეურები და
ხალხი, რომლებიც
ხმაურობდნენ,
24 მან უთხრა მათ: მიეცით
ადგილი, რადგან მოახლე არ
არის მკვდარი, არამედ
სძინავს. და მათ დასცინეს
მას და ცინვით.
25 მაგრამ როცა ხალხი
გამოიყვანეს, შევიდა და
ხელში აიყვანა და მოახლე
ადგა.
26 და ამის დიდება გავრცელდა
მთელიმ ქვეყანაში.
27 და როცა იესო წავიდა
იქიდან, ორი ბრმა გაჰყვა მას,
ტიროდნენ და ამბობდნენ:
დავითის ძეო, შეგვიწყალე
ჩვენ.
28 და როცა შევიდა სახლში,
მივიდნენ მას ბრმები და
უთხრა მათ იესომ: გწამთ, რომ

შემიძლია ამის გაკეთება?
მათ უთხრეს მას: დიახ, უფალო.
29 მაშინ შეეხო მათ თვალებს
და უთხრა: თქვენი
რწმენისამებრ იყოს თქვენ.
30 და აეხილა მათ თვალები;
იესომ მკაცრად უბრძანა მათ
და უთხრა: ნახეთ, არავინ
იცოდეს.
31 მაგრამ ისინი, როცა
წავიდნენ, გაავრცელეს მისი
სახელი მთელ ქვეყანაში.
32 როცა გამოვიდნენ, აჰა,
მიიყვანეს მას ეშმაკით
შეპყრობილი მუნჯი.
33 და როცა ეშმაკი განდევნეს,
მუნჯმა თქვა, და ხალხი
გაოცდა და ამბობდა:
არასოდეს უნახავთ ისრაელში.
34 ხოლო ფარისევლებმა თქვეს:
ეშმაკების განდევნის
ეშმაკთა მთავრის მეშვეობით.
35 და დადიოდა იესო ყველა
ქალაქსა და სოფელში,
ასწავლიდა მათ სინაგოგებში,
ქადაგებდა სახარებას
სასუფევლის შესახებ და
კურნავდა ხალხში ყოველგვარ
სნეულებასა და სნეულებას.
36 მაგრამ როცა დაინახა
ხალხი, შეიბრალა ისინი,
რადგან დაღლილიყვნენ და
გაიფანტნენ, როგორც ცხვრები,
რომლებსაც მწყემსი არ ჰყავთ.
37 მაშინ უთხრა თავის
მოწაფეებს: მოსავალი
მართლაც ბევრია, მუშები კი
ცოტანი;
38 ამიტომ, ევედრეთ მოსავლის
უფალს, რომ გამოუშვას
მუშები თავის მოსავალში.

თავი 10

1 და როცა მოუწოდა თავის
თორმეტ მოწაფეს, მისცა მათ
ძალა უწმინდური სულების
წინააღმდეგ, განედევნათ
ისინი და განეკურნათ
ყოველგვარი სნეულება და
ყოველგვარი სნეულება.
2 ახლა ეს არის თორმეტი
მოციქულის სახელი; პირველი,
სიმონი, პეტრე წოდებული, და
მისი ძმა ანდრია; იაკობი
ზებედეს ძე და მისი ძმა
იოანე;
3 ფილიპე და ბართლომე; თომა
და მათე მებაჟე; იაკობი
ალფეოსის ძე და ლებეოსი,
რომლის გვარი იყო თადეოსი;
4 სიმონ ქანაანელმა და იუდა
ისკარიოტელმა, რომელმაც
ასევე გასცა იგი.
5 გაგზავნა ეს თორმეტი იესომ
და უბრძანა მათ: ნუ წახვალთ
წარმართთა გზაზე და
სამარიელთა არც ერთ ქალაქში
არ შეხვიდეთ.
6 არამედ წადით ისრაელის
სახლის დაკარგულ ცხვრებთან.
7 და როცა მიდიხართ, იქადაგეთ
და თქვით: მოახლოებულია
ცათა სასუფეველი.
8 განკურნეთ სნეულნი,
განწმინდეთ კეთროვანი,
აღადგინეთ მკვდრები,
განდევნეთ ეშმაკები:
უსასყიდლოდ მიიღეთ,
უსასყიდლოდ გაეცით.
9 არც ოქრო, არც ვერცხლი და
არც სპილენძი მოამარაგოთ
თქვენს ჩანთებში,
10 არც საგზური თქვენი
მოგზაურობისთვის, არც ორი
ხალათი, არც ფეხსაცმელი და
არც ჯოხები, რადგან მუშა
ღირსია თავისი ხორცის.
11 და რომელ ქალაქში ან
ქალაქში შეხვალთ, იკითხეთ,
ვინ არის მასში ღირსი; და
დარჩით იქამდე, ვიდრე არ
წახვალთ იქიდან.
12 და როცა შეხვალთ სახლში,
მიესალმეთ მას.
13 და თუ სახლი ღირსია, და ე,
თქვენი მშვიდობა იყოს მასზე,
ხოლო თუ არ არის ღირსი,
დაბრუნდეს თქვენი მშვიდობა.
14 და ვინც არ მიგიღებს და არ
ისმენს შენს სიტყვებს, როცა
წახვალთ იმ სახლიდან ან
ქალაქიდან, ჩამოიძვრეთ
თქვენი ფეხების მტვერი.
15 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, სოდომისა და გომორის
მიწისთვის უფრო ასატანი
იქნება განკითხვის დღეს,
ვიდრე იმ ქალაქისთვის.
16 აჰა, მე გიგზავნით თქვენ,
როგორც ცხვრებს მგლებს
შორის: იყავით გველივით
ბრძენი და მტრედებივით
უწყინარი.
17 მაგრამ ერიდეთ კაცთაგან,
რადგან ისინი გადაგცემენ
თქვენ საკრებულოებს და
გაგაჯავრებენ თავიანთ
სინაგოგებში;
18 და მიგიყვანთ
გამგებლებისა და მეფეების
წინაშე ჩემი გულისთვის,

მათსა და წარმართთა
წინააღმდეგ ჩვენებისთვის.
19მაგრამ როცა გადმოგცემენ,
ნუ იფიქრებთ,როგორ და რას
იტყვით,რადგან იმავე დროს
მოგეცემათ,რას იტყვით.
20ვინაიდან თქვენ კი არ
ლაპარაკობთ,არამედ სული
თქვენი მამისა,რომელიც
ლაპარაკობს თქვენში.
21და ძმა გადასცემს ძმას
სიკვდილს,მამა კი შვილს,და
შვილები აღდგებიან
მშობლების წინააღმდეგ და
მოკლავენ მათ.
22და ყველანი შეგძულთ ჩემი
სახელის გამო,ხოლო ვინც
ბოლომდე ითმენს გადარჩება.
23ხოლო როცა ამ ქალაქში
გდევნიან,სხვაში გაიქეცით,
რადგან ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:არ
წახვალთ ისრაელის
ქალაქებზე,სანამ კაცის ძე
არ მოვა.
24მოწაფე არ არის თავის
ბატონზე მაღლა და არც
მსახური თავის ბატონზე
მაღლა.
25საკმარისია მოწაფე იყოს
მისი ბატონივით და მსახური,
როგორც მისი ბატონი.თუ
სახლის პატრონს ბელზებუბი
უწოდეს,კიდევ რამდენს
უწოდებენ მათ მის
სახლეულობას?
26მაშ,ნუ გეშინიათ მათი,
რადგან არაფერია დაფარული,
რაც არ გამოცხადდება;და
დაიმალა,ეს არ იქნება
ცნობილი.
27რასაც მე გეუბნებით
სიბნელეში,ილაპარაკეთ
სინათლეში,და რასაც ყურში
ისმენთ,სახლების თავზე
ქადაგეთ.
28და ნუ გეშინიათ მათი,ვინც
სხეულს კლავს,მაგრამ არ
ძალუძთ სულის მოკვლა;
29ორი ბეღურა ერთ ფართად არ
იყიდება?და ერთი მათგანი არ
დაეცემა მიწაზე მამის
გარეშე.
30მაგრამ შენი თავის თმა
ყველა დათვლილია.
31მაშ,ნუ გეშინიათ,ბევრ
ბეღურაზე ძვირფასი ხართ.
32მაშ,ვინც აღიარებს მე
ადამიანთა წინაშე,მეც
ვაღიარებ მას ჩემი ზეციერი
მამის წინაშე.
33ხოლო ვინც უარმყოფს
ადამიანთა წინაშე,მეც
უარვყოფ მას ჩემი ზეციერი
მამის წინაშე.
34ნუ იფიქრებთ,რომ მე მოვედი
დედამიწაზე მშვიდობის
გამოსაგზავნად:მშვიდობის
გამოსაგზავნად კი არ მოვედი,
არამედ მახვილის.
35რადგან მოვედი,რათა
განვასხვავო კაცი მამისგან,
ასული დედისგან,და რძალი
დედამთილისგან.
36და კაცის მტრები იქნებიან
მისი ოჯახის წევრები.
37ვისაც ჩემზე მეტად უყვარს
მამა ან დედა,არ არის ჩემი
ღირსი;
38და ვინც არ აიღებს თავის
ჯვარს და არ გამომყვება,არ
არის ჩემი ღირსი.
39ვინც იპოვის თავის სულს,
დაკარგავს მას,და ვინც
დაკარგავს თავის სულს ჩემი
გულისთვის,იპოვის მას.
40ვინც მიგიღებს,მე
მიმიღებს და ვინც მე
მიმღებს,იღებს მას,ვინც მე
გამომგზავნა.
41ვინც მიიღებს
წინასწარმეტყველს
წინასწარმეტყველის
სახელით,მიიღებს
წინასწარმეტყველის ჯილდოს;
და ვინც მიიღებს მართალს
მართალი კაცის სახელით,
მიიღებს მართლის საზღაურს.
42და ვინც ამ პატარათაგანს
მისცემს დასალევად ჭიქა ცივ
წყალს მხოლოდ მოწაფის
სახელით,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,ის არ
დაკარგავს თავის ჯილდოს.

თავი 11

1და იყო ასე,როცა იესომ
დაასრულა თავისი თორმეტი
მოწაფეების მითითება,
წავიდა იქიდან,რათა
ესწავლებინა და ექადაგა მათ
ქალაქებში.
2როცა იოანემ გაიგო
საპყრობილეში ქრისტეს
საქმეები,გაგზავნა თავისი
ორი მოწაფე,
3და უთხრა მას:შენ ხარ ის,
ვინც უნდა მოვიდეს,თუ სხვას
ვეძებთ?
4მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
წადით და კვლავ აჩვენეთ

იოანეს ის,რასაც ისმენთ და
ხედავთ.
5ბრმები ხედავენ და კოჭლები
დადიან,კეთროვნები
განიწმინდებიან,ყრუ-
მუნჯები ისმენენ,მკვდრები
აღდგებიან,ღარიბებს კი
სახარება უქადაგეთ.
6და ნეტარია ის,ვინც არ
შეურაცხყოფს ჩემზე.
7და როცა ისინი წავიდნენ,
იესომ დაიწყო ხალხის თქმა
იოანეს შესახებ:რის
სანახავად გამოხვედით
უდაბნოში?ქარმა შეძრა
ლერწამი?
8მაგრამ რის სანახავად
გამოხვედით?რბილსამოსში
ჩაცმული კაცი?აჰა,ისინი,
ვინც ატარებენ რბილ
ტანსაცმელს,არიან მეფეთა
სახლებში.
9მაგრამ რის სანახავად
გამოხვედით?
წინასწარმეტყველი?დიახ,მე
გეუბნებით თქვენ და
წინასწარმეტყველზე მეტად.
10რადგან ეს არის ის,ვისზეც
დაწერილია:აჰა,მე ვაგზავნი
ჩემს მოციქულს შენს წინაშე,
რომელიც გაგიმზადებს შენს
გზას შენს წინაშე.
11ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:ქალთაგან
დაბადებულთა შორის არ
აღმდგარა იოანე
ნათლისმცემელზე დიდი,
მაგრამ უმცირესი ცათა
სასუფეველში მასზე დიდია.
12და იოანე ნათლისმცემლის
დღეებიდან დღემდე ცათა
სასუფეველი განიცდის
ძალადობას და მოძალადეები
ძალით იღებენ მას.
13რადგან ყველა
წინასწარმეტყველი და
კანონი
წინასწარმეტყველებდნენ
იოანემდე.
14და თუ მიიღებთ,ეს არის ელია,
რომელიც უნდა მოსულიყო.
15ვისაც ყურები აქვს
მოსასმენად,ისმინოს.
16მაგრამ რით დავამსგავსო
ეს თაობა?ეს ჰგავს ბავშვებს,
რომლებიც სხედან ბაზარში და
უხმობენ თავიანთ მოძმეებს,
17და ამბობდა:ჩვენ
მივაწოდეთ თქვენ და არ
იცეკვეთ;ჩვენ გლოვობდით და
თქვენ არ გლოვობდით.
18რადგან მოვიდა იოანე,არც
ჭამდა და არც სვამდა,და
ამბობენ:ეშმაკი ჰყავსო.
19მოვიდა ძე კაცისა,ჭამს და
სვამს,და ამბობენ:აჰა,კაცი
მჭამელი და მღვინე,
მებაჟეთა და ცოდვილთა
მეგობარი.მაგრამ სიბრძნე
ამართლებს მის შვილებს.
20შემდეგ მან დაიწყო
ლანძღვა იმ ქალაქებისა,
სადაც მისი ძლევამოსილი
საქმეების უმეტესობა იყო
გაკეთებული,რადგან არ
მოინანიეს.
21ვაი შენდა,ქორაზინო!ვაი
შენდა,ბეთსაიდა!რადგან
ტვიროსში და სიდონში რომ
ყოფილიყო ძლევამოსილი
საქმეები,რაც შენში
გაკეთდა,დიდი ხნის წინ
მოინანიებდნენ ჯვალოსანი
და ფერფლი.
22მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ:უფრო ასატანი იქნება
ტვიროსისა და სიდონისთვის
განკითხვის დღეს,ვიდრე
თქვენთვის.
23და შენ,კაპერნაუმ,რომელიც
ზეცამდე ხარ ამაღლებული,
ჯოჯოხეთში ჩადიხარ,რადგან,
რომ ძლევამოსილი საქმეები,
რაც შენში გაკეთდა,სოდომში
ყოფილიყო გაკეთებული,ის
დღემდე დარჩებოდა.
24მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ,რომ სოდომის მიწაზე
უფრო ასატანი იქნება
განკითხვის დღეს,ვიდრე
შენთვის.
25მაშინ მიუგო იესომ და
უთხრა:გმადლობ შენ,მამაო,
ცისა და მიწის უფალო,რადგან
დაუმალე ეს ბრძენთა და
გონიერთაგან და გაუმხილე
ჩვილებს.
26ასეც,მამაო,რადგან ასე
კარგი იყო შენს წინაშე.
27ყველა ფერი გადმეცა მე
მამისაგან,და არავინ
იცნობს ძეს,გარდა მამისა;
არც არავინ იცნობს მამას,
გარდა ძისა და ის,ვისაც ძე
გამოუცხადებს მას.
28მოდით ჩემთან,ყველა
მშრომელნო და დატვირთულნო,
და მე მოგასვენებთ.
29აიღე ჩემი უღელი შენზე და
ისწავლე ჩემგან;რამეთუ
თვინიერი ვარ და გულით
მდაბალი და ჰპოვებთ
სიმშვიდეს თქვენს სულებს.

30რადგან ჩემი უღელი
მსუბუქია და ტვირთი ჩემი
მსუბუქი.

თავი 12

1იმ დროს იესო შაბათს
დადიოდა სიმინდის გავლით;
ხოლო მისი მოწაფეები
მოშივდნენ და იწყეს ყურის
ჭრა და ჭამა.
2ფარისევლებმა რომ
დაინახეს,უთხრეს მას:აჰა,
შენი მოწაფეები აკეთებენ
იმას,რისი გაკეთებაც არ
არის ნებადართული შაბათს.
3მან კი უთხრა მათ:არ
წაგიკითხავთ,რა გააკეთა
დავითმა,როცა მოშივდა და
მასთან მყოფებმა;
4როგორ შევიდა იგი ღვთის
სახლში და შეჭამა
საჩვენებელი პური,რომლის
ჭამა არც მისთვის იყო
ნებადართული და არც მასთან
მყოფთათვის,არამედ მხოლოდ
მღვდლებისთვის?
5ან არ წაგიკითხავთ კანონში,
რომ შაბათის დღეებში
ტაძარში მღვდლები
შეურაცხყოფენ შაბათს და
არიან უმწიკვლოები?
6მაგრამ მე გეუბნებით თქვენ,
რომ ამ ადგილას არის
ტაძარზე დიდი.
7მაგრამ რომ იცოდეთ,რას
ნიშნავს ეს,მე შემიწყალებს
და არა მსხვერპლს,თქვენ არ
დაგმობდით უდანაშაულოებს.
8რადგან კაცის ძე შაბათის
უფალია.
9და როცა წავიდა იქიდან,
შევიდა მათსინაგოგაში.
10და,აჰა,იყო კაცი,რომელსაც
ხელი გამხმარი ჰქონდა.და
ჰკითხეს მას და უთხრეს:
ნებადართულია თუ არა
განკურნება შაბათს?რომ მას
ბრალი დასდეს.
11და უთხრა მათ:რომელი
იქნება თქვენ შორის,
რომელსაც ჰყავდეს ერთი
ცხვარი და თუ შაბათს ორმოში
ჩავარდება,განა არ დაიჭერს
მას და არ ამოიყვანს?
12მაშ რამდენად სჯობს კაცი
ცხვარს?ამიტომ
ნებადართულია შაბათის
დღეებში სიკეთის კეთება.
13მაშინ უთხრა კაცს:გაიწოდე
ხელი.და გაუწოდა იგი;და
აღდგა მთლიანად,ისევე
როგორც სხვა.
14მაშინ ფარისევლები
გამოვიდნენ და კრება
მოაწყვეს მის წინააღმდეგ,
როგორ გაენადგურებინათ იგი.
15ხოლო იესომ ეს რომ შეიტყო,
განშორდა იქიდან და უამრავი
ხალხი გაჰყვა მას და
განკურნა ყველა.
16და უბრძანა მათ,რომ არ
გაეგოთ იგი.
17რათა აღსრულდეს ესაია
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი,რომელიც ამბობს:
18აჰა,ჩემი მსახური,რომელიც
ავირჩიე;ჩემო საყვარელო,
რომელშიაც კმაყოფილია ჩემი
სული:ჩემს სულს დავდებ
მასზე და განაჩენს
წარმართებს.
19ის არ იბრძვის და არ ტირის;
ქუჩებში მის ხმას ვერავინ
გაიგონებს.
20და ლეწილ ლერწს არ
დაამტვრევს და მწეველსელს
არ ჩააქრობს,სანამ
განაჩენს არ გამოუგზავნის
გამარჯვებამდე.
21და მის სახელზე
მიენდებოდნენ წარმართები.
22მაშინ მიიყვანეს მასთან
ერთი ეშმაკი,ბრმა და მუნჯი,
და განკურნა იგი ისე,რომ
ბრმა და მუნჯი ლაპარაკობდა
და ხედავდა.
23გაოცდა მთელი ხალხი და
ამბობდა:ეს არ არის დავითის
ძე?
24ფარისევლებმა რომ
გაიგონეს,თქვეს:ეს არ
განდევნის ეშმაკებს,არამედ
ეშმაკთა მთავრის
ბელზებულის მიერ.
25და იცოდა იესომ მათი
ზრახვები და უთხრა მათ:
ყოველი სამეფო თავის
წინააღმდეგ გაყოფილი,
გაპარტახდება;და ყოველი
ქალაქი ან სახლი თავის
წინააღმდეგ გაყოფილი არ
დადგება.
26და თუ სატანა განდევნის
სატანას,ის თავის
წინააღმდეგ იყოფა;მაშინ
როგორ დადგება მისი სამეფო?
27და თუ მე ბელზებულით
ვდევნი ეშმაკებს,თქვენი
შვილები ვის მიერ
განდევნიან მათ?ამიტომ
ისინი იქნებიან თქვენი
მსაჯულები.

28მაგრამ თუ მე ვდევნი
ეშმაკებს ღვთის სულით,
მაშინ მოვიდა თქვენთან
ღვთის სასუფეველი.
29ანდა, როგორ შეიძლება
ვინმე შევიდეს ძლიერი კაცის
სახლში და გაძარცვოს მისი
საქონელი, თუ ჯერ ძლიერს არ
შეკრავს? და მერე გააფუჭებს
სახლს.
30ვინც ჩემთან არ არის, ჩემს
წინააღმდეგაა; და ვინც
ჩემთან არ აგროვებს,
იფანტება.
31ამიტომ გეუბნებით თქვენ:
ყოველგვარი ცოდვა და გმობა
მიეტევება ადამიანებს,
მაგრამ სულიწმინდის გმობა
არ მიეტევება ადამიანებს.
32და ვინც იტყვის სიტყვას
კაცის ძის წინააღმდეგ,
მიეტევება მას;
33ან გააკეთე ხე კარგი და
მისი ნაყოფი კარგი; ანდა
გახრწნილი ხე და მისი
ნაყოფი გახრწნილი, რადგან
ხე თავისი ნაყოფით შეიცნობა.
34ო, გველგესლათა თაობაო,
როგორ შეგიძლიათ, ბოროტებო,
სიკეთის თქმა? რამეთუ გულის
სიმრავლისგან ლაპარაკობს
პირი.
35კეთილი კაცი გულის კეთილი
საგანძურიდან გამოაქვს
სიკეთეს, ხოლო ბოროტი კაცი
ბოროტი საუნჯიდან გამოაქვს
ბოროტებას.
36მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ, რომ ყოველი უაზრო
სიტყვა, რომელსაც იტყვიან
ადამიანები, პასუხს აგებენ
განკითხვის დღეს.
37რადგან შენი სიტყვებით
გამართლდები და შენი
სიტყვებით დაგმო.
38მაშინ მიუგეს ზოგიერთმა
მწიგნობარმა და
ფარისეველმა და თქვა:
მოძღვარო, ჩვენ ვიხილავთ
შენგან ნიშანს.
39მან კი მიუგო და უთხრა მათ:
ბოროტი და მრუში მოდგმა
ნიშანს ეძებს; და არავითარი
ნიშანი არ მიეცემა მას,
გარდა იონას
წინასწარმეტყველის:
40რადგან იონა იყო სამი დღე
და სამი ღამე ვეშაპის
მუცელში; ასე იქნება ძე
კაცისა სამი დღე და სამი
ღამე დედამიწის გულში.
41ნინევეს კაცები აღდგებიან
სასამართლოში ამ თაობასთან
ერთად და დაგმობენ მას,
რადგან მოინანიეს იონას
ქადაგებით; და, აჰა, აქ არის
იონაზე დიდი.
42სამხრეთის დედოფალი
აღდგება სამსჯავროზე ამ
თაობასთან ერთად და დაგმობს
მას, რადგან იგი მოვიდა
დედამიწის ბოლოდან
სოლომონის სიბრძნის
მოსასმენად; და, აჰა, აქ არის
სოლომონზე დიდი.
43როცა უწმინდური სული
გამოდის კაცისგან, ის დადის
მშრალ ადგილებში, ეძებს
სიმშვიდეს და ვერ პოულობს.
44შემდეგ ის ამბობს: მე
დავბრუნდები ჩემს სახლში,
საიდანაც გამოვედი; და როცა
მოვა, ხედავს ცარიელ,
გაწმენდილს და გარნირებულს.
45მაშინ მიდის და წაიყვანს
თავისთან შვიდ სხვა სულს,
თავისზე უფრო ბოროტს, და
შედიან და დასახლდებიან იქ:
და ამ კაცის უკანასკნელი
მდგომარეობა პირველზე
უარესია. ასე იქნება ამ
ბოროტი თაობისთვისაც.
46სანამ ის ჯერ კიდევ
ესაუბრებოდა ხალხს, აჰა,
მისი დედა და მისი ძმები
იდგნენ გარეთ და სურდათ
მასთან საუბარი.
47მაშინ ერთმა უთხრა მას: აჰა,
დედაშენი და შენი ძმები
გარეთ დგანან და სურთ
შენთან საუბარი.
48მან კი მიუგო და უთხრა მას,
ვინც ეუბნებოდა: ვინ არის
დედაჩემი? და ვინ არიან ჩემი
ძმები?
49მან გაიწოდა ხელი
მოწაფეებისკენ და თქვა: აჰა,
დედაჩემი და ჩემი ძმები!
50ვინაიდან, ვინც
აღასრულებს ზეციერი მამის
ნებას, ის არის ჩემი ძმა, და
და დედა.

თავი 13

1იმავე დღეს გამოვიდა იესო
სახლიდან და დაჯდა ზღვის
პირას.
2და უამრავი ხალხი შეიკრიბა
მასთან, ასე რომ, ის შევიდა
გემზე და დაჯდა; და მთელი
ხალხი ნაპირზე იდგა.

3და მან ბევრი რამ უთხრა მათ
იგავებით და უთხრა: აჰა,
გამოვიდა მთესველი სათესი;
4და როცა დათესა, რამდენიმე
თესლი გზაზე დაეცა და
ფრინველები მოვიდნენ და
შეჭამეს ისინი.
5ზოგი დაეცა კლდოვან
ადგილებზე, სადაც მიწა არ
ჰქონდათ და მაშინვე
აღმოცენდნენ, რადგან მიწის
სიღრმე არ ჰქონდათ.
6და როცა მზე ამოვიდა, ისინი
დაიწვნენ; და რაკი ფესვი არ
ჰქონდათ, გახმა.
7და ზოგი ეკლებს შორის დაეცა;
და ეკლები აღმოცენდა და
დაახრჩო ისინი.
8მეორე კი კარგ მიწაში
ჩავარდა და ნაყოფი გამოიღო,
ზოგმა ასი, ზოგმა სამოცი,
ზოგმა ოცდაათი.
9ვისაც ყურები აქვს
მოსასმენად, მოისმინოს.
10მივიდნენ მოწაფეები და
უთხრეს მას: რატომ
ელაპარაკები მათ იგავებით?
11მან უპასუხა და უთხრა მათ:
იმიტომ, რომ თქვენ
მოგეცემათ ცათა სასუფევლის
საიდუმლოებების ცოდნა,
მაგრამ მათთვის არ არის
მოცემული.
12რადგან ვისაც აქვს,
მიეცემა და მეტი ექნება,
ხოლო ვისაც არა აქვს,
წაერთმევა ისიც, რაც აქვს.
13ამიტომ იგავებით
ველაპარაკები მათ, რადგან
ხედავენ, ვერ ხედავენ; და
სმენით არ ესმით და არც
ესმით.
14და მათში სრულდება ესაიას
წინასწარმეტყველება,
რომელიც ამბობს: მოსმენით
მოისმენთ და ვერ გაიგებთ; და
ხილვით იხილავთ და ვერ
შეამჩნევთ:
15რადგან ამ ხალხის გული
უხეშია, მათი ყურები სმენა
და ხუჭულია; რომ არ დაინახონ
თავიანთი თვალებით და
მოისმინონ თავიანთი
ყურებით და არ გაიგონ
თავიანთი გულით და არ
მოიქცნენ და მე განვკურნა
ისინი.
16ნეტარ არიან შენი თვალები,
რადგან ხედავენ და შენი
ყურები, რადგან ისმენენ.
17რადგან ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, რომ ბევრ
წინასწარმეტყველს და
მართალს სურდა ენახა ის,
რასაც თქვენ ხედავთ, და არ
უნახავთ; და მოისმინოთის,
რაც გესმით და არ გსმენიათ.
18ისმინეთ იგავი მთესველის
შესახებ.
19როცა ვინმე მოისმენს
სასუფევლის სიტყვას და ვერ
გაიგებს, მოდის ბოროტი და
იჭერს მის გულში დათესილს.
ეს არის ის, ვინც გზაზე თესლი
მიიღო.
20ხოლო ვინც კლდოვან
ადგილებში მიიღო თესლი, ის
არის, ვინც ისმენს სიტყვას
და სიხარულით იღებს მას;
21მაგრამ მას არა აქვს
ფესვები თავის თავში,
არამედ აგრძელებს ცოტა ხნით,
რადგან, როცა სიტყვის გამო
დგება გასაჭირი ან დევნა, ის
შეურაცხყოფს.
22ეკლებს შორის დათესილიც
არის ის, ვინც ისმენს
სიტყვას; და ამ წუთისოფელზე
ზრუნვა და სიმდიდრის
მოტყუება ახშობს სიტყვას და
ის უნაყოფო ხდება.
23ხოლო კეთილ მიწაზე
დათესილი ის არის, ვინც
ისმენს სიტყვას და ესმის;
რომელიც ნაყოფსაც
გამოიღებს და გამოაქვს ზოგს
ასად, ზოგს სამოცი, ზოგს
ოცდაათი.
24სხვა იგავი მოუტანა მათ და
უთხრა: ცათა სასუფეველი
ემსგავსება კაცს, რომელმაც
კარგი თესლი დათესა თავის
მინდორში.
25მაგრამ როცა ადამიანებს
ეძინათ, მოვიდა მისი მტერი,
და დათესა ღვარძლი ხორბალს
შორის და წავიდა.
26მაგრამ როცა ღერი
ამოიზარდა და ნაყოფი
გამოიღო, მაშინ გაჩნდა
ტარიც.
27მივიდნენ სახლის პატრონის
მსახურები და უთხრეს:
ბატონო, არ დათესე კარგი
თესლი შენს მინდორში? მაშინ
საიდან აქვს მას ტარები?
28მან უთხრა მათ: მტერმა
გააკეთა ეს. უთხრეს
მსახურებმა მას: გინდა, რომ
წავიდეთ და შევკრიბოთ ისინი?
29მაგრამ მან თქვა: არა; ნუთუ,
სანამ ღვარძლს აგროვებთ,
ხორბალსაც არ ამოძირკვავთ
მათთან ერთად.

30 დაე,ორივე ერთად
გაიზარდოს მოსავლის
აღებამდე,ხოლო მოსავლის
ჟამს მე ვეტყვი მომკებს:ჯერ
შეკრიბეთღვარძლი და
შეკრიბეთ ისინი,რომ დაწვათ,
მაგრამ ხორბალი შეაგროვეთ
ჩემს ბეღელში.
31 სხვა იგავი მოუტანა მათ და
უთხრა:ცათა სასუფეველი
ჰგავს მდოგვის მარცვალს,
რომელიც აიღო ადამიანმა და
დათესა თავის მინდორში.
32 რომელიც მართლაც ყველაზე
მცირეა ყველა თესლზე,
მაგრამ როცა იზრდება,
ყველაზე დიდია ბალახებს
შორის და ხდება ხე,ისე რომ
ცის ფრინველები მოდიან და
მის ტოტებში ისვენებენ.
33 სხვა იგავი უთხრა მათ;ცათა
სასუფეველი ჰგავს საფუარს,
რომელიც აიღო დედაკაცმა და
დაიმალა სამ საზომ ფქვილში,
სანამ მთელი არ გაფუვდებოდა.
34 ყოველივე ეს უთხრა იესომ
ხალხს იგავებით;და იგავის
გარეშე არ უთხრა მათ:
35 რათა აღსრულდეს
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი:„გავაღებ პირს
იგავით;მე ვიტყვი იმას,რაც
საიდუმლოდ იყო დაცული
სამყაროს დასაბამიდან.
36 მაშინ იესომ გაუშვა ხალხი
და შევიდა სახლში,მივიდნენ
მისი მოწაფეები და უთხრეს:
გვითხარი იგავი მინდვრის
ტარების შესახებ.
37 მან მიუგო და უთხრა მათ:
ვინც თესავს კეთილთესლს,
არის ძე კაცისა;
38 ველი არის სამყარო;კარგი
თესლი სამეფოს შვილები
არიან;ტარები კი ბოროტის
შვილები არიან;
39 მტერი,რომელმაც ისინი
დათესა,არის ეშმაკი;
მოსავალი არის სამყაროს
დასასრული;და მკის
ანგელოზები არიან.
40 ამიტომ ღვარძლი გროვდება
და ცეცხლში იწვება;ასე
იქნება ამ სამყაროს
აღსასრულში.
41 კაცის ძე გამოგზავნის
თავის ანგელოზებს და ისინი
შეაგროვებენ მისი
სამეფოდან ყველა ფერს,რაც
შეურაცხყოფს და ცოდვას;
42 და ჩააგდებენ მათ ცეცხლის
ღუმელში:იქნება გოდება და
კბილთა ღრჭენა.
43 მაშინ მართალნი
გამობრწყინდებიან,როგორც
მზე მათი მამის სასუფეველში.
ვისაც ყურები აქვს
მოსასმენად,მოისმინოს.
44 კვლავ,ცათა სასუფეველი
ჰგავს მინდორში დამალულ
განძს;რომელსაც ადამიანი
იპოვის,მალავს და
სიხარულისგან მიდის,ყიდის
ყველაფერს,რაც აქვს და
ყიდულობს იმ მინდორს.
45 ისევ ცათა სასუფეველი
ჰგავს ვაჭარს,რომელიც
ეძებს მშვენიერ მარგალიტს.
46 რომელმაც იპოვა ერთი
ძვირფასი მარგალიტი,წავიდა
და გაყიდა ყველაფერი,რაც
ჰქონდა და იყიდა.
47 ისევ ცათა სასუფეველი
ემსგავსება ბადეს,ზღვაში
ჩაგდებულდა ყოველგვარი
შეკრებილს.
48 რომელიც სავსე იყო,
ნაპირზე გადგნენ და
დასხდნენ და კარგი ჭურჭელში
შეკრიბეს,ცუდი კი
გადაყარეს.
49 ასე იქნება ქვეყნიერების
აღსასრული:გამოვლენ
ანგელოზები და მართალთა
შორის ბოროტებს გამოყოფენ,
50 და ჩააგდებენ მათ ცეცხლის
ღუმელში:იქნება გოდება და
კბილთა ღრჭენა.
51 უთხრა მათ იესომ:გაიგეთ
ყოველივე ეს?უთხრეს მას:
დიახ,უფალო.
52 მაშინ უთხრა მათ:ამიტომ
ყოველი მწიგნობარი,რომელიც
სწავლობს ცათა სასუფეველს,
ემსგავსება შინაურ კაცს,
რომელიც გამოაქვს თავისი
საგანძურიდან ახალი და
ძველი.
53 და იყო ასე,რომ როდესაც
დაასრულა იესომ ეს იგავი,
წავიდა იქიდან.
54 და როცა მივიდა თავის
ქვეყანაში,ასწავლიდა მათ
სინაგოგაში,ისე რომ
გაოცდნენ და ამბობდნენ:
საიდან აქვს ამ კაცს ეს
სიბრძნე და ეს ძლევამოსილი
საქმეები?
55 ეს არ არის დურგლის შვილი?
დედამისს მარიამი არ ჰქვია?
და მისი ძმები,იაკობი,იოსე,
სიმონი და იუდა?

56და მისი დები,განა ყველა
ჩვენთან არარის?საიდან
აქვს ამ კაცს ყოველივე ეს?
57და შეურაცხყოფდნენ მას.
ხოლო იესომ უთხრა მათ:
წინასწარმეტყველი არაა
პატიოსანი,გარდა თავის
ქვეყანაში და საკუთარ
სახლში.
58და არგააკეთებია იქ ბევრი
ძლევამოსილი საქმე მათი
ურწმუნოების გამო.

თავი 14

1იმ დროს ჰეროდე ოთხთავად
გაიგო იესოს დიდება,
2და უთხრა თავის მსახურებს:
ეს არის იოანე
ნათლისმცემელი;იგი აღდგა
მკვდრეთით;და ამიტომ
ძლევამოსილი საქმეები
ვლინდება მასში.
3რადგან ჰეროდემ შეიპყრო
იოანე,შეკრა და
საპყრობილეში ჩასვა
ჰეროდიას,მისი ძმის
ფილიპეს ცოლის გამო.
4რამეთუ ჰრქუა მას იოანემ:
არა სჯობს შენ გყავდეს იგი.
5და როცა მოკვლა სურდა,
შეეშინდა ხალხის,რადგან
წინასწარმეტყველად
თვლიდნენ.
6როცა ჰეროდეს დაბადების
დღე აღინიშნა,ჰეროდიას
ასული იცეკვა მათწინაშე და
ესიამოვნა ჰეროდეს.
7რის შემდეგაც მან ფიცით
დაჰპირდა,რომ მისცემდა მას,
რასაც სთხოვდა.
8მან კი,როგორც ადრე
ასწავლიდა დედამისს,თქვა:
მომეცი აქ იოანე
ნათლისმცემლის თავი
დამტენში.
9და შეწუხდა მეფე:მაგრამ
ფიცის გამო და მათ,ვინც
მასთან ერთად ისხდნენ
საჭმელად,უბრძანა,მიეცათ
იგი.
10და გაგზავნა და თავი
მოჰკვეთა იოანეს
საპყრობილეში.
11და მიიტანეს მისი თავი
სასხლეტითდა მისცეს ქალს
და მიუტანა დედას.
12მივიდნენ მისი მოწაფეები,
აიღეს ცხედარი და დამარხეს,
წავიდნენ და უთხრეს იესოს.
13იესომ ეს რომ გაიგო,იქიდან
განცალკევებულუდაბნოში
წავიდა გემით,და ხალხმა რომ
გაიგო,გაჰყვა მას
ქალაქებიდან ფეხით.
14და გამოვიდა იესუ და იხილა
დიდი სიმრავლე,და
თანაგრძნობითმოევლინა მათ
და განკურნა მათი სნეულნი.
15და როცა დაღამდა,მივიდნენ
მასთან მისი მოწაფეები და
უთხრეს:ეს უდაბნოა და ჟამი
წარსულია;გააგზავნე ხალხი,
რომ წავიდნენ სოფლებში და
იყიდონ საჭმელი.
16ხოლო იესომ უთხრა მათ:არ
უნდა წავიდნენ;მიეცითმათ
საჭმელად.
17და უთხრეს მას:აქ გვაქვს
მხოლოდხუთი პური და ორი
თევზი.
18მან თქვა:მომიყვანეთ ისინი
აქ.
19და უბრძანა ხალხს
დამჯდარიყვნენ ბალახზე,
აიღო ხუთი პური და ორი თევზი,
ზეცისკენ აიხედა,აკურთხა
და გატეხა და მისცა პური
თავის მოწაფეებს,ხოლო
მოწაფეები -ხალხს..
20და ყველამ ჭამეს და
გაძღნენ,და აიღეს
დარჩენილი ნატეხები
თორმეტი კალათით სავსე.
21და ისინი,ვინც ჭამდნენ,
დაახლოებით ხუთი ათასი კაცი
იყო,ქალებისა და ბავშვების
გარდა.
22და მაშინვე აიძულა იესომ
თავისი მოწაფეები ჩასხდნენ
ხომალდში და წინ
წასულიყვნენ გაღმა,სანამ
ის აგზავნიდა ხალხს.
23და როცა გაუშვა ხალხი,
ავიდა მთაზე ცალკე
სალოცავად;
24მაგრამ ხომალდი ახლა შუა
ზღვაში იყო,ტალღებით
გადაგდებული,რადგან ქარი
იყოსაპირისპირო.
25და ღამის მეოთხე გუშაგს
მივიდა იესო მათთან და
დადიოდა ზღვაზე.
26და როცა დაინახეს
მოწაფეებმა ზღვაზე
მოსიარული,შეძრწუნდნენ და
თქვეს:ეს სულია;და შიშით
შესძახეს.
27ხოლო იესომ მყისვე უთხრა
მათ:გაიხარეთ;ეს მე ვარ;ნუ
გეშინია.
28და მიუგო პეტრემ და უთხრა:
უფალო,თუ შენ ხარ,მიბრძანე
შენთან წყალზე მოვიდე.

29 და მან თქვა: მოდი. და როცა
პეტრე გადმოვიდა გემიდან,
დადიოდა წყალზე, რათა
წასულიყო იესოსთან.
30 მაგრამ როცა დაინახა
მძვინვარე ქარი, შეეშინდა;
და დაიწყო ჩაძირვა, შესძახა
და თქვა: უფალო, მიშველე მე.
31 და მყისვე გაუწოდა იესომ
ხელი, დაიჭირა იგი და უთხრა:
მცირედმორწმუნეო, რისთვის
დაეჭვდი?
32 და როცა შევიდნენ გემზე,
ქარი შეწყდა.
33 მაშინ მივიდნენ ნავში
მყოფნი და თაყვანი სცეს მას
და უთხრეს: ჭეშმარიტად შენ
ხარ ძე ღვთისა.
34 და როცა წავიდნენ,
მივიდნენ გენესარეტის
ქვეყანაში.
35 და როცა იმ ადგილის
კაცებმა შეიცნეს იგი,
გაგზავნეს მთელიმ მხარეში,
ირგვლივ და მიიყვანეს
მასთან ყველა ავადმყოფი;
36 და ევედრებოდნენ მას, რომ
შეეხოთ მხოლოდ მისი
ტანსაცმლის პირს და ვინც
შეეხო, სრულიად განიკურნა.

თავი 15

1 მივიდნენ იესოსთან
იერუსალიმელი მწიგნობარნი
და ფარისევლები და უთხრეს:
2 რატომ არღვევენ შენი
მოწაფეები უხუცესთა
ტრადიციას? რადგან პურის
ჭამის დროს ხელებს არ
იბანენ.
3 მაგრამ მან მიუგო და უთხრა
მათ: რატომ არღვევთ თქვენც
ღვთის მცნებას თქვენი
გადმოცემით?
4 რადგან ღმერთმა ბრძანა:
პატივი ეცი მამას და დედას,
და ვინც აგინებს მამას ან
დედას, სიკვდილით მოკვდეს.
5 თქვენ კი ამბობთ: ვინც
ეტყვის თავის მამას ან
დედას: ეს არის ძღვენი, რისი
სარგებლობაც შეგიძლიათ
ჩემგან;
6 და ნუ სცემთ პატივი მამას
და დედას, ის თავისუფალი
იქნება. ამგვარად, თქვენი
ტრადიციის თანახმად, თქვენ
უშედეგოდ აქციეთ ღვთის
მცნება.
7 თვალთმაქცნო, კარგად
იწინასწარმეტყველა ესაიამ
თქვენზე და თქვა:
8 ეს ხალხი მომიახლოვდება
ჩემი ბაგეებით და მადიდებს
მე თავისი ბაგეებით; მაგრამ
მათი გული ჩემგან შორსაა.
9 მაგრამ ამაოდ თაყვანს
მცემენ, ასწავლიან
ადამიანთა მცნებებს
მოძღვრებისთვის.
10 და მოუწოდა ხალხს და უთხრა
მათ: ისმინეთ და გაიგეთ.
11 ის, რაც პირში შედის, არ
ბილწავს ადამიანს; ხოლო რაც
პირიდან გამოდის, ეს
ბილწავს ადამიანს.
12 მაშინ მივიდნენ მისი
მოწაფეები და უთხრეს მას:
იცი, რომ ფარისევლები
შეურაცხყოფდნენ, ეს რომ
მოისმინეს?
13 მან კი უპასუხა და თქვა:
ყოველი მცენარე, რომელიც
მამაჩემმა ზეციერმა არ
დარგა, დაფესვიანდება.
14 თავი დაანებეთ მათ: ბრმათა
წინამძღოლები არიან. და თუ
ბრმა ბრმას მიჰყავს, ორივე
თხრილში ჩავარდება.
15 მაშინ მიუგო პეტრემ და
უთხრა მას: გვითხარი ეს
იგავი.
16 ხოლო იესომ თქვა: თქვენც
ჯერ კიდევ გაუგებარი ხართ?
17 ჯერ არ გესმით, რომ რაც
შედის პირიდან, ჩადის
მუცელში და გამოდის
ღვარცოფში?
18 მაგრამ ის, რაც პირიდან
გამოდის, გულიდან მოდის; და
ბილწავენ კაცს.
19 რადგან გულიდან გამოდის
ბოროტი აზრები, მკვლელობები,
მრუშობა, სიძვა, ქურდობა,
ცრუმოწმეები, გმობა.
20 ეს არის ის, რაც ბილწავს
ადამიანს: მაგრამ დაუბანელი
ხელებით ჭამა არ ბილწავს
ადამიანს.
21 წავიდა იესო იქიდან და
წავიდა ტვიროსისა და
სიდონის სანაპიროებზე.
22 და, აჰა, ერთი ქანანელი ქალი
გამოვიდა იმავე
სანაპიროებიდან და შესძახა
მას და უთხრა: შემიწყალე მე,
უფალო, დავითის ძეო; ჩემი
ქალიშვილი სასტიკად არის
აღშფოთებული ეშმაკით.
23 მაგრამ მან არც ერთი
სიტყვა არ უპასუხა მას.

მივიდნენ მისი მოწაფეები და
ევედრებოდნენ მას და უთხრეს:
გაუშვი იგი. რადგან ის ტირის
ჩვენს შემდეგ.
24 მაგრამ მან უპასუხა და
თქვა: მე არ ვარ გაგზავნილი,
არამედ ისრაელის სახლის
დაკარგულ ცხვრებთან.
25 მაშინ მივიდა იგი, თაყვანი
სცა მას და უთხრა: უფალო,
მიშველე.
26 მან კი უპასუხა და თქვა: არ
ჯობია ბავშვების პურის
აღება და ძაღლებისთვის
მიცემა.
27 და მან თქვა: სიმართლე,
უფალო, მაგრამ ძაღლები
ჭამენ იმ ნამსხვრევებს,
რომლებიც ცვივა მათი
ბატონების სუფრიდან.
28 მაშინ მიუგო იესუ და ჰრქუა
მას: დედაკაცო, დიდი არს
სარწმუნოებაჲ შენი, ვითარცა
გინდა. და განიკურნა მისი
ქალიშვილი იმ ჟამიდან.
29 და წავიდა იესო იქიდან და
მიუახლოვდა გალილეის ზღვას.
და ავიდა მთაზე და დაჯდა იქ.
30 და მივიდა მას უამრავი
ხალხი, თან ჰყავდა კოჭლები,
ბრმები, მუნჯები,
დასახიჩრებულნი და მრავალი
სხვა, და დააგდეს ისინი
იესოს ფეხებთან; და
განკურნა ისინი:
31 ისე, რომ გაოცდა ხალხი, როცა
იხილეს მუნჯები, რომ
ლაპარაკობდნენ,
დასახიჩრებულები
სრულყოფილად იყვნენ,
კოჭლები სიარულს და ბრმებს
ხედავდნენ, და ადიდებდნენ
ისრაელის ღმერთს.
32 მაშინ იესომ მოუწოდა
თავის მოწაფეებს და უთხრა:
მე შემიწყალებია ხალხი,
რადგან სამი დღეა ჩემთან
არიან და არაფერი აქვთ
საჭმელი;
33 ხოლო მისმა მოწაფეებმა
უთხრეს მას: საიდან უნდა
გვქონდეს ამდენი პური
უდაბნოში, რომ ამდენი ხალხი
შევავსოთ?
34 და უთხრა მათ იესომ:
რამდენი პური გაქვთ? და მათ
თქვეს: შვიდი და რამდენიმე
პატარა თევზი.
35 და უბრძანა ხალხს, დაჯდეს
მიწაზე.
36 და აიღო შვიდი პური და
თევზი, მადლი შესწირა და
გატეხა და მისცა თავის
მოწაფეებს, მოწაფეები კი
ხალხს.
37 და ყველამ ჭამეს და
გასივდნენ, და აიღეს
გატეხილი ხორციდან, რომელიც
დარჩა შვიდი კალათა სავსე.
38 და ისინი, ვინც ჭამდნენ,
ოთხი ათასი კაცი იყო,
ქალებისა და ბავშვების
გარდა.
39 და გაუშვა ხალხი, აიღო
ხომალდი და მივიდა მაგდალას
სანაპიროებზე.

თავი 16

1 მოვიდნენ ფარისევლებიც
სადუკეველებთან ერთად და
ცდუნებას სურდათ,
ეჩვენებინა მათთვის ნიშანი
ზეციდან.
2 მან მიუგო და უთხრა მათ:
როცა მოსაღამოვდება, ამბობთ:
მშვენიერი ამინდი იქნება,
რადგან ცა წითელია.
3 და დილით, დღეს ცუდი ამინდი
იქნება, რადგან ცა წითელია
და დაბლაა. ო, თვალთმაქცებო,
შეგიძლიათ ცის სახის
გარჩევა; მაგრამ ვერ ხედავთ
დროის ნიშნებს?
4 ბოროტი და მრუში მოდგმა
ნიშანს ეძებს; და არავითარი
ნიშანი არ მიეცემა მას,
გარდა იონა
წინასწარმეტყველის
ნიშნისა. და მიატოვა ისინი
და წავიდა.
5 მისი მოწაფეები რომ
მივიდნენ გაღმა, დაავიწყდათ
პურის აღება.
6 მაშინ იესომ უთხრა მათ:
გაუფრთხილდით და
უფრთხილდით ფარისეველთა და
სადუკეველთა საფუარს.
7 და მსჯელობდნენ
ერთმანეთში და ამბობდნენ:
იმიტომ, რომ პური არ ავიღეთ.
8 რაც დაინახა იესომ, უთხრა
მათ: მცირემორწმუნენო,
რატომ მსჯელობთ
ერთმანეთთან, რადგან პური
არ მოგიტანეთ?
9 ჯერ არ გესმით და არ
გახსოვთ ხუთი ათასის ხუთი
პური და რამდენი კალათა
აიღეთ?
10 არც ოთხი ათასის შვიდი
პური და რამდენი კალათა
აიღეთ?

11 როგორ არ გესმით, რომ მე არ გითხარით პურზე, რომ უფრთხილდეთ ფარისეველთა და სადუკეველთა საფუარს?
12 მაშინ მიხვდნენ, როგორ უბრძანა მათ, მოერიდონ პურის საფუარს, არამედ ფარისეველთა და სადუკეველთა მოძღვრებას.
13 როცა იესო ფილიპეს კესარიის სანაპიროზე მივიდა, ჰკითხა თავის მოწაფეებს და უთხრა: ვინ ამბობენ ადამიანები, რომ მე კაცის ძე ვარ?
14 და თქვეს: ზოგი ამბობს, რომ შენ ხარ იოანე ნათლისმცემელი, ზოგი ელია; და სხვები, იერემია, ან ერთ-ერთი წინასწარმეტყველი.
15 მან უთხრა მათ: მაგრამ ვინ ამბობთ, რომ მე ვარ?
16 მიუგო სიმონ პეტრემ და უთხრა: შენ ხარ ქრისტე, ძე ცოცხალი ღმერთისა.
17 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: კურთხეულ ხარ შენ, სიმონ ბარჯონა, რამეთუ ხორცმა და სისხლმა არ გამოგიცხადა ეს, არამედ მამამ ჩემმა ზეციერმა.
18 მე ასევე გეუბნები შენ, რომ შენ ხარ პეტრე და ამ კლდეზე ავაშენებ ჩემს ეკლესიას; და ჯოჯოხეთის კარი არ გაიმარჯვებს მას.
19 და მე მოგცემ ცათა სასუფევლის გასაღებებს: და რასაც შეკრავ დედამიწაზე, შეკრული იქნება ცაში; და რასაც გახსნი დედამიწაზე, გახსნილი იქნება ცაში.
20 მაშინ უბრძანა თავის მოწაფეებს, რომ არავის ეთქვათ, რომ ის იყო იესო ქრისტე.
21 იმ დროიდან დაიწყო იესომ ეჩვენებინა თავის მოწაფეებს, რომ უნდა წასულიყო იერუსალიმში და ბევრი ტანჯვა უხუცესებისა და მღვდელმთავრებისა და მწიგნობრებისგან, მოკლულიყო და მესამე დღეს აღმდგარიყო.
22 მაშინ პეტრემ აიყვანა იგი და და უწყო გაკიცხვა და უთხრა: შორს იყოს შენგან, უფალო!
23 მაგრამ ის შებრუნდა და უთხრა პეტრეს: წადი ჩემ უკან, სატანა, შენ ხარ შეურაცხმყოფელი ჩემთვის, რამეთუ არ გსიამოვნებს ღვთისაგან, არამედ ადამიანთა.
24 მაშინ უთხრა იესომ თავის მოწაფეებს: თუ ვინმეს სურს გამომყვეს, უარყოს თავისი თავი, აიღოს თავისი ჯვარი და გამომყვეს.
25 რადგან, ვინც იხსნის თავის სიცოცხლეს, დაკარგავს მას; და ვინც დაკარგავს თავის სულს ჩემი გულისთვის, იპოვის მას.
26 რა სარგებლობა მოაქვს ადამიანს, თუ მოიპოვებს მთელ ქვეყნიერებას და დაკარგავს საკუთარ სულს? ან რა უნდა მისცეს კაცმა სულის სანაცვლოდ?
27 რამეთუ ძე კაცისა მოვა თავისი მამის დიდებით თავის ანგელოზებთან ერთად; და მაშინ დააჯილდოებს ყოველ კაცს თავისი საქმეების მიხედვით.
28 ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, არიან აქ მდგომნი, რომლებიც არ გემობენ სიკვდილს, სანამ არ იხილავენ კაცის ძეს მომავალს თავის სასუფეველში.

თავი 17

1 ექვსი დღის შემდეგ წაიყვანა იესომ პეტრე, იაკობი და მისი ძმა იოანე და აიღო ისინი მაღალ მთაზე ცალკე.
2 და გარდაიქმნა მათ წინაშე: და მისი სახე ანათებდა, როგორც მზე, და მისი სამოსი იყო თეთრი, როგორც ნათელი.
3 და, აჰა, გამოჩნდნენ მათ მოსე და ელია, რომლებიც ესაუბრებოდნენ მას.
4 მიუგო პეტრემ და უთხრა იესოს: უფალო, კარგია ჩვენთვის აქ ყოფნა; ერთი შენთვის, ერთი მოსესთვის და ერთი ელიასთვის.
5 სანამ ის ჯერ კიდევ ლაპარაკობდა, აჰა, ნათელმა ღრუბელმა დაჩრდილა ისინი; მოუსმინე მას.
6 მოწაფეებმა ეს რომ გაიგონეს, პირქვე დაემხო და შეშინდნენ.
7 მივიდა იესო, შეეხო მათ და უთხრა: ადექით და ნუ გეშინიათ.

8 და როცა აიღეს თვალები,
ვერავინ დაინახეს,გარდა
იესოსა.
9 და როცა ჩამოვიდნენ მთიდან,
იესომ უბრძანა მათ და უთხრა:
არავის უთხრათ ხილვა,ვიდრე
ძე კაცისა მკვდრეთით
აღდგებოდა.
10 ჰკითხეს მას მოწაფეებმა
და უთხრეს:რატომ ამბობენ
მწიგნობრები,რომ ჯერ ელია
უნდა მოვიდეს?
11 და მიუგო იესომ და უთხრა
მათ:ელია ჭეშმარიტად ჯერ
მოვა და აღადგენს ყველაფერს.
12 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ,რომ ელია უკვე მოვიდა
და ისინი არ იცნობდნენ მას,
მაგრამ მოექცნენ მას,რაც
ჩამოთვალეს.ასევე იტანჯება
მათზე ძე კაცისა.
13 მაშინ მოწაფეებმა გაიგეს,
რომ ის ელაპარაკებოდა მათ
იოანე ნათლისმცემელზე.
14 და როცა მივიდნენ ხალხთან,
მივიდა მასთან ერთი კაცი,
და ემხო მას და უთხრა:
15 უფალო,შემიწყალე ჩემი
შვილი,რადგან ის არის გიჟი
და მტკივნეული,რადგან
ხშირად ვარდება ცეცხლში და
ხშირად წყალში.
16 და მივიყვანე იგი შენს
მოწაფეებთან და ვერ
განკურნეს იგი.
17 მიუგო იესომ და უთხრა:
ურწმუნო და გარყვნილი თაობა,
როდემდე ვიქნები თქვენთან?
როდემდე ვიტან შენთან?
მომიყვანე იგი აქ.
18 იესომ შერისხა ეშმაკი;და
გავიდა მისგან და განიკურნა
ყრმა იმ ჟამიდან.
19 მაშინ მოწაფეები ცალკე
მივიდნენ იესოსთან და
უთხრეს:რატომ ვერ შევძელით
მისი განდევნა?
20 და უთხრა მათ იესომ:თქვენი
ურწმუნოების გამო,რადგან
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:თუ მდოგვის მარცვლად
რწმენა გაქვთ,უთხარით ამ
მთას:წადი თაქედან იქით;და
ის ამოიღებს;და შეუძლებელი
არაფერი იქნება თქვენთვის.
21 თუმცა ეს გვარი არ გამოდის,
თუ არა ლოცვითა და მარხვით.
22 და სანამ ისინი
ცხოვრობდნენ გალილეაში,
უთხრა მათ იესომ:კაცის ძე
გადაეცემა ადამიანთა ხელში.
23 და მოკლავენ მას და მესამე
დღეს აღდგება.და ისინი
უზომოდბოდიში მოიხადეს.
24 და როცა მივიდნენ ისინი
კაპერნაუმში,მივიდნენ
პეტრესთან ხარკის მიმღები
და უთხრეს:შენი ბატონი არ
იხდის ხარკს?
25 მან თქვა:დიახ.და როცა
შევიდა სახლში,შეაჩერა
იესომ და უთხრა:რას ფიქრობ,
სიმონ?ვისგან იღებენ მიწის
მეფეები საბაჟოან ხარკი?
საკუთარი შვილების თუ
უცხოების?
26 უთხრა მას პეტრემ:
უცხოთაგან.უთხრა მას იესომ:
მაშ შვილები
თავისუფლდებიან.
27 მიუხედავად ამისა,რომ არ
შეურაცხყოთ ისინი,წადი
ზღვაზე,და ყარე კაუჭი და
აიღე პირველი ამომავალი
თევზი;და როცა გააღებ მის
პირს,იპოვი ფულს:აიღე და
მიეცი მათ ჩემთვის და
შენთვის.

თავი 18

1 იმ დროს მივიდნენ
მოწაფეები იესოსთან და
უთხრეს:ვინ არის უდიდესი
ცათა სასუფეველში?
2 და მოუწოდა იესომ პატარა
ბავშვს და დააყენა მათ
შორის.
3 და თქვა:ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:თუ არ
მოიქცევით და არ გახდებით
როგორც ბავშვები,არ
შეხვალთ ცათა სასუფეველში.
4 ამიტომ ვინც დაიმდაბლებს
თავს,როგორც ეს პატარა
ბავშვი,ის არის უდიდესი
ცათა სასუფეველში.
5 და ვინც მიიღებს ერთასეთ
პატარა ბავშვს ჩემი სახელით,
მიმღებს მე.
6 მაგრამ ვინც შეურაცხყოფს
რომელიმე ამ პატარას,ვისაც
ჩემი სწამს,მისთვის
უკეთესია,რომ წისქვილის
ქვა ჩამოეკიდებინა კისერზე
და დაიხრჩო ზღვის სიღრმეში.
7 ვაი ქვეყნიერებას
დანაშაულის გამო!რადგან
დანაშაულები უნდა მოვიდეს;
მაგრამ ვაი იმ კაცს,
რომლისგანაც დანაშაული
მოდის!

8ამიტომ,თუ შენი ხელი ან
შენი ფეხი შეგაწუხებს,
მოიკვეთე ისინი და გადააგდე
შენგან:ჯობია შენთვის
შეჩერებული ან
დასახიჩრებული შეხვიდე
სიცოცხლეში,ვიდრე ორი ხელი
ან ორი ფეხი გქონდეს,რათა
მარადიულცეცხლში ჩავარდე.
9და თუ შენი თვალი
შეგაწუხებს,ამოიღე იგი და
გადააგდე შენგან:ჯობია
შენთვის ერთი თვალით
შეხვიდე სიცოცხლეში,ვიდრე
ორი თვალი გქონდეს
ჯოჯოხეთის ცეცხლში
ჩაგდებას.
10ფრთხილად იყავით,რომ არ
ზიზღით არც ერთი ამ
პატარებიდან;რადგან
გეუბნებით თქვენ,რომ მათი
ანგელოზები ზეცაში
ყოველთვის ხედავენ ჩემი
ზეციერი მამის სახეს.
11რადგან ძე კაცისა მოვიდა
დაკარგულის გადასარჩენად.
12როგორ ფიქრობთ?თუ კაცს
ჰყავს ასი ცხვარი და ერთი
მათგანი ცდება,განა არ
მიატოვებს
ოთხმოცდაცხრამეტს და არ
წავა მთებში და ეძებს
შეცდომილს?
13და თუ ასეა,რომ იპოვა,
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,ის უფრო მეტად უხარია
იმ ცხვარს,ვიდრე
ოთხმოცდაცხრამეტს,
რომლებიც არ ცდებოდნენ.
14ასე რომ,თქვენი ზეციერი
მამის ნება არ არის,რომ ამ
პატარათაგან ერთი დაიღუპოს.
15გარდა ამისა,თუ შენმა ძმამ
შეგიშალა,წადი და უთხარი
მისი დანაშაული მხოლოდ
შენსა და მას შორის;თუ ის
მოგისმენს,შენ მოიპოვე
შენი ძმა.
16მაგრამ თუ ის არ მოგისმენს,
მაშინ წაიღე შენთან ერთი ან
ორი კიდევ,რათა ორი ან სამი
მოწმის პირით დადასტურდეს
ყოველი სიტყვა.
17და თუ ის უგულებელყოფს მათ
მოსმენას,უთხარი ეკლესიას;
18ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:რასაც შეკრავთ
მიწაზე,შეკრული იქნება
ცაში;და რასაც გახსნით
დედამიწაზე,გახსნილი
იქნება ცაში.
19კვლავ გეუბნებით თქვენ:თუ
თქვენგანი დათანხმდება
დედამიწაზე რაიმეს
შეხებაზე,რასაც ითხოვენ,ეს
მოხდება მათთვის ჩემი
ზეციერი მამისგან.
20რადგან,სადაც ორი ან სამი
შეკრებილია ჩემი სახელით,
იქ ვარ მე მათ შორის.
21მაშინ მივიდა პეტრე
მასთან და უთხრა:უფალო,
რამდენჯერ შესცოდავს
ჩემი ძმა ჩემს წინააღმდეგ
და მე ვაპატიო?შვიდჯერ?
22უთხრა მას იესომ:არ
გეუბნები შენ,ვიდრე
შვიდჯერ,არამედ
სამოცდაათჯერ შვიდჯერ.
23მაშასადამე,ცათა
სასუფეველი ემსგავსება
რომელიმე მეფეს,რომელიც
ითვალისწინებს თავის
მსახურებს.
24და როდესაც მან დაიწყო
გათვლა,ერთი მიიყვანეს,
რომელიც მას ათი ათასი
ტალანტი ემართა.
25მაგრამ რაკი მას არ უნდა
გადაეხადა,მისმა ბატონმა
ბრძანა,გაეყიდათ იგი,ცოლი
და შვილები და ყველა ფერი,
რაც ჰქონდა,და გადაეხადათ.
26და დაემხო მსახური,
თაყვანისცა მას და უთხრა:
უფალო,მომითმინე და
ყველა ფერს გადაგიხდი.
27მაშინ შეიწყნარა იმ
მსახურის უფალი,დახსნა იგი
და აპატია ვალი.
28მაგრამ იგივე მსახური
გამოვიდა და იპოვა ერთი
თანამსახური,რომელსაც ასი
გროში ემართა,და ხელები
დაადო,ყელზე აიტაცა და
უთხრა:გადამიხადე,რაც
გმართებს.
29და დაემხო მისი
თანამსახური მის ფეხებთან
და ევედრებოდა მას და
ეუბნებოდა:მოითმინე
ჩემდამი და ყველა ფერს
გადაგიხდი.
30და არ სურდა,არამედ წავიდა
და ჩააგდო იგი საპყრობილეში,
ვიდრე არ გადაიხდიდა ვალს.
31ამიტომ,როცა მისმა
თანამსახურებმა დაინახეს,
რაც მოხდა,ძალიან
შეწუხდნენ და მივიდნენ და
უთხრეს თავიანთ ბატონს,რაც
მოხდა.

32 მაშინ მისმა ბატონმა, მას შემდეგ რაც დაუძახა მას, უთხრა: ბოროტო მონაო, მე გაპატიე მთელი ეს ვალი, რადგან გინდოდა მე.
33 ნუთუ შენც არ უნდა გქონდეს თანაგრძნობა შენი თანამსახურის მიმართ, როგორც მე შემიწყალე შენზე?
34 და განრისხდა მისი ბატონი და გადასცა იგი მტანჯველებს, სანამ არ გადაიხდიდა ყველაფერს, რაც მას ეკუთვნოდა.
35 ასე მოგექცევათ ჩემი ზეციერი მამაც, თუ თქვენ გულით არ აპატიებთ თითოეულს თავის ძმას მათ ცოდვებს.

თავი 19

1 და იყო ასე, რომ როდესაც იესომ დაასრულა ეს სიტყვები, გაემგზავრა გალილეიდან და მივიდა იუდეის სანაპიროებზე იორდანეს გაღმა;
2 და უამრავი ხალხი მისდევდა მას; და მან განკურნა ისინი იქ.
3 მივიდნენ მასთან ფარისეველებიც, ცდებოდნენ და უთხრეს: ნებადართულია თუ არა კაცმა ცოლის გაშვება ყოველი მიზეზის გამო?
4 მან უპასუხა და უთხრა მათ: არ წაგიკითხავთ, რომ მან, ვინც თავიდან შექმნა ისინი, მამაკაცად და დედაკაცად შექმნა ისინი.
5 და თქვა: „ამისთვის მიატოვებს კაცი მამას და დედას და მიეერთება თავის ცოლს და იქნებიან ერთი ხორცი?
6 ამიტომ ისინი აღარ არიან ორი, არამედ ერთი ხორცი. მაშ, რაც ღმერთმა შეაერთა, ადამიანმა არ დაარღვიოს.
7 მათ უთხრეს მას: რატომ უბრძანა მოსემ განქორწინების წერილის მიცემა და მისი გაშვება?
8 მან უთხრა მათ: მოსემ თქვენი გულის სიმძიმის გამო მოგცათ ნება, რომ განეშორებინათ თქვენი ცოლები, მაგრამ თავიდან ასე არ იყო.
9 და მე გეუბნებით თქვენ: ვინც გაათავისუფლებს თავის ცოლს, თუ ეს სიძვის გამო არ არის, და სხვას შეირთავს, მრუშობს;
10 მისმა მოწაფეებმა უთხრეს მას: თუ კაცი ასეა ცოლთან, არ არის კარგი დაქორწინება.
11 მაგრამ მან უთხრა მათ: ყველას ვერ მიიღებს ამ სიტყვას, გარდა მათ, ვისაც ეს ეძლევა.
12 რამეთუ არიან საჭურისნი, რომელნიც ასე იბადებიან დედის მუცლიდან, და არიან საჭურისნი, რომელნიც საჭურისნი არიან კაცთაგან; ვისაც შეუძლია მიიღოს, დაე მიიღოს იგი.
13 მაშინ მოიყვანეს მას მცირეწლოვანი ბავშვები, რათა ხელები დაედო მათზე და ელოცათ, და მოწაფეებმა შერისხეს ისინი.
14 მაგრამ იესომ თქვა: აუშვით შვილები და ნუ აუკრძალავთ მათ ჩემთან მოსვლას, რადგან მათთაა ცათა სასუფეველი.
15 და დაადო მათ ხელები და წავიდა იქიდან.
16 და, აჰა, ერთი მივიდა და უთხრა მას: კარგი მოძღვარო, რა კარგი გავაკეთო, რომ მქონდეს მარადიული სიცოცხლე?
17 და უთხრა მას: რატომ მეძახი კეთილს? არ არის კარგი, გარდა ერთისა, ეს არის ღმერთისა, მაგრამ თუ გინდა შეხვიდე სიცოცხლეში, დაიცავი მცნებები.
18 ჰრქუა მას: რომელი? იესომ თქვა: არ მოკლა, არ იმრუშო, არ მოიპარო, ცრუმოწმე არ გამოიჩინო.
19 პატივი ეცი მამას და დედას და შეიყვარე მოყვასი შენი, როგორც თავი შენი.
20 ჰრქუა მას ჭაბუკმა: ყოველივე ამას ვიცავდი ჩემი სიყმაწვილიდან, რა მაკლია?
21 უთხრა მას იესომ: თუ გინდა იყო სრულყოფილი, წადი, გაყიდე რაც გაქვს და მიეცი ღარიბებს და გექნება საუნჯე ზეცაში და მოდი და გამომყევი.
22 ხოლო ჭაბუკმა ეს სიტყვა რომ გაიგონა, მწუხარე წავიდა, რადგან დიდი ქონება ჰქონდა.
23 მაშინ უთხრა იესომ თავის მოწაფეებს: ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ

მდიდარი კაცი ძლივს შევა
ცათა სასუფეველში.
24და კიდევ გეუბნებით თქვენ:
აქლემი უფრო ადვილია ნემსის
ყუნწში გასვლა,ვიდრე
მდიდარი ღმერთის
სასუფეველში შესვლა.
25ეს რომ მოისმინეს მისმა
მოწაფეებმა,გაოცდნენ და
ამბობდნენ:მაშ,ვინ
გადარჩება?
26მაგრამ იესომ დაინახა
ისინი და უთხრა მათ:
ადამიანებთან ეს
შეუძლებელია;მაგრამ
ღმერთთან ყველა ფერი
შესაძლებელია.
27მაშინ მიუგო პეტრემ და
უთხრა მას:აჰა,ჩვენ
მივატოვეთ ყველა ფერი და
გამოგყევით;რა გვექნება
ამიტომ?
28და უთხრა მათ იესომ:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,რომ თქვენ,ვინც
გამომყევით,აღორძინებისას,
როცა კაცის ძე დაჯდება
თავისი დიდების ტახტზე,
თქვენც დაჯდებით თორმეტ
ტახტზე და განსაჯეთ თორმეტი
ტომის ისრაელი.
29და ყველა,ვინც მიატოვებს
სახლებს,ან ძმებს,ან დებს,
ან მამას,ან დედას,ან ცოლს,
ან შვილებს,ან მიწებს ჩემი
სახელის გამო,მიიღებს
ასჯერ და დაიმკვიდრებს
მარადიულ სიცოცხლეს.
30მაგრამ ბევრი პირველი
იქნება უკანასკნელი;და
უკანასკნელი იქნება
პირველი.

თავი 20

1რამეთუ ცათა სასუფეველი
ჰგავს შინაურ კაცს,რომელიც
დილით ადრე გამოვიდა თავის
ვენახში მუშების
დასაქირავებლად.
2და როცა დათანხმდა მუშებს
დღეში ერთ გროშზე,გაგზავნა
ისინი თავის ვენახში.
3და გამოვიდა მესამე საათზე
და დაინახა სხვები,
რომლებიც უსაქმოდ იდგნენ
ბაზარში,
4და უთხრა მათ;წადით თქვენც
ვენახში და რაც სწორია,
მოგცემ.და წავიდნენ
თავიანთი გზით.
5კვლავ გამოვიდა მეექვსე და
მეცხრე საათზე და ასევე
მოიქცა.
6და დაახლოებით მეთერთმეტე
საათზე გავიდა და იპოვა
სხვები,რომლებიც უსაქმოდ
დგანან,და უთხრა მათ:რატომ
დგახართ აქ მთელი დღე უქმად?
7ეუბნებიან მას:იმიტომ,რომ
არავინ დაგვიქირავა.უთხრა
მათ:წადით თქვენც ვენახში;
და რაც არის სწორი,მიიღებთ.
8როცა საღამო დადგა,ვენახის
მბრძანებელმა უთხრა თავის
მეურვეს:დაუძახე მუშებს
და მიეცით მათი გასამრჯელო,
ბოლოდან პირველამდე.
9და როცა მოვიდნენ
დაქირავებულები
დაახლოებით მეთერთმეტე
საათზე,მიიღეს თითოეულმა
თითო გროში.
10მაგრამ პირველი რომ
მოვიდნენ,ეგონათ,რომ მეტი
უნდა მიეღოთ;და მათ ასევე
მიიღეს ყოველი გროში.
11და როცა მიიღეს,
დრტვინავდნენ სახლის
პატრონის წინააღმდეგ,
12ამბობდა:ამ
უკანასკნელებმა მხოლოდ
ერთი საათი იმუშავეს და შენ
გაათანაბრე ისინი ჩვენთან,
რომლებმაც იტვირთეს დღის
სიმძიმე და სიცხე.
13მაგრამ მან უპასუხა ერთ-
ერთმათგანს და უთხრა:
მეგობარო,არ გცოდვებ,განა
ერთ გროშზე არ დამეთანხმე?
14აიღე ის,რაც შენია და წადი:
მე მივცემ ამ უკანასკნელს,
როგორც შენ.
15განა არ არის ნება დართული
ჩემის კეთება რაც მინდა?
შენი თვალი ბოროტია,რადგან
კარგი ვარ?
16ასე რომ,უკანასკნელნი
იქნებიან პირველები და
პირველები უკანასკნელნი,
რადგან ბევრია მოწოდებული,
მაგრამ ცოტა რჩეული.
17და ავიდა იესომ
იერუსალიმში,გზაზე თორმეტი
მოწაფე გამოყო და უთხრა მათ:
18აჰა,ჩვენ ავდივართ
იერუსალიმში;და კაცის ძე
გადაეცემა მღვდელმთავრებს
და მწიგნობრებს,და ისინი
სასიკვდილოდ
გაასამართლებენ,
19და მისცემს მას
წარმართებს,რომ დაცინონ,

ავარონ და ჯვარს აცვან; და
მესამე დღეს აღდგება.
20 მაშინ მივიდა მასთან
ზებედეს შვილების დედა
თავის ვაჟებთან ერთად,
თაყვანი სცა და სურდა რაიმე
მისგან.
21 და უთხრა მას: რა გინდა? მან
უთხრა მას: მიეცი, რომ ეს ჩემი
ორი ვაჟი იჯდეს, ერთი შენს
მარჯვნივ და მეორე მარცხნივ
შენს სამეფოში.
22 ხოლო იესომ მიუგო და უთხრა:
არ იცით, რას ითხოვთ.
შეგიძლიათ დალიოთ სასმისი,
რომლითაც მე ვსვამ, და
მოინათლოთ იმ ნათლით,
რომლითაც მე მოვინათლე?
უთხრეს მას: ჩვენ შეგვიძლია.
23 და მან უთხრა მათ: თქვენ
ნამდვილად დალევთ ჩემი
თასიდან და მოინათლებით იმ
ნათლით, რომლითაც მე
მოვინათლე; მაგრამ ჩემს
მარჯვნივ და მარცხნივ ჯდომა
არ არის ჩემი გაცემა, არამედ
იქნება მიცემული მათთვის,
ვისთვისაც მომზადებულია
მამაჩემი.
24 და ეს რომ გაიგონეს ათმა,
განრისხდა ორი ძმის
წინააღმდეგ.
25 მაგრამ იესომ მოუწოდა მათ
და უთხრა: თქვენ იცით, რომ
წარმართთა მთავრები
ბატონობენ მათზე და
დიდებულები ახორციელებენ
მათზე ხელმწიფებას.
26 მაგრამ თქვენ შორის ასე არ
იქნება: ვინც თქვენგან დიდი
უნდა იყოს, იყოს თქვენი
მსახური;
27 და ვინც თქვენგან უნდა
იყოს უფროსი, იყოს თქვენი
მსახური.
28 როგორც კაცის ძე მოვიდა
არა იმისთვის, რომ
ემსახურონ, არამედ
მოემსახუროს და მისცეს
თავისი სული მრავალთა
გამოსასყიდად.
29 და როცა ისინი
იერიხონიდან წავიდნენ,
უამრავი ხალხი გაჰყვა მას.
30 და აჰა, ორი ბრმა იჯდა გზაზე,
როცა გაიგეს, რომ იესო
გავიდა, შესძახა და თქვა:
შეგვიწყალე ჩვენ, უფალო,
დავითის ძეო.
31 და სიმრავლე შერისხდა მათ,
რამეთუ ჩუმად იყვნენ,
არამედ უფრო მეტად
ღაღადებდნენ და ამბობდნენ:
შეგვიწყალე ჩვენ, უფალო, ძეო
დავითისო.
32 და დადგა იესო, მოუწოდა მათ
და ჰრქუა: რა გნებავთ, რომ
გაგიკეთოთ?
33 მათ უთხრეს მას: უფალო, რათა
გვიხილონ თვალები.
34 შეიწყნარა მათი იესო და
შეეხო მათ თვალებს, და
მყისვე იხილეს მათი თვალები
და გაჰყვნენ მას.

თავი 21

1 და როცა მიუახლოვდნენ
იერუსალიმს და მივიდნენ
ბეთფაგეში, ზეთისხილის
მთაზე, გაგზავნეს იესო ორი
მოწაფე,
2 ეუბნება მათ: წადით სოფელში
თქვენს გვერდით და მაშინვე
იპოვით მასთან შეკრულვირს
და ჩოჩორს: გახსენით ისინი
და მომიტანეთ.
3 და თუ ვინმე გეტყვით რამეს,
უთხარით: უფალს სჭირდება
ისინი; და მაშინვე
გამოგზავნის მათ.
4 ყოველივე ეს გაკეთდა, რათა
აღსრულდეს
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი:
5 უთხარი სიონის ასულს: აჰა,
შენი მეფე მოდის შენთან,
თვინიერი, ვირზე მჯდომარე
და ვირის კალთაზე.
6 წავიდნენ მოწაფეები და
მოიქცნენ, როგორც უბრძანა
მათ იესომ.
7 და მოიყვანეს ვირი და
ჩოჩორი, ჩაიცვეს მათი
ტანსაცმელი და დააყენეს
მასზე.
8 და ძალიან დიდმა ხალხმა
გაშალა თავისი სამოსი გზაზე;
სხვებმა ხეებს ტოტები
მოჭრეს და გზაში ჩასვეს.
9 და ხალხი, რომელიც წინ
მიდიოდა და მიჰყვებოდა,
ღაღადებდა და ამბობდა:
ოსანა დავითის ძეს:
კურთხეულია მომავალი უფლის
სახელით; ოსანა უმაღლესში.
10 და როცა შევიდა
იერუსალიმში, მთელი ქალაქი
შეძვრა და თქვა: ვინ არის ეს?
11 და ხალხი ამბობდა: ეს არის
იესო წინასწარმეტყველი
ნაზარეთელი გალილეის.
12 და შევიდა იესო ღვთის
ტაძარში და განდევნა ყველა,

ვინც ტაძარში ყიდდა და
ყიდულობდა, და დაანგრია
ფულის გადამცვლელების
მაგიდები და მტრედების
გამყიდველთა სკამები.
13 და უთხრა მათ: და წერილია:
ჩემს სახლს ლოცვის სახლი
ეწოდოს; მაგრამ თქვენ
ქურდულბუნაგად აქციეთ.
14 და მივიდნენ მას ტაძარში
ბრმები და კოჭლები; და
განკურნა ისინი.
15 და როცა იხილეს
მღვდელმთავრებმა და
მწიგნობრებმა ის
სასწაულები, რაც მან
გააკეთა, და ბავშვები
ტიროდნენ ტაძარში და
ამბობდნენ: ოსანა დავითის
ძეს; ისინი ძალიან
უკმაყოფილო იყვნენ,
16 და უთხრა მას: გესმის, რას
ამბობენ ესენი? ხოლო იესომ
უთხრა მათ: დიახ; არასოდეს
წაგიკითხავთ: ჩვილებისა და
ძუძუმწოვრების პირით
სრულყოფიხარ ქება?
17 და მიატოვა ისინი და
გავიდა ქალაქიდან
ბეთანიაში; და იქ დაბინავდა.
18 დილით, როცა ქალაქში
დაბრუნდა, მოშივდა.
19 და როცა გზაზე ლეღვის ხე
იხილა, მივიდა მასთან და
არაფერი უპოვა მასზე,
მხოლოდ ფოთლების გარდა, და
უთხრა მას: ნაყოფი არ
გაიზარდოს შენზე ამიერიდან
სამუდამოდ. და ახლა ლეღვის
ხე გახმა.
20 ეს რომ დაინახეს
მოწაფეებმა, გაუკვირდათ და
თქვეს: რა მალე გახმა ლეღვი!
21 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: თუ გაქვთ რწმენა და
ეჭვი არ გეპარებათ, არა
მხოლოდ გააკეთებთ, რაც
ლეღვის ხეს ემართება,
არამედ თუ ეტყვით ამ მთას:
მოშორდით, და ჩაგდე ზღვაში;
ეს უნდა გაკეთდეს.
22 და ყველაფერი, რასაც
ითხოვთ ლოცვაში, რწმენით,
მიიღებთ.
23 და როცა შევიდა ტაძარში,
მივიდნენ მასთან
მღვდელმთავრები და ხალხის
უხუცესები, როცა ასწავლიდა
და უთხრეს: რა ძალაუფლებით
აკეთებ ამას? და ვინ მოგცა ეს
უფლებამოსილება?
24 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
მეც გკითხავთ ერთრამეს,
რომელსაც თუ მეტყვით, მეც
გეტყვით, რა ხელმწიფებით
ვაკეთებ ამას.
25 იოანეს ნათლობა, საიდან
იყო? ზეციდან თუ კაცთაგან?
ისინი მსჯელობდნენ
ერთმანეთთან და ამბობდნენ:
თუ ვიტყვით: ზეციდან; ის
გვეტყვის: რატომ არ ირწმუნე?
26 მაგრამ თუ ვიტყვით:
კაცთაგან; ჩვენ გვეშინია
ხალხის; რადგან ყველა
იოანეს წინასწარმეტყველად
მიიჩნევს.
27 მიუგეს იესოს და უთხრეს:
ვერ ვიტყვით. და უთხრა მათ:
არც მე გეტყვით, რა
უფლებამოსილებით ვაკეთებ
ამას.
28 მაგრამ რას ფიქრობთ? ერთ
კაცს ორი ვაჟი ჰყავდა;
მივიდა პირველთან და უთხრა:
შვილო, იმუშავე დღეს ჩემს
ვენახში.
29 მან უპასუხა და თქვა: არ
მინდა, მაგრამ შემდეგ
მოინანია და წავიდა.
30 და მივიდა მეორესთან და
იგივე თქვა. ხოლო მან მიუგო
და თქვა: მივდივარ, ბატონო, და
არ წავიდა.
31 რომელმა მათგანმა შეასრულა
მამის ნება? უთხრეს მას:
პირველი. უთხრა მათ იესომ:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ მებაჟეები და
მეძავები თქვენს წინაშე
შედიან ღვთის სასუფეველში.
32 რამეთუ იოანე მოვიდა
თქვენთან სიმართლის გზით და
თქვენ არ დაუჯერეთ მას, ხოლო
მებაჟეებმა და მეძავებმა
ირწმუნეს იგი;
33 მოისმინეთ სხვა იგავი: იყო
ერთმა სახლის პატრონმა,
რომელმაც გააშენა ვენახი,
შემოიფარა ირგვლივ,
ამოთხარა საწნახელი, ააგო
კოშკი, გაუშვა მევენახეებს
და წავიდა შორეულქვეყანაში.
34 და როცა მოახლოვდა
ნაყოფის ჟამი, გაგზავნა
თავისი მსახურები
მევენახეებთან, რათა მიეღოთ
მისი ნაყოფი.
35 და მევენახეებმა
წაიყვანეს მისი მსახურები
და ერთი სცემეს, მეორე
მოკლეს, მეორე კი ჩაქოლეს.

36 კვლავ გაუგზავნა სხვა
მსახურები პირველზე მეტი და
ისინიც ასე მოექცნენ მათ.
37 ბოლოს კი გაუგზავნა მათ
თავისი ვაჟი და უთხრა:
თაყვანს სცემენ ჩემს შვილს.
38 ხოლო მევენახეებმა შვილი
რომ დაინახეს, ერთმანეთს
უთხრეს: ეს არის მემკვიდრე;
მოდი, მოვკლათ იგი და
მივიღოთ მისი სამკვიდრო.
39 და დაიჭირეს იგი და
განდევნეს ვენახიდან და
მოკლეს.
40 მაშ, როცა მოვა ვენახის
უფალი, რას უზამს ამ
მევენახეებს?
41 ისინი ეუბნებიან მას: ის
უბედურად გაანადგურებს იმ
ბოროტა და მიანებს და
გაუშვებს თავის ვენახს სხვა
მევენახეებს, რომლებიც
მიიღებენ მას ნაყოფს თავის
დროზე.
42 უთხრა მათ იესომ: ნუთუ
არასოდეს წაგიკითხავთ
წერილებში: ქვა, რომელიც
მშენებლებმა უარყვეს,
კუთხის თავი გახდა.
43 ამიტომ გეუბნებით თქვენ:
წაერთმევა თქვენგან ღვთის
სამეფო და მიეცემა ერს,
რომელიც გამოიღებს მის
ნაყოფს.
44 და ვინც დაეცემა ამ ქვას,
დაიმსხვრევა;
45 და როცა მოისმინეს
მღვდელმთავრებმა და
ფარისევლებმა მისი იგავები,
მიხვდნენ, რომ მათზე
ლაპარაკობდა.
46 მაგრამ როცა ცდილობდნენ,
ხელი დაესვათ მასზე,
შეეშინდათ ხალხის, რადგან
წინასწარმეტყველად
აიყვანეს.

თავი 22

1 მიუგო იესომ და კვლავ
იგავებით უთხრა მათ და
უთხრა:
2 ცათა სასუფეველი ჰგავს
რომელიმე მეფეს, რომელმაც
ცოლად მოიყვანა თავისი ვაჟი,
3 და გაგზავნა თავისი
მსახურები ქორწილში
მიწვეულთა დასაძახებლად,
მაგრამ ისინი არ მოსვლას.
4 კვლავ გაგზავნა სხვა
მსახურები და უთხრა:
უთხარით დაპატიჟებულებს:
აჰა, მე მოვამზადე ჩემი
ვახშამი: დახოცეს ჩემი
ხარები და ჩემი მსუქანი, და
ყველაფერი მზადარის, მოდი
ქორწინებაზე.
5 მაგრამ მათ შეურაცხყოფა
მიაყენეს და წავიდნენ, ერთი
თავის ფერმაში, მეორე მ
თავის საქონელზე.
6 და დარჩენილმა წაიყვანა
თავისი მსახურები,
ევედრებოდა მათ და დახოცა
ისინი.
7 მეფემ რომ გაიგოეს,
განრისხდა და გაგზავნა
თავისი ჯარები და
გაანადგურა ის მკვლელები და
გადაწვა მათი ქალაქი.
8 მაშინ უთხრა თავის
მსახურებს: ქორწილი მზადაა,
მაგრამ მოწვეულნი არიყვნენ
ღირსნი.
9 მაშ, წადით გზატკეცილზე და
ვინც იპოვით, მოითხოვეთ
და ქორწინება.
10 გამოვიდნენ ეს მსახურები
გზატკეცილზე და შეკრიბეს
ყველა, ვინც იპოვეს, ცუდიც და
კარგიც;
11 და როცა შემოვიდა მეფე
სტუმრების სანახავად,
დაინახა იქ კაცი, რომელსაც
საქორწინო ტანსაცმელი არ
ეცვა.
12 და ჰრქუა მას: მეგობარო,
როგორ მოხვედი აქ საქორწინო
სამოსელი? და ის იყო
უსიტყვოდ.
13 მაშინ უთხრა მეფემ
მსახურებს: შეკრათ მას ხელ-
ფეხი, წაიღეთ და ჩააგდეთ
გარე სიბნელეში; იქნება
ტირილი და კბილთა ღრჭენა.
14 რადგან ბევრია მოწოდებული,
მაგრამ ცოტაა რჩეული.
15 მაშინ წავიდნენ
ფარისევლები და იფიქრეს,
როგორ ჩაერევათ იგი მის
ლაპარაკში.
16 და გაუგზავნეს მას
თავიანთი მოწაფეები
ჰეროდიელებთან ერთად და
უთხრეს: მოძღვარო, ვიცით, რომ
ჭეშმარიტი ხარ და
ჭეშმარიტებით ასწავლი
ღვთის გზას და არ ზრუნავ
ვინმეზე, რადგან არ ადარდებ
ადამიანთა პიროვნებას.
17 ამიტომ გვითხარი, რას
ფიქრობ? ნებადართულია
კეისრისთვის ხარკის მიცემა
თუ არა?

18მაგრამ იესომ შეიცნო მათი
ბოროტება და თქვა: რატომ
მაცდით მე, თვალთმაქცნო?
19მაჩვენე ხარკის ფული. და
მიუტანეს მას ერთი გროში.
20და მან უთხრა მათ: ვისია ეს
გამოსახულება და წარწერა?
21უთხრეს მას: კეისრისა.
მაშინ უთხრა მათ: მიეცით
კეისარს კეისრისა; და
ღმერთს რაც არის ღვთისა.
22ეს სიტყვები რომ
მოისმინეს, გაოცდნენ,
მიატოვეს იგი და წავიდნენ.
23იმავე დღეს მივიდნენ
მასთან სადუკეველები,
რომლებიც ამბობდნენ, რომ
აღდგომა არ არის და ჰკითხეს:
24თქვა: მოძღვარო, თქვა მოსემ:
თუ კაცი მოკვდება და
შვილები არ ეყოლება, მისი
ძმა ცოლს შეირთავს და ძმას
შთამომავლობა გაუჩინოს.
25ჩვენთან იყო შვიდი ძმა: და
პირველი, როცა ცოლი შეირთო,
გარდაიცვალა და არავითარი
ნათესაობა და უტოვა თავის
ძმას.
26ასევე მეორეც და მესამე
მეშვიდემდე.
27და ბოლოს ქალიც მოკვდა.
28მაშ, აღდგომაში ვისი ცოლი
იქნება ის შვიდიდან? რადგან
ყველას ჰყავდა იგი.
29მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ცდებით, არიცით წერილები და
არც ღვთის ძალა.
30რადგან აღდგომისას ისინი
არც ქორწინდებიან და არც
ქორწინდებიან, არამედ არიან
როგორც ღვთის ანგელოზები
ზეცაში.
31მაგრამ რაც შეეხება
მკვდრეთით აღდგომას, არ
წაგიკითხავთ, რაც
გითხარით ღმერთმა და თქვა:
32მე ვარ აბრაამის ღმერთი,
ისაკის ღმერთი და იაკობის
ღმერთი? ღმერთი არ არის
მკვდრების ღმერთი, არამედ
ცოცხლების.
33და როცა ეს გაიგო ხალხმა,
გაოცდა მისი მოძღვრებით.
34მაგრამ ფარისევლებმა რომ
გაიგეს, რომ მან გააჩუმა
სადუკეველები, შეიკრიბნენ.
35მაშინ ერთმა მათგანმა,
რომელიც ადვოკატი იყო,
ჰკითხა მას, აცდუნა და უთხრა:
36მოძღვარო, რომელია დიდი
მცნება კანონში?
37უთხრა მას იესომ:
გიყვარდეს უფალი ღმერთი
შენი მთელი გულით, მთელი
სულით და მთელი გონებით.
38ეს არის პირველი და დიდი
მცნება.
39და მეორე ამის მსგავსია:
შეიყვარე მოყვასი შენი,
როგორც თავი შენი.
40ამ ორ მცნებაზეა
და კიდებული მთელი კანონი და
წინასწარმეტყველები.
41როცა ფარისევლები
შეიკრიბნენ, იესომ ჰკითხა
მათ:
42ამბობდა: რას ფიქრობთ
ქრისტეზე? ვისი შვილია?
უთხრეს მას: დავითის ძეო.
43მან უთხრა მათ: როგორ
უწოდებს მას დავითი სულით
უფალს და ამბობს:
44უთხრა უფალმა ჩემს უფალს:
დაჯექი ჩემს მარჯვნივ,
სანამ შენს მტრებს ფეხქვეშ
დავდებ?
45თუ დავითი უწოდებს მას
უფალს, როგორ არის ის მისი
შვილი?
46და ვერც ერთმა ვერ შეძლო
მისთვის პასუხის გაცემა,
არც იმ დღიდან მოყოლებული
ვინმეს გაბედა მისთვის მეტი
კითხვების დასმა.

თავი 23

1მაშინ უთხრა იესომ ხალხს და
თავის მოწაფეებს:
2ამბობდნენ: მწიგნობარნი და
ფარისევლები სხედან მოსეს
სავარძელში.
3ამიტომ, რასაც გეტყვიან,
დაიცავით და გააკეთეთ;
მაგრამ ნუ აჰყვებით მათ
საქმეებს, რადგან ამბობენ
და არ აკეთებენ.
4რადგან აკავშირებენ მძიმე
ტვირთს და მძიმე ტვირთს და
აყრიან კაცთა მხრებზე;
მაგრამ ისინი თვითონ არ
ამოძრავებენ მათ ერთი თითით.
5მაგრამ ყველა მათს საქმეს
აკეთებენ იმისთვის, რომ
ადამიანებმა დაინახონ:
ფართო ფილაქტერიებს
აკეთებენ და სამოსის
საზღვრებს აფართოებენ,
6გიყვართ
დღესასწაულებზე ზედა
ოთახები და სინაგოგებში
თავშესაფარი,

7და მისალმები
ბაზრობებზე და კაცთაგან
მოწოდება:რაბი,რაბი.
8მაგრამ არ გიწოდოთ რაბი,
რადგან ერთია თქვენი
მოძღვარი,ქრისტე;და
ყველანი ძმები ხართ.
9და ნურავის უწოდებთ მამას
მიწაზე,რადგან ერთია
თქვენი მამა,რომელიც
ზეცაშია.
10ნურც ბატონებს გიწოდებთ,
რადგან ერთია თქვენი
მოძღვარი,ქრისტე.
11თქვენს შორის ყველაზე
დიდი იყოს თქვენი მსახური.
12და ვინც ამაღლებს თავს,
დამცირდება;და ვინც თავს
დაიმდაბლებს,ამაღლდება.
13მაგრამ ვაი თქვენ,
მწიგნობარნო და
ფარისევლებო,თვალთმაქცნო!
რამეთუ აკეტებთ ცათა
სასუფეველს კაცთა წინაშე,
რამეთუ არც თქვენ შეხვალთ
და არც შესულთ აძლევთ
შესვლას.
14ვაი თქვენ,მწიგნობარნო და
ფარისევლებო,თვალთმაქცნო!
რადგან ჭამთ ქვრივთა
სახლებს და პრეტენზიის გამო
დიდხანს ლოცულობთ.
15ვაი თქვენდა,მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო!რადგან თქვენ
ახვევთ ზღვასა და ხმელეთს,
რათა ერთი პროზელიტი
გახადოთ,და როცა ის
შეიქმნება,თქვენ ორჯერ
უფრო მეტად აქცევთ მას
ჯოჯოხეთის შვილად,ვიდრე
თქვენ.
16ვაი თქვენ,ბრმა
წინამძღოლებნო,რომლებიც
ამბობთ:ვინც დაიფიცებს
ტაძარს,არაფერია;ხოლო ვინც
ტაძრის ოქროზე დაიფიცებს,
ის მოვალეა!
17უგუნურნო და ბრმაო,რადგან
უფრო დიდია ოქრო თუ ტაძარი,
რომელიც განწმენდს ოქროს?
18და ვინც დაიფიცებს
სამსხვერპლოზე,არაფერია;
ხოლო ვინც იფიცებს ძღვენს,
რომელიც მასზეა,ის
დამნაშავეა.
19უგუნურნო და ბრმავ,რამეთუ
უფრო დიდია ძღვენი თუ
სამსხვერპლო,რომელიც
განწმენდს ძღვენს?
20ამიტომ,ვინც დაიფიცებს
სამსხვერპლოზე,იფიცებს მას
და ყველაფერს,რაც მასზეა.
21და ვინც დაიფიცებს ტაძარს,
იფიცებს მას და მას,ვინც
მასში მკვიდრობს.
22და ვინც დაიფიცებს ზეცას,
იფიცებს ღვთის ტახტს და
მასზე მჯდომარეს.
23ვაი თქვენდა,მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო!რადგან თქვენ
იხდით მეათედს პიტნის,
ანისისა და კუმინისგან,და
გამოტოვეთ კანონის უფრო
მნიშვნელოვანი საკითხები,
განსჯა,წყალობა და რწმენა:
ეს უნდა გაეკეთებინათ და არ
დატოვოთ მეორე გაუქმებული.
24ბრმა მეგზურნო,რომლებიც
ძუნძულობთ და ყლაპავთ
აქლემს.
25ვაი თქვენდა,მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო!რამეთუ
ასუფთავებთ სასმისსა და
თეფშს გარეს,შიგნით კი
სავსეა გამოძალვითა და
სიჭარბით.
26ბრმა ფარისეველო,
განწმინდე ჯერ თასსა და
თეფშში მყოფი,რათა
გარედანაც სუფთა იყოს.
27ვაი თქვენდა,მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო!რადგან თქვენ
ჰგავხართ გათეთრებულ
სამარხებს,რომლებიც
გარეგნულად მშვენიერი ჩანს,
მაგრამ შიგნით სავსეა
მკვდრების ძვლებითა და
ყოველგვარი უწმინდურებით.
28ასევე თქვენც გარეგნულად
მართალნი ეჩვენებით
ადამიანებს,მაგრამ შიგნით
სავსე ხართ თვალთმაქცობითა
და ურჯულოებით.
29ვაი თქვენდა,მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო!რადგან
წინასწარმეტყველთა
სამარხებს აშენებთ და
მართალთა სამარხებს
ამშვენებთ,
30და თქვით:ჩვენი მამა-პაპის
დღეებში რომ ვყოფილიყავით,
არ ვიქნებოდით მათთან
თანაზიარი
წინასწარმეტყველთა
სისხლში.
31ამიტომ,თქვენ თავად
იყავით მოწმეები,რომ თქვენ

ხართ მათი შვილები,
რომლებმაც მოკლეს
წინასწარმეტყველები.
32 მაშინ შეავსეთ თქვენი
მამების საზომი.
33 გველები, გველგესლათა
მოდგმა, როგორ შეგიძლიათ
გაექცეთ ჯოჯოხეთის წყევლას?
34 ამიტომ, აჰა, მე გიგზავნით
წინასწარმეტყველებს,
ბრძენკაცებს და
მწიგნობრებს: და ზოგიერთ
მათგანს თქვენ მოკლავთ და
ჯვარს აცვით; და ზოგიერთ
მათგანს ურტყამთ თქვენს
სინაგოგებში და დევნით
ქალაქიდან ქალაქში.
35 რათა თქვენზე მოვიდეს
დედამიწაზე დაღვრილი მთელი
მართალი სისხლი, მართალი
აბელის სისხლიდან ბარაქიას
ძის ზაქარიას სისხლამდე,
რომელიც თქვენ მოკალით
ტაძარსა და სამსხვერპლოს
შორის.
36 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: ყოველივე ეს მოვა ამ
თაობას.
37 იერუსალიმე, იერუსალიმე,
წინასწარმეტყველებს რომ
კლავ და შენთან მოგზავნილნი
ჩაქოლავ, რამდენჯერ
ვისურვებდი შენი შვილების
შეკრებას, როგორც ქათამი
აგროვებს თავის ქათმებს
ფრთების ქვეშ და შენ არ
გინდოდა!
38 აჰა, შენი სახლი შენთვის
გაპარტახებულია.
39 რადგან გეუბნებით თქვენ:
ამიერიდან ვერ მიხილავთ,
სანამ არ იტყვით:
კურთხეულია მომავალი უფლის
სახელით.

თავი 24

1 და გამოვიდა იესო და
გამოვიდა ტაძრიდან და
მივიდნენ მასთან მისი
მოწაფეები, რათა
ეჩვენებინათ მას ტაძრის
შენობები.
2 და უთხრა მათ იესომ: ვერ
ხედავთ ყოველივე ამას?
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ არ დარჩეს აქ ერთი
ქვა ქვაზე, რომელიც არ
დაინგრევა.
3 და როცა იჯდა ზეთისხილის
მთაზე, მოწაფეები
მიუახლოვდნენ მას ცალკე და
უთხრეს: გვითხარი, როდის
იქნება ეს? და რა იქნება
ნიშანი შენი მოსვლისა და
სამყაროს აღსასრულისა?
4 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
იზრუნეთ, რომ არავინ
მოგატყუოთ.
5 რადგან ბევრი მოვა ჩემი
სახელით და იტყვის: მე ვარ
ქრისტე; და მოატყუებს ბევრს.
6 და გესმით ომებისა და
ომების ჭორების შესახებ:
იზრუნეთ, რომ არ შეწუხდეთ,
რადგან ეს ყველაფერი უნდა
მოხდეს, მაგრამ დასასრული
ჯერ არ არის.
7 რადგან აღდგება ერი ერის
წინააღმდეგ და სამეფო
სამეფოს წინააღმდეგ, და
იქნება შიმშილი, ჭირი და
მიწისძვრები სხვადასხვა
ადგილას.
8 ეს ყველაფერი მწუხარების
დასაწყისია.
9 მაშინ გადაგცემენ
სატანჯველად და მოგკლავენ
და შეგიძულებენ ყველა ერს
ჩემი სახელის გამო.
10 და მაშინ ბევრი
შეურაცხყოფს, და გასცემს
ერთმანეთს და შეიძულებენ
ერთმანეთს.
11 და მრავალი
ცრუწინასწარმეტყველი
აღდგება და ბევრს აცდუნებს.
12 და იმის გამო, რომ
უსამართლობა გამრავლდება,
ბევრის სიყვარული
გაცივდება.
13 ხოლო ვინც ბოლომდე
გაუძლებს, ის გადარჩება.
14 და სასუფევლის ეს
სახარება იქადაგება მთელ
მსოფლიოში ყველა ერისთვის
და სამოწმებლად; და მაშინ
დადგება აღსასრული.
15 როცა იხილავთ
გაპარტახების სისაძაგლეს,
რომელზეც დანიელ
წინასწარმეტყველი ამბობს,
და დექით წმიდა ადგილას
(ვინც კითხულობს, გაიგოს.)
16 მაშინ, ვინც იუდეაში არიან,
მთებში გაიქცნენ.
17 სახლზე მყოფი არ
ჩამოვიდეს სახლიდან რაიმეს
გასატანად.
18 არც ის, ვინც მინდორშია, არ
დაბრუნდეს ტანსაცმლის
წასაღებად.
19 და ვაი ორსულებს და
მწოვებს იმ დღეებში!

20ოღონდ ილოცეთ, რომ თქვენი
გაქცევა არ იყოს ზამთარში
და არც შაბათს.
21რადგან მაშინ იქნება დიდი
გასაჭირი, როგორიც არ
ყოფილა ქვეყნიერების
დასაბამიდან დღემდე, არც
იქნება და არც იქნება.
22და თუ ის დღეები არ
შემცირდება, ხორცი არ უნდა
გადარჩეს, არამედ რჩეულთა
გამო შემცირდება ის დღეები.
23მაშინ თუვინმე გეტყვით:
აჰა, აქ არის ქრისტე, ან იქ;
და იჯერე არა.
24რამეთუ აღდგებიან
ცრუქრისტეები და
ცრუწინასწარმეტყველნი და
აჩვენებენ დიდ ნიშნებსა და
საოცრებებს; ისე რომ, თუ ეს
შესაძლებელი იყო, მოატყუონ
თავადრჩეული.
25აჰა, მე გითხარით ადრე.
26ამიტომ, თუ ისინი გეტყვიან:
აჰა, ის უდაბნოშია; არ
წახვიდე: აჰა, ის საიდუმლო
ოთახებშია; და იჯერე არა.
27რადგან როგორც ელვა
გამოდის აღმოსავლეთიდან და
ანათებს დასავლეთისკენ;
ასევე იქნება კაცის ძის
მოსვლაც.
28რადგან სადაც არ უნდა იყოს
გვამი, იქ შეიკრიბებიან
არწივები.
29იმ დღეების გასაჭირის
შემდეგ მზე დაბნელდება და
მთვარე არ ასხივებს თავის
სინათლეს, და ვარსკვლავები
ჩამოვარდებიან ზეციდან და
შეირყევა ზეცის ძალები.
30და მაშინ გამოჩნდება
კაცის ძის ნიშანი ზეცაში: და
მაშინ იგლოვებენ დედამიწის
ყველა ტომი და იხილავენ
კაცის ძეს, მომავალს ცის
ღრუბლებში ძალითა და დიდი
დიდებით.
31და გამოგზავნის თავის
ანგელოზებს საყვირის დიდი
ხმით და შეკრებენ მის
რჩეულებს ოთხი ქარიდან, ცის
ერთი ბოლოდან მეორემდე.
32ახლა ისწავლეთ ლეღვის
იგავი; როცა მისი ტოტი ჯერ
კიდევ რბილდება და ფოთლებს
გამოყოფს, თქვენ იცით, რომ
ზაფხული ახლოვდება.
33ასევე თქვენც, როცა
იხილავთ ყოველივე ამას,
იცოდეთ, რომ ახლოს არის,
კარებთანაც კი.
34ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: არ გადავა ეს თაობა,
სანამ ეს ყველაფერი არ
აღსრულდება.
35ცა და მიწა გადავა, მაგრამ
ჩემი სიტყვები არ გადავა.
36ხოლო იმ დღისა და საათის
შესახებ არავინ იცის, არც
ზეცის ანგელოზებმა, არამედ
მხოლოდ მამა ჩემმა.
37მაგრამ როგორც იყო ნოეს
დღეები, ასევე იქნება კაცის
ძის მოსვლაც.
38რადგან, როგორც წარღვნის
წინა დღეებში, ისინი
ჭამდნენ და სვამდნენ,
ქორწინდებოდნენ და
ქორწინდებოდნენ იმ დღემდე,
სანამ ნოე კიდობანში შევიდა.
39და არ იცოდა, სანამ წარღვნა
არ მოვიდა და ყველა
წაიყვანა; ასევე იქნება
კაცის ძის მოსვლაც.
40მაშინ ორი იქნება
მინდორში; ერთი წაიღეს და
მეორე დატოვეს.
41ორმა ქალმა წისქვილზე
და ფქვა; ერთი წაიღეს და
მეორე დატოვეს.
42იფხიზლეთ, რადგან არ იცით,
რომელსაათზე მოვა თქვენი
უფალი.
43მაგრამ იცოდეთეს, რომ
სახლის პატრონს რომ
სცოდნოდა, რომელგუშაგში
მოვიდოდა ქურდი,
იფხიზლდებოდა და არ
დაუშვებდა მისი სახლის
დაშლას.
44ამიტომ თქვენც მზად
იყავით, რადგან ისეთსაათში,
როცა არ ფიქრობთ, მოვა ძე
კაცისა.
45მაშ, ვინ არის ერთგული და
ბრძენი მსახური, რომელიც
მისმა ბატონმა დანიშნა
თავის სახლზე მმართველად,
რათა დროულად მისცეს მათ
ხორცი?
46ნეტარია ის მონა, რომელსაც
მისი ბატონი, როცა მოვა, ასე
მოქმედს იპოვის.
47ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ ის დააყენებს მას
მმართველად მთელ თავის
ქონებაზე.
48მაგრამ თუ ის ბოროტი მონა
იტყვის გულში: ჩემი ბატონი
აყოვნებს მის მოსვლას;
49და დაიწყებს თავის
თანამსახურთა ცემას და

მთვრალებთან ერთად ჭამას და
სასმელს;
50 მოვა იმ მსახურის უფალი იმ
დღეს,როცა არ ელის მას და იმ
საათში,რომელიც არ იცის,
51 და გაჭრიან მას და
დაუნიშნავენ მას თავის წილ
თვალთმაქცებთან:იქნება
ტირილი და კბილთა ღრჭენა.

თავი 25

1 მაშინ ცათა სასუფეველი
დაემსგავსება ათ ქალწულს,
რომლებმაც აიღეს მათი
ლამპრები და გამოვიდნენ
სიძის შესახვედრად.
2 და ხუთი მათგანი ბრძენი იყო,
ხუთი კი სულელი.
3 უგუნურებმა აიღეს
ლამპრები და ზეთი არ წაიღეს.
4 მაგრამ ბრძენებმა აიღეს
ზეთი თავიანთ ჭურჭელში
თავიანთი ლამპრებით.
5 სანამ სიძე ჩერდებოდა,
ყველა დაიძინა და დაიძინა.
6 და შუაღამისას გაისმა
ძახილი:აჰა,სიძე მოდის;წადი
მის შესახვედრად.
7 მაშინ ადგნენ ყველა ის
ქალწული და აჭრელეს
თავიანთი ლამპრები.
8 და უგუნურებმა უთხრეს
ბრძენებს:მოგვეცით თქვენი
ზეთი;რადგან ჩვენი
ნათურები ჩაქრა.
9 ხოლო ბრძენებმა მიუგეს და
თქვეს:ასე არ არის;რომ არ
იყოს საკმარისი ჩვენთვის და
თქვენთვის,არამედ წადით
გამყიდველებთან და იყიდეთ
თქვენთვის.
10 და სანამ ისინი წავიდნენ
საყიდლად,მოვიდა სიძე;და
მზათა შევიდეს მასთან
ქორწინებაზე და კარი
დაიხურა.
11 შემდეგ მოვიდნენ სხვა
ქალწულებიც და თქვეს:უფალო,
უფალო,გაგვიხსენი.
12 მან კი მიუგო და უთხრა:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,არ გიცნობთ.
13 ამიტომ იფხიზლეთ,რადგან
არ იცით არც დღე და არც საათი,
როცა მოვა ძე კაცისა.
14 რადგან ცათა სასუფეველი
ჰგავს ადამიანს,რომელიც
მიემგზავრება შორეულ
ქვეყანაში,რომელმაც
მოუწოდა თავის მსახურებს და
გადასცა მათ თავისი ქონება.
15 და ერთს მისცა ხუთი
ტალანტი,მეორეს ორი და
მეორეს ერთი;ყოველ
ადამიანს მისი რამდენიმე
უნარის მიხედვით;და
მაშინვე გაემგზავრა.
16 მაშინ ის,ვინც მიიღო ხუთი
ტალანტი,წავიდა და ივაჭრა
მათთან და სხვა ხუთი
ტალანტი გაუკეთა.
17 და ასევე,ვინც მიიღო ორი,
მან ასევე მოიპოვა სხვა ორი.
18 ხოლო ვინც მიიღო ერთი,
წავიდა,მიწაში ამოთხარა და
თავისი ბატონის ფული დამალა.
19 დიდი ხნის შემდეგ მოდის იმ
მსახურების უფალი და
ანგარიშს უწევს მათ.
20 და მივიდა ის,ვინც მიიღო
ხუთი ტალანტი და მოიტანა
სხვა ხუთი ტალანტი და თქვა:
უფალო,შენ მომეცი მე ხუთი
ტალანტი.
21 უთხრა მას მისმა ბატონმა:
კარგი,კეთილო და ერთგულო
მსახურო,ცოტაზე ერთგული
ყოფილხარ,ბევრრამეზე
დაგაყენებ,შედი შენი
ბატონის სიხარულში.
22 ისიც,ვინც ორი ტალანტი
მიიღო,მივიდა და თქვა:უფალო,
შენ მომეცი ორი ტალანტი,აჰა,
მათგარდა კიდევ ორი
ტალანტი მოვიპოვე.
23 უთხრა მას მისმა ბატონმა:
კარგი,კეთილო და ერთგულო
მსახურო;ცოტა რამეზე
ერთგული იყავი,ბევრ რამეზე
დაგაყენებ:შედი შენი
ბატონის სიხარულში.
24 მივიდა ის,ვინც ერთი
ტალანტი მიიღო და თქვა:
უფალო,ვიცოდი,რომ მძიმე
კაცი ხარ,მკი,სადაც არ
დაითესე და აგროვებ,სადაც
არ დათესავ.
25 და შემეშინდა,წავედი და
დავმალე შენი ნიჭი მიწაზე:
აჰა,შენია.
26 მიუგო მისმა ბატონმა და
უთხრა მას:ბოროტო და
ზარმაცო მონაო,შენ იცოდი,
რომ იქ ვიმკი,სადაც არ
დავთესე და ვაგროვებ,სადაც
არ დავთესე.
27 ამიტომ ჩემი ფული
გადამცვლელებს უნდა
ჩაერიცხა და ჩემი მოსვლისას
მე ჩემი ფულითუნდა მიმეღო.
28 მაშ,აიღეთ მისგან ტალანტი
და მიეცით მას,ვისაც აქვს
ათი ტალანტი.

29 ვინაიდან ყოველს, ვისაც
აქვს, მიეცემა და ექნება
სიმრავლე, ხოლო ვისაც არა
აქვს, წაერთმევა ისიც, რაც
აქვს.
30 და ჩააგდეთ უსარგებლო
მსახური გარე სიბნელეში: იქ
იქნება ტირილი და კბილთა
ღრჭენა.
31 როცა მოვა ძე კაცისა
თავისი დიდებით და ყველა
წმიდა ანგელოზი მასთან
ერთად, მაშინ დაჯდება
თავისი დიდების ტახტზე.
32 მის წინაშე შეიკრიბება
ყველა ერი და გამოყოფს მათ
ერთმანეთისგან, როგორც
მწყემსი ყოფს თავის ცხვრებს
თხებისგან.
33 და დააყენებს ცხვრებს
მარჯვნივ, თხებს კი
მარცხნივ.
34 მაშინ ეტყვის მეფე მათ
თავის მარჯვნივ: მობრძანდით,
მამაჩემის კურთხეულნო,
დაიმკვიდრეთ თქვენთვის
მომზადებული სამეფო
სამყაროს დასაბამიდან.
35 რამეთუ მშიოდა და მომეცი
ხორცი, მწყუროდა და დამსვით,
უცხო ვიყავი და მიმიღეთ.
36 შიშველი და შემმოსეთ: ავად
ვიყავი და მომინახულეთ,
საპყრობილეში ვიყავი და
ჩემთან მოხვედით.
37 მაშინ მართალნი
უპასუხებენ მას და ეტყვიან:
უფალო, როდის გნახეთ მშიერი
და გჭამეთ? ან მწყურვალი და
დალიე?
38 როდის დაგინახეთ უცხო და
შეგიყვანეთ? ან შიშველი და
შემოგეცვა?
39 ან როდის გნახეთ ავად ან
საპყრობილეში და მოვედით
შენთან?
40 და მეფე უპასუხებს და
ეტყვის მათ: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,
რამდენადაც თქვენ გააკეთეთ
ეს ჩემს უმცირეს ძმათაგან
ერთ-ერთს, თქვენ ეს
გამიკეთეთ.
41 მაშინ ეტყვის მათაც
მარცხენა მხარეს: წადით
ჩემგან, წყეულნო, საუკუნო
ცეცხლში, ეშმაკისთვის და
მისი ანგელოზებისთვის
მომზადებული.
42 რადგან მშიერი ვიყავი და
საჭმელი არ მომეცით,
მწყუროდა და არ მომცა.
43 უცხო ვიყავი და არ
შემიყვანეთ: შიშველი და არ
შემმოსეთ, ავად ვიყავი და
საპყრობილეში, და არ
მომინახულეთ.
44 მაშინ ისინიც უპასუხებენ
მას და ეტყვიან: უფალო, როდის
განახეთ მშიერი, ან
მწყურვალი, ან უცხო, ან
შიშველი, ან ავადმყოფი, ან
საპყრობილეში, და არ
გემსახურეთ?
45 მაშინ უპასუხებს მათ და
ეტყვის: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,
რამდენადაც ეს არ გააკეთეთ
არც ერთს ამ უმცირესთაგანს,
არც მე გამიკეთეთ.
46 და ესენი წავლენ საუკუნო
სასჯელში, ხოლო მართალნი
საუკუნო სიცოცხლეში.

თავი 26

1 და იყო ასე, როცა დაასრულა
იესომ ყველა ეს სიტყვა,
უთხრა თავის მოწაფეებს:
2 თქვენ იცით, რომ ორი დღის
შემდეგ არის პასექის
დღესასწაული და ძე კაცის
ღალატით ჯვარს აცვეს.
3 მაშინ შეკრიბეს
მღვდელმთავრები,
მწიგნობარნი და ხალხის
უხუცესები მღვდელმთავრის
სასახლეში, რომელსაც კაიაფა
ერქვა,
4 და მოილაპარაკეს, რათა
ჭკუით შეეპყრათ იესო და
მოეკლათ იგი.
5 მაგრამ მათ თქვეს: არა
დღესასწაულზე, რათა არ
მოხდეს ხალხში აურზაური.
6 როცა იესო იყო ბეთანიაში,
სიმონ კეთროვანის სახლში,
7 მივიდა მასთან ერთი ქალი,
რომელსაც ჰქონდა
ალაბასტრის ყუთი ძალიან
ძვირფასი მალამოებით, და
დაასხა თავზე, როცა ის
საჭმელთან იჯდა.
8 მისმა მოწაფეებმა რომ
დაინახეს, განრისხდნენ და
თქვეს: რა მიზნით არის ეს
გაფლანგვა?
9 ეს მალამო შეიძლებოდა
ძვირად გაეყიდა და ღარიბებს
მიეცა.
10 ეს რომ გაიგო იესომ, უთხრა
მათ: რატომ აწუხებთ
დედაკაცს? რადგან მან კარგი
საქმე გამიკეთა.

11 რადგან ღარიბები
ყოველთვის თქვენთან გყავთ;
მაგრამ მე ყოველთვის არ
გყავს.
12 რადგან მან ეს მალამო
დაასხა ჩემს სხეულზე,ეს
გააკეთა ჩემი
დასაფლავებისთვის.
13 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:სადაც კი იქადაგება
ეს სახარება მთელ მსოფლიოში,
იქაც ის,რაც გააკეთა ამ
ქალმა,იტყვიან მის
მოსახსენებლად.
14 მაშინ ერთი თორმეტიდან,
იუდა ისკარიოტელი,მივიდა
მღვდელმთავრებთან,
15 და უთხრა მათ:რას მომცემთ
და მე გადმოგცემთ მას?და
დაადეს აღთქმა მას ოცდაათ
ვერცხლად.
16 და იმ დროიდან იგი ეძებდა
შესაძლებლობას გაეცა მისი.
17 უფუარობის პირველდღეს
მივიდნენ მოწაფეები
იესოსთან და უთხრეს მას:სად
გინდა,რომ მოგიმზადოთ
პასექის საჭმელად?
18 მან თქვა:წადი ქალაქში
ასეთკაცთან და უთხარი მას:
მოძღვარი ამბობს:ჩემი დრო
მოვიდა;მე აღვნიშნავ
პასექს შენს სახლში ჩემს
მოწაფეებთან ერთად.
19 და მოიქცნენ მოწაფეები,
როგორც იესომ დაავალა;და
მოამზადეს პასექი.
20 როცა საღამო დადგა,დაჯდა
თორმეტთან ერთად.
21 და როცა ისინი ჭამდნენ,მან
თქვა:ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,რომ ერთი თქვენგანი
გამცემს მე.
22 და ისინი ძალიან
დამწუხრდნენ და ყოველმა
მათგანმა დაიწყეს ეთქვათ
მას:უფალო,მე ვარ?
23 მან უპასუხა და თქვა:ვინც
ჩემთან ერთად ჩაისვრის ხელს
ჭურჭელში,ის გამცემს მე.
24 ძე კაცისა მიდის,როგორც
მასზეა დაწერილი,მაგრამ
ვაი იმ კაცს,ვისი მიერაც
გასცემს ძეს კაცისა!კარგი
იქნებოდა იმ კაცისთვის,რომ
არ დაბადებულიყო.
25 მაშინ უპასუხა იუდამ,
რომელმაც გასცა იგი და
უთხრა:მოძღვარო,მე ვარ?
უთხრა მას:შენ თქვი.
26 და როცა ჭამდნენ,აიღო
იესომ პური,აკურთხა,გატეხა
და მისცა მოწაფეებს და
უთხრა:მიიღეთ,ჭამეთ;ეს ჩემი
სხეულია.
27 და აიღო სასმისი,მადლი
შესწირა და მისცა მათ და
უთხრა:დალიეთ ყველამ
მისგან;
28 რამეთუ ეს არის ჩემი
სისხლი ახალი აღთქმისა,
რომელიც დაიღვრება
მრავალთათვის ცოდვათა
მისატევებლად.
29 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ:ამიერიდან არ ვსვამ
ვაზის ამ ნაყოფის იმ დღემდე,
როცა თქვენთან ერთად არ
დავლევ ახალს მამის
სასუფეველში.
30 და ამღერეს საგალობელი,
გავიდნენ ზეთისხილის მთაზე.
31 მაშინ ჰრქუა მათ იესუ:
ყოველნი შეურაცხყოფენ ჩემ
გამო ამ ღამეს,რამეთუ
დაწერილია:მწყემსს
დავამარცხებ და ფარის
ცხვრები გაიფანტებიან.
32 მაგრამ აღდგომის შემდეგ
გალილეაში წავალთქვენამდე.
33 უპასუხა პეტრემ და უთხრა
მას:თუკი ყველანი
შეურაცხყოფენ შენს გამო,
მაგრამ მე არასოდეს
შევცდები.
34 უთხრა მას იესომ:
ჭეშმარიტად გეუბნები შენ,
რომ ამ ღამეს,სანამ მამალი
იყივლებს,სამჯერ უარმყოფ
მე.
35 უთხრა მას პეტრემ:შენთან
ერთად რომ მოვკვდე,არ
უარვყოფ შენ.ასე თქვა ყველა
მოწაფემაც.
36 მაშინ მივიდა იესო მათთან
ერთად ადგილს,რომელსაც
გეთსიმანია ჰქვია,და უთხრა
მოწაფეებს:დაჯექით აქ,
სანამ მე წავალ და იქ
ვილოცებ.
37 და თან წაიყვანა პეტრე და
ზებედეს ორი ვაჟი,და დაიწყო
მწუხარება და ძალიან მძიმე.
38 მაშინ უთხრა მათ:ჩემი სული
ძალიან მწუხარეა
სიკვდილამდე:დარჩით აქ და
იფხიზლეთ ჩემთან ერთად.
39 და წავიდა ცოტა უფრო შორს,
დავარდა პირქვე და
ლოცულობდა:მამაო ჩემო,თუ
შეიძლება,გადამეცა ეს
სასმისი,მაგრამ არა როგორც
მე მინდა,არამედ როგორც შენ
გინდა.

40 და მივიდა მოწაფეებთან და
ჰპოვა ისინი მძინარენი და
ჰრქუა პეტრეს: რაჲ, ვერ
იღვიძებდით ჩემთან ერთი
საათისა?
41 იფხიზლეთ და ილოცეთ, რათა
არ შეხვიდეთ განსაცდელში:
სული მსურველია, ხორცი კი
სუსტი.
42 კვლავ წავიდა მეორედ და
ილოცა და თქვა: მამაო ჩემო, თუ
ეს სასმისი ჩემგან არ
გადავა, თუ არ დავლევ, იყოს
ნება შენი.
43 და მივიდა და იპოვა ისინი
კვლავ მძინარენი, რადგან
დამძიმებული იყო მათი
თვალები.
44 და მიატოვა ისინი და კვლავ
წავიდა და მესამედ ილოცა და
იგივე სიტყვები თქვა.
45 მაშინ მივიდა თავის
მოწაფეებთან და უთხრა მათ:
დაიძინეთ და დაისვენეთ: აჰა,
მოახლოვდა ჟამი და ძე
კაცისა გადაეცემა ცოდვილთა
ხელში.
46 ადექით, წავიდეთ: აჰა,
მოახლოებულია ის, ვინც
გამცემს.
47 და სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა, აჰა, მოვიდა
იუდა, ერთი თორმეტიდან, და
მასთან ერთად დიდი ხალხი
მახვილებითა და ჯოხებით,
მღვდელმთავრებიდან და
ხალხის უხუცესებისგან.
48 ხოლო მისმა გამცემმა
ნიშანი მისცა მათ და უთხრა:
ვისაც ვაკოცებ, ის არის,
დაჭერით.
49 და მაშინვე მივიდა
იესოსთან და უთხრა:
გამარჯობა, მოძღვარო; და
აკოცა.
50 და ჰრქუა მას იესუ:
მეგობარო, რისთვის მოხვედი?
მაშინ მივიდნენ, დაადეს
ხელი იესოს და წაიყვანეს.
51 და აჰა, ერთმა მათგანმა,
ვინც იესოსთან იყო, გაუწოდა
ხელი და იშიშვლა მახვილი,
დაარტყა მღვდელმთავრის
მსახურს და ყური მოსჭრა.
52 მაშინ ჰრქუა მას იესუ:
აღადგინე მახვილი თვსსა
ადგილსა მას, რამეთუ
ყოველნი, ვინც მახვილს
აიღებენ, მახვილით
დაიღუპებიან.
53 გგონია, რომ ახლა არ
შემიძლია ვილოცო მამაჩემს
და ის მომცემს ანგელოზთა
თორმეტ ლეგიონზე მეტს?
54 მაგრამ როგორ აღსრულდება
წერილები, რომ ასე უნდა იყოს?
55 იმ დროს იესომ უთხრა ხალხს:
მახვილებითა და ჯოხებით
ქურდის წინააღმდეგ
გამოხვედით ჩემს
დასაპყრობად? ყოველდღე
ვიჯექი თქვენთან,
ვასწავლიდი ტაძარში, და
თქვენ არ დამიჭირეთ.
56 მაგრამ ყოველივე ეს
გაკეთდა, რათა
აღსრულებულიყო
წინასწარმეტყველთა
წერილები. მაშინ ყველა
მოწაფემ მიატოვა იგი და
გაიქცა.
57 და მათ, ვინც შეიპყრეს იესო,
წაიყვანეს იგი კაიაფა
მღვდელმთავარს, სადაც
შეიკრიბნენ მწიგნობარნი და
უხუცესები.
58 ხოლო პეტრე გაჰყვა მას
შორიდან მღვდელმთავრის
სასახლეში, შევიდა და დაჯდა
მსახურებთან ერთად, რათა
ენახა დასასრული.
59 მღვდელმთავარნი და
უხუცესნი და მთელი კრება
ცრუმოწმობას ეძებდნენ
იესოს წინააღმდეგ, რათა
მოეკლათ იგი;
60 მაგრამ ვერავინ იპოვა:
დიახ, თუმცა ბევრი ცრუმოწმე
მოვიდა, მაგრამ ვერ იპოვეს.
ბოლოს მოვიდა ორი ცრუმოწმე,
61 და თქვა: ამან თქვა:
შემიძლია დავანგრიო ღვთის
ტაძარი და ავაშენო იგი სამ
დღეში.
62 და ადგა მღვდელმთავარი და
უთხრა მას: არაფერს პასუხობ?
რას მოწმობენ ეს შენ
წინააღმდეგ?
63 მაგრამ იესო გაჩუმდა.
მიუგო მღვდელმთავარმა და
უთხრა მას: გეფიცები ცოცხალ
ღმერთს, რომ გვითხარი, ხარ თუ
არა ქრისტე, ძე ღვთისა.
64 უთხრა მას იესომ: შენ თქვი:
მაგრამ გეუბნები შენ:
ამიერიდან იხილავ კაცის ძეს
მჯდომარეს ძალაუფლების
მარჯვნივ და მომავალს ცის
ღრუბლებში.
65 მაშინ მღვდელმთავარმა
დახია თავისი ტანსაცმელი და
თქვა: გმობა თქვა; კიდევ რა
გვჭირდება მოწმეები? აჰა,
ახლა გსმენიათ მისი გმობა.

66რას ფიქრობთ?მათუპასუხეს
და თქვეს:ის არის სიკვდილის
დამნაშავე.
67მაშინ შეაფურთხეს სახეში
და ურტყამდნენ;და სხვები
სცემდნენ მას ხელისგულებით,
68ამბობდა:
გვიწინასწარმეტყველე,
ქრისტეო,ვინ არის ის,ვინც
დაგჭრა?
69და იჯდა პეტრე გარეთ,
სასახლეში,და მივიდა
მასთან გოგონა და უთხრა:
შენც იყავი იესო
გალილელთან ერთად.
70მაგრამ მან უარყო ყველას
წინაშე და თქვა:არ ვიცი,რას
ამბობ.
71და ვითარცა გამოვიდა იგი
ვერანდასა,იხილა იგი სხვა
მოახლე და ჰრქუა იქ მყოფთ:
ესეც იყო იესო ნაზარეველთან.
72და კვლავ უარყო ფიცით:არ
ვიცნობ იმ კაცს.
73და ცოტა ხნის შემდეგ
მივიდნენ მასთან მდგომნი და
უთხრეს პეტრეს:ჭეშმარიტად,
შენც ერთი მათგანი ხარ;
რამეთუ შენი ლაპარაკი
გაგაფრთხილებს.
74მაშინ დაიწყო ლანძღვა და
გინება და თქვა:არ ვიცნობ იმ
კაცს.და მაშინვე მამლის
ეკიპაჟი.
75და გაიხსენა პეტრეს იესოს
სიტყვა,რომელიც უთხრა მას:
სანამ მამალი იყივლებს,
სამჯერ უარმყოფმე.და
გამოვიდა და მწარედატირდა.

თავი 27

1დილა რომ გათენდა,ყველა
მღვდელმთავარმა და ხალხის
უხუცესმა თათბირი თქვა
იესოს წინააღმდეგ,მოეკლათ
იგი.
2და როცა შეაბეს იგი,
წაიყვანეს და გადასცეს
პონტიუს პილატეს მმართველს.
3მაშინ იუდამ,რომელმაც
გასცა იგი,დაინახა,რომ
მსჯავრდადებული იყო,
მოინანია და ოცდაათი
ვერცხლი მიუტანა
მღვდელმთავრებსა და
უხუცესებს.
4ამბობდა:შევცოდე იმით,რომ
ვუღალატე უდანაშაულო
სისხლს.და მათ თქვეს:რა არის
ეს ჩვენთვის?გნახავ ამას.
5და დაყარა ვერცხლი ტაძარში,
წავიდა და წავიდა და თავი
ჩამოიხრჩო.
6და მღვდელმთავრებმა აიღეს
ვერცხლი და უთხრეს:არ არის
ნებადართული ხაზინაში
ჩადება,რადგან ეს სისხლის
ფასია.
7და მოილაპარაკეს და მათთან
ერთად იყიდეს ჭურჭლის ყანა,
რომ დამარხონ უცხო
ადამიანები.
8ამიტომ ეწოდა იმ მინდორს,
სისხლის მინდორს,დღემდე.
9მაშინ აღსრულდა იერემი
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი:და აიღეს ოცდაათი
ვერცხლი,ფასი მისი,ვინც
შეფასდა,რომელიც
ისრაელიანთაგან შეაფასეს;
10და მისცა ისინი
მეთუნეობის ველად,როგორც
დამინიშნა უფალმა.
11და დადგა იესო მმართველის
წინაშე და ჰკითხა ხელმწიფემ
და უთხრა:შენ ხარ იუდეველთა
მეფე?და უთხრა მას იესომ:
შენ ამბობ.
12და როცა დაადანაშაულეს
მღვდელმთავრები და
უხუცესები,არაფერი უპასუხა.
13ჰრქუა მას პილატემ:არ
გესმის,რამდენ რამეს
მოწმობენ შენს წინააღმდეგ?
14და მან უპასუხა მას
უსიტყვოდ;ისე,რომ
გუბერნატორი დიდად გაოცდა.
15ახლა იმ დღესასწაულზე
გუბერნატორს სჩვევია
გაეთავისუფლებინა
ხალხისთვის პატიმარი,ვისაც
სურდათ.
16და ჰყავდათ მაშინ ცნობილი
პატიმარი,სახელად ბარაბა.
17ამიტომ,როცა შეიკრიბნენ,
ჰრქუა მათ პილატემ:ვის
გინდათ,რომ გაგითავისუფლოთ?
ბარაბა თუ იესო,რომელსაც
ქრისტე ჰქვია?
18რადგან მან იცოდა,რომ
შურითგადასცეს იგი.
19როცა ის სამსჯავროს
სკამზე დაჯდა,მისმა ცოლმა
გაგზავნა და უთხრა:არაფერი
გესაქმება იმ მართალკაცთან,
რადგან ბევრი რამ განვიცადე
დღეს სიზმარში მის გამო.
20მაგრამ მღვდელმთავრებმა
და უხუცესებმა დაარწმუნეს
ხალხი,რომ ეკითხათ ბარაბა
და გაენადგურებინათ იესო.

21მიუგო ხელმწიფემ და ჰრქუა
მათ:ორთაგანი გნებავთ,რომ
გაგითავისუფლოთ?მათ თქვეს:
ბარაბა.
22ჰრქუა მათ პილატემ:მაშ რა
ვქნა იესოს,რომელსა ჰქვია
ქრისტე?ყველანი ეუბნებიან
მას:ჯვარს აცვეს.
23და თქვა ხელმწიფემ:რატომ,
რა ბოროტება ჩაიდინა?
მაგრამ ისინი უფრო მეტად
ღაღადებდნენ და ამბობდნენ:
ჯვარს აცვეს.
24როცა პილატემ დაინახა,რომ
ვერაფერს სძლევდა,უფრო
მეტიც,აურზაური იყო,აიღო
წყალი და დაიბანა ხელები
ხალხის წინაშე და თქვა:
უდანაშაულო ვარამ
სამართლიანის სისხლისაგან.
25მაშინ მიუგო მთელმა
ხალხმა და თქვა:მისი სისხლი
ჩვენზე და ჩვენს შვილებზე
იყოს.
26მაშინ გაათავისუფლა მათ
ბარაბა;
27მაშინ ხელმწიფის
ჯარისკაცებმა მიიყვანეს
იესო საერთო დარბაზში და
შეკრიბეს მასთან მთელი
ჯარისკაცები.
28და გააშიშვლეს იგი და
ალისფერი სამოსელი ჩაიცვეს.
29ეკლის გვირგვინი რომ
დაადგეს,თავზე დადეს,
მარჯვენითკი ლერწამი,და
მუხლი მოიყარეს მის წინაშე
და დასცინოდნენ და
ამბობდნენ:გილოცავ,მეფეო
იუდეველთა!
30და შეაფურთხეს მას,აიღეს
ლერწამი და სცემეს თავზე.
31და მას შემდეგ,რაც
დასცინოდნენ მას,
ჩამოართვეს კვართი,ჩაიცვეს
მისი სამოსელი და წაიყვანეს,
რათა ჯვარს აცვეს.
32და ვითარცა გამოვიდეს,
იპოვეს კაცი კირენელი,
სახელად სიმონი:აიძულეს
იგი აეღო მისი ჯვარი.
33და როცა მივიდნენ ადგილზე,
რომელსაც გოლგოთა ჰქვია,
ანუ თავის ქალას,
34მისცეს მას ნაღველთან
შერეული ძმარი დასალევად და
როცა გასინჯა,არ სვა.
35და მათ ჯვარს აცვეს იგი და
გაინაწილეს მისი სამოსელი
წილისყრით,რათა აღსრულდეს
წინასწარმეტყველის მიერ
ნათქვამი:გაინაწილეს ჩემი
სამოსელი მათშორის და ჩემს
შესამოსელზე დაყარეს
წილისყრა.
36და ისხდნენ იქ უყურებდნენ
მას;
37და დააყენა მის თავზე მისი
ბრალდება დაწერილი:ეს არის
იესო,იუდეველთა მეფე.
38მაშინ ჯვარს აცვეს მასთან
ორი ქურდი,ერთი მარჯვნივ და
მეორე მარცხნივ.
39და იქითგამვლელებმა
შეურაცხყოფა მიაყენეს მას
და თავის ქნევით,
40და ამბობდა:შენ,ვინც
დაანგრევ ტაძარს და ააშენებ
მას სამ დღეში,იხსენი შენი
თავი.თუ ღვთის ძე ხარ,ჩამოდი
ჯვრიდან.
41ასევე მღვდელმთავრებიც
დასცინოდნენ მას
მწიგნობრებთან და
უხუცესებთან ერთად და
ამბობდნენ:
42მან გადაარჩინა სხვები;
საკუთარი თავის გადარჩენა
არ შეუძლია.თუ ის ისრაელის
მეფეა,დაე,ახლავე
ჩამოვიდეს ჯვრიდან და ჩვენ
მას დავუჯერებთ.
43ღმერთს მიენდო;დაე,ახლავე
იხსნას იგი,თუ მას სურს,
რადგან თქვა:მე ვარ ძე
ღვთისა.
44ქურდებიც,რომელნიც
მასთან ერთად ჯვარს აცვეს,
კბილებში ჩასდეს იგივე.
45ახლა მეექვსე საათიდან
იყო სიბნელე მთელმიწაზე
მეცხრე საათამდე.
46და დაახლოებით მეცხრე
საათზე შესძახა იესომ დიდი
ხმითდა თქვა:ელი,ელი,ლამა
საბაქტანი?ანუ ღმერთო ჩემო,
ღმერთო ჩემო,რატომ
მიმატოვე?
47ზოგიერთმა იქ მდგომმა,ეს
რომ გაიგო,თქვა:ეს კაცი
ელიას უხმობს.
48და მყისვე გაიქცა ერთი
მათგანი,აიღო ღრუბელი,
აავსო იგი ძმრით,და დო
ლერწმზე და მისცა დასალევად.
49და ნარჩენებმა თქვეს:
მოდით,ვნახოთ,მოვა თუ არა
ელია მის გადასარჩენად.
50იესომ,როცა კვლავ დიდი
ხმით შესძახა,სული გამოსცა.
51და,აჰა,ტაძრის ფარდა ორად
იყო ჩახეული ზემოდან ქვევით;
და მიწა შეირყა და კლდეები
გაიფანტა;

52 და გაიხსნა საფლავები; და აღდგა მძინარეთა მრავალი სხეული,
53 და გამოვიდნენ საფლავებიდან მისი აღდგომის შემდეგ და შევიდნენ წმინდა ქალაქში და გამოეცხადნენ ბევრს.
54 როცა ასისთავმა და მასთან მყოფებმა იესოს უყურებდნენ, დაინახეს მიწისძვრა და მომხდარი, ძალიან შეეშინდათ და თქვეს: ჭეშმარიტად ეს იყო ძე ღვთისა.
55 და ბევრი ქალი იყო იქ, რომლებიც შორიდან ხედავდნენ, რომლებიც გალილეიდან მიჰყვებოდნენ იესოს და ემსახურებოდნენ მას.
56 მათ შორის იყო მარიამ მაგდალინელი და მარიამი, იაკობისა და იოსეს დედა, და ზებედეს შვილების დედა.
57 როცა საღამო დადგა, მოვიდა ერთი მდიდარი არიმათეელი კაცი, სახელად იოსები, რომელიც თავადაც იესოს მოწაფე იყო.
58 მივიდა პილატესთან და ევედრებოდა იესოს გვამს. მაშინ პილატემ ცხედრის გადაცემა ბრძანა.
59 იოსებმა ცხედარი რომ აიღო, სუფთა სელის ქსოვილში შეიხვია.
60 და დაასვენა იგი თავის ახალ სამარხში, რომელიც კლდეში იყო გამოკვეთილი, და გადააგორა დიდი ქვა საფლავის კარამდე და წავიდა.
61 და იყო მარიამ მაგდალინელი და მეორე მარიამი საფლავის წინ ისხდნენ.
62 მეორე დღეს, მომზადების დღის შემდეგ, შეიკრიბნენ მღვდელმთავრები და ფარისევლები პილატესთან,
63 ამბობდა: ბატონო, გვახსოვს, რომ მატყუარამ თქვა, სანამ ცოცხალი იყო: სამი დღის შემდეგ აღვდგები.
64 ამიტომ უბრძანე, რომ საფლავი დაიცვან მესამე დღემდე, რათა მისი მოწაფეები არ მოვიდნენ ღამით, არ მოიპარონ იგი და უთხრეს ხალხს: ის მკვდრეთით აღდგა, ასე რომ, უკანასკნელი შეცდომა იქნება უარესი, ვიდრე პირველი.
65 ჰრქუა მათ პილატემ: გყავთ გუშაგი; წადით და დარწმუნდით, როგორც შეძლებთ.
66 წავიდნენ და დაამტკიცეს საფლავი, და ლუქეს ქვა და დააყენეს გუშაგები.

თავი 28

1 შაბათის ბოლოს, როცა გათენდა კვირის პირველი დღისკენ, მივიდნენ მარიამ მაგდალინელი და მეორე მარიამი საფლავის სანახავად.
2 და, აჰა, იყო დიდი მიწისძვრა, რადგან უფლის ანგელოზი ჩამოვიდა ზეციდან და მოვიდა, გადააგორა ქვა კარიდან და დაჯდა მასზე.
3 მისი სახე ელვასავით იყო და მისი სამოსი თოვლივით თეთრი.
4 და მისი შიშით მცველები შეირყა და მკვდრებივით გახდნენ.
5 მიუგო ანგელოზმა და უთხრა ქალებს: ნუ გეშინიათ, რადგან ვიცი, რომ ეძებთ იესოს, ჯვარცმულს.
6 ის აქ არ არის, რადგან აღდგა, როგორც თქვა. მოდი, ნახე ადგილი, სადაც უფალი იწვა.
7 და სასწრაფოდ წადი და უთხარი მის მოწაფეებს, რომ მკვდრეთით აღდგა; და, აჰა, ის თქვენამდე მიდის გალილეაში; იქ იხილავთ მას: აჰა, გითხარით.
8 და მალევე წავიდნენ სამარხიდან შიშითა და დიდი სიხარულით; და გაიქცა თავისი მოწაფეების გასაგებად.
9 და ვითარცა მიდიოდნენ მის მოწაფეებს სათქმელად, აჰა, იესო შეხვდა მათ და უთხრა: გილოცავ. და მივიდნენ, ფეხებში ჩაუჭირეს და თაყვანი სცეს მას.
10 მაშინ უთხრა მათ იესომ: ნუ გეშინიათ, წადით უთხარით ჩემს ძმებს, რომ წავიდნენ გალილეაში და იქ მნახავენ.
11 ახლა, როცა ისინი მიდიოდნენ, აჰა, რამდენიმე გუშაგთაგანი შევიდა ქალაქში და აჩვენა მღვდელმთავრებს ყველაფერი, რაც იყო.
12 და როცა შეიკრიბნენ უხუცესებთან და

მოილაპარაკეს,დიდი ფული
მისცეს ჯარისკაცებს,
13ამბობდა:თქვით,მისი
მოწაფეები მოვიდნენ ღამით
და მოიპარეს იგი,სანამ ჩვენ
გვეძინა.
14და თუ ეს გუბერნატორის
ყურს მივა,ჩვენ
დავარწმუნებთ მას და
დაგიცავთ.
15აიღეს ფული და მოიქცნენ,
როგორც ასწავლიდნენ;და ეს
სიტყვა გავრცელებულია
იუდეველთა შორის დღემდე.
16მაშინ თერთმეტი მოწაფე
წავიდნენ გალილეაში,მთაზე,
სადაც იესომ დანიშნა ისინი.
17და დაინახეს იგი,თაყვანი
სცეს მას,მაგრამ
ზოგიერთები დაეჭვდნენ.
18მივიდა იესო და უთხრა მათ:
მთელი ძალაუფლება მომეცა
ცაში და მიწაზე.
19მაშ,წადით და ასწავლეთ
ყველა ხალხი,მონათლეთ
ისინი მამისა და ძისა და
სულიწმიდის სახელით.
20ასწავლეთ მათ დაიცვან
ყველაფერი,რაც გიბრძანეთ
და,აჰა,თქვენთან ვარ მუდამ,
ქვეყნიერების
აღსასრულამდე.ამინ.

მარკოზის სახარება

თავი 1

1იესო ქრისტეს,ღვთის ძის
სახარების დასაწყისი;
2როგორც წერია
წინასწარმეტყველებში:აჰა,
მე ვაგზავნი ჩემს მოციქულს
შენს წინაშე,რომელიც
გაგიმზადებს გზას შენს
წინაშე.
3უდაბნოში მძახის ხმა:
მოამზადეთ უფლის გზა,
გაასწორეთ მისი ბილიკები.
4იოანე ნათლავდა უდაბნოში
და ქადაგებდა მონანიების
ნათლობას ცოდვების
მისატევებლად.
5და გამოდიოდნენ მასთან
მთელი იუდეის მიწა და
იერუსალიმელები,და ყველა
მოინათლა მისგან მდინარე
იორდანეში და აღიარებდნენ
თავიანთ ცოდვებს.
6და იოანეს შემოსილი იყო
აქლემის ბეწვი და ტყავის
სარტყელი მის წელზე;და
შეჭამა კალიები და ველური
თაფლი;
7და ქადაგებდა და ამბობდა:
ჩემზე უფრო ძლიერი მოდის
ჩემს შემდეგ,რომლის
ფეხსაცმლის სამაგრი არ ვარ
ღირსი დავხრი და გავხსნა.
8მე მოგნათლეთ თქვენ წყლით,
მაგრამ ის მოგნათლავთ
სულიწმიდით.
9და იყო იმ დღეებში,რომ იესო
მოვიდა გალილეის
ნაზარეთიდან და მოინათლა
იოანესგან იორდანეში.
10და მაშინვე ამოვიდა
წყლიდან,დაინახა ცა
გახსნილი და სული,როგორც
მტრედი,ჩამოსული მასზე.
11და მოესმა ხმა ზეციდან,
რომელიც ამბობდა:შენ ხარ
ჩემი საყვარელი ძე,რომელიც
მომეწონა.
12და მაშინვე სულმა
წაიყვანა იგი უდაბნოში.
13და იყო იქ უდაბნოში ორმოცი
დღე სატანისგან
გამოსაცდელი;და იყო
მხეცებთან;და ანგელოზები
ემსახურებოდნენ მას.
14იოანეს საპყრობილეში
ჩასვლის შემდეგ იესო მოვიდა
გალილეაში და ქადაგებდა
ღვთის სასუფევლის
სახარებას.
15და ამბობდა:აღსრულდა ჟამი
და მოახლოვდა ღმრთის
სასუფეველი:მოინანიეთ და
ირწმუნეთ სახარება.
16გალილეის ზღვის პირას რომ
მიდიოდა,დაინახა სიმონი და
ანდრია,მისი ძმა,რომლებიც
ბადეს ესროდნენ ზღვაში,
რადგან მეთევზეები იყვნენ.
17და უთხრა მათ იესომ:
გამომყევით და მე გაქცევთ
თქვენ ადამიანთა
მეთევზეებად.
18და მაშინვე მიატოვეს
ბადეები და გაჰყვნენ მას.
19და როცა ცოტა უფრო შორს
წავიდა იქიდან,იხილა
იაკობი ზებედეს ძე და მისი
ძმა იოანე,რომლებიც ასევე
ნავში იყვნენ და ბადეებს
ასწორებდნენ.
20და მყისვე დაუძახა მათ:და
და ტოვეს მამა მათი ზებედე
ნავში დაქირავებულ
მსახურებთან ერთად და
გაჰყვნენ მას.
21და წავიდნენ კაპერნაუმში;
და მყისვე შაბათს შევიდა
სინაგოგაში და ასწავლიდა.
22და გაოგნებული იყვნენ
მისი მოძღვრებით,რადგან ის
ასწავლიდა მათ,როგორც
ავტორიტეტის მქონე და არა
როგორც მწიგნობარნი.
23და იყო მათ სინაგოგაში
კაცი უწმინდური სულით;და
მან შესძახა,
24ამბობდა:თავი დაგვანებოთ;
რა გვაქვს ჩვენთან,იესო
ნაზარეველო?ჩვენს
დასანგრევად მოხვედი?მე
ვიცი,ვინ ხარ შენ,ღვთის
წმიდაო.
25ხოლო იესომ შერისხა იგი და
უთხრა:გაჩუმდი და გამოდი
მისგან.
26და როცა უწმინდურმა სულმა
გაანადგურა იგი და დიდი
ხმით შესძახა,გამოვიდა
მისგან.
27და ყველანი გაოცებულნი
იყვნენ,ისე,რომ ჰკითხეს
ერთმანეთს და ამბობდნენ:რა
არის ეს?რა არის ეს ახალი
დოქტრინა?რადგან
ავტორიტეტით უბრძანებს
უწმინდურ სულებსაც და ისინი
ემორჩილებიან მას.
28და მაშინვე გავრცელდა
მისი სახელი მთელ გალილეის
გარშემო.

29და მაშინვე,როცა
გამოვიდნენ სინაგოგიდან,
შევიდნენ სიმონისა და
ანდრიას სახლში იაკობთან და
იოანესთან ერთად.
30სიმონის ცოლის დედა კი
სიცხით იწვა და მაშინვე
უთხრეს მის შესახებ.
31და მივიდა,ხელში აიყვანა
იგი და ასწია;და მყისვე
დატოვა იგი ცხელებამ და
ემსახურებოდა მათ.
32და საღამოს,როცა მზე
ჩავიდა,მიიყვანეს მასთან
ყველა ავადმყოფი და ეშმაკით
შეპყრობილი.
33და მთელი ქალაქი შეიკრიბა
კართან.
34და განკურნა მრავალი
სხვადასხვა სნეულებით
დაავადებული და განდევნა
მრავალი ეშმაკი;და არ
აძლევდა ეშმაკებს ლაპარაკს,
რადგან იცნობდნენ მას.
35და დილით,ადგა დიდი ხნით
ადრე,გამოვიდა და წავიდა
განმარტოებულ ადგილას და იქ
ილოცა.
36და სიმონ და მასთან მყოფნი
გაჰყვნენ მას.
37და როცა იპოვეს იგი,უთხრეს:
ყველა გეძებს შენ.
38და უთხრა მათ:წავიდეთ
შემდეგ ქალაქებში,რათა
იქაც ვიქადაგო,რადგან
ამიტომ გამოვედი.
39და ქადაგებდა მათ
სინაგოგებში მთელ
გალილეაში და აძევებდა
ეშმაკებს.
40და მივიდა მასთან
კეთროვანი,ევედრებოდა მას,
დაჩოქილი იყო მის წინაშე და
უთხრა:თუ გნებავს,შეგიძლია
განმწმინდო.
41ხოლო იესო თანაგრძნობით
აღძრა ხელი,შეახო და ჰრქუა
მას:მე მნებავს;იყავი სუფთა.
42და როგორც კი თქვა,მაშინვე
გაქრა კეთრი მისგან და
განიწმინდა.
43და მან მკაცრად უბრძანა
მას და მაშინვე გაუშვა;
44და უთხრა მას:ნახე,არავის
არაფერს ეტყვი,არამედ წადი,
გამოეჩინე თავი მღვდელს და
შესთავაზე შენი
განწმენდისთვის,რაც მოსემ
უბრძანა,მათდა სამოწმებლად.
45მაგრამ ის გამოვიდა და
დაიწყო ბევრის
გამოქვეყნება და აჟიოტაჟი
ამ საკითხზე,ისე,რომ იესო
ვეღარ შესძლო აშკარად
ქალაქში შესულიყო,მაგრამ
გარეთ იყო უდაბნოში,და
მოდიოდნენ მასთან ყოველი
კუთხიდან.

თავი 2

1და კვლავ შევიდა
კაპერნაუმში რამდენიმე
დღის შემდეგ;და გაისმა,რომ
ის სახლში იყო.
2და მაშინვე ბევრი შეიკრიბა,
ისე,რომ არ იყო ადგილი მათი
მისაღებად,არა,არც ისე
კართან:და მან უქადაგა მათ
სიტყვა.
3და მივიდნენ მასთან და
მოიყვანეს ერთი დამბლით
დაავადებული,რომელიც
ოთხისგან იყო დაბადებული.
4და როცა ვერ მიუახლოვდნენ
მას საწნახელისთვის,აიღეს
სახურავი,სადაც ის იყო;და
როცა დაარღვიეს იგი,
დააგდეს საწოლი,სადაც
დამბლით დაავადებული იწვა.
5როცა იესომ დაინახა მათი
რწმენა,უთხრა დამბლას:
შვილო,მოგეტევება შენი
ცოდვები.
6მაგრამ ზოგიერთი
მწიგნობარი ისხდნენ იქ და
მსჯელობდნენ გულებში,
7რატომ ამბობს ეს კაცი ასე
გმობას?ვის შეუძლია
ცოდვების მიტევება მხოლოდ
ღმერთის გარდა?
8და მაშინვე,როცა იესომ
დაინახა თავის სულში,რომ
ისინი ასე ფიქრობდნენ
საკუთარ თავში,უთხრა მათ:
რატომ მსჯელობთ ამას თქვენს
გულებში?
9უფრო ადვილია თუ არა,თქვა,
რომ დამბლით დაავადებულს:
მოგეტევება შენი ცოდვები;
ან თქვას:ადექი,აიღე შენი
საწოლი და იარე?
10მაგრამ რათა იცოდეთ,რომ
კაცის ძეს აქვს ცოდვების
მიტევების ძალა დედამიწაზე
(ეუბნება ის დამბლას)
11მე გეუბნები შენ:ადექი,
აიღე შენი საწოლი და წადი
შენს სახლში.
12და მაშინვე ადგა,აიღო
საწოლი და გამოვიდა ყველას
წინაშე;ისე,რომ ყველანი
გაოცებულნი იყვნენ და
ადიდებდნენ ღმერთს და

ამბობდნენ: არასოდეს
გვინახავს ესასე.
13 და კვლავ გამოვიდა ზღვის
პირას; და მთელი ხალხი
მიმართა მას და ასწავლიდა
მათ.
14 და როცა გაიარა, დაინახა
ლევი, ალფეოსის ძე, მჯდომარე
საბაჟოზე და უთხრა მას:
გამომყევი. და ადგა და
გაჰყვა მას.
15 და იყო ასე, როცა იესო იჯდა
თავის სახლში, ბევრი მებაჟე
და ცოდვილი ისხდა იესოსთან
და მის მოწაფეებთან ერთად,
რადგან ბევრი იყო და
გაჰყვნენ მას.
16 და როცა დაინახეს
მწიგნობარებმა და
ფარისევლებმა, მებაჟეებთან
და ცოდვილებთან ერთად ჭამდა,
უთხრეს მის მოწაფეებს:
როგორ ჭამს და სვამს
მებაჟეებთან და
ცოდვილებთან?
17 ეს რომ მოისმინა იესომ,
უთხრა მათ: მკურნალი კი არ
სჭირდებათ ჯანმრთელებს,
არამედ სნეულებს.
18 და მარხულობდნენ
მოწაფეები იოანესა და
ფარისეველთა, მივიდნენ და
უთხრეს მას: რატომ
მარხულობენ იოანეს და
ფარისეველთა მოწაფეები,
ხოლო შენი მოწაფეები არა
მარხულობენ?
19 და ჰრქუა მათ იესუ: განა
სიძისათა მარხულობენ, ვიდრე
სიძე მათთანა იყოს? სანამ
სიძე თან ჰყავთ, მარხვა არ
შეუძლიათ.
20 მაგრამ დადგება დღეები,
როცა სიძე წაართმევენ მათ
და მაშინ მარხულობენ იმ
დღეებში.
21 არც ერთი არ კერავს ახალ
ქსოვილს ძველს ამოსზე:
თორემ ახალი ნაჭერი,
რომლითაც ის ავსებდა,
ართმევს ძველს და გაფუჭება
უარესდება.
22 და არავინ აყენებს ახალ
ღვინოს ძველ ბოთლებში:
თორემ ახალი ღვინო აფეთქავს
ბოთლებს, ღვინო დაიღვრება
და ბოთლები გაფუჭდება,
მაგრამ ახალი ღვინო ახალ
ბოთლებში უნდა ჩაისვას.
23 და იყო ასე, რომ შაბათ დღეს
გაიარა სიმინდის ყანები; და
მისმა მოწაფეებმა დაიწყეს
ყურის მოჭრა.
24 და უთხრეს მას
ფარისევლებმა: აჰა, რატომ
აკეთებენ შაბათს იმას, რაც
არ არის ნებადართული?
25 და უთხრა მათ: არასოდეს
წაგიკითხავთ, რა გააკეთა
დავითმა, როცა სჭირდებოდა
და მოშივდა, ის და მასთან
მყოფნი?
26 როგორ შევიდა ღვთის
სახლში აბიათარ
მღვდელმთავრის დღეებში და
შეჭამა პური, რომლის ჭამა არ
არის ნებადართული, გარდა
მღვდლებისა, და მისცა
თავისთან მყოფთ?
27 და უთხრა მათ: შაბათი
შეიქმნა ადამიანისთვის და
არა ადამიანი შაბათისთვის.
28 ამიტომ კაცის ძე შაბათის
უფალიცაა.

თავი 3

1 და კვლავ შევიდა
სინაგოგაში; და იყო იქ ერთი
კაცი, რომელსაც ჰქონდა
გამხმარი ხელი.
2 და უყურებდნენ მას,
განკურნავს თუ არა შაბათს; რომ
მას ბრალი დასდეს.
3 და მან უთხრა კაცს,
რომელსაც გამხმარი ხელი
ჰქონდა: წამოდი.
4 და უთხრა მათ: ნებადართულია
შაბათის დღეებში სიკეთის
კეთება თუ ბოროტების კეთება?
სიცოცხლის გადარჩენა თუ
მოკვლა? მაგრამ ისინი
დუმდნენ.
5 და როცა ირგვლივ მიმოიხედა
რისხვით, მწუხარე იყო მათი
გულების სიმძიმის გამო,
უთხრა კაცს: გაიწოდე ხელი. და
გაუწოდა იგი, და ხელიც
აღიდგინა, როგორც მეორე.
6 და გამოვიდნენ
ფარისევლები და მყისვე
მოილაპარაკეს
ჰეროდიელებთან მის
წინააღმდეგ, როგორ დაეღუპათ
იგი.
7 მაგრამ იესო თავის
მოწაფეებთან ერთად ზღვაში
გავიდა;
8 და იერუსალიმიდან,
იდუმეიდან და იორდანეს
გაღმა; და ტვიროსისა და
სიდონის მახლობლად, უამრავი
ხალხი, როცა გაიგეს, რა

დიდებული საქმეები გააკეთა,
მივიდა მასთან.
9 და უთხრა თავის მოწაფეებს,
რომ პატარა ხომალდი
დაელოდოს მას სიმრავლის
გამო, რათა არ აძრწუნონ იგი.
10 რადგან მან ბევრი
განკურნა; ისე, რომ
აწვალებდნენ მას, რათა
შეეხოთ მას, ვისაც ჭირი
ჰქონდა.
11 და უწმინდურმა სულებმა,
როცა დაინახეს იგი, დაემხო
მის წინაშე და ყვიროდა: შენ
ხარ ძე ღვთისა.
12 და მან მკაცრად უბრძანა
მათ, რომ არ გაეგოთ იგი.
13 და ადის მთაზე და მოუხმობს
იმას, ვისაც სურს, და
მივიდნენ მასთან.
14 და დაადგინა თორმეტი, რათა
ყოფილიყვნენ მასთან და
გამოეგზავნა ისინი
საქადაგებლად.
15 და ქონდეთ სნეულებათა
განკურნებისა და ეშმაკების
განდევნის ძალა.
16 და სიმონ უწოდა პეტრე;
17 და იაკობ ზებედეს ძე და
იაკობის ძმა იოანე; და უწოდა
მათ ბოანერგესი, რაც არის
ჭექა-ქუხილის ძენი.
18 ანდრია, ფილიპე და
ბართლომე, მათე, თომა და
იაკობი ალფეოსის ძე,
თადეოსი და სიმონ ქანაანელი,
19 და იუდა ისკარიოტელი,
რომელმაც გასცა იგი და
შევიდნენ სახლში.
20 და კვლავ შეიკრიბა ხალხი,
ისე რომ პურის ჭამაც არ
შეეძლოთ.
21 და როცა გაიგეს მისმა
მეგობრებმა, გავიდნენ, რომ
შეეპყრათ იგი, რადგან თქვეს:
თავისთავად არის.
22 და იერუსალიმიდან
ჩამოსულმა მწიგნობრებმა
თქვეს: მას ჰყავს ბელზებელი
და ეშმაკთა მთავრის მიერ
განდევნის ეშმაკებს.
23 და მოუწოდა მათ და უთხრა
მათ იგავებით: როგორ
შეუძლია სატანას განდევნოს
სატანა?
24 და თუ სამეფო გაიყოფა
თავის წინააღმდეგ, ეს
სამეფო ვერ დადგება.
25 და თუ სახლი გაიყოფა თავის
წინააღმდეგ, ის სახლი ვერ
დადგება.
26 და თუ სატანა აღდგება
თავის წინააღმდეგ და
გაიყოფა, ის ვერ დადგება,
მაგრამ აქვს დასასრული.
27 ვერავინ შეძლებს ძლიერი
კაცის სახლში შესვლას და
მისი საქონლის გაფუჭებას,
თუ ჯერ ძლიერს არ შეკრავს; და
მერე გააფუჭებს სახლს.
28 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, ყველა ცოდვა
მიეტევება ადამიანთა ძეებს
და გმობა, რომლითაც ისინი
გმობენ.
29 ხოლო ვინც სულიწმიდას
გმობს, არასოდეს მიუტევება,
არამედ საუკუნო წყევლის
საფრთხის წინაშეა.
30 რადგან თქვეს: უწმინდური
სული აქვსო.
31 მაშინ მივიდნენ მისი
ძმები და დედამისი, და გარეთ
დგანან, გაგზავნეს მასთან
და მოუხმეს.
32 და იჯდა ხალხი მის გარშემო
და უთხრეს მას: აჰა, დედაშენი
და შენი ძმები არ გეძებენ.
33 მან მიუგო მათ და უთხრა: ვინ
არის დედაჩემი ან ჩემი
ძმები?
34 და მიმოიხედა ირგვლივ მის
ირგვლივ მსხდომთ და თქვა:
აჰა, დედაჩემი და ჩემი ძმები!
35 რადგან ვინც შეასრულებს
ღვთის ნებას, ის არის ჩემი
ძმა, ჩემი და და დედა.

თავი 4

1 და მან კვლავ დაიწყო
სწავლება ზღვის პირას: და
შეიკრიბა მასთან დიდი ხალხი,
ასე რომ, იგი შევიდა
ხომალდში და დაჯდა ზღვაში;
და მთელი ხალხი იყო ზღვის
პირას ხმელეთზე.
2 და მან ასწავლა მათ ბევრი
რამ იგავით და უთხრა მათ
თავის მოძღვრებაში:
3 მოუსმინეთ; აჰა, გამოვიდა
მთესველი დასათესად.
4 და იყო ასე, როცა თესავდა,
ზოგი გზაზე დაეცა და ცის
ფრინველები მოვიდნენ და
შეჭამეს იგი.
5 და ზოგი დაეცა კლდოვან
მიწაზე, სადაც მიწა არ
ჰქონდა; და მაშინვე
აღმოცენდა, რადგან არ
ჰქონდა მიწის სიღრმე.

6 მაგრამ როცა მზე ამოვიდა,
დაიწვა; და რაკი ფესვი არ
ქონდა, გახმება.
7 და ზოგი ეკლებს შორის
ჩავარდა, ეკლები გაიზარდა
და დაახრჩო და ნაყოფი არ
გამოიღო.
8 და სხვა დაეცა კარგ მიწაზე
და გამოიღო ნაყოფი, რომელიც
აღმოცენდა და გაიზარდა; და
გამოიყვანა ზოგმა ოცდაათი,
ზოგმა სამოცი და ზოგმა ასი.
9 და უთხრა მათ: ვისაც სმენის
ყური აქვს, ისმინოს.
10 და როცა მარტო იყო, მის
გარშემო მყოფებმა
თორმეტთან ერთად ჰკითხეს
მას იგავი.
11 და უთხრა მათ: თქვენ
მოგეცემათ იცოდეთ ღვთის
სასუფევლის საიდუმლო, ხოლო
გარეთმყოფთეს ყველა ფერი
იგავებით ხდება.
12 რათა დაინახონ და ვერ
შეამჩნიონ; და მოსმენით
შეიძლება მოისმინონ და ვერ
გაიგონ; რათა არავითარ
შემთხვევაში არ მოიქცნენ და
ცოდვები მიუტევონ მათ.
13 და უთხრა მათ: არ იცითეს
იგავი? და როგორ გაიგებთ
ყველა იგავს?
14 მთესველი თესავს სიტყვას.
15 და ესენი არიან გზის პირას,
სადაც ითესება სიტყვა;
მაგრამ როცა გაიგეს,
მაშინვე მოდის სატანა და
წაართმევს მათ გულებში
დათესილს სიტყვას.
16 და ესენი არიან კლდოვან
მიწაზე დათესილი; ვინც
სიტყვას მოისმენს, მაშინვე
სიხარული თიღებენ მას;
17 და არ გააჩნიათ ფესვები
საკუთართავში და ასე
ითმენენ მხოლოდ ერთდროს:
შემდეგ, როცა სიტყვის გამო
ტანჯვა ან დევნა წამოიჭრება,
მაშინვე შეურაცხყოფენ.
18 და ესენი არიან ეკლებს
შორის დათესილი; როგორიცაა
სიტყვის მოსმენა,
19 და ამ წუთისოფლის
საზრუნავი, და სიმდიდრის
მოტყუება და სხვა საგნების
ვნებები, რომლებიც შემოდიან,
ახშობენ სიტყვას და ის
უნაყოფო ხდება.
20 და ესენი არიან კარგ
მიწაზე დათესილი; რომელნიც
ისმენენ სიტყვას და
მიიღებენ მას და გამოიღებენ
ნაყოფის ზოგს ოცდაათი, ზოგს
სამოცად და ზოგს ასს.
21 და მან უთხრა მათ: სანთელი
მოაქვთ ბუჩქის ქვეშ ან
საწოლის ქვეშ? და
სასანთლეზე არ დადგეს?
22 რადგან არაფერია დაფარული,
რაც არ გამოცხადდეს; არც
რაიმე იყო გასაიდუმლოებული,
არამედის, რომ ის
საზღვარგარეთუნდა
გამოსულიყო.
23 თუ ვინმეს ყური აქვს
მოსასმენად, მოისმინოს.
24 და უთხრა მათ: მოუსმინეთ,
რასაც ისმენთ, რა საზომითაც
აფასებთ, მოგეზომებათ;
25 ვინაიდან ვისაც აქვს,
მიეცემა მას, ხოლო ვისაც არა
აქვს, წაერთმევა ისიც, რაც
აქვს.
26 და თქვა: ასეა ღვთის
სასუფეველი, თითქოს კაცმა
თესლი მიწაში ჩაყაროს;
27 და დაიძინოს და ადგეს ღამე
და დღე, და თესლი აღმოცენდეს
და გაიზარდოს, მან არ იცის
როგორ.
28 რადგან მიწა გამოაქვს
თავისით ნაყოფს; ჯერ პირი,
შემდეგ ყური, შემდეგ სავსე
სიმინდი ყურში.
29 ხოლო როცა ნაყოფი
გამოიღებს, მაშინვე დებს
ნამგალს, რადგან მოსავალი
მოვიდა.
30 და მან თქვა: რას შევადაროთ
ღვთის სასუფეველი? ან რა
შედარებით შევადაროთ?
31 ის ჰგავს მდოგვის
მარცვალს, რომელიც მიწაში
დათესვისას უფრო მცირეა,
ვიდრე დედამიწაზე არსებული
ყველა თესლი.
32 მაგრამ როცა ითესება, ის
იზრდება და ყველა
ბალახეულზე დიდი ხდება და
დიდტოტებს გამოყოფს; რათა
ცის ფრინველებმა მის
ჩრდილში დაბინავდნენ.
33 და მრავალი ასეთი იგავით
ეუბნებოდა მათ სიტყვას,
რადგან მათ შეეძლოთ მისი
მოსმენა.
34 მაგრამ იგავის გარეშე არ
ელაპარაკებოდა მათ, და როცა
მარტო დარჩნენ, აუხსნა
ყველაფერი თავის მოწაფეებს.
35 და იმავე დღეს, როცა საღამო
დადგა, უთხრა მათ: გადავიდეთ
გაღმა.

36 და როცა გააგზავნეს ხალხი,
წაიყვანეს იგი,როგორც
ხომალდზე იყო.და მასთან
ერთად სხვა პატარა გემებიც
იყო.
37 და ატყდა ქარის დიდი
ქარიშხალი და ტალღები
სცემდნენ ხომალდს,ისე რომ
ის ახლა სავსე იყო.
38 და იყო გემის უკანა მხარეს,
ბალიშზე ეძინა,გააღვიძეს
და უთხრეს:მოძღვარო,არ
ზრუნავ,რომ დავიღუპებით?
39 და ადგა,შერისხა ქარს და
უთხრა ზღვას:მშვიდობა,
და წყნარდი.და შეწყდა ქარი
და იყო დიდი სიმშვიდე.
40 და მან უთხრა მათ:რატომ
ხართ ასე მოშიშნი?როგორ არ
გაქვთ რწმენა?
41 და მათ ძალიან შეეშინდათ
და უთხრეს ერთმანეთს:
როგორი კაცია ეს,რომ ქარიც
და ზღვაც ემორჩილება მას?

თავი 5

1 და მივიდნენ ზღვის გაღმა,
გადარენელთა ქვეყანაში.
2 და როცა გამოვიდა გემიდან,
მაშინვე დახვდა მას
სამარხებიდან კაცი
უწმინდური სულით.
3 რომელსაც ჰქონდა თავისი
საცხოვრებელი სამარხებს
შორის;და ვერავინ შეძლო
მისი შეკვრა,არა,ჯაჭვებით:
4 იმიტომ,რომ ხშირად იყო
ბორკილებითა და ჯაჭვებით
შეკრული,ჯაჭვები გაწყვიტა
და ბორკილები დაამტვრია,
ვერც ვერავინ შეძლო მისი
მოთვინიერება.
5 და მუდამ დღე და ღამე იყო
მთებში და სამარხებში,
ტიროდა და ქვებით ჭრიდა
თავს.
6 მაგრამ შორიდან რომ
დაინახა იესო,გაიქცა და
თაყვანი სცა მას.
7 და შესძახა დიდი ხმით და
თქვა:რა შუაშია მე შენთან,
იესო,ძეო უზენაესი
ღმერთისა?ღმერთს გაფიცებ,
რომ არ მტანჯავ.
8 რადგან უთხრა მას:გამოდი
ამ კაციდან,უწმინდურო სულო.
9 და ჰკითხა მას:რა გქვია?მან
მიუგო და უთხრა:მე მქვია
ლეგიონი,რადგან ბევრნი
ვართ.
10 და ევედრებოდა მას,რომ არ
გაეშვა ისინი ქვეყნიდან.
11 ახლა მთებთან იყო ღორების
დიდი ხროვა,რომელიც
მწყემსავდა.
12 და ყველა ეშმაკი
ევედრებოდა მას და ამბობდა:
გამოგვიგზავნე ღორებში,
რათა შევიდეთ მათში.
13 და მაშინვე მისცა მათ
იესომ ნება.და გამოვიდნენ
უწმინდური სულები და
შევიდნენ ღორებში,და ფარა
დარბოდა ციცაბო ადგილიდან
ზღვაში (და ახლოებით ორი
ათასი იყო)და ზღვაში
დაიხრჩო.
14 და გაიქცნენ ისინი,ვინც
ღორებს აჭმევდნენ და უთხრეს
ქალაქსა და სოფელში.და
გავიდნენ,რომ ენახათ,რა
გაკეთდა.
15 და მივიდნენ იესოსთან და
ნახეს ეშმაკით შეპყრობილი
და ლეგიონი მჯდომარე,
შემოსილი და
გონებაგახსნილი,და
შეეშინდათ.
16 და მათ,ვინც ეს დაინახა,
უთხრეს,როგორ დაემართა
ეშმაკით შეპყრობილს და
ასევე ღორებს.
17 და დაიწყეს ლოცვა,რომ
წასულიყო მათი
სანაპიროებიდან.
18 და როცა შევიდა ნავში,
ეშმაკით შეპყრობილმა
ევედრებოდა მას,რომ
ყოფილიყო მასთან.
19 მაგრამ იესომ არ დაუშვა,
არამედ უთხრა:წადი სახლში
შენს მეგობრებთან და უთხარი
მათ,რა დიდი რამ გააკეთა
შენთვის უფალმა და
შეგიწყალე.
20 და წავიდა და დაიწყო
დეკაპოლისში გამოქვეყნება,
თუ რა დიდი საქმეები
გაუკეთა მას იესომ;და ყველა
გაოცდა.
21 და როცა იესო კვლავ გემით
გაღმა გადავიდა,უამრავი
ხალხი შეიკრიბა მასთან და
ზღვასთან ახლოს იყო.
22 და ,აჰა,მოვიდა სინაგოგის
ერთი წინამძღოლი,სახელად
იაიროსი;და როცა დაინახა,
დაეცა მის ფეხებთან,
23 და ევედრებოდა მას დიდად
და ეუბნებოდა:ჩემი პატარა
ქალიშვილი სიკვდილის პირას
წევს.და ის იცოცხლებს.

24 და წავიდა იესომასთან; და
მრავალი ხალხი გაჰყვა მას
და აყრიდა მას.
25 და ერთ ქალს, რომელსაც
თორმეტი წელიწადი ჰქონდა
სისხლდენა,
26 და ბევრი რამ განიცადა და
მრავალი ექიმისგან და
დახარჯა ყველაფერი, რაც
ჰქონდა, და არაფერი
გაუმჯობესდა, არამედ
გაუარესდა,
27 როცა გაიგო იესოს შესახებ,
მივიდა უკან საწნახელში და
შეეხო მის სამოსელს.
28 რადგან მან თქვა: თუ
შემიძლია შევეხო მის
ტანსაცმელს, გავხდები.
29 და მაშინვე დაშრა მისი
სისხლის წყარო; და გრძნობდა
სხეულში, რომ განიკურნა იმ
ჭირისგან.
30 იესომ მაშინვე შეიცნო, რომ
სათნოება გამოვიდა მისგან,
შემობრუნდა მასზე და თქვა:
ვინ შეეხო ჩემს ტანსაცმელს?
31 და ჰრქუეს მას მოწაფეთა
მისთა: შენ ხედავ სიმრავლეს,
რომელიც გრევს შენ და ამბობ:
ვინ შემეხო?
32 და ირგვლივ მიმოიხედა, რომ
ენახა ის, ვინც ეს ჩაიდინა.
33 ხოლო დედაკაცი
შეშინებულმა და კანკალმა,
იცოდა, რა მოხდა მასში,
მივიდა და დაემხო მის
წინაშე და უთხრა მას მთელი
სიმართლე.
34 და ჰრქუა მას: ასულო, შენმა
სარწმუნოებამან
განგაკურნა; წადი მშვიდობით
და იყავი შენი ჭირიმე.
35 სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა, მოვიდა
სინაგოგის წინამძღვრის
სახლიდან ვილაცები,
რომლებმაც თქვეს: შენი
ასული მოკვდა, კიდევ რატომ
აწუხებ მოძღვარს?
36 როგორც კი მოისმინა იესომ
ნათქვამი სიტყვა, უთხრა
სინაგოგის მთავარს: ნუ
გეშინია, მხოლოდ გწამდეს.
37 და არავის დაუშვა, რომ
გაჰყოლოდა მას, გარდა
პეტრეს და იაკობისა და
იაკობის ძმის იოანეს.
38 და მივიდა იგი სინაგოგის
წინამძღვრის სახლში და
იხილა აურზაური და ისინი,
ვინც ტიროდნენ და ტიროდნენ
დიდად.
39 და ვითარცა შემოვიდა,
ჰრქუა მათ: რად ღალადებთ და
ტირით? ქალწული არ არის
მკვდარი, მაგრამ სძინავს.
40 და დასცინოდნენ მას
და ცინვით. მაგრამ როცა
ყველანი ამოიყვანა,
წაიყვანა ქალის მამა და
დედა და მასთან მყოფნი და
შევიდა იქ, სადაც გოგონა
იწვა.
41 და აიყვანა გოგონა ხელში
და უთხრა მას: ტალითა კუმი;
რაც ითარგმნება: ქალბატონო,
გეუბნები შენ, ადექი.
42 და მყისვე ადგა ქალი და
წავიდა; რადგან ის თორმეტი
წლის იყო. და განცვიფრდნენ
დიდი გაოცებით.
43 და მან მკაცრად უბრძანა
მათ, რომ არავინ იცოდა ეს; და
ბრძანა, რამე მიეცეს
საჭმელად.

თავი 6

1 და წავიდა იქიდან და მივიდა
თავის ქვეყანაში; და მისი
მოწაფეები მიჰყვებიან მას.
2 და როცა დადგა შაბათი,
დაიწყო სწავლება
სინაგოგაში, და ბევრნი
უსმენდნენ მას, გაოცდნენ და
ამბობდნენ: საიდან აქვს
ამას ეს? და რა სიბრძნეა ეს,
რაც მას ეძლევა, რომ ასეთი
ძლევამოსილი საქმეებიც კი
კეთდება მისი ხელით?
3 განა ეს არ არის დურგალი,
მარიამის ძე, იაკობის, იოსეს,
იუდას და სიმონის ძმა? და
მისი დები აქ ჩვენთან არ
არიან? და განაწყენდნენ
მასზე.
4 ხოლო იესომ უთხრა მათ:
წინასწარმეტყველი არაა
პატიოსანი, არამედ თავის
ქვეყანაში, თავის
ნათესავებში და საკუთარ
სახლში.
5 და მას არ შეეძლო იქ რაიმე
ძლევამოსილი საქმის კეთება,
გარდა იმისა, რომ და ადო
ხელები რამდენიმე
ავადმყოფს და განკურნა
ისინი.
6 და გაოცდა მათი
ურწმუნოების გამო. და
დადიოდა სოფლებში და
ასწავლიდა.
7 და მოუწოდა მას თორმეტი და
დაიწყო მათი გაგზავნა ორ-

ორად;და მისცა მათ
ძალა უფლება უწმინდურ
სულებზე;
8და უბრძანა მათ,რომ
არაფერი წაეღოთ
სამოგზაუროდ,გარდა
კვერთხისა;არც სკრიპტი,არც
პური,არც ფული მათ ჩანთაში:
9მაგრამ შეიმოსეთ
სანდლებით;და არ ჩაიცვას
ორი ქურთუკი.
10და მან უთხრა მათ:სადაც არ
უნდა შეხვიდეთ სახლში,
დარჩით იქამდე,სანამ არ
წახვალთ იმ ადგილიდან.
11და ვინც არ მიგიღებს და არ
მოგისმენს,როცა წახვალ
იქიდან,შეანჯღრიე მტვერი
შენს ფეხქვეშ მათ
წინააღმდეგ და სამოწმებლად.
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:სოდომსა და გომორას
უფრო გაუსაძლისი იქნება
განკითხვის დღეს,ვიდრე იმ
ქალაქს.
12და გავიდნენ და
ქადაგებდნენ,რომ
ადამიანებმა უნდა
მოინანიონ.
13და განდევნეს მრავალი
ეშმაკი და სცხეს ზეთით
მრავალსნეულს და განკურნეს
ისინი.
14და გაიგო მეფე ჰეროდემ მის
შესახებ;(რადგან მისი
სახელი გავრცელდა:)და თქვა:
იოანე ნათლისმცემელი აღდგა
მკვდრეთით და ამიტომ ძლიერ
საქმეები ვლინდება მასში.
15სხვებმა თქვეს:ეს არის
ელია.სხვებმა კი თქვეს:
წინასწარმეტყველია,ან
როგორც ერთ-ერთი
წინასწარმეტყველი.
16ჰეროდემ ეს რომ გაიგო,თქვა:
ეს არის იოანე,რომელსაც
თავი მოვკვეთე,იგი
მკვდრეთით აღდგა.
17რამეთუ ჰეროდემ
გამოგზავნა და შეიპყრო
იოანე და შეკრა იგი
საპყრობილეში ჰეროდიას,
მისი ძმის ფილიპეს ცოლის
გამო,რადგან ცოლად შეირთო
იგი.
18რადგან იოანემ უთხრა
ჰეროდეს:არ არის
ნებადართული გყავდეს შენი
ძმის ცოლი.
19ამიტომ ჰეროდიას ჩხუბი
მოუვიდა მის წინააღმდეგ და
მოკლავდა მას;მაგრამ მან
ვერ შეძლო:
20ვინაიდან ჰეროდეს ეშინოდა
იოანესი,რადგან იცოდა,რომ ის
იყო მართალი და წმინდა,და
იცავდა მას.და როცა ისმინა,
ბევრი რამ გააკეთა და
სიამოვნებითისმენდა მას.
21და როცა დადგა ხელსაყრელი
დღე,ჰეროდემ თავის
დაბადების დღეს გამართა
ვახშამი თავის ბატონებს,
მხედართმთავრებს და
გალილეის მთავარს;
22და ვითარცა შემოვიდა
ჰეროდიას ასული,იცეკვა და
ესიამოვნა ჰეროდეს და მის
თანა მსხდომთ,უთხრა მეფემ
ქალწულს:მთხოვე ჩემგან,რაც
გინდა,და მოგცემ.
23და მან დაიფიცა მას:რასაც
მთხოვ,მოგცემ მას ჩემი
სამეფოს ნახევარამდე.
24და გამოვიდა და უთხრა
დედას:რა ვთხოვო?და თქვა:
თავი იოანე ნათლისმცემლისა.
25და იგი მყისვე მივიდა
მეფესთან და სთხოვა,თქვა:მე
მსურს,რომ მომეცი იოანე
ნათლისმცემლის თავი ჭურვით.
26მეფე ძალიან შეწუხდა;
მაგრამ მისი ფიცის გამო და
მათი გულისთვის,ვინც
მასთან ერთად იჯდა,არ უარყო
იგი.
27და მაშინვე გაგზავნა
მეფემ ჯალათი და ბრძანა,
მოეტანათ მისი თავი;წავიდა
და თავი მოჰკვეთა ციხეში.
28და მოჰქონდა თავი მისი
სასხლეტით და მისცა ქალს,და
ქალმა მისცა იგი დედას.
29და როცა გაიგეს მისმა
მოწაფეებმა,მივიდნენ,
აიღეს მისი გვამი და
დაასვენეს საფლავში.
30და მოციქულები შეიკრიბნენ
იესოსთან და უთხრეს მას
ყველაფერი,რაც გააკეთეს და
რაც ასწავლეს.
31და უთხრა მათ:მობრძანდით
ცალ-ცალკე უდაბნოში და
დაისვენეთ ცოტა ხანს,
რადგან ბევრი მოდიოდა და
მიდიოდა,და მათ არ ჰქონდათ
საჭმელად თავისუფალი დრო.
32და წავიდნენ უდაბნოში
გემით ცალკე.
33და ხალხმა დაინახა ისინი
წასული,და ბევრმა იცნო იგი,
და გაიქცნენ იქ ყველა

ქალაქიდან, გასცდნენ მათ და
შეიკრიბნენ მასთან.
34 ხოლო იესუ, როცა გამოვიდა,
იხილა ბევრი ხალხი და
შეიწყნარა მათ მიმართ,
რადგან ცხვრებივით იყვნენ
მწყემსების გარეშე, და
დაიწყო მათ სწავლება
მრავალი.
35 და როცა დღე გავიდა,
მივიდნენ მასთან მისი
მოწაფეები და უთხრეს: ეს
არის უდაბნო ადგილი და ახლა
შორს გავიდა დრო.
36 გაუშვითისინი, რომ
წავიდნენ მიდამოებში და
სოფლებში და იყიდონ პური,
რადგან არაფერი აქვთ
საჭმელი.
37 მან მიუგო და უთხრა მათ:
მიეცით მათ საჭმელად. და
უთხრეს მას: წავიდეთ,
ვიყიდოთ ორასი გროშის პური
და მივცეთ საჭმელად?
38 უთხრა მათ: რამდენი პური
გაქვთ? წადი და ნახე. და როცა
იცოდნენ, ამბობენ: ხუთი და
ორი თევზი.
39 და მან უბრძანა, რომ ყველა
ჯგუფურად დასხდნენ მწვანე
ბალახზე.
40 და დასხდნენ რიგებად,
ასობით და ორმოცდაათით.
41 და აიღო ხუთი პური და ორი
თევზი, ახედა ზეცას, აკურთხა
და გატეხა პური და მისცა
თავის მოწაფეებს, რათა
წარედგინათ. და ორმა თევზმა
დაყო ყველა მათ შორის.
42 და ყველამ ჭამეს და
გასივდნენ.
43 და აიღეს თორმეტი კალათა
სავსე ნატეხებითა და
თევზებით.
44 და ისინი, ვინც ჭამდნენ
პურებიდან, ხუთი ათასი კაცი
იყო.
45 და მყისვე აიძულა თავისი
მოწაფეები ჩასულიყვნენ
ნავში და წასულიყვნენ გაღმა
ბეთსაიდაში, სანამ ის
აგზავნიდა ხალხს.
46 და როცა გაუშვა ისინი,
წავიდა მთაზე სალოცავად.
47 და როცა დადგა, გემი შუა
ზღვაში იყო და ის მარტო
ხმელეთზე.
48 და დაინახა ისინი,
რომლებიც შრომობდნენ
ნიჩბოსნობაში; რადგან ქარი
იყო მათ წინააღმდეგ, და
ღამის მეოთხე გუშაგად
მივიდა მათთან, და დიოდა
ზღვაზე და სურდა მათთან
გასულიყო.
49 მაგრამ როცა დაინახეს
ზღვაზე მოსიარულე, ეგონათ,
რომ სული იყო და შესძახეს:
50 რადგან ყველამ დაინახა
იგი და შეწუხდნენ. და
მაშინვე ელაპარაკა მათ და
უთხრა მათ: გაიხარეთ, მე ვარ;
ნუ გეშინია.
51 და ავიდა მათთან ნავში; და
შეწყდა ქარი, და
განცვიფრდნენ ისინი
საკუთარ თავში უსაზღვროდ და
განცვიფრდნენ.
52 რამეთუ არ განიხილეს
პურის სასწაული, რამეთუ
გული მათი იყო გამაგრებული.
53 და როცა გადავიდნენ,
მივიდნენ გენესარეტის
ქვეყანაში და მიადგნენ
ნაპირს.
54 და როცა გამოვიდნენ
გემიდან, მაშინვე იცნეს იგი.
55 და გაირბინა მთელიმ
მხარეში, ირგვლივ და დაიწყო
სნეულთა საწოლებით ტარება,
სადაც გაიგეს, რომ ის იყო.
56 და სადაც არ უნდა შედიოდა,
სოფლებში, ქალაქებში, თუ
ქვეყანაში, ასვენებდნენ
ავადმყოფებს ქუჩებში და
ევედრებოდნენ მას, რომ
შეეხოთ, თუ ეს მხოლოდ მისი
სამოსის ზღურბლს შეხებოდა:
და ვინც შეეხო მას,
განიკურნა.

თავი 7

1 მაშინ შეიკრიბნენ მასთან
ფარისევლები და ზოგიერთი
მწიგნობარი, რომლებიც
იერუსალიმიდან ჩამოვიდნენ.
2 და დაინახეს, რომ ზოგიერთი
მისი მოწაფე ჭამდა პურს
უბიწო, ანუ უბანელი
ხელებით, ცოდვა სცნეს.
3 რადგან ფარისევლები და
ყველა იუდეველი, თუ არ
იბანენ ხელებს, არ ჭამენ,
უხუცესთა ტრადიციის
თანახმად.
4 და როცა მოდიან ბაზრიდან,
თუ არ დაიბანენ, არ ჭამენ. და
ბევრი სხვა რამ არის, რისი
დასაჭერადაც მათ მიიღეს,
როგორც თასების, ქოთნების,
სპილენძის ჭურჭლისა და
მაგიდების რეცხვა.

5ჰკითხეს მას ფარისევლებმა
და მწიგნობრებმა:რატომ არ
დადიან შენი მოწაფეები
უხუცესთა ჩვეულებისამებრ,
არამედ პურს ჭამენ
და უბანელი ხელებით?
6მან უპასუხა და უთხრა მათ:
კარგად იწინასწარმეტყველა
ესაიამ თქვენზე
თვალთმაქცებო,როგორც
დაწერილია:ეს ხალხი პატივს
მცემს ბაგეებით,მაგრამ
მათი გული შორს არის ჩემგან.
7თუმცა ამაოდ
მეთაყვანებიან და
ასწავლიან ადამიანთა
მცნებებს.
8ღვთის მცნების
უგულებელყოფისთვის,თქვენ
ატარებთ ადამიანთა
ტრადიციას,როგორც
ქოთნებისა და თასების
რეცხვას;და ბევრსხვა
მსგავსს აკეთებთ.
9და მან უთხრა მათ:თქვენ
უარყოფთ ღვთის მცნებას,
რათა დაიცვან თქვენი
ტრადიცია.
10რადგან თქვა მოსემ:პატივი
ეცი მამას და დედას;და ვინც
აგინებს მამას ან დედას,
სიკვდილით მოკვდეს.
11თქვენ კი ამბობთ:თუ ვინმე
ეტყვის თავის მამას ან
დედას:ეს არის კორბანი,ანუ
ძღვენი,რისი სარგებლობაც
შეგეძლოთ ჩემგან;ის
თავისუფალი იქნება.
12და თქვენ აღარ აძლევთ მას
უფლებას გააკეთოს რაიმე
მამის ან დედისთვის;
13უშედეგოდ აქცევთ ღვთის
სიტყვას თქვენი გადმოცემით,
რომელიც გადმოგცეთ და ბევრ
მსგავსს აკეთებთ.
14და როცა მოუწოდა მთელ
ხალხს თავისთან,უთხრა მათ:
მომისმინეთ თითოეულ
თქვენგანს და გაიგეთ:
15არაფერია გარედან,რომ
მასში შესვლით შევიწროოთ
იგი,მაგრამ მისგან
გამომავალი არის ის,რაც
ბილწავს კაცს.
16თუ ვინმეს ყური აქვს
მოსასმენად,მოისმინოს.
17და როცა შევიდა სახლში
ხალხისგან,მისმა
მოწაფეებმა ჰკითხეს მას ამ
იგავზე.
18და მან უთხრა მათ:თქვენც
ასე უგუნური ხართ?ნუთუ ვერ
ხვდებით,რომ რაც გარედან
შედის ადამიანში,ვერ
შებილწავს მას;
19იმიტომ,რომ ის არ შედის მის
გულში,არამედ მუცელში და
გამოდის ღვარცოფში და
წმენდს ყველა კერძს?
20და თქვა:რაც კაცისგან
გამოდის,ბილწავს კაცს.
21რადგან შიგნიდან,
ადამიანთა გულიდან
გამოდიან ბოროტი აზრები,
მრუშობა,სიძვა,
მკვლელობები,
22ქურდობა,სიხარბე,
ბოროტება,სიცრუე,
სისაძაგლე,ბოროტი თვალი,
გმობა,სიამაყე,სისულელე.
23ყოველივე ეს ბოროტება
შიგნიდან მოდის და ბილწავს
ადამიანს.
24და იქიდან ადგა და შევიდა
ტვიროსისა და სიდონის
საზღვრებში და შევიდა
სახლში და არავის სურდა
ამის ცოდნა,მაგრამ დამალვა
არ შეიძლებოდა.
25რამეთუ ერთმა ქალმა,
რომლის ასულს უწმინდური
სული ჰქონდა,მოვიდა და
დაეცა მის ფეხებთან.
26ქალი იყო ბერძენი,
ეროვნებით სიროფენიკელი;და
ევედრებოდა მას,რომ
განედევნა ეშმაკი მისი
ასულისაგან.
27ხოლო იესუ ჰრქუა მას:
უპირველეს ყოველისა შვილნი
ივსონ,რამეთუ არა სჯობს
შვილთა პურის აღება და
ძაღლთათვის მიცემა.
28მან მიუგო და უთხრა მას:
დიახ,უფალო,მაგრამ მაგიდის
ქვეშ მყოფი ძაღლები ჭამენ
ბავშვების ნამსხვრევებს.
29და უთხრა მას:ამ
სიტყვისთვის წადი შენი გზა;
ეშმაკი წავიდა შენი
ქალიშვილიდან.
30და როცა მივიდა თავის
სახლში,იპოვა ეშმაკი
გამოსული და მისი ქალიშვილი
საწოლზე იყო მიგდებული.
31და კვლავ,გაემგზავრა
ტვიროსისა და სიდონის
სანაპიროებიდან და მივიდა
გალილეის ზღვასთან,
დეკაპოლისის სანაპიროების
შუაგულში.
32და მოიყვანეს მას ერთი ყრუ
და დაბრკოლება
მეტყველებაში;და

ევედრებიან მას,და ადოს
ხელი მასზე.
33და მან განზე აიყვანა იგი
ხალხისგან,და ჩასვა თითები
ყურებში,და აფურთხა და
შეეხო მის ენას;
34და აიხედა ზეცისკენ,
ამოისუნთქა და უთხრა:
ეფფათა,ანუ გახსენი.
35და მყისვე გაიხსნა მისი
ყურები,და გაიხსნა მისი
ენის ძაფები და ნათლად
ლაპარაკობდა.
36და უბრძანა მათ,რომ არავის
ეთქვათ;
37და უზომოდ გაოგნებულნი
ამბობდნენ:მან ყველაფერი
კარგად გააკეთა;

თავი 8

1იმ დღეებში ხალხი ძალიან
დიდი იყო და არაფერი ჰქონდა
საჭმელი,იესომ მოუწოდა
თავის მოწაფეებს და უთხრა
მათ:
2მე შემიწყალებს ხალხი,
რადგან სამი დღეა ჩემთან
არიან და არაფერი აქვთ
საჭმელი.
3და თუ მარხვაში გავუშვებ
მათ საკუთარ სახლებში,
გზაში დაიღუპებიან,რადგან
შორიდან მოვიდნენ ისინი.
4მიუგეს მას მისმა
მოწაფეებმა:საიდან
შეიძლება კაცმა პურით
დააკმაყოფილოს ეს
ადამიანები აქ,უდაბნოში?
5და ჰკითხა მათ:რამდენი
პური გაქვთ?და მათ თქვეს:
შვიდი.
6და უბრძანა ხალხს,დაჯდეს
მიწაზე,და აიღო შვიდი პური,
მადლი შესწირა და გატეხა და
მისცა თავის მოწაფეებს,
რათა წარედგინათ.და
წარუდგინეს ისინი ხალხს.
7და ჰყავდათ რამდენიმე
პატარა თევზი,და აკურთხა და
უბრძანა,ისინიც
დაეყენებინათ მათ წინაშე.
8ჭამეს და გასივდნენ და
აიღეს დარჩენილი ხორციდან
შვიდი კალათი.
9და ისინი,ვინც ჭამდნენ,
ოთხი ათასი იყო და გაუშვა
ისინი.
10და მყისვე შევიდა
ხომალდში თავის
მოწაფეებთან ერთად და
მივიდა დალმანუთას მხარეში.
11და გამოვიდნენ
ფარისევლნი და დაუწყეს
დაკითხვა მასთან და ეძიეს
მისგან ნიშანი ზეციდან,
გამოსაცდელი იგი.
12და ღრმად ამოისუნთქა
თავის სულში და თქვა:რატომ
ეძებს ეს თაობა ნიშანს?
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,არ მიეცემა ნიშანი ამ
თაობას.
13და მიატოვა ისინი და ისევ
ნავში შევიდა,გაღმა გავიდა.
14ხოლო მოწაფეებს
დაავიწყდათ პურის აღება და
არც ერთი პურის მეტი
ჰქონდათ გემში.
15და უბრძანა მათ და ჰრქუა:
უფრთხილდით,ერიდეთ
ფარისეველთა საფუარს და
ჰეროდეს საფუარს.
16და მსჯელობდნენ
ერთმანეთში და ამბობდნენ:
პური არა გვაქვსო.
17და ვითარცა შეიტყო იესუ,
ჰრქუა მათ:რაჲსათჳს
ფიქრობთ,რამეთუ არა გაქვთ
პური?ჯერ ვერ ხვდებით და არც
გესმით?ჯერ კიდევ
გაგიმაგრდა გული?
18თვალები გაქვთ,ვერ ხედავთ?
და ყურები გაქვთ,არ გესმით?
და არ გახსოვს?
19როცა ხუთ პურს გავტეხავ
ხუთ ათასს,ნატეხებით სავსე
რამდენი კალათა აიღეთ?
უთხრეს მას:თორმეტი.
20და როცა შვიდი ოთხ ათასს
შორის,რამდენი კალათა
აიღეთ ნატეხებით სავსე?და
მათ თქვეს:შვიდი.
21და უთხრა მათ:როგორ არ
გესმით?
22და მივიდა ბეთსაიდაში;და
მიუყვანეს მას ბრმა და
ევედრებოდნენ,შეეხო მას.
23და აიყვანა ბრმას ხელი და
წაიყვანა იგი ქალაქიდან;და
როცა შეაფურთხა თვალებზე და
ხელები დაადო,ჰკითხა,თუ
ხედავდა რამეს.
24და აიხედა და თქვა:მე
ვხედავ კაცებს,როგორც
ხეებს,რომლებიც დადიან.
25ამის შემდეგ კვლავ დაადო
ხელები თვალებზე და აიძულა
აეხედა და გამოჯანმრთელდა
და ნათლად დაინახა ყველა.
26და გაუშვა იგი თავის
სახლში და უთხრა:არც
ქალაქში შედი და არც
ქალაქში მყოფთა უთხარი.

27 და გამოვიდა იესუ და
მოწაფეთა თვსი ფილიპეს
კესარიის ქალაქებში და გზად
ჰკითხა მოწაფეებს თავის
მოწაფეებს და ჰრქუა მათ:
კაცნი ვინა ვარო?
28 მიუგეს მათ: იოანე
ნათლისმცემელი, ხოლო
ზოგიერთნი იტყვიან: ელია; და
სხვები, ერთ-ერთი
წინასწარმეტყველი.
29 და ჰრქუა მათ: მაგრამ ვინ
ამბობთ, რომ მე ვარ? ხოლო
პეტრემ მიუგო და უთხრა მას:
შენ ხარ ქრისტე.
30 და უბრძანა მათ, რომ არავის
ეთქვათ მის შესახებ.
31 და დაუწყო მათ სწავლება,
რომ ძე კაცისა უნდა
განიცადოს ბევრი რამ, და
უარყოფილიყო უხუცესთაგან,
მღვდელმთავრებისა და
მწიგნობრებისგან,
მოკლულიყო და სამი დღის
შემდეგ აღდგეს.
32 და მან ღიად თქვა ეს სიტყვა.
და აიყვანა პეტრემ და
დაუწყო გაკიცხვა.
33 ხოლო როცა შებრუნდა და
შეხედა თავის მოწაფეებს,
უსაყვედურა პეტრეს და უთხრა:
უკან მომშორდი, სატანა,
რადგან ღვთისგან კი არ
გსიამოვნებს, არამედ
ადამიანურს.
34 და როცა მოუწოდა ხალხს
თავის მოწაფეებთან ერთად,
უთხრა მათ: ვინც მინდა
გამომყვეს, უარყოს თავისი
თავი, აიღოს თავისი ჯვარი და
გამომყვეს.
35 რადგან, ვინც იხსნის თავის
სიცოცხლეს, დაკარგავს მას;
მაგრამ ვინც დაკარგავს
თავის სულს ჩემი და
სახარების გულისთვის, ის
იხსნის მას.
36 რა სარგებელს მოუტანს
ადამიანს, თუ მოიპოვებს
მთელსამყაროს და დაკარგავს
საკუთარ სულს?
37 ან რას მისცეს კაცმა
თავისი სულის სანაცვლოდ?
38 ამიტომ ვინც შერცხვება
ჩემი და ჩემი სიტყვების ამ
მრუშ და ცოდვილთაობაში;
მისგანაც შერცხვება ძე
კაცისა, როცა მოვა თავისი
მამის დიდებით წმიდა
ანგელოზებთან ერთად.

თავი 9

1 და მან უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ არიან ზოგიერთი
მათგანი, ვინც აქ დგას,
რომლებიც არ გემრიელებენ
სიკვდილს, სანამ არ
იხილავენ ღვთის სასუფეველს
ძალით მოსული.
2 და ექვსი დღის შემდეგ
წაიყვანა იესომ პეტრე,
იაკობი და იოანე, და
მიიყვანა ისინი მაღალ მთაზე
ცალკე, და გარდაიქმნა მათ
წინაშე.
3 და მისი სამოსი გაბრწყინდა,
თოვლივით თეთრი; ისე, რომ
დედამიწაზე ვერც ერთი სრული
ვერ გაათეთრებს მათ.
4 და ეჩვენა მათ ელია
მოსესთან ერთად და
ელაპარაკებოდნენ იესოს.
5 მიუგო პეტრემ და უთხრა
იესოს: მოძღვარო, კარგია
ჩვენთვის აქ ყოფნა და სამი
კარავი გავაკეთოთ; ერთი
შენთვის, ერთი მოსესთვის და
ერთი ელიასთვის.
6 რადგან არიცოდა რა ეთქვა;
რადგან ეშინოდათ.
7 და იყო ღრუბელი, რომელიც
დაჩრდილა მათ, და ღრუბლიდან
ხმა გაისმა, რომელიც
ამბობდა: ეს არის ჩემი
საყვარელი ძე, ისმინეთიგი.
8 და უეცრად, როცა ირგვლივ
მიმოიხედეს, ვერავინ
დაინახეს, გარდა იესოსა,
მხოლოდ მათთან ერთად.
9 და როცა ჩამოვიდნენ მთიდან,
უბრძანა მათ, რომ არავის
ეთქვათ, რაც ნახეს, ვიდრე ძე
კაცისა მკვდრეთით
აღდგებოდა.
10 და შეინარჩუნეს ეს სიტყვა
საკუთართავთან და
ეკითხებოდნენ ერთმანეთს,
რას უნდა ნიშნავდეს
მკვდრეთითაღდგომა.
11 და ჰკითხეს მას და უთხრეს:
რატომ ამბობენ მწიგნობრები,
რომ ჯერ ელია უნდა მოვიდეს?
12 მან უპასუხა და უთხრა მათ:
ელია ნამდვილად მოდის
პირველი და აღადგენს
ყველაფერს; და როგორ წერია
ძეზე კაცის შესახებ, რომ
ბევრი უნდა იტანჯოს და არ
დააკარგოს.
13 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ, რომ ელია ნამდვილად

მოვიდა და მათ გააკეთეს ის,
რაც ჩამოთვალეს, როგორც
მასზეა დაწერილი.
14 და როცა მივიდა თავის
მოწაფეებთან, იხილა მათ
გარშემო უამრავი ხალხი და
მწიგნობარნი, რომლებიც
მათთან კითხულობდნენ.
15 და მყისვე მთელი ხალხი,
როცა დაინახა იგი, დიდად
გაოცდა და მისკენ გაიქცნენ
და მიესალმნენ მას.
16 და ჰკითხა მწიგნობრებს:
რას ეკითხებით მათ?
17 და ერთმა ხალხმა მიუგო და
თქვა: მოძღვარო, მოგიყვანე
შენთან ჩემი შვილი,
რომელსაც სული აქვს მუნჯი;
18 და სადაც მიიყვანს,
ათრევს მას, და ქაფდება,
კბილებს ღრჭენს და ღრჭენს.
და ვერ შეძლეს.
19 მიუგო მან და უთხრა:
ურწმუნო თაობაო, როდემდე
ვიქნები თქვენთან? როდემდე
ვიტან შენთან? მომიყვანე
იგი.
20 და მიიყვანეს იგი; და
დავარდა მიწაზე და ქაფიანი
ღრღნიდა.
21 და ჰკითხა მამას: რამდენი
ხანია, რაც მას ეს მოვიდა? და
მან თქვა: ბავშვისა.
22 და ხშირად ჩააგდებს მას
ცეცხლში და წყალში, რათა
გაანადგუროს იგი; მაგრამ თუ
რაიმეს გააკეთებ შეგიძლია,
შემიწყალე ჩვენ და
დაგვეხმარე.
23 უთხრა მას იესომ: თუ
შეგიძლია ირწმუნო,
მორწმუნესთვის ყველაფერი
შესაძლებელია.
24 და მყისვე შესძახა ყრმის
მამამ და თქვა ცრემლით:
უფალო, მე მწამს; დამეხმარე
ჩემს ურწმუნოებაში.
25 როცა იესომ დაინახა, რომ
ხალხი შეიკრიბა, შერისხა
ბილწი სული და უთხრა მას:
მუნჯო და ყრუ სულო,
გაბრძანებ, გამოდი მისგან
და აღარ შეხვიდე მასში.
26 და შეჰღაღადა სულმა და
გახეთქა იგი და გამოვიდა
მისგან. ისე, რომ ბევრმა თქვა:
ის მოკვდა.
27 ხოლო იესომ ხელი მოჰკიდა
მას და ასწია; და ის ადგა.
28 და როცა შევიდა სახლში,
მისმა მოწაფეებმა ცალკე
ჰკითხეს მას: რატომ ვერ
შევძელით მისი განდევნა?
29 და უთხრა მათ: ეს ჯიში
არაფრით გამოვა, თუ არა
ლოცვით და მარხვით.
30 და წავიდნენ იქიდან და
გაიარეს გალილეა; და მას არ
სურს, რომ ვინმემ ეს იცოდეს.
31 რამეთუ ასწავლიდა თავის
მოწაფეებს და უთხრა მათ: ძე
კაცისა გადაეცემა კაცთა
ხელში და მოკლავენ მას; და
მოკვლის შემდეგ მესამე დღეს
აღდგება.
32 მაგრამ მათ ვერ გაიგეს ეს
სიტყვა და შეეშინდათ მისი
კითხვა.
33 და მივიდა კაპერნაუმში და
სახლში ყოფნისას ჰკითხა მათ:
რა იყოის, რაც თქვენ შორის
კამათობდით გზაზე?
34 მაგრამ ისინი დუმდნენ,
რადგან სხვათა შორის ისინი
კამათობდნენ, ვინ უნდა
ყოფილიყო ყველაზე დიდი.
35 და დაჯდა, მოუწოდა თორმეტს
და უთხრა მათ: თუ ვინმეს სურს
იყოს პირველი, ის იქნება
ყველას უკანასკნელი და
ყველას მსახური.
36 და აიყვანა ბავშვი და
დააყენა მათ შორის, და როცა
ხელში აიყვანა, უთხრა მათ:
37 ვინც მიიღებს ერთ-ერთ ასეთ
შვილს ჩემი სახელით,
მიმიღებს მე;
38 და მიუგო იოანემ და უთხრა:
მოძღვარო, ვნახეთ ერთი,
რომელიც განდევნის
ეშმაკებს შენი სახელით, და
არ მოგვყვება ჩვენ, და ჩვენ
ავუკრძალეთ, რადგან არ
მოგვყვება.
39 მაგრამ იესომ თქვა: ნუ
აუკრძალავთ მას, რადგან არ
არის ადამიანი, ვინც
სასწაულს მოახდენს ჩემი
სახელით, რომელიც მსუბუქად
იტყვის ჩემზე ბოროტებას.
40 რადგან ის, ვინც ჩვენს
წინააღმდეგ არ არის, ჩვენი
მხრიდან არის.
41 რადგან, ვინც მოგცემთ
დასალევად ჭიქა წყალს ჩემი
სახელით, რადგან ქრისტეს
ხართ, ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, ის არ დაკარგავს
თავის ჯილდოს.
42 და ვინც შეურაცხყოფს ერთს
ამ პატარათაგანს, რომელთაც
ჩემი სწამს, მისთვის
უკეთესია, რომ წისქვილის

ქვა ჩამოეკიდონ კისერზე და
ზღვაში ჩააგდეს.
43 და თუ შენი ხელი გაწყენს,
მოიკვეთე: სჯობს შენთვის
დასახიჩრებული შეხვიდე
სიცოცხლეში, ვიდრე ორი ხელი
გქონდეს ჯოჯოხეთში, ცეცხლში,
რომელიც არ ჩაქრება.
44 სადაც მათი მატლი არ
კვდება და ცეცხლი არ
ჩაქრება.
45 და თუ შენი ფეხი
შეგაწუხებს, მოიკვეთე იგი:
შენთვის ჯობია შეჩერდე
სიცოცხლეში, ვიდრე ორი ფეხი
გქონდეს ჩაგდებული
ჯოჯოხეთში, ცეცხლში,
რომელიც არ ჩაქრება.
46 სადაც მათი მატლი არ
კვდება და ცეცხლი არ
ჩაქრება.
47 და თუ შენი თვალი
შეგაწუხებს, ამოიღე იგი:
ჯობია შენ ერთი თვალით
შეხვიდე ღვთის სასუფეველში,
ვიდრე ორი თვალი გქონდეს
ჯოჯოხეთის ცეცხლში
ჩაგდებას.
48 სადაც მათი მატლი არ
კვდება და ცეცხლი არ
ჩაქრება.
49 რადგან ყოველი უნდა
დამარილდეს ცეცხლით და
ყოველი მსხვერპლი მარილით
დამარილდეს.
50 მარილი კარგია, მაგრამ თუ
მარილი დაკარგა მარილი, რით
დააგემოვნებთ მას? გქონდეთ
მარილი საკუთარ თავში და
მშვიდობა გქონდეთ
ერთმანეთთან.

თავი 10

1 და წამოდგა იქიდან და
მივიდა იუდეის
სანაპიროებზე, იორდანეს
შორს გაღმა, და ხალხი კვლავ
მიმართავს მას; და, როგორც
სჩვევია, კვლავ ასწავლიდა
მათ.
2 მივიდნენ მასთან
ფარისევლები და ჰკითხეს:
ნებადართულია კაცმა ცოლის
გაშვება? მაცდური მას.
3 მან მიუგო და უთხრა მათ: რა
გიბრძანათ მოსემ?
4 და მათ თქვეს: მოსემ ნება
დართო განქორწინების ოქმის
დაწერა და მისი გაშვება.
5 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
თქუენთა გულის სიმძიმის
გამო დაგიწერეთ ეს ბრძანება.
6 მაგრამ შექმნის
დასაწყისიდან ღმერთმა
ისინი მამაკაცად და
დედაკაცად შექმნა.
7 ამ მიზეზით კაცი მიატოვებს
მამას და დედას და მიეყრება
თავის ცოლს;
8 და ისინი ორნი იქნებიან
ერთი ხორცი; ასე რომ, ისინი
აღარ არიან ორნი, არამედ
ერთი ხორცი.
9 მაშ, რაც ღმერთმა შეაერთა,
ადამიანმა არ დაარღვიოს.
10 და სახლში მისმა
მოწაფეებმა კვლავ ჰკითხეს
მას იმავე საკითხზე.
11 და უთხრა მათ: ვინც
გაათავისუფლებს თავის ცოლს
და სხვას შეირთავს, მრუშობს
მის მიმართ.
12 და თუ ქალი
გაათავისუფლებს ქმარს და
სხვაზე გათხოვდება, მრუშობს.
13 და მიუყვანეს მას
მცირეწლოვანი ბავშვები,
რათა შეეხო მათ, და მისმა
მოწაფეებმა შეურაცხყოფა
მიაყენეს მათ.
14 ხოლო იესუ ვითარცა იხილა
ეს, განრისხდა და ჰრქუა მათ:
ნება მიეცით ბავშვებს
ჩემთან მოვიდნენ და ნუ
აკრძალავთ მათ, რამეთუ
ასეთთაა სასუფეველი
ღმრთისა.
15 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, ვინც არ მიიღებს
ღვთის სასუფეველს, როგორც
პატარა ბავშვი, არ შევა
მასში.
16 და აიყვანა ისინი თავის
მკლავებში, და ადო ხელები
მათზე და აკურთხა ისინი.
17 და როცა გზაში გავიდა,
მივარდა ერთი, და ჩოქილი მას
და ჰკითხა: კეთილო მოძღვარო,
რა ვქნა, რომ დავიმკვიდრო
საუკუნო სიცოცხლე?
18 და ჰრქუა მას იესუ: რაჲთა
მეძახი კეთილსა? არ
არსებობს კარგი, გარდა
ერთისა, ანუ ღმერთისა.
19 შენ იცი მცნებები: არ
იმრუშო, არ მოკლა, არ მოიპარო,
ცრუმოწმე არ გამოიჩინო, ნუ
მოატყუებ, პატივი ეცი მამას
და დედას.
20 მან მიუგო და უთხრა მას:
მოძღვარო, ყოველივე ამას

ვაკვირდები ჩემი
ყრმობიდანვე.
21 მაშინ, როცა იხილა იესომ,
შეიყვარა იგი და უთხრა: ერთი
გაკლია: წადი, გაყიდე, რაც
გაქვს და მიეცი ღარიბებს და
გექნება საუნჯე ზეცაში; და
მოდი, აიღე ჯვარი და
გამომყევი.
22 და შეწუხდა იგი ამ სიტყვით
და წავიდა დამწუხრებული,
რადგან ჰქონდა დიდი ქონება.
23 იესომ მიმოიხედა ირგვლივ
და უთხრა თავის მოწაფეებს:
რა ძნელია, რომ სიმდიდრის
მქონენი შევიდნენ ღვთის
სასუფეველში!
24 და მოწაფეები გაოცდნენ
მისი სიტყვებით. მაგრამ
იესომ კვლავ მიუგო და უთხრა
მათ: შვილებო, რა ძნელია
ღვთის სასუფეველში შესვლა
მათთვის, ვინც სიმდიდრეს
ენდობა!
25 უფრო ადვილია აქლემი
ნემსის ყუნწში გაიაროს,
ვიდრე მდიდარი შევიდეს
ღვთის სასუფეველში.
26 და განცვიფრდნენ უზომოდ
და ამბობდნენ ერთმანეთში:
მაშ, ვინ გადარჩება?
27 იესომ შეხედა მათ და თქვა:
ადამიანებთან ეს
შეუძლებელია, ღმერთთან კი
არა, რადგან ღმერთისთვის
ყველაფერი შესაძლებელია.
28 მაშინ პეტრემ უთხრა მას:
აჰა, ჩვენ დავტოვეთ
ყველაფერი და გამოგყევით.
29 ხოლო იესომ მიუგო და უთხრა:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: არავინ დატოვა სახლი,
ან ძმები, ან დები, ან მამა, ან
დედა, ან ცოლი, ან შვილები, ან
მამული ჩემი და სახარების
გულისთვის.,
30 მაგრამ ის მიიღებს ასჯერ
ახლა ამ დროს, სახლებს, ძმებს,
დებს, დედებს, შვილებს და
მიწებს, დევნაში; და მომავალ
სამყაროში მარადიული
სიცოცხლე.
31 მაგრამ ბევრი პირველი
იქნება უკანასკნელი; და
ბოლო პირველი.
32 და იყვნენ
იერუსალიმისაკენ მიმავალ
გზაზე; და წარვიდა მათ
წინაშე იესუ და
განცვიფრდნენ; და ვითარცა
მიჰყვნენ, შეეშინდათ. და
კვლავ აიღო თორმეტი და
დაიწყო მათ მოყოლა, რა უნდა
მომხდარიყო მას.
33 ამბობდა: აჰა, ავდივართ
იერუსალიმში; და ძე კაცისა
გადაეცემა მღვდელმთავართა
და მწიგნობართა; და დასჯიან
მას და წარმართებს
გადასცემენ.
34 და დასცინიან მას,
დაარტყამენ მას,
შეაფურთხებენ და მოკლავენ
მას და მესამე დღეს აღდგება.
35 და მივიდნენ მასთან
იაკობი და იოანე, ზებედეს
ძეები და უთხრეს: მოძღვარო,
გვსურს, რაც ჩვენ გვსურს,
გაგიკეთო ჩვენთვის.
36 და მან უთხრა მათ: რა გინდათ,
რომ გაგიკეთოთ?
37 მათ უთხრეს მას: მოგვეცი,
რომ დავსხდეთ, ერთი შენს
მარჯვნივ და მეორე შენს
მარცხნივ, შენს დიდებაში.
38 ხოლო იესომ უთხრა მათ: არ
იცით, რას ითხოვთ; და
მოვინათლო იმ ნათლით,
რომლითაც მე მოვინათლე?
39 და მათ უთხრეს მას: ჩვენ
შეგვიძლია. უთხრა მათ იესომ:
ჭეშმარიტად დალიეთ სასმისი,
რომელსაც მე ვსვამ; და იმ
ნათლით, რომლითაც მე
მოვინათლე, თქვენ
მოინათლებით.
40 მაგრამ ჩემს მარჯვნივ და
მარცხნივ ჯდომა არ არის
ჩემი მისაცემად; არამედ
მიეცეს მათ, ვისთვისაც
მომზადებულია.
41 და ეს რომ გაიგეს ათმა,
იაკობზე და იოანეზე დიდი
უკმაყოფილება დაიწყეს.
42 ხოლო იესუმ მოუწოდა მათ და
ჰრქუა მათ: იცით, რომ
წარმართთა მმართველად
ითვლებიან მათზე ბატონობით;
და მათი დიდები
ახორციელებენ მათზე
ძალაუფლებას.
43 მაგრამ ასე არ იქნება
თქვენ შორის, არამედ ვინც
თქვენგან დიდი უნდა იყოს,
თქვენი მსახური იყოს.
44 და ვინც თქვენგანი უნდა
იყოს უმთავრესი, იყოს
ყველას მსახური.
45 ვინაიდან ძე კაცისა კი არ
მოვიდა, რომ ემსახურონ,
არამედ იმისთვის, რომ
ემსახუროს და მისცეს თავისი
სული მრავალთა
გამოსასყიდად.

46 და მივიდნენ იერიხოში, და
როცა გამოდიოდა
იერიხონიდან თავის
მოწაფეებთან და ხალხთან
ერთად, ბრმა ბარტიმეოსი,
ტიმეოსის ძე, გზატკეცილზე
იჯდა და მათხოვრობდა.
47 და როცა გაიგო, რომ ეს იყო
იესო ნაზარეველი, დაიწყო
ღაღადი და თქვა: იესო,
დავითის ძეო, შემიწყალე მე.
48 და მრავალნი უბრძანებს მას,
რომ გაჩუმებულიყო, მაგრამ
უფრო მეტად შესძახა:
დავითის ძეო, შემიწყალე მე.
49 და დადგა იესო და უბრძანა,
გამოეძახებინათ იგი. და
დაუძახეს ბრმას და უთხრეს:
ნუგეშინდი, ადექი; ის
გიხმობს.
50 და მან გადააგდო სამოსელი,
ადგა და მივიდა იესოსთან.
51 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: რა
გნებავს, რომ გაგიკეთო?
ბრმამ უთხრა მას: უფალო, რომ
მხედველობა მივიღო.
52 და უთხრა მას იესომ: წადი;
შენმა რწმენამ გაგაცოცხლა.
და მყისვე დაინახა და
გაჰყვა იესოს გზაზე.

თავი 11

1 და როცა მიუახლოვდნენ
იერუსალიმს, ბეთფაგესა და
ბეთანიას, ზეთისხილის მთაზე,
გაგზავნა თავისი ორი მოწაფე,
2 და უთხრა მათ: წადით
სოფელში, თქვენს გვერდით;
გახსენი და მოიტანე.
3 და თუ ვინმე გეტყვით: რატომ
აკეთებთ ამას? თქვით, რომ
უფალს სჭირდება იგი; და
მაშინვე გამოგზავნის მას აქ.
4 წავიდნენ და იპოვეს კართან
მიბმული ქორე, სადაც ორი გზა
ერთმანეთს ხვდებოდა; და
კარგავენ მას.
5 და უთხრეს მათ ზოგიერთმა იქ
მდგომმა: რას აკეთებთ,
ჩოჩორს ხსნით?
6 და უთხრეს მათ, როგორც
იესომ უბრძანა, და გაუშვეს
ისინი.
7 და მიუტანეს ჩოჩორი იესოს
და შემოასხეს სამოსელი; და
დაჯდა მასზე.
8 და ბევრმა გაშალა თავისი
სამოსი გზაზე, სხვებმა კი
ხეების ტოტები მოჭრეს და
გზაზე აყარეს.
9 და წინამძღოლნი და
მისდევნი ღაღადებდნენ და
ამბობდნენ: ოსანა;
კურთხეული უფლის სახელით
მომავალი:
10 კურთხეული იყოს ჩვენი
მამის დავითის სამეფო,
რომელიც მოდის უფლის
სახელით: ოსანა უმაღლესში.
11 და შევიდა იესო
იერუსალიმში და ტაძარში, და
როცა მიმოიხედა ირგვლივ
ყველაფერი და დადგა საღამო,
გამოვიდა ბეთანიაში
თორმეტთან ერთად.
12 ხვალ, როცა ბეთანიიდან
მოვიდნენ, მოშივდა.
13 და დაინახა ლეღვის ხე
შორიდან, რომელსაც ფოთლები
ჰქონდა, მივიდა, თუკი რამეს
იპოვიდა მასზე; რადგან
ლეღვის დრო ჯერ კიდევ არ იყო.
14 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
არავის არ ჭამოს შენგან
ნაყოფი სამუდამოდ. და
მოისმინეს მისმა
მოწაფეებმა.
15 და მივიდნენ იერუსალიმში,
და შევიდა იესო ტაძარში და
დაიწყო ტაძარში
გამყიდველთა და მყიდველთა
განდევნა, და დაანგრია
ფულის გადამცვლელთა
მაგიდები და მტრედების
გამყიდველთა სკამები.
16 და არ ნებდება, რომ ვინმემ
ტაძარში რაიმე ჭურჭელი
გადაიტანოს.
17 და ასწავლიდა მათ და
ეუბნებოდა მათ: განა
დაწერილი არ არის: ჩემს
სახლს ყველა ხალხის
სალოცავი სახლი ეწოდოს?
მაგრამ თქვენ ქურდულ
ბუნაგად აქციეთ.
18 და მოისმინეს ეს
მწიგნობრებმა და
მღვდელმთავრებმა და
ეძებდნენ, როგორ მოეკლათ
იგი, რადგან ეშინოდათ მისი,
რადგან მთელი ხალხი
გაოცებული იყო მისი
მოძღვრებით.
19 და როცა დადგა, გავიდა
ქალაქიდან.
20 დილით, როცა გაიარეს,
დაინახეს, რომ ლეღვი
ფესვებიდან გამომშრალი იყო.
21 და პეტრემ მოიხსენა და
უთხრა მას: მოძღვარო, აჰა,
ლეღვი, რომელიც შენ
დაწყევლე, გამხმარია.

22 და მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
გწამდეთ ღმერთი.
23 რამეთუ ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, რომ ვინც
ეტყვის ამ მთას: გადაიყვანე
და ზღვაში ჩავარდები; და არ
დააეჭვებს თავის გულში,
არამედ დაიჯერებს, რომ ის,
რასაც ის ამბობს, მოხდება;
მას ექნება რასაც იტყვის.
24 ამიტომ გეუბნებით თქვენ:
რაც კი გსურთ, როცა ლოცულობთ,
გჯეროდეთ, რომ მიიღებთ და
გექნებათ.
25 და როცა ლოცვით დგახართ,
მიუტევეთ, თუ რაიმე გაქვთ
ვინმეს წინააღმდეგ, რათა
მოგიტევოთ თქვენმა
ზეციერმა მამამ თქვენი
ცოდვები.
26 ხოლო თუ თქვენ არ აპატიებთ,
არც თქვენი ზეციერი მამა
გაპატიებს თქვენს
შეცოდებებს.
27 და კვლავ მივიდნენ
იერუსალიმში, და როცა ის
დადიოდა ტაძარში, მივიდნენ
მასთან მღვდელმთავრები,
მწიგნობარნი და უხუცესები,
28 და უთხარი მას: რა
ძალა უფლებით აკეთებ ამას?
და ვინ მოგცა შენ ამის
უფლება?
29 და მიუგო იესომ და უთხრა
მათ: მეც დაგისვამთ ერთ
კითხვას და მიპასუხეთ და
გეტყვით, რა
უფლებამოსილებით ვაკეთებ
ამას.
30 იოანეს ნათლობა ზეციდან
იყო თუ კაცთაგან? მიპასუხე.
31 და ისინი მსჯელობდნენ
ერთმანეთთან და ამბობდნენ:
თუ ვიტყვით: ზეციდან; იტყვის:
მაშ, რატომ არ დაუჯერეთ მას?
32 მაგრამ თუ ვიტყვით:
კაცთაგან; ეშინოდათ ხალხის,
რადგან ყველა იოანეს თვლიდა
წინასწარმეტყველად.
33 ხოლო მათ მიუგეს და უთხრეს
იესოს: ვერ ვიტყვით. მიუგო
იესომ და უთხრა მათ: არც მე
გეუბნებით თქვენ, რითი
ვაკეთებ ამას.

თავი 12

1 და მან დაიწყო მათთან
საუბარი იგავებით. ერთმა
კაცმა გააშენა ვენახი,
მოაწყო ღობე, გათხარა
ადგილი ღვინისთვის, ააშენა
კოშკი, გაუშვა მევენახეებს
და წავიდა შორეულ ქვეყანაში.
2 და იმ დროს მან გაუგზავნა
მევენახეებს მსახური, რათა
მევენახეებისგან მიეღო
ვენახის ნაყოფი.
3 და დაიჭირეს იგი, სცემეს და
ცარიელი გაუშვეს.
4 და კვლავ გაუგზავნა მათ
სხვა მსახური; და მისცეს
ქვები და დაჭრეს თავში და
გაუშვეს სამარცხვინოდ
შეპყრობილი.
5 და კვლავ გაგზავნა სხვა; და
მოკლეს იგი და მრავალი სხვა;
ზოგის ცემა და ზოგის მოკვლა.
6 ჰყავდა კიდევ ერთი ვაჟი,
მისი საყვარელი, ისიც
უკანასკნელად გაუგზავნა
მათ და უთხრა: თაყვანს
სცემენ ჩემს შვილს.
7 იმ მეურნეებმა თქვეს
ერთმანეთს: ეს არის
მემკვიდრე; მოდი, მოვკლათ
იგი და მემკვიდრეობა ჩვენი
იქნება.
8 და წაიყვანეს იგი და მოკლეს
და გააძევეს ვენახიდან.
9 მაშ, რა უნდა გააკეთოს
ვენახის მბრძანებელმა?
მოვა და გაანადგურებს
მევენახეებს და ვენახს
სხვებს მისცემს.
10 და არ წაგიკითხავთ ეს
წერილი; ქვა, რომელიც
მშენებლებმა უარყვეს,
კუთხის თავი გახდა.
11 ეს იყო უფლის ქმედება და
საოცარია ჩვენს თვალში?
12 და ცდილობდნენ, დაეჭირათ
იგი, მაგრამ ეშინოდათ
ხალხის, რადგან იცოდნენ, რომ
მან იგავი თქვა მათ
წინააღმდეგ; და მიატოვეს
იგი და წავიდნენ.
13 და გაუგზავნეს მას
ზოგიერთი ფარისეველი და
ჰეროდიელი, რათა დაეჭირათ
იგი მის სიტყვებში.
14 და როცა მოვიდნენ, უთხრეს
მას: მოძღვარო, ვიცით, რომ
ჭეშმარიტი ხარ და არავისზე
ზრუნავ, რადგან არ ადარდებ
ადამიანებს, არამედ ასწავლი
ღვთის გზას ჭეშმარიტებით:
ნებადართულია გაცემა. ხარკი
კეისარს, თუ არა?
15 მივცეთ თუ არ მივცეთ?
მაგრამ მან, იცოდა მათი
თვალთმაქცობა, უთხრა მათ:
რატომ მაცდი? მომიტანე ერთი
გროში, რომ ვნახო.

16 და მოიტანეს იგი. და უთხრა
მათ: ვისია ეს გამოსახულება
და წარწერა? და უთხრეს მას:
კეისრისა.
17 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
მიეცით კეისარს კეისრისა და
ღმერთსა ღმრთისა. და მათ
უკვირდათ იგი.
18 მაშინ მივიდნენ მასთან
სადუკეველები, რომლებიც
ამბობენ, რომ არ არის
აღდგომა; და ჰკითხეს მას და
უთხრეს:
19 მოძღვარო, მოსემ მოგვწერა:
თუ კაცს ძმა მოკვდება და
ცოლს დატოვებს და შვილს არ
დატოვებს, მისმა ძმამ ცოლი
აიყვანოს და ძმას
შთამომავლობა აღუდგინოს.
20 იყო შვიდი ძმა: პირველმა
შეირთო ცოლი და სიკვდილმა
არ დატოვა თესლი.
21 და მეორემ წაიყვანა იგი და
მოკვდა, არ დაუტოვებია
შთამომავალი; მესამეც ასევე.
22 და შვიდს შეეძინა იგი და არ
დატოვა შთამომავალი: ბოლოს
ქალიც მოკვდა.
23 მაშ, აღდგომისას, როცა
აღდგებიან, ვისი ცოლი
იქნება მათგან? რამეთუ
შვიდთა ჰყავდა იგი ცოლად.
24 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ნუთუ არ ცდებით, რადგან არ
იცით წერილები და არც ღვთის
ძალა?
25 რადგან როცა აღდგებიან
მკვდრეთით, არც
ქორწინდებიან და არც
ქორწინდებიან; არამედ
ანგელოზებივით არიან
ზეცაში.
26 და რაც შეეხება მკვდრებს,
რომ აღდგეს: არ წაგიკითხავთ
მოსეს წიგნში, როგორ უთხრა
მას ბუჩქნარში ღმერთი და
უთხრა: მე ვარ აბრაამის
ღმერთი, ისააკის ღმერთი და
იაკობის ღმერთი.?
27 ის არ არის მკვდრების
ღმერთი, არამედ ცოცხლების
ღმერთი; ამიტომ თქვენ დიდად
ცდებით.
28 და მივიდა ერთი
მწიგნობარი და მოისმინა
მათი მსჯელობა და მიხვდა,
რომ კარგად უპასუხა მათ,
ჰკითხა მას: რომელია
პირველი მცნება?
29 ხოლო იესომ მიუგო მას:
უპირველესი მცნებათაგანი
არის: ისმინე, ისრაელო; უფალი
ჩვენი ღმერთი ერთია უფალი:
30 და შეიყვარე უფალი ღმერთი
შენი მთელი გულით, მთელი
სულით, მთელი გონებით და
მთელი შენი ძალით: ეს არის
პირველი მცნება.
31 და მეორე მსგავსია, კერძოდ:
გიყვარდეს მოყვასი შენი,
როგორც საკუთარი თავი.
ამათზე დიდი სხვა მცნება არ
არსებობს.
32 და უთხრა მას მწიგნობარმა:
კარგი, მოძღვარო, შენ თქვი
სიმართლე, რადგან ერთია
ღმერთი; და მის გარდა სხვა
არავინ არის:
33 და გიყვარდეს იგი მთელი
გულით, მთელი გონებით, მთელი
სულით და მთელი ძალით, და
გიყვარდეს მოყვასი, როგორც
საკუთარი თავი, ყველა
დასაწვავ შესაწირავზე და
მსხვერპლზე მეტია.
34 და ვითარცა იხილა იესუ,
რამეთუ გონიერად უპასუხა,
ჰრქუა მას: შორს არა ხარ
ღვთის სასუფეველისაგან. და
ამის შემდეგ არცერთმა კაცმა
არ გაბედა რაიმე შეკითხვა
და უსვას მას.
35 მიუგო იესომ და თქვა, როცა
ტაძარში ასწავლიდა: როგორ
ამბობენ მწიგნობრები, რომ
ქრისტე დავითის ძეა?
36 რადგან თავად დავითმა
თქვა სულიწმიდით: უთხრა
უფალმა ჩემს უფალს: დაჯექი
ჩემს მარჯვნივ, სანამ შენს
მტრებს ფეხქვეშ დავდებ.
37 ამიტომ თავად დავითი
უწოდებს მას უფალს; და
საიდან არის ის მაშინ მისი
შვილი? და უბრალო ხალხმა
სიამოვნებით გაიგონა იგი.
38 და უთხრა მათ თავის
მოძღვრებაში: უფრთხილდით
მწიგნობრებს, რომლებსაც
უყვართ გრძელი სამოსით
სიარული და უყვართ სალამი
ბაზარში.
39 სინაგოგებში მთავარი
ადგილები და
დღესასწაულებზე ზედა
ოთახები.
40 რომლებიც ჭამენ ქვრივთა
სახლებს და პრეტენზიის გამო
დიდხანს ლოცულობენ: ისინი
უფრო დიდ ლანძღვას მიიღებენ.
41 და იჯდა იესუ ხაზინასთან
და იხილა, თუ როგორ ყრიდნენ
ხალხმა ფულს ხაზინაში;

42 და მოვიდა ერთი ღარიბი
ქვრივი, და ჩააგდო ორი ტკიპა,
რომელნიც ფართს ქმნიან.
43 და მოუწოდა თავის
მოწაფეებს და უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ ამ ღარიბმა
ქვრივმა მეტი ჩადო, ვიდრე
ყველა, ვინც საგანძურში
ჩადო.
44 რადგან ყველამ ჩააგდო
თავისი სიუხვით; მაგრამ მან
თავისი გაჭირვებიდან ჩადო
ყველაფერი, რაც ჰქონდა,
მთელი თავისი არსებაც კი.

თავი 13

1 და როცა ტაძრიდან გამოვიდა,
ერთმა მისმა მოწაფემ უთხრა
მას: მოძღვარო, ნახე, რა ქვები
და რა ნაგებობებია აქ!
2 მიუგო იესომ და უთხრა მას:
ხედავ ამ დიდ შენობებს? არ
დარჩეს ერთი ქვა ქვაზე,
რომელიც არ უნდა ჩამოაგდეს.
3 და როცა იჯდა ზეთისხილის
მთაზე, ტაძრის წინ, პეტრემ,
იაკობმა, იოანემ და ანდრიამ
ცალკე ჰკითხეს მას:
4 გვითხარით, როდის იქნება ეს?
და რა იქნება ნიშანი, როცა
ყოველივე ეს აღსრულდება?
5 იესომ მიუგო მათ და უთხრა:
ფრთხილად იყავით, ვინმემ არ
მოგატყუოთ.
6 რადგან ბევრი მოვა ჩემი
სახელით და იტყვის: მე ვარ
ქრისტე; და მოატყუებს ბევრს.
7 და როცა გაიგებთ ომების და
ომების ჭორების შესახებ, ნუ
შეწუხდებით, რადგან ასეთი
რამ უნდა იყოს; მაგრამ
დასასრული ჯერ არ იქნება.
8 რადგან აღდგება ერი ერის
წინააღმდეგ და სამეფო
სამეფოს წინააღმდეგ, და
იქნება მიწისძვრები
სხვადასხვა ადგილას და
იქნება შიმშილი და
უბედურებები: ეს არის
მწუხარების დასაწყისი.
9 მაგრამ გაუფრთხილდით
საკუთარ თავს, რადგან ისინი
გადაგცემენ თქვენ
საკრებულოებს; და
სინაგოგებში გცემენ და
წარგიყვანთ მთავრების და
მეფეების წინაშე ჩემი
გულისთვის, მათ წინააღმდეგ
ჩვენებისთვის.
10 და სახარება ჯერ უნდა
გამოქვეყნდეს ყველა ერს
შორის.
11 მაგრამ როცა მიგიყვანენ
და გაძლევენ, წინასწარ ნუ
იფიქრებთ, რას იტყვით და ნუ
განიზრახავთ; სული წმიდა.
12 ახლა ძმა გასცემს ძმას
სასიკვდილოდ და მამა ძეს; და
შვილები აღდგებიან
მშობლების წინააღმდეგ და
მოკლავენ მათ.
13 და თქვენ შეგძულთ ყველანი
ჩემი სახელის გამო, მაგრამ
ვინც ბოლომდე გაძლებს, ის
გადარჩება.
14 მაგრამ როცა იხილავთ
გაპარტახების სისაძაგლეს,
რომელზეც ლაპარაკობს
დანიელ წინასწარმეტყველი,
და დგას იქ, სადაც არ უნდა, (ის,
ვინც კითხულობს, გაიგოს),
მაშინ იუდეაში მყოფნი
გაიქცნენ მთებში.
15 და ის, ვინც სახლზეა, არ
ჩავიდეს სახლში და არ
შევიდეს, რათა სახლიდან
რაიმე წაიღოს.
16 და ვინც მინდორშია, არ
დაბრუნდეს უკან თავისი
სამოსის ასაღებად.
17 მაგრამ ვაი ორსულებს და
მწოვებს იმ დღეებში!
18 და ილოცეთ, რომ თქვენი
გაფრენა არ იყოს ზამთარში.
19 რადგან იმ დღეებში იქნება
ტანჯვა, ისეთი, როგორიც არ
ყოფილა შექმნის
დასაწყისიდან, რომელიც
ღმერთმა შექმნა ამ დრომდე,
არც იქნება.
20 და გარდა იმისა, რომ უფალმა
არ შეამოკლა ის დღეები, არც
ერთი ხორცი არ უნდა
გადარჩეს;
21 და თუ ვინმე გეტყვით: აჰა,
აქ არის ქრისტე; ან, აჰა, ის იქ
არის; არ დაუჯერო მას:
22 რადგან ცრუქრისტეები და
ცრუწინასწარმეტყველები
აღდგებიან და აჩვენებენ
ნიშნებსა და საოცრებებს,
რათა შეაცდინონ, თუ ეს
შესაძლებელია, რჩეულებიც კი.
23 მაგრამ იყავით
ყურადღებიანი: აჰა, მე
გიწინასწარმეტყველეთ
ყველაფერი.
24 მაგრამ იმ დღეებში, იმ
გასაჭირის შემდეგ, მზე
დაბნელდება და მთვარე არ
ასხივებს თავის ნათელს,

25და დაეცემა ცის
ვარსკვლავები და შეირყევა
ძალები,რომლებიც ზეცაშია.
26და მაშინ იხილავენ ძე
კაცისა ღრუბლებში მომავალს
დიდი ძალითა და დიდებით.
27და შემდეგ ის გამოგზავნის
თავის ანგელოზებს და
შეკრებს თავის რჩეულებს
ოთხი ქარიდან,დედამიწის
ბოლოდან ცის კიდემდე.
28ახლა ისწავლეთ ლეღვის
იგავი;როცა მისი ტოტი ჯერ
კიდევ რბილდება და ფოთლებს
გამოყოფს,თქვენ იცით,რომ
ზაფხული ახლოსაა.
29ასევე,თქვენც,როცა
დაინახავთ,რომ ეს ხდება,
იცოდეთ,რომ ახლოს არის,
კარებთანაც კი.
30ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,რომ ეს თაობა არ
გადავა,სანამ ეს ყველაფერი
არ მოხდება.
31ცა და მიწა გადავა,მაგრამ
ჩემი სიტყვები არ გადავა.
32ხოლო იმ დღისა და იმ საათის
შესახებ არავინ იცის,არც
ანგელოზებმა,რომლებიც
ზეცაში არიან,არც ძემ,
არამედ მამამ.
33იფხიზლეთ,იფხიზლეთ და
ილოცეთ,რადგან არ იცით,
როდის არის დრო.
34რამეთუ ძე კაცისა ჰგავს
შორს მიმავალკაცს,
რომელმაც დატოვა თავისი
სახლი და მისცა ხელმწიფება
თავის მსახურებს და
თითოეულს თავის საქმეს და
უბრძანა მეკარეს ფხიზლად.
35მაშ,იფხიზლეთ,რადგან არ
იცით,როდის მოვა სახლის
პატრონი,საღამოს თუ
შუაღამისას,მამლის ყივილზე
თუ დილით.
36რომ მოულოდნელად მისული
არ დაგეძინოს.
37და რასაც გეუბნებით,
ყველას ვეუბნები:იფხიზლეთ.

თავი 14

1ორი დღის შემდეგ იყო
პასექისა და უფუარობის
დღესასწაული,და
მღვდელმთავრები და
მწიგნობარნი ეძებდნენ,
როგორ აეყვანათ იგი ხელობით
და მოეკლათ იგი.
2მაგრამ მათ თქვეს:არა
დღესასწაულზე,რათა არ
მოხდეს ხალხის აურზაური.
3და ყოფნისას ბეთანიაში,
სიმონ კეთროვანის სახლში,
როცა ის საჭმელზე იჯდა,
მოვიდა ქალი,რომელსაც
ჰქონდა ალაბასტრის ყუთი
ძალიან ძვირფასი ნარდის
მალამოებით;მან დაამუხრუჭა
ყუთი და დაასხა თავზე.
4და იყვნენ ზოგნი,რომელნიც
განრისხდნენ საკუთარ თავში
და ამბობდნენ:რატომ
გაფუჭდა ეს მალამო?
5რადგან შეიძლებოდა სამას
პენსზე მეტს გაეყიდა და
ღარიბებს მიეცა.და
დრტვინავდნენ მის
წინააღმდეგ.
6და თქვა იესომ:თავი
დაანებეთ მას;რატომ
აწუხებთ მას?მან კარგი
საქმე გამიკეთა.
7რადგან ღარიბები
ყოველთვის თქვენთან გყავთ
და როცა გინდათ,სიკეთე
გაუკეთეთ მათ,მე კი
ყოველთვის არ გყავართ.
8მან გააკეთა ის,რაც შეეძლო:
ის მოვიდა წინასწარ,რათა
სცხოს ჩემი სხეული
დასაფლავებაზე.
9ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,სადაც კი ეს სახარება
იქადაგება მთელმსოფლიოში,
ისიც,რაც მან გააკეთა,მისი
ხსოვნისთვის იტყვიან.
10და იუდა ისკარიოტელი,ერთი
თორმეტთაგანი,მივიდა
მღვდელმთავრებთან,რათა
გადაეცა იგი მათთვის.
11და ეს რომ გაიგეს,გაიხარეს
და დაჰპირდნენ,რომ ფულს
მისცემდნენ.და ის ეძებდა,
როგორ მოხერხებულად
ეღალატა მას.
12და უფუარობის პირველდღეს,
როცა დახოცეს პასექი,მისმა
მოწაფეებმა უთხრეს მას:სად
გინდა,რომ წავიდეთ და
მოვამზადოთ,რომ ჭამოთ
პასექი?
13და გაგზავნა თავისი ორი
მოწაფე და უთხრა მათ:წადით
ქალაქში და შეგხვდებათ კაცი,
რომელსაც აქვს წყლის ქვევრი,
გაჰყევით მას.
14და სადაც უნდა შევიდეს,
უთხარით სახლის პატრონს:
მოძღვარი ეუბნება:სად არის
სასტუმრო ოთახი,სადაც ჩემს

მოწაფეებთან ერთად ვჭამ
პასექს?
15 და გაჩვენებთ დიდ ზედა
ოთახს მოწყობილს და
გამზადებულს: იქ მოამზადეთ
ჩვენთვის.
16 და გამოვიდნენ მისი
მოწაფეები და მოვიდნენ
ქალაქში და ნახეს, როგორც
უთხრა მათ, და მოამზადეს
პასექი.
17 და საღამოს მოდის
თორმეტთან ერთად.
18 და როცა ისხდნენ და
ჭამდნენ, იესომ თქვა:
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: ვინც ჩემთან ერთად
ჭამს, გამცემს მე.
19 და დაიწყეს მწუხარება და
სათითაოდ უთხრეს მას: მე ვარ?
და მეორემ თქვა: მე ვარ?
20 მან მიუგო და უთხრა მათ: ეს
არის ერთ-ერთი თორმეტიდან,
რომელიც ჩემთან ერთად ჩადის
ჯურჯელში.
21 ჭეშმარიტად მიდის ძე
კაცისა, როგორც მასზეა
დაწერილი: მაგრამ ვაი იმ
კაცს, ვისი ძეც გასცემს
კაცისა! კარგი იქნებოდა იმ
კაცისთვის, რომ არასოდეს
დაბადებულიყო.
22 და როცა ჭამდნენ, აიღო
იესომ პური, აკურთხა, გატეხა,
მისცა მათ და უთხრა: მიიღეთ,
ჭამეთ, ეს არის ჩემი სხეული.
23 და აიღო სასმისი და მადლი
შესწირა, მისცა მათ და
ყველამ დალია მისგან.
24 და უთხრა მათ: ეს არის ჩემი
სისხლი ახალი აღთქმისა,
რომელიც დაიღვრება
მრავალთათვის.
25 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, მეტს აღარ დავლევ
ვაზის ნაყოფიდან იმ დღემდე,
სანამ არ დავლევ ახალს
ღვთის სასუფეველში.
26 და ამღერეს საგალობელი,
გავიდნენ ზეთისხილის მთაზე.
27 და უთხრა მათ იესომ:
ყველანი შეურაცხყოფენ ჩემს
გამო ამ ღამეს, რადგან
დაწერილია: მწყემსს
დავამარცხებ და ცხვრები
გაიფანტებიან.
28 მაგრამ მას შემდეგ, რაც მე
აღვდგები, გალილეაში წავალ
თქვენამდე.
29 ხოლო პეტრემ უთხრა მას:
თუმცა ყველა შეურაცხყოფს,
მე არ მინდა.
30 და უთხრა მას იესომ:
ჭეშმარიტად გეუბნები შენ,
რომ დღეს, ამ ღამეს, სანამ
მამალი ორჯერ იყივილებს,
სამჯერ უარმყოფმე.
31 მაგრამ ის უფრო მკაცრად
ამბობდა: შენთან ერთად რომ
მოვკვდე, არანაირად არ
უარვყოფ. ასევე თქვეს
ყველამ.
32 და მივიდნენ ადგილს,
რომელსაც ერქვა გეთსიმანია,
და უთხრა თავის მოწაფეებს:
დაჯექით აქ, სანამ მე
ვილოცებ.
33 და წაიყვანა პეტრე, იაკობი
და იოანე, და დაიწყო
გაოგნებული და ძალზე
დამძიმებული;
34 და უთხრა მათ: ჩემი სული
ძალიან მწუხარეა
სიკვდილამდე: დარჩით აქ და
იფხიზლეთ.
35 და წავიდა ცოტათი წინ,
დაეცა მიწაზე და ლოცულობდა,
რომ, თუ ეს შესაძლებელი იყო,
დრო გასულიყო მისგან.
36 და თქვა: აბა, მამაო,
ყველაფერი შესაძლებელია
შენთვის; წაიღე ეს სასმისი,
მაგრამ არა ის, რაც მე მსურს,
არამედ ის, რაც შენ გინდა.
37 და მივიდა და ჰპოვა ისინი
მძინარენი და უთხრა პეტრეს:
სიმონ, გძინავს? ერთი საათი
ვერ უყურე?
38 იფხიზლეთ და ილოცეთ, რათა
არ შეხვიდეთ განსაცდელში.
სული ნამდვილად მზადაა,
ხორცი კი სუსტია.
39 და კვლავ წავიდა, ილოცა და
იგივე სიტყვები თქვა.
40 და როცა დაბრუნდა, იპოვა
ისინი კვლავ მძინარენი,
(რადგან თვალები
დამძიმებული ჰქონდათ) და
არც იცოდნენ, რა ეპასუხათ
მისთვის.
41 და მოვიდა მესამედ და
უთხრა მათ: დაიძინეთ და
დაისვენეთ: საკმარისია,
დადგა ჟამი; აჰა, კაცის ძე
გადაცემულია ცოდვილთა
ხელში.
42 ადექი, წავიდეთ; აჰა, ვინც
გამცემს, ხელთარის.
43 და მაშინვე, სანამ ის ჯერ
კიდევ ლაპარაკობდა, მოვიდა
იუდა, ერთი თორმეტიდან, და
მასთან ერთად დიდი ხალხი
მახვილებითა და ჯოხებით,
მღვდელმთავრებიდან,

მწიგნობარებიდან და
უხუცესებიდან.
44 და ვინც გამცემდა მას,
მისცა მათ ნიშანი და უთხრა:
ვისაც ვაკოცე, ის არის;
წაიყვანე იგი და წაიყვანე
უსაფრთხოდ.
45 და როგორც კი მოვიდა,
მაშინვე მივიდა მასთან და
უთხრა: მოძღვარო, მოძღვარო;
და აკოცა.
46 და დაადეს ხელი მას და
შეიპყრეს იგი.
47 და ერთმა მათგანმა, ვინც იქ
იდგა, იშიშვლა მახვილი,
და არტყა მღვდელმთავრის
მსახურს და მოჰკვეთა ყური.
48 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
გამოხვედით, ვითარცა ქურდის
წინააღმდეგ, მახვილებითა და
ჯოხებითა ჩემს შესაპყრობად?
49 ყოველდღე თქვენთან ვიყავი
ტაძარში, ვასწავლიდი და არ
მიმიყვანეთ, არამედ უნდა
აღსრულდეს წერილი.
50 და ყველამ მიატოვეს იგი და
გაიქცნენ.
51 და მიჰყვა მას ერთი ჭაბუკი,
შიშველს ხეულზე სელის
ქსოვილი ჰქონდა გადებული;
და ჭაბუკებმა შეიპყრეს იგი:
52 და დატოვა სელის ქსოვილი
და გაიქცა მათგან შიშველი.
53 და მიიყვანეს იესო
მღვდელმთავარს და მასთან
შეიკრიბნენ ყველა
მღვდელმთავარი, უხუცესები
და მწიგნობარნი.
54 და პეტრე გაჰყვა მას შორს,
მღვდელმთავრის სასახლეშიც,
და დაჯდა მსახურებთან და
ცეცხლთან თბებოდა.
55 და მღვდელმთავრები და
მთელი კრება ეძებდნენ
მოწმობას იესოს წინააღმდეგ,
რათა მოეკლათ იგი; და
ვერა ვინ იპოვა.
56 რამეთუ მრავალნი
ცრუმოწმობდნენ მის
წინააღმდეგ, მაგრამ მათი
მოწმობა არ იყო
შეთანხმებული.
57 და წამოდგნენ ზოგიერთები
და ცრუმოწმობდნენ მის
წინააღმდეგ და ამბობდნენ:
58 გავიგეთ მისი ნათქვამი:
დავანგრევ ამ ხელნაკეთ
ტაძარს და სამ დღეში
ავაშენებ სხვა ხელნაკეთს.
59 მაგრამ არც მათი მოწმეები
ეთანხმებოდნენ ერთმანეთს.
60 მღვდელმთავარი დადგა
შუაში და ჰკითხა იესოს და
უთხრა: არაფერს პასუხობ? რას
მოწმობენ ეს შენ წინააღმდეგ?
61 მაგრამ ის გაჩუმდა და
არაფერი უპასუხა. კვლავ
ჰკითხა მას მღვდელმთავარმა
და ჰრქუა მას: შენ ხარ ქრისტე,
ძე ნეტარისა?
62 ხოლო იესომ თქვა: მე ვარ, და
იხილავთ ძე კაცისა
მჯდომარეს ძალის მარჯვნივ
და მომავალს ცის ღრუბლებში.
63 მაშინ მღვდელმთავარმა
შემოიხია თავისი
ტანსაცმელი და თქვა: რა
გვჭირდება სხვა მოწმეები?
64 გსმენიათ გმობა: რას
ფიქრობთ? და ყველამ დაგმო
მას სიკვდილის დამნაშავედ.
65 და ზოგმა დაუწყო
აფურთხება მასზე, და ფარა
მისი სახე, და არტყა და თქვა:
იწინასწარმეტყველე.
66 და როცა პეტრე ქვევით იყო
სასახლეში, მოვიდა
მღვდელმთავრის ერთი მოახლე.
67 და ვითარცა იხილა პეტრე
თბება, შეხედა მას და ჰრქუა:
შენც იესუ ნაზარეველთან
იყავი.
68 მაგრამ მან უარყო და თქვა:
არ ვიცი და არც მესმის, რას
ამბობ. და გავიდა ვერანდაში;
და მამლის ეკიპაჟი.
69 და კვლავ დაინახა იგი
ერთმა მოახლემ და უთხრა იქ
მდგომთ: ეს ერთი მათგანია.
70 და მან კვლავ უარყო იგი. და
ცოტა ხნის შემდეგ იქ
მდგომებმა კვლავ უთხრეს
პეტრეს: ჭეშმარიტად, შენც
მათგანი ხარ, რადგან
გალილეელი ხარ და შენი
სიტყვა ეთანხმება ამას.
71 მაგრამ მან დაიწყო
ლანძღვა და გინება და თქვა:
არ ვიცნობ ამ კაცს, რომლის
შესახებაც თქვენ
ლაპარაკობთ.
72 და მეორედ მამალმა
გაიკრიჭა. პეტრემ გაიხსენა
სიტყვა, რომელიც უთხრა მას
იესომ: სანამ მამალი ორჯერ
იყივლებს, სამჯერ უარმყოფ
მე. და როცა ფიქრობდა ამაზე,
ატირდა.

თავი 15

1 და მყისვე დილით
მღვდელმთავრებმა თათბირი

გამართეს უხუცესებთან,
მწიგნობრებთან და მთელ
კრებულთან, შეკრა იესო,
წაიყვანეს და გადასცეს
პილატეს.
2 ჰკითხა მას პილატემ: შენ
ხარ იუდეველთა მეფე? ხოლო
მან მიუგო და უთხრა მას: შენ
ამბობ.
3 და მღვდელმთავრები ბევრ
რამეში ადანაშაულებდნენ
მას, მაგრამ მან არაფერი
უპასუხა.
4 კვლავ ჰკითხა მას პილატემ
და უთხრა: არაფერს პასუხობ?
აჰა, რამდენ რამეს მოწმობენ
შენს წინააღმდეგ.
5 მაგრამ იესომ არაფერი
უპასუხა; ისე რომ პილატეს
გაუკვირდა.
6 ახლა იმ დღესასწაულზე მან
გაათავისუფლა მათ ერთი
პატიმარი, ვისაც სურდათ.
7 და იყო ერთი, სახელად
ბარაბა, რომელიც იყო
შეკრული მასთან
აჯანყებულებთან, ვინც
აჯანყებაში მკვლელობა
ჩაიდინა.
8 და ხალხმა ხმამაღლა ტიროდა
სურდა, რომ მოქცეულიყო ისე,
როგორც ოდესმე გაუკეთებია
მათთვის.
9 ხოლო პილატემ მიუგო მათ და
ჰრქუა: გნებავთ,
გაგითავისუფლოთ იუდეველთა
მეფე?
10 რადგან იცოდა, რომ
მღვდელმთავრებმა
შურისთვის გადასცეს იგი.
11 მაგრამ მღვდელმთავრებმა
შეძლეს ხალხი, რომ ჯობია
მათთვის ბარაბა
გაეთავისუფლებინა.
12 და მიუგო პილატემ და კვლავ
ჰრქუა მათ: მაშ, რა გნებავთ,
რომ ვუყო მას, ვისაც
იუდეველთა მეფეს უწოდებთ?
13 და კვლავ შესძახეს: ჯვარს
აცვი იგი.
14 ჰრქუა მათ პილატემ: რაჲ რაჲ
ბოროტი ქნა? და მათ უფრო
მეტად შესძახეს: ჯვარს აცვი
იგი.
15 და ასე რომ, პილატემ, სურდა
ხალხის კმაყოფილება,
გაათავისუფლა მათ ბარაბა და
გადასცა იესო, როცა
გაურბოდა, ჯვარს აცვეს.
16 და ჯარისკაცებმა
შეიყვანეს იგი დარბაზში,
რომელსაც პრეტორიუმი ჰქვია;
და ისინი მოუწოდებენ მთელ
ჯგუფს.
17 და შემოსეს მას მეწამული,
დაასვეს ეკლის გვირგვინი და
დაადეს თავზე.
18 და დაუწყეს მისალმება:
გამარჯობა, იუდეველთა მეფეო!
19 და ურტყამდნენ მას თავზე
ლერწმით და აფურთხებდნენ
მას და მუხლებზე თაყვანს
სცემდნენ.
20 და ვითარცა დასცინეს იგი,
გამოართვეს ძოწისფერი და
შემოიცვათ მისი სამოსელი და
გამოიყვანეს, რათა ჯვარს
აცვეს იგი.
21 და აიძულეს ერთი სიმონ
კირენელი, რომელიც
ქვეყნიდან გამოვიდა,
ალექსანდრესა და რუფუსის
მამას, ეტარებინა მისი
ჯვარი.
22 და მიიყვანეს იგი
გოლგოთაში, რაც ითარგმნება:
თავის ქალას ადგილი.
23 და მისცეს დასალევად
მურნითშეზავებული ღვინო,
მაგრამ არ მიიღო.
24 და როცა ჯვარს აცვეს იგი,
გაიშალეს მისი სამოსელი და
წილი ყარეს, რაც ყველამ უნდა
აიღოს.
25 და იყო მესამე საათი და
ჯვარს აცვეს იგი.
26 და დაიწერა მისი
ბრალდების წარწერა:
იუდეველთა მეფე.
27 და მასთან ერთად ჯვარს
აცვეს ორ ქურდს; ერთი
მარჯვენა ხელზე, მეორე კი
მარცხნივ.
28 და აღსრულდა წერილი,
რომელიც ამბობს: და
ჩაითვალა ცოდვილთა შორის.
29 და იქით გამვლელებმა
შეურაცხყოფა მიაყენეს მას,
თავები ქნევით და თქვეს: აჰ,
შენ, ვინც ანგრევს ტაძარს და
აშენებ მას სამ დღეში.
30 იხსენი შენი თავი და
ჩამოდი ჯვრიდან.
31 ასევე მღვდელმთავარნი,
რომლებიც დამცინოდნენ,
მწიგნობრებთან ერთად
ამბობდნენ: სხვები იხსნა;
საკუთარი თავის გადარჩენა
არ შეუძლია.
32 და ე, ახლა ვე ჩამოვიდეს
ჯვრიდან ქრისტე, ისრაელის
მეფე, რათა დავინახოთ და
დავიჯეროთ. და მასთან ერთად

ჯვარცმულებმა შეურაცხყვეს
იგი.
33და როცა დადგა მეექვსე
საათი,სიბნელე იყო მთელ
მიწაზე მეცხრე საათამდე.
34მეცხრე საათზე იესომ
შესძახა დიდი ხმით და თქვა:
ელოი,ელოი,ლამა საბაქტანი?
რაც ითარგმნება:ღმერთო
ჩემო,ღმერთო ჩემო,რატომ
მიმატოვე?
35და ზოგიერთნი,ვინც იქ
მყოფნი მოისმინეს,თქვეს:
აჰა,უწოდებს ელიას.
36და ერთმა გაიქცა და აავსო
ძმრით სავსე ღრუბელი,
დაასხა ლერწმზე და მისცა
დასალევი და უთხრა:თავი
დაანებე;ვნახოთ,მოვა თუარა
ელია მის ჩამოსაყვანად.
37იესომ შესძახა დიდი ხმით
და განსცა სული.
38და ტაძრის ფარდა ზემოდან
ქვემოდან ორად იყო ჩახეული.
39და როცა იხილა ასისთავმა,
რომელიც მის წინააღმდეგ
იდგა,იხილა,რომ ასე
ღაღადებდა და სული მისცა,
თქვა:ჭეშმარიტად ეს კაცი
იყო ძე ღვთისა.
40იყვნენ ქალებიც,რომლებიც
შორს იყურებოდნენ:მათ
შორის იყვნენ მარიამ
მაგდალინელი,მარიამი,
მცირე იაკობისა და იოსეს
დედა,და სალომე;
41(რომელიც გალილეაში
ყოფნისას გაჰყვა მას და
ემსახურებოდა მას;)და
მრავალი სხვა ქალი,
რომლებიც მასთან ერთად
მივიდნენ იერუსალიმში.
42და ახლა,როცა საღამო დადგა,
რადგან მზადება იყო,ანუ
შაბათის წინა დღე,
43მოვიდა იოსებ არიმათიელი,
საპატიო მრჩეველი,რომელიც
ასევე ელოდა ღვთის
სასუფეველს,და გაბედულად
შევიდა პილატესთან და
მოისურვა იესოს სხეული.
44და გაუკვირდა პილატეს,თუ
უკვე მკვდარი იყო,და
მოუწოდა ასისთავზე და
ჰკითხა,იყო თუარა მკვდარი.
45და როცა შეიტყოეს
ასისთავზე,მისცა ცხედარი
იოსებს.
46და იყიდა მშვენიერი
თეთრეული,ჩამოიყვანა იგი
და შემოახვია თეთრეულში და
დაასვენა კლდეში
გამოკვეთილსამარხში და
დააგორა ქვა საფლავის
კარამდე.
47და მარიამ მაგდალინელმა
და მარიამ იოსეს დედამ
იხილეს,სადაც იყო
დასვენებული.

თავი 16

1შაბათი რომ გავიდა,მარიამ
მაგდალინელმა და მარიამ
იაკობის დედამ და სალომემ
იყიდეს ტკბილი სანელებლები,
რათა მოსულიყვნენ და სცხონ
მას.
2და ძალიან ადრე,დილით,
კვირის პირველდღეს,
მივიდნენ სამარხთან მზის
ამოსვლისას.
3და უთხრეს ერთმანეთს:ვინ
დაგვაგორებს ქვას საფლავის
კარიდან?
4და როცა შეხედეს,დაინახეს,
რომ ლოდი გადაგორდა,რადგან
ძალიან დიდი იყო.
5და შევიდნენ სამარხში,
იხილეს ჭაბუკი,რომელიც
იჯდა მარჯვენა მხარეს,
გრძელი თეთრი სამოსით
შემოსილი;და შეშინდნენ.
6და უთხრა მათ:ნუ
შეშინდებით:თქვენ ეძებთ
იესო ნაზარეველს,რომელიც
ჯვარს აცვეს,აღდგა;ის აქ არ
არის:აჰა,ადგილი,სადაც
დაასვენეს.
7მაგრამ წადით,უთხარით მის
მოწაფეებს და პეტრეს,რომ ის
თქვენზე ადრე მიდის
გალილეაში;იქ იხილავთ მას,
როგორც გითხარით.
8და სწრაფად გავიდნენ და
გაიქცნენ სამარხიდან;
რადგან შეძრწუნდნენ და
გაოცდნენ;რამეთუ ეშინოდათ.
9როცა იესო აღდგა,კვირის
პირველდღეს,პირველად
გამოეცხადა მარიამ
მაგდალინელს,რომლისგანაც
შვიდი ეშმაკი განდევნა.
10და წავიდა და უთხრა მათ,
ვინც მასთან იყვნენ,რადგან
ისინი გლოვობდნენ და
ტიროდნენ.
11და მათ,როცა გაიგეს,რომ
ცოცხალი იყო და ნახეს მისი,
არ ირწმუნეს.
12ამის შემდეგ სხვა სახით
გამოეცხადა ორ მათგანს,
როცა ისინი დადიოდნენ და
წავიდნენ აგარაკზე.

13 და წავიდნენ და უთხრეს ეს
დანარჩენებს და არც
დაუჯერეს მათ.
14 ამის შემდეგ გამოეცხადა
თერთმეტს, როცა ისინი
საჭმელთან ისხდნენ, და
შეურაცხყოფა მიაყენა მათ
თავიანთი ურწმუნოებითა და
გულის სიმკაცრით, რადგან არ
დაუჯერეს მათ, ვინც იხილეს
მისი აღდგომის შემდეგ.
15 და უთხრა მათ: წადით მთელ
მსოფლიოში და უქადაგეთ
სახარება ყველა ქმნილებას.
16 ვისაც სწამს და
მოინათლება, გადარჩება;
ხოლო ვისაც არ სწამს,
დაისჯება.
17 და ეს ნიშნები მოჰყვება
მათ, ვინც სწამს; ჩემი
სახელით განდევნიან
ეშმაკებს; ახალი ენებით
ილაპარაკებენ;
18 დაიჭერენ გველებს; და თუ
რაიმე მომაკვდინებელს
დალევენ, არ დააზარალებს
მათ; დაადებენ ხელს
ავადმყოფს და
გამოჯანმრთელდებიან.
19 ასე რომ, მას შემდეგ რაც
უფალმა უთხრა მათ, იგი
აიყვანეს ზეცაში და დაჯდა
ღვთის მარჯვნივ.
20 და გავიდნენ და
ქადაგებდნენ ყველგან, უფალი
მუშაობდა მათთან და
ადასტურებდა სიტყვას
შემდეგი ნიშნებით. ამინ.

ლუკა

თავი 1

1რადგანაც ბევრმა ხელი
შეუწყო იმის გამოცხადებას,
რაც ჩვენ შორის ყველაზე
მეტად სწამთ,
2როგორც გადმოგვცეს ისინი
ჩვენთვის,რომლებიც
თავიდანვე იყვნენ
თვითმხილველები და სიტყვის
მსახურნი;
3მეც კარგი მომეჩვენა,
რადგან თავიდანვე
ყველაფერი სრულყოფილად
მესმოდა,თანმიმდევრობით
მოგწერო,ჩინებულო თეოფილე,
4რათა იცოდე იმ საგნების
სიზუსტე,რომლებშიც
გასწავლე.
5იუდეის მეფის ჰეროდეს
დღეებში იყო ერთი მღვდელი,
სახელად ზაქარია,აბიას
საგვარეულოდან;მისი ცოლი
იყო აარონის ასულებიდან და
ერქვა ელისაბედი.
6და ორივენი მართალნი
იყვნენ ღმერთის წინაშე და
უმანკოდ დადიოდნენ უფლის
ყველა მცნებასა და
განკარგულებაში.
7და მათ შვილი არ ჰყავდათ,
რადგან ის ელისაბედი
უნაყოფო იყო და ორივენი
უკვე წლებში იყვნენ
დაღლილები.
8და იყო ასე,რომ სანამ ის
ასრულებდა მღვდლობის
მოვალეობას ღვთის წინაშე
თავისი რიგის მიხედვით,
9მღვდლობის
ჩვეულებისამებრ,უფლის
ტაძარში შესვლისას მისი
წილი საკმეველი იყო.
10ხალხის მთელი სიმრავლე
ლოცულობდა გარეთ საკმევლის
დროს.
11და ეჩვენა მას უფლის
ანგელოზი,რომელიც დგას
საკმევლის სამსხვერპლოზე
მარჯვენა მხარეს.
12და როცა დაინახა ზაქარია,
შეწუხდა და შიში დაეუფლა
მას.
13ჰრქუა მას ანგელოზმა:ნუ
გეშინინ,ზაქარია,რამეთუ
ისმინება შენი ლოცვა;და
შენი ცოლი ელისაბედი
გაგიშობს ძეს და დაარქმევ
სახელად იოანე.
14და გექნება თსიხარული და
სიხარული;და მრავალი
გაიხარებს მისი დაბადებით.
15რადგან ის დიდი იქნება
უფლის წინაშე და არ დალევს
არც ღვინოს და არც სასმელს;
და სულიწმიდით აღივსება
დედის მუცლიდანვე.
16და ბევრი ისრაელის ძე
მიბრუნდება უფალთან,მათ
ღმერთთან.
17და ის წავა მის წინ ელიას
სულითა და ძალით,რათა
მამების გულები
შვილებისკენ მოაქციოს და
ურჩები მართალთა სიბრძნეს;
მოამზადოს უფლისთვის
მომზადებული ხალხი.
18და ჰრქუა ზაქარიამ
ანგელოზს:საიდან ვიცოდე ეს?
რადგან მე მოხუცი ვარ და
ჩემი ცოლი წლებია
გაწბილებული.
19ანგელოზმა მიუგო და უთხრა
მას:მე ვარ გაბრიელი,
რომელიც ღვთის წინაშე
ვდგავარ;და მოგზავნილი ვარ,
რომ გელაპარაკო და გაჩვენო
ეს სასიხარულო ამბავი.
20და,აჰა,იქნები მუნჯი და
ვერ ილაპარაკებ იმ დღემდე,
როცა ეს მოხდება,რადგან არ
გჯერა ჩემი სიტყვების,
რომლებიც შესრულდება თავის
დროზე.
21და ხალხი ელოდა ზაქარიას
და უკვირდა,რომ იგი ამდენ
ხანს ჩერდებოდა ტაძარში.
22და როცა გამოვიდა,ვერ
შეძლო მათთან ლაპარაკი,და
მათ იცოდნენ,რომ მან იხილა
ხილვა ტაძარში,რადგან
ანიშნა მათ და დარჩა
უსიტყვოდ.
23და იყო ასე,რომ,როგორც კი
დასრულდა მისი მსახურების
დღეები,წავიდა თავის
სახლში.
24და იმ დღეების შემდეგ
დაორსულდა მისი ცოლი
ელისაბედი და დაიმალა ხუთი
თვე და თქვა:
25ასე მოიქცა მე უფალმა იმ
დღეებში,როცა მიყურებდა,
რათა მოეშორებინა ჩემი
სირცხვილი ადამიანთა შორის.
26და მეექვსე თვეს ანგელოზი
გაბრიელი გაგზავნეს
ღვთისგან გალილეის ქალაქში,
სახელად ნაზარეთი,

27 ქალწულს, რომელსაც ერქვა
იოსები, დავითის სახლიდან;
ხოლო ქალწულს ერქვა მარიამი.
28 და შევიდა ანგელოზი
მასთან და უთხრა: გამარჯობა,
დიდად მოწყალეო, უფალი
შენთანაა, კურთხეული ხარ
ქალთა შორის.
29 და როცა დაინახა იგი,
შეწუხდა მისმა სიტყვებმა და
გაიფიქრა, როგორი უნდა იყოს
ეს მისალმება.
30 ჰრქუა მას ანგელოზმა: ნუ
გეშინინ, მარიამ, რამეთუ
მადლი ჰპოვე ღმერთსა.
31 და, აჰა, დაორსულდები შენს
მუცელში და გააჩენ ძეს და
დაარქმევ სახელს იესო.
32 დიდი იქნება და უზენაესის
ძედ იწოდება, და მისცემს მას
უფალი ღმერთი მამამისის
დავითის ტახტს.
33 და ის მარადიულად იმეფებს
იაკობის სახლზე; და მის
სამეფოს არ ექნება
დასასრული.
34 უთხრა მარიამმა ანგელოზს:
როგორ იქნება ეს, რომ კაცი არ
ვიცი?
35 და მიუგო ანგელოზმა და
უთხრა მას: სული წმიდა მოვა
შენზე და ძალა უზენაესისა
დაგაჩრდილავს შენ;
36 და, აჰა, შენი ბიძაშვილი
ელისაბედი, მასაც შეეძინა
ვაჟი სიბერეში: და ეს არის
მეექვსე თვე მასთან,
რომელსაც უშვილო ეწოდა.
37 რადგან ღმერთთან არაფერი
იქნება შეუძლებელი.
38 და თქვა მარიამმა: აჰა,
უფლის მხევალი; იყოს მე შენი
სიტყვისამებრ. და ანგელოზი
წავიდა მისგან.
39 და ადგა მარიამი იმ
დღეებში და წავიდა მთიან
მხარეში საჩქაროდ, იუდას
ქალაქში;
40 და შევიდა ზაქარიას
სახლში და მიესალმა
ელისაბედს.
41 და იყო ასე, რომ როცა
ელისაბედმა მოისმინა
მარიამის მისალმება, ჩვილი
ჩახტა მის საშვილოსნოში; და
ელისაბედი აღივსო
სულიწმიდით:
42 და თქვა მან დიდი ხმით და
თქვა: კურთხეული ხარ ქალთა
შორის და კურთხეულია შენი
მუცლის ნაყოფი.
43 და საიდან მომივიდა ეს, რომ
ჩემი უფლის დედა მოვიდეს
ჩემთან?
44 რადგან, აჰა, როგორც კი
გაისმა ყურში შენი
მისალმების ხმა, ჩვილი
სიხარულისგან ჩახტა ჩემს
მუცელში.
45 და ნეტარია ის, ვინც
ირწმუნა, რადგან შესრულდება
ის, რაც მას უთხრეს უფლისგან.
46 და თქვა მარიამმა: ჩემი
სული ადიდებს უფალს,
47 და გაიხარა ჩემმა სულმა
ღმერთმა, ჩემს მხსნელში.
48 რადგანაც მან ჩათვალა
თავისი ხელმწიფის მდაბალი,
რადგან, აჰა, ამიერიდან
ყველა თაობა დამიძახებს
კურთხეულს.
49 რადგან ძლევამოსილმა დიდი
საქმეები გამიკეთა; და
წმიდა არს სახელი მისი.
50 და მისი წყალობაა
თაობიდან თაობამდე მის
მოშიშთა მიმართ.
51 მან აჩვენა ძალა თავისი
მკლავით; მან გაფანტა
ამაყები მათი გულების
წარმოსახვაში.
52 მან ჩამოაგდო
ძლევამოსილნი მათი
ადგილებიდან და აღამაღლა
ისინი დაბალი ხარისხის.
53 მან აავსო მშიერი სიკეთით;
და მდიდრები მან ცარიელი
გაგზავნა.
54 თავის მსახურს, ისრაელს,
თავისი წყალობის ხსოვნას
უჭერს მხარს;
55 როგორც ელაპარაკებოდა
ჩვენს მამებს, აბრაამს და
მის შთამომავლობას
სამუდამოდ.
56 და დარჩა მარიამი მასთან
დაახლოებით სამი თვე და
დაბრუნდა თავის სახლში.
57 და დგა ელისაბედის სრული
დრო, რომ იგი უნდა მიელო; და
შვა ძე.
58 და მისმა მეზობლებმა და
მისმა ბიძაშვილებმა გაიგეს,
როგორ გამოავლინა უფალმა
დიდი წყალობა მასზე; და
გაიხარეს მასთან ერთად.
59 და იყო ასე, რომ მერვე დღეს
მოვიდნენ ბავშვის
წინადაცვეთა; და უწოდეს მას
ზაქარია მამის სახელის
მიხედვით.

60 მიუგო დედამისმა და უთხრა:
არა;მაგრამ მას იოანე
ერქმევა.
61 და მათ უთხრეს მას:არ არის
არც ერთი შენი ნათესავი,
რომელსაც ეს სახელი ჰქვია.
62 და მიანიშნებდნენ ნიშნები
მამამისს,როგორ სურდა მას
დაერქვა.
63 და ითხოვა საწერი მაგიდა
და დაწერა და თქვა:მისი
სახელია იოანე.და გაოცდნენ
ყველა.
64 და მაშინვე გაიხსნა მისი
პირი და გაიხსნა ენა,
ლაპარაკობდა და ადიდებდა
ღმერთს.
65 და შიში დაეუფლა მათ
ირგვლივ მცხოვრებთ:და
ყველა ეს სიტყვა ჟღერდა
იუდეის მთელმთიან მხარეში.
66 და ყველა,ვინც მოისმინა
ისინი,ჩაასვენეს მათ
გულებში და ამბობდნენ:
როგორი ბავშვი იქნება ეს?და
უფლის ხელი იყო მასთან.
67 და მამამისი ზაქარია
აღივსო სულიწმიდით და
იწინასწარმეტყველა და თქვა:
68 კურთხეულია უფალი ღმერთი
ისრაელისა;რადგან მან
მოინახულა და გამოისყიდა
თავისი ხალხი,
69 და აღმართა რქა ხსნისა
ჩვენთვის მისი მსახურის
დავითის სახლში;
70 როგორც ამბობდა თავისი
წმიდა წინასწარმეტყველთა
პირით,რომლებიც
არსებობდნენ წუთისოფლის
დასაწყისიდან:
71 რომ ვიხსნათ ჩვენი
მტრებისგან და ყველას
ხელიდან,ვინც გვძულს;
72 ჩვენი მამებისადმი
აღთქმული წყალობის
აღსრულება და მისი წმიდა
აღთქმის გახსენება;
73 ფიცი,რომელიც მან დაიფიცა
ჩვენს მამა აბრაამს,
74 რომ მოგვცეს,რომ ჩვენი
მტრების ხელიდან
გათავისუფლებულნი
ვემსახუროთ მას შიშის
გარეშე,
75 სიწმინდითა და სიმართლით
მის წინაშე ჩვენი ცხოვრების
მთელი დღეები.
76 და შენ,შვილო,გიწოდებენ
უზენაესის
წინასწარმეტყველად,რადგან
წახვალ უფლის წინაშე,რათა
მოამზადო მისი გზები;
77 მისცეს თავის ხალხს
გადარჩენის ცოდნა მათი
ცოდვების მიტევებით,
78 ჩვენი ღმერთის სათუთი
წყალობის მეშვეობით;
რომლითაც ზემოდან გაჩენილი
დღე გვეწვია,
79 სიბნელეში და სიკვდილის
ჩრდილში მსხდომთათვის
სინათლე რომ მივაწოდოთ
ჩვენი ფეხები მშვიდობის
გზაზე.
80 და ყრმა გაიზარდა და
გაძლიერდა სულით და იყო
უდაბნოში ისრაელისთვის
გამოჩენის დღემდე.

თავი 2

1 და იყო იმ დღეებში,რომ
გამოვიდა ბრძანება კეისარ
ავგუსტუსისგან,რომ მთელი
მსოფლიო უნდა
დაებეზღებინათ.
2 (და ეს გადასახადი პირველად
დაწესდა,როცა კირენიუსი
იყო სირიის გამგებელი.)
3 და ყველა წავიდა
გადასახადის მისაღებად,
თითოეული თავის ქალაქში.
4 და იოსებიცავიდა
გალილეიდან,ქალაქ
ნაზარეთიდან,იუდეაში,
დავითის ქალაქში,რომელსაც
ბეთლემი ჰქვია;(რადგან ის
დავითის საგვარეულოდან
იყო:)
5 და იბეგროს მარიამთან,მის
მეუღლესთან,ორსულქალთან.
6 და ასეც მოხდა,რომ სანამ
ისინი იქ იყვნენ,დასრულდა
ის დღეები,რომ იგი უნდა
მიეღო.
7 და გააჩინა თავისი პირმშო
ვაჟი,შეახვია კვერთხში და
დაასვა ბაგაში;რადგან
სასტუმროში მათთვის ადგილი
არ იყო.
8 და იყვნენ იმავე მხარეში
მწყემსები,რომლებიც
დარჩნენ მინდორში და
იცავდნენ თავიანთ ფარას
ღამით.
9 და აჰა,უფლის ანგელოზი
მოვიდა მათზე და უფლის
დიდება მბრწყინავდა მათ
ირგვლივ,და ისინი ძალიან
შეშინდნენ.
10 და ანგელოზმა უთხრა მათ:ნუ
გეშინიათ,რადგან,აჰა,მე

მოგახსენებთ დიდი
სიხარულის, რომელიც იქნება
ყველა ხალხისთვის.
11 რადგან დღეს დავითის
ქალაქში დაიბადა მაცხოვარი,
რომელიც არის ქრისტე უფალი.
12 და ეს იქნება თქვენთვის
ნიშანი; თქვენ იპოვით
ბაგაში მწოლიარეს, ბაგაში
გახვეულს.
13 და უცებ იყო ანგელოზთან
ერთად ზეციური ლაშქრის
სიმრავლე, რომელიც ადიდებდა
ღმერთს და ამბობდა:
14 დიდება ღმერთს უმაღლესში
და დედამიწაზე მშვიდობა,
კაცთა მიმართ კეთილი ნება.
15 და იყო ასე, როცა
ანგელოზები წავიდნენ
მათგან სამოთხეში,
მწყემსებმა უთხრეს
ერთმანეთს: მოდით, ახლავე
წავიდეთ ბეთლემში და ვნახოთ
ეს, რაც მოხდა, რაც უფალმა
აცნობა. ჩვენ.
16 და მივიდნენ სასწრაფოდ და
იპოვეს მარიამი, იოსები და
ბაგაში მწოლიარე ყრმა.
17 და როცა დაინახეს, აცნობეს
უცხოეთში სიტყვა, რომელიც
ეთქვა მათ ამ ბავშვის
შესახებ.
18 და ყველა, ვინც ეს მოისმინა,
გაოცდა იმით, რაც მათ უთხრეს
მწყემსებმა.
19 მაგრამ მარიამი ინახავდა
ყოველივე ამას და გულში
ფიქრობდა.
20 და მწყემსები დაბრუნდნენ,
ადიდებდნენ და ადიდებდნენ
ღმერთს ყველაფრისთვის, რაც
მოისმინეს და ნახეს, როგორც
მათ უთხრეს.
21 და როცა დასრულდა რვა დღე
ბავშვის წინადაცვეთაზე,
ეწოდა მას იესო, რომელსაც
ასე ერქვა ანგელოზმა
საშვილოსნოში ჩასახვამდე.
22 და როდესაც დასრულდა მისი
განწმენდის დღეები მოსეს
რჯულის მიხედვით, მიიყვანეს
იგი იერუსალიმში, რათა
წარედგინათ იგი უფალს;
23 (როგორც უფლის კანონში
წერია: ყოველი მამრი,
რომელიც საშვილოსნოს
გახსნის, წმიდად იწოდება
უფლის წინაშე.)
24 და შესწირონ მსხვერპლი
უფლის რჯულში ნათქვამის
მიხედვით, წყვილი მტრედი ან
ორი ახალგაზრდა მტრედი.
25 და, აჰა, იყო კაცი
იერუსალიმში, სახელად
სიმონი; და იგივე კაცი იყო
მართალი და ღვთისმოსავი და
ელოდა ნუგეშისცემას
ისრაელის: და სული წმიდა იყო
მასზე.
26 და გამოეცხადა მას
სული წმიდის მიერ, რომ არ
უნდა ენახა სიკვდილი, სანამ
იხილავდა უფლის ქრისტეს.
27 და შევიდა სულით ტაძარში
და როცა მშობლებმა
მოიყვანეს ყრმა იესო, რათა
კანონის ჩვეულებისამებრ
მოქცეულიყვნენ მისთვის,
28 მაშინ აიყვანა იგი
მკლავებში, აკურთხა ღმერთი
და თქვა:
29 უფალო, ახლა გაუშვი შენი
მსახური მშვიდობით, შენი
სიტყვისამებრ.
30 რადგან ჩემმა თვალებმა
დაინახეს შენი ხსნა,
31 რომელიც შენ მოამზადე
ყველა ხალხის წინაშე;
32 სინათლე წარმართთა
გასანათებლად და შენი
ხალხის ისრაელის დიდება.
33 და უკვირდათ იოსებს და
დედას მის შესახებ ნათქვამი.
34 და აკურთხა ისინი
სიმეონმა და უთხრა მარიამს,
თავის დედას: აჰა, ეს ბავშვი
ისრაელში მრავალთა
დაცემისა და აღდგომისთვის
არის დაყენებული; და
ნიშნისთვის, რომლის
წინააღმდეგაც უნდა
ილაპარაკონ;
35 (დიახ, შენს სულშიც
გაიჭრება მახვილი), რათა
გამოვლინდეს მრავალი გულის
აზრები.
36 და იყო ერთი ანა,
წინასწარმეტყველი ქალი,
ფანუელის ასული, ასერის
ტომიდან.
37 და ის იყო დაახლოებით
ოთხმოცდაოთხი წლის ქვრივი,
რომელიც არ გამოდიოდა
ტაძრიდან, არამედ
ემსახურებოდა ღმერთს
მარხვითა და ლოცვით ღამე და
დღე.
38 და ის მოვიდა იმ წუთში,
ასევე მადლობა გადაუხადა
უფალს და ესაუბრებოდა მის
შესახებ ყველა მათ, ვინც
იერუსალიმში გამოსყიდვას
ელოდა.

39 და როცა შეასრულეს
ყველა ფერი უფლის რჯულის
მიხედვით, დაბრუნდნენ
გალილეაში, თავიანთ ქალაქ
ნაზარეთში.
40 და ყრმა გაიზარდა და
გაძლიერდა სულით, აღივსო
სიბრძნით და ღვთის მადლი
იყო მასზე.
41 მისი მშობლები
ყოველწლიურად პასექის
დღესასწაულზე მიდიოდნენ
იერუსალიმში.
42 და როცა იგი თორმეტი წლის
იყო, ავიდნენ იერუსალიმში,
დღესასწაულის
ჩვეულებისამებრ.
43 და როცა დაასრულეს დღეები,
როცა დაბრუნდნენ, ყრმა იესო
იდგა იერუსალიმში; და
იოსებმა და დედამისმა არ
იცოდნენ ამის შესახებ.
44 მაგრამ ისინი, თვლიდნენ,
რომ ის იყო ჯგუფში, წავიდნენ
ერთი დღის სავალზე; და
ეძებდნენ მას ნათესავებსა
და ნაცნობებს შორის.
45 და რაკი ვერ იპოვეს იგი,
დაბრუნდნენ იერუსალიმში და
ეძებდნენ მას.
46 და იყო ასე, რომ სამი დღის
შემდეგ იპოვეს იგი ტაძარში,
ექიმების შუაგულში იჯდა,
ორივე უსმენდა მათ და
კითხვებს უსვამდა მათ.
47 და ყველა, ვინც მას ესმოდა,
გაოცებული იყო მისი
გონებითა და პასუხებით.
48 და ვითარცა იხილეს იგი,
განცვიფრდნენ და ჰრქუა მას
დედამისი: შვილო, რაჲთა
ჩვენდა ასე? აჰა, მე და
მამაშენი მწუხარებით
გეძებდით.
49 და უთხრა მათ: როგორ
მეძებდით? არ იცით, რომ მე
მამის საქმეზე უნდა ვიყო?
50 და მათ ვერ გაიგეს სიტყვა,
რომელიც მან უთხრა მათ.
51 და ჩავიდა მათთან და
მივიდა ნაზარეთში და
დაემორჩილა მათ, მაგრამ
დედამისი ინახავდა
ყოველივე ამას გულში.
52 და იესო გაიზარდა
სიბრძნითა და სიმაღლით და
მადლითა ღმერთსა და
ადამიანთა წინაშე.

თავი 3

1 ტიბერიუს კეისრის მეფობის
მეთხუთმეტე წელს, პონტიუს
პილატე, იუდეის გამგებელი,
ჰეროდე, გალილეის ოთხთავი,
მისი ძმა ფილიპე იტრიაისა
და ტრაქონიტის ოლქის
ოთხთავი, და ლისანია,
აბილენის ოთხთავი,
2 ანა და კაიაფა, როგორც
მღვდელმთავრები, ღვთის
სიტყვა მივიდა იოანე
ზაქარიას ძეს უდაბნოში.
3 და მოვიდა იორდანეს
მიდამოებში და ქადაგებდა
მონანიების ნათლობას
ცოდვათა მისატევებლად;
4 როგორც ესაია
წინასწარმეტყველის
სიტყვების წიგნში წერია:
ხმა უდაბნოში
მღაღადებლისა: მოამზადეთ
გზა უფლისა, გაასწორეთ მისი
ბილიკები.
5 ყველა ველი აივსება და
ყველა მთა და ბორცვი
დამცირდება; და მრუდე
გასწორდება და უხეში გზები
გასწორდება;
6 და ყოველი ხორციელი
იხილავს ღვთის ხსნას.
7 მაშინ უთხრა მან მისგან
მოსანათლად გამოსულ ხალხს:
გველგესლების თაობაო, ვინ
გაგაფრთხილათ,
გაქცეულიყავით მომავალი
რისხვისგან?
8 მაშ, გამოიღეთ მონანიების
ღირსი ნაყოფი და ნუ
დაიწყებთ საკუთარ თავში
თქმას: ჩვენ გვყავს აბრაამი
ჩვენი მამა, რადგან
გეუბნებით თქვენ, რომ
ღმერთს შეუძლია ამ ქვებიდან
აღზარდოს შვილები
აბრაამისთვის.
9 და ახლაც ნაჯახი ედება ხის
ფესვებს: ამიტომ ყოველი ხე,
რომელიც არ იძლევა კარგ
ნაყოფს, ჭრიან და ცეცხლში
ყრიან.
10 ჰკითხეს მას ხალხმა და
უთხრეს: რა ვქნათ?
11 მან უპასუხა და უთხრა მათ:
ვისაც ორი ხალათი აქვს,
მისცეს მას, ვისაც არა აქვს; და
ვისაც ხორცი აქვს, ასეც
მოიქცეს.
12 მაშინ მოვიდნენ
მებაჟეებიც მოსანათლად და

უთხრეს მას: მოძღვარო, რა
ვქნათ?
13 და უთხრა მათ: ნუ მოითხოვთ
იმაზე მეტს, რაც დაგინიშნეთ.
14 და ჯარისკაცებმაც ჰკითხეს
მას და უთხრეს: რა ვქნათ? და
უთხრა მათ: ნურავის
ძალადობთ და ნურავის
ადანაშაულებთ ტყუილად; და
იყავით კმაყოფილი თქვენი
ხელფასით.
15 და როგორც ხალხი მოელოდა,
და ყველა ადამიანი ფიქრობდა
იოანეს გულებში, იყო თუ არა
ის ქრისტე;
16 მიუგო იოანემ და უთხრა
ყველას: მე გნათლავთ თქვენ
წყლით; მაგრამ მოდის ჩემზე
ძლიერი, რომლის ფეხსაცმლის
შეხსნის ღირსი არ ვარ: ის
მოგნათლავთ სულიწმიდით და
ცეცხლით.
17 ვისი გულშემატკივარიც
ხელშია, სრულყოფილად
გაწმენდს თავის იატაკს და
ხორბალს მოაგროვებს თავის
გარსში; მაგრამ ჭუჭყს ის
ცეცხლით დაწვავს ჩაუქრობელ.
18 და მრავალი სხვა რამ თავის
შეგონებაში უქადაგა მან
ხალხს.
19 ხოლო ჰეროდე ოთხთვალა,
მისგან გაკიცხვა მისი ძმის,
ფილიპეს ცოლის ჰეროდიას
გამო და ყველა ბოროტების
გამო, რაც ჩაიდინა ჰეროდემ,
20 უპირველეს ყოვლისა
დაამატა ეს, რომ მან იოანე
ციხეში ჩაკეტა.
21 როცა მთელი ხალხი
მოინათლა, იყო ასე, რომ იესოც
მოინათლა და ლოცულობდა,
გაიხსნა ცა.
22 და სულიწმიდა გადმოვიდა
მასზე მტრედის მსგავსი
სხეულებრივი სახით, და
მოესმა ხმა ზეციდან,
რომელიც ამბობდა: შენ ხარ
ჩემი საყვარელი ძე; შენით
კმაყოფილი ვარ.
23 და თავად იესომ
დაახლოებით ოცდაათი წლისა
დაიწყო, როგორც იოსების ძე
იყო, რომელიც იყო ჰელის ძე,
24 რომელი იყო მათათის ძე,
რომელიც იყო ლევის ძე,
რომელიც იყო მელქის ძე,
რომელიც იყო იანას ძე,
რომელიც იყო იოსების ძე,
25 რომელი იყო მათთათიას ძე,
რომელიც იყო ამოსის ძე,
რომელიც იყო ნაუმის ძე,
რომელიც იყო ესლის ძე,
რომელიც იყო ნაგეს ძე,
26 რომელიც იყო მაათის ვაჟი,
რომელიც იყო მატათიას ძე,
რომელიც იყო სემეის ძე,
რომელიც იყო იოსების ძე,
რომელიც იყო იუდას ძე,
27 რომელიც იყო იოანას ვაჟი,
რომელიც იყო რეზას ძე,
რომელიც იყო ზორობაბელის ძე,
რომელიც იყო სალათიელის ძე,
რომელიც იყო ნერის ძე,
28 რომელიც იყო მელქის ვაჟი,
რომელიც იყო ადის ძე,
რომელიც იყო კოსამ ძე,
რომელიც იყო ელმოდამის ძე,
რომელიც იყო ერის ძე,
29 რომელი იყო იოსეს ძე,
რომელიც იყო ელიეზერის ძე,
რომელიც იყო იორიმის ძე,
რომელიც იყო მატათის ძე,
რომელიც იყო ლევის ძე,
30 რომელი იყო სიმეონის ძე,
რომელიც იყო იუდას ძე,
რომელიც იყო იოსების ძე,
რომელიც იყო იონანის ძე,
რომელიც იყო ელიაკიმის ძე,
31 რომელი იყო მელეას ძე,
რომელიც იყო მენანის ძე,
რომელიც იყო მატათას ძე,
რომელიც იყო ნათანის ძე,
რომელიც იყო დავითის ძე,
32 რომელი იყო იესეს ძე,
რომელიც იყო ობედის ძე,
რომელიც იყო ბოოზის ძე,
რომელიც იყო სალმონის ძე,
რომელიც იყო ნაასონის ძე,
33 რომელიც იყო ამინადაბის
ვაჟი, რომელიც იყო არამის ძე,
რომელიც იყო ესრომის ძე,
რომელიც იყო ფარესის ძე,
რომელიც იყო იუდას ძე,
34 რომელი იყო იაკობის ძე,
რომელიც იყო ისააკის ძე,
რომელიც იყო აბრაამის ძე,
რომელიც იყო თარას ძე,
რომელიც იყო ნაქორის ძე,
35 რომელიც იყო სარუხის ძე,
რომელიც იყო რაგაუს ძე,
რომელიც იყო ფალექის ძე,
რომელიც იყო ჰებერის ძე,
რომელიც იყო სალას ძე,
36 რომელიც იყო კაენანის ძე,
რომელიც იყო არფაქსადის ძე,
რომელიც იყო სემის ძე,
რომელიც იყო ნოეს ძე,
რომელიც იყო ლამექის ძე,
37 რომელი იყო მათუსალას ძე,
რომელიც იყო ენოქის ძე,
რომელიც იყო იარედის ძე,
რომელიც იყო მალელეელის ძე,
რომელიც იყო კაენანის ძე,

38რომელი იყო ენოსის ძე,
რომელიც იყო სეტის ძე,
რომელიც იყო ადამის ძე,
რომელიც იყო ღვთის ძე.

თავი 4

1იესო სულიწმიდით აღსავსე
დაბრუნდა იორდანედან და
სულიწმიდამ წაიყვანა
უდაბნოში,
2ორმოცი დღის ცდუნება
ეშმაკისგან. და იმ დღეებში
არაფერს ჭამდა, და როცა
დამთავრდა, მოშივდა.
3და უთხრა მას ეშმაკმა: თუ
შენ ხარ ძე ღვთისა, უბრძანე
ამ ქვას პური გახდეს.
4მიუგო იესომ და უთხრა:
დაწერილია: მარტო პურით კი
არ იცოცხლებს კაცი, არამედ
ღვთის ყოველი სიტყვით.
5და ეშმაკმა აიყვანა იგი
მაღალმთაზე და აჩვენა მას
სამყაროს ყველა სამეფო ერთ
წამში.
6და უთხრა მას ეშმაკმა: მთელ
ამ ძალას მოგცემ შენ და მათ
დიდებას. და ვისაც მინდა,
მივცემ.
7ამიტომ, თუ თაყვანს მცემ,
ყველა ფერი შენი იქნება.
8მიუგო იესომ და უთხრა მას:
წადი ჩემ უკან, სატანა,
რადგან დაწერილია: უფალს,
შენს ღმერთს ეცი თაყვანი და
მხოლოდ მას ემსახურე.
9და მიიყვანა იგი
იერუსალიმში, და აყენა იგი
ტაძრის მწვერვალზე და უთხრა:
თუ ღვთის ძე ხარ, გადააგდე
აქედან.
10რადგან დაწერილია: ის
თავის ანგელოზებს მოგცემს
დავალებას შენზე, რომ
დაგიცვან.
11და მათ ხელში აგიყვანენ,
რომ არ დაარტყა ფეხი ქვას.
12მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
ნათქვამია: ნუ სცდი უფალი
ღმერთი შენი.
13და როცა დაასრულა ეშმაკმა
ყოველგვარი განსაცდელი,
განშორდა მას ერთი დროით.
14და დაბრუნდა იესო სულის
ძალით გალილეაში, და
გავრცელდა მისი სახელი
მთელს მხარეში.
15და ასწავლიდა მათ
სინაგოგებში, ყველასგან
განდიდებული.
16და მივიდა ნაზარეთში,
სადაც აღიზარდა და, როგორც
ჩვეულება იყო, შაბათს
შევიდა სინაგოგაში და
წამოდგა წასაკითხად.
17და გადაეცა მას ესაია
წინასწარმეტყველის წიგნი.
და როცა გახსნა წიგნი, იპოვა
ადგილი, სადაც იყო დაწერილი:
18უფლის სული ჩემზეა, რადგან
მცხო მე, რომ სახარება
მექადაგა ღარიბებისთვის;
მან გამომგზავნა, რათა
განვკურნო გულმოტეხილები,
ტყვეებისთვის ხსნა
ვიქადაგო და ბრმებს
მხედველობა აღუდგინოს,
დაჟეჟილებულთა
გასათავისუფლებლად,
19უფლის მისაღები წლის
საქადაგებლად.
20და დახურა წიგნი და კვლავ
მისცა მსახურს და დაჯდა. და
ყველა სინაგოგაში მყოფთა
თვალები მასზე იყო
მიპყრობილი.
21და მან უთხრა მათ: დღეს
აღსრულდა ეს წერილი თქვენს
ყურში.
22და ყველანი მოწმობდნენ
მას და უკვირდათ მადლიანი
სიტყვები, რომლებიც
გამოდიოდა მისი პირიდან.
უთხრეს: ეს არ არის იოსების
ძე?
23და უთხრა მათ: თქვენ
აუცილებლად მეტყვით ამ
ანდაზას: ექიმო, განიკურნე
თავი;
24და მან თქვა: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, არც ერთი
წინასწარმეტყველი არ არის
მიღებული თავის ქვეყანაში.
25ჭეშმარიტად გეუბნებით:
ბევრი ქვრივი იყო ისრაელში
ელიას დღეებში, როცა ცა
დაიხურა სამი წელი და ექვსი
თვე, როცა დიდი შიმშილი იყო
მთელ ქვეყანაში;
26მაგრამ არც ერთმათგანს არ
გაუგზავნია ელია, გარდა
სარეფტაში, სიდონის ქალაქში,
დაქვრივებულ ქალთან.
27და მრავალი კეთროვანი იყო
ისრაელში ელისე
წინასწარმეტყველის დროს; და
არც ერთი მათგანი არ
განიწმინდა, გარდა ნაამან
სირიელისა.
28და ყველანი სინაგოგაში,
როცა ეს გაიგეს, აღივსო
რისხვით.

29 და ადგნენ, გააძევეს იგი
ქალაქიდან და მიიყვანა
ბორცვის წვერამდე,
რომელზედაც აშენდა მათი
ქალაქი, რათა თავდაყირა
ჩამოეგდოთ იგი.
30 მაგრამ ის, რომელიც მათ
შორის გაიარა, წავიდა,
31 და ჩამოვიდა კაპერნაუმში,
ქალაქ გალილეაში, და
ასწავლიდა მათ შაბათს.
32 და გაოგნებული იყვნენ
მისი მოძღვრებით, რადგან
მისი სიტყვა იყო
ძლევამოსილი.
33 და იყო სინაგოგაში კაცი,
რომელსაც უწმინდური
ეშმაკის სული ჰქონდა და
დიდი ხმით შესძახა:
34 ამბობდა: თავი დაგვანებოთ;
რა გვაქვს ჩვენთან, იესო
ნაზარეველო? ჩვენს
დასანგრევად მოხვედი? მე
გიცნობ ვინ ხარ შენ; ღვთის
წმიდა.
35 ხოლო იესომ შერისხა იგი და
უთხრა: გაჩუმდი და გამოდი
მისგან. და როცა ეშმაკმა
შუაში ჩააგდო, გამოვიდა
მისგან და არ დაუშავებია.
36 და ყველანი გაკვირვებულნი
ამბობდნენ ერთმანეთს და
ამბობდნენ: რა სიტყვაა ეს!
რადგან ძალაუფლებითა და
ძალით უბრძანებს უწმინდურ
სულებს და გამოდიან.
37 და გავრცელდა მისი სახელი
ყოველი ქვეყნის გარშემო.
38 და გამოვიდა სინაგოგიდან
და შევიდა სიმონის სახლში.
ხოლო სიმონის ცოლის დედა
დიდი სიცხით იყო აღებული; და
ევედრებოდნენ მას მისთვის.
39 და დადგა მის თავზე და
უსაყვედურა სიცხეს; და
მიატოვა იგი და მაშინვე
ადგა და ემსახურებოდა მათ.
40 ახლა, როცა მზე ჩადიოდა,
ყველა მათგანმა, ვისაც
სხვადასხვა სნეულებით
დაავადებული ჰყავდა,
მიჰყავდათ ისინი; და დაადო
ხელები თითოეულმათგანზე და
განკურნა ისინი.
41 და მრავალთაგან
გამოვიდნენ ეშმაკები,
ღაღადებდნენ და ამბობდნენ:
შენ ხარ ქრისტე, ძე ღვთისა. და
საყვედურით აძლევდა მათ,
რომ არ ეთქვათ, რადგან
იცოდნენ, რომ ის იყო ქრისტე.
42 და როცა გათენდა, წავიდა და
წავიდა უდაბნოში; და ხალხი
ეძებდა მას და მივიდნენ
მასთან და შეაჩერეს, რათა არ
წასულიყო მათგან.
43 და უთხრა მათ: მე უნდა
ვიქადაგო ღმრთის
სასუფეველი სხვა
ქალაქებშიც, რადგან ამიტომ
ვარ გამოგზავნილი.
44 და ქადაგებდა გალილეის
სინაგოგებში.

თავი 5

1 და იყო ასე, რომ, როცა ხალხი
სთხოვდა მას ღვთის სიტყვის
მოსასმენად, ის დადგა
გენესარეტის ტბასთან,
2 და დაინახა ორი ხომალდი,
რომლებიც დგანან ტბასთან,
მაგრამ მეთევზეები
გამოვიდნენ მათგან და
ბადეებს რეცხავდნენ.
3 და შევიდა ერთ ხომალდში,
რომელიც იყო სიმონის, და
ევედრებოდა მას, რომ ცოტათი
გამოედევნა ხმელეთიდან. და
დაჯდა და ასწავლიდა ხალხს
გემიდან.
4 ახლა, როცა მან ლაპარაკი
დაასრულა, უთხრა სიმონს:
ჩაეშვით სიღრმეში და
ჩამოყარეთ ბადეები
ნაკადისთვის.
5 მიუგო სიმონმა და უთხრა მას:
მოძღვარო, მთელი ღამე
ვიშრომეთ და არაფერი ავიღეთ;
6 და ეს რომ მოიქცნენ,
დაამტვრიეს უამრავი თევზი
და დაამტვრია მათი ბადე.
7 და მათ ანიშნეს თავიანთ
პარტნიორებს, რომლებიც
მეორე გემზე იმყოფებოდნენ,
რომ მოსულიყვნენ და
დახმარებოდნენ მათ. და
მოვიდნენ და აავსეს ორივე
ხომალდი, ისე რომ ჩაძირვა
დაიწყეს.
8 ეს რომ დაინახა სიმონ
პეტრემ, დაემხო იესოს
მუხლებზე და უთხრა: წადი
ჩემგან; რამეთუ ცოდვილი
კაცი ვარ, უფალო.
9 რადგან გაოგნებული იყო ის
და ყველა მასთან მყოფი
თევზის ნაკადით, რომელიც
აიღეს.
10 ასევე იყვნენ იაკობი და
იოანე, ზებედეს ძეები,
რომლებიც იყვნენ სიმონის
თანამოაზრეები. უთხრა იესომ

სიმონს: ნუ გეშინია;
ამიერიდან შენ დაიჭერ
კაცებს.
11 და როცა მიიტანეს გემები
ხმელეთზე, მიატოვეს
ყველაფერი და გაჰყვნენ მას.
12 და იყო ასე, როცა ის ერთ
ქალაქში იყო, აჰა, კეთროვანი
კაცი, რომელმაც დაინახა
იესო პირქვე დაემხო და
ევედრებოდა მას და
ეუბნებოდა: უფალო, თუ გინდა,
შეგიძლია განმწმინდო.
13 და გაუწოდა ხელი, შეახო მას
და უთხრა: მე მინდა, იყავი
სუფთა. და მყისვე განშორდა
მას კეთრი.
14 და უბრძანა მას, რომ არავის
უთხრას: წადი, ეჩვენე თავი
მღვდელს და შესწირე შენი
განწმენდისთვის, როგორც
უბრძანა მოსემ, მათ
დასამოწმებლად.
15 მაგრამ მით უფრო
გავრცელდა მისი სახელი და
უამრავი ხალხი შეიკრიბა,
რათა მოესმინათ და
განეკურნებინათ მისგან
მათი უძლურება.
16 და გავიდა უდაბნოში და
ილოცა.
17 და იყო ერთ დღეს, როცა ის
ასწავლიდა, იქ ისხდნენ
ფარისევლები და რჯულის
ექიმები, რომლებიც
გამოდიოდნენ ყველა
ქალაქიდან გალილეიდან,
იუდეიდან და იერუსალიმიდან:
და ძალა უფლისა. იმყოფებოდა
მათსამკურნალოდ.
18 და, აჰა, კაცებმა საწოლში
მოიყვანეს ადამიანი,
რომელიც დამბლით იყო
აღებული; და ეძებდნენ
საშუალებას, რომ
შემოეყვანათიგი და დაეწვათ
მის წინაშე.
19 და როცა ვერ იპოვეს, თურა
გზით შეეძლოთ მისი შეყვანა
სიმრავლის გამო, ავიდნენ
სახლის თავზე და ჩამოუშვეს
იგი კრამიტიდან თავისი
ტახტით შუაში იესოს წინაშე.
20 და ვითარცა იხილა მათი
რწმენა, ჰრქუა მას: კაცო,
მოგეტევა შენი ცოდვები.
21 და დაიწყეს მწიგნობარნი
და ფარისეველთა მსჯელობა და
თქვეს: ვინ არის ეს, ვინც
გმობს? ვის შეუძლია
ცოდვების მიტევება, თუ არა
მხოლოდ ღმერთი?
22 ხოლო იესომ, როცა დაინახა
მათი ზრახვები, მიუგო და
უთხრა მათ: რას ფიქრობთ
თქვენს გულებში?
23 უფრო ადვილია იმის თქმა,
რომ ცოდვები გეპატიება; ან
თქვას: ადექი და იარე?
24 მაგრამ რათა იცოდეთ, რომ
კაცის ძეს აქვს ცოდვების
მიტევების ძალა დედამიწაზე,
(უთხრა მან დამბლას) მე
გეუბნებითშენ: ადექი, აიღე
შენი ტახტი და წადი შენს
სახლში.
25 და მაშინვე წამოდგა მათ
წინაშე და აიღო ის, რომელზეც
იწვა და წავიდა თავის
სახლში, ადიდებდა ღმერთს.
26 და ყველანი განცვიფრდნენ
და ადიდებდნენ ღმერთს და
შიშითაღივსნენ და
ამბობდნენ: ჩვენ დღეს
უცნაური რამ ვნახეთ.
27 და ამის შემდეგ გამოვიდა
და იხილა მებაჟე, სახელად
ლევი, რომელიც იჯდა
საბაჟოზე, და უთხრა მას:
გამომყევი.
28 და მიატოვა ყოველივე, ადგა
და გაჰყვა მას.
29 და ლევიმ დიდი ქეიფი
გაუმართა მას საკუთარ
სახლში, და იყო მებაჟეთა და
სხვათა დიდი ჯგუფი,
რომლებიც ისხდნენ მათთან.
30 ხოლო მათი მწიგნობარნი და
ფარისევლები დრტვინავდნენ
მის მოწაფეებზე და
ამბობდნენ: რატომ ჭამთ და
სვამთმებაჟეებთან და
ცოდვილებთან?
31 მიუგო იესომ და ჰრქუა მათ:
სრულყოფილთა არა სჭირდებათ
ექიმი; მაგრამ ისინი, ვინც
ავადარიან.
32 მე არ მოვედი მართალთა
მოსაწოდებლად, არამედ
ცოდვილთა მონანიებისთვის.
33 და უთხრეს მას: რატომ
მარხულობენ ხშირად იოანეს
მოწაფეები და ლოცულობენ და
ასევე ფარისეველთა
მოწაფეები; მაგრამ შენი
ჭამე და სვა?
34 და ჰრქუა მათ: შეგიძლიათ
აწიოთსასიძოს შვილთა
მარხვა, ვიდრე სიძე მათთანა
იყოს?
35 მაგრამ დადგება დღეები,
როცა სიძე წაართმევენ მათ
და მაშინ მარხულობენ იმ
დღეებში.

36 და უთხრა მათ იგავიც;
არავინ აყენებს ახალი
სამოსის ნაჭერს ძველზე; თუ
სხვაგვარად მოხდა, მაშინ
როგორც ახალი იძლევა რენტას,
ისე ახლიდან ამოღებული
ნაჭერი არეთანხმება ძველს.
37 და არავინ აყენებს ახალ
ღვინოს ძველ ბოთლებში;
თორემ ახალი ღვინო გასკდება
ბოთლებს, და იღვრება და
ბოთლები დაიღუპება.
38 მაგრამ ახალი ღვინო ახალ
ბოთლებში უნდა ჩაიყაროს; და
ორივე შემონახულია.
39 არც ერთი ძველი ღვინის
დალევისას არ უნდა მაშინვე
ახალი, რადგან ამბობს: ძველი
უკეთესია.

თავი 6

1 და იყო პირველი შაბათის
შემდეგ მეორე შაბათს, რომ
გაიარა სიმინდის
მინდვრებში; ხოლო მისმა
მოწაფეებმა ყურძენი მოიღეს
და ჭამეს და ხელებში
ასველეს.
2 და უთხრეს მათ ზოგიერთმა
ფარისეველმა: რატომ აკეთებთ
იმას, რისი გაკეთებაც არ
არის ნებადართული შაბათის
დღეებში?
3 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
არ წაგიკითხავთ ამდენი, რა
გააკეთა დავითმა, როცა
მოშივდა და მასთან მყოფნი;
4 როგორ შევიდა ღვთის სახლში,
აიღო და შეჭამა პური და
მისცა თავისთან მყოფთ;
რომლის ჭამა მხოლოდ
მღვდლებისთვის არარის
ნებადართული?
5 და უთხრა მათ: ძე კაცისა
უფალიცა შაბათისა.
6 და იყო მეორე შაბათსაც, რომ
შევიდა სინაგოგაში და
ასწავლიდა: და იყო კაცი,
რომელსაც მარჯვენა ხელი
გამხმარი ჰქონდა.
7 მწიგნობარნი და
ფარისევლები უყურებდნენ
მას, განიკურნებოდა თუ არა
შაბათს; რომ მის წინააღმდეგ
ბრალდება გამოეჩინათ.
8 მაგრამ მან იცოდა მათი
აზრები და უთხრა კაცს,
რომელსაც გამხმარი ხელი
ჰქონდა: ადექი და გამოდი
შუაში. და ადგა და დადგა.
9 მაშინ უთხრა მათ იესომ:
ერთს გკითხავთ; შაბათს
ნებადართულია სიკეთის
კეთება თუ ბოროტების კეთება?
სიცოცხლის გადარჩენა თუ
მისი განადგურება?
10 და მიმოიხედა ირგვლივ
ყველა მათგანზე, უთხრა იმ
კაცს: გაიწოდე ხელი. და ასეც
მოიქცა: და ხელიც ხელახლა
აღდგა, როგორც მეორე.
11 და ისინი სავსე იყვნენ
სიგიჟით; და ესაუბრებოდნენ
ერთმანეთს, რა გაეკეთებინათ
იესოსთვის.
12 და იყო ასე, რომ ის მთაზე
გავიდა სალოცავად და მთელი
ღამე განაგრძო ღმერთის
ლოცვაში.
13 და როცა გათენდა, მოუწოდა
თავის მოწაფეებს და
გამოარჩია მათგან თორმეტი,
რომელთაც ასევე უწოდა
მოციქულები;
14 სიმონი (რომელსაც პეტრეც
უწოდა) და მისი ძმა ანდრია,
იაკობი და იოანე, ფილიპე და
ბართლომე,
15 მათე და თომა, იაკობი
ალფეოსის ძე და სიმონი
ზელოტესად წოდებული,
16 და იუდა იაკობის ძმა და
იუდა ისკარიოტელი, რომელიც
ასევე იყო მოღალატე.
17 და ჩამოვიდა მათთან ერთად
და დადგა ველზე, თავისი
მოწაფეების ჯგუფით და
ხალხის დიდი სიმრავლით
მთელი იუდეიდან და
იერუსალიმიდან და
ტვიროსისა და სიდონის ზღვის
სანაპიროდან, რომლებიც მის
მოსასმენად მივიდნენ. და
მათი სნეულებათა
განკურნება;
18 და უწმინდური სულებით
შეწუხებულნი და განიკურნენ.
19 და მთელი ხალხი ცდილობდა
შეხებოდა მას, რამეთუ
გამოვიდა მისგან სათნოება
და განკურნა ყველანი.
20 და აღაპყრო თვალი თავის
მოწაფეებს და თქვა:
კურთხეულიყავით ღარიბებო,
რადგან თქვენია ღვთის
სასუფეველი.
21 ნეტარ ხართ თქვენ, ვინც
ახლა მშიერი ხართ, რადგან
გაივსებით. ნეტარ ხართ
თქვენ, რომელნიც ახლა
ტირიან, რადგან გაიცინებთ.

22 ნეტარ ხართ თქვენ, როცა
შეგძულთ ადამიანები, და
როცა გაგშორებენ თავიანთ
ჯგუფს, შეგლანძღავდნენ და
აგდებენ შენს სახელს,
როგორც ბოროტს, კაცის ძის
გამო.
23 იხარეთ იმ დღეს და იხტინეთ
სიხარულით, რადგან, აჰა,
თქვენი ჯილდო დიდია ზეცაში,
რადგანაც ასე მოექცნენ მათი
მამები
წინასწარმეტყველებს.
24 მაგრამ ვაი თქვენ
მდიდრებს! რამეთუ მიიღე
შენი ნუგეში.
25 ვაი თქვენ, სავსენი! რამეთუ
მოშივდით. ვაი შენ რომ იცინი
ახლა! რამეთუ გლოვობთ და
იტირებთ.
26 ვაი თქვენ, როცა ყველა
კარგად იტყვის თქვენზე!
რადგან ასე მოექცნენ მათი
მამები
ცრუწინასწარმეტყველებს.
27 მაგრამ გეუბნებით თქვენ,
ვინც გესმით: გიყვარდეთ
თქვენი მტრები, სიკეთე
გაუკეთეთ თქვენს მოძულეებს.
28 აკურთხეთ ისინი, ვინც
გწყევლიან და ილოცეთ
მათთვის, ვინც ზიზღით
გიყენებთ.
29 და მას, ვინც ერთ ლოყაზე
დაგირტყამს, მეორეც შესწირე;
და ვინც წაართმევს შენს
მოსასხამს, არ აუკრძალოს
შენი ქურთუკის აღება.
30 მიეცი ყველას, ვინც შენგან
გთხოვს; და მას, ვინც
წაართმევს შენს საქონელს,
აღარ ითხოვო.
31 და როგორც გინდათ, რომ
ადამიანებმა მოგექცნენ,
თქვენც ასევე მოექეცით მათ.
32 რადგან თუ გიყვართ ისინი,
ვინც გიყვართ, რა
მადლიერება გაქვთ? რადგან
ცოდვილებსაც უყვართ ისინი,
ვისაც უყვართ ისინი.
33 და თუ სიკეთეს უკეთებთ მათ,
ვინც სიკეთეს გიკეთებთ, რა
მადლობა გაქვთ?
ცოდვილთა თვისაც იგივეს
აკეთებენ.
34 და თუ ისესხებთ მათ,
ვისგანაც მიღების იმედი
გაქვთ, რა მადლობა გაქვთ?
რამეთუ ცოდვილნი
ცოდვილებსაც ასესხებენ,
რათა კვლავ მიიღონ იმდენი.
35 მაგრამ გიყვარდეთ თქვენი
მტრები, აკეთეთ სიკეთე და
გასცეთ სესხი არაფრის
იმედით; და დიდი იქნება
თქვენი საზღაური და იქნებით
უზენაესის შვილები, რადგან
ის კეთილია უმადურთა და
ბოროტების მიმართ.
36 მაშ, იყავით მოწყალე,
როგორც თქვენი მამაც
მოწყალეა.
37 ნუ განიკითხავთ და არ
განიკითხებით;
38 მიეცით და მოგეცემათ;
კარგი საზომი, დაწნეხილი,
შერყეული და გადარბენილი,
შენს წიაღში მოგცემენ.
რადგან იმავე საზომით,
რასაც თქვენ იღებთ, კვლავ
მოგიზომავთ.
39 და უთხრა მათ იგავი:
შეიძლება ბრმა ბრმას
წარმართოს? ორივე თხრილში
არ ჩავარდებიან?
40 მოწაფე თავის მოძღვარზე
მაღლა არ დგას, მაგრამ
ყოველი, ვინც არის
სრულყოფილი, მისი
მოძღვარივით იქნება.
41 და რატომ უყურებ ძმის
თვალის ღეროს, მაგრამ ვერ
ხედავ სხივს, რომელიც შენს
თვალშია?
42 ან როგორ შეგიძლია უთხრა
შენს ძმას: ძმაო, ნება
მომეცით ამოვიღო ღერო,
რომელიც შენს თვალშია, როცა
შენ თვითონ ვერ ხედავ სხივს,
რომელიც შენს თვალშია?
თვალთმაქცო, ამოიღე ჯერ
სხივი შენი თვალიდან და
მერე ნათლად დაინახავ, რომ
ამოიღო ძმის თვალში
არსებული ღერო.
43 რამეთუ კარგი ხე არ
გამოაქვს ხრწნადი ნაყოფს;
არც გაფუჭებული ხე
გამოიღებს კარგ ნაყოფს.
44 რადგან ყოველი ხე თავისი
ნაყოფით არის ცნობილი.
რადგან ლეღვს არ აგროვებენ
ადამიანები და ყურძენს არ
აგროვებენ.
45 კეთილი ადამიანი თავისი
გულის კეთილი საგანძურიდან
გამოაქვს ის, რაც კარგია; და
ბოროტი კაცი თავისი გულის
ბოროტი საუნჯიდან გამოაქვს
ბოროტებას, რადგან გულის
სიმრავლეზე ლაპარაკობს
მისი ბაგე.

46 და რატომ მეძახით, უფალო,
უფალო, და არ აკეთებთ იმას,
რასაც მე ვამბობ?
47 ვინც მოვა ჩემთან და
მოისმენს ჩემს სიტყვებს და
შეასრულებს მათ, გაჩვენებთ,
ვის ჰგავს.
48 ის ჰგავს კაცს, რომელმაც
სახლი ააშენა, ღრმად
გათხარა და კლდეზე
საფუძველი ჩაუყარა; და როცა
წარღვნა წამოვიდა, ნაკადი
ძლიერად დაეცემა იმ სახლს და
ვერ შეძრა იგი, რადგან
კლდეზე იყო დაფუძნებული..
49 ხოლო ვინც ისმენს და არ
ისმენს, ჰგავს კაცს,
რომელმაც უსაფუძვლოდ
ააშენა სახლი დედამიწაზე;
რომელსაც ნაკადი სასტიკად
სცემდა და მაშინვე დაეცა; და
დიდი იყო იმ სახლის
დანგრევა.

თავი 7

1 როცა დაასრულა თავისი
ნათქვამი ხალხის წინაშე,
შევიდა კაპერნაუმში.
2 და ერთი ასისთავის მსახური,
რომელიც მისთვის საყვარელი
იყო, ავადიყო და მზადიყო
სიკვდილისთვის.
3 და როცა გაიგო იესოს
შესახებ, გაუგზავნა მასთან
იუდეველთა უხუცესები, რათა
ევედრებოდნენ, რომ მოსულიყო
და განეკურნა თავისი
მსახური.
4 და როცა მივიდნენ იესოსთან,
მაშინვე ევედრებოდნენ მას
და უთხრეს: ღირსი იყო,
ვისთვისაც ეს გაეკეთებინა.
5 რადგან უყვარს ჩვენი ერი და
გვიშენა სინაგოგა.
6 მაშინ იესო წავიდა მათთან.
და როცა სახლიდან არც თუისე
შორს იყო, ასისთავმა
გაუგზავნა მასთან
მეგობრები და უთხრა: უფალო,
ნუ შეწუხდები, რადგან არ ვარ
ღირსი, რომ ჩემს ჭერქვეშ
შეხვიდე.
7 ამიტომ არც მე მიმაჩნია
შენთან მისვლის ღირსი,
არამედ თქვი სიტყვით და
განიკურნება ჩემი მსახური.
8 რადგანაც მე ვარ
ძალაუფლების ქვეშ მყოფი
კაცი, მყავს ჯარისკაცები და
ერთს ვეუბნები: წადი და ის
მიდის; ხოლო მეორეს: მოდი და
მოვა; და ჩემს მსახურს:
გააკეთე ეს და ის აკეთებს
ამას.
9 ეს რომ მოისმინა იესომ,
გაუკვირდა მას, შემობრუნდა
და უთხრა ხალხს, რომლებიც
მისდევდნენ: გეუბნებით
თქვენ, არა, ისრაელში არ
ვიპოვე ასეთი დიდი რწმენა.
10 და გაგზავნილებმა სახლში
დაბრუნებულებმა იპოვეს
მსახური სნეული.
11 და იყო ასე, რომ იგი შევიდა
ქალაქში, სახელად ნაინი; და
მრავალი მისი მოწაფე წავიდა
მასთან და ბევრი ხალხი.
12 როცა მიუახლოვდა ქალაქის
კარიბჭეს, აჰა, გამოიყვანეს
მკვდარი კაცი, დედამისის
ერთადერთი ვაჟი, და ის
ქვრივი იყო, და ქალაქის
ბევრი ხალხი იყო მასთან.
13 და როდესაც უფალმა
დაინახა იგი, შეიბრალა იგი
და უთხრა: ნუ ტირი.
14 და მივიდა და შეეხო მკერდს,
და მშობიარეები იდგნენ. მან
თქვა: ახალგაზრდავ,
გეუბნები შენ: ადექი.
15 მკვდარი და ჯდა და დაიწყო
ლაპარაკი. და გადასცა იგი
დედას.
16 და იყო შიში ყველას, და
ადიდებდნენ ღმერთს და
ამბობდნენ: ჩვენ შორის დიდი
წინასწარმეტყველი აღდგა; და,
რომ ღმერთი ეწვია თავის
ხალხს.
17 და ეს ჭორი გავრცელდა მის
შესახებ მთელი იუდეაში და
მთელს გარშემო.
18 და აცნობეს მას იოანეს
მოწაფეებმა ყოველივე ეს.
19 და მოუწოდა იოანემ მის
ორნი მოწაფეთაგანი,
გაგზავნა ისინი იესოსთან და
უთხრა: შენ ხარის, ვინც უნდა
მოვიდე? ან ვეძებთ სხვას?
20 როცა მივიდნენ მასთან,
უთხრეს: იოანე
ნათლისმცემელმა
გამოგვიგზავნა შენთან და
თქვა: შენ ხარის, ვინც უნდა
მოვიდეს? ან ვეძებთ სხვას?
21 და იმავე საათში მან
განკურნა მრავალი მათი
უძლურება და ჭირი და ბოროტი
სულები; და მრავალს ბრმას
მისცა მხედველობა.
22 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
წადით და უთხარით იოანეს,
რაც იხილეთ და გსმენიათ;

როგორ ხედავენ ბრმები,
კოჭლები დადიან,კეთროვნები
განიწმინდებიან,ყრუ
ისმენენ,მკვდრები
აღდგებიან,ღარიბებს
უქადაგებს სახარებას.
23და ნეტარია ის,ვინც არ
შეურაცხყოფს ჩემზე.
24და როცა იოანეს
მოციქულები წავიდნენ,მან
დაიწყო ლაპარაკი ხალხს
იოანეს შესახებ:რის
სანახავად გამოხვედით
უდაბნოში?ქარმა შეძრა
ლერწამი?
25მაგრამ რის სანახავად
გამოხვედით?რბილსამოსში
ჩაცმული კაცი?აჰა,
მშვენივრად ჩაცმული და
დელიკატურად მცხოვრებნი
მეფეთა კარზე არიან.
26მაგრამ რის სანახავად
გამოხვედით?
წინასწარმეტყველი?დიახ,მე
გეუბნებით თქვენ და უფრო
მეტს,ვიდრე
წინასწარმეტყველს.
27ეს არის ის,ვისზეც
დაწერილია:აჰა,მე ვაგზავნი
ჩემს მოციქულს შენს წინაშე,
რომელიც გაგიმზადებს გზას
შენს წინაშე.
28რადგან გეუბნებით თქვენ:
ქალთაგან დაბადებულთა
შორის არ არის იოანე
ნათლისმცემელზე დიდი
წინასწარმეტყველი,ხოლო
უმცირესი ღვთის
სასუფეველში მასზე დიდია.
29და მთელმა ხალხმა,ვინც ის
მოისმინა,და მებაჟეებმა
გაამართლეს ღმერთი,
მოინათლნენ იოანეს ნათლით.
30მაგრამ ფარისევლებმა და
იურისტებმა უარყვეს ღვთის
რჩევა საკუთარი თავის
წინააღმდეგ,რადგან მისგან
არ მოინათლნენ.
31და თქვა უფალმა:მაშ,რის
დავამსგავსო ამ თაობის
კაცები?და როგორები არიან
ისინი?
32ისინი ემსგავსებიან
ბავშვებს,რომლებიც სხედან
ბაზარში,ეძახიან ერთმანეთს
და ეუბნებიან:ჩვენ
მივაწექით თქვენ და არ
იცეკვეთ;ჩვენ გლოვობდით და
არ ატირდით.
33რადგან იოანე
ნათლისმცემელი მოვიდა,არც
პურს ჭამდა და არც ღვინოს.და
თქვენ ამბობთ:მას ეშმაკი
ჰყავს.
34მოვიდა ძე კაცისა,ჭამს და
სვამს;და თქვენ ამბობთ:აჰა,
ჭალარა კაცი და მეღვინე,
მებაჟეთა და ცოდვილთა
მეგობარი!
35მაგრამ სიბრძნე
გამართლებულია ყველა მის
შვილზე.
36და ერთმა ფარისეველმა
მოითხოვა,რომ მასთან ერთად
ეჭამა.და შევიდა
ფარისევლის სახლში და დაჯდა
საჭმელად.
37და აჰა,ქალაქში ერთმა
ცოდვილმა ქალმა,როცა
შეიტყო,რომ იესო
ფარისევლის სახლში
საჭმელზე იჯდა,მოიტანა
ალაბასტრის ყუთი
მალამოებით.
38და დადგა მის ფეხებთან მის
უკან და ტიროდა,და დაიწყო
მისი ფეხების დაბანა
ცრემლით,და მოიწმინდა
ისინი თავის თმებით,და
აკოცა ფეხებს და სცხო მათ
მალამოთი.
39ხოლო ფარისეველმა,
რომელმან უბრძანა მას,
იხილა,თქუა თვსსა:ეს კაცი
წინასწარმეტყველი რომ
ყოფილიყო,იცოდა,ვინ და
რომელი ქალია,რომელიც
ეხება მას,რამეთუ ცოდვილია.
40მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
სიმონ,რამე მაქვს სათქმელი
შენდა.და მან თქვა:მოძღვარო,
თქვი.
41იყო ერთი კრედიტორი,
რომელსაც ჰყავდა ორი მოვალე:
ერთს ხუთასი პენსი ემართა,
მეორეს კი ორმოცდაათი.
42და როდესაც მათ არაფერი
ჰქონდათ გადასახდელი,მან
გულწრფელად აპატია ორივეს.
მაშ,მითხარი,რომელი
მოეწონება ის ყველაზე მეტად?
43მიუგო სიმონმა და თქვა:
ვფიქრობ,რომ ის,ვისაც
ყველაზე მეტად აპატია.და
უთხრა მას:შენ სწორად
განიკითხე.
44და მიუბრუნდა დედაკაცს და
უთხრა სიმონს:ხედავ ამ ქალს?
შევედი შენს სახლში,არ
მომეცი წყალი ჩემი
ფეხებისთვის,მაგრამ მან
ცრემლით დამიბანა ფეხები და
თავის თმებით მოიმშრალა.

45შენ არ მომეცი კოცნა,
მაგრამ ამ ქალს ჩემი
მოსვლის დღიდან არ
შეუწყვეტია ჩემი ფეხების
კოცნა.
46ჩემი თავი ზეთით არ სცხე,
მაგრამ ამ ქალმა ფეხებზე
მაზნით შემასხა.
47ამიტომ გეუბნები შენ:
მიეტევება მისი ცოდვები,
რომლებიც ბევრია; რადგან
ბევრს უყვარდა, ხოლო ვისაც
ცოტა ეპატიება, მას ცოტა
უყვარს.
48და უთხრა მას: შენ
გეპატიება ცოდვები.
49და მათ, რომელნიც მასთან
ერთად ისხდნენ, იწყეს თქვან
საკუთარ თავში: ვინ არის ეს,
ვინც ცოდვებს აპატიებს?
50და უთხრა დედაკაცს: შენმა
რწმენამ გიხსნა; წადი
მშვიდობით.

თავი 8

1და იყო ასე, რომ ის დადიოდა
ყველა ქალაქში და სოფელში,
ქადაგებდა და ახარებდა
ღვთის სასუფეველს და
თორმეტი იყვნენ მასთან,
2და ზოგიერთმა ქალმა,
რომლებიც განიკურნენ
ბოროტი სულებისგან და
უძლურებისგან, მარიამმა
მოუწოდა მაგდალინელს,
საიდანაც გამოვიდა შვიდი
ეშმაკი,
3და იოანა, ჩუზა ჰეროდეს
მმართველის ცოლი, სუსანა და
მრავალი სხვა, რომლებიც
ემსახურებოდნენ მას
თავიანთი ქონებით.
4და როცა უამრავი ხალხი
შეიკრიბა და მივიდა მასთან
ყოველი ქალაქიდან, მან
იგავი თქვა:
5გამოვიდა მთესველი თავისი
თესლის დასათესად; და
გათელული იყო და ცის
ფრინველებმა შეჭამეს იგი.
6და ზოგი კლდეზე დაეცა; და
როგორც კი ამოიზარდა,
გახმება, რადგან აკლდა
ტენიანობა.
7და ზოგი ეკლებს შორის დაეცა;
და ეკლები წამოიწია და
დაახრჩო.
8და სხვა დაეცა კარგ მიწაზე,
აღმოცენდა და ასჯერ გამოიღო
ნაყოფი. ეს რომ თქვა, შესძახა:
ვისაც ყურები აქვს
მოსასმენად, ისმინოს.
9ჰკითხეს მას მოწაფეებმა და
უთხრეს: რა შეიძლება იყოს ეს
იგავი?
10და მან თქვა: თქვენ
მოგეცემათ ღმერთის
სასუფევლის
საიდუმლოებების ცოდნა,
სხვებს კი იგავებით; რომ
ხილვით ვერ დაინახონ და
მოსმენით ვერ გაიგონ.
11ახლა იგავი ასეთია: თესლი
ღვთის სიტყვაა.
12გზა და გზა ისმენები არიან;
შემდეგ მოდის ეშმაკი და
ამოიღებს სიტყვას მათ
გულებიდან, რათა არ
დაიჯერონ და არ გადარჩნენ.
13ისინი კლდეზე არიან,
რომელნიც ესმით, სიხარულით
იღებენ სიტყვას; და ამათ არა
აქვთ ფესვი, რომელნიც ცოტა
ხნით ირწმუნებიან და
განსაცდელის ჟამს
შორდებიან.
14და ეკლებს შორის
ჩავარდნილები არიან ისინი,
რომლებიც, როცა გაიგეს,
გამოდიან და იხრჩობიან ამ
ცხოვრების ზრუნვით,
სიმდიდრით და სიამოვნებით
და არ მოაქვთ ნაყოფი
სრულყოფილად.
15კარგ მიწაზე კი ისინი
არიან, ვინც პატიოსანი და
კეთილი გულით, მოისმინეს
სიტყვა, იცავენ მას და
მოთმინებით გამოიღებენ
ნაყოფს.
16არავინ, როცა სანთელს
ანთებს, არ დაფარავს მას
ჭურჭლით არ აყენებს
საწოლის ქვეშ; არამედ დგას
მას სასანთლეზე, რათა
შესულებმა იხილონ ნათელი.
17რადგან არაფერია საიდუმლო,
რაც არ გამოცხადდება; არც
რაიმე დამალული, რომ არ
გაიგოს და არ მოვიდეს
საზღვარგარეთ.
18მაშ, უფრთხილდით, როგორ
გესმით, რადგან ვისაც აქვს,
მიეცემა მას; და ვისაც არა
აქვს, მას წაართმევენ ისიც,
რაც თითქოს აქვს.
19მაშინ მივიდნენ მასთან
დედამისი და მისი ძმები და
ვერ შეძლეს მასთან მისვლა
საბეჭდად.
20და უთხრეს მას
ზოგიერთებმა, რომლებმაც

თქვეს: შენი დედა და შენი
ძმები გარეთ დგანან და შენი
ნახვა სურთ.
21 მან მიუგო და უთხრა მათ:
დედა ჩემი და ჩემი ძმები
არიან ესენი, რომლებიც
ისმენენ ღვთის სიტყვას და
ასრულებენ მას.
22 და იყო ერთ დღეს, რომ შევიდა
ნავში თავის მოწაფეებთან
ერთად და უთხრა მათ: გავიდეთ
ტბის გაღმა. და წამოიწიეს.
23 მაგრამ როცა ისინი
მიცურავდნენ, მას ჩაეძინა;
და ჩამოვარდა ქარიშხალი
ტბაზე; და ივსებოდნენ წყლით
და იყვნენ საფრთხის წინაშე.
24 და მივიდნენ მასთან,
გააღვიძეს და უთხრეს:
მოძღვარო, მოძღვარო,
დავიღუპებით. მაშინ ადგა და
უსაყვედურა ქარსა და წყლის
მძვინვარებას და შეწყდა და
იყო სიმშვიდე.
25 და უთხრა მათ: სადარის
თქვენი რწმენა? და
შეშინებულნი უკვირდნენ და
ეუბნებოდნენ ერთმანეთს: რა
კაცია ეს! რადგან ქარებსა და
წყალს უბრძანებს და ისინი
მას ემორჩილებიან.
26 და მივიდნენ გადარენელთა
ქვეყანაში, რომელიც
გალილეის წინაა.
27 და როცა გავიდა ხმელეთზე,
დახვდა მას ქალაქიდან ერთი
კაცი, რომელსაც დიდი ხანია
ეშმაკები ჰყავდა და
ტანსაცმელი არეცვა და არც
ერთსახლში ცხოვრობდა,
არამედ სამარხებში.
28 როცა დაინახა იესო,
შესძახა, და ემხო მის წინაშე
და თქვა დიდი ხმით: რა შუაშია
მე შენთან, იესო, ძეო
უზენაესი ღვთისა?
გევედრები, ნუ მტანჯავ.
29 (რადგან უწმიდურ სულს
უბრძანა გამოსულიყო
კაციდან. ხშირად იჭერდა მას,
და შებოჭილი იყო ჯაჭვებით
და ბორკილებით, და ამტვრია
ბორკილები და ეშმაკმა
უდაბნოში გააძევა.)
30 ჰკითხა მას იესომ და უთხრა:
რა გქვია? და თქვა: ლეგიონი,
რამეთუ მრავალი ეშმაკი
შევიდა მასში.
31 და ევედრებოდნენ მას, რომ
არ უბრძანა მათ სიღრმეში
გასვლა.
32 და იყო მთაზე ღორების
ხროვა, რომლებიც
საზრდოობდნენ და
ევედრებოდნენ მას, რომ
მათში შესულიყვნენ. და მან
განიცადა ისინი.
33 მაშინ გამოვიდნენ
ეშმაკები კაციდან და
შევიდნენ ღორებში;
34 როცა მათმკვებავებმა
დაინახეს, რაც მოხდა,
გაიქცნენ და წავიდნენ და
უთხრეს ქალაქსა და სოფელში.
35 მერე გავიდნენ, რომ ენახათ,
რა მოხდა; და მივიდნენ
იესოსთან და იპოვეს კაცი,
რომლიდანაც ეშმაკები
გამოვიდნენ, იჯდა იესოს
ფეხებთან, ჩაცმული და
გონებაგახსნილი, და
შეეშინდათ.
36 მათ, ვინც დაინახეს, უთხრეს
მათ, თუ რა გზით განიკურნა
ეშმაკთა შეპყრობილი.
37 მაშინ ევედრებოდა მას
ირგვლივ გადარენელთა
ქვეყნის მთელი სიმრავლე,
რომ წასულიყო მათგან;
რადგან ისინი დიდი შიშით
შეიპყრეს და ავიდა ნავში და
დაბრუნდა.
38 ევედრებოდა მას კაცი,
რომლიდანაც ეშმაკები
გამოვიდნენ, რომ მასთან
ყოფილიყო, მაგრამ იესომ
გაუშვა იგი და უთხრა:
39 დაბრუნდი შენს სახლში და
აჩვენე, რა დიდი რამ
გაგიკეთა ღმერთმა. და
წავიდა და მთელქალაქში
გამოაქვეყნა, რა დიდი რამ
გაუკეთა მას იესომ.
40 და იყო ასე, როცა იესო
დაბრუნდა, ხალხმა სიხარულით
მიიღო იგი, რადგან ყველა
ელოდა მას.
41 და აჰა, მოვიდა კაცი,
სახელად იაიროსი, რომელიც
იყო სინაგოგის წინამძღვარი,
და დაემხო იესოს ფეხებთან
და ევედრებოდა, რომ მის
სახლში შესულიყო.
42 ვინაიდან მას ერთი
ერთადერთი ქალიშვილი
ჰყავდა, დაახლოებით თორმეტი
წლისა, რომელიც მომაკვდავი
იწვა. მაგრამ როცა ის წავიდა,
ხალხი აყრუებდა მას.
43 და ქალს, რომელსაც თორმეტი
წელი ჰქონდა სისხლის
გამონადენი, რომელიც მთელ
თავის სიცოცხლეს ექიმებზე

და ხარჯა, ვერც ერთი ვერ
განიკურნა.
44 მივიდა მის უკან და შეეხო
მისი ტანსაცმლის ზღურბლს და
მყისვე გაქრა მისი სისხლი.
45 და თქვა იესომ: ვინ შემეხო?
როცა ყველამ უარყო, პეტრემ
და მასთან მყოფებმა თქვეს:
მოძღვარო, ხალხმრავლობა
გყრის შენს, და შენ გეუბნება:
ვინ შემეხო?
46 ხოლო იესომ თქვა: ვიღაც
შემეხო, რადგან ვხვდები, რომ
სათნოება გამოვიდა ჩემგან.
47 და როცა ქალმა დაინახა, რომ
არ იყო დამალული, მოვიდა
კანკალით და დაეცა მის
წინაშე, უთხრა მას მთელი
ხალხის წინაშე, რისთვის
შეეხო მას და როგორ
განიკურნა მაშინვე.
48 და ჰრქუა მას: ასულო,
ნუგეშად იყავი; წადი
მშვიდობით.
49 სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა, მოვიდა ერთი
სინაგოგის წინამძღვრის
სახლიდან და უთხრა: შენი
ასული მოკვდა; უბედურება არ
არის ოსტატი.
50 ხოლო იესომ ეს რომ გაიგო,
მიუგო და უთხრა: ნუ გეშინია,
მხოლოდ ირწმუნე და
განიკურნება.
51 და როცა შევიდა სახლში,
არავის აძლევდა შესვლას,
გარდა პეტრეს, იაკობის და
იოანესა და ქალწულის მამასა
და დედას.
52 და ყველანი ატირდნენ და
ტიროდნენ მას, ხოლო მან თქვა:
ნუ ტირი; ის არ არის მკვდარი,
მაგრამ სძინავს.
53 და დასცინოდნენ მას,
რადგან იცოდნენ, რომ
მკვდარი იყო.
54 და გამოაძვრა ყველანი,
ხელში აიყვანა, და უძახა და
უთხრა: მოახლე, ადექი.
55 და მოვიდა მისი სული და
მაშინვე ადგა, და უბრძანა,
მიეცეს მისი ხორცი.
56 და გაოცდნენ მისი
მშობლები, მაგრამ მან
უბრძანა მათ, რომ არავის
ეთქვათ, რა მოხდა.

თავი 9

1 მაშინ მოუწოდა თავის
თორმეტ მოწაფეს და მისცა
მათ ძალა და ძალაუფლება
ყველა ეშმაკზე და
სნეულებათა განკურნება.
2 და გაგზავნა ისინი ღვთის
სასუფევლის საქადაგებლად
და სნეულთა განსაკურნებლად.
3 და უთხრა მათ: არაფერი
წაიღოთ მოგზაურობისთვის,
არც ჯოხი, არც ღვეზელი, არც
პური და არც ფული; არც ორი
ქურთუკი აქვს.
4 და რომელ სახლშიც შეხვალთ,
იქ დარჩით და წადით.
5 და ვინც არ მიგიღებს, როცა
იმ ქალაქიდან გამოხვალთ,
ჩამოიშორეთ მტვერი თქვენი
ფეხებიდან მათ წინააღმდეგ
დასამოწმებლად.
6 და წავიდნენ და დადიოდნენ
ქალაქებში, ქადაგებდნენ
სახარებას და კურნავდნენ
ყველგან.
7 ჰეროდე ოთხთავლარქმა
გაიგო ყოველივე ამის
შესახებ, რაც მოხდა მის მიერ,
და სავონებელში ჩავარდა,
რადგან ამბობდნენ, რომ
იოანე მკვდრეთით აღდგა.
8 და ზოგიერთს, რომ ელია
გამოჩნდა; და სხვათაგანი,
რომ ერთი ძველი
წინასწარმეტყველი აღდგა.
9 ჰეროდემ თქვა: იოანეს თავი
მოვკვეთე, მაგრამ ვინ არის
ეს, ვისზეც მესმის ესეთი? და
მას სურდა მისი ნახვა.
10 და მოციქულებმა, როცა
დაბრუნდნენ, უთხრეს მას
ყველაფერი, რაც გააკეთეს.
წაიყვანა ისინი და ცალკე
წავიდა უდაბნოში, ქალაქის
კუთვნილებაში, სახელად
ბეთსაიდა.
11 და ხალხი, როცა ეს შეიტყო,
გაჰყვა მას: მან მიიღო ისინი
და ესაუბრებოდა მათ ღვთის
სასუფეველზე და განკურნა
ისინი, ვისაც განკურნება
სჭირდებოდა.
12 და როცა დღე ჩაიარა,
მოვიდა თორმეტი და უთხრეს
მას: გაუშვი ხალხი, რათა
წავიდნენ ქალაქებსა და
სოფლებში ირგვლივ,
დაბინავდნენ და იყიდონ
საჭმელი, რადგან ჩვენ აქ
ვართ უდაბნო ადგილი.
13 მაგრამ მან უთხრა მათ:
მიეცით მათ საჭმელად. მათ
თქვეს: ხუთი პური და ორი
თევზი მეტი არ გვაქვს. გარდა
იმისა, რომ ჩვენ უნდა

წავიდეთ და ვიყიდოთ ხორცი
მთელი ამ ხალხისთვის.
14 რადგან ისინი იყვნენ
დაახლოებით ხუთი ათასი კაცი.
და უთხრა თავის მოწაფეებს:
დაასხით ისინი
ორმოცდაათამდე ჯგუფურად.
15 ასეც მოიქცნენ და ყველანი
დასხდნენ.
16 მაშინ აიღო ხუთი პური და
ორი თევზი, ზეცისკენ აიხედა,
აკურთხა ისინი, დაამტვრია
და მისცა მოწაფეებს, რათა
წარედგინათ ხალხის წინაშე.
17 და ჭამეს და ყველანი
ივსებოდნენ: და აიღეს
ნატეხები, რომლებიც მათ
დარჩათ თორმეტი კალათი.
18 და იყო, როცა მარტო
ლოცულობდა, მისი მოწაფეები
იყვნენ მასთან და ჰკითხა
მათ და უთხრა: ვინ ამბობს
ხალხი, რომ მე ვარ?
19 მიუგეს მათ: იოანე
ნათლისმცემელი; მაგრამ ზოგი
ამბობს: ელია; და სხვები
ამბობენ, რომ ერთი ძველი
წინასწარმეტყველი აღდგა.
20 მან უთხრა მათ: მაგრამ
თქვენ ვინ ამბობთ, რომ მე ვარ?
პეტრემ უპასუხა: ქრისტე
ღვთისა.
21 და მან მკაცრად უბრძანა
მათ და უბრძანა, არავის
ეთქვათ ეს;
22 ამბობდა: კაცის ძემ ბევრი
უნდა იტანჯოს, უხუცესთაგან,
მღვდელმთავართა და
მწიგნობართაგან უარყოფილი
იყოს, მოკლდეს და მესამე
დღეს აღდგეს.
23 და უთხრა ყველას: თუ ვინმეს
სურს გამომყვეს, უარყოს
თავისი თავი და აიღოს
თავისი ჯვარი ყოველდღე და
გამომყვეს.
24 რადგან, ვინც იხსნის თავის
სულს, დაკარგავს მას;
25 რა სარგებლობა მოაქვს
ადამიანს, თუ მოიპოვებს
მთელ ქვეყნიერებას და
დაკარგავს თავს ან
განდევნის?
26 რადგან ვისაც შერცხვება
ჩემი და ჩემი სიტყვების,
მისი შერცხვება ძე კაცისა,
როცა მოვა თავისი დიდებით,
მამისა და წმიდა ანგელოზთა
დიდებით.
27 მაგრამ ჭეშმარიტად
გეუბნებით: აქ დგანან
ზოგიერთები, რომლებიც არ
გემოს სიკვდილს, სანამ არ
იხილავენ ღვთის სასუფეველს.
28 და იყო ამ სიტყვებიდან
დაახლოებით რვა დღის შემდეგ,
მან აიყვანა პეტრე, იოანე და
იაკობი და ავიდა მთაზე
სალოცავად.
29 და როცა ლოცულობდა,
შეიცვალა მისი სახის სახე
და მისი სამოსი თეთრი და
ბრჭყვიალა იყო.
30 და აჰა, ესაუბრა მას ორი
კაცი, ესენი იყვნენ მოსე და
ელია.
31 რომელიც გამოჩნდა დიდებით
და თქვა თავის სიკვდილზე,
რომელიც უნდა დაესრულებინა
იერუსალიმში.
32 ხოლო პეტრე და მასთან
მყოფნი ძილში იყვნენ და
როცა გაიღვიძეს, იხილეს
მისი დიდება და მასთან
მდგომი ორი კაცი.
33 და იყო ასე, როცა ისინი
წავიდნენ მისგან, უთხრა
პეტრემ იესოს: მოძღვარო,
კარგია ჩვენთვის აქ ყოფნა.
ერთი შენთვის, ერთი
მოსესთვის და ერთი
ელიასთვის, არ ვიცი რა თქვა.
34 სანამ ასე ლაპარაკობდა,
მოვიდა ღრუბელი და დაჩრდილა
ისინი და შეშინდნენ
ღრუბელში შესვლისას.
35 და მოვიდა ხმა ღრუბლიდან,
რომელიც ამბობდა: ეს არის
ჩემი საყვარელი ძე, ისმინეთ
იგი.
36 და როცა ხმა გავიდა, იესო
მარტო დახვდა. და შეინახეს
იგი და არავის უთქვამს იმ
დღეებში, რაც ნახეს.
37 და იყო ასე, რომ მეორე დღეს,
როცა მთიდან ჩამოვიდნენ,
უამრავი ხალხი შეხვდა მას.
38 და აჰა, ერთმა ამხანაგმა
შესძახა და თქვა: მოძღვარო,
გევედრები, შეხედე ჩემს
შვილს, რადგან ის ჩემი
ერთადერთი შვილია.
39 და აჰა, სული წაიყვანს მას
და უეცრად წამოიძახის; და
ახევს მას, რომ ისევ ქაფდება
და დაჟეჟილობა ძლივს
შორდება მას.
40 და ვევედრებოდი შენს
მოწაფეებს, განედევნათ იგი;
და ვერ შეძლეს.
41 მიუგო იესუდა ჰრქუა:
ურწმუნო და გარყვნილი
თაობაო, როდემდე ვიყო

თქვენთან და გითმინოთ?
მოიყვანე შენი შვილი აქ.
42 და ვითარცა მოვიდა,
ეშმაკმა დააგდო იგი და
აკოცა. ხოლო იესომ გაკიცხა
უწმინდური სული, განკურნა
ბავშვი და გადასცა იგი
მამას.
43 და ყველანი გაოცებულნი
იყვნენ ღვთის ძლიერი ძალით.
მაგრამ როცა ყველას
უკვირდა თყველაფერი, რაც
გააკეთა იესომ, უთხრა თავის
მოწაფეებს:
44 დაე, ეს სიტყვები
ჩაძირულიყოთ თქვენს ყურში,
რადგან კაცის ძე გადაეცემა
ადამიანთა ხელში.
45 მაგრამ მათ ვერ გაიგეს ეს
სიტყვა და დაიმალეს მათ, რომ
ვერ იცოდნენ, და ეშინოდათ,
ეკითხათ მისთვის ეს სიტყვა.
46 შემდეგ გაჩნდა მსჯელობა
მათ შორის, რომელი მათგანი
უნდა იყოს უდიდესი.
47 იესომ შეიცნო მათი გულის
აზრი, წაიყვანა ბავშვი და
დააყენა გვერდით.
48 და უთხრა მათ: ვინც მიიღებს
ამ ბავშვს ჩემი სახელით, მე
მიმიღებს;
49 და მიუგო იოანემ და ჰრქუა:
მოძღვარო, ვნახეთ ერთი,
რომელიც განდევნის
ეშმაკებს შენი სახელით; და
ჩვენ ავუკრძალეთ მას,
რადგან არ მოგვყვება
ჩვენთან.
50 და უთხრა მას იესომ: ნუ
აუკრძალავ მას, რადგან ვინც
ჩვენს წინააღმდეგ არ არის,
ჩვენთვისაა.
51 და იყო ასე, როცა მისი
აყვანის ჟამი დადგა, მან
მტკიცედ შეხედა
იერუსალიმში წასასვლელად.
52 და გაგზავნა მოციქულები
მის წინაშე, და წავიდნენ და
შევიდნენ სამარიელთა
სოფელში, რათა მოემზადონ
მისთვის.
53 და არ მიიღეს იგი, რადგან
სახე ჰქონდა იერუსალიმში
წასვლას.
54 და როცა იხილეს ეს მისმა
მოწაფეებმა, იაკობმა და
იოანემ, თქვეს: უფალო, გინდა,
რომ ვუბრძანებთ ცეცხლი
ჩამოვიდეს ზეციდან და
შთანთქა ისინი, როგორც ეს
ელია?
55 მაგრამ ის მიუბრუნდა,
შერისხა მათ და უთხრა: არ
იცით, როგორი სულისკვეთებით
ხართ.
56 რამეთუ ძე კაცისა არ
მოვიდა ადამიანთა სულების
დასაღუპად, არამედ
გადასარჩენად. და წავიდნენ
სხვა სოფელში.
57 და იყო ასე, რომ როცა ისინი
მიდიოდნენ გზაზე, ერთმა
კაცმა უთხრა მას: უფალო, მე
გამოგყვები, სადაც არ უნდა
წახვიდე.
58 და უთხრა მას იესომ:
მელიებს აქვთ ნახვრეტები და
ცის ფრინველებს - ბუდეები;
ხოლო ძეს კაცისა არა აქვს
სად დადოს თავი.
59 და უთხრა სხვას: გამომყევი.
მაგრამ მან თქვა: უფალო, ნება
მომეცით ჯერ წავიდე და
მამა ჩემი დავმარხო.
60 ჰრქუა მას იესუ: ნება
მიცვალებულთა დამარხონ
მკვდრები, შენ კი წადი და
იქადაგე ღვთის სასუფეველი.
61 და კიდევ ერთმა თქვა: უფალო,
გამოგყვები; მაგრამ ნება
მომეცით ჯერ წავიდე და
დავემშვიდობო მათ, რომლებიც
ჩემს სახლში არიან.
62 და ჰრქუა მას იესუ:
არავითარი, რომელმან მიიდო
ხელი გუთანსა და უკან
მოიხედოს, არავის ერგება
ღმრთის სასუფეველს.

თავი 10

1 ამის შემდეგ უფალმა
დანიშნა სხვა სამოცდაათიც
და გაგზავნა ისინი ორ-ორი
მის წინაშე ყველა ქალაქში
და ადგილას, სადაც თვითონ
მოვიდოდა.
2 ამიტომ უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად დიდია მოსავალი,
მუშები კი –ცოტა;
3 წადით: აჰა, გამოგიგზავნით,
როგორც ბატკნებს მგლებს
შორის.
4 არ ატაროთ არც ჩანთა, არც
ქალალდი, არც ფეხსაცმელი, და
ნუ მიესალმებით კაცს გზაში.
5 და რომელსახლშიც შეხვალთ,
ჯერ თქვით: მშვიდობა იყოს ამ
სახლში.
6 და თუ მშვიდობის ძე იქნება
იქ, თქვენი მშვიდობა იქნება
მასზე; თუ არა, ის კვლავ
მოგმართავს.

7 და დარჩით იმავე სახლში,
ჭამეთ და სვით, რასაც
გასცემენ, რადგან მუშა
ღირსია თავის გასამრჯელოს.
არ წახვიდე სახლიდან სახლში.
8 და რომელ ქალაქში შეხვალთ
და მიგიღებენ, ჭამეთ ის, რაც
თქვენს წინაშეა დაყენებული.
9 და განკურნეთ იქ მყოფნი
სნეულნი და უთხარით მათ:
მოგიახლოვდათ ღვთის
სასუფეველი.
10 მაგრამ რომელ ქალაქში
შეხვალთ და არ მიგიღებენ,
გამოდით ქუჩებში და თქვით:
11 თქვენი ქალაქის მტვერსაც
კი, რომელიც ჩვენზეა
შეკრული, ჩვენ ვწმენდთ
თქვენგან;
12 მაგრამ მე გეუბნებით
თქვენ, რომ იმ დღეს უფრო
ასატანი იქნება
სოდომისთვის, ვიდრე იმ
ქალაქისთვის.
13 ვაი შენდა, ქორაზინო! ვაი
შენდა, ბეთსაიდა! რამეთუ
ტვიროსსა და სიდონში რომ
აღესრულებინათ თქვენში
ძლევამოსილი საქმეები, დიდი
ხნის წინ მოინანიებს,
ჯვალოში და ფერფლში ისხდნენ.
14 მაგრამ ტვიროსისა და
სიდონისთვის უფრო ასატანი
იქნება სასამართლოზე, ვიდრე
შენთვის.
15 და შენ, კაპერნაუმ, ზეცამდე
ამაღლებული, ჯოჯოხეთში
იქნები ჩაგდებული.
16 ვინც ისმენს თქვენ, ისმენს
მე; და ვინც თქვენ
გეზიზღებათ, მე მეზიზღება;
და ვინც მე სძულს, მეზიზღება
ჩემი მომავლინებელი.
17 და სამოცდაათი კვლავ
სიხარულით დაბრუნდნენ და
თქვეს: უფალო, ეშმაკებიც
გვემორჩილებიან შენი
სახელით.
18 და მან უთხრა მათ: მე
დავინახე სატანა, როგორც
ელვა ჩამოვარდნილი ციდან.
19 აჰა, მე გაძლევთ
ძალაუფლებას, რომ დაარტყით
გველებსა და მორიელებს და
მტრის მთელ ძალაუფლებას: და
არაფერი დაგიშავებთ.
20 მიუხედავად მისა, ნუ
გიხაროდენ, რომ სულები
გემორჩილებიან თქვენ;
არამედ იხარეთ, რამეთუ
თქვენი სახელები ზეცაშია
დაწერილი.
21 იმ საათში იესომ გაიხარა
სულით და თქვა: გმადლობ შენ,
მამაო, ცისა და მიწის უფალო,
რომ დაუმალე ეს ბრძენთა და
გონიერთაგან და გამოავლინე
ჩვილებს. რადგან ასე კარგი
ჩანდა შენს თვალწინ.
22 ყველაფერი მომეცემა მე
მამისაგან, და არავინ იცის,
ვინ არის ძე, თუ არა მამა; და
ვინ არის მამა, მაგრამ ძე და
ის, ვისაც ძე გამოუცხადებს
მას.
23 და მიუბრუნდა თავის
მოწაფეებს და თქვა: ნეტარ
არიან თვალები, რომლებიც
ხედავენ იმას, რასაც თქვენ
ხედავთ.
24 რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ ბევრ წინასწარმეტყველს
და მეფეს სურდა ენახა ის,
რასაც თქვენ ხედავთ, და არ
უნახავთ; და მოისმინოთ ის,
რაც გესმით და არ გსმენიათ.
25 და, აჰა, ადგა ვინმე
ადვოკატი და აცდუნა იგი და
უთხრა: მოძღვარო, რა ვქნა, რომ
დავიმკვიდრო საუკუნო
სიცოცხლე?
26 მან უთხრა მას: რა წერია
კანონში? როგორ კითხულობ?
27 მან უპასუხა: გიყვარდეს
უფალი ღმერთი შენი მთელი
გულით, მთელი სულით, მთელი
ძალით და მთელი შენი
გონებით; და შენი მოყვასი,
როგორც შენი თავი.
28 და უთხრა მას: სწორად
უპასუხე: გააკეთე ეს და
იცოცხლებ.
29 მან კი თავის გამართლება
სურდა, უთხრა იესოს: ვინ არის
ჩემი მეზობელი?
30 და მიუგო იესომ და უთხრა:
ერთი კაცი ჩავიდა
იერუსალიმიდან იერიქოში და
დაეცა ქურდებს შორის,
რომელნიც ჩამოართვეს მას
ტანსაცმელი და დაჭრეს და
წავიდნენ და ნახევრად
მკვდარი დატოვეს.
31 და შემთხვევით ჩამოვიდა
ერთი მღვდელი იმ გზით, და
დაინახა იგი, გავიდა გაღმა.
32 ასევე ლევიანი, როცა იმ
ადგილას იყო, მივიდა და
შეხედა მას და გაღმა გაიარა.
33 მაგრამ ერთი სამარიელი,
როცა მოგზაურობდა, მივიდა
იქ, სადაც იყო, და დაინახა იგი,
შეიბრალა.

34 და მივიდა მასთან,შეკრა
ჭრილობები,დაასხა ზეთი და
ღვინო,და დააყენა თავის
მხეცზე და მიიყვანა
სასტუმროში და მოუარა მას.
35 და მეორე დღეს,როცა წავიდა,
ამოიღო ორი პენსი და მისცა
მასპინძელს და უთხრა:
გაუფრთხილდი მას;და რაც
მეტს დახარჯავ,როცა ისევ
მოვალ,გადაგიხდი.
36 ამ სამიდან რომელი,გგონია,
იყო მოყვასი მისი,ვინც
ქურდების შორის დაეცა?
37 და თქვა:ვინც წყალობა
გამოუცხადა მას.მაშინ
უთხრა მას იესომ:წადი და
შენც ასე მოიქეცი.
38 და იყო,როცა ისინი
მიდიოდნენ,შევიდა ერთ
სოფელში და ერთმა ქალმა,
სახელად მართა,მიიღო იგი
თავის სახლში.
39 და ჰყავდა და,სახელად
მარიამი,რომელიც ასევე
იჯდა იესოს ფეხებთან და
ისმენდა მის სიტყვას.
40 მართა კი ბევრი
მსახურებითიყო დატვირთული,
მივიდა მასთან და უთხრა:
უფალო,არ გაინტერესებს,რომ
ჩემმა დამ მარტო დამტოვა
სამსახურში?ამიტომ სთხოვე,
რომ დამეხმაროს.
41 მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
მართა,მართა,შენ
უფრთხილდები და ბევრრამეზე
წუხხარ.
42 მაგრამ ერთია საჭირო:და
მარიამმა აირჩია ის კარგი
ნაწილი,რომელიც არ
წაერთმევა მას.

თავი 11

1 და იყო ასე,როცა ერთ
ადგილას ლოცულობდა,როცა
შეჩერდა,ერთმა მისმა
მოწაფემ უთხრა:უფალო,
გვასწავლე ლოცვა,როგორც
იოანე ასწავლიდა თავის
მოწაფეებს.
2 და უთხრა მათ:როცა
ლოცულობთ,თქვით:მამაო
ჩვენო,რომელი ხარ ცათა შინა,
წმიდა იყოს სახელი შენი.
მოვიდეს შენი სამეფო.იყოს
ნება შენი,როგორც ზეცაში,
ისე დედამიწაზე.
3 მოგვეცი დღითი დღე ჩვენი
ყოველდღიური პური.
4 და მოგვიტევე ჩვენი
ცოდვები;რადგან ჩვენც
ვაპატიებთ ყველას,ვინც
მოვალეა ჩვენს წინაშე.და ნუ
შეგვიყვან ჩვენ
განსაცდელში;არამედ
გვიხსენი ბოროტებისგან.
5 და უთხრა მათ:რომელს
თქვენგანს ეყოლება
მეგობარი და წავა მასთან
შუაღამისას და უთხარი:
მეგობარო,ისესხე მე სამი
პური;
6 რადგან ჩემი მეგობარი
მოვიდა ჩემთან გზაში და მე
არაფერი მაქვს მის წინაშე?
7 და ის შიგნიდან უპასუხებს
და იტყვის:ნუ შემაწუხებთ:
ახლა კარი დაკეტილია და
ჩემი შვილები ჩემთან არიან
საწოლში;მე არ შემიძლია
ავდგე და მოგცეთ.
8 მე გეუბნებით თქვენ,თუმცა
ის არ ადგება და არ მისცემს
მას,რადგან მისი მეგობარია,
მაგრამ თავისი მონდომების
გამო ადგება და მისცემს მას,
რამდენიც დასჭირდება.
9 და მე გეუბნებით თქვენ:
ითხოვეთ და მოგეცემათ;
ეძიეთ და იპოვით;დააკაკუნე
და გაიხსნება შენთვის.
10 რადგან ყოველი,ვინც
ითხოვს,იღებს;და ვინც ეძებს,
პოულობს;და ვინც
დააკაკუნებს,გაეხსნება.
11 თუ ძემ რომელიმე
თქვენგანს,რომელიც მამაა,
პურს სთხოვს,მისცემს მას
ქვას?ან თუ თევზს სთხოვს,
თევზისთვის გველი მისცემს?
12 ან თუ კვერცხს სთხოვს,
მორიელს შესთავაზებს?
13 მაშ,თუ თქვენ,ბოროტებმა,
იცით კეთილი ძღვენის მიცემა
თქვენს შვილებს,რამდენად
მეტად მისცემს თქვენი
ზეციერი მამა სულიწმიდას
მათ,ვინც მისგან ითხოვს?
14 და აძევებდა ეშმაკს და
მუნჯი იყო.და იყო,როცა
ეშმაკი გამოვიდა,მუნჯმა
თქვა;და ხალხი გაოცდა.
15 მაგრამ ზოგიერთმა
მათგანმა თქვა:ის
განდევნის ეშმაკებს
ეშმაკთა მთავარი
ბელზებულის მეშვეობით.
16 სხვები კი ცდებოდნენ მას,
ცდილობდნენ მისგან ნიშანი
ზეციდან.

17მან კი,იცოდა მათი აზრები,
უთხრა მათ:ყოველი სამეფო
თავის წინააღმდეგ გაყოფილი,
გაპარტახდება;და სახლის
წინააღმდეგ გაყოფილი სახლი
იშლება.
18თუ სატანაც თავის
წინააღმდეგ გაიყო,როგორ
დარჩება მისი სამეფო?
რადგან თქვენ ამბობთ,რომ მე
ვდევნი ეშმაკებს
ბელზებულის მეშვეობით.
19და თუ მე ბელზებუბით
ვდევნი ეშმაკებს,თქვენი
შვილები ვისგან განდევნიან
მათ?ამიტომ ისინი იქნებიან
თქვენი მსაჯულები.
20მაგრამ თუ მე ღვთის თითით
ვდევნი ეშმაკებს,უეჭველია,
ღვთის სასუფეველი თქვენზე
მოვიდა.
21როცა ძლიერი კაცი
შეიარაღებული იცავს
თავის სასახლეს,მისი
საქონელი მშვიდია.
22მაგრამ როცა მასზე ძლიერი
მოვა მასზე და დაამარცხებს
მას,წაართმევს მას მთელ მის
საჭურველს,რომელსაც
ენდობოდა,და ყოფს მის
ნადავლს.
23ვინც ჩემთან არ არის,ჩემს
წინააღმდეგაა,და ვინც
ჩემთან არ აგროვებს,
ფანტავს.
24როცა უწმინდური სული
გამოდის კაცისგან,ის დადის
მშრალ ადგილებში და ეძებს
დასვენებას;და ვერავინ
იპოვა,თქვა:დავბრუნდები
ჩემს სახლში,საიდანაც
გამოვედი.
25და როცა მოვა,ნახავს
გაწმენდილს და მორთულს.
26მაშინ მიდის და წაიყვანს
სხვა შვიდ სულს,რომელიც
მასზე მეტად ბოროტია;და
შევიდნენ და დამკვიდრდნენ
იქ.
27და იყო ასე,როცა ის ამბობდა
ამას,ერთმა ჯგუფელმა ქალმა
ამოიღო ხმა და უთხრა მას:
ნეტარია საშვილოსნო,
რომელმაც გაგიჩინა,და
პაპები,რომლებიც შენ აწოვე.
28მაგრამ მან თქვა:დიახ,
ნეტარნი არიან ისინი,ვინც
ისმენენ ღვთის სიტყვას და
იცავენ მას.
29და როცა ხალხი შეიკრიბა,
დაიწყო თქვა:ეს ბოროტი
მოდგმაა.და არავითარი
ნიშანი არ მიეცემა,თუ არა
ნიშანი იონა
წინასწარმეტყველისა.
30რადგან,როგორც იონა იყო
ნიშანი ნინეველებისთვის,
ასევე იქნება კაცის ძე ამ
თაობისთვის.
31სამხრეთის დედოფალი
აღდგება სამსჯავროზე ამ
თაობის კაცებთან ერთად და
დაგმობს მათ,რადგან ის
მოვიდა დედამიწის
ბოლოებიდან სოლომონის
სიბრძნის მოსასმენად;და,
აჰა,აქ არის სოლომონზე დიდი.
32ნინეველის კაცები
აღდგებიან სასამართლოში ამ
თაობასთან ერთად და
დაგმობენ მას,რადგან
მოინანიეს იონას ქადაგებით;
და,აჰა,აქ არის იონაზე დიდი.
33არავინ,როცა სანთელს
ანთებს,არ დებს მას ფარულ
ადგილას,არც ბუჩქის ქვეშ,
არამედ სასანთლეზე,რათა
შემოსულებმა იხილონ
სინათლე.
34სხეულის სინათლე არის
თვალი;ამიტომ,როცა შენი
თვალი ერთია,მთელი შენი
სხეულიც ნათელია;მაგრამ
როცა შენი თვალი ბოროტია,
შენი სხეულიც სიბნელით არის
სავსე.
35ამიტომ გაუფრთხილდი,რომ
სინათლე,რომელიც შენშია,
სიბნელე არ იყოს.
36მაშ,თუ მთელი შენი სხეული
ნათელია და ბნელი ნაწილი
არა აქვს,მთელი იქნება
ნათელი,როგორც მაშინ,როცა
სანთლის კაშკაშა ნათება
გაძლევს.
37და ვითარცა ელაპარაკა,
ევედრებოდა მას რომელიღაც
ფარისეველი,რომ ეჭამა
მასთან,და შევიდა და დაჯდა
საჭმელად.
38და ეს რომ დაინახა
ფარისეველმა,გაუკვირდა,
რომ ჯერ არ დაიბანა სადილის
წინ.
39და უთხრა მას უფალმა:ახლა
თქვენ ფარისევლებო
ასუფთავებთ სასმისსა და
თეფშს;მაგრამ შენი
შინაგანი ნაწილი სავსეა
მძვინვარებითა და
ბოროტებით.
40უგუნურნო,განა ის,ვინც
გარედან ქმნიდა,შინაგანიც
არ გააკეთა?

41 არამედ მიეცით მოწყალება,
რაც გაქვთ; და, აჰა, ყველა ფერი
სუფთაა თქვენთვის.
42 მაგრამ ვაი თქვენ,
ფარისევლებო! რამეთუ აიღეთ
მეათედი პიტნისა და
ღვარძლისა და ყოველგვარი
მწვანილისა და გადალახავთ
განსჯას და ღვთის სიყვარულს.
43 ვაი თქვენ, ფარისევლებო!
რამეთუ გიყვართ
სინაგოგებში ზედა
სავარძლები და ბაზრობებში
მოკითხვა.
44 ვაი თქვენ და, მწიგნობარნო
და ფარისევლებო,
თვალთმაქცნო! რადგან
საფლავებივით ხართ,
რომლებიც არ ჩანს, და მათზე
მოსიარულე კაცებმა არიციან
ისინი.
45 მაშინ უპასუხა ერთმა
ადვოკატმა და უთხრა მას:
მოძღვარო, ასე ამბობ, შენც
ჩვენც გმობ.
46 და მან თქვა: ვაი თქვენც,
სამართალდამცველებო!
რადგან თქვენ ატვირთავთ
ადამიანებს მძიმე
ტვირთებით და თქვენ თვითონ
არეხებით ტვირთს ერთი
თითით.
47 ვაი შენდა! რამეთუ აშენებთ
წინასწარმეტყველთა
სამარხებს და თქვენმა
მამებმა დახოცეს ისინი.
48 ჭეშმარიტად თქვენ მოწმობთ,
რომ უშვებთ თქვენი მამების
საქმეებს, რადგან მათ
მოკლეს ისინი და თქვენ
აშენებთ მათ სამარხებს.
49 ამიტომაც თქვა ღვთის
სიბრძნემ: გამოვუგზავნი მათ
წინასწარმეტყველებს და
მოციქულებს და ზოგიერთ
მათგანს მოკლავენ და დევნის.
50 რათა ამ თაობას მოეთხოვოს
ყველა წინასწარმეტყველის
სისხლი, რომელიც დაიღვარა
სამყაროს დაარსებიდან;
51 აბელის სისხლიდან
ზაქარიას სისხლამდე,
რომელიც განადგურდა
სამსხვერპლოსა და ტაძარს
შორის: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, ეს
მოეთხოვება ამ თაობას.
52 ვაი თქვენ,
სამართალდამცველებო!
რადგან თქვენ წაართვით
ცოდნის გასაღები: თქვენ არ
შეხვედით თქვენს თავში და
შესულებმა ხელი შეუშალეთ.
53 და როგორც ეუბნებოდა მათ
ეს, მწიგნობრებმა და
ფარისევლებმა დაუწყეს
სასტიკი მოწოდება და აღძრას
იგი, რომ ეთქვა ბევრი რამ.
54 და დებდნენ მას და
ცდილობდნენ პირიდან რაიმეს
გამოჭერას, რათა
ბრალდებოდნენ.

თავი 12

1 ამასობაში, როცა უამრავი
ხალხი შეიკრიბა, ისე, რომ
ისინი ერთმანეთზე იარეს,
მან დაიწყო თავის მოწაფეებს
უპირველეს ყოვლისა უთხრა:
უფრთხილდით ფარისეველთა
საფუარს, რომელიც
ფარისევლობაა.
2 რადგან არაფერია დაფარული,
რაც არ გამოცხადდება; არც
დამალა, ეს არ იქნება
ცნობილი.
3 ამიტომ, რაც თქვენ თქვით
სიბნელეში, ისმის სინათლეში;
და ის, რაც ყურში თქვით
კარადებში, გამოცხადდება
სახლების თავზე.
4 და მე გეუბნებით თქვენ,
ჩემო მეგობრებო: ნუ
გეშინიათ მათი, ვინც სხეულს
კლავს და ამის შემდეგ მეტი
არაფერი აქვთ.
5 მაგრამ მე გაგაფრთხილებთ,
ვისი გეშინიათ: გეშინოდეთ
მისი, რომელსაც მოკვლის
შემდეგ აქვს ჯოჯოხეთში
ჩაგდების ძალა; დიახ,
გეუბნებით თქვენ: გეშინოდეთ
მისი.
6 განა ხუთი ბეღურა ორ ფართად
არ იყიდება და არც ერთი
მათგანი არ არის
დავიწყებული ღვთის წინაშე?
7 მაგრამ შენი თავის თმაც კი
დათვლილია. მაშ, ნუ გეშინიათ:
ბევრ ბეღურაზე ძვირფასი
ხართ.
8 ასევე გეუბნებით თქვენ:
ვინც აღიარებს მე ადამიანთა
წინაშე, მას ძე კაცისაც
აღიარებს ღვთის ანგელოზთა
წინაშე.
9 ხოლო ვინც უარმყოფს მე
ადამიანთა წინაშე,
უარყოფილი იქნება ღვთის
ანგელოზების წინაშე.
10 და ვინც იტყვის სიტყვას
კაცის ძის წინააღმდეგ,

მიეტევება მას, ხოლო ვინც
გმობს სულიწმიდის
წინააღმდეგ, არ მიეტევება.
11 და როცა მიგიყვანენ
სინაგოგებში, მსაჯულებთან
და ჩინოვნიკებთან, არ
იფიქროთ, როგორ ან რა
უპასუხოთ, ან რას იტყვით.
12 რადგან სულიწმიდა
გასწავლით იმავე საათში,
რაც უნდა თქვათ.
13 და ერთმა კრებულმა უთხრა
მას: მოძღვარო, ელაპარაკე
ჩემს ძმას, რომ გამიყოს
მემკვიდრეობა.
14 და უთხრა მას: კაცო, ვინ
დამაყენა შენზე
მოსამართლედ ან გამყოფად?
15 და მან უთხრა მათ:
გაუფრთხილდით და
უფრთხილდით სიხარბეს,
რადგან ადამიანის სიცოცხლე
არ არის დამოკიდებული იმ
ნივთების სიმრავლეში, რაც
მას აქვს.
16 და უთხრა მათ იგავი და
უთხრა: ერთი მდიდარი კაცის
მიწამ უხვად გამოიღო.
17 და იფიქრა თავის თავში და
თქვა: რა ვქნა, რადგან ადგილი
არ მაქვს, სად მივცე ჩემი
ნაყოფი?
18 და თქვა: ასე მოვიქცევი:
დავანგრევ ჩემს ბეღლებს და
ავაშენებ დიდებს; და იქ
მივცემ მთელ ჩემს ნაყოფს და
ჩემს საქონელს.
19 და ვიტყვი ჩემს სულს: სულო,
ბევრი საქონელი გაქვს
დაგროვილი მრავალი წლის
განმავლობაში; დამშვიდდი,
ჭამე, დალიე და იმხიარულე.
20 მაგრამ ღმერთმა უთხრა მას:
სულელო, ამ ღამით შენს სულს
მოგთხოვენ;
21 ასეა ის, ვინც თავისთვის
აგროვებს საგანძურს და არ
არის მდიდარი ღმერთის
წინაშე.
22 და უთხრა თავის მოწაფეებს:
ამიტომ გეუბნებით თქვენ: ნუ
იფიქრებთ თქვენს
სიცოცხლეზე, რას ჭამთ; არც
სხეულისთვის, რას ჩაიცვამთ.
23 სიცოცხლე ხორცზე მეტია და
სხეული სამოსზე მეტია.
24 შეხედეთ ყორნებს: ისინი
არც თესავს და არც მკიან;
რომლებსაც არც საწყობი აქვთ
და არც ბეღელი; და ღმერთი
აჭმევს მათ: რამდენად სჯობთ
ფრინველებზე?
25 და რომელ თქვენგანს
შეუძლია ფიქრით და უმატოს
თავის სიმაღლეს ერთი წყრთა?
26 თუ თქვენ არ შეგიძლიათ
გააკეთოთ ის, რაც ყველაზე
მცირეა, რატომ ფიქრობთ
დანარჩენზე?
27 დააკვირდით შროშანებს,
როგორ იზრდებიან: არ
შრომობენ, არ ტრიალებენ; და
მაინც გეუბნებით თქვენ, რომ
სოლომონი მთელი თავისი
დიდებით არ იყო შემოსილი,
როგორც ერთი მათგანი.
28 მაშ, თუ ღმერთმა ისე
შეიმოსა ბალახი, რომელიც
დღეს არის მინდორში და ხვალ
ღუმელში ყრიან; კიდევ
რამდენს შეგამოსავთ თქვენ,
მცირემორწმუნეო?
29 და ნუ ეძებთ, რა ჭამოთ ან რა
დალიოთ, და ნუ იქნებით
საეჭვო.
30 ყოველივე ამას ეძებენ
ქვეყნიერების ხალხები, და
თქვენმა მამამ იცის, რომ
თქვენ გჭირდებათ ეს.
31 არამედ ეძიეთ ღვთის
სასუფეველი; და ეს
ყველაფერი დაგემატებათ.
32 ნუ გეშინია, პატარა
სამწყსო; რამეთუ მამა შენს
სიამოვნებს მოგცეთ
სასუფეველი.
33 გაყიდეთ, რაც გაქვთ და
მიეცით მოწყალება;
მოამზადეთ ჩანთები,
რომლებიც არ არის ძველი,
განძი ცაში, რომელიც არ
იშლება, სადაც არც ქურდი
უახლოვდება და არც ჩრჩილი
აფუჭებს.
34 რადგან სადაც არის შენი
განძი, იქ იქნება შენი გულიც.
35 წელზე შემოიჭედეთ და
ნათურები ანთებული;
36 და თქვენ ჰგავხართ
ადამიანებს, რომლებიც ელიან
თავიანთ ბატონს, როდის
დაბრუნდება ის ქორწილიდან;
რომ როცა მოვა და
დააკაკუნებს, მაშინვე
გაუხსნან.
37 ნეტარ არიან ის მსახურები,
რომლებსაც უფალი, როცა მოვა,
იპოვის ფხიზლად: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, რომ
შემოიხვევს სარტყელში და
დააჯდება მათ და გამოვა და
მოემსახურება მათ.
38 და თუ ის მოვა მეორე
გუშაგში, ან მოვა მესამე

გუშაგში და იპოვის მათ ასე,
ნეტარ არიან ის მსახურები.
39 და ეს იცოდე, რომ სახლის
პატრონს რომ სცოდნოდა,
რომელსაათზე მოვიდოდა
ქურდი, იფხიზლებდა და არ
დაუშვებდა მისი სახლის
გარღვევას.
40 თქვენც მზადიყავით,
რადგან ძე კაცისა მოვა იმ
დროს, როცა არ ფიქრობთ.
41 ჰრქუა მას პეტრემ: უფალო,
შენ ეს იგავი გვეუბნები
ჩვენთვის, ან თუნდაც ყველას?
42 და თქვა უფალმა: მაშ, ვინ
არის ის ერთგული და ბრძენი
მმართველი, რომელსაც მისი
ბატონი დააყენებს თავის
სახლზე მმართველად, რათა
დროულად მისცეს მათ ხორცი?
43 ნეტარია ის მონა, რომელსაც
მისი ბატონი, როცა მოვა, ასე
მოქმედს იპოვის.
44 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ, რომ ის დააყენებს მას
მმართველად ყველაფერზე, რაც
აქვს.
45 მაგრამ თუ ის მსახური
იტყვის გულში: ჩემი ბატონი
აყოვნებს მის მოსვლას; და
დაიწყებს მსახურთა და
ქალწულთა ცემას, ჭამას,
და ლევას და დათვრას;
46 მოვა იმ მსახურის უფალი იმ
დღეს, როცა არ ელოდება მას, და
იმ საათში, როცა არ იცის, და
გაწყვეტს მას და უნიშნავს
თავის წილს ურწმუნოებთან.
47 და ის მსახური, რომელმაც
იცოდა თავისი ბატონის ნება
და არ მოემზადა და არ მოიქცა
მისი ნებისამებრ, ბევრი
ცემით დაეცემა.
48 მაგრამ ის, ვინც არ იცოდა და
ჩაიდინა რამ, რაც ღირსი ჭრის,
ცოტათი ცემით დაეცემა.
რადგან ვისაც ბევრი მიეცემა,
მისგან ბევრი მოეთხოვება;
49 მე მოვედი დედამიწაზე
ცეცხლის გასაგზავნად; და რა
ვიქნები, თუ უკვე ანთებულია?
50 მაგრამ მე მაქვს ნათლობა,
რომლითაც უნდა მოვინათლო;
და როგორ ვიძაბები, სანამ ეს
არ მოხდება!
51 ფიქრობთ, რომ მე მოვედი
დედამიწაზე მშვიდობის
მოსატანად? გეუბნებით, არა;
არამედ დაყოფა:
52 რადგან ამიერიდან ერთ
სახლში ხუთი იქნება
გაყოფილი, სამი ორს და ორი
სამს.
53 მამა შვილზე გაიყოფა და ძე
მამის წინააღმდეგ; დედა
ქალიშვილის წინააღმდეგ და
ქალიშვილი დედის
წინააღმდეგ; დედამთილი
თავისი რძლის წინააღმდეგ,
ხოლო რძალი დედამთილის
წინააღმდეგ.
54 მან ასევე უთხრა ხალხს:
როცა იხილავთ ღრუბელს,
რომელიც დასავლეთიდან
ამოდის, მაშინვე ამბობთ:
წვიმა მოდის; და ასეც არის.
55 და როცა იხილავთ
სამხრეთის ქარს, რომ
უბერავს, ამბობთ: სიცხე
იქნება; და ხდება.
56 თვალთმაქცებო, თქვენ
შეგიძლიათ განასხვავოთ
ცისა და მიწის სახე; მაგრამ
როგორ არის, რომ ამ დროს ვერ
ხვდებით?
57 დიახ, და რატომ არ განსაჯეთ
თქვენგან, რა არის სწორი?
58 როცა შენს
მოწინააღმდეგესთან ერთად
წახვალ მაგისტრატთან,
რადგან გზაზე ხარ,
მონდომება გამოიჩინე, რომ
განთავისუფლდე მისგან; რომ
მოსამართლესთან არ
მიგიყვანოს, მოსამართლემ
ოფიცერს არ გადაგცეს და
ოფიცერმა ციხეში არ
ჩაგაგდოს.
59 გეუბნებით, არ წახვალ
იქამდე, სანამ არ გადაიხდი
ბოლო ტკიპს.

თავი 13

1 იმ დროს იყვნენ ზოგიერთები,
რომლებმაც უთხრეს მას
გალილეელთა შესახებ,
რომელთა სისხლი პილატემ
შეურია მათ
მსხვერპლშეწირვას.
2 და მიუგო იესომ და უთხრა
მათ: გგონიათ, რომ ეს
გალილეელები ყველა
გალილეველზე მეტად
ცოდვილნი იყვნენ, რადგან
ასეთი რამ განიცადეს?
3 გეუბნებით: არა, მაგრამ თუ
არ მოინანიებთ, ყველანი
ასევე დაიღუპებით.
4 ან ის თვრამეტი, რომლებზეც
სილოამში კოშკი დაეცა და
დახოცეს, გგონიათ, რომ ისინი
იერუსალიმში მცხოვრებ

ყველა ადამიანზე მეტად
ცოდვილნი იყვნენ?
5გეუბნებით:არა,მაგრამ,თუ
არ მოინანიებთ,ყველა ასევე
დაიღუპებით.
6მან ეს იგავიც თქვა;ერთ
კაცს ლეღვის ხე ჰქონდა
დარგული თავის ვენახში;და
მოვიდა და ეძებდა ნაყოფი
მასზე და ვერა ჰპოვა.
7მაშინ უთხრა მან თავისი
ვენახის შემმცველს:აჰა,ეს
სამი წელია მოვდივარ ამ
ლეღვის ნაყოფის მოსაძებნად
და ვერ ვპოულობ;რატომ
იტვირთება იგი მიწაზე?
8მან კი მიუგო და უთხრა მას:
უფალო,თავი დაანებე ამას
წელსაც,სანამ არ ამოთხარე
და გამოვიყარო.
9და თუ ნაყოფს გამოიღებს,
კარგია,და თუ არა,მაშინ
მოჭრით მას.
10და ასწავლიდა ერთ
სინაგოგაში შაბათს.
11და,აჰა,იყო ქალი,რომელსაც
თვრამეტი წლის
განმავლობაში ჰქონდა
უძლურების სული და ერთად
იყო დახრილი და ვერანაირად
ვერ ამაღლდა.
12და ვითარცა იხილა იგი იესუ,
მოუწოდა მას და ჰრქუა მას:
დედაკაცო,განთავისუფლებულ
ხარ უძლურებისგან.
13და დაადო ხელები მასზე და
მყისვე გასწორდა და
ადიდებდა ღმერთს.
14.უპასუხა სინაგოგის
წინამძღოლმა აღშფოთებით,
რადგან იესომ განკურნა
შაბათს,და უთხრა ხალხს:
ექვსი დღეა,როცა
ადამიანებმა უნდა იმუშაონ;
შაბათის დღე.
15მაშინ უფალმა მიუგო მას და
უთხრა:თვალთმაქცო,განა
ყოველი თქვენგანი შაბათს არ
იხსნის თავის ხარს ან ვირს
სადგომიდან და არ მიჰყავს
სარწყავად?
16და ეს ქალი,რომელიც არის
აბრაამის ასული,რომელიც
სატანამ შებოჭა,აჰა,ამ
თვრამეტი წლის
განმავლობაში,არ უნდა
განთავისუფლდეს ამ
კავშირისგან შაბათს?
17და როცა ეს თქვა,შერცხვნენ
ყველა მისი მოწინააღმდეგე
და მთელი ხალხი გაიხარა მის
მიერ გაკეთებული ყველა
დიდებით.
18მაშინ თქვა:რას ჰგავს
ღვთის სასუფეველი?და რით
დავამსგავსო?
19ეს ჰგავს მდოგვის
მარცვალს,რომელიც აიღო
ადამიანმა და ჩაყარა თავის
ბაღში;და გაიზარდა და
გააჩინა დიდი ხე;და ცის
ფრინველები დაბინავდნენ
მის ტოტებში.
20და კვლავ თქვა:რას
ვამსგავსო ღვთის
სასუფეველი?
21საფუარს ჰგავს,რომელიც
ქალმა აიღო და სამ ღვეზელ
ფქვილში დამალა,სანამ
მთელი არ გაფუვდებოდა.
22და დადიოდა ქალაქებსა და
სოფლებში,ასწავლიდა და
მიდიოდა იერუსალიმისკენ.
23მაშინ ერთმა უთხრა მას:
უფალო,ცოტანი არიან
გადარჩენილები?და უთხრა
მათ:
24ეცადეთ შეხვიდეთ სრუტე
კარიბჭით,რადგან ბევრი,
გეუბნებით თქვენ,შეეცდება
შესვლას და ვერ შეძლებს.
25როცა ერთხელ სახლის
პატრონი ადგება და მიკეტავს
კარს,და დაიწყებთ გარეთ
დგომას და კარზე კაკუნს და
იტყვით:უფალო,უფალო,
გაგვიხსენი;და ის
გიპასუხებს და გეტყვის:არ
გიცნობ,საიდან ხარ.
26მაშინ დაიწყებ იმის თქმას:
ჩვენ ვჭამეთ და ვსვამდით
შენს წინაშე და შენ
ასწავლიდი ჩვენს ქუჩებში.
27მაგრამ ის იტყვის:
გეუბნებით თქვენ,არ
გიცნობთ,საიდან ხართ;წადით
ჩემგან,ყველანი ურჯულოების
მოქმედნო.
28იქნება ტირილი და კბილთა
ღრჭენა,როცა იხილავთ
აბრაამს,ისააკს,იაკობს და
ყველა წინასწარმეტყველს
ღვთის სასუფეველში და თქვენ
თვითონ გამოძევებულნი.
29და მოვლენ ისინი
აღმოსავლეთიდან,
დასავლეთიდან,
ჩრდილოეთიდან და
სამხრეთიდან და დასხდებიან
ღვთის სასუფეველში.
30და,აჰა,არიან
უკანასკნელნი,რომლებიც
იქნებიან პირველი,და არიან

პირველები, რომლებიც
იქნებიან უკანასკნელნი.
31 იმავე დღეს მოვიდნენ
ზოგიერთი ფარისეველი და
უთხრეს მას: გამოდი და წადი
აქედან, რამეთუ ჰეროდე
მოგკლავს.
32 და უთხრა მათ: წადით და
უთხარით იმ მელას: აჰა, მე
ვდევნი ეშმაკებს და ვკურნავ
დღეს და ხვალ, და მესამე დღეს
ვიქნები სრულყოფილი.
33 მიუხედავად ამისა, მე უნდა
ვიარო დღეს, ხვალ და
მომდევნო დღეს, რადგან არ
შეიძლება
წინასწარმეტყველი
დაიღუპოს იერუსალიმიდან.
34 იერუსალიმე, იერუსალიმე,
რომელიც კლავ
წინასწარმეტყველებს და
ჩაქოლავ შენთან
მოგზავნილებს; რამდენჯერ
ვისურვებდი შენი შვილების
შეკრებას, როგორც ქათამი
აგროვებს თავის შვილებს
ფრთების ქვეშ, მაგრამ თქვენ
არ ისურვებდით!
35 აჰა, შენი სახლი შენთვის
მიტოვებული დაგრჩა: და
ჭეშმარიტად გეუბნებით, ვერ
მინახავ, სანამ არ დადგება
დრო, როცა არ იტყვი:
კურთხეულია მომავალი უფლის
სახელით.

თავი 14

1 და იყო ასე, როცა შევიდა ერთ-
ერთი მთავარი ფარისევლის
სახლში პურის საჭმელად
შაბათს, და უყურეს მას.
2 და, აჰა, იყო მის წინაშე
ვიღაც კაცი, რომელსაც
ჰქონდა წვეთი.
3 მიუგო იესომ იურისტებს და
ფარისევლებს და უთხრა:
ნებადართულია თუ არა
განკურნება შაბათს?
4 და გაჩუმდნენ. და წაიყვანა
იგი და განკურნა იგი და
გაუშვა;
5 მიუგო მათ და უთხრა: რომელ
თქვენგანს უნდა ჩავარდეს
ვირი ან ხარი ორმოში და
მაშინვე არ გამოიყვანს მას
შაბათს?
6 და მათ ვერ უპასუხეს მას
ამ საკითხებზე.
7 და მოუტანა იგავი
დაბარებულებს, როცა აღნიშნა,
როგორ არჩევდნენ მთავარ
ოთახებს; ეუბნებოდა მათ,
8 როცა ვინმე ქორწილში
დაგიბარებენ, არ დაჯდე
მაღალ ოთახში; რომ შენზე
უფრო პატიოსანი კაცი არ
იყოს მოწოდებული მისგან;
9 და ის, ვინც გეუბნებოდა შენ
და მას, მოდის და გეტყვის:
მიეცი ამ კაცს ადგილი; და
სირცხვილით იწყებ ყველაზე
დაბალი ოთახის აღებას.
10 მაგრამ როცა დაგიბარებენ,
წადი და დაჯექი ქვედა
ოთახში; რომ როცა მოვა ის,
ვინც გეუბნება, გეტყვის:
მეგობარო, მაღლა ადი, მაშინ
თაყვანი სცემ შენთან ერთად
მსხდომთ.
11 რადგან ვინც ამაღლებს
თავს, დამცირდება; და ვინც
თავს დაიმდაბლებს,
ამაღლდება.
12 მაშინ უთხრა მასაც, ვინც
მას აკურთხა: როცა სადილს ან
ვახშამს ამზადებ, ნუ
დაუძახი შენს მეგობრებს,
არც შენს ძმებს, არც შენს
ნათესავებს და არც შენს
მდიდარ მეზობლებს; რომ არ
მოგთხოვონ და საზღაური
მოგცეს.
13 მაგრამ როცა დღესასწაულს
მოაწყობ, დაუძახე ღარიბებს,
დასახიჩრებს, კოჭლებს,
ბრმას.
14 და კურთხეული იქნები;
რამეთუ ვერ მოგაგებენ შენ,
რამეთუ მართალთა
აღდგომისას მიიღებ
საზღაურს.
15 და როცა ერთმა მათგანმა,
ვინც მასთან ერთად იჯდა,
ესმოდა, უთხრა მას: ნეტარია
ის, ვინც ჭამს პურს ღვთის
სასუფეველში.
16 მაშინ უთხრა მას: ერთმა
კაცმა დიდი ვახშამი გამართა
და ბევრს უბრძანა.
17 და გაგზავნა თავისი
მსახური ვახშმის დროს, რათა
ეთქვა დაბარებულებს: მოდი;
რადგან ყველაფერი მზად არის.
18 და ყველამ ერთი თანხმობით
დაიწყეს გამართლება.
პირველმა უთხრა მას: მე
ვიყიდე მიწა და უნდა წავიდე
და ვნახო.
19 და მეორემ თქვა: მე ვიყიდე
ხუთი უღელი ხარი და
მივდივარ მათ
შესამოწმებლად;

20 და მეორემ თქვა: ცოლი
შევიყვანე და ამიტომ ვერ
მოვალ.
21 მივიდა ის მსახური და
აუწყა ეს ყველა ფერი თავის
ბატონს. მაშინ სახლის
პატრონმა განრისხებულმა
უთხრა თავის მსახურს:
სასწრაფოდ გამოდი ქალაქის
ქუჩებსა და ბილიკებში და
შემოიყვანე აქ ღარიბები,
დასახიჩრებულები, სნეულები
და ბრმები.
22 და თქვა მსახურმა: უფალო,
როგორც უბრძანე, ისე
შესრულდა, და მაინც არის
ადგილი.
23 და უთხრა უფალმა მსახურს:
გამოდი გზებზე და ღობეებზე
და აიძულე შევიდნენ, რათა
ჩემი სახლი აივსოს.
24 რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ არც ერთი იმ კაცთაგანი,
ვინც იყო დაპატიჟებული, არ
გასინჯავს ჩემს ვახშამს.
25 და მიდიოდა მასთან დიდი
ხალხი; და ის შებრუნდა და
უთხრა მათ:
26 თუ ვინმე მოდის ჩემთან და
არ სძულს თავისი მამა, დედა,
ცოლი, შვილები, ძმები და დები,
დიახ და საკუთარი სიცოცხლეც,
ის ვერ იქნება ჩემი მოწაფე.
27 და ვინც არ ატარებს თავის
ჯვარს და არ გამომყვება, ვერ
იქნება ჩემი მოწაფე.
28 რადგან რომელი თქვენგანი
აპირებს კოშკის აშენებას,
ჯერ არ ზის და არ ითვლის
საფასურს, აქვს თუ რა
საკმარისი მის
დასასრულებლად?
29 რათა მას შემდეგ, რაც მან
საფუძველი ჩაუყარა და ვერ
შეძლოს მისი დასრულება,
ყველა, ვინც მას ხედავს, არ
დაიწყოს მისი დაცინვა,
30 თქვა: ამ კაცმა დაიწყო
მშენებლობა და ვერ დაასრულა.
31 ან რომელი მეფე, რომელიც
აპირებს სხვა მეფეს ომს, ჯერ
არ დაჯდება და არ
ელაპარაკება, შეძლებს თუ
არა ათი ათასით შეხვდეს მას,
ვინც მის წინააღმდეგ მოდის
ოცი ათასით?
32 ანდა, სანამ მეორე ჯერ
კიდევ შორს არის, ის
აგზავნის ელჩს და სურს
მშვიდობის პირობები.
33 ასევე, ვინც თქვენგანი
იქნება, ვინც არ მიატოვებს
ყველაფერს, რაც აქვს, ვერ
იქნება ჩემი მოწაფე.
34 მარილი კარგია, მაგრამ თუ
მარილს სურნელი დაკარგა,
რითი უნდა იყოს სანელებელი?
35 ის არც მიწისთვისაა
ვარგისი და არც
ნაგლეჯისთვის; მაგრამ
კაცებმა გააძევეს იგი.
ვისაც ყურები აქვს
მოსასმენად, მოისმინოს.

თავი 15

1 მაშინ მიუახლოვდნენ მას
ყველა მებაჟე და ცოდვილი
მის მოსასმენად.
2 ფარისევლები და
მწიგნობარნი დრტვინავდნენ
და ამბობდნენ: ეს ცოდვილებს
იღებს და მათთან ერთად ჭამს.
3 და უთხრა მათ ეს იგავი და
უთხრა:
4 რომელი თქვენგანი,
რომელსაც ჰყავს ასი ცხვარი,
თუ დაკარგავს მათგან ერთს,
არ დატოვებს
ოთხმოცდაცხრამეტს
უდაბნოში და არ მიჰყვება
დაკარგულის, სანამ არ
იპოვის?
5 და როცა იპოვა, მხრებზე
დადებს გახარებულს.
6 და როცა ის სახლში მოდის,
მოუწოდებს თავის
მეგობრებსა და მეზობლებს და
უთხრა მათ: იხარეთ ჩემთან
ერთად; რადგან ვიპოვე ჩემი
დაკარგული ცხვარი.
7 მე გეუბნებით თქვენ, რომ
ასევე სიხარული იქნება
ზეცაში ერთი ცოდვილის გამო,
რომელიც მოინანიებს, უფრო
მეტი, ვიდრე
ოთხმოცდაცხრამეტი მართალი,
რომელთაც არ სჭირდებათ
მონანიება.
8 ან რომელი ქალი, რომელსაც
აქვს ათი ვერცხლი, თუ ერთი
ცალი დაკარგა, არ ანთებს
სანთელს, არ წმენდს სახლს და
გულმოდგინედ არ ეძებს,
სანამ იპოვის?
9 და როცა იპოვა, უხმობს
თავის მეგობრებს და
მეზობლებს და ეუბნება:
იხარეთ ჩემთან ერთად;
რადგან ვიპოვე ის ნაჭერი,
რომელიც დავკარგე.
10 ანალოგიურად, მე
გეუბნებით თქვენ, არის
სიხარული ღმერთის

ანგელოზების თანდასწრებით
ერთი ცოდვილის გამო,
რომელიც ინანიებს.
11 და თქვა: ერთ კაცს ჰყავდა
ორი ვაჟი:
12 და მათგან უმცროსმა უთხრა
მამას: მამაო, მომეცი
საქონლის ნაწილი, რომელიც
დამეკარგება. და დაჰყო მათ
თავისი ცხონება.
13 და არც ისე ბევრი დღის
შემდეგ, რაც უმცროსმა ვაჟმა
შეკრიბა ყველა და
გაემგზავრა შორეულ
ქვეყანაში და იქ გააფუჭა
თავისი ქონება მღელვარე
ცხოვრებით.
14 და როდესაც მან გაატარა
ყველაფერი, გაჩნდა ძლიერი
შიმშილი იმ ქვეყანაში; და
მან დაიწყო გაჭირვება.
15 წავიდა და შეუერთდა იმ
ქვეყნის მოქალაქეს; და
გაგზავნა იგი თავის
მინდვრებში ღორების
გამოსაკვებად.
16 და მას სურდა, რომ აევსო
მუცელი ღორებით, რომლებსაც
ჭამდნენ და არავინ მისცა
მას.
17 და როცა მოვიდა თავში, თქვა:
მამაჩემის რამდენ
დაქირავებულს აქვს პური
საკმარისი და შესანახი, მე
კი შიმშილით დავიღუპები!
18 ავდგები, წავალ
მამაჩემთან და ვეტყვი:
მამაო, შევცოდე ზეცას და
შენს წინაშე,
19 და აღარ ვარ ღირსი,
ვიწოდებოდე შენს ძედ:
გამხადე შენს დაქირავებულ
მსახურად.
20 და ადგა და მივიდა
მამასთან. მაგრამ როდესაც
ის ჯერ კიდევ შორს იყო,
დაინახა იგი მამამისმა და
შეიბრალა, გაიქცა, დაეცა
კისერზე და აკოცა.
21 და ჰრქუა მას ძემან: მამაო,
ვცოდე ცასა და შენს წინაშე
და ღირსი აღარ ვარ
ვიწოდებოდე შენი ძე.
22 მამამ უთხრა თავის
მსახურებს: გამოიტანეთ
საუკეთესო სამოსელი და
ჩაიცვით; და ხელზე ბეჭედი და
ფეხზე ფეხსაცმელი:
23 და მოიყვანეთ აქ მსუქანი
ხბო და დაკალით; და ვჭამოთ და
ვიმხიარულოთ:
24 რადგან ეს ჩემი შვილი
მკვდარი იყო და კვლავ
ცოცხალია; დაიკარგა და
იპოვეს. და მათ დაიწყეს
მხიარულება.
25 ახლა მისი უფროსი ვაჟი იყო
მინდორში და როცა მივიდა და
მიუახლოვდა სახლს, ისმოდა
მუსიკა და ცეკვა.
26 და დაუძახა ერთ მსახურს და
ჰკითხა, რას ნიშნავდა ეს.
27 და უთხრა მას: მოვიდა შენი
ძმა; და მამაშენმა მოკლა
მსუქანი ხბო, რადგან
ჯანმრთელად მიიღო იგი.
28 და განრისხდა და არ სურდა
შესვლა, ამიტომ გამოვიდა
მამამისი და ევედრებოდა მას.
29 მან მიუგო მამას და უთხრა:
აჰა, ამდენი წელია მე
გემსახურები და არასდროს
ვარღვევ შენს მცნებას,
მაგრამ შენ არასოდეს მომეცი
შვილი, რომ გავმხიარულდე
ჩემს მეგობრებთან.
30 მაგრამ როგორც კი მოვიდა
ეს შენი ვაჟი, რომელმაც
შეჭამა შენი ცხოვრება
მეძავებთან, შენ მოკალი
მისთვის მსუქანი ხბო.
31 და უთხრა მას: შვილო, მუდამ
ჩემთან ხარ და რაც მაქვს,
შენია.
32 გვქონდა სიამოვნება და
სიხარული, რადგან ეს შენი
ძმა მოკვდა და გაცოცხლდა; და
დაიკარგა და იპოვეს.

თავი 16

1 და უთხრა თავის მოწაფეებს:
იყო ერთი მდიდარი კაცი,
რომელსაც ჰყავდა მმართველი;
და იგივე დაბრალეს მას, რომ
მან გააფუჭა თავისი
საქონელი.
2 და დაუძახა მას და უთხრა:
როგორ მესმის ეს შენგან?
მიეცი ანგარიში შენი
მეურვეობის შესახებ; რადგან
შეიძლება აღარ იყო
მმართველი.
3 მაშინ მეურვემ თავის თავში
თქვა: რა ვქნა? რამეთუ
უფლის წული ჩემგან წართმევს
მეურვეობას: მე არ შემიძლია
ამოთხრა; ვეხვეწო მრცხვენია.
4 გადაწყვეტილი მაქვს, რა
ვქნა, რომ, როცა
მმართველობიდან
გამიშვებენ, მიმიღონ
თავიანთ სახლებში.

5 და უძახა თავისი ბატონის
ყოველი მოვალე და უთხრა
პირველს: რამდენი გმართებს
ჩემს ბატონს?
6 და თქვა: ასი საზომი ზეთი. და
უთხრა მას: აიღე შენი
ანგარიში, და ჯექი სასწრაფოდ
და დაწერე ორმოცდაათი.
7 მაშინ უთხრა სხვას: და
რამდენი გმართებს? მან თქვა:
ასი საზომი ხორბალი. და
უთხრა მას: აიღე შენი
კუპიურა და დაწერე ოთხმოცი.
8 და უფალმა შეაქო უსამართლო
მმართველი, რადგან ბრძნულად
მოიქცა, რადგან ამქვეყნიური
შვილები თავიანთ თაობაში
უფრო გონიერები არიან,
ვიდრე სინათლის შვილები.
9 და მე გეუბნებით თქვენ:
დაუმეგობრდით მამონს
უსამართლობის; რომ, როცა
მარცხდებით, მიგიღონ
მარადიულ საცხოვრებლებში.
10 უმცირესში ერთგული,
ბევრშიც ერთგულია;
11 ამიტომ, თუ თქვენ არ იყავით
ერთგული უსამართლო მამონში,
ვინ დააჯერებს თქვენს
ნამდვილ სიმდიდრეს?
12 და თუ არ იყავით ერთგული
იმაში, რაც სხვისია, ვინ
მოგცემთ იმას, რაც თქვენია?
13 ვერც ერთი მსახური ვერ
ემსახურება ორ ბატონს: ან
ერთს სძულს და მეორეს
შეიყვარებს; თორემ ერთს
მოეკიდება და მეორეს
შეურაცხყოფს. თქვენ არ
შეგიძლიათ ემსახუროთ
ღმერთს და მამონს.
14 და ფარისევლებმაც,
რომელნიც ანგარები იყვნენ,
ესმოდნენ ყოველივე ეს და
დასცინოდნენ მას.
15 და უთხრა მათ: თქვენ ხართ
ისინი, ვინც თავს იმართლებთ
ადამიანთა წინაშე; მაგრამ
ღმერთმა იცის თქვენი გულები,
რადგან ადამიანთა შორის
დიდად პატივცემული
სისაძაგლეა ღვთის წინაშე.
16 რჯული და
წინასწარმეტყველები
იყვნენ იოანემდე: მას
შემდეგ იქადაგება ღვთის
სასუფეველი და ყოველი
ადამიანი იჭრება მასში.
17 და უფრო ადვილია ცისა და
მიწის გავლა, ვიდრე რჯულის
ერთი პუნქტის ჩავარდნა.
18 ვინც გაათავისუფლებს
თავის ცოლს და სხვას
შეირთავს, მრუშობს;
19 იყო ერთი მდიდარი კაცი,
იასამნისფერი და ძვირფასი
თეთრეული შემოსილი და
ყოველდღე მდიდრულად
საზრდოობდა.
20 და იყო ერთი მათხოვარი,
სახელად ლაზარე, რომელიც
მის კარიბჭესთან იყო
და წოლილი წყლულებით სავსე.
21 და სურდა თიკვებებოდნენ
მდიდრის სუფრიდან
ჩამოვარდნილი ნამცხვრებით:
უფრო მეტიც მოვიდნენ
ძაღლები და აკოცეს წყლულები.
22 და იყო ასე, რომ მათხოვარი
მოკვდა და ანგელოზებმა
წაიყვანეს აბრაამის წიაღში:
მოკვდა მდიდარი კაციც და
დაკრძალეს;
23 და ჯოჯოხეთში ასწია
თვალები, ტანჯვაში მყოფი, და
შორიდან დაინახა აბრაამი და
ლაზარე მის წიაღში.
24 მან შესძახა და თქვა: მამაო
აბრაამ, შემიწყალე მე და
გამოგზავნე ლაზარე, რათა
თითის წვერი წყალში
ჩავარდეს და ენა გამიგრილოს;
რამეთუ ვიტანჯები ამ
ცეცხლში.
25 მაგრამ აბრაამმა თქვა:
შვილო, გაიხსენე, რომ შენ
სიცოცხლეში მიიღე შენი
სიკეთე, ისევე როგორც
ლაზარემ ბოროტება;
26 და ამ ყველაფრის გარდა,
ჩვენსა და თქვენს შორის
არის დიდი უფსკრული
და ფიქსირებული: ასე რომ,
ისინი, ვინც აქედან
თქვენთან უნდა გადავიდნენ,
არ შეუძლიათ; ვერც ჩვენთან
გადადიან, ეს იქიდან
მოვიდოდა.
27 მაშინ მან თქვა: ამიტომ
გევედრები, მამაო, რომ
გამოგზავნო იგი მამაჩემის
სახლში.
28 რადგან ხუთი ძმა მყავს;
რათა მან დაამტკიცოს მათ,
რათა ისინიც არ მოვიდნენ ამ
ტანჯვის ადგილზე.
29 უთხრა მას აბრაამმა: ჰყავთ
მოსე და წინასწარმეტყველნი;
დაე მათ მოისმინონ ისინი.
30 და მან თქვა: არა, მამაო
აბრაამ, მაგრამ თუ ვინმე
მივა მათთან მკვდრეთით,
მოინანიებენ.

31 და უთხრა მას:თუ არ
მოისმენენ მოსეს და
წინასწარმეტყველებს,არც
დაარწმუნებენ,თუნდაც ერთი
მკვდრეთით აღდგეს.

თავი 17

1 მაშინ უთხრა მოწაფეებს:
შეუძლებელია,რომ დანაშაული
მოვიდეს,მაგრამ ვაი მას,
ვისი მეშვეობითაც ისინი
მოვლენ!
2 მისთვის სჯობდა წისქვილის
ქვა ჩამოეკიდებინათ
კისერზე და ჩაეგდოთ ზღვაში,
ვიდრე ერთი ამ პატარადან
შეურაცხყოთ.
3 გაუფრთხილდით საკუთარ
თავს:თუ შენი ძმა გცოდავს
შენს წინააღმდეგ,
უსაყვედურე მას;და თუ
მოინანიებს,აპატიე.
4 და თუ ის შეცოდავს შენზე
დღეში შვიდჯერ,და შვიდჯერ
შემობრუნდება შენთან და
გეტყვის:ვნანობ;შენ აპატიე
მას.
5 და უთხრეს მოციქულებმა
უფალს:გაგვიმრავლე რწმენა.
6 და უფალმა თქვა:მდოგვის
მარცვლისავით რწმენა რომ
გქონდეთ,შეგეძლოთ ეთქვათ
ამ სიკამის ხეს:ამოგლიჯე
ფესვით და დარგეს ზღვაში;და
ის უნდა დაგემორჩილოს.
7 მაგრამ რომელი თქვენგანი
ჰყავს მსახურს,რომელიც
ხვნას ან საქონელს
მწყემსავს,ეუბნება მას,
როცა ის მინდვრიდან მოვა,
წადი და დაჯექი საჭმელად?
8 და არ ეტყვის მას:მოამზადე,
რითაც ვისაუზმებ,შემოიხვიე
და მემსახურე,სანამ არ ვჭამ
და დავლევ;და მერე ჭამ და
სვამ?
9 მადლობას უხდის იმ მსახურს
იმის გამო,რომ შეასრულა ის,
რაც მას უბრძანა?მე არ ვყრი.
10 ასევე თქვენც,როცა
შეასრულებთ ყველაფერს,რაც
გიბრძანეთ,თქვით:ჩვენ
უსარგებლო მონები ვართ;
11 და იყო ასე,როცა
იერუსალიმში მიდიოდა,
გაიარა სამარიასა და
გალილეას შუა.
12 და როცა შევიდა ერთ
სოფელში,შეხვდა მას ათი
კეთროვანი კაცი,რომლებიც
შორს იდგნენ.
13 და აიღეს ხმა და თქვეს:იესო,
მოძღვარო,შეგვიწყალე ჩვენ.
14 და როცა დაინახა ისინი,
უთხრა მათ:წადით,ეჩვენეთ
თავი მღვდლებს.და იყო ასე,
რომ წავიდნენ,განიწმინდნენ.
15 და ერთმა მათგანმა,როცა
იხილა,რომ განიკურნა,
შებრუნდა და დიდი ხმით
ადიდებდა ღმერთს.
16 და პირქვე დაემხო მის
ფეხებთან და მადლი შესწირა
მას,და იყო სამარიელი.
17 მიუგო იესუ და ჰრქუა:განა
ათი განიწმიდა?მაგრამ სად
არიან ცხრა?
18 ვერ მოიძებნა,რომ
დაბრუნდა ღვთის სადიდებლად,
გარდა ამ უცხოსა.
19 და უთხრა მას:ადექი,წადი;
20 და როცა სთხოვეს
ფარისევლებს,როდის
მოვიდოდა ღვთის სასუფეველი,
მიუგო მათ და უთხრა:ღვთის
სასუფეველი არ მოვა
დაკვირვებით.
21 არც იტყვიან:აი აქ!ან,აი,იქ!
რადგან,აჰა,ღმერთის
სასუფეველი შენშია.
22 და უთხრა მოწაფეებს:მოვა
დღეები,როცა გსურს იხილო
კაცის ძის ერთი დღე და ვერ
იხილო.
23 და გეტყვიან:ნახე აქ;ან,
ნახე იქ:არ წახვიდე მათ და არ
გაჰყვე მათ.
24 რადგან როგორც ელვა,
რომელიც ანათებს ცის ერთი
ნაწილიდან,ანათებს ცის
ქვეშ მეორე ნაწილამდე;ასე
იქნება კაცის ძეც თავის
დროზე.
25 მაგრამ ჯერ ბევრი რამ უნდა
განიცადოს და ამ თაობისგან
უარყოფილი იყოს.
26 და როგორც იყო ნოეს
დღეებში,ასევე იქნება
კაცის ძის დღეებშიც.
27 ისინი ჭამდნენ,სვამდნენ,
ცოლებს იღებდნენ,ცოლად
იღებდნენ იმ დღემდე,სანამ
ნოე კიდობანში არ შევიდა და
წარღვნა მოვიდა და ყველა
გაანადგურა.
28 ისევე,როგორც ლოტის
დღეებში;ჭამდნენ,სვამდნენ,
ყიდულობდნენ,ყიდდნენ,
დარგეს,აშენებდნენ;
29 მაგრამ იმ დღეს,როცა ლოტი
გამოვიდა სოდომიდან,
ზეციდან ცეცხლი და გოგირდის

წვიმა მოვიდა და ყველა
გაანადგურა.
30ასე იქნება იმ დღეს,როცა
კაცის ძე გამოცხადდება.
31იმ დღეს,ვინც სახლის თავზე
იქნება და მისი ნივთები
სახლში,არ ჩამოვიდეს
წასაღებად;და ვინც
მინდორშია,ასევე არ
დაბრუნდეს უკან.
32გაიხსენე ლოტის ცოლი.
33ვინც შეეცდება თავისი
სიცოცხლის გადარჩენას,
დაკარგავს მას;და ვინც
დაკარგავს თავის სულს,
შეინარჩუნებს მას.
34გეუბნებით თქვენ,იმ ღამეს
ორი კაცი იქნება ერთ
საწოლში;ერთი წაიღება და
მეორე დარჩება.
35ორი ქალი ერთად დაფქვავენ;
ერთი წაიღეს და მეორე
დატოვეს.
36ორი კაცი იქნება მინდორში;
ერთი წაიღეს და მეორე
დატოვეს.
37მიუგეს და უთხრეს მას:სად,
უფალო?და უთხრა მათ:სადაც
არ უნდა იყოს სხეული,იქ
შეიკრიბებიან არწივები.

თავი 18

1და მან უთხრა მათ იგავი ამ
მიზნით,რომ ადამიანებმა
მუდამ უნდა ილოცონ და არ
დაიღალონ;
2ამბობდა:იყო ქალაქში
მსაჯული,რომელსაც არ
ეშინოდა ღვთისა და არც
ადამიანზე სცემდა
ყურადღებას.
3და იყო ქვრივი იმ ქალაქში;
და მივიდა მასთან და უთხრა:
შური იძიე ჩემს
მოწინააღმდეგეზე.
4და არ სურდა ცოტა ხნით,
მაგრამ შემდეგ თქვა თავის
თავში:თუმცა მე არ მეშინია
ღმერთის და არც ადამიანის
მზრუნველობა;
5მაგრამ რადგან ეს ქვრივი
მაწუხებს,შურს ვიძიებ მას,
რომ მისი მუდმივი მოსვლით
არ დამღალოს.
6და თქვა უფალმა:ისმინე,რას
ამბობს უსამართლო მსაჯული.
7და განა ღმერთი არ იძიებს
შურს საკუთარ რჩეულების,
რომლებიც დღედაღამ
ღაღადებენ მას,მიუხედავად
იმისა,რომ დიდხანს ითმენს
მათ?
8გეუბნებით,რომ მალე შურს
იძიებს მათზე.მაგრამ,როცა
მოვა კაცის ძე,იპოვის
რწმენას დედამიწაზე?
9და უთხრა ეს იგავი
ზოგიერთებს,რომლებსაც
სჯეროდათ,რომ მართალნი
იყვნენ და სხვებს
ეზიზღებოდნენ:
10ორი კაცი ავიდა ტაძარში
სალოცავად;ერთი ფარისეველი,
მეორე კი მებაჟე.
11ფარისეველი იდგა და ასე
ლოცულობდა თავის თავში:
ღმერთო,გმადლობ შენ,რომ არ
ვარ სხვა ადამიანების
მსგავსად,მძარცველები,
უსამართლონი,მრუშები ან
თუნდაც ეს მებაჟე.
12კვირაში ორჯერ ვმარხულობ,
მეათედს ვიძლევი იმით,რაც
მაქვს.
13და მებაჟე,რომელიც შორს
იდგა,არ სურდა ზეცისკენ
აეწია თვალები,არამედ
მკერდზე დაარტყა და თქვა:
ღმერთო შემიწყალე მე
ცოდვილი.
14გეუბნებით თქვენ:ეს კაცი
სხვაზე მეტად გამართლებული
ჩავიდა თავის სახლში,
რადგან ყოველი,ვინც თავს
აიმაღლებს,დამცირდება;და
ვინც თავს დაიმდაბლებს,
ამაღლდება.
15და მოიყვანეს მასთან
ჩვილებიც,რათა შეხებოდა
მათ,მაგრამ,როცა იხილეს ეს
მისმა მოწაფეებმა,
უსაყვედურეს ისინი.
16მაგრამ იესომ მოუწოდა მათ
და უთხრა:ნება მიეცით
ბავშვებს ჩემთან მოვიდნენ
და ნუ აკრძალავთ მათ,რადგან
ასეთთა ღვთის სასუფეველი.
17ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ,ვინც პატარა
ბავშვივით არ მიიღებს ღვთის
სასუფეველს,არ შევა მასში.
18ჰკითხა მას ერთმა
ხელმწიფემ და უთხრა:კეთილო
მოძღვარო,რა ვქნა,რომ
დავიმკვიდრო საუკუნო
სიცოცხლე?
19და ჰრქუა მას იესუ:რად
მეძახი კეთილსა?არცერთი არ
არის კარგი,გარდა ერთი,ანუ
ღმერთი.
20შენ იცი მცნებები:არ
იმრუშო,არ მოკლა,არ მოიპარო,

ცრუმოწმე არ გამოავლინო,
პატივი ეცი მამას და დედას.
21 და მან თქვა: ეს ყველაფერი
ბავშვობიდან მაქვს დაცული.
22 ეს რომ მოისმინა იესომ,
უთხრა მას: მაგრამ ერთი
გაკლია: გაყიდე ყველაფერი,
რაც გაქვს და დაურიგე
ღარიბებს და გექნება საუნჯე
ზეცაში და მოდი, გამომყევი.
23 და ეს რომ მოისმინა, ძალიან
შეწუხდა, რადგან ძალიან
მდიდარი იყო.
24 და ვითარცა იხილა იესუ, რაჲ
იგი მწუხარე იყო, თქუა:
რაოდენ ძნელად შევიდეს
სიმდიდრის მქონენი ღმრთის
სასუფეველსა!
25 ვინაიდან აქლემი უფრო
ადვილია ნემსის ყუნწში
გასვლა, ვიდრე მდიდარი
შესვლა ღვთის სასუფეველში.
26 და მათ, ვინც ეს გაიგონეს,
თქვეს: მაშ, ვინ გადარჩება?
27 და მან თქვა: რაც
შეუძლებელია ადამიანებთან,
შესაძლებელია ღმერთთან.
28 მაშინ პეტრემ თქვა: აჰა,
ჩვენ ყველაფერი დავტოვეთ და
გამოგყევით.
29 და უთხრა მათ: ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: არავინ
დატოვა სახლი ან მშობლები,
ან ძმები, ან ცოლი ან შვილები
ღვთის სასუფევლისთვის.
30 ვინც არ მიიღებს
მრავალჯერ მეტს ამჟამს და
მომავალ ქვეყნიერებაში
მარადიულ სიცოცხლეს.
31 მაშინ მიიყვანა თორმეტნი
და უთხრა მათ: აჰა, ჩვენ
ავდივართ იერუსალიმში და
ყველაფერი, რაც დაწერილია
წინასწარმეტყველთა მიერ
კაცის ძის შესახებ,
აღსრულდება.
32 რადგან ის გადაეცემა
წარმართებს და დასცინიან,
ზიზღით ეპყრობიან და
აფურთხებენ.
33 და აწამებენ მას და
მოკლავენ და მესამე დღეს
აღდგება.
34 და მათ ვერაფერი გაიგეს
ამათგან; და ეს სიტყვა
დამალული იყო მათთვის და
არც იცოდნენ ნათქვამი.
35 და იყო ასე, რომ იერიხონთან
მიახლოებისას ერთი ბრმა
იჯდა გზის პირას და
ევედრებოდა:
36 და გაიგონა ხალხის გავლა,
მან ჰკითხა, რას ნიშნავდა ეს.
37 და უთხრეს მას, რომ იესო
ნაზარეველი გადის.
38 და შესძახა და თქვა: იესო,
დავითის ძეო, შემიწყალე მე.
39 და წინამძღოლნი
უსაყვედურეს მას, რაჲთა
გაჩუმდეს, მაგრამ უფრო
მეტად ღაღადებდა: დავითის
ძეო, შემიწყალე მე.
40 და დადგა იესუ და ბრძანა,
მიეყვანათ იგი, და როცა
მიუახლოვდა, ჰკითხა მას:
41 ამბობდა: რა გინდა, რომ
გაგიკეთო? მან კი თქვა: უფალო,
რომ მხედველობა მივიღო.
42 ჰრქუა მას იესუ: განიხილე,
შენმა რწმენამ გიხსნა.
43 და მყისვე აეხილა და
გაჰყვა მას და ადიდებდა
ღმერთს; და მთელი ხალხი, როცა
იხილა, ადიდებდა ღმერთს.

თავი 19

1 შევიდა იესო და გაიარა
იერიხოში.
2 და, აჰა, იყო ერთი კაცი,
სახელად ზაქე, რომელიც იყო
მებაჟეების შორის უფროსი და
ის მდიდარი იყო.
3 და ცდილობდა ენახა იესო,
ვინ იყო იგი; და არ შეეძლო
ბრესისთვის, რადგან ის
პატარა იყო.
4 და გაიქცა წინ და ავიდა
სიკომორზე მის სანახავად,
რადგან უნდა გაევლო იმ გზით.
5 და როცა მივიდა იესო იმ
ადგილას, აიხედა, დაინახა
იგი და უთხრა: ზაქე, იჩქარე და
ჩამოდი; რადგან დღეს შენს
სახლში უნდა დავრჩე.
6 და იჩქარა, ჩამოვიდა და
სიხარულით მიიღო იგი.
7 ეს რომ დაინახეს, ყველამ
დრტვინვა და თქვეს: წავიდა
სტუმრად ცოდვილთან.
8 და დადგა ზაქე და უთხრა
უფალს; აჰა, უფალო, ჩემი
საქონლის ნახევარს
ღარიბებს ვაძლევ; და თუ
ვინმეს რაიმე ცრუბრალდებით
წავართვი, ოთხგზის ვუბრუნებ
მას.
9 და უთხრა მას იესომ: დღეს
მოვიდა ხსნა ამ სახლში,
რადგან ისიც აბრაამის ძეა.
10 ვინაიდან ძე კაცისა
მოვიდა დაკარგულის
საძიებლად და გადასარჩენად.

11 და ეს რომ მოისმინეს,
და უმატა და წარმოთქვა იგავი,
რადგან ახლოს იყო
იერუსალიმთან და
ფიქრობდნენ,რომ ღვთის
სასუფეველი მაშინვე
გამოჩნდებოდა.
12 ამიტომ თქვა:ვიღაც
დიდგვაროვანი წავიდა
შორეულქვეყანაში,რათა
მიეღო სამეფო და
დაბრუნებულიყო.
13 და დაუძახა თავის ათ
მსახურს და გადასცა მათ ათი
გირვანქა და უთხრა მათ:
დაკავდით სანამ მოვალ.
14 მაგრამ მისმა
მოქალაქეებმა შეიძულეს იგი
და გაგზავნეს მას შემდეგ და
უთხრეს:არ გვეყოლება ეს
კაცი ჩვენზე გამეფდეს.
15 და იყო ასე,რომ როდესაც ის
დაბრუნდა,მეფობის მიღების
შემდეგ,მან ბრძანა,
გამოეძახებინათ მასთან ეს
მსახურები,რომლებსაც მან
ფული მისცა,რათა გაეგო,
რამდენი მოიპოვა თითოეულმა
ვაჭრობით.
16 მაშინ მოვიდა პირველი და
თქვა:უფალო,შენმა
გირვანქამ ათი გირვანქა
მოიპოვა.
17 და უთხრა მას:კარგი,კეთილო
მსახურო,რადგან ცოტაში
ერთგული იყავი,ათ ქალაქზე
გაქვს ძალაუფლება.
18 და მოვიდა მეორე და თქვა:
უფალო,შენმა გირვანქამ
ხუთი გირვანქა მოიპოვა.
19 მან ასევე უთხრა მას:შენც
ხუთ ქალაქში იყავი.
20 და სხვა მოვიდა და თქვა:
უფალო,აჰა,აქ არის შენი
გირვანქა,რომელიც
ხელსახოცში დავდე.
21 რადგან მეშინოდა შენი,
რადგან მკაცრი კაცი ხარ:
აიღე ის,რაც არ დადე და იმკის,
რაც არ დათესე.
22 და უთხრა მას:შენი პირით
განგსჯი,ბოროტო მონაო.შენ
იცოდი,რომ მკაცრი კაცი
ვიყავი,ვიღებდი იმას,რაც არ
დავდე და ვიმკი,რომ არ
დავთესე.
23 მაშ,რატომ არ გასცემ ჩემს
ფულს ბანკში,რომ ჩემი
მოსვლისას მე ვითხოვო ჩემი
ფული უზრდელობით?
24 და უთხრა იქ მდგომთ:აიღეთ
მისგან ფუნტი და მიეცით მას,
ვისაც აქვს ათი გირვანქა.
25 (და უთხრეს მას:უფალო,მას
ათი გირვანქა აქვს.)
26 რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ ყოველს,ვისაც აქვს,
მიეცემა;და ვისაც არა აქვს,
ისიც კი წაერთმევა.
27 მაგრამ ჩემი მტრები,
რომლებსაც არ სურდათ მათზე
მეფობა,მოიყვანეთ აქ და
დახოცეთ ისინი ჩემს წინაშე.
28 და ეს რომ თქვა,წინ წავიდა
და ავიდა იერუსალიმში.
29 და იყო ასე,როცა
მიუახლოვდა ბეთფაგეს და
ბეთანიას,ზეთისხილის მთაზე
წოდებულმთაზე,გაგზავნა
თავისი ორი მოწაფე,
30 ამბობდა:წადით თქვენს
წინაა ღმდეგ სოფელში;
რომელშიც შესვლისას იპოვით
შეკრულჩოჩორს,რომელზედაც
ჯერ არავინ იჯდა:გახსენით
და მოიტანეთ აქ.
31 და თუ ვინმე გკითხავთ:
რატომ ხსნით მას?ასე
უთხარით მას,რადგან უფალს
სჭირდება იგი.
32 და ისინი,ვინც გაგზავნეს,
წავიდნენ და აღმოაჩინეს,
როგორც მან უთხრა მათ.
33 და როცა ხსნიდნენ ჩოჩორს,
უთხრეს მათ პატრონებმა:
რატომ ხსნით ჩოჩორს?
34 და მათ თქვეს:უფალს
სჭირდება იგი.
35 და მიიყვანეს იგი
იესოსთან,და დააყარეს
სამოსი თავიანთი ჩოჩოზე და
დააყენეს იესო.
36 და ვითარცა იგი წავიდა,
გზად გაშალეს ტანსაცმელი.
37 და როდესაც ის მიუახლოვდა,
ახლაც კი,ზეთისხილის მთის
დაღმართზე,მოწაფეთა მთელმა
სიმრავლემ იწყო სიხარული და
დიდი ხმით ადიდებდა ღმერთს
ყველა ძლევამოსილი
საქმისთვის,რაც ნახეს;
38 ამბობდა:კურთხეული იყოს
უფლის სახელით მომავალი
მეფე:მშვიდობა ცაში და
დიდება მაღლობებში.
39 და ჰრქუა მას ზოგიერთმა
ფარისეველმა სიმრავლიდან:
მოძღვარო,გაკიცხე შენი
მოწაფეები.
40 და მან უპასუხა და უთხრა
მათ:გეუბნებით თქვენ,რომ თუ

ესენი გაჩუმდნენ, ქვები
მაშინვე წამოიძახებდნენ.
41 და როცა მიუახლოვდა, იხილა
ქალაქი და ატირდა მასზე.
42 ამბობდა: შენ რომ იცოდე,
თუნდაც შენს დღეს, ის, რაც
შენს მშვიდობას ეკუთვნის!
მაგრამ ახლა ისინი
დაიმალნენ შენს თვალებს.
43 რადგან დადგება დღეები,
როცა შენი მტრები თხრილს
მოგდებენ შენს ირგვლივ და
შემოგარტყავენ და ყოველი
მხრიდან შეგიცავენ,
44 და დაგდებს შენ მიწასთან
ერთად და შენს შვილებს
შენში; და არ დატოვებენ
შენში ქვას ქვაზე; რადგან
არ იცოდი შენი სტუმრობის
დრო.
45 და შევიდა ტაძარში და
დაიწყო იქ გამყიდველთა და
მყიდველთა განდევნა;
46 ეუბნება მათ: და წერილია:
ჩემი სახლი სალოცავი სახლია,
თქვენ კი ქურდების ბუნაგად
აქციეთ.
47 და ყოველდღე ასწავლიდა
ტაძარში. მაგრამ
მღვდელმთავრები,
მწიგნობრები და ხალხის
უფროსი ცდილობდნენ მის
განადგურებას,
48 და ვერ იპოვეს, რა
გაეკეთებინათ, რადგან მთელი
ხალხი ძალიან ყურადღებიანი
იყო მისი მოსმენისთვის.

თავი 20

1 და იყო ასე, რომ ერთ-ერთიმ
დღეს, როცა ის ასწავლიდა
ხალხს ტაძარში და ქადაგებდა
სახარებას, მღვდელმთავრები
და მწიგნობრები
უხუცესებთან ერთად
მივიდნენ მას,
2 და უთხრა მას: გვითხარი, რა
ხელმწიფებით აკეთებ ამას?
ან ვინ არის ის, ვინც მოგცა ეს
უფლებამოსილება?
3 მან უპასუხა და უთხრა მათ:
მეც გკითხავთ ერთს; და
მიპასუხე:
4 იოანეს ნათლობა ზეციდან
იყო თუ კაცთაგან?
5 და მსჯელობდნენ
ერთმანეთთან და ამბობდნენ:
თუ ვიტყვით: ზეციდან; იტყვის:
რატომ არ დაუჯერეთ მას?
6 მაგრამ თუ ვიტყვით:
კაცთაგან; მთელი ხალხი
ჩაგვქოლავს, რადგან
დარწმუნებულნი არიან, რომ
იოანე წინასწარმეტყველი
იყო.
7 და მათ უპასუხეს, რომ ვერ
გაიგეს, საიდან იყო.
8 და უთხრა მათ იესომ: არც მე
გეტყვით, რა
უფლებამოსილებით ვაკეთებ
ამას.
9 მაშინ დაიწყო მან ხალხს ეს
იგავი ეთქვა; ერთმა კაცმა
გააშენა ვენახი, გაუშვა
მევენახეებს და დიდხანს
წავიდა შორეულქვეყანაში.
10 და იმ დროს გაგზავნა
მსახური მევენახეებთან,
რათა მისცეს მას ვენახის
ნაყოფი;
11 და კვლავ გაგზავნა სხვა
მსახური, და სცემეს მასაც და
სამარცხვინოდ
ევედრებოდნენ და ცარიელი
გაუშვეს.
12 და კვლავ გაგზავნა მესამე,
და დაჭრეს იგი და გააძევეს.
13 მაშინ თქვა ვენახის
მბრძანებელმა: რა ვქნა? მე
გავუგზავნი ჩემს საყვარელ
შვილს: შესაძლოა, თაყვანს
სცემდნენ მას, როცა
დაინახავენ.
14 ხოლო მევენახეებმა რომ
დაინახეს იგი, მსჯელობდნენ
ერთმანეთში და უთხრეს: ეს
არის მემკვიდრე, მოდი,
მოვკლათ იგი, რათა
მემკვიდრეობა ჩვენი იყოს.
15 გააძევეს იგი ვენახიდან
და მოკლეს. მაშ, რას უზამს მათ
ვენახის მბრძანებელმა?
16 მოვა და გაანადგურებს ამ
მევენახეებს და ვენახს
სხვებს მისცემს. და ეს რომ
გაიგონეს, თქვეს: ღმერთმა
ქნას.
17 და იხილა მათ და ჰრქუა: მაშ,
რა არის ეს დაწერილი: ქვა,
რომელიც უარყვეს
მშენებლებმა, იგი გახდა
კუთხის თავი?
18 ვინც დაეცემა იმ ქვას,
გატყდება; მაგრამ ვისზეც
დაეცემა, დაფქვავს მას.
19 და მღვდელმთავარნი და
მწიგნობარნი იმავე ჟამსა
ცდილობდნენ ხელების აღება
მასზე; და ეშინოდათ ხალხის,
რადგან მიხვდნენ, რომ ეს
იგავი მათ წინააღმდეგ თქვა.
20 და უყურებდნენ მას და
გაგზავნეს მზვერავები,

რომლებიც თავს
სამართლიანად
ეჩვენებოდნენ,რათა მიეღოთ
მისი სიტყვები,რათა
გადაეცათ იგი მმართველის
ძალაუფლებასა და
ძალაუფლებაში.
21 და ჰკითხეს მას და უთხრეს:
მოძღვარო,ჩვენ ვიცით,რომ
სწორად ამბობ და ასწავლი,
არც ვინმეს იღებ,არამედ
ჭეშმარიტად ასწავლი ღვთის
გზას.
22 ჩვენთვის ნებადართულია
ხარკის მიცემა კეისრისთვის,
თუ არა?
23 მაგრამ მან დაინახა მათი
მზაკვრობა და უთხრა მათ:
რატომ მაცდით მე?
24 მაჩვენეთ ერთი პენი.ვისი
გამოსახულება და წარწერა
აქვს?მიუგეს და უთხრეს:
კეისრისაო.
25 და უთხრა მათ:მიეცით
კეისარს კეისრისა და ღმერთს
ღვთისა.
26 და მათ ვერ შეძლეს მისი
სიტყვები ხალხის წინაშე და
გაოცდნენ მისი პასუხით და
გაჩუმდნენ.
27 მაშინ მივიდნენ მას
ზოგიერთი სადუკეველთაგანი,
რომლებიც უარყოფენ,რომ
არსებობს რაიმე აღდგომა;და
ჰკითხეს მას:
28 თქვა:მოძღვარო,მოსემ
მოგვწერა:თუ ვინმეს ძმა
მოკვდება ცოლად და უშვილოდ
მოკვდება,მისმა ძმამ ცოლი
აიყვანოს და ძმას
შთამომავლობა აღუდგინოს.
29 იყო შვიდი ძმა:და პირველმა
შეირთო ცოლი და მოკვდა
უშვილოდ.
30 და მეორემ მოიყვანა ცოლად
და მოკვდა უშვილო.
31 და მესამემ წაიყვანა იგი;
და ასევე შვიდნიც.
32 ბოლოს ქალიც მოკვდა.
33 მაშ,აღდგომაში ვისი ცოლია
იგი?რადგან შვიდს ჰყავდა
ცოლად.
34 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ამქვეყნიური შვილები
ქორწინდებიან და
ქორწინდებიან.
35 ხოლო ისინი,ვინც ღირსნი
ჩაითვლებიან იმ
წუთისოფლისა და მკვდრეთით
აღდგომის მისაღებად,არც
ქორწინდებიან და არც
ქორწინდებიან.
36 აღარც მოკვდებიან,რადგან
ანგელოზების ტოლები არიან;
და არიან ღვთის შვილები,
არიან აღდგომის შვილები.
37 ახლა,როცა მკვდრები
აღდგებიან,მოსემაც აჩვენა
ბუჩქთან,როცა უწოდებს
უფალს აბრაამის ღმერთს და
ისაკის ღმერთს და იაკობის
ღმერთს.
38 რადგან ის არ არის ღმერთი
მკვდრებისა,არამედ
ცოცხლების,რადგან ყველა
ცოცხალია მისთვის.
39 მაშინ ზოგიერთმა
მწიგნობარმა მიუგო:
მოძღვარო,კარგად თქვი.
40 და ამის შემდეგ მათ
საერთოდ არ გაბედეს რაიმე
შეკითხვა და უსვან მას.
41 და უთხრა მათ:როგორ
ამბობენ,რომ ქრისტე
დავითის ძეა?
42 თავად დავითი ამბობს
ფსალმუნების წიგნში:უთხრა
უფალმა ჩემს უფალს:დაჯექი
ჩემს მარჯვნივ.
43 სანამ შენს მტრებს
ფეხქვეშ არ დავდებ.
44 და ვით უწოდებს მას უფალს,
როგორ არის ის მისი შვილი?
45 მაშინ მთელი ხალხის
აუდიტორიაში უთხრა თავის
მოწაფეებს:
46 უფრთხილდით მწიგნობრებს,
რომელთაც სურთ გრძელი
ტანსაცმლით სიარული და
უყვართ მისალმებები
ბაზრობებზე,სინაგოგებში
ყველაზე მაღალი ადგილები და
დღესასწაულებზე მთავარი
ოთახები;
47 რომლებიც შთანთქავენ
ქვრივთა სახლებს და
საჩვენებლად დიდხანს
ლოცულობენ:ისინი უფრო დიდ
ლანძღვას მიიღებენ.

თავი 21

1 და აიხედა და დაინახა
მდიდრები,რომლებიც თავიანთ
საჩუქრებს საგანძურში
აგდებდნენ.
2 მან ასევე დაინახა ერთი
ღარიბი ქვრივი,რომელიც იქ
ორ ტკიპს ყრიდა.
3 მან თქვა:ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,რომ ამ
ღარიბმა ქვრივმა მათზე მეტი
ჩაყარა.

4რადგან ყველა მათგანმა
თავისი სიუხვით ჩაყარა
ღვთის შესაწირავებში, ხოლო
მან თავისი გაჭირვებულმა
ჩადო მთელი სიცოცხლე, რაც
ჰქონდა.
5და როგორც ზოგიერთი
ლაპარაკობდა ტაძრის
შესახებ, როგორ იყო მორთული
იგი მშვენიერი ქვებითა და
საჩუქრებით, მან თქვა:
6რაც შეეხება ამ ყველაფერს,
რასაც თქვენ ხედავთ,
დადგება დღეები, როდესაც არ
დარჩება ქვა ქვაზე, რომელიც
არ უნდა ჩამოაგდეს.
7და ჰკითხეს მას და უთხრეს:
მოძღვარო, მაგრამ როდის
იქნება ეს? და რა ნიშანი
იქნება, როცა ეს მოხდება?
8და მან თქვა: ფრთხილად
იყავით, რომ არ მოტყუვდეთ,
რადგან ბევრი მოვა ჩემი
სახელით და იტყვიან: მე ვარ
ქრისტე; და ახლოვდება ჟამი:
ნუ მიჰყვებით მათ.
9მაგრამ როცა გესმით
ომებისა და არეულობების
შესახებ, ნუ შეშინდებით,
რადგან ეს ჯერ უნდა მოხდეს;
მაგრამ დასასრული არ არის.
10მაშინ უთხრა მათ: აღდგება
ერი ერის წინააღმდეგ და
სამეფო სამეფოს წინააღმდეგ.
11და იქნება დიდი
მიწისძვრები სხვადასხვა
ადგილებში, შიმშილი და ჭირი;
და საშინელი ხილვები და
დიდი ნიშნები იქნება
ზეციდან.
12მაგრამ ამ ყველაფრის წინ
დაადგნენ თქვენზე ხელებს,
დაგადევნონ, გადაგცეთ
სინაგოგებსა და ციხეებში და
წაგიყვანენ მეფეებისა და
მთავრების წინაშე ჩემი
სახელის გამო.
13და მოგემართებათ
ჩვენებისთვის.
14მაშ, ჩადეთ ეს თქვენს
გულებში, არ იფიქროთ იმაზე,
რასაც უპასუხებთ.
15რადგან მე მოგცემ პირს და
სიბრძნეს, რომელსაც ვერ
შეძლებენ ყველა შენი
მოწინააღმდეგე
დაპირისპირება და
წინააღმდეგობა.
16და თქვენ გაგცემენ როგორც
მშობლები, ასევე ძმები,
ნათესავები და მეგობრები;
და ზოგიერთ თქვენგანს
მოკლავენ.
17და თქვენ შეგძულთ ყველა
ადამიანი ჩემი სახელის გამო.
18მაგრამ არც ერთი თმა არ
დაიღუპება.
19თქვენი მოთმინებით
დაისაკუთრეთ თქვენი სულები.
20და როცა იხილავთ
იერუსალიმს ლაშქრებით
გარშემორტყმულს, მაშინ
იცოდეთ, რომ ახლოა მისი
გაპარტახება.
21მაშინ იუდეაში მყოფნი
გაიქცნენ მთებში; და
წავიდნენ მის შუაგულში
მყოფნი; და ქვეყანაში მყოფნი
ნუ შევიდნენ მასში.
22რადგან ეს არის
შურისძიების დღეები, რათა
აღსრულდეს ყველაფერი, რაც
დაწერილია.
23მაგრამ ვაი ორსულებს და
მწოვებს იმ დღეებში! რადგან
იქნება დიდი გასაჭირი
ქვეყანაზე და რისხვა ამ
ხალხზე.
24და დაეცემა მახვილის
კიდეზე და წაიყვანენ ტყვედ
ყველა ერში; და იერუსალიმი
იქნება დარბეული
წარმართთაგან, ვიდრე
წარმართთა დრო არ
აღსრულდება.
25და იქნება ნიშნები მზეზე,
მთვარეზე და ვარსკვლავებზე;
და დედამიწაზე ხალხების
გასაჭირი, გაურკვევლობით;
ზღვა და ტალღები ღრიალებენ;
26ადამიანთა გულები იშლება
მათშიშისა და დედამიწაზე
მომავალის მოვლის გამო,
რადგან შეირყევა ზეციური
ძალები.
27და მაშინ იხილავენ ძე
კაცისა ღრუბელში მომავალს
ძალითა და დიდი დიდებით.
28და როცა ეს ყველაფერი
მოხდება, მაშინ აიხედე და
ასწიე თავები; შენი
გამოსყიდვა ახლოვდება.
29და უთხრა მათ იგავი; აჰა
ლეღვის ხე და ყველა ხე;
30როდესაც ისინი ახლა
ისვრიან, თქვენ თავად
ხედავთ და იცით, რომ ზაფხული
ახლოს არის.
31ასევე თქვენც, როცა
იხილავთ, რომ ეს ხდება,
იცოდეთ, რომ ახლოს არის
ღვთის სასუფეველი.

32 ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ: არ გადავა ეს თაობა,
სანამ ყველაფერი არ
აღსრულდება.
33 ცა და მიწა გადავა, მაგრამ
ჩემი სიტყვები არ გადავა.
34 და გაუფრთხილდით საკუთარ
თავს, რომ არავითარ
შემთხვევაში არ
გადაიტვირთოთ თქვენი
გულები ზედმეტად ზედმეტად,
ლოთობითა და ამ ცხოვრების
საზრუნავით და ისე დაგეწყოთ
ის დღე უგონოდ.
35 რამეთუ მახესავით მოვა
იგი ყოველთა მკვიდრთა ზედა
ქუეყანასა ზედა.
36 მაშ, იფხიზლეთ და მუდამ
ილოცეთ, რათა ღირსი იყოთ
თავი დააღწიოთ ყოველივე
ამას, რაც მოხდება და დადგეთ
კაცის ძის წინაშე.
37 და დღისით ასწავლიდა
ტაძარში; და ღამით გამოვიდა
და დადგა მთაზე, რომელსაც
ზეთისხილის მთას უწოდებენ.
38 და მთელი ხალხი დილით ადრე
მივიდა მასთან ტაძარში, მის
მოსასმენად.

თავი 22

1 მოახლოვდა უფუარობის
დღესასწაული, რომელსაც
პასექი ჰქვია.
2 და მღვდელმთავრები და
მწიგნობრები ეძებდნენ,
როგორ მოეკლათ იგი; რადგან
ეშინოდათ ხალხის.
3 მაშინ შევიდა სატანა იუდას,
გვარად ისკარიოტელში,
თორმეტთაგანი.
4 და წავიდა და ესაუბრებოდა
მღვდელმთავრებსა და
მხედართმთავრებს, თუ როგორ
უნდა გაეცა იგი მათთან.
5 და გაიხარეს და აღთქმა
დადეს ფულის მიცემაზე.
6 და დაჰპირდა და ეძებდა
შესაძლებლობას გაეცათ იგი
მათთვის ხალხის არყოფნის
შემთხვევაში.
7 და დადგა უფუარობის დღე,
როცა უნდა მოეკლათ პასექი.
8 და გაგზავნა პეტრე და იოანე
და უთხრა: წადით და
მოამზადეთ პასექი, რომ
ვჭამოთ.
9 და უთხრეს მას: სად გინდა,
რომ მოვამზადოთ?
10 და უთხრა მათ: აჰა, როცა
შეხვალთ ქალაქში,
შეგხვდებათ კაცი, რომელსაც
აქვს წყლის ქვევრი;
მიჰყევით მას სახლში, სადაც
ის შედის.
11 და უთხარით სახლის
პატრონს: მოძღვარი
გეუბნებათ: სად არის
სასტუმრო ოთახი, სადაც ჩემს
მოწაფეებთან ერთად ვჭამ
პასექს?
12 და გაჩვენებთ მოწყობილ
დიდ ზედა ოთახს: მოამზადეთ
იქ.
13 და წავიდნენ და ნახეს,
როგორც უთხრა მათ: და
მოამზადეს პასექი.
14 და დადგა ჟამი, და ჯდა იგი და
თორმეტი მოციქული მასთან.
15 და უთხრა მათ: სურვილით
მსურდა თქვენთან ერთად
მეჭამა ეს პასექი, ვიდრე
ვიტანჯებოდი.
16 რადგან გეუბნებით თქვენ,
აღარ ვჭამ მისგან, სანამ არ
აღსრულდება ღვთის
სასუფეველში.
17 და აიღო თასი, მადლი
შესწირა და თქვა: აიღეთ ეს და
გაყავით ერთმანეთში.
18 რადგან მე გეუბნებით
თქვენ, არ დავლევ ვაზის
ნაყოფს, სანამ არ მოვა ღვთის
სასუფეველი.
19 და აიღო პური, მადლი
შესწირა, გატეხა და მისცა
მათ და უთხრა: ეს არის ჩემი
სხეული, რომელიც
თქვენთვისაა მოცემული.
20 ასევე სასმისი ვახშმის
შემდეგ და თქვა: ეს სასმისი
არის ახალი აღთქმა ჩემს
სისხლში, რომელიც დაიღვრება
თქვენთვის.
21 მაგრამ, აჰა, ჩემი გამცემის
ხელი ჩემთან არის მაგიდაზე.
22 და ჭეშმარიტად, ძე კაცისა
მიდის, როგორც იქნა
გადაწყვეტილი;
23 და დაიწყეს გამოკითხვა
ერთმანეთში, რომელი მათგანი
უნდა გაეკეთებინა ეს.
24 და ასევე იყო ჩხუბი მათ
შორის, რომელი მათგანი უნდა
ჩაითვალოს ყველაზე დიდად.
25 და უთხრა მათ: წარმართთა
მეფეები ბატონობენ მათზე;
და მათ, ვინც მათზე
ახორციელებენ
უფლებამოსილებას,
ქველმოქმედნი უწოდებენ.

26მაგრამ ასე ნუ იქნებით;და
ვინც არის მთავარი,როგორც
ის,ვინც ემსახურება.
27რადგან უფრო დიდია
საჭმელზე მჯდომი თუ მსახური?
ხორცთან მჯდომი არაა?
მაგრამ მე თქვენს შორის ვარ,
როგორც მსახური.
28თქვენ ხართ ისინი,ვინც
ჩემთან ერთად დარჩით ჩემს
განსაცდელებში.
29და მე დაგინიშნავთ თქვენ
სამეფოს,როგორც მამაჩემმა
დამინიშნა;
30რათა ჭამოთ და დალიოთ ჩემს
სუფრაზე ჩემს სამეფოში და
დასხდეთ ტახტებზე ისრაელის
თორმეტი ტომის განსასჯელად.
31და თქვა უფალმა:სიმონ,
სიმონ,აჰა,სატანამ
მოისურვა შენი ყოლა,რათა
ხორბალივით გაცრას.
32მაგრამ მე ვლოცულობ
შენთვის,რომ არ დაკარგოს
შენი რწმენა;და როცა
მოიქცევი,გააძლიერე შენი
ძმები.
33და უთხრა მას:უფალო,მზად
ვარ შენთან ერთად წავიდე
ციხეშიც და სიკვდილამდეც.
34მან კი თქვა:გეუბნები,
პეტრე,დღეს მამალი არ
იყივლებს,მანამდე კი სამჯერ
უარყოფ,რომ მიცნობ.
35და მან უთხრა მათ:როცა
გამოგიგზავნეთ ჩანთის,
ქალამნისა და ფეხსაცმლის
გარეშე,რამე გაკლიათ?და მათ
თქვეს:არაფერი.
36მაშინ უთხრა მათ:ახლა კი,
ვისაც აქვს ჩანთა,აიღოს იგი
და ასევე,მისი საწერი;
37რადგან გეუბნებით თქვენ,
რომ ეს დაწერილი ჯერ კიდევ
უნდა აღსრულდეს ჩემში,და
ჩაითვალეს ცოდვილთა შორის,
რადგან ჩემზე დასრულებული
აქვს.
38და მათ თქვეს:უფალო,აჰა,აქ
არის ორი მახვილი.და უთხრა
მათ:საკმარისია.
39და გამოვიდა და წავიდა,
როგორც ჩვევია,ზეთისხილის
მთაზე;და მისი მოწაფეებიც
გაჰყვნენ მას.
40და როცა ადგილზე იყო,უთხრა
მათ:ილოცეთ,რომ არ შეხვიდეთ
განსაცდელში.
41და მოშორდა მათგან ქვის
ნაგლეჯს,და ჩოქილი და ილოცა.
42ამბობდა:მამაო,თუ გინდა,
მომაშორე ეს სასმისი,
მაგრამ იყოს არა ჩემი ნება,
არამედ შენი.
43და ეჩვენა მას ანგელოზი
ზეციდან,რომელიც
აძლიერებდა მას.
44და ტანჯვაში მყოფი უფრო
გულმოდგინედ ლოცულობდა:და
მისი ოფლი იყო როგორც
სისხლის დიდი წვეთები
მიწაზე ჩამოვარდნილი.
45და როცა ადგა ლოცვიდან და
მივიდა თავის მოწაფეებთან,
იპოვა ისინი მწუხარებისგან
მძინარენი.
46და უთხრა მათ:რატომ
გძინავთ?ადექით და ილოცეთ,
რომ არ შეხვიდეთ
განსაცდელში.
47და სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა,აჰა,სიმრავლე,
და ის,რომელსაც ერქვა იუდა,
ერთი თორმეტიდან,წავიდა
მათ წინაშე და მიუახლოვდა
იესოს,რათა ეკოცნა იგი.
48ჰრქუა მას იესუ:იუდა,
ამკოცნით გამცემ კაცის ძეს?
49როცა მის ირგვლივ
მყოფებმა დაინახეს,რა
მოჰყვებოდა,უთხრეს მას:
უფალო,მახვილით უნდა
დავძლიოთ?
50და ერთმა მათგანმა
დაარტყა მღვდელმთავრის
მსახურს და მოკვეთა
მარჯვენა ყური.
51მიუგო იესუ და ჰრქუა:
მოითმინეთ აქამდე.და შეეხო
ყურს და განკურნა იგი.
52უთხრა იესომ
მღვდელმთავრებს,ტაძრის
წინამძღვრებს და უხუცესებს,
რომლებიც მასთან მივიდნენ:
ხმლებითა და ჯოხებით
გამოხვედით,როგორც ქურდის
წინააღმდეგ?
53როცა ყოველდღე თქვენთან
ვიყავი ტაძარში,ხელები არ
გამომიწოდეთ ჩემზე,მაგრამ
ეს თქვენი საათია და
სიბნელის ძალა.
54და წაიყვანეს იგი და
მიიყვანეს მღვდელმთავრის
სახლში.და პეტრე შორს
გაჰყვა.
55და როცა აანთეს ცეცხლი
დარბაზის შუაგულში და ერთად
ჩამოჯდნენ,პეტრე დაჯდა მათ
შორის.
56მაგრამ ერთმა მოახლემ
დაინახა იგი,როცა ის იჯდა
ცეცხლთან,და გულმოდგინედ

შეხედა მას და თქვა: ესეც
მასთან იყო.
57 ხოლო მან უარყო იგი და თქვა:
დედაკაცო, მე არ ვიცნობ მას.
58 და ცოტა ხნის შემდეგ სხვამ
დაინახა იგი და თქვა: შენც
მათგანი ხარ. ხოლო პეტრემ
თქვა: კაცო, მე არ ვარ.
59 და დაახლოებით ერთი
საათის შემდეგ მტკიცედ
ამტკიცებდა და ამბობდა:
ჭეშმარიტად ესეც იყო მასთან,
რადგან გალილეელია.
60 პეტრემ კი თქვა: კაცო, არ
ვიცი, რას ამბობ. და მაშინვე,
სანამ ის ჯერ კიდევ
ლაპარაკობდა, მამალი
გაიკრიჭა.
61 და შებრუნდა უფალი და
შეხედა პეტრეს. და გაიხსენა
პეტრემ უფლის სიტყვა, როგორ
უთხრა მას: მამლის
ყივილამდე, სამჯერ უარმყოფ
მე.
62 და გამოვიდა პეტრე და
მწარედ ატირდა.
63 ხოლო კაცებმა, რომლებსაც
ეჭირათ იესო, დასცინოდნენ
მას და სცემეს.
64 და ვითარცა დაჰკრა თვალი,
დაარტყეს სახეზე და ჰკითხეს
და უთხრეს:
იწინასწარმეტყველე, ვინ
არის ის, ვინც დაარტყა?
65 და მრავალი სხვარამ
გმობით ლაპარაკობდნენ მის
წინააღმდეგ.
66 და როგორც კი გათენდა,
შეიკრიბნენ ხალხის
უხუცესები, მღვდელმთავრები
და მწიგნობარნი და
შეიყვანეს იგი თავიანთ
კრებაზე და უთხრეს:
67 შენ ხარ ქრისტე? გვითხარით.
და უთხრა მათ: თუ გეტყვით, არ
დაიჯერებთ.
68 და თუ მეც გკითხავთ, არ
მიპასუხებთ და არც
გამიშვებთ.
69 შემდგომში ძე კაცისა
დაჯდება ღვთის ძალის
მარჯვნივ.
70 მაშინ ყველამ თქვა: მაშ, შენ
ხარ ძე ღვთისა? და უთხრა მათ:
თქვენ ამბობთ, რომ მე ვარ.
71 და მათ თქვეს: რა გვჭირდება
მეტი მოწმე? რადგან ჩვენ
თვითონ გავიგეთ მისი პირის
შესახებ.

თავი 23

1 და ადგა მთელი სიმრავლე და
მიიყვანა იგი პილატესთან.
2 და დაიწყეს მისი ბრალდება
და უთხრეს: ჩვენ ვიპოვეთ ეს
კაცი, რომელიც ამრუდებდა
ერს და კრძალავდა კეისარს
ხარკის მიცემას და ამბობდა,
რომ ის არის ქრისტე მეფე.
3 ჰკითხა მას პილატემ და
უთხრა: შენ ხარ იუდეველთა
მეფე? ხოლო მან მიუგო და
უთხრა: შენ ამბობ.
4 მაშინ უთხრა პილატემ
მღვდელმთავრებს და ხალხს:
ამ კაცში დანაშაულს არ
ვპოულობ.
5 და ისინი უფრო
მძვინვარებდნენ და
ამბობდნენ: ის აღძრავს
ხალხს და ასწავლის მთელ
იუდეველს, გალილეიდან
დაწყებული აქამდე.
6 როცა პილატემ გალილეის
შესახებ გაიგო, ჰკითხა, იყო
თუ არა ეს კაცი გალილეელი.
7 და როგორც კი შეიტყო, რომ
იგი ჰეროდეს იურისდიქციას
ეკუთვნოდა, გაგზავნა
ჰეროდესთან, რომელიც
თავადაც იმ დროს იმყოფებოდა
იერუსალიმში.
8 ჰეროდემ იესო რომ იხილა,
ძალიან გაუხარდა, რადგან
დიდი ხნის განმავლობაში
სურდა მისი ნახვა, რადგან
ბევრი რამ სმენოდა მისგან.
და იმედოვნებდა, რომ იხილა
რაიმე სასწაული მის მიერ.
9 და ჰკითხა მას მრავალი
სიტყვით; მაგრამ მან
არაფერი უპასუხა.
10 და იდგნენ მღვდელმთავრები
და მწიგნობრები და სასტიკად
ადანაშაულებდნენ მას.
11 და ჰეროდე თავის
მეომრებთან ერთად გააუქმა
იგი და დასცინოდა, შეიმოსა
იგი მშვენიერი სამოსელი და
კვლავ გაგზავნა პილატესთან.
12 და იმავე დღეს
დაუმეგობრდნენ პილატე და
ჰეროდე, რადგან ადრე მტრობა
ჰქონდათ ერთმანეთს.
13 და პილატემ, როცა შეკრიბა
მღვდელმთავრები, მთავრები
და ხალხი,
14 უთხრა მათ: თქვენ
მომიყვანეთ ეს კაცი, როგორც
ხალხის დამახინჯებელმა;

15 არა, არც ჰეროდე, რამეთუ
გამოგიგზავნე მასთან; და,
აჰა, სიკვდილის ღირსი
არაფერი გაუკეთებია მას.
16 ამიტომ გავსჯავ მას და
გავათავისუფლებ.
17 (რადგან აუცილებლობის
გამო მას უნდა
გაეთავისუფლოს ერთი მათ
დღესასწაულზე.)
18 მაშინვე შესძახეს და
თქვეს: განდევნე ეს კაცი და
გაგვათავისუფლე ბარაბა.
19 (რომელიც ქალაქში
მომხდარი ამბოხებისა და
მკვლელობის გამო ციხეში
ჩასვეს.)
20 პილატე, რომელმაც სურდა
იესოს გათავისუფლება, კვლავ
უთხრა მათ.
21 ისინი კი ღაღადებდნენ და
ამბობდნენ: ჯვარს აცვი,
ჯვარს აცვი.
22 და უთხრა მათ მესამედ: რა
ბოროტება ჩაიდინა? მე ვერ
ვიპოვე მასში სიკვდილის
მიზეზი: ამიტომ დავსჯავ და
გავუშვებ მას.
23 და ისინი მყისიერად
იყვნენ მაღალი ხმით და
მოითხოვდნენ, რომ ჯვარს
აცვეს. და გაიმარჯვა მათმა
და მღვდელმთავრებმა.
24 და პილატემ განაჩენი
გამოსცა, რომ ისე ყოფილიყო,
როგორც მათ მოითხოვეს.
25 და მან გაათავისუფლა მათ
ის, ვინც ამბოხებისა და
მკვლელობისთვის იყო
ჩაგდებული საპყრობილეში,
რომელიც მათ სურდათ; მაგრამ
მან გადასცა იესო მათ ნებას.
26 და ვითარცა წაიყვანეს იგი,
შეიპყრეს ერთი სიმონი,
კირენელი, რომელიც გამოვიდა
ქვეყნიდან და დადეს ჯვარი,
რათა ეტარებინა იგი იესოს
შემდეგ.
27 და მიჰყვებოდა მას
ხალხისა და ქალების დიდი
ჯგუფი, რომლებიც ასევე
ტიროდნენ და გლოვობდნენ მას.
28 ხოლო იესო მიუბრუნდა მათ
და უთხრა: იერუსალიმის
ასულნო, ნუ იტირეთ ჩემზე,
არამედ იტირეთ თქვენზე და
თქვენს შვილებზე.
29 რადგან, აჰა, მოდის დღეები,
როცა იტყვიან: ნეტარ არიან
უნაყოფოები და მუცლები,
რომლებიც არასოდეს შობდნენ
და პაპები, რომლებიც
არასოდეს აწოვდნენ.
30 მაშინ დაიწყებენ მთებს
თქვან: დაგვეცით; და
მთებამდე, დაგვიფარე.
31 რადგან თუ ისინი ამას
აკეთებენ მწვანე ხეზე, რა
უნდა გაკეთდეს მშრალზე?
32 და იყო ასევე ორი სხვა,
ბოროტმოქმედი, რომლებიც
მასთან ერთად მიიყვანეს
სიკვდილით დასაჯდომად.
33 და როცა მივიდნენ იმ
ადგილას, რომელსაც გოლგოთა
ჰქვია, იქ ჯვარს აცვეს იგი და
ბოროტმოქმედნი, ერთი
მარჯვნივ და მეორე მარცხნივ.
34 მაშინ უთხრა იესომ: მამაო,
მიუტევე მათ; რადგან არ
იციან რას აკეთებენ. და
გაიშალეს სამოსელი მისი და
წილისყრა.
35 და ხალხი იდგა და უყურებდა.
და მათთან ერთად მთავრებიც
დასცინოდნენ მას და
ამბობდნენ: სხვები
გადაარჩინა; იხსნას თავი, თუ
ის არის ქრისტე, ღვთის
რჩეული.
36 და დასცინოდნენ მას
ჯარისკაცები, მივიდნენ
მასთან და ძმარი შესთავაზეს.
37 და ამბობდა: თუ იუდეველთა
მეფე ხარ, იხსენი შენი თავი.
38 და მასზე წარწერა დაიწერა
ბერძნული, ლათინური და
ებრაული ასოებით: ეს არის
იუდეველთა მეფე.
39 და ერთმა ბოროტმოქმედმა,
ჩამოკიდებულმა
შეურაცხყოფა მიაყენა მას და
თქვა: თუ შენ ხარ ქრისტე,
იხსენი შენი თავი და ჩვენ.
40 მეორემ კი უპასუხა მას და
უთხრა: არ გეშინია ღმერთის,
რადგან იმავე განსჯაში ხარ?
41 და ჩვენ ჭეშმარიტად
სამართლიანად; რადგან ჩვენ
ვიღებთ სათანადო საზღაურს
ჩვენი საქმეებისთვის,
მაგრამ ამ კაცს არაფერი
დაუშავებია.
42 და უთხრა იესოს: უფალო,
გამიხსენე, როცა შენს
სამეფოში მოხვალ.
43 და უთხრა მას იესომ:
ჭეშმარიტად გეუბნები შენ:
დღეს ჩემთან იქნები
სამოთხეში.
44 და იყო დაახლოებით
მეექვსე საათი და იყო

სიბნელე მთელ დედამიწაზე
მეცხრე საათამდე.
45და მზე დაბნელდა და ტაძრის
ფარდა ჩაეშალა შუაში.
46და ვითარცა ღაღადებდა
იესუ დიდი ხმითა და თქუა:
მამაო, შენსა ხელთა
ჩავაბარებ სულსა ჩემსა, და
ესე თქუა, სული განუტევა.
47როცა ასისთავმა დაინახა,
რაც მოხდა, ადიდებდა ღმერთს
და ამბობდა: მართალი კაცი
იყოეს.
48და მთელმა ხალხმა, რომელიც
შეიკრიბა ამ
სანახაობისთვის, დაინახა რა
მოხდა, და არტყა მკერდი და
დაბრუნდა.
49და ყველა მისი ნაცნობი და
ქალები, რომლებიც
გალილეიდან მისდევდნენ,
შორს იდგნენ და ხედავდნენ
ამას.
50და, აჰა, იყო კაცი, სახელად დ
იოსები, მრჩეველი; და იყო
კარგი კაცი და მართალი:
51(იგი არ დათანხმდა მათ
რჩევასა და საქმეს;)ის იყო
არიმათეადან, იუდეველთა
ქალაქიდან, რომელიც თავადაც
ელოდა ღვთის სასუფეველს.
52ეს კაცი მივიდა
პილატესთან და ევედრებოდა
იესოს გვამს.
53და აიღო იგი, შეახვია იგი
თეთრეულში და დაასვენა
ქვაში გამოკვეთილსამარხში,
სადაც მანამდე არასოდეს
დაასვენეს ადამიანი.
54და ის დღე იყო მზადება და
დადგა შაბათი.
55და ქალებიც, რომლებიც
მასთან ერთად მოვიდნენ
გალილეიდან, გაჰყვნენ და
იხილეს საფლავი და როგორ
დაასვენეს მისი ცხედარი.
56და დაბრუნდნენ და
მოამზადეს სანელებლები და
მალამოები; და დაისვენა
შაბათი მცნებისამებრ.

თავი 24

1ახლა, კვირის პირველდღეს,
დილით ძალიან ადრე,
მივიდნენ საფლავთან და
მოიტანეს სანელებლები,
რომლებიც მოამზადეს და
რამდენიმე სხვა მათთან
ერთად.
2და იპოვეს სამარხიდან
გადაგორებული ქვა.
3და შევიდნენ და ვერ იპოვეს
უფალი იესოს ცხედარი.
4და იყო ასე, როცა ისინი
ძალიან დაბნეულნი იყვნენ
ამაზე, აჰა, ორი კაცი დადგა
მათ გვერდით მბზინავი
სამოსით:
5და ვითარცა შეშინებულნი, და
პირი დადნეს ქუეყანამდე,
უთხრეს მათ: რატომ ეძებთ
ცოცხალს მკვდრებს შორის?
6აქ არ არის, არამედ აღდგა:
გაიხსენეთ, როგორ
გელაპარაკებოდათ, როცა ჯერ
კიდევ გალილეაში იყო,
7ამბობდა: კაცის ძე ცოდვილ
კაცთა ხელში უნდა გადაეცეს,
ჯვარს აცვეს და მესამე დღეს
აღდგეს.
8და გაიხსენეს მისი
სიტყვები,
9და დაბრუნდა სამარხიდან და
უთხრა ყოველივე ეს თერთმეტს
და ყველა დანარჩენს.
10ეს იყო მარიამ
მაგდალინელი და იოანა და
მარიამ იაკობის დედა და
სხვა ქალები, რომლებიც
მათთან იყვნენ, რომელნიც
უთხრეს ეს მოციქულებს.
11და მათი სიტყვები უაზრო
ზღაპრად მოეჩვენათ და არ
დაუჯერეს.
12მაშინ ადგა პეტრე და
გაიქცა საფლავთან; და
დაიხარა, იხილა თეთრეულის
ტანისამოსი ცალკე დადებული
და წავიდა და გაოცებული იყო
იმით, რაც მოხდა.
13და, აჰა, ორი მათგანი იმავე
დღეს წავიდა სოფელში,
სახელად ემაუსი, რომელიც
იყო იერუსალიმიდან
დაახლოებით სამოცი
მანძილით.
14და ისინი ერთად
ლაპარაკობდნენ ყოველივე
მომხდარზე.
15და იყო ასე, როცა ისინი
ლაპარაკობდნენ და
მსჯელობდნენ, თავად იესო
მიუახლოვდა და წავიდა
მათთან.
16მაგრამ მათი თვალები
დახუჭული იყო, რომ არ ეცნოთ
იგი.
17და მან უთხრა მათ: როგორია
ეს კომუნიკაცია, რაც თქვენ
გაქვთ ერთმანეთთან, როცა
დადიხართ და მოწყენილი ხართ?
18და ერთმა მათგანმა,
რომელსაც ერქვა კლეოპა,

მიუგო და უთხრა: შენ ხომ
მხოლოდ უცხო ხარ
იერუსალიმში და არიცი, რა
მოხდა იქ ამ დღეებში?
19 და ჰრქუა მათ: რაჲ? და
უთხრეს მას: იესო
ნაზარეველზე, რომელიც იყო
საქმითა და სიტყვით ძლიერი
წინასწარმეტყველი ღვთისა
და მთელი ხალხის წინაშე.
20 და როგორ გადასცეს იგი
მღვდელმთავრებმა და ჩვენმა
მთავრებმა სიკვდილით
გასამართლებლად და ჯვარს
აცვეს.
21 მაგრამ ჩვენ გვჯეროდა, რომ
ეს იყო ის, ვინც უნდა
გამოეხსნა ისრაელი;
22 დიახ, და ჩვენი ჯგუფის
ზოგიერთმა ქალმაც
გაგვაკვირვა, რომლებიც ადრე
ვიყავით საფლავთან;
23 და რაკი ვერიპოვეს მისი
ცხედარი, მივიდნენ და თქვეს,
რომ მათაც ნახეს ანგელოზთა
ხილვა, რომლებიც ამბობდნენ,
რომ ცოცხალია.
24 და ზოგიერთი ჩვენგანი,
ვინც ჩვენთან იყო, წავიდა
საფლავთან და იპოვა ისე,
როგორც ქალებმა თქვეს,
მაგრამ ვერ დაინახეს.
25 მაშინ უთხრა მათ: უგუნურნო
და ნელი გულით დაიჯეროთ
ყოველივე, რასაც ამბობდნენ
წინასწარმეტყველები.
26 განა ქრისტეს არ უნდა
დაეტანჯა ეს და შესულიყო
თავის დიდებაში?
27 და დაწყებული მოსედან და
ყველა
წინასწარმეტყველიდან, მან
აუხსნა მათ ყველა წმინდა
წერილში, რაც ეხება თავის
შესახებ.
28 და მიუახლოვდნენ სოფელს,
სადაც წავიდნენ;
29 ხოლო მათ აიძულებდნენ მას
და უთხრეს: დარჩი ჩვენთან,
რამეთუ საღამოა და დღე
გავიდა. და შევიდა მათთან
დასარჩენად.
30 და იყო ასე, როცა იჯდა
მათთან ერთად, აიღო პური და
აკურთხა, გატეხა და მისცა
მათ.
31 და აეხილათ მათი თვალები
და იცნეს იგი; და გაქრა მათი
თვალთახედვიდან.
32 და უთხრეს ერთმანეთს: განა
გული არ გვიწვა ჩვენში, როცა
გზაში გველაპარაკებოდა და
გვიხსნიდა წერილებს?
33 და ადგნენ იმავე საათში,
დაბრუნდნენ იერუსალიმში და
ნახეს შეკრებილი თერთმეტი
და მათთან მყოფნი.
34 ამბობდა: ჭეშმარიტად
აღდგა უფალი და გამოეცხადა
სიმონს.
35 და უთხრეს, რა მოხდა გზაზე
და როგორ იცნობდნენ მათ
პურის გატეხვაში.
36 და როცა ასე
ლაპარაკობდნენ, თავადიესო
და დგა მათ შორის და უთხრა
მათ: მშვიდობა თქვენდა.
37 მაგრამ ისინი შეშინებულნი
და შეშინებულნი იყვნენ და
ეგონათ, რომ სული ნახეს.
38 და მან უთხრა მათ: რატომ
ხართ შეწუხებული? და რატომ
ჩნდება აზრები თქვენს
გულებში?
39 აჰა, ჩემი ხელები და ჩემი
ფეხები, რომ მე თვითონ ვარ:
მომაწოდე და ნახე; რადგან
სულს არა აქვს ხორცი და
ძვალი, როგორც ხედავთ მე
მაქვს.
40 და როცა ეს თქვა, აჩვენა მათ
ხელები და ფეხები.
41 და სანამ მათ ჯერ კიდევ არ
იწმუნეს სიხარულისგან და
უკვირდათ, მან უთხრა მათ:
გაქვთ აქ რაიმე საჭმელი?
42 და მისცეს მას შემწვარი
თევზის ნაჭერი და თაფლი.
43 და აიღო და შეჭამა მათ
წინაშე.
44 და უთხრა მათ: ეს არის
სიტყვები, რომლებიც
გეუბნებოდით, სანამ ჯერ
კიდევ თქვენთან ვიყავი, რომ
ყველაფერი უნდა აღსრულდეს,
რაც დაწერილია მოსეს
კანონში,
წინასწარმეტყველებში და
ფსალმუნებში. ჩემთან
დაკავშირებით.
45 მაშინ გაუხსნა მათი
გონება, რათა გაეგოთ
წერილები,
46 და უთხრა მათ: ასეა
დაწერილი და ასე სჭირდებოდა
ქრისტეს ტანჯვა და
მკვდრეთით აღდგომა მესამე
დღეს.
47 და რომ მონანიება და
ცოდვათა მიტევება უნდა
იქადაგოს მისი სახელით
ყველა ერს შორის,
იერუსალიმიდან დაწყებული.

48 და თქვენ ხართ ამის
მოწმეები.
49 და, აჰა, მე გიგზავნით
მამაჩემის აღთქმას თქვენზე,
მაგრამ დარჩით ქალაქ
იერუსალიმში, ვიდრე ზემოდან
ძალა უფლებით არ
დასრულდებით.
50 და წაიყვანა ისინი
ბეთანიამდე, ასწია ხელები
და აკურთხა ისინი.
51 და იყო ასე, სანამ
აკურთხებდა მათ, განშორდა
მათ და აიყვანეს ზეცაში.
52 და თაყვანი სცეს მას და
დიდი სიხარულით დაბრუნდნენ
იერუსალიმში.
53 და იყვნენ განუწყვეტლივ
ტაძარში, ადიდებდნენ და
აკურთხებდნენ ღმერთს. ამინ.

იოანე

თავი 1

1თავიდან იყო სიტყვა და
სიტყვა იყო ღმერთთან, და
სიტყვა იყო ღმერთი.
2ასე იყო თავიდან ღმერთთან.
3ყველაფერი მის მიერ
შეიქმნა; და მის გარეშე არ
შექმნილა რაიმე, რაც
შეიქმნა.
4მასში იყო სიცოცხლე; და
სიცოცხლე იყო ნათელი კაცთა.
5და სინათლე ანათებს
სიბნელეში; და სიბნელემ ვერ
გაიგო.
6იყო ღვთისგან
გამოგზავნილი კაცი, რომლის
სახელი იყო იოანე.
7ის მოვიდა მოწმად, რათა
დაემოწმებინა სინათლის
შესახებ, რათა ყველამ მისი
მეშვეობით ირწმუნოს.
8ის არ იყო ის ნათელი, არამედ
გაგზავნილი იყო ამ სინათლის
დასამოწმებლად.
9ეს იყო ჭეშმარიტი შუქი,
რომელიც ანათებს ყოველ
ადამიანს, რომელიც მოდის
სამყაროში.
10ის იყო ქვეყნიერებაში და
სამყარო მის მიერ შეიქმნა
და ქვეყნიერებამ არ იცნობდა
მას.
11ის მივიდა თავისთან და
მისმა არ მიიღო იგი.
12მაგრამ ყველამ, ვინც მიიღო
იგი, მისცა მათ ძალა უფლება
გამხდარიყვნენ ღვთის ძეები,
მათ, ვისაც სწამს მისი
სახელი.
13რომლებიც დაიბადნენ არა
სისხლით, არც ხორცის ნებით
და არც ადამიანის ნებით,
არამედ ღვთისგან.
14და სიტყვა გახდა ხორცი და
დამკვიდრდა ჩვენ შორის, (და
ჩვენ ვიხილეთ მისი დიდება,
დიდება, როგორც მამისაგან
მხოლოდშობილის), მადლითა და
ჭეშმარიტებით სავსე.
15იოანე მოწმობდა მასზე და
ღაღადებდა და ამბობდა: ეს
იყო ის, ვისზეც მე ვთქვი: ჩემ
შემდეგ მომავალი ჩემზე
უპირატესია, რადგან ჩემზე
ადრე იყო.
16და მისი სისრულისგან
მივიღეთ ყველამ და მადლი
მადლისთვის.
17რადგან რჯული მოსეს მიერ
იყო მოცემული, მაგრამ მადლი
და ჭეშმარიტება იესო
ქრისტესგან მოვიდა.
18არავის უნახავს ღმერთი
არასოდეს; მხოლოდშობილმა
ძემ, რომელიც არის მამის
წიაღში, მან გამოაცხადა იგი.
19და ეს არის იოანეს
ჩანაწერი, როცა იუდეველებმა
გაგზავნეს მღვდლები და
ლევიანები იერუსალიმიდან,
რათა ეკითხათ: ვინ ხარ შენ?
20მან აღიარა და არ უარყო;
მაგრამ აღიარა, მე არ ვარ
ქრისტე.
21და ჰკითხეს მას: რა? შენ
ელია ხარ? და მან თქვა: მე არ
ვარ. შენ ხარ ის
წინასწარმეტყველი? და მან
უპასუხა: არა.
22მაშინ უთხრეს მას: ვინ ხარ
შენ? რათა პასუხი გავცეთ მათ,
ვინც გამოგვიგზავნეს. რას
იტყვი შენს თავზე?
23მან თქვა: მე ვარ უდაბნოში
მღაღადებულის ხმა:
გაასწორეთ უფლის გზა,
როგორც თქვა ესაია
წინასწარმეტყველმა.
24და გამოგზავნილნი იყვნენ
ფარისევლთაგანი.
25და ჰკითხეს მას და უთხრეს:
მაშ, რატომ ნათლავ, თუ არა ხარ
ქრისტე, არც ელია და არც ის
წინასწარმეტყველი?
26მიუგო მათ იოანემ და ჰრქუა:
მე ვნათლავ წყლით, ხოლო დგას
თქვენ შორის ერთი, რომელსაც
არ იცნობთ;
27ის არის, ვინც ჩემს შემდეგ
მომავალს ანიჭებს
უპირატესობას ჩემზე მეტად,
რომლის ფეხსაცმლის
სამაგრის შეხსნა არ ვარ
ღირსი.
28ეს მოხდა ბეთაბარაში
იორდანეს გაღმა, სადაც
იოანე ნათლავდა.
29მეორე დღეს იოანემ
დაინახა იესო, მომავალი
მასთან და თქვა: აჰა, ღვთის
კრავი, რომელიც
ათავისუფლებს ცოდვას
წუთისოფლისა.
30ეს არის ის, ვისზეც მე ვთქვი:
ჩემს შემდეგ მოვა კაცი,
რომელიც ჩემზე უპირატესია,
რადგან ჩემზე ადრე იყო.
31და მე არ ვიცნობდი მას,
მაგრამ ისრაელს რომ
გამოეცხადებინა, ამიტომ
მოვედი წყლით მოსანათლავად.

32და იოანემ ჩაატარა
ჩანაწერი და თქვა: ვიხილე
სული მტრედივით ჩამომავალი
ზეციდან და დადგა მასზე.
33და მე არ ვიცნობდი მას,
მაგრამ ვინც გამომგზავნა
წყლით მოსანათლად, მან
მითხრა: ვისზეც იხილავ სულს,
გადმოსულს და მასზე
დარჩენილს, ის არის ის, ვინც
ნათლავს სულიწმიდით.
34და ვიხილე და ვამოწმებ, რომ
ეს არის ძე ღვთისა.
35მეორე დღეს კვლავ იდგნენ
იოანე და მისი ორი მოწაფე;
36და შეხედა იესოს, როცა
მიდიოდა, თქვა: აჰა, ღვთის
კრავი!
37და ორმა მოწაფემ გაიგონა
მისი ლაპარაკი და გაჰყვნენ
იესოს.
38მაშინ იესო შებრუნდა და
დაინახა ისინი, რომლებიც
მისდევდნენ და ჰრქუა მათ:
რას ეძიებთ? უთხრეს მას: რაბი,
(რაც ითარგმნება: მოძღვარო)
სად ცხოვრობ?
39მან უთხრა მათ: მოდი და ნახე.
მივიდნენ და ნახეს, სადაც
ცხოვრობდა, და დარჩნენ
მასთან იმ დღეს, რადგან
დაახლოებით მეათე საათი იყო.
40ერთ-ერთი მათგანი, ვინც
მოისმინა იოანეს ლაპარაკი
და გაჰყვა, იყო ანდრია, სიმონ
პეტრეს ძმა.
41მან ჯერ იპოვა თავისი ძმა
სიმონი და უთხრა მას:
ვიპოვეთ მესია, რაც
ითარგმნება როგორც ქრისტე.
42და მიიყვანა იგი იესოსთან.
და როცა იხილა იესომ, უთხრა:
შენ ხარ სიმონ იონას ძე .
43მომდევნო დღეს იესოს სურდა
გალილეაში გამოსვლას, იპოვა
ფილიპე და უთხრა: გამომყევი.
44ფილიპე იყო ბეთსაიდიდან,
ანდრიას და პეტრეს
ქალაქიდან.
45ფილიპემ იპოვა ნათანაელი
და უთხრა მას: ჩვენ ვიპოვეთ
ის, რომლის შესახებაც მოსემ
რჯულში და
წინასწარმეტყველებმა
დაწერეს, იესო ნაზარეველი,
იოსების ძე.
46და უთხრა მას ნათანაელმა:
განა შეიძლება რაიმე კარგი
გამოვიდეს ნაზარეთიდან?
ჰრქუა მას ფილიპე: მოდი და
ნახე.
47იესომ დაინახა მასთან
მომავალი ნათანაელი და
უთხრა მას: აჰა, ჭეშმარიტად
ისრაელი, რომელშიც არ არის
მზაკვრობა!
48უთხრა მას ნათანაელმა:
საიდან მიცნობ მე? მიუგო
იესომ და უთხრა მას: სანამ
ფილიპე დაგიძახებდა, როცა
ლეღვის ქვეშ იყავი, გნახე.
49მიუგო ნათანაელმა და
უთხრა მას: რაბი, შენ ხარ ძე
ღვთისა; შენ ხარ ისრაელის
მეფე.
50მიუგო იესომ და უთხრა მას:
რაკი გითხარი, ლეღვის ქვეშ
გნახე, გჯერა? შენ იხილავ
ამაზე დიდს.
51და მან უთხრა მას:
ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: შემდგომში
იხილავთ ზეცას გახსნილდა
ღვთის ანგელოზებს, რომლებიც
ამაღლდებიან და ჩამოდიან
ადამიანის ძეზე.

თავი 2

1და მესამე დღეს იყო
ქორწინება გალილეის კანაში;
და იყო იქ იესოს დედა:
2და მოწვეული იყო იესოც და
მისი მოწაფეებიც
ქორწინებაზე.
3და ვითარცა მოისურვეს
ღვინო, ჰრქუა მას დედა იესუს:
ღვინო არა აქვთ.
4უთხრა მას იესომ: დედაკაცო,
რა საქმე მაქვს შენთან? ჩემი
საათი ჯერ არ მოსულა.
5დედამისი ეუბნება
მსახურებს: რასაც გეტყვით,
გააკეთეთ.
6და დადგა იქ ექვსი ქვის
ჭურჭელი, იუდეველთა
განწმენდის წესის მიხედვით,
თითო ორ-სამ ფირკინს.
7იესომ უთხრა მათ: აავსეთ
ჭურჭლები წყლით. და აავსეს
ისინი კიდემდე.
8და უთხრა მათ: გამოდით
ახლავე და მიიტანეთ
დღესასწაულის გამგებელს. და
მათგაშიშვლეს.
9როცა დღესასწაულის
მთავარმა გასინჯა ღვინოდ
დაყენებული წყალი და არ
იცოდა, საიდან იყო იგი;
10და უთხრა მას: ყოველი
თავიდან კარგ ღვინოს
აყენებს; და როცა კარგად

სვამენ,უარესია,შენ კი
აქამდე ინახავ კარგ ღვინოს.
11სასწაულების ეს დასაწყისი
გააკეთა იესომ გალილეის
კანაში და გამოავლინა
თავისი დიდება;და მისმა
მოწაფეებმა ირწმუნეს იგი.
12ამის შემდეგ ჩავიდა
კაპერნაუმში ის და დედა მისი,
მისი ძმები და მოწაფეები,და
იქ ბევრი დღე არ დარჩნენ.
13მოახლოვდა იუდეველთა
პასექი და ავიდა იესო
იერუსალიმში,
14და იპოვეს ტაძარში ხარებს,
ცხვრებს და მტრედებს,და
ფულის გადამცვლელნი
მსხდომნი.
15და როდესაც მან
თოკებისაგან შუბლი გააკეთა,
განდევნა ისინი ყველა
ტაძრიდან,ცხვრები და
ხარები;და დაასხა ცვალებად
ფული და დაამტვრია მაგიდები;
16და უთხრა მტრედების
გამყიდველებს:წაიღეთ ეს
აქედან;ნუ აქცევთ მამის
სახლს სავაჭრო სახლად.
17და გაიხსენეს მის
მოწაფეებს,რომ ეწერა:შენი
სახლის გულმოდგინებამ
შემჭამა.
18მაშინ მიუგეს იუდეველებმა
და უთხრეს მას:რა ნიშანს
გვიჩვენებ,რომ ამას აკეთებ?
19მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
დაანგრიეთ ეს ტაძარი და სამ
დღეში აღვადგენ მას.
20მაშინ უთხრეს იუდეველებმა:
ორმოცდაექვსი წელი
შენდებოდა ეს ტაძარი და სამ
დღეში ააშენებ მას?
21მაგრამ ის ლაპარაკობდა
თავისი სხეულის ტაძრის
შესახებ.
22ამიტომ,როცა იგი
მკვდრეთით აღდგა,მის
მოწაფეებს გაახსენდათ,რომ
მან ეს უთხრა მათ;და
ირწმუნეს წერილი და სიტყვა,
რომელიც თქვა იესომ.
23როცა იერუსალიმში იყო
პასექზე,დღესასწაულზე,
ბევრმა ირწმუნა მისი სახელი,
როცა იხილეს ის სასწაულები,
რომლებიც მან მოახდინა.
24მაგრამ იესომ არ დააკისრა
თავი მათ,რადგან იცნობდა
ყველა ადამიანს,
25და არ სჭირდებოდა ვინმეს
მოწმობა ადამიანზე,რადგან
იცოდა,რა იყო ადამიანში.

თავი 3

1იყო ერთი კაცი
ფარისეველთაგან,სახელად
ნიკოდემოსი,იუდეველთა
მმართველი.
2ის მივიდა იესოსთან ღამით
და უთხრა:რაბი,ჩვენ ვიცით,
რომ შენ ხარ ღვთისგან
მოსული მოძღვარი,რადგან
ვერავინ შეძლებს ამ
სასწაულებს,რასაც შენ
აკეთებ,თუ ღმერთი არ იქნება
მასთან.
3მიუგო იესომ და უთხრა მას:
ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნები შენ:თუ ადამიანი
ხელახლა არ დაიბადება,ვერ
იხილავს ღვთის სასუფეველს.
4უთხრა მას ნიკოდემოსმა:
როგორ შეიძლება დაიბადოს
ადამიანი,როცა მოხუცდება?
შეიძლება მეორედ შევიდეს
დედის მუცელში და დაიბადოს?
5უპასუხა იესომ:ჭეშმარიტად,
ჭეშმარიტად გეუბნები შენ:
თუ ადამიანი არ დაიბადება
წყლისა და სულისგან,ვერ
შევა ღვთის სასუფეველში.
6ხორცისაგან შობილი ხორცია;
და სულისაგან შობილი სულია.
7ნუ გიკვირს,რომ გითხარი,
ხელახლა უნდა დაიბადო.
8ქარი უბერავს იქ,სადაც
სურს,და შენ გესმის მისი ხმა,
მაგრამ არ იცი,საიდან მოდის
და საით მიდის;ასეა ყოველი,
ვინც სულისაგან არის
დაბადებული.
9მიუგო ნიკოდემოსმა და
ჰრქუა მას:როგორ შეიძლება
იყოს ეს?
10მიუგო იესომ და უთხრა მას:
შენ ხარ ისრაელის ბატონი და
არ იცი ეს?
11ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნები შენ,ჩვენ ვამბობთ
იმას,რაც ვიცით და ვმოწმობთ,
რომ ვნახეთ;და არ მიიღებთ
ჩვენს მოწმობას.
12თუ მიწიერი რამ გითხარით
და არ გწამთ,როგორ
დაიჯერებთ,თუ ზეციურზე
გეუბნებით?
13და არავინ ავიდა ზეცად,
გარდა ზეციდან ჩამოსული კაცის
ძისა,რომელიც არის ზეცად.
14და როგორც მოსემ აწია
გველი უდაბნოში,ასევე უნდა
ამაღლდეს ძე კაცისა.

15რათა,ვინც მას სწამს,არ
დაიღუპოს,არამედ ჰქონდეს
საუკუნო სიცოცხლე.
16რადგან ღმერთმა ისე
შეიყვარა სამყარო,რომ
მისცა თავისი მხოლოდშობილი
ძე,რათა ყოველი მისი
მორწმუნე არ დაიღუპოს,
არამედ ჰქონდეს საუკუნო
სიცოცხლე.
17რადგან ღმერთმა არ
გამოუგზავნა თავისი ძე
ქვეყნიერებაზე,რათა
მსჯავრდებოდეს
ქვეყნიერება;არამედ რომ
სამყარო მისი მეშვეობით
გადარჩეს.
18ვინც მას სწამს,არ არის
მსჯავრდებული,ხოლო ვინც არ
სწამს,უკვე დაგმობილია,
რადგან არ ირწმუნა ღვთის
მხოლოდშობილი ძის სახელი.
19და ეს არის მსჯავრი,რომ
ნათელი მოვიდა
ქვეყნიერებაში და
ადამიანებმა სიბნელე
შეიყვარეს,ვიდრე ნათელი,
რადგან მათი საქმეები
ბოროტი იყო.
20რადგან ყოველი,ვინც
ბოროტს აკეთებს,სძულს
სინათლე და არ მოდის
ნათელთან,რათა არ გაკიცხონ
მისი საქმეები.
21მაგრამ ის,ვინც
ჭეშმარიტებას აკეთებს,
მოდის ნათელთან,რათა
გამოცხადდეს მისი საქმეები,
რომ ისინი ღმერთშია
ჩადენილი.
22ამის შემდეგ მოვიდა იესო
და მისი მოწაფეები იუდეის
ქვეყანაში;და იქ დარჩა
მათთან და მოინათლა.
23და იოანეც ნათლავდა
ენონში,სალიმის მახლობლად,
რადგან ბევრი წყალი იყო იქ,
და მოვიდნენ და მოინათლნენ.
24რადგან იოანე ჯერ კიდევ არ
იყო ჩაგდებული
საპყრობილეში.
25მაშინ გაჩნდა კითხვა
იოანეს ზოგიერთ მოწაფესა და
იუდეველებს შორის
განწმენდის შესახებ.
26და მივიდნენ იოანესთან და
უთხრეს:რაბი,ის,ვინც შენთან
იყო იორდანეს გაღმა,ვისზეც
შენ მოწმობდი,აჰა,ის
ნათლავს და ყველანი მიდიან
მასთან.
27მიუგო იოანემ და თქვა:კაცი
ვერაფერს მიიღებს,თუკი მას
ზეციდან არ მიეცემა.
28თქვენ თვითონ მოწმობთ მე,
რომ ვთქვი:მე არ ვარ ქრისტე,
არამედ მის წინაშე ვარ
გამოგზავნილი.
29ვისაც პატარძალი ჰყავს,
სიძეა,ხოლო სიძის მეგობარი,
რომელიც დგას და ისმენს მას,
დიდად უხარია სიძის ხმის
გამო;ამიტომ აღსრულდა ჩემი
სიხარული.
30ის უნდა გაიზარდოს,მე კი
უნდა შევამცირო.
31ვინც ზემოდან მოდის,
ყველაფერზე მაღლა დგას,
მიწიერია,მიწიერია და
მიწისზე ლაპარაკობს;
32და რაც ნახა და მოისმინა,
მოწმობს;და არავინ იღებს
მის ჩვენებას.
33ვინც მიიღო მისი მოწმობა,
ბეჭედი დადო,რომ ღმერთი
ჭეშმარიტია.
34რადგან ის,ვინც ღმერთმა
მოავლინა,ლაპარაკობს ღვთის
სიტყვებს,რადგან ღმერთი არ
აძლევს მას სულს საზომით.
35მამას უყვარს ძე და მისცა
ყოველივე მის ხელში.
36ვისაც ძე სწამს,აქვს
საუკუნო სიცოცხლე;მაგრამ
ღვთის რისხვა დარჩება მასზე.

თავი 4

1როცა გაიგო უფალმა,როგორ
გაიგეს ფარისევლებმა,რომ
იესომ იოანეზე მეტი მოწაფე
შექმნა და მონათლა,
2(თუმცა თავად იესომ კი არ
მოინათლა,არამედ მისმა
მოწაფეებმა)
3დატოვა იუდეა და კვლავ
გალილეაში წავიდა.
4და უნდა გაიაროს სამარიაში.
5შემდეგ მივიდა ის ქალაქ
სამარიაში,რომელსაც ჰქვია
სიქარი,იმ მიწის ნაკვეთთან
ახლოს,რომელიც იაკობმა
მისცა თავის ძეს იოსებს.
6ახლა იქ იყო იაკობის ჭა.
იესო,მოგზაურობით დაღლილი,
დაჯდა ჭაზე და იყო
დაახლოებით მეექვსე საათი.
7მოვიდა სამარიელი ქალი
წყლის ამოსაღებად:უთხრა
მას იესომ:მომეცი,დავლიო.
8(რადგან მისი მოწაფეები
წავიდნენ ქალაქში ხორცის
საყიდლად.)

9მაშინ ჰრქუა მას სამარიელი
დედაკაცი: რაჲ არს, რომ შენ,
ებრაელი ხარ, და ლევას გთხოვ
ჩემგან, რომელიც სამარიელი
ქალი ვარ? რადგან ებრაელებს
საქმე არ აქვთ
სამარიელებთან.
10მიუგო იესუ და ჰრქუა მას: თუ
სცოდნოდე ღმრთის ნიჭი და
ვინ გეტყჳს შენ: მომეცი
და ლევა; შენ გთხოვდი მას და
მოგცემდა ცოცხალ წყალს.
11ჰრქუა მას დედაკაცმა:
ბატონო, შენ არაფერი გაქვს
ასატანი და ჭა ღრმაა, საიდან
გაქვს ეს ცოცხალი წყალი?
12შენ უფრო დიდი ხარ ვიდრე
ჩვენი მამა იაკობი,
რომელმაც მოგვცა ჭა და
დალია მისგან თვითონ, მისი
შვილები და პირუტყვი?
13მიუგო იესომ და უთხრა მას:
ვინც ამ წყალს სვამს, კვლავ
მოსწყურდება.
14მაგრამ ვინც სვამს წყალს,
რომელსაც მე მივცემ,
არასოდეს მოწყურდება;
მაგრამ წყალი, რომელსაც მე
მივცემ მას, იქნება მასში
წყლის ჭა, რომელიც
ამოიჭრება მარადიულ
სიცოცხლეში.
15ჰრქუა მას დედაკაცმა:
ბატონო, მომეცი ეს წყალი, რომ
არ მწყურდეს და არც მოვალ აქ
ამოსაღებად.
16უთხრა მას იესომ: წადი,
დაუძახე შენს ქმარს და მოდი
აქ.
17მიუგო ქალმა და უთხრა:
ქმარი არ მყავს. უთხრა მას
იესომ: კარგად თქვი, ქმარი არ
მყავს.
18რადგან ხუთი ქმარი გყავდა;
და ის, ვინც ახლა გყავს, არ
არის შენი ქმარი, ამაში
ჭეშმარიტად თქვი.
19ჰრქუა მას დედაკაცმა:
ბატონო, ვხვდები, რომ
წინასწარმეტყველი ხარ.
20ჩვენი მამები თაყვანს
სცემდნენ ამ მთაზე; და თქვენ
ამბობთ, რომ იერუსალიმში
არის ადგილი, სადაც
ადამიანებმა უნდა სცეს
თაყვანი.
21უთხრა მას იესომ: დედაკაცო,
მერწმუნეთ, მოვა ჟამი, როცა
არც ამ მთაზე და არც
იერუსალიმში არ სცემთ
თაყვანს მამას.
22თქვენ თაყვანს სცემთ, არ
იცით, რას; ჩვენ ვიცით, რასაც
ვცემთ თაყვანს, რადგან ხსნა
იუდეველთაა.
23მაგრამ მოდის ჟამი და ახლა
და დგა, როცა ჭეშმარიტი
თაყვანისმცემლები თაყვანს
სცემენ მამას სულითა და
ჭეშმარიტებით, რადგან მამა
ასეთებს ეძებს მის
თაყვანისცემას.
24ღმერთი არის სული და ვინც
მას თაყვანს სცემს, სულითა
და ჭეშმარიტებით უნდა სცეს
თაყვანი.
25ჰრქუა მას დედაკაცმა: ვიცი,
რომ მოვა მესია, რომელსაც
ჰქვია ქრისტე, როცა მოვა,
ყველაფერს გვეტყვის.
26უთხრა მას იესომ: მე ვარ,
ვინც გელაპარაკები.
27და ამის შემდეგ მოვიდნენ
მისი მოწაფეები და
გაუკვირდათ, რომ
ესაუბრებოდა დედაკაცს,
მაგრამ არავინ თქვა: რას
ეძებ? ან, რატომ ელაპარაკები
მას?
28და ტოვა ქალმა თავისი
ქოთანი, წავიდა ქალაქში და
უთხრა კაცებს:
29მოდი, იხილე კაცი, რომელმაც
მითხრა ყველაფერი, რაც კი
ოდესმე გამიკეთებია: ეს არ
არის ქრისტე?
30მაშინ გავიდნენ ქალაქიდან
და მივიდნენ მასთან.
31ამასობაში მისი მოწაფეები
ლოცულობდნენ და
ეუბნებოდნენ: მოძღვარო,
ჭამე.
32მაგრამ მან უთხრა მათ: მე
მაქვს საჭმელი, რომელიც
თქვენ არ იცით.
33ამიტომ უთხრეს მოწაფეებმა
ერთმანეთს: ვინმემ მოიყვანა
იგი საჭმელად?
34უთხრა მათ იესომ: ჩემი
საჭმელი არის ჩემი
მომავლინებლის ნების
შესრულება და მისი საქმის
დასრულება.
35ნუთუ არ ამბობთ: ჯერ კიდევ
ოთხი თვეა და შემდეგ მოდის
მკა? აჰა, მე გეუბნებით:
აწიეთ თვალები და შეხედეთ
მინდვრებს; რადგან თეთრები
არიან უკვე მოსავლისთვის.
36და ვინც მკი იღებს
საზღაურს და აგროვებს
ნაყოფს საუკუნო
სიცოცხლისთვის, რათა ერთად

იხარონ როგორც თესველი,
ასევე მკის.
37და აი ეს არის ჭეშმარიტი
ნათქვამი:ერთი თესავს და
მეორე მკის.
38მე გამოგიგზავნეთ,რომ
მოიმკითის,რისთვისაც
შრომა არ გაგიციათ;
39და იმ ქალაქის მრავალმა
სამარიელმა ირწმუნა იგი
ქალის სიტყვის გამო,
რომელიც მოწმობდა:მან
მითხრა ყველა ფერი,რაც კი
გამიკეთებია.
40როცა მივიდნენ მასთან
სამარიელები,ევედრებოდნენ
მას,რომ დარჩენოდა მათთან,
და დარჩა იქ ორი დღე.
41და კიდევ ბევრმა ირწმუნა
მისი სიტყვის გამო;
42და უთხრა დედაკაცს:ახლა
ჩვენ გვჯერა,არა შენი
სიტყვის გამო,რადგან ჩვენ
თვითონ მოვისმინეთიგი და
ვიცით,რომ ეს არის ქრისტე,
სამყაროს მხსნელი.
43და ორი დღის შემდეგ წავიდა
იქიდან და წავიდა გალილეაში.
44რადგან თავად იესომ
მოწმობს,რომ
წინასწარმეტყველს არ აქვს
პატივი თავის ქვეყანაში.
45და როცა შევიდა გალილეაში,
მიიღეს იგი გალილეელებმა,
რადგან ნახეს ყველა ფერი,
რაც გააკეთა იერუსალიმში
დღესასწაულზე,რადგან
ისინიც წავიდნენ
დღესასწაულზე.
46კვლავ მივიდა იესო
გალილეის კანაში,სადაც
წყალი ღვინოდაქცია.და იყო
ვინმე დიდგვაროვანი,რომლის
ძეც ავადიყო კაპერნაუმში.
47როცა გაიგო,რომ იესო
გამოვიდა იუდეიდან
გალილეაში,მივიდა მასთან
და ევედრებოდა,რომ
ჩამოსულიყო და განეკურნა
მისი ძე,რადგან სიკვდილის
პირას იყო.
48მაშინ უთხრა მას იესომ:თუ
არ იხილავთ ნიშნებსა და
სასწაულებს,არ ირწმუნებთ.
49დიდებულმა უთხრა მას:
ბატონო,ჩამოდი,სანამ ჩემი
შვილი მოკვდება.
50უთხრა მას იესომ:წადი;შენი
შვილი ცოცხალია.და ირწმუნა
კაცმა სიტყვა,რომელიც
უთხრა მას იესომ,და წავიდა.
51და ვითარცა ქვევით
მიდიოდა,და ხვდნენ მისი
მსახურები და უთხრეს:
ცოცხალია ძე შენი.
52და ჰკითხა მათ,როდის
დაიწყო გამოსწორება.და
უთხრეს მას:გუშინ მეშვიდე
საათზე სიცხემ დატოვა იგი.
53იცოდა მამამ,რომ იყო იმ
ჟამს,როცა უთხრა მას იესომ:
ძე შენი ცოცხალია და
ირწმუნა თავადმა და მთელმა
მისმა სახლმა.
54ეს კიდევ მეორე სასწაულია,
რაც იესომ მოახდინა,როცა
იუდეიდან გალილეაში
გამოვიდა.

თავი 5

1ამის შემდეგ იყო იუდეველთა
დღესასწაული;და იესო ავიდა
იერუსალიმში.
2ახლა იერუსალიმში ცხვრის
ბაზართან არის აუზი,
რომელსაც ებრაულად ბეთესდა
ჰქვია,რომელსაც აქვს ხუთი
ვერანდა.
3მათში იწვა უძლური ხალხის
დიდი სიმრავლე,ბრმა,
შეჩერებული,გამხმარი,
რომელიც ელოდა წყლის
მოძრაობას.
4რამეთუ ანგელოზი ჩავიდა
ერთდროს აუზში და
აბრკოლებდა წყალს:ვინც
პირველი შედიოდა წყლის
აურზაურიდან,
განიკურნებოდა ნებისმიერი
სნეულებისგან.
5და იყო იქ ერთი კაცი,
რომელსაც ოცდათვრამეტი
წელი სტკიოდა.
6როცა იხილა იესომ ტყუილი და
იცოდა,რომ უკვე დიდი ხანია
ამ საქმეში იყო,უთხრა მას:
განიკურნები?
7მიუგო მას უძლურმა:ბატონო,
არავინ მყავს,როცა წყალი
ღელავს,აუზში ჩამაგდოს,
მაგრამ სანამ მოვალ,სხვა
გადმოდის ჩემს წინ.
8უთხრა მას იესომ:ადექი,
აიღე შენი საწოლი და იარე.
9და მაშინვე
გამოჯანმრთელდა კაცი,აიღო
თავისი საწოლი და წავიდა;და
იმავე დღეს იყო შაბათი.
10უთხრეს იუდეველებმა
განკურნებულს:შაბათია,არ
არის ნება დართული შენი
საწოლის ტარება.

11მან მიუგო მათ:ვინც
განმაკურნა,მან მითხრა:
აიღე შენი საწოლი და იარე.
12ჰკითხეს მას:რომელია კაცი,
რომელმან გითხარი:აიღე
შენი საწოლი და იარე?
13და განკურნებულმა ვერ
იცოდა,ვინ იყო,რადგან იესომ
თავი მოიშორა,იქ მყოფი
ხალხი.
14ამის შემდეგ იესომ იპოვა
იგი ტაძარში და უთხრა:აჰა,
განიკურნე;
15წავიდა ის კაცი და უთხრა
იუდეველებს,რომ იესო იყო,
რომელმაც განკურნა იგი.
16და ამიტომ დევნიდნენ
იუდეველები იესოს და
ცდილობდნენ მისი მოკვლა,
რადგან შაბათს აკეთებდა
ამას.
17ხოლო იესომ მიუგო მათ:
მამაჩემი მოქმედებს აქამდე
და მე ვმუშაობ.
18ამიტომ იუდეველები უფრო
მეტად ცდილობდნენ მის
მოკვლას,რადგან მან
არამარტო დაარღვია შაბათი,
არამედ თქვა,რომ ღმერთი იყო
მისი მამა და ღმერთთან
გათანაბრდა.
19მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:ძეს
არაფრის გაკეთება არ
შეუძლია თავისთავად,გარდა
იმისა,რასაც ხედავს,რომ
მამა აკეთებს;რადგან რასაც
აკეთებს,ძეც აკეთებს ამას.
20ვინაიდან მამას უყვარს ძე
და უჩვენებს მას ყველაფერს,
რასაც თავად აკეთებს,და
უჩვენებს მას ამათზე დიდ
საქმეებს,რათა გაგიკვირდეთ.
21რადგან როგორც მამა
აღადგენს მკვდრებს და
აცოცხლებს მათ;ასევე ძე
აცოცხლებს ვისაც სურს.
22რამეთუ მამა არავის
განსჯის,არამედ მთელი
სასამართლო ძეს მიუძღვნა.
23რათა ყველამ პატივი სცეს
ძეს,როგორც პატივს სცემს
მამას.ვინც არ სცემს პატივს
ძეს,არ სცემს პატივს მამას,
რომელმაც მოავლინა იგი.
24ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:ვინც
ისმენს ჩემს სიტყვას და
სწამს მისი,ვინც მე
გამომგზავნა,აქვს საუკუნო
სიცოცხლე და არ მოვა
მსჯავრი;მაგრამ
სიკვდილიდან სიცოცხლეში
გადავიდა.
25ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:მოვა ჟამი
და ახლა არის,როცა მკვდრები
მოისმენენ ღვთის ძის ხმას
და ვინც ისმენს,იცოცხლებენ.
26რადგან როგორც მამას აქვს
სიცოცხლე თავის თავში;ასე
მისცა მან ძეს,რომ ჰქონდეს
სიცოცხლე თავის თავში;
27და მისცა მას
უფლებამოსილება აღასრულოს
სასამართლო,რადგან ის არის
ძე კაცისა.
28ნუ გიკვირთ ამაზე,რადგან
მოვა ჟამი,როცა ყველა,ვინც
საფლავებშია,მოისმენს მის
ხმას,
29და გამოვა;სიკეთის
მოქმედნი სიცოცხლის
აღდგომამდე;და ვინც ბოროტს
სჩადის,წყევლის აღდგომამდე.
30მე არ შემიძლია ჩემით
არაფერი გავაკეთო:როგორც
მესმის,მე განვსჯი;რადგან
ჩემს ნებას კი არ ვეძებ,
არამედ მამის ნებას,
რომელმაც გამომგზავნა.
31თუ მე ვამოწმებ ჩემს თავზე,
ჩემი მოწმობა არ არის
ჭეშმარიტი.
32არის სხვა,რომელიც
მოწმობს ჩემზე;და მე ვიცი,
რომ მოწმობა,რომელსაც ის
მოწმობს ჩემზე,ჭეშმარიტია.
33თქვენ გაგზავნეთ
იოანესთან და მან დაამოწმა
ჭეშმარიტება.
34მაგრამ მე არ ვიღებ
მოწმობას ადამიანისგან,
არამედ ამას ვამბობ,რათა
გადარჩეთ.
35ის იყო ცეცხლმოკიდებული
და მანათობელი შუქი,და
თქვენ გინდოდათ,რომ ერთ
დროს გაიხაროთ მისი ნათელით.
36მაგრამ მე უფრო დიდი
მოწმობა მაქვს,ვიდრე
იოანეს,რადგან საქმეები,
რომლებიც მამამ მომცა,რომ
დავასრულო,იგივე საქმეები,
რასაც მე ვაკეთებ,მოწმობს
ჩემზე,რომ მამამ
გამომგზავნა.
37და თვითმამამ,რომელმაც
მომავლინა,მოწმობს ჩემზე.
თქვენ არც ერთხელ გსმენიათ
მისი ხმა და არც მისი ფორმა
გინახავთ.

38და არა გაქვთ მისი სიტყვა
დამკვიდრებული თქვენში;
39მოძებნე წმინდა წერილები;
რადგან გგონიათ,რომ მათში
გაქვთ საუკუნო სიცოცხლე და
ისინი არიან,ვინც მოწმობენ
ჩემზე.
40და თქვენ არ მოხვალთ
ჩემთან,რათა გქონდეთ
სიცოცხლე.
41მე არ ვიღებ პატივს
კაცთაგან.
42მაგრამ მე გიცნობთ თქვენ,
რომ არ გაქვთ ღვთის
სიყვარული თქვენში.
43მე მოვედი მამის სახელით
და თქვენ არ მიმღებთ;თუ სხვა
მოვა თავისი სახელით,
მიიღებთ მას.
44როგორ შეგიძლიათ ირწმუნოთ,
რომელნიც იღებენ პატივს
ერთმანეთს და არ ეძებთ
პატივისცემას,რომელიც
მხოლოდ ღვთისგან მოდის?
45ნუ გგონიათ,რომ მამის
წინაშე დაგდებთ ბრალს;
46რამეთუ მოსეს რომ გწამდეს,
მე დამიჯერებდით,რამეთუ
მან დაწერა ჩემზე.
47მაგრამ თუ არ გწამთ მისი
ნაწერები,როგორ დაიჯერებთ
ჩემს სიტყვებს?

თავი 6

1ამის შემდეგ იესო გადავიდა
გალილეის ზღვაზე,რომელიც
არის ტიბერიადის ზღვა.
2და უამრავი ხალხი გაჰყვა
მას,რადგან იხილეს მისი
სასწაულები,რომლებიც მან
მოახდინა ავადმყოფებზე.
3და ავიდა იესო მთაზე და იქ
დაჯდა თავის მოწაფეებთან
ერთად.
4და მოახლოვდა პასექი,
იუდეველთა დღესასწაული.
5როცა იესომ ასწია თვალები
და დაინახა,რომ მასთან
მივიდა დიდი ხალხი,უთხრა
ფილიპეს:საიდან ვიყიდოთ
პური,რომ ამათ ჭამონ?
6და ეს თქვა მის
დასამტკიცებლად,რადგან
თვითონ იცოდა,რას იზამდა.
7მიუგო მას ფილიპემ:ორასი
გროშიანი პური არ კმარა მათ,
რომ თითოეულმა მათგანმა
ცოტა წაიღოს.
8ერთმა მისმა მოწაფემ,
ანდრიამ,სიმონ პეტრეს ძმამ,
უთხრა მას:
9აქ არის ერთი ყმაწვილი,
რომელსაც აქვს ხუთი ქერის
პური და ორი პატარა თევზი:
მაგრამ რა არიან ისინი
ამდენს შორის?
10და თქვა იესომ:დასხდნენ
კაცები.ახლა იმ ადგილას
ბევრი ბალახი იყო.და ჯდნენ
კაცები,დაახლოებით ხუთი
ათასი.
11და აიღო იესომ პური;და
ვითარცა მადლი შესწირა,
დაურიგა მოწაფეებს,
მოწაფეებმა კი
დაწესებულებს;და ისევე
როგორც თევზები,რამდენიც
მათ სურთ.
12როცა გაივსნენ,უთხრა
თავის მოწაფეებს:შეაგროვეთ
დარჩენილი ნატეხები,რომ
არაფერი დაიკარგოს.
13ამიტომ შეკრიბეს ისინი და
აავსეს თორმეტი კალათა ხუთი
ქერის პურის ნატეხებით,
რომლებიც რჩებოდა მათ,ვინც
ჭამდა.
14მაშინ იმ კაცებმა,როცა
იხილეს ის სასწაული,რაც
მოახდინა იესომ,თქვეს:ეს
არის ჭეშმარიტი
წინასწარმეტყველი,რომელიც
უნდა მოვიდეს ქვეყანად.
15იესომ რომ გაიგო,რომ
მოვიდოდნენ და ძალით
წაიყვანდნენ,რათა
გამეფებულიყო,ისევ მარტო
წავიდა მთაზე.
16და როცა დადგა,მისი
მოწაფეები ჩავიდნენ ზღვაზე,
17და შევიდნენ ხომალდში და
წავიდნენ ზღვაზე
კაპერნაუმისკენ.და ახლა
ბნელოდა და იესო არ მოსულა
მათთან.
18და ზღვა გაჩნდა ძლიერი
ქარის გამო,რომელიც
უბერავდა.
19და ოცდახუთი თუ ოცდაათი
მანძილით ნიჩბოსას რომ
მიჰყვნენ,დაინახეს იესო,
რომელიც დადიოდა ზღვაზე და
უახლოვდებოდა ხომალდს,და
შეეშინდათ.
20მან კი უთხრა მათ:მე ვარ;ნუ
გეშინია.
21მაშინ ნებით მიიღეს იგი
ნავში:და მაშინვე გემი იმ
ხმელეთზე იყო,სადაც ისინი
წავიდნენ.
22მომდევნო დღეს,როცა ზღვის
გაღმა მდგომმა ხალხმა
დაინახა,რომ იქ სხვა ნავი არ

იყო, გარდა იმისა,
რომელზედაც შედიოდნენ მისი
მოწაფეები და იესო თავის
მოწაფეებთან ერთად კი არ
შევიდა ნავში, არამედ
მოწაფეები მარტო წავიდნენ;
23 (თუმცა ტიბერიიდან სხვა
ნავებიც მიდიოდნენ იმ
ადგილას, სადაც პურს
ჭამდნენ, მას შემდეგ რაც
უფალმა მადლობა გადაუხადა).
24 როცა ხალხმა დაინახა, რომ
იქ არც იესო და არც მისი
მოწაფეები, ისინიც აიღეს
გემით და მივიდნენ
კაპერნაუმში იესოს
მოსაძებნად.
25 და როცა იპოვეს იგი ზღვის
გაღმა, უთხრეს მას: რაბი,
როდის მოხვედი აქ?
26 მიუგო მათ იესომ და უთხრა:
ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: მე მეძებთ
არა იმიტომ, რომ იხილეთ
სასწაულები, არამედ იმიტომ,
რომ შეჭამეთ პური და
გასივდით.
27 იშრომეთ არა ჭამისთვის,
რომელიც დაიღუპება, არამედ
იმ ჭამისთვის, რომელიც
მარადიული
სიცოცხლისთვისაა, რომელსაც
მოგცემთ თქვენ ძე კაცისა,
რადგან მას დაბეჭდა მამა
ღმერთმა.
28 მაშინ უთხრეს მას: რა ვქნათ,
რომ შევძლოთ ღვთის საქმეები?
29 მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
ესე არს საქმე ღმრთისაჲ, რაჲ
თქუენ ირწმუნოთ მისი,
რომელი მან მოავლინა.
30 ჰრქუეს მას: მაშ, რა ნიშანს
აჩვენებ, რომ ვიხილოთ და
გჯეროდეს? რას მუშაობ?
31 ჩვენი მამები ჭამდნენ
მანანას უდაბნოში; როგორც
წერია, მისცა მათ პური
ზეციდან საჭმელად.
32 მაშინ იესომ უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: მოსემ არ
მოგცათ ის პური ზეციდან;
მაგრამ მამა ჩემი გაძლევთ
ჭეშმარიტ პურს ზეციდან.
33 რადგან ღვთის პური არის ის,
რომელიც ჩამოდის ზეციდან და
აძლევს სამყაროს სიცოცხლეს.
34 მაშინ უთხრეს მას: უფალო,
მარადმოგვეცი ეს პური.
35 და უთხრა მათ იესომ: მე ვარ
პური სიცოცხლისა; და ვისაც
ჩემი სწამს, არასოდეს
მოწყურდება.
36 მაგრამ მე გითხარით, რომ
თქვენც მიხილეთ და არ გწამთ.
37 ყველაფერი, რასაც მამა
მომცემს, ჩემთან მოვა; და
ვინც ჩემთან მოდის, არ
განვაგდებ.
38 რადგან მე ჩამოვედი
ზეციდან არა ჩემი ნების
შესასრულებლად, არამედ ჩემი
მომავლინებლის ნების
შესასრულებლად.
39 და ეს არის მამის ნება,
რომელმაც გამომგზავნა, რომ
ყველაფერი, რაც მან მომცა, მე
არ დავკარგო, არამედ
აღვადგინო იგი უკანასკნელ
დღეს.
40 და ეს არის ჩემი
მომავლინებლის ნება, რომ
ყოველს, ვინც იხილავს ძეს და
სწამს იგი, ჰქონდეს საუკუნო
სიცოცხლე, და მე აღვადგენ
მას უკანასკნელდღეს.
41 იუდეველები დრტვინავდნენ
მასზე, რადგან თქვა: მე ვარ
პური, რომელიც ზეციდან
ჩამოვიდა.
42 და უთხრეს: ეს არ არის იესო,
იოსების ძე, რომლის მამაც და
დედაც ვიცით? მაშ როგორ
ამბობს: ზეციდან ჩამოვედი?
43 მიუგო იესომ და უთხრა მათ:
ნუ დრტვინავთ თქვენ შორის.
44 ვერავინ მოვა ჩემთან, თუ
არა მამამ, რომელმაც მე
გამომიგზავნა, არ მიიზიდოს
მას და მე აღვადგენ მას
უკანასკნელდღეს.
45 წინასწარმეტყველებში
წერია: და ყველანი ღვთისგან
იქნებიან მოძღვრულნი. მაშ,
ყოველი, ვინც მოისმინა და
ისწავლა მამის შესახებ,
მოდის ჩემთან.
46 არა რომ ვინმეს უხილავს
მამა, გარდა იმისა, ვინც
ღვთისგან არის, მან იხილა
მამა.
47 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: ვისაც
სწამს ჩემი, აქვს საუკუნო
სიცოცხლე.
48 მე ვარ სიცოცხლის პური.
49 თქვენმა მამებმა ჭამეს
მანანა უდაბნოში და
დაიხოცნენ.
50 ეს არის პური, რომელიც
ჩამოდის ზეციდან, რათა
ადამიანმა შეჭამოს მისგან
და არ მოკვდეს.

51 მე ვარ ცოცხალი პური,
რომელიც ჩამოვიდა ზეციდან:
თუ ვინმე შეჭამს ამ პურს,
მარადიულად იცოცხლებს;
52 იუდეველები ერთმანეთს
ებრძოდნენ და ამბობდნენ:
როგორ შეუძლია ამ კაცმა
გვაჩუქოს თავისი ხორცი
საჭმელად?
53 მაშინ იესომ უთხრა მათ:
ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:თუ არ
შეჭამთ კაცის ძის ხორცს და
არ სვამთ მის სისხლს,არ
გაქვთ სიცოცხლე თქვენში.
54 ვინც ჭამს ჩემს ხორცს და
სვამს ჩემს სისხლს,აქვს
მარადიული სიცოცხლე;და მე
აღვადგენ მას უკანასკნელ
დღეს.
55 რამეთუ ჩემი ხორცი
ჭეშმარიტად ხორცია და ჩემი
სისხლი ჭეშმარიტად
სასმელია.
56 ვინც ჭამს ჩემს ხორცს და
სვამს ჩემს სისხლს,
ცხოვრობს ჩემში და მე მასში.
57 როგორც ცოცხალმა მამამ
გამომგზავნა მე და მე
ვცოცხლობ მამით,ასევე ვინც
მჭამს,ისიც ჩემით
იცოცხლებს.
58 ეს არის ის პური,რომელიც
ჩამოვიდა ზეციდან:არა
როგორც თქვენი მამები
ჭამდნენ მანანას და
მკვდრები იყვნენ:ვინც ამ
პურს ჭამს,მარადიულად
იცოცხლებს.
59 ეს თქვა მან სინაგოგაში,
როცა ასწავლიდა
კაპერნაუმში.
60 ბევრმა მისმა მოწაფეებმა
ეს რომ გაიგონეს,თქვა:მძიმე
სიტყვაა;ვის შეუძლია ამის
მოსმენა?
61 როცა იესომ იცოდა,რომ მისი
მოწაფეები დრტვინავდნენ
ამაზე,უთხრა მათ:ეს გაწყენთ
თქვენ?
62 რა და თუ იხილავთ კაცის ძეს
ამაღლებულს იქ,სადაც ადრე
იყო?
63 ეს არის სული,რომელიც
აცოცხლებს;ხორცს არაფერი
აქვს სარგებელი:სიტყვები,
რომლებსაც მე გეუბნებით,
სულია და სიცოცხლეა.
64 მაგრამ არიან თქვენგანი,
რომელთაც არ სწამთ.რადგან
იესომ თავიდანვე იცოდა,ვინ
იყვნენ ისინი,ვისაც არ
სწამდა და ვინ უნდა
გასცემდა მას.
65 და მან თქვა:ამიტომ
გითხარით,რომ ვერავინ მოვა
ჩემთან,თუ არ მიეცა მას ჩემი
მამისგან.
66 მას შემდეგ მრავალი მისი
მოწაფე დაბრუნდა და აღარ
დადიოდა მასთან.
67 უთხრა იესომ თორმეტს:
თქვენც ხომ არ წახვალთ?
68 მიუგო სიმონ-პეტრემ:უფალო,
ვისთან წავიდეთ?შენ გაქვს
საუკუნო სიცოცხლის
სიტყვები.
69 და ჩვენ გვწამს და
დარწმუნებული ვართ,რომ შენ
ხარ ქრისტე,ძე ცოცხალი
ღმერთისა.
70 მიუგო მათ იესომ:განა მე არ
აგირჩიეთ თქვენ თორმეტი და
ერთი თქვენგანი ეშმაკია?
71 ილაპარაკა იუდა
ისკარიოტელზე,სიმონის ძეზე,
რადგან ის გამცემდა მას,
თორმეტთაგან ერთ-ერთი.

თავი 7

1 ამის შემდეგ იესო დადიოდა
გალილეაში,რადგან არ სურდა
იუდეაში სიარული,რადგან
იუდეველები მის მოკვლას
ცდილობდნენ.
2 მოახლოვდა იუდეველთა
კარვების დღესასწაული.
3 მისმა ძმებმა უთხრეს მას:
წადი აქედან და წადი
იუდეაში,რათა შენმა
მოწაფეებმაც იხილონ
საქმეები,რასაც აკეთებ.
4 რადგან არარსებობს
ადამიანი,ვინც რაიმეს
აკეთებს ფარულად და ის
თავად ეძებს გაცნობას.თუ
ამას აკეთებ,აჩვენე შენი
თავი მსოფლიოს.
5 რადგან არც მისმა ძმებმა
ირწმუნეს იგი.
6 მაშინ იესომ უთხრა მათ:
ჩემი დრო ჯერ არ მოსულა,
მაგრამ თქვენი დრო
ყოველთვის მზადარის.
7 ქვეყნიერებას არ შეუძლია
შეგიძულოთ;მე კი მძულს,
რადგან ვმოწმობ,რომ მისი
საქმეები ბოროტია.
8 წადით ამ დღესასწაულზე:მე
ჯერ არ ავდივარ ამ
დღესასწაულზე;რადგან ჩემი
დრო ჯერ არ დამდგარა.

9როცა უთხრა მათ ეს სიტყვები,
დარჩა გალილეაში.
10მაგრამ როცა მისი ძმები
ავიდნენ, მაშინ ისიც ავიდა
დღესასწაულზე, არა აშკარად,
არამედ ფარულად.
11მაშინ იუდეველები
ეძებდნენ მას დღესასწაულზე
და უთხრეს: სად არის?
12და იყო დიდი დრტვინვა
ხალხში მის შესახებ: ზოგი
ამბობდა: კარგი კაციაო, ზოგი
ამბობდა: არა; მაგრამ ის
ატყუებს ხალხს.
13თუმცა არავინ ლაპარაკობდა
ღიად მასზე იუდეველთა შიშით.
14შუა დღესასწაულზე ავიდა
იესო ტაძარში და ასწავლიდა.
15და უკვირდათ იუდეველებს
და ამბობდნენ: საიდან იცის
ამ კაცმა წერილები,
უსწავლელი?
16მიუგო მათ იესომ და უთხრა:
ჩემი მოძღვრება არ არის
ჩემი, არამედ მისი
მომავლინებელი.
17თუ ვინმეს სურს შეასრულოს
მისი ნება, მან გაიგოს
მოძღვრების შესახებ,
ღვთისგანაა თუ მე
ვლაპარაკობ საკუთარ თავზე.
18ის, ვინც თავისთავად
ლაპარაკობს, ეძებს თავის
დიდებას, ხოლო ვინც ეძებს
მის დიდებას, რომელმაც ის
მოავლინა, ის ჭეშმარიტია და
არ არის მასში უსამართლობა.
19განა არ მოგცათ მოსემ
რჯული და არც ერთი თქვენგანი
არ იცავს კანონს? რატომ
აპირებ ჩემს მოკვლას?
20მიუგო ხალხმა და თქვა:
ეშმაკი გყავს, ვინ აპირებს
შენს მოკვლას?
21მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ: მე
ერთი საქმე გავაკეთე და
ყოველნი გიკვირთ.
22მოსემ მოგცათ წინადაცვეთა;
(არა იმიტომ, რომ ეს არის
მოსეს, არამედ მამების;) და
შაბათს წინადაცვეთეთ კაცს.
23თუ ადამიანი შაბათს
მიიღებს წინადაცვეთას, რათა
არ დაირღვეს მოსეს კანონი;
გაბრაზებული ხარ ჩემზე,
რადგან შაბათს კაცი
გავასუფთავე?
24ნუ განსაჯეთ გარეგნობის
მიხედვით, არამედ განსაჯეთ
სამართლიანი
გადაწყვეტილება.
25და თქვეს ზოგიერთმა
იერუსალიმელმა: ეს არ არის
ის, ვისი მოკვლასაც ეძიებენ?
26მაგრამ, აჰა, ის თამამად
ლაპარაკობს და ისინი
არაფერს ეუბნებიან მას.
იციან თუ არა მმართველებმა,
რომ ეს არის ქრისტე?
27თუმცა ჩვენ ვიცით ეს კაცი,
საიდან არის იგი, ხოლო როცა
ქრისტე მოვა, არავინ იცის,
საიდან არის.
28მაშინ შეჰღაღადა იესომ
ტაძარში, როცა ასწავლიდა:
ორივე მიცნობთ და იცით,
საიდან ვარ;
29მაგრამ მე ვიცნობ მას,
რადგან მისგან ვარ და მან
გამომგზავნა.
30მაშინ ცდილობდნენ მის
ხელში ჩაგდებას, მაგრამ
ვერავინ დაასხა ხელი მას,
რადგან ჯერ კიდევ არ იყო
მისი საათი.
31და მრავალმა ხალხმა
ირწმუნა იგი და ამბობდა:
როცა ქრისტე მოვა, განა
იმაზე მეტ სასწაულებს
მოახდინებს, ვიდრე ამ კაცმა
მოახდინა?
32ფარისევლებმა გაიგეს, რომ
ხალხი მასზე დრტვინავდა;
ხოლო ფარისევლებმა და
მღვდელმთავრებმა
გაგზავნეს მსახურნი მის
შესაპყრობად.
33მაშინ უთხრა მათ იესომ:
ცოტა ხანს კიდევ თქვენთან
ვარ და მივალ მასთან, ვინც
გამომგზავნა.
34მე მეძებთ და ვერ მიპოვით;
და სადაც მე ვიქნები, იქ ვერ
მიხვალთ.
35მაშინ უთხრეს იუდეველებმა
ერთმანეთს: სად წავა, რომ ვერ
ვიპოვოთ? წავა ის
წარმართებში
გაფანტულებთან და ასწავლის
წარმართებს?
36რა თქმა უნდა, რომ თქვა: მე
მეძებთ და ვერ მიპოვით, და
სადაც მე ვარ, იქ ვერ მიხვალთ?
37ბოლო დღეს, იმ დიდებულ
დღესასწაულზე, იესო იდგა და
შესძახა და თქვა: თუ ვინმეს
სწყურია, მოვიდეს ჩემთან და
დალიოს.
38ვინც ჩემი სწამს, როგორც
წერილშია ნათქვამი, მისი
მუცლიდან ცოცხალი წყლის
მდინარეები გამოედინება.

39(მაგრამ ეს თქვა სულზე,
რომელიც მის მორწმუნეებს
უნდა მიეღოთ,რადგან
სული წმიდა ჯერ კიდევ არიყო
მოცემული,რადგან იესო ჯერ
კიდევ არიყოგანდიდებული.)
40ბევრმა ხალხმა ეს რომ
გაიგო,თქვა:ჭეშმარიტად ეს
არის წინასწარმეტყველი.
41სხვებმა თქვეს:ეს არის
ქრისტე.მაგრამ ზოგიერთმა
თქვა:გამოვა ქრისტე
გალილეიდან?
42განა არ თქვა წერილმა,რომ
ქრისტე მოდის დავითის
შთამომავლობიდან და ქალაქ
ბეთლემიდან,სადაც იყო
დავითი?
43ასე იყო განხეთქილება
ხალხში მის გამო.
44და ზოგიერთი მათგანი
აიღებდა მას;მაგრამ არც
ერთმა ადამიანმა არ დადო
მასზე ხელი.
45მაშინ მივიდნენ მსახურები
მღვდელმთავრებთან და
ფარისევლებთან;და უთხრეს
მათ:რატომ არ მოიყვანეთ იგი?
46უპასუხეს ჩინოვნიკებმა:
არასოდეს არავინ
ლაპარაკობდა ამ კაცის
მსგავსად.
47მიუგეს მათ ფარისევლებმა:
თქვენც მოტყუებულნი ხართ?
48რომელიმე მთავარს ან
ფარისეველს სწამდა იგი?
49მაგრამ ეს ხალხი,რომელმაც
არიცის კანონი,
დაწყევლილია.
50უთხრა მათ ნიკოდემოსმა:ის,
ვინც ღამით იესოსთან მივიდა,
ერთ-ერთი მათგანი იყო.
51განსჯის თუ არა ჩვენი
კანონი ვინმეს,სანამ არ
მოისმენს მას და არ გაიგებს,
რას აკეთებს?
52მიუგეს და უთხრეს მას:შენც
გალილეელი ხარ?მოძებნეთ და
შეხედეთ,რადგან გალილეიდან
წინასწარმეტყველი არ
გამოდის.
53და თითოეული წავიდა თავის
სახლში.

თავი 8

1წავიდა იესო ზეთისხილის
მთაზე.
2და დილით ადრე კვლავ მივიდა
ტაძარში და მთელი ხალხი
მივიდა მასთან;და დაჯდა და
ასწავლიდა მათ.
3და მწიგნობრებმა და
ფარისევლებმა მიიყვანეს
მრუშობაში შეპყრობილი ქალი;
და როცა დააყენეს იგი შუაში,
4მათ უთხრეს მას:მოძღვარო,
ეს ქალი მრუშობაში
შეიყვანეს,სწორედამაში.
5ახლა მოსემ რჯულში
გვიბრძანა,ჩაქოლვა
ასეთები,მაგრამ შენ რას
ამბობ?
6ეს თქვეს,გამოსაცდელად,
რათა დასჭირდეს მისი ბრალი.
მაგრამ იესო დაიხარა და
თითით დაწერა მიწაზე,
თითქოს არ ესმოდა.
7როცა განაგრძეს მისი
კითხვა,ის აწია და უთხრა მათ:
ვინც თქვენ შორის უცოდველია,
პირველმა ესროლოს ქვა მას.
8და ისევ დაიხარა და დაწერა
მიწაზე.
9და ისინი,ვინც ეს
მოისმინეს,თავიანთი
სინდისით მსჯავრდებულნი
გამოვიდნენ სათითაოდ,
უხუცესებიდან დაწყებული,
ბოლომდე,და დარჩა იესო
მარტო და შუაში იდგა ქალი.
10როცა იესო ადგა და ქალის
გარდა არავინ დაინახა,
უთხრა მას:დედაკაცო,სად
არიან შენი ბრალმდებლები?
არავინ დაგსჯია?
11მან თქვა:არავინ,უფალო.და
უთხრა მას იესომ:არც მე
გგმობ შენ,წადი და აღარ
შესცოდავ.
12მაშინ კვლავ უთხრა მათ
იესომ და უთხრა:მე ვარ
ქვეყნიერების ნათელი:ვინც
მიყვება,არ ივლის
სიბნელეში,არამედ ექნება
სიცოცხლის ნათელი.
13უთხრეს მას ფარისევლებმა:
შენ მოწმობ შენზე;შენი
ჩანაწერი სიმართლეს არ
შეესაბამება.
14მიუგო იესუ და ჰრქუა მათ:
თუმცა მე ვამოწმებ ჩემს
თავზე,მაგრამ ჩემი
ჩანაწერი ჭეშმარიტია,
რადგან ვიცი,საიდან მოვედი
და სად მივდივარ;მაგრამ ვერ
გეტყვით,საიდან მოვდივარ
და სად მივდივარ.
15თქვენ განსჯით ხორცის
მიხედვით;არავის ვმსჯელობ.
16და თუ მე ვმსჯელობ,ჩემი
განაჩენი ჭეშმარიტია,
რადგან მარტო მე არ ვარ,

არამედ მე და მამამ,
რომელმაც მე გამომგზავნა.
17 შენს კანონშიც წერია, რომ
ორი კაცის ჩვენება
ჭეშმარიტია.
18 მე ვარ, ვინც ჩემს თავზე
მოწმობს და მამა, რომელმაც
მე გამომიგზავნა, მოწმობს
ჩემზე.
19 მაშინ უთხრეს მას: სადარის
მამა შენი? იესომ მიუგო: არც
მე მიცნობთ და არც მამაჩემი;
20 ეს სიტყვები თქვა იესომ
ხაზინაში, როცა ასწავლიდა
ტაძარში. რადგან ჯერ კიდევ
არ იყო მოსული მისი საათი.
21 მაშინ კვლავ უთხრა მათ
იესომ: მივდივარ ჩემი გზით
და თქვენ მე მეძებთ და
მოკვდებით თქვენს ცოდვებში;
22 მაშინ უთხრეს იუდეველებმა:
თავს მოიკლავს? რადგან
ამბობს: სადაც მე მივდივარ,
თქვენ ვერ მოხვალთ.
23 და მან უთხრა მათ: თქვენ
ქვემოდან ხართ; მე ზემოდან
ვარ: თქვენ ამქვეყნიური
ხართ; მე არ ვარ ამქვეყნიური.
24 ამიტომ გითხარით, რომ
მოკვდებით თქვენს ცოდვებში,
რადგან თუ არ გწამთ, რომ მე
ვარ, მოკვდებით თქვენს
ცოდვებში.
25 მაშინ უთხრეს მას: ვინ ხარ
შენ? ხოლო იესომ უთხრა მათ:
იგივე, რაც თავიდანვე
გითხარით.
26 ბევრი რამ მაქვს სათქმელი
და განსასჯელი თქვენზე; და
მე ვეუბნები სამყაროს იმას,
რაც მისგან მსმენია.
27 მათ არ ესმოდათ, რომ ის მათ
მამაზე ელაპარაკებოდა.
28 მაშინ უთხრა მათ იესომ:
როცა ამაღლებთ კაცის ძეს,
მაშინ გეცოდინებათ, რომ მე
ვარ და არაფერს ვაკეთებ
ჩემით. მაგრამ როგორც
მამაჩემმა მასწავლა, ამას
ვამბობ.
29 და ვინც მომავლინა,
ჩემთანაა: მამამ მარტო არ
დამტოვა; რადგან მე
ყოველთვის იმას ვაკეთებ,
რაც მას სიამოვნებს.
30 როცა ამ სიტყვებს ამბობდა,
ბევრმა ირწმუნა იგი.
31 მაშინ უთხრა იესომ იმ
იუდეველებს, რომელთაც
ირწმუნეს იგი: თუ ჩემს
სიტყვას განაგრძობთ,
ჭეშმარიტად ჩემი მოწაფეები
ხართ;
32 და შეიცნობთ ჭეშმარიტებას
და ჭეშმარიტება
გაგათავისუფლებთ.
33 მიუგეს მას: ჩვენ ვართ
აბრაამის შთამომავლები და
არასოდეს ვყოფილვართ
ვინმეს მონობაში; როგორ
ამბობ, გათავისუფლდები?
34 მიუგო მათ იესომ:
ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: ვინც
ცოდვას სჩადის, ცოდვის
მსახურია.
35 და მსახური არა რჩება
სახლში უკუნისამდე, არამედ
ძე რჩება მარადიულად.
36 ამიტომ, თუ ძე
გაგათავისუფლებთ,
ჭეშმარიტად თავისუფალი
იქნებით.
37 მე ვიცი, რომ თქვენ ხართ
აბრაამის შთამომავალი;
მაგრამ თქვენ ეძებთ ჩემს
მოკვლას, რადგან ჩემს
სიტყვას ადგილი არა აქვს
თქვენში.
38 მე ვამბობ იმას, რაც ვნახე
მამაჩემთან, და თქვენ
აკეთებთ იმას, რაც იხილეთ
მამათქვენთან.
39 მიუგეს და უთხრეს მას:
აბრაამი ჩვენი მამაა. უთხრა
მათ იესომ: აბრაამის
შვილები რომ ყოფილიყავით,
აბრაამის საქმეებს
გააკეთებდით.
40 მაგრამ ახლა თქვენ ეძიებთ
ჩემს მოკვლას, კაცს,
რომელმაც გითხრათ სიმართლე,
რაც მე მსმენია ღვთისგან: ეს
არ გააკეთა აბრაამმა.
41 თქვენ აკეთებთ მამის
საქმეებს. მაშინ უთხრეს მას:
ჩვენ სიძვით არ ვართ
დაბადებული; ჩვენ ერთი მამა
გვყავს, ღმერთიც.
42 უთხრა მათ იესომ: ღმერთი
რომ იყოს თქვენი მამა,
გიყვარდეთ მე, რადგან
გამოვედი და მოვედი
ღვთისგან; არც მე მოვსულვარ,
არამედ მან გამომგზავნა.
43 რატომ არ გესმით ჩემი
საუბარი? თუნდაც იმიტომ, რომ
თქვენ არ გესმით ჩემი
სიტყვა.
44 თქვენ მამა თქვენისგან,
ეშმაკისგან ხართ, და თქვენი
მამის ვნებებს შეასრულებთ.
ის თავიდანვე მკვლელი იყო

და ჭეშმარიტებაში არ დარჩა,
რადგან მასში ჭეშმარიტება
არ არის.როცა ტყუილს ამბობს,
თავისგან ლაპარაკობს,
რადგან მატყუარაა და მისი
მამა.
45და რაკი ჭეშმარიტებას
გეუბნებით,არ გჯერათ ჩემი.
46რომელი თქვენგანი
მარწმუნებს ცოდვაში?და თუ
სიმართლეს ვამბობ,რატომ არ
გჯერათ ჩემი?
47ის,ვინც ღვთისგანაა,
ისმენს ღვთის სიტყვებს,
ამიტომ არ ისმენთ მათ,
რადგან ღვთისგან არ ხართ.
48მიუგეს იუდეველებმა და
უთხრეს მას:კარგად არ
ვამბობთ,რომ სამარიელი ხარ
და ეშმაკი გყავს?
49იესომ მიუგო:მე არ მყავს
ეშმაკი;მაგრამ მე პატივს
ვცემ ჩემს მამას,თქვენ კი
შეურაცხყოფთ მე.
50და მე არ ვეძებ ჩემს
დიდებას:არის ის,ვინც ეძებს
და განიკითხავს.
51ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:თუ ვინმე
დაიცავს ჩემს სიტყვას,ის
არასოდეს იხილავს სიკვდილს.
52მაშინ უთხრეს მას
იუდეველებმა:ახლა ჩვენ
ვიცით,რომ შენ გყავს ეშმაკი.
მოკვდა აბრაამი და
წინასწარმეტყველნი;და შენ
ამბობ:თუ ვინმე დაიცავს
ჩემს სიტყვას,ის არასოდეს
გემოს სიკვდილს.
53ნუთუ შენ უფრო დიდი ხარ
ვიდრე ჩვენი მამა აბრაამი,
რომელიც მკვდარია?და
წინასწარმეტყველნი
დაიხოცნენ:ვინ ქმნი შენ
თავს?
54უპასუხა იესომ:თუ თავს
პატივს ვცემ,ჩემი პატივი
არაფერია.რომლის შესახებაც
თქვენ ამბობთ,რომ ის არის
თქვენი ღმერთი.
55მაგრამ თქვენ არ იცნობთ
მას;მაგრამ მე ვიცნობ მას და
თუ ვიტყვი,არ ვიცნობ მას,
ვიქნები შენსავით მატყუარა;
56მამაშენმა აბრაამმა
გაიხარა ჩემი დღის ხილვით,
დაინახა და გაიხარა.
57მაშინ უთხრეს მას
იუდეველებმა:ჯერ არ ხარ
ორმოცდაათი წლის და
გინახავს აბრაამი?
58უთხრა მათ იესომ:
ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:სანამ
აბრაამი იყო,მე ვარ.
59მაშინ აიღეს ქვები,რათა
დაეყარათ მას,მაგრამ იესო
დაიფარა და გავიდა ტაძრიდან,
გაიარა მათ შორის და ისე
გაიარა.

თავი 9

1და როცა გაიარა იესომ,
დაინახა კაცი,რომელიც
დაბადებიდან ბრმა იყო.
2ჰკითხეს მას მოწაფეებმა და
უთხრეს:მოძღვარო,ვინ
შესცოდა,ამ კაცმა თუ მისმა
მშობლებმა,რომ ბრმა
დაიბადა?
3იესომ მიუგო:არც ამ კაცმა
შესცოდა და არც მისმა
მშობლებმა,არამედ ღვთის
საქმეები გამოცხადდეს
მასში.
4მე უნდა ვაკეთო ჩემი
მომავლინებლის საქმეები,
სანამ დღეა:მოვა ღამე,როცა
ვერავინ იმუშავებს.
5სანამ ქვეყნიერებაში ვარ,
სამყაროს ნათელი ვარ.
6ეს რომ თქვა,დააფურთხა
მიწაზე და თიხისგან თიხა
გააკეთა და ბრმას თიხით
სცხო თვალებს.
7და უთხრა მას:წადი,დაიბანე
სილოამის აუზში,(რომელიც
ინტერპრეტაციით არის
გაგზავნილი).
8მეზობლებმა და მათ,ვინც
ადრე იხილეს,რომ ბრმა იყო,
უთხრეს:ეს არ არის ის,ვინც
იჯდა და მათხოვრობდა?
9ზოგი ამბობდა:ეს ის არის,
სხვები ამბობდნენ:მისი
მსგავსია,მაგრამ ის
ამბობდა:მე ვარის.
10ამიტომ უთხრეს მას:როგორ
გაახილეს შენი თვალები?
11მან მიუგო და თქვა:კაცმა,
რომელსაც იესო ჰქვია,თიხა
გააკეთა,თვალებზე სცხო და
მითხრა:წადი სილოამის
აუზში და დაიბანე.
12მაშინ უთხრეს მას:სადარის?
მან თქვა,არ ვიცი.
13მიიყვანეს ფარისეველებთან
ის,ვინც უწინ ბრმა იყო.
14და იყო შაბათი,როცა იესომ
თიხა გააკეთა და თვალები
გაახილა.

15და კვლავ ჰკითხეს მას
ფარისევლებმა,როგორ მიიღო
მხედველობა.უთხრა მათ:
თვალებზე თიხა დამიდო,
დავიბანე და ვხედავ.
16ამიტომ ზოგიერთმა
ფარისეველმა თქვა:ეს კაცი
ღვთისგან არ არის,რადგან არ
იცავს შაბათს.სხვები
ამბობდნენ:როგორ შეუძლია
ცოდვილს ასეთი სასწაულების
მოხდენა?და იყო
განხეთქილება მათშორის.
17კვლავ უთხრეს ბრმას:რას
იტყვი მასზე,რომ გაახილა
შენი თვალები?მან თქვა:ის
წინასწარმეტყველია.
18მაგრამ იუდეველებს არ
სჯეროდათ მისი,რომ ბრმა იყო
და მხედველობა ჰქონდა,
სანამ არ დაუძახეს
მხედველობის მშობლებს.
19და ჰკითხეს მათ და უთხრეს:
ეს არის თქვენი ვაჟი,
რომელიც თქვენ ამბობთ,რომ
ბრმა დაიბადა?როგორ ხედავს
ის ახლა?
20მიუგეს მათ მისმა
მშობლებმა და უთხრეს:ვიცით,
რომ ეს ჩვენი შვილია და ბრმა
დაიბადა.
21მაგრამ რას ხედავს ის ახლა,
ჩვენ არ ვიცით;ან ვინ
გაახილა მისი თვალები,ჩვენ
არ ვიცით:ის ასაკოვანია;
ჰკითხეთ მას:ის თავისთვის
ილაპარაკებს.
22ეს სიტყვები თქვეს მისმა
მშობლებმა,რადგან ეშინოდათ
იუდეველთა,რადგან
იუდეველები უკვე
შეთანხმდნენ,რომ თუ ვინმე
აღიარებდა,რომ ის იყო
ქრისტე,სინაგოგიდან
გააძევეს.
23ამიტომ თქვეს მისმა
მშობლებმა:ის ასაკოვანია;
ჰკითხეთ მას.
24და კვლავ მოუწოდეს ბრმა
კაცს და უთხრეს:ქება ღმერთს:
ვიცით,რომ ეს კაცი ცოდვილია.
25მან მიუგო და თქვა:
ცოდვილია თუ არა,მე არ ვიცი:
ერთი ვიცი,რომ ბრმა ვიყავი,
ახლა ვხედავ.
26კვლავ უთხრეს მას:რა
დაგიშავა?როგორ გაახილა
თვალები?
27მან მიუგო მათ:მე უკვე
გითხარით და თქვენ არ
გსმენიათ;იქნებ თქვენც
მისი მოწაფეები?
28მაშინ შეურაცხყვეს და
უთხრეს:შენ ხარ მისი მოწაფე;
მაგრამ ჩვენ მოსეს
მოწაფეები ვართ.
29ჩვენ ვიცით,რომ ღმერთმა
ესაუბრა მოსეს:რაც შეეხება
ამ ადამიანს,ჩვენ არ ვიცით,
საიდან არის იგი.
30უპასუხა კაცმა და უთხრა
მათ:რატომ არის ეს საოცარი
რამ,რომ თქვენ არ იცით
საიდან არის ის,და მაინც მან
გაახილა ჩემი თვალები.
31ახლა ჩვენ ვიცით,რომ
ღმერთი არ ისმენს ცოდვილებს,
მაგრამ თუ ვინმე არის ღვთის
თაყვანისმცემელი და
ასრულებს მის ნებას,ის
ისმენს მას.
32წუთისოფლის დაწყების
დღიდან არ ისმოდა,რომ
ვინმემ თვალი გაახილა ბრმა
დაბადებულს.
33ეს კაცი ღვთისგან რომ არ
იყოს,ვერაფერს გააკეთებდა.
34მიუგეს და უთხრეს მას:შენ
საერთოდ ცოდვებში ხარ
დაბადებული და გვასწავლი?
და განდევნეს იგი.
35იესომ გაიგო,რომ გააძევეს
იგი;და როცა იპოვა,უთხრა მას:
გწამს ღვთის ძე?
36მან მიუგო და თქვა:ვინ არის
ის,უფალო,რომ მწამდეს იგი?
37და ჰრქუა მას იესუ:შენ
იხილე იგი და იგი
გელაპარაკება შენთან.
38და მან თქვა:უფალო,მე
მწამს.და თაყვანს სცემდა
მას.
39ხოლო იესომ თქვა:
სამსჯავროდ მოვედი
ამქვეყნად,რათა უხილავებმა
იხილონ;და რათა მხედველნი
დაბრმავდნენ.
40და ზოგიერთმა ფარისეველმა,
რომელიც მასთან იყო,
გაიგონა ეს სიტყვები და
უთხრეს მას:ჩვენც ბრმები
ვართ?
41უთხრა მათ იესომ:ბრმები
რომ იყოთ,ცოდვა არ გექნებათ,
ახლა კი ამბობთ:ვხედავთ;
ამიტომ თქვენი ცოდვა რჩება.

თავი 10

1ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:ვინც
კარიდან არ შედის ცხვრის
ფარაში,არამედ სხვა გზით

ადის,ის არის ქურდი და
ყაჩაღი.
2მაგრამ ის,ვინც კარიდან
შედის,არის ცხვრის მწყემსი.
3მას უღებს მეკარი;და
ცხვრებს ესმით მისი ხმა.
4და როცა გამოჰყავს თავისი
ცხვრები,მიდის მათწინაშე
და ცხვრები მიჰყვებიან მას,
რადგან იციან მისი ხმა.
5უცხოს კი არ გაჰყვებიან,
არამედ გაურბიან მისგან,
რადგან არ იციან უცხოთა ხმა.
6ეს იგავი უთხრა მათ იესომ,
მაგრამ მათ ვერ გაიგეს,რა
იყო,რაც მათ უთხრა.
7მაშინ კვლავ უთხრა მათ
იესომ:ჭეშმარიტად,
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:მე ვარ ცხვრის კარი.
8ყველა,ვინც ჩემამდე მოვიდა,
ქურდები და ყაჩაღები არიან,
მაგრამ ცხვრებმა არ
გაიგონეს ისინი.
9მე ვარ კარი:ჩემით,თუ ვინმე
შევა,გადარჩება,შევა და
გამოვა და იპოვის საძოვარს.
10ქურდი არ მოდის,არამედ
იმისთვის,რომ მოიპაროს,
მოკლას და გაანადგუროს:მე
მოვედი,რათა ჰქონდეთ
სიცოცხლე და ჰქონდეთ უფრო
უხვად.
11მე ვარ კარგი მწყემსი:
კეთილი მწყემსი ცხვრებს
აძლევს თავის სულს.
12ხოლო ვინც დაქირავებულია
და არა მწყემსი,რომლის
ცხვარიც არ არის,ხედავს
მგელს მომავალი,მიატოვებს
ცხვრებს და გარბის;და მგელი
იჭერს მათ და ფანტავს
ცხვრებს.
13და მქირავებელი გარბის,
რადგან დაქირავებულია და
არ ზრუნავს ცხვრებზე.
14მე ვარ კარგი მწყემსი და
ვიცნობ ჩემს ცხვრებს და
ვიცნობ ჩემსას.
15როგორც მამა მიცნობს მე,
მეც ვიცნობ მამას და ჩემს
სულს ვდებ ცხვრებისთვის.
16და სხვა ცხვრები მყავს,
რომლებიც ამ ფარის არ არიან:
ისინიც უნდა მოვიყვანო და
ჩემს ხმას მოისმენენ;და
იქნება ერთი ფარა და ერთი
მწყემსი.
17ამიტომ,მამა ჩემს
ვუყვარვარ,რადგან ვდებ
ჩემს სულს,რათა ხელახლა
ავიღო იგი.
18არავინ წაართმევს მას,
მაგრამ მე თვითონ ვდებ მას.
მე მაქვს უფლება დავდო ის და
მე მაქვს ძალა,რომ ისევ
ავიღო იგი.ეს მცნება მივიღე
მამისაგან.
19კვლავ განხეთქილება იყო
იუდეველთა შორის ამ
სიტყვების გამო.
20და მრავალმა მათგანმა
თქვა:ეშმაკი ჰყავს და
შეშლილია;რატომ გესმის მას?
21სხვებმა თქვეს:ეს არ არის
ეშმაკის მტაცებლის
სიტყვები.შეუძლია თუ არა
ეშმაკმა ბრმას თვალები
გაახილოს?
22და იყო იერუსალიმში
მიძღვნის დღესასწაული და
იყო ზამთარი.
23და დადიოდა იესო ტაძარში
სოლომონის კარიბჭეში.
24მაშინ შემოვიდნენ
იუდეველები მას და უთხრეს:
როდემდე გვაიძულებ?თუ შენ
ხარ ქრისტე,გვითხარი
გარკვევით.
25მიუგო მათ იესომ:მე
გითხარით,და არ ირწმუნეთ;
საქმეები,რომლებსაც
ვაკეთებ მამის სახელით,
ჩემზე მოწმობენ.
26მაგრამ თქვენ არ გჯერათ,
რადგან არ ხართ ჩემი
ცხვრები,როგორც გითხარით.
27ჩემი ცხვრები ისმენენ
ჩემს ხმას,მე ვიცნობ მათ და
მომყვებიან.
28და მე ვაძლევ მათ მარადიულ
სიცოცხლეს;და ისინი
არასოდეს დაიღუპებიან და
არც არავინ წაართმევს მათ
ხელიდან.
29მამა ჩემი,რომელმაც მომცა
ისინი,ყველაზე დიდია;და
არავის ძალუძს მათი მამის
ხელიდან ამოგდება.
30მე და მამა ჩემი ერთი ვართ.
31იუდეველებმა კვლავ აიღეს
ქვები მის ჩასაქოლად.
32მიუგო მათ იესომ:ბევრი
კარგი საქმე გიჩვენეთ
მამისაგან;რომელი იმ
საქმისთვის მქოლავთ?
33მიუგეს მას იუდეველებმა
და უთხრეს:კარგი
საქმისთვის არ ჩაგქოლავთ;
არამედ მკრეხელობისთვის;და
იმიტომ,რომ შენ ხარ,როგორც
ადამიანი,შენ თავს ღმერთად
აქცევ.

34 მიუგო მათ იესომ: განა თქვენს რჯულში არ წერია: მე ვთქვი: ღმერთები ხართ?
35 თუ უწოდებდა მათ ღმერთებს, რომლებზეც მოვიდა ღვთის სიტყვა და წერილი არ შეიძლება დაირღვეს;
36 თქვით მასზე, რომელიც მამამ განწმინდა და მოავლინა ქვეყნად, გმობთ; რადგან ვთქვი: მე ვარ ძე ღვთისა?
37 თუ არ ვაკეთებ მამის საქმეებს, ნუ დამიჯერებთ.
38 ხოლო თუ ვაკეთებ, თუმცა არ გწამთ, საქმეებს გწამთ, რათა იცოდეთ და ირწმუნოთ, რომ მამა ჩემშია და მე მასში.
39 ამიტომ კვლავ ცდილობდნენ მის ხელში ჩაგდებას, მაგრამ ის გადაურჩა მათ ხელიდან.
40 და კვლავ წავიდა იორდანეს გაღმა, იმ ადგილას, სადაც ჯერ იოანე მოინათლა; და იქ ცხოვრობდა.
41 და მრავალნი მიმართეს მას და თქუეს: იოანე სასწაული არ მოუხდენია;
42 და მრავალმა ირწმუნა იგი იქ.

თავი 11

1 ავად იყო ერთი კაცი, სახელად ლაზარე, ბეთანიიდან, მარიამისა და მისი დის მართას ქალაქიდან.
2 (ეს იყო ის მარიამი, რომელმაც სცხო უფალს მალამო და ტერფები თმით მოიწმინდა, რომლის ძმა ლაზარე ავად იყო).
3 ამიტომ მისმა დებმა გაუგზავნეს მას და უთხრეს: უფალო, აჰა, ვინც გიყვარს ავად არის.
4 ეს რომ გაიგო იესომ, თქვა: ეს სნეულება სასიკვდილოდ კი არ არის, არამედ ღვთის სადიდებლად, რათა ამით განდიდდეს ღვთის ძე.
5 იესოს უყვარდა მართა და მისი და და ლაზარე.
6 როცა გაიგო, რომ ავად იყო, დარჩა ორი დღე იმავე ადგილას, სადაც იყო.
7 ამის შემდეგ უთხრა თავის მოწაფეებს: მოდით, ისევ იუდეაში წავიდეთ.
8 უთხრეს მას მისმა მოწაფეებმა: მოძღვარო, იუდეველები შენს ჩაქოლვას ეძებდნენ. და ისევ იქ მიდიხარ?
9 იესომ მიუგო: განა დღეში თორმეტი საათი არ არის? თუ ვინმე დადის დღისით, არ დაბრკოლდება, რადგან ხედავს ამ წუთისოფლის ნათელს.
10 მაგრამ თუ ადამიანი დადის ღამით, ის წაბორძიკდება, რადგან არ არის მასში ნათელი.
11 ეს თქვა მან და შემდეგ უთხრა მათ: ჩვენი მეგობარი ლაზარე სძინავს; მაგრამ მე მივდივარ, რათა გავაღვიძო იგი ძილისგან.
12 მაშინ მისმა მოწაფეებმა თქვეს: უფალო, თუ დაიძინებს, კარგად იქნება.
13 მაგრამ იესომ თქვა მის სიკვდილზე, მაგრამ მათ ეგონათ, რომ ძილში დასვენებაზე ლაპარაკობდა.
14 მაშინ იესომ აშკარად უთხრა მათ: ლაზარე მოკვდა.
15 და მიხარია თქვენი გულისთვის, რომ იქ არ ვიყავი, რათა ირწმუნოთ; მიუხედავად ამისა, მოდით წავიდეთ მასთან.
16 მაშინ უთხრა თომამ, რომელსაც დიდიმუსი ჰქვია, თავის თანამოწაფეებს: ჩვენც წავიდეთ, რათა მასთან ერთად მოვკვდეთ.
17 იესო რომ მივიდა, აღმოაჩინა, რომ უკვე ოთხი დღე იყო საფლავში.
18 ბეთანია იერუსალიმთან ახლოს იყო, დაახლოებით თხუთმეტი მანძილით.
19 და მრავალი იუდეველი მივიდა მართასთან და მარიამთან, რათა ანუგეშა ისინი თავიანთი ძმის გამო.
20 მართამ, როგორც კი გაიგო, რომ იესო მოდის, წავიდა და შეხვდა მას, ხოლო მარიამი სახლში იჯდა.
21 მაშინ მართამ უთხრა იესოს: უფალო, აქ რომ ყოფილიყავი, ჩემი ძმა არ მომკვდარა.
22 მაგრამ მე ვიცი, რომ ახლაც, რასაც სთხოვ ღმერთს, ღმერთი მოგცემს.
23 უთხრა მას იესომ: შენი ძმა აღდგება.
24 მართა უთხრა მას: ვიცი, რომ აღდგება აღდგომაში უკანასკნელ დღეს.
25 უთხრა მას იესომ: მე ვარ აღდგომა და სიცოცხლე;

26 და ვინც ცოცხლობს და სწამს
ჩემი, არასოდეს მოკვდება.
გჯერა ამის?
27 მან უთხრა მას: დიახ, უფალო:
მე მჯერა, რომ შენ ხარ ქრისტე,
ძე ღვთისა, რომელიც უნდა
მოსულიყავი ქვეყნად.
28 და ესე თქვა, წავიდა და
დაუძახა მარიამს, თავის დას
ფარულად და უთხრა: მოძღვარი
მოვიდა და გიხმობს.
29 როგორც კი ეს გაიგო,
მაშინვე ადგა და მივიდა
მასთან.
30 იესო ჯერ კიდევ არ იყო
მოსული ქალაქში, არამედ იმ
ადგილას იყო, სადაც მართა
შეხვდა მას.
31 იუდეველები, რომელნიც
იყვნენ მასთან სახლში და
ანუგეშებდნენ მას, როცა
დაინახეს მარიამი, რომ ადგა
საჩქაროდ და გამოვიდა,
გაჰყვნენ მას და უთხრეს:
მიდის საფლავში, რათა იქ
ტიროდეს.
32 მაშინ, როცა მარიამი
მივიდა, სადაც იესო იყო, და
დაინახა იგი, დაემხო
ფეხებთან და უთხრა: უფალო, აქ
რომ ყოფილიყავი, ჩემი ძმა არ
მომკვდარა.
33 როცა იესომ დაინახა, რომ
ტიროდა, და ტიროდნენ მასთან
ერთად მოსული იუდეველებიც,
სულით ატირდა და შეწუხდა.
34 და თქვეს: სად დაასვენეთ
იგი? უთხრეს მას: უფალო, მოდი
და ნახე.
35 იესო ტიროდა.
36 მაშინ უთხრეს იუდეველებმა:
აჰა, როგორ უყვარდა იგი!
37 ზოგიერთმა მათგანმა თქვა:
განა არ შეეძლო ამ კაცს,
რომელმაც ბრმას თვალები
აუხილა, არ მოკვდეს ეს კაცი?
38 იესო კვლავ კვნესით
მივიდა საფლავში. ეს იყო
გამოქვაბული და მასზე ქვა
იდო.
39 იესომ თქვა: წაიღეთ ქვა.
ჰრქუა მას მართა, მკვდრის
დამ: უფალო, ამ ჟამს სუნი
ასდის, რამეთუ ოთხი დღე
მოკვდა.
40 უთხრა მას იესომ: არ
გითხარი, რომ თუ გწამს,
იხილავ ღვთის დიდებას?
41 და წაიღეს ქვა იმ
ადგილიდან, სადაც
მიცვალებულები დაასვენეს.
იესომ თვალები ასწია და
თქვა: მამაო, გმადლობ, რომ
მომისმინე.
42 და ვიცოდი, რომ ყოველთვის
მისმენდი, მაგრამ გვერდით
მყოფი ხალხის გამო ვთქვი,
რათა ირწმუნონ, რომ შენ
გამომგზავნე.
43 და როცა ასე თქვა, დიდი ხმით
შესძახა: ლაზარე, გამოდი.
44 და გამოვიდა მკვდარი, ხელ-
ფეხი სასაფლაოებით შეკრული,
და პირსახოცით იყო შეკრული.
უთხრა მათ იესომ: გახსენით
იგი და გაუშვით.
45 მაშინ მრავალმა იუდეველმა,
რომელნიც მივიდნენ
მარიამთან და იხილეს ის, რაც
გააკეთა იესომ, ირწმუნეს
იგი.
46 ზოგიერთი მათგანი კი
ფარისევლებთან წავიდა და
უთხრა მათ, რაც გააკეთა
იესომ.
47 შეკრიბა მღვდელმთავრები
და ფარისევლები და უთხრეს:
რა ვქნათ? რადგან ეს კაცი
ბევრ სასწაულს ახდენს.
48 თუ ასე მარტო დავტოვებთ,
ყველა ირწმუნებს მას და
მოვიდნენ რომაელები და
წაართმევენ ჩვენს ადგილსაც
და ერსაც.
49 და ერთმა მათგანმა,
სახელად კაიაფა,
მღვდელმთავარი იმ წელს,
უთხრა მათ: თქვენ არაფერი
იცით.
50 არც მიგაჩნიათ, რომ
ჩვენთვის მიზანშეწონილია,
რომ ერთი ადამიანი მოკვდეს
ხალხისთვის და მთელი ერი არ
დაიღუპოს.
51 და ეს არ თქვა თავისთვის,
არამედ, როგორც
მღვდელმთავარი იმ წელს,
იწინასწარმეტყველა, რომ
იესო უნდა მოკვდეს იმ
ერისთვის;
52 და არა მხოლოდ იმ ერისთვის,
არამედ იმისთვის, რომ მან
შეკრიბოს ერთში ღვთის
შვილები, რომლებიც
მიმოფანტული იყვნენ.
53 იმ დღიდან მოყოლებული,
ერთად მოილაპარაკეს, რომ
მოეკლათ იგი.
54 ამიტომ იესო აღარ დადიოდა
ღიად იუდეველთა შორის;
მაგრამ წავიდა იქიდან
უდაბნოს მახლობლად მდებარე
ქალაქში, ქალაქში, რომელსაც

ეფრემი ჰქვია, და იქ დარჩა
თავის მოწაფეებთან ერთად.
55 და მოახლოვდა იუდეველთა
პასექი, და ბევრი წავიდა
ქვეყნიდან იერუსალიმში
პასექის წინ, რათა
განეწმინდათ თავი.
56 მაშინ ეძებდნენ იესოს და
ეუბნებოდნენ ერთმანეთს,
როცა ტაძარში იდგნენ: რა
გგონიათ, რომ არ მოვა
დღესასწაულზე?
57 მღვდელმთავრებმაც და
ფარისევლებმაც მცნება
მისცეს, რომ თუ ვინმემ იცოდა
სად იყო, ეჩვენებინა, რათა
წაეყვანათ იგი.

თავი 12

1 მაშინ იესო პასექამდე
ექვსი დღით ადრე მივიდა
ბეთანიაში, სადაც ლაზარე
იყო მკვდარი, რომელიც
მკვდრეთით აღადგინა.
2 იქ მოამზადეს ვახშამი; და
მართა მსახურობდა, ხოლო
ლაზარე იყო ერთ-ერთი
მათგანი, ვინც მასთან ერთად
იჯდა სუფრაზე.
3 მაშინ აიღო მარიამმა ერთი
გირვანქა ნარდის
ნელსაცხებელი, ძვირფასი, და
სცხო ფეხებზე იესოს და
მოიწმინდა ფეხები მისი თმით,
და სახლი აივსო
ნელსაცხებლის სურნელით.
4 თქვა ერთმა მისმა მოწაფემ,
იუდა ისკარიოტელმა, სიმონის
ძემ, რომელმაც უნდა გასცეს
იგი.
5 რატომ არ გაიყიდა ეს მალამო
სამას ლარში და არ მიეცა
ღარიბებს?
6 ეს თქვა და არა ის, რომ
ზრუნავდა ღარიბებზე; არამედ
იმიტომ, რომ ის იყო ქურდი და
ჰქონდა ჩანთა და აიღო, რაც
მასში იყო ჩადებული.
7 მაშინ იესომ თქვა: თავი
დაანებეთ მას, ჩემი
დაკრძალვის დღეს ინახავდა
ამას.
8 ღარიბები ყოველთვის
თქვენთან გყავთ; მაგრამ მე
ყოველთვის არ გყავთ.
9 ამიტომ იცოდა იუდეველთა
დიდმა ხალხმა, რომ ის იქ იყო
და მხოლოდ იესოს გამო კი არ
მოვიდნენ, არამედ ლაზარეს
სანახავად, რომელიც მან
მკვდრეთით აღადგინა.
10 მაგრამ მღვდელმთავრებმა
მოილაპარაკეს, რომ ლაზარეც
მოეკლათ;
11 რადგან მის გამო წავიდა
მრავალი იუდეველი და
ირწმუნა იესო.
12 მეორე დღეს დღესასწაულზე
მისულმა ხალხმა გაიგო, რომ
იესო იერუსალიმში მოდიოდა,
13 აიღო პალმის ტოტები და
გამოვიდა მის შესახვედრად
და შეძახა: ოსანა:
კურთხეული ისრაელის მეფე,
რომელიც მოდის უფლის
სახელით.
14 და იპოვა იესომ ვირი, და ჯდა
მასზე; როგორც წერია,
15 ნუ გეშინია, სიონის ასულო,
აჰა, მოდის შენი მეფე ვირის
კალთაზე მჯდომარე.
16 ეს ჯერ არ ესმოდათ მის
მოწაფეებს, მაგრამ როცა
იესო განდიდდა, მაშინ
გაიხსენეს, რომ ეს და წერილი
იყო მასზე და ეს გააკეთეს
მას.
17 ხალხი, ვინც მასთან იყო,
როცა ლაზარე გამოიძახა
თავისი საფლავიდან და
მკვდრეთით აღადგინა,
მოწმობს.
18 ამიტომ ხალხიც შეხვდა მას,
რადგან გაიგო, რომ მან ეს
სასწაული მოახდინა.
19 ფარისევლებმა ერთმანეთს
უთხრეს: გესმით, არაფერზე
სძლიათ? აჰა, სამყარო გაქრა
მას.
20 და იყვნენ მათ შორის
რამდენიმე ბერძენი,
რომლებიც მოვიდნენ
დღესასწაულზე
თაყვანისცემის მიზნით.
21 მივიდა იგი ფილიპესთან,
რომელიც იყო გალილეის
ბეთსაიდადან, და სთხოვა მას
და უთხრა: ბატონო, ვიხილოთ
იესო.
22 მივიდა ფილიპე და უთხრა
ანდრიას, და კვლავ უთხრეს
ანდრია და ფილიპე იესოს.
23 ხოლო იესომ მიუგო მათ და
უთხრა: მოვიდა ჟამი, რომ
განდიდდეს ძე კაცისა.
24 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: თუ
ხორბლის სიმინდი მიწაში არ
ჩავარდება და არ მოკვდება,
მარტო რჩება, ხოლო თუ
მოკვდება, ბევრ ნაყოფს
გამოიღებს.

25ვისაც უყვარს თავისი სული,
და კარგავს მას;და ვისაც
სძულს თავისი სიცოცხლე
ამქვეყნად,დაიცავს მას
საუკუნო სიცოცხლისთვის.
26თუ ვინმე მემსახურება,
გამომყვეს;და სადაც მე ვარ,
იქ იქნება ჩემი მსახურიც:თუ
ვინმე მემსახურება,
მამა ჩემი პატივს სცემს მას.
27ახლა შეწუხებულია ჩემი
სული;და რა ვთქვა?მამაო,
მიხსენი ამ ჟამისგან,
მაგრამ ამისთვის მოვედი ამ
საათამდე.
28მამაო,განადიდე შენი
სახელი.მაშინ გაისმა ხმა
ზეციდან,რომელიც ამბობდა:
მე განვადიდებდი და კვლავ
განვადიდებ.
29ხალხმა,რომელიც იდგა და
გაიგონა,თქვა,რომ ჭექა,
სხვები ამბობდნენ:ანგელოზი
ელაპარაკა მას.
30მიუგო იესომ და თქვა:ეს ხმა
ჩემ გამო კი არ მოვიდა,
არამედ თქვენი გულისთვის.
31ახლა არის ამ წუთისოფლის
სამსჯავრო:ახლა
განიდევნება ამ წუთისოფლის
მთავარი.
32და მე,თუ ამაღლებული
ვიქნები მიწიდან,ყველა
ადამიანს მოვიზიდავ ჩემთან.
33ეს თქვა მან და მიუთითა რა
სიკვდილით უნდა მოკვდეს.
34მიუგო მას ხალხმა:
სჯულიდან გავიგეთ,რომ
ქრისტე მარადიულად რჩება და
როგორ ამბობ,ძე კაცისა უნდა
ამაღლდეს?ვინ არის ეს კაცის
ძე?
35ჰრქუა მათ იესუ:მცირე დცა
არს სინათლე თქვენ თანა.
იარეთ,ვიდრე გაქვთ ნათელი,
რათა სიბნელე არ მოგიცვიდეს,
რადგან სიბნელეში მიმავალი
არ იცის,სად მიდის.
36სანამ სინათლე გაქვთ,
ირწმუნეთ ნათელი,რათა იყოთ
სინათლის შვილები.ეს თქვა
იესომ,წავიდა და დაიმალა
მათ.
37მაგრამ მიუხედავად იმისა,
რომ მან ამდენი სასწაული
მოახდინა მათ წინაშე,მათ არ
ირწმუნეს იგი.
38რათა აღსრულდეს ესაია
წინასწარმეტყველის სიტყვა,
რომელიც თქვა:უფალო,ვინ
ირწმუნა ჩვენი ცნობა?და ვის
გამოეცხადა უფლის მკლავი?
39ამიტომ ვერ იჯერებდნენ,
რადგან ესაიამ კვლავ თქვა:
40მან დააბრმავა მათი
თვალები და გაუმაგრა მათი
გული;რომ თვალით არ
დაინახონ,გულით არ გაიგონ
და მოიქცნენ და მე
განვკურნო.
41ეს თქვა ესაიამ,როცა იხილა
მისი დიდება და ილაპარაკა
მასზე.
42მაგრამ მთავართა შორისაც
ბევრმა ირწმუნა იგი;მაგრამ
ფარისეველთა გამო არ
აღიარეს იგი,რათა
სინაგოგიდან არ
გამოეყვანათ.
43რადგან მათ უყვარდათ
კაცთა ქება უფრო მეტად,
ვიდრე ღვთის ქება.
44იესომ შესძახა და თქვა:
ვისაც ჩემი სწამს,ჩემი კი არ
სწამს,არამედ ჩემი
მომავლინებელის.
45და ვინც მხედავს,ხედავს
მას,ვინც მე გამომგზავნა.
46მე მოვედი შუქად
ქვეყნიერებაში,რათა,ვისაც
ჩემი სწამს,სიბნელეში არ
დარჩეს.
47და თუ ვინმე ისმენს ჩემს
სიტყვებს და არ ირწმუნებს,
მე არ განვსჯი მას,რადგან არ
მოვედი სამყაროს
განსასხილველად,არამედ
წუთისოფლის გადასარჩენად.
48ვინც უარმყოფს მე და არ
მიიღებს ჩემს სიტყვებს,
ჰყავს განსჯის:სიტყვა,
რომელიც მე ვთქვი,ის
განიკითხავს მას
უკანასკნელდღეს.
49რამეთუ ჩემით არ მითქვამს;
ხოლო მამამ,რომელმან
მომავლინა,მომცა მცნება,რა
ვთქვა და რა ვილაპარაკო.
50და ვიცი,რომ მისი მცნება
არის სიცოცხლე მარადიული:
რასაც ვლაპარაკობ,როგორც
მამამ მითხრა,ისე
ვლაპარაკობ.

თავი 13

1ახლა პასექის
დღესასწაულამდე,როცა იესომ
იცოდა,რომ დადგა მისი საათი,
რომ წასულიყო ამ ქვეყნიდან
მამასთან,რადგან შეიყვარა
თავისი,ვინც ამქვეყნად
იყვნენ,ბოლომდე შეიყვარა
ისინი.

2და ვახშამი დასრულდა,
ეშმაკმა ახლა გულში ჩადო
იუდა ისკარიოტელს,სიმონის
ძეს,გასცეს იგი;
3იესომ იცოდა,რომ მამამ
ყველაფერი მისცა ხელში და
რომ ღვთისგან იყო და
ღმერთთან წავიდა;
4ის ადგა ვახშმიდან და
გადაიგდო სამოსი;და აიღო
პირსახოცი და შემოიხვია.
5ამის შემდეგ მან ჩაასხა
წყალი ქვაბში და დაიწყო
მოწაფეების ფეხების დაბანა
და პირსახოცით გაწმენდა,
რომლითაც იყო სარტყელი.
6მაშინ მივიდა სიმონ
პეტრესთან და უთხრა პეტრემ:
უფალო,ფეხებს მბან?
7მიუგო იესომ და უთხრა მას:
რას ვაკეთებ,შენ ახლა არ იცი;
მაგრამ შემდგომში
გეცოდინებათ.
8პეტრემ უთხრა მას:არასოდეს
დაიბანო ჩემი ფეხები.მიუგო
მას იესომ:თუ არ გბანავ,არ
გექნება ჩემთან წილი.
9ჰრქუა მას სიმონ პეტრე:
უფალო,არა მარტო ჩემი
ფეხები,არამედ ჩემი ხელები
და ჩემი თავი.
10ჰრქუა მას იესუ:დაბანილს
არა სჭირს,გარდა ტერფების
დაბანისა,არამედ ყოვლისა
სუფთაა.
11რადგან მან იცოდა,ვინ უნდა
გასცემდა მას;ამიტომ თქვა:
ყველანი სუფთა არ ხართ.
12მას შემდეგ,რაც მან
დაიბანა მათი ფეხები,აიღო
თავისი სამოსი და კვლავ
დაჯდა,უთხრა მათ:იცით,რა
დაგიშავეთ?
13მოძღვარს და უფალს
მეძახით და კარგად ამბობთ;
რადგან ასე ვარ.
14თუ მე,თქვენმა უფალმა და
მოძღვარმა,დაგბანეთ ფეხები;
თქვენც უნდა დაიბანოთ
ფეხები ერთმანეთს.
15რადგან მაგალითი მოგეცით,
რომ ისე მოიქცეთ,როგორც მე
გაგიკეთეთ.
16ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:მსახური
არ არის თავის ბატონზე დიდი;
არც ის,ვინც გაგზავნილია,
იმაზე დიდი,ვინც
გამოგზავნა.
17თუ თქვენ იცით ეს
ყველაფერი,ბედნიერები ხართ,
თუ გააკეთებთ მათ.
18ყველა თქვენზე არ
ვლაპარაკობ:ვიცი,ვინც
ავირჩიე,არამედ რათა
აღსრულდეს წერილი:ვინც
ჩემთან ერთად ჭამს პურს,
ქუსლი ასწია ჩემზე.
19ახლა მე გეუბნებით,სანამ
მოვა,რათა,როცა მოხდება,
ირწმუნოთ,რომ მე ვარ.
20ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ:ვინც
მიიღებს იმას,ვისაც მე
ვაგზავნი,მიმღებს მე;და
ვინც მიმღებს,იღებს მას,
ვინც მე გამომგზავნა.
21ეს რომ თქვა იესომ,შეწუხდა
სულით,მოწმობდა და თქვა:
ჭეშმარიტად,ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ,რომ ერთი
თქვენგანი გამცემს მე.
22მაშინ მოწაფეებმა
ერთმანეთს გადახედეს და
ეჭვობდნენ,ვისზე
ლაპარაკობდა.
23იესოს წიაღზე იყო
მიყრდნობილი მისი ერთ-ერთი
მოწაფე,რომელიც იესოს
უყვარდა.
24სიმონ პეტრემ ანიშნა,რომ
ეკითხა,ვინ უნდა იყოს,
ვისზეც ლაპარაკობდა.
25იესოს მკერდზე დაწოლილი
ჰრქუა მას:უფალო,ვინ არის
იგი?
26უპასუხა იესომ:ის არის,
რომელსაც მივცემ სუფს,როცა
ჩავწურავ.და დაასველა
ჭურჭელი და მისცა იუდა
ისკარიოტელს,სიმონის ძეს.
27და მას შემდეგ სატანა
შევიდა მასში.მაშინ უთხრა
მას იესომ:რასაც აკეთებ,
სასწრაფოდ გააკეთე.
28ახლა არცერთმა სუფრაზე არ
იცოდა,რა მიზნით უთხრა მას
ეს.
29ზოგიერთმათგანს ეგონა,
რადგან იუდას ჰქონდა ტომარა,
უთხრა მას იესომ:იყიდე ის,
რაც გვჭირდება
დღესასწაულზე.ან,ღარიბს
რამე მისცეს.
30აიღო სუფრა მაშინვე
გამოვიდა და დაღამდა.
31ამიტომ,როცა გამოვიდა,
იესომ თქვა:ახლა
განდიდებულია ძე კაცისა და
ღმერთი განდიდებულია მასში.
32თუ ღმერთი განდიდდება
მასში,ღმერთი ასევე
განადიდებს მას საკუთარ

თავში და მაშინვე
განადიდებს მას.
33შვილებო, კიდევ ცოტა ხანი
თქვენთან ვარ. მე მეძებთ, და
როგორც ვუთხარი იუდეველებს:
სადაც მე მივდივარ, ვერ
მოხვალთ; ამიტომ ახლა
გეუბნებით.
34ახალ მცნებას გაძლევთ,
გიყვარდეთ ერთმანეთი;
როგორც მე შეგიყვარეთ,
თქვენც გიყვარდეთ
ერთმანეთი.
35ამით გაიგებს ყველა, რომ
ჩემი მოწაფეები ხართ, თუ
ერთმანეთის სიყვარული
გექნებათ.
36ჰრქუა მას სიმონ-პეტრე:
უფალო, სად მიდიხარ? მიუგო
მას იესომ: სადაც მე
მივდივარ, ახლა ვერ
გამომყვები; მაგრამ შენ
გამომყვები მერე.
37უთხრა მას პეტრემ: უფალო,
რატომ არ შემიძლია ახლა
გამოგყვე? შენს გულისთვის
სიცოცხლეს დავდებ.
38მიუგო მას იესომ: განა შენს
სიცოცხლეს დადებ ჩემი
გულისთვის? ჭეშმარიტად,
ჭეშმარიტად გეუბნები შენ:
მამალი არ იყივლებს, სანამ
სამჯერ არ უარყავ მე.

თავი 14

1ნუ შეწუხდებით თქვენი გული:
გწამთ ღმერთის, გწამთ მეც.
2მამაჩემის სახლში ბევრი
სასახლეა: ასე რომ არ იყოს,
გეტყოდით. მივდივარ შენთვის
ადგილის მოსამზადებლად.
3და თუ წავალ და მოგიმზადებ
ადგილს, ისევ მოვალ და
მიგიღებ შენთან; რათა სადაც
მე ვარ, თქვენც იქ იყოთ.
4და სადაც მივდივარ, თქვენ
იცით და გზაც იცით.
5უთხრა მას თომამ: უფალო, არ
ვიცით, სად მიდიხარ; და როგორ
შეგვიძლია ვიცოდეთ გზა?
6უთხრა მას იესომ: მე ვარ გზა,
ჭეშმარიტება და სიცოცხლე:
არავინ მოვა მამასთან, თუ
არა ჩემ მიერ.
7მე რომ მცოდნოდათ,
მამაჩემიც უნდა გეცნოთ და
ამიერიდან იცნობთ მას და
იხილავთ.
8ჰრქუა მას ფილიპე: უფალო,
გვაჩვენე მამაო და კმარა.
9უთხრა მას იესომ: ამდენი
ხანი ვარ შენთან და არ
მიცნობ, ფილიპე? ვინც მე
მიხილა, იხილა მამა; და როგორ
ამბობ: გვაჩვენე მამაო?
10არ გწამს, რომ მე მამაში ვარ
და მამა ჩემშია? სიტყვებს,
რომლებსაც მე გეუბნებით,
ჩემით კი არ ვლაპარაკობ,
არამედ მამა, რომელიც ჩემში
მკვიდრობს, აკეთებს
საქმეებს.
11მერწმუნეთ, რომ მე მამაში
ვარ და მამა ჩემშია, ან და
მერწმუნეთ ჩემი საქმეების
გამო.
12ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: ვისაც
სწამს ჩემი, საქმეებს, რასაც
მე ვაკეთებ, ისიც გააკეთებს;
და ამაზე დიდ საქმეებს
გააკეთებს; რადგან მივდივარ
მამაჩემთან.
13და რასაც ითხოვთ ჩემი
სახელით, იმას გავაკეთებ,
რათა განდიდდეს მამა ძეში.
14თუ რამეს ითხოვთ ჩემი
სახელით, მე გავაკეთებ.
15თუ გიყვართ, დაიცავით ჩემი
მცნებები.
16და მე ვლოცულობ მამას და
მოგცემთ სხვა
ნუგეშისმცემელს, რათა
დარჩეს თქვენთან სამუდამოდ;
17ჭეშმარიტების სული;
რომელსაც წუთისოფელი ვერ
მიიღებს, რადგან ვერ ხედავს
და არც იცნობს, მაგრამ თქვენ
იცნობთ მას; რადგან ის
ცხოვრობს თქვენთან და
იქნება თქვენში.
18უნუგეშოდ არ დაგტოვებ:
მოვალ შენთან.
19კიდევ ცოტა ხანს და
ქვეყნიერება აღარ მხილავს;
მაგრამ თქვენ მხედავთ მე:
რადგან მე ვცოცხლობ, თქვენც
იცოცხლებთ.
20იმ დღეს გეცოდინებათ, რომ
მე მამაჩემში ვარ და თქვენ
ჩემში ხართ და მე თქვენში.
21ვისაც ჩემი მცნებები აქვს
და იცავს მათ, ის არის ის,
ვინც მე ვუყვარვარ;
22უთხრა მას იუდამ და არა
ისკარიოტელმა: უფალო, როგორ
გამოჩნდები ჩვენთვის და არა
სამყაროს?
23მიუგო იესუ და ჰრქუა მას:
უკუეთუ ვინმე შემიყვარდეს,
და იცავს ჩემს სიტყვებს, და
მამაჩემი შეიყვარებს მას და

ჩვენ მივალთ მასთან და
ვიქნებით მის თანა.
24 ვისაც არ ვუყვარვარ, არ
იცავს ჩემს სიტყვებს;
25 ეს მე გითხარით, ჯერ კიდევ
თქვენთან მყოფი.
26 ხოლო ნუგეშისმცემელი,
სული წმიდა, რომელსაც მამა
გამოგზავნის ჩემი სახელით,
ის გასწავლით ყველა ფერს და
მოგახსენებთ ყველა ფერს, რაც
მე გითხარით.
27 მშვიდობას გიტოვებთ, ჩემს
მშვიდობას გაძლევთ თქვენ:
არა როგორც ქვეყნიერება
იძლევა, მე გაძლევთ თქვენ. ნუ
შეგეშინდებათ გული და ნუ
შეგეშინდებათ.
28 გსმენიათ, როგორ გითხარით,
მივდივარ და ისევ მოვალ
თქვენთან. მე რომ გიყვარდეთ,
გაიხარებდით, რადგან ვთქვი:
მამასთან მივდივარ, რადგან
მამა ჩემი ჩემზე დიდია.
29 და ახლა გითხარით, სანამ
მოხდებოდა, რათა, როცა
მოხდება, ირწმუნოთ.
30 ამიერიდან ბევრს არ
ვილაპარაკებ თქვენთან,
რადგან მოდის ამ წუთისოფლის
მთავარი და არაფერი აქვს
ჩემში.
31 არამედ რათა სამყარომ
იცოდეს, რომ მე მიყვარს მამა;
და როგორც მამამ მცნება
მომცა, ისე ვაკეთებ. ადექი,
წავიდეთ აქედან.

თავი 15

1 მე ვარ ჭეშმარიტი ვაზი და
მამა ჩემი მევენახეა.
2 ყოველი ტოტი ჩემში, რომელიც
ნაყოფს არ იძლევა, ის
ართმევს;
3 ახლა თქვენ სუფთა ხართ იმ
სიტყვით, რომელიც მე
გითხარით.
4 დარჩი ჩემში და მე შენში.
როგორც ტოტს არ შეუძლია
თავისით ნაყოფი გამოიღოს,
თუ არ დარჩება ვაზში; მეტი არ
შეგიძლიათ, თუ არ დარჩებით
ჩემში.
5 მე ვარ ვაზი, თქვენ ხართ
რტოები: ვინც ჩემში რჩება და
მე მასში, ის ბევრ ნაყოფს
გამოიღებს, რადგან ჩემ
გარეშე ვერაფერს გააკეთებთ.
6 თუ ვინმე ჩემში არ დარჩება,
ის ტოტივით გამოგდებულია და
გამხმარია; და კაცნი
შეკრიბიან მათ და ჩაყარეს
ცეცხლში და დაიწვნენ.
7 თუ დარჩებით ჩემში და ჩემი
სიტყვები დარჩება თქვენში,
იკითხეთ, რაც გინდათ, და
მოგეცემათ.
8 ამით არის განდიდებული
მამა ჩემი, რომ ბევრი ნაყოფი
გამოიღოთ; ასევე იქნებით
ჩემი მოწაფეები.
9 როგორც მამამ შემიყვარა მე,
მეც შეგიყვარეთ თქვენ:
განაგრძეთ ჩემს სიყვარულში.
10 თუ დაიცავთ ჩემს მცნებებს,
დარჩებით ჩემს სიყვარულში;
ისევე როგორც მე დავიცვა
მამის მცნებები და ვცხოვრობ
მის სიყვარულში.
11 ეს გითხარით, რომ ჩემი
სიხარული დარჩეს თქვენში და
თქვენი სიხარული იყოს სრული.
12 ეს არის ჩემი მცნება:
გიყვარდეთ ერთმანეთი,
როგორც მე შეგიყვარეთ თქვენ.
13 ამაზე დიდი სიყვარული
არავის აქვს, რომ ადამიანმა
გაწიროს თავისი სული თავისი
მეგობრებისთვის.
14 თქვენ ჩემი მეგობრები
ხართ, თუ აკეთებთ იმას, რასაც
მე გიბრძანებთ.
15 ამიერიდან მე არ გიწოდებთ
თქვენ მსახურებს; რადგან არ
იცის მონამ, რას აკეთებს
მისი ბატონი, მაგრამ მე
გიწოდეთ მეგობრები; რადგან
ყველა ფერი, რაც მსმენია
მამა ჩემის შესახებ,
გაგიცხადეთ.
16 თქვენ კი არ ამირჩიეთ მე,
არამედ მე აგირჩიეთ თქვენ
და დაგადგინეთ, რომ
წახვიდეთ და გამოიღოთ
ნაყოფი და თქვენი ნაყოფი
დარჩეს, რათა, რასაც სთხოვთ
მამას ჩემი სახელით, მოგცეთ..
17 ამას გიბრძანებთ, რომ
გიყვარდეთ ერთმანეთი.
18 თუ ქვეყნიერებას გძულთ,
იცოდეთ, რომ თქვენზე ადრე
მძულდა მე.
19 წუთისოფლისანი რომ
ყოფილიყავით, ქვეყნიერებას
თავისი ეყვარებოდა; მაგრამ
რადგან წუთისოფლისგან არ
ხართ, არამედ მე
გამოგირჩიეთ
ქვეყნიერებიდან, ამიტომ
სძულთ ქვეყნიერებას.
20 დაიმახსოვრე სიტყვა,
რომელიც გითხარი: მსახური
არ არის თავის ბატონზე დიდი.

თუ მე მდევნიდნენ, თქვენც
და გადევნებთ; თუ ჩემს
სიტყვას დაიცავენ, შენსაც
დაიცავენ.
21მაგრამ ყოველივე ამას
გააკეთებენ თქვენთან ჩემი
სახელის გამო, რადგან არ
იცნობენ მას, ვინც მე
გამომგზავნა.
22მე რომ არ მოვსულიყავი და
არ მეთქვა მათ, ცოდვა არ
ექნებოდათ; ახლა კი მათ
ცოდვის სამოსი არ აქვთ.
23ვისაც მე სძულს, სძულს
მამაჩემიც.
24მე რომ არ გამეკეთებინა
მათშორის ის საქმეები, რაც
სხვას არ გაუკეთებია, ცოდვა
არ ექნებოდათ; ახლა კი
დაინახეს და შემიძულეს მე
და მამაჩემი.
25მაგრამ ეს ხდება, რათა
აღსრულდეს სიტყვა, რომელიც
დაწერილია მათ კანონში: მათ
შემიძულეს უმიზეზოდ.
26მაგრამ როცა მოვა
ნუგეშისმცემელი, რომელსაც
მე გამოგიგზავნით თქვენთან
მამისაგან, ჭეშმარიტების
სული, რომელიც გამოდის
მამისაგან, ის მოწმობს
ჩემზე.
27და თქვენც მოწმობთ, რადგან
თავიდანვე ჩემთან იყავით.

თავი 16

1ეს მე გითხარით, რომ არ
შეგაწუხოთ.
2გაგაგდებენ
სინაგოგებიდან: დიახ,
და დგება დრო, როცა ვინც
მოგკლავს, იფიქრებს, რომ
ღმერთს ემსახურება.
3და ამას გაგიკეთებენ,
რადგან არ იცნობდნენ არც
მამას და არც მე.
4მაგრამ ეს გითხარით, რათა,
როცა დრო მოვა, გახსოვთ, რომ
გითხარით. და ეს თავიდანვე
არ მითქვამს, რადგან
თქვენთან ვიყავი.
5მაგრამ ახლა მივდივარ
მისკენ, ვინც გამომგზავნა;
და არც ერთი თქვენგანი არ
მეკითხება: სად მიდიხარ?
6მაგრამ რადგან ეს გითხარით,
მწუხარებამ აგავსა თქვენი
გული.
7თუმცა ჭეშმარიტებას
გეუბნებით; მიზანშეწონილია,
რომ წავიდე, რადგან თუ არ
წავიდე, ნუგეშისმცემელი არ
მოვა თქვენთან; მაგრამ თუ
წავალ, გამოგიგზავნით.
8და როცა მოვა, გააკიცხავს
სამყაროს ცოდვის,
სიმართლისა და
განკითხვისთვის.
9ცოდვა, რადგან არ სწამთ
ჩემი;
10სიმართლის გამო, რადგან
მივდივარ მამაჩემთან და
აღარ მხედავთ;
11განკითხვის შესახებ,
რადგან განიკითხება ამ
წუთისოფლის მთავარი.
12ჯერ კიდევ ბევრი რამ მაქვს
თქვენთვის სათქმელი, მაგრამ
თქვენ ახლა ვერ აიტანთ მათ.
13მაგრამ როცა მოვა ის,
ჭეშმარიტების სული,
გაგიძღვებათ ყოველგვარ
ჭეშმარიტებაში, რადგან არ
ილაპარაკებს თავისგან; ხოლო
რაც მოისმენს, ის იტყვის და
მომავალს გაჩვენებს.
14ის განმადიდებს მე, რადგან
მიიღებს ჩემგან და
გაჩვენებს ამას.
15ყველა ფერი, რაც აქვს მამას,
ჩემია, ამიტომ ვთქვი: აიღებს
ჩემგან და გაჩვენებს.
16ცოტაც და ვერ მიხილავთ მე,
და კიდევ, ცოტა ხანს და
მხილავთ მე, რადგან
მამასთან მივდივარ.
17მაშინ ზოგიერთმა მისმა
მოწაფემ ერთმანეთში თქვა:
რა არის ეს, რასაც გვიამბობს:
ცოტა ხანს და ვერ მნახავთ, და
კიდევ, ცოტა ხანს და მნახავთ,
და რადგან მივდივარ მამამა?
18მათ თქვეს: რა არის ეს,
რასაც ამბობს: ცოტა ხნით?
ჩვენ ვერ გეტყვით რას
ამბობს.
19ახლა იესომ იცოდა, რომ მათ
სურდათ ეკითხათ იგი, და
უთხრა მათ: ჰკითხეთ
ერთმანეთს, რაც მე ვთქვი:
ცოტა ხანს და ვერ მნახავთ;?
20ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ, რომ
იტიროთ და იტიროთ, მაგრამ
სამყარო გაიხარებს;
21ქალს მშობიარობისას
მწუხარება აქვს, რადგან
დადგა მისი საათი, მაგრამ
როგორც კი შობს, აღარ ახსოვს
ტანჯვა, სიხარულისგან, რომ
კაცი დაიბადა ქვეყანად.
22და ახლა თქვენ გაქვთ
მწუხარება, მაგრამ მე კვლავ

გნახავთ და თქვენი გული
გაიხარებს და თქვენს
სიხარულს არავინ
წაგართმევთ.
23და იმ დღეს არაფერი
მკითხავთ.ჭეშმარიტად,
ჭეშმარიტად გეუბნებით
თქვენ:რასაც სთხოვთ მამას
ჩემი სახელით,მოგცემთ.
24აქამდე არაფერი გითხოვიათ
ჩემი სახელით:ითხოვეთ და
მიიღებთ,რათა თქვენი
სიხარული იყოს სრული.
25ეს იგავებით გითხარით,
მაგრამ დადგება დრო,როცა
აღარ გელაპარაკები
იგავებით,არამედ გარკვევით
გაჩვენებთ მამას.
26იმ დღეს ითხოვთ ჩემი
სახელით და არ გეუბნებით,
რომ მამას ვლოცულობ
თქვენთვის.
27რამეთუ თვითმამას
უყვარხართ თქვენ,რამეთუ
შემიყვარეთ მე და გწამთ,რომ
ღვთისგან გამოვედი.
28მე გამოვედი მამისაგან და
მოვედი ქვეყნად;კვლავ
ვტოვებ ქვეყნიერებას და
მივდივარ მამასთან.
29მისმა მოწაფეებმა უთხრეს
მას:აჰა,ახლა ცხადად
ლაპარაკობ და არამბობ
ანდაზას.
30ახლა ჩვენ დარწმუნებული
ვართ,რომ შენ ყველაფერი იცი
და არგჭირდება,რომ ვინმემ
გკითხოს:ამითგვწამს,რომ
გამოხვედი ღვთისგან.
31მიუგო მათ იესომ:გწამთ
ახლა ?
32აჰა,მოდის ჟამი,დიახ,ახლა
დადგა,როცა გაიფანტებით,
თითოეული თავისთვის და
მარტო დამტოვებთ;და მაინც
მე არვარ მარტო,რადგან მამა
ჩემთანაა.
33ეს გითხარით,რათა ჩემში
გქონდეთმშვიდობა.
ქვეყნიერებაში გექნებათ
გასაჭირი,მაგრამ გაიხარეთ;
მე დავძლიე სამყარო.

თავი 17

1ეს სიტყვები თქვა იესომ,
აღაპყრო თვალები ზეცისკენ
და თქვა:მამაო,დადგა ჟამი;
განადიდე შენი ძე,რათა
შენმა ძემაც გადიდოს შენ.
2როგორც შენ მიანიჭე მას
ძალაუფლება ყოველ
ხორციელზე,რათა მან
საუკუნო სიცოცხლე მისცეს
ყველას,ვინც შენ მიეცი მას.
3და ეს არის მარადიული
სიცოცხლე,რათა გაიცნონ შენ
ერთადერთი ჭეშმარიტი
ღმერთი და იესო ქრისტე,
რომელიც შენ გამოგზავნე.
4გადიდებ შენ მიწაზე,
დავასრულე საქმე,რომელიც
მომეცი.
5და ახლა,მამაო,განმადიდე
მე შენთან ერთად იმ დიდებით,
რომელიც მე მქონდა შენთან
ქვეყნიერებამდე.
6მე გამოვუცხადე შენი
სახელი იმ ადამიანებს,
რომლებიც მომეცი
ქვეყნიერებიდან:შენი
იყვნენ ისინი და შენ მომეცი;
და დაიცვეს შენი სიტყვა.
7ახლა მათიცოდნენ,რომ
ყველაფერი,რაც მომეცი,
შენგანაა.
8რადგან მე მივეცი მათ
სიტყვები,რომლებიც შენ
მომეცი;და მიიღეს ისინი და
იცოდნენ,რომ შენგან
გამოვედი,და ირწმუნეს,რომ
შენ გამომიგზავნე.
9მე ვლოცულობ მათთვის:არ
ვლოცულობ
ქვეყნიერებისთვის,არამედ
მათთვის,ვინც შენ მომეცი;
რადგან ისინი შენია.
10და ყველაფერი ჩემი შენია
და შენია ჩემი;და მე
განდიდებული ვარ მათში.
11და ახლა მე აღარ ვარ
ქვეყნიერებაში,მაგრამ
ესენი არიან ქვეყნიერებაში
და მე მოვდივარ შენთან.
წმიდაო მამაო,დაიცავი შენი
სახელით ისინი,ვინც მომეცი,
რათა იყვნენ ისინი,როგორც
ჩვენ.
12სანამ მათთან ერთად
ვიყავი ქვეყნიერებაში,
ვინახავდი მათ შენი სახელით:
ისინი,რაც შენ მომეცი,მე
დავინახე და არცერთი
მათგანი არ დაიკარგა,გარდა
დაღუპვის შვილი;რომ წმინდა
წერილი აღსრულდეს.
13და ახლა მოვედი შენთან;და
ამას ვლაპარაკობ
ქვეყნიერებაში,რათა
აღსრულდეს ჩემი სიხარული
საკუთარ თავში.
14მე მივეცი მათ შენი სიტყვა;
და ქვეყნიერებას სძულდა
ისინი,რადგან ისინი არ

არიან წუთისოფლისგან,ისევე
როგორც მე არ ვარ
წუთისოფლისგან.
15მე არ ვლოცულობ,რომ
წაიყვანო ისინი
ქვეყნიერებიდან,არამედ
იმისთვის,რომ დაიცვა ისინი
ბოროტებისგან.
16ისინი არ არიან
ქვეყნიერებიდან,ისევე
როგორც მე არ ვარ
ქვეყნიერებიდან.
17განწმინდე ისინი შენი
ჭეშმარიტებით:შენი სიტყვა
ჭეშმარიტებაა.
18როგორც შენ გამომიგზავნე
ქვეყნიერებაში,მეც
გავგზავნე ისინი
ქვეყნიერებაში.
19და მათი გულისთვის მე
განვწმედ ჩემს თავს,რათა
ისინიც განიწმინდონ
ჭეშმარიტებით.
20არც მარტო ამათთვის
ვლოცულობ,არამედ მათთვისაც,
ვინც მათი სიტყვით
დამიჯერებს;
21რომ ყველანი იყვნენ ერთი;
როგორც შენ,მამაო,ჩემში ხარ,
მე კი შენში,რათა ისინიც
ერთნი იყვნენ ჩვენში,რათა
ირწმუნოს ქვეყნიერებამ,რომ
შენ მომავლინე.
22და დიდება,რომელიც შენ
მომეცი,მე მათ მივეცი;რომ
ისინი იყვნენ ერთი,ისევე
როგორც ჩვენ ვართ ერთი:
23მე მათში და შენ ჩემში,რათა
ისინი გახდნენ
სრულყოფილები ერთში;და
რათა სამყარომ იცოდეს,რომ
შენ გამომგზავნე და
შეიყვარე ისინი,როგორც მე
შემიყვარე.
24მამაო,მე მინდა,რომ ისინიც,
ვინც შენ მომეცი,იყვნენ
ჩემთან,სადაც მე ვარ;რათა
იხილონ ჩემი დიდება,
რომელიც შენ მომეცი,რამეთუ
შემიყვარე ქვეყნიერების
დაარსებამდე.
25მართალო მამაო,
ქვეყნიერებამ არ გიცნო,მე
კი გიცნობ და ამათ იცოდნენ,
რომ შენ მომავლინე.
26და მე გამოვუცხადე მათ
შენი სახელი და ვაცხადებ,
რომ სიყვარული,რომლითაც
შენ შემიყვარე,იყოს მათში
და მე მათში.

თავი 18

1ეს რომ თქვა იესომ,
გამოვიდა თავის
მოწაფეებთან ერთად
კედრონის მდინარეზე,სადაც
იყო ბაღი,რომელშიც შევიდა
ის და მისი მოწაფეები.
2იუდამაც,რომელმაც გასცა
იგი,იცოდა ეს ადგილი,რადგან
იესო ხშირად მიემართებოდა
იქ თავის მოწაფეებთან ერთად.
3მაშინ იუდამ მიიღო რაზმი
კაცებისა და
ჩინოვნიკებისგან
მღვდელმთავრებისა და
ფარისევლებისგან,მივიდა იქ
ფარნებით,ჩირაღდნებითა და
იარაღით.
4იესომ იცოდა ყველაფერი,რაც
უნდა დაემართა,გამოვიდა და
უთხრა მათ:ვის ეძიებთ?
5მიუგეს მას:იესო
ნაზარეველი.უთხრა მათ
იესომ:მე ვარ ის.და იუდაც,
რომელიც გამცემდა მას,
და დგა მათთან ერთად.
6როგორც კი უთხრა მათ,მე ვარ,
ისინი უკან წავიდნენ და
მიწაზე დაეცნენ.
7და კვლავ ჰკითხა მათ:ვის
ეძებთ?და თქვეს:იესო
ნაზარეველი.
8მიუგო იესომ:მე გითხარით,
რომ მე ვარ;ამიტომ თუ მეძებთ,
გაუშვით ისინი.
9რათა აღსრულდეს სიტყვა,
რომელიც მან თქვა:არც ერთი
არ დავკარგე მათგან,ვინც
მომეცი.
10მაშინ სიმონ-პეტრეს
მახვილი აიღო იგი,და არტყა
მღვდელმთავრის მსახურს და
მოკვეთა მარჯვენა ყური.
მსახურს მალხუსი ერქვა.
11მაშინ უთხრა იესომ პეტრეს:
ჩადე შენი მახვილი გარსში:
სასმისი,რომელიც მამამ
მომცა,განა არ დავლევ?
12მაშინ ბანაკმა და
იუდეველთა კაპიტანმა და
ჩინოვნიკებმა წაიყვანეს
იესო და შეკრა.
13და წაიყვანა იგი ჯერ
ანასთან;ვინაიდან იგი იყო
კაიაფას სიმამრი,რომელიც
იყო იმავე წელს
მღვდელმთავარი.
14კაიაფა იყო ის,რომელმაც
ურჩია იუდეველებს,რომ
მიზანშეწონილი იყო ერთი
კაცი მოკვდეს ხალხისთვის.

15და სიმონ პეტრე გაჰყვა
იესოს და სხვა მოწაფეც:ეს
მოწაფე იცნობდა
მღვდელმთავარს და შევიდა
იესოსთან ერთად
მღვდელმთავრის სასახლეში.
16პეტრე კი კართან იდგა
გარეთ.მაშინ გამოვიდა
მეორე მოწაფე,რომელიც
მღვდელმთავარს იცნობდა,და
ელაპარაკა კარის მცველს და
შემოიყვანა პეტრე.
17მაშინ კარის დამცავმა
ქალმა პეტრეს უთხრა:შენც
ხომ არ ხარ ამ კაცის
მოწაფეთაგანი?ის ამბობს,მე
არ ვარ.
18იქ იდგნენ მსახურები და
მოხელეები,რომლებიც
ნახშირს აანთებდნენ;რადგან
ციოდა და გათბნენ,პეტრე კი
დადგა მათთან და თბებოდა.
19მაშინ მღვდელმთავარმა
ჰკითხა იესოს თავის
მოწაფეებზე და მის
მოძღვრებაზე.
20მიუგო მას იესომ:ღიად
ველაპარაკე ქვეყნიერებას;
მე ოდესმე ვასწავლიდი
სინაგოგაში და ტაძარში,
სადაც ებრაელები ყოველთვის
მიმართავენ;და ფარულად
არაფერი მითქვამს.
21რატომ მეკითხები?ჰკითხეთ
მათ,ვინც მომისმინეს,რა
ვუთხარი მათ:აჰა,მათიციან,
რაც ვთქვი.
22და როცა ეს თქვა,ერთმა
მსახურმა,რომელიც იდგა,
დაარტყა იესოს ხელისგულით
და უთხრა:ასე უპასუხებ
მღვდელმთავარს?
23მიუგო მას იესომ:თუ ბოროტი
ვთქვი,მოწმე ბოროტებაზე;
24ანამ გაგზავნა იგი
შეკრული კაიაფას
მღვდელმთავარს.
25და იდგა სიმონ პეტრე და
თბებოდა.უთხრეს მას:შენც
ხომ არ ხარ მისი
მოწაფეებიდან?მან უარყო ეს
და თქვა:მე არ ვარ.
26.
27პეტრემ კვლავ უარყო და
მაშინვე მამალი იყივლა.
28მაშინ მიიყვანეს იესო
კაიაფასგან სასამართლო
დარბაზში.და თვითონ არ
შევიდნენ სასამართლო
დარბაზში,რათა არ
შებილწავდნენ;არამედ რომ
შეჭამონ პასექი.
29მაშინ პილატე გამოვიდა
მათთან და ჰრქუა:რა ბრალს
აყენებთ ამ კაცს?
30მიუგეს და უთხრეს მას:
ბოროტმოქმედი რომ არა,არ
გადმოგცემდით მას.
31ჰრქუა მათ პილატემ:წაიღეთ
იგი და განსაჯეთ იგი თქვენი
რჯულისამებრ.უთხრეს მას
იუდეველებმა:ჩვენთვის
ნებადართული არ არის ვინმეს
მოკვლა.
32რათა აღსრულდეს იესოს
სიტყვა,რომელიც მან თქვა და
მიუთითებდა,რა სიკვდილით
უნდა მოკვდეს.
33მაშინ პილატე კვლავ
შევიდა სასამართლო
დარბაზში,მოუწოდა იესოს და
ჰრქუა მას:შენ ხარ
იუდეველთა მეფე?
34მიუგო მას იესომ:შენ
თვითონ ამბობ ამას,თუ
სხვებმა გითხრეს ჩემზე?
35მიუგო პილატემ:ებრაელი
ვარ?შენმა ერმა და
მღვდელმთავრებმა
გადმოგცეს მე:რა ჩაიდინე?
36იესომ მიუგო:ჩემი სამეფო
ამქვეყნიური არ არის;ჩემი
სამეფო რომ იყოს
ამქვეყნიური,მაშინ ჩემი
მსახურები იბრძოდნენ,რომ
იუდეველებს არ მივეცე,
მაგრამ ახლა ჩემი სამეფო
აქედან არ არის.
37ჰრქუა მას პილატე:მაშ,მეფე
ხარ?იესომ მიუგო:შენ ამბობ,
რომ მე მეფე ვარ.ამ მიზნით
დავიბადე და ამ მიზნით
მოვედი ქვეყნიერებაში,რათა
ჭეშმარიტებაზე მემოწმება.
ყოველი,ვინც ჭეშმარიტია,
ისმენს ჩემს ხმას.
38ჰრქუა მას პილატე:რა არის
ჭეშმარიტება?ეს რომ თქვა,
კვლავ გამოვიდა
იუდეველებთან და უთხრა მათ:
მე არ ვპოულობ მასში ცოდვას.
39მაგრამ თქვენ გაქვთ
ჩვეულება,რომ
გაგითავისუფლებთ პასექის
დროს;
40მაშინ კვლავ შესძახეს
ყველანი და ამბობდნენ:ეს კი
არა,ბარაბა.ახლა ბარაბა
ყაჩაღი იყო.

თავი 19

1მაშინ აიყვანა პილატემ
იესო და გაურბოდა იგი.

2 და მოამზადეს
ჯარისკაცებმა ეკლის
გვირგვინი, და ადეს მას
თავზე და ჩაიცვეს იისფერი
სამოსელი.
3 და თქვა: გამარჯობა,
იუდეველთა მეფეო! და სცემეს
ხელით.
4 პილატე კვლავ გამოვიდა და
უთხრა მათ: აჰა, გამოგიყვანთ
თქვენთან, რათა იცოდეთ, რომ
არავითარ დანაშაულს არ
ვპოულობ მასში.
5 მაშინ გამოვიდა იესო ეკლის
გვირგვინით და მეწამული
სამოსით. უთხრა მათ პილატემ:
აჰა, კაცი!
6 როცა დაინახეს იგი
მღვდელმთავრებმა და
მსახურებმა, შესძახეს და
უთხრეს: ჯვარს აცვი, ჯვარს
აცვი. ჰრქუა მათ პილატემ:
აიღეთ იგი და ჯუარს-აცუს მას,
რამეთუ არავითარ ბრალს ვერ
ვპოულობ მასში.
7 იუდეველებმა მიუგეს მას:
ჩვენ გვაქვს კანონი და
ჩვენი რჯულითის უნდა
მოკვდეს, რადგან თავი ღვთის
ძედ იქცა.
8 ეს რომ მოისმინა პილატემ,
უფრო მეტად შეეშინდა.
9 და კვლავ შევიდა
სასამართლო დარბაზში და
უთხრა იესოს: საიდან ხარ?
მაგრამ იესომ მას პასუხი არ
გასცა.
10 ჰრქუა მას პილატე: არ
მელაპარაკები? არ იცი, რომ მე
მაქვს შენი ჯვრისწერა და
შენი გათავისუფლების ძალა?
11 იესომ უპასუხა: „არავითარი
ძალა არ გქონდეს ჩემს
წინააღმდეგ, თუ ზემოდან არ
მოგცემოდა; ამიტომ, ვინც
გადამცა მე შენ, აქვს უფრო
დიდი ცოდვა.
12 და ამიერიდან პილატე
ცდილობდა მისი
გათავისუფლებას, მაგრამ
იუდეველებმა შესძახეს და
თქვეს: თუ გაუშვი ეს კაცი,
კეისრის მეგობარი არ ხარ;
13 ეს რომ მოისმინა პილატემ,
გამოიყვანა იესო და დაჯდა
სამსჯავროზე იმ ადგილას,
რომელსაც ქვაფენილი ჰქვია,
ხოლო ებრაულად გაბათა.
14 და იყო პასექის მომზადება
და დაახლოებით მეექვსე
საათი: და უთხრა იუდეველებს:
აჰა, თქვენი მეფე!
15 ისინი კი ღაღადებდნენ:
მოშორდი მას, წადი, ჯვარს
აცვი. უთხრა მათ პილატემ:
ჯვარს ავცვე თქვენი მეფე?
უპასუხეს მღვდელმთავრებმა:
კეისრის გარდა მეფე არ
გვყავს.
16 მაშინ გადასცა იგი მათ,
რათა ჯვარს აცვეს. და
წაიყვანეს იესო და
წაიყვანეს.
17 და მან თავისი ჯვარი აიღო,
წავიდა იმ ადგილას,
რომელსაც ეწოდება თავის
ქალა, რომელსაც ებრაულ
გოლგოთაში ჰქვია.
18 სადაც ჯვარს აცვეს იგი და
მასთან ერთად ორი სხვა, ერთ
მხარეს და იესო შუაში.
19 და დაწერა პილატემ
სათაური და დადო ჯვარზე. და
დაწერილი იყო: იესო
ნაზარეველი, იუდეველთა მეფე.
20 ეს სათაური წაიკითხა
ბევრმა იუდეველმა, რადგან
ადგილი, სადაც იესო ჯვარს
აცვეს, ახლოს იყო ქალაქთან,
და დაწერილი იყო ებრაულად,
ბერძნულად და ლათინურად.
21 მაშინ უთხრეს იუდეველთა
მღვდელმთავრებმა პილატეს:
ნუ დაწერ, იუდეველთა მეფეო.
მაგრამ რომ თქვა: მე ვარ
იუდეველთა მეფე.
22 მიუგო პილატემ: რაც
დავწერე, დავწერე.
23 მაშინ ჯარისკაცებმა, როცა
ჯვარს აცვეს იესო, აიღეს
მისი სამოსელი და გაუკეთეს
ოთხი ნაწილი, თითოეული
ჯარისკაცის ნაწილი. და
ასევე მისი ქურთუკი: ახლა
ქურთუკი ნაკერი იყო,
ზემოდან ნაქსოვი.
24 მათ თქვეს ერთმანეთში: ნუ
დავგლეჯთ, არამედ წილისყრა
მივიღოთ მასზე, ვისი იქნება,
რათა აღსრულდეს წერილი,
რომელიც ამბობს: ჩემი
სამოსელი მათშორის
გაინაწილეს და ჩემს
სამოსელზე წილისყრეს.
ამიტომ აკეთებდნენ ამას
ჯარისკაცები.
25 და იდგნენ იესოს ჯვართან
დედამისი და დედის და,
მარიამ კლეოფას ცოლი და
მარიამ მაგდალინელი.
26 როცა იხილა იესომ
დედამისი და მოწაფე მდგომი,
რომელიც უყვარდა, უთხრა
დედას: დედაკაცო, აჰა, ძე შენი!

27 მაშინ უთხრა მოწაფეს: აჰა, დედა შენი! და იმ საათიდან მოწაფემ წაიყვანა იგი თავის სახლში.
28 ამის შემდეგ იესომ იცოდა, რომ ყველაფერი აღსრულდა, რათა აღსრულდეს წერილი, ამბობს: მწყურია.
29 და დადგეს ძმრით სავსე ჭურჭელი, აავსეს ძმრით ღრუბელი, დადეს ჰისოპზე და პირთან მიიტანეს.
30 იესომ ძმარი რომ მიიღო, თქვა: დასრულებულია, თავი დახარა და სული გასცა.
31 ამიტომ იუდეველები, რადგან მზადება იყო, რომ ცხედრები არ დარჩეს ჯვარზე შაბათს, (რადგან ის შაბათი მაღალი დღე იყო), ევედრებოდნენ პილატეს, რომ ფეხები მოეტეხათ და გაეტეხათ.წაართვეს.
32 მაშინ მოვიდნენ ჯარისკაცები და დაუმტვრიეს ფეხები პირველს და მეორეს, რომელიც ჯვარს აცვეს მასთან.
33 მაგრამ როცა მივიდნენ იესოსთან და დაინახეს, რომ უკვე მკვდარი იყო, ფეხები არ მოუტეხეს.
34 მაგრამ ერთ-ერთმა ჯარისკაცმა შუბით გვერდი აუჭრა და მაშინვე გამოვიდა სისხლი და წყალი.
35 და ვინც იხილა, მოწმობს, და მისი ჩანაწერი ჭეშმარიტია, და მან იცის, რომ ჭეშმარიტს ამბობს, რათა ირწმუნოთ.
36 რადგან ეს მოხდა, რათა აღსრულდეს წერილი: ძვალი არ გატყდება.
37 და კვლავ სხვა წერილი ამბობს: შეხედავენ მას, ვინც გახვრიტეს.
38 და ამის შემდეგ იოსებ არიმათიელმა, რომელიც იყო იესოს მოწაფე, მაგრამ ფარულად იუდეველთა შიშით, ევედრებოდა პილატეს, რომ წაეღო იესოს ცხედარი, და პილატემ ნება მისცა მას. მივიდა და აიღო იესოს ცხედარი.
39 და მოვიდა ნიკოდემოსიც, რომელიც პირველად მივიდა იესოსთან ღამით და მოიტანა მიროსა და ალოეს ნარევი, დაახლოებით ასი გირვანქა.
40 მაშინ აიღეს იესოს ცხედარი და შეახვიეს იგი სელის ტანსაცმელში სურნელებით, როგორც იუდეველთა დასაფლავებაა.
41 იმ ადგილას, სადაც ჯვარს აცვეს, იყო ბაღი; და ბაღში ახალი საფლავი, სადაც ჯერ არასოდეს ყოფილა დადებული ადამიანი.
42 იქ დაასვენეს იესო იუდეველთა მომზადების დღის გამო; რადგან საფლავი ახლოს იყო.

თავი 20

1 კვირის პირველდღეს მივიდა მარიამ მაგდალინელი ადრე, როცა ჯერ კიდევ ბნელოდა, სამარხთან და დაინახა, რომ ქვა ამოიღეს საფლავიდან.
2 მაშინ გაიქცა და მივიდა სიმონ პეტრესთან და სხვა მოწაფესთან, რომელიც უყვარდა იესოს, და უთხრა მათ: წაიყვანეს უფალი საფლავიდან და არ ვიცით, სად დაასვენეს იგი.
3 პეტრე და ის სხვა მოწაფე გამოვიდნენ და მივიდნენ საფლავთან.
4 ორივენი ერთად გაიქცნენ, მეორე მოწაფე კი პეტრეს გაუსწრო და პირველი მივიდა საფლავთან.
5 და დაიხარა და შემოიხედა და დაინახა, რომ თეთრეული იყო დაწოლილი; მაგრამ ის არ შევიდა.
6 შემდეგ მივიდა სიმონ პეტრე, შევიდა სამარხში და დაინახა, რომ თეთრეული ცვივა.
7 და ხელსახოცი, რომელიც მის გარშემო იყო, თეთრეულთან ერთად კი არ ედო, არამედ თავისთავად ერთადგილას იყო გახვეული.
8 მაშინ შევიდა მეორე მოწაფეც, რომელიც პირველად მივიდა საფლავთან, დაინახა და ირწმუნა.
9 რადგან ჯერ კიდევ არ იცოდნენ წერილი, რომ ის მკვდრეთით უნდა აღდგეს.
10 მაშინ მოწაფეები კვლავ წავიდნენ თავიანთსახლში.
11 მაგრამ მარიამი იდგა გარეთ საფლავთან და ტიროდა;
12 და ხედავს ორ ანგელოზს, რომლებიც სხედან თეთრებში, ერთი თავთან და მეორე ფეხებთან, სადაც იესოს ცხედარი იყო.

13 და უთხრეს მას: დედაკაცო,
რატომ ტირი? ეუბნება მათ:
რადგან წაართვეს ჩემი უფალი
და არ ვიცი სად დაასვენეს.
14 და ეს რომ თქვა, შებრუნდა და
დაინახა იესო მდგარი და არ
იცოდა, რომ ეს იყო იესო.
15 უთხრა მას იესომ: დედაკაცო,
რატომ ტირი? ვის ეძებ? მან,
თვლიდა, რომ მებაღე იყო,
უთხრა: ბატონო, თუ აქედან
გაიტანე, მითხარი, სად
დაასვენე და მე წავიყვან.
16 უთხრა მას იესომ: მარიამ.
იგი შებრუნდა და უთხრა:
რაბონი; რაც ნიშნავს, ოსტატო.
17 უთხრა მას იესომ: ნუ
შემეხები მე; რამეთუ ჯერ არ
ავედი მამაჩემთან, არამედ
წადი ჩემს ძმებთან და
უთხარი მათ: ავდივარ
მამაჩემთან და
მამათქვენთან; და ჩემს
ღმერთს და შენს ღმერთს.
18 მივიდა მარიამ
მაგდალინელი და უთხრა
მოწაფეებს, რომ იხილა უფალი
და ეს უთხრა მას.
19 და იმავე დღეს საღამოს,
კვირის პირველდღეს, როცა
დაკეტილი იყო კარები, სადაც
მოწაფეები იკრიბებოდნენ
იუდეველთა შიშით, მოვიდა
იესო, დადგა შუაში და უთხრა
მათ: მშვიდობა თქვენდა.
20 და როცა ასე თქვა, აჩვენა
მათ ხელები და გვერდი. მაშინ
გაიხარეს მოწაფეებმა, როცა
იხილეს უფალი.
21 მაშინ კვლავ უთხრა მათ
იესომ: მშვიდობა იყოს
თქვენდა, როგორც მამაჩემმა
გამომგზავნა, მეც გიგზავნით
თქვენ.
22 და ეს რომ თქვა, ჩაისუნთქა
მათზე და უთხრა მათ: მიიღეთ
სული წმიდა.
23 ვისაც მიუტევებთ ცოდვებს,
მიეტევება მათ; და ვისი
ცოდვებიც შეინარჩუნებთ,
შეინარჩუნებენ.
24 მაგრამ თომა, თორმეტიდან
ერთი, დიდიმუსი, არ იყო
მათთან, როცა იესო მოვიდა.
25 სხვა მოწაფეებმა უთხრეს
მას: ჩვენ ვიხილეთ უფალი.
მაგრამ მან უთხრა მათ: თუ არ
ვიხილავ მის ხელებში
ლურსმნების ანაბეჭდს, არ
დავიჯერებ ჩემს თითს
ლურსმნების ანაბეჭდში და
ხელი არ ჩავუვლი მას.
26 და რვა დღის შემდეგ ისევ
იყვნენ მისი მოწაფეები
შიგნით და თომა მათთან
ერთად; მაშინ მოვიდა იესო,
კარები დაკეტილი, და დადგა
შუაში და თქვა: მშვიდობა
თქვენდა.
27 მაშინ უთხრა თომას: მიიწიე
აქ თითი და აჰა ჩემი ხელები;
და მიაღწიე აქა ურობას შენი
ხელი და ჩამყარე გვერდში და
ნუ იქნები ურწმუნო, არამედ
მორწმუნე.
28 და მიუგო თომამ და უთხრა
მას: უფალო ჩემო და ღმერთო
ჩემო.
29 ჰრქუა მას იესუ: თომა,
რამეთუ გიხილე მე, ირწმუნე;
30 და მრავალი სხვა ნიშანი
მართლაც გააკეთა იესომ
თავისი მოწაფეების წინაშე,
რომლებიც არ არის დაწერილი
ამ წიგნში:
31 მაგრამ ესენი დაიწერა,
რათა ირწმუნოთ, რომ იესო
არის ქრისტე, ძე ღვთისა; და
რათა გქონდეთ სიცოცხლე მისი
სახელით.

თავი 21

1 ამის შემდეგ იესო კვლავ
ეჩვენა მოწაფეებს ტიბერიას
ზღვასთან; და ამ ჯკუით
აჩვენა თავადმა.
2 იყვნენ ერთად სიმონ პეტრე
და თომა, წოდებული დიდიმუსი,
და ნათანაელი კანელი
გალილეაში, ზებედეს ძენი და
მისი ორი სხვა მოწაფე.
3 უთხრა მათ სიმონ პეტრემ: მე
სათევზაოდ მივდივარ. უთხრეს
მას: ჩვენც შენთან
მივდივართ. გავიდნენ და
მაშინვე გემში შევიდნენ; და
იმ ღამეს მათ არაფერი
დაიჭირეს.
4 დილა რომ დადგა, იესო
ნაპირზე იდგა, მაგრამ
მოწაფეებმა არ იცოდნენ, რომ
ეს იყო იესო.
5 მაშინ უთხრა მათ იესომ:
შვილებო, გაქვთ რაიმე
საჭმელი? მათ უპასუხეს: არა.
6 და მან უთხრა მათ:
გადაყარეთ ბადე გემის
მარჯვენა მხარეს და იპოვით.
და ასხეს და ახლა ვერ შეძლეს
მისი დახატვა თევზის
სიმრავლისთვის.
7 ამიტომ მოწაფემ, რომელიც
უყვარდა იესოს, უთხრა

პეტრეს: ეს არის უფალი. სიმონ-
პეტრემ რომ გაიგო, რომ უფალი
იყო, შემოიცვა მეთევზე,
რადგან შიშველი იყო და
ზღვაში ჩავარდა.
8 და სხვა მოწაფეები
მოვიდნენ პატარა ნავით;
(რადგან ისინი შორს არ
იყვნენ ხმელეთიდან, მაგრამ
ორასი წყრთა იყო), ბადეს
ათრევდნენ თევზებით.
9 როგორც კი ხმელეთზე
მივიდნენ, დაინახეს
ნახშირის ცეცხლი და მასზე
დადებული თევზი და პური.
10 უთხრა მათ იესომ: მოიტანეთ
თევზი, რომელიც ახლა
დაიჭირეთ.
11 ავიდა სიმონ პეტრე და აიღო
ბადე ხმელეთზე, სავსე დიდი
თევზებით, ას ორმოცდასამი;
და ყველა იყო ამდენი, მაგრამ
ბადე არ იყო გატეხილი.
12 ჰრქუა მათ იესუ: მოდით და
ისადილეთ. და ვერც ერთმა
მოწაფემ ვერ გაბედა ეკითხა
მას: ვინ ხარ შენ? იცოდა, რომ
ეს იყო უფალი.
13 მაშინ მოვიდა იესო, აიღო
პური და მისცა მათ და ასევე
თევზი.
14 ეს უკვე მესამედ ეჩვენა
იესო თავის მოწაფეებს, მას
შემდეგ რაც მკვდრეთით აღდგა.
15 როცა ისადილეს, უთხრა
იესომ სიმონ პეტრეს: სიმონ,
იონას ძეო, გიყვარვარ მე
ამათზე მეტად? უთხრა მას:
დიახ, უფალო; შენ იცი რომ
მიყვარხარ. უთხრა მას: აჭამე
ჩემი ბატკნები.
16 კვლავ უთხრა მას მეორედ:
სიმონ, იონას ძეო, გიყვარვარ?
უთხრა მას: დიახ, უფალო; შენ
იცი რომ მიყვარხარ. უთხრა
მას: გამომწყევლე ჩემი
ცხვარი.
17 უთხრა მას მესამედ: სიმონ,
იონას ძეო, გიყვარვარ? პეტრე
შეწუხდა, რადგან მესამედ
უთხრა მას: გიყვარვარ? და
უთხრა მას: უფალო, შენ
ყველაფერი იცი; შენ იცი რომ
მიყვარხარ. უთხრა მას იესომ:
გამოაწყო ჩემი ცხვარი.
18 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნები შენ, როცა
ახალგაზრდა იყავი,
შემოირტყი თავს და დადიოდი,
სადაც გინდოდა; მაგრამ როცა
მოხდები, გაიწოდე ხელები,
სხვა შემოგარტყამს და
წაგიყვანს იქ, სადაც გინდა.
არიქნებოდა.
19 ეს თქვა მან და მიანიშნა, რა
სიკვდილით უნდა ადიდებდეს
ღმერთს. ეს რომ თქვა, უთხრა:
გამომყევი.
20 მაშინ პეტრე შებრუნდა და
დაინახა მოწაფე, რომელიც
იესოს უყვარდა, მიჰყვება;
რომელიც ვახშამზეც მკერდზე
დაეყრდნო და თქვა: უფალო,
რომელი გამცემს?
21 პეტრემ, როცა დაინახა იგი,
უთხრა იესოს: უფალო, და რა
ქნას ამ კაცმა?
22 უთხრა მას იესომ: თუ მსურს,
რომ დარჩეს ჩემ მოსვლამდე,
რა არის შენ? გამომყევი.
23 მაშინ გავრცელდა ეს
სიტყვა ძმებს შორის, რომ არ
მოკვდეს ის მოწაფე. მაგრამ,
თუ მსურს, რომ ის დარჩეს ჩემს
მოსვლამდე, რა არის შენთვის?
24 ეს არის მოწაფე, რომელიც
მოწმობს ამის შესახებ და
დაწერა ეს, და ვიცით, რომ მისი
მოწმობა ჭეშმარიტია.
25 და კიდევ ბევრი სხვა რამ,
რაც გააკეთა იესომ,
რომლებიც, თუ ისინი ყოველი
დაწერილი უნდა იყოს,
ვფიქრობ, რომ თვითსამყაროც
კი ვერ შეიცავდა წიგნებს,
რომლებიც უნდა დაიწეროს.
ამინ.

მოციქულთა საქმეები

თავი 1

1მე გავაკეთე წინა ტრაქტატი,
თეოფილე,ყველა ფრის შესახებ,
რისი გაკეთებაც დაიწყო და
ასწავლა იესომ,
2იმ დღემდე,როცა იგი
ამაღლდა,მას შემდეგ
სულიწმიდის მეშვეობით
მცნებები მისცა მოციქულებს,
რომლებიც აირჩია:
3რომელსაც ასევე ცოცხლად
გამოუცხადა თავი თავისი
ვნების შემდეგ მრავალი
უტყუარი მტკიცებულებით,
ორმოცი დღის ხილვითდა
ლაპარაკობდა ღვთის
სასუფეველზე.
4და მათთან ერთად
შეკრებილმა უბრძანა,რომ არ
წასულიყვნენ
იერუსალიმიდან,არამედ
დაელოდონ მამის აღთქმას,
რომელიც,როგორც ამბობს,
გსმენიათჩემზე.
5რამეთუ იოანე ჭეშმარიტად
მოინათლა წყლით;მაგრამ
თქვენ მოინათლებით
სულიწმიდითარა ბევრი დღის
შემდეგ.
6როცა შეიკრიბნენ,ჰკითხეს
მას და უთხრეს:უფალო,ამ დროს
დაუბრუნებ სამეფოს ისრაელს?
7და მან უთხრა მათ:თქვენ არ
გევალებათიცოდეთდრო ან
დრო,რომელიც მამამ დააწესა
თავისი ძალით.
8მაგრამ თქვენ მიიღებთ
ძალას მას შემდეგ,რაც
სულიწმიდა მოვა თქვენზე:და
იქნებითჩემი მოწმეები
როგორც იერუსალიმში,ასევე
მთელიუდეაში,სამარიაში და
დედამიწის კიდემდე.
9და როდესაც მან თქვა ეს
ყველაფერი,სანამ ისინი
ხედავდნენ,იგი აიყვანეს;და
ღრუბელმა მიიღო იგი მათ
თვალთაგან.
10და სანამ ისინი მტკიცედ
უყურებდნენ ზეცისკენ,როცა
ის ადიოდა,აჰა,ორი კაცი იდგა
მათგვერდითთეთრ
ტანსაცმელში;
11რომელიც ასევე ამბობდა:
გალილეელნო,რატომ დგახართ
და ზეცისკენ იყურებით?ეს
იესო,რომელიც თქვენგან
ამაღლდა ზეცად,ისევე მოვა,
როგორც თქვენ იხილეთიგი
ზეცაში წასული.
12და დაბრუნდნენ ისინი
იერუსალიმში მთიდან,
რომელსაც ეწოდება
ზეთისხილი,რომელიც არის
იერუსალიმიდან შაბათის
სავალზე.
13და როცა შევიდნენ,ავიდნენ
ზემოოთახში,სადაც იყვნენ
პეტრე,იაკობი,იოანე,ანდრია,
ფილიპე,თომა,ბართლომე და
მათე,იაკობი ალფეოსის ძე და
სიმონ ზელოტე.და იუდა
იაკობის ძმა.
14ესენი ყველანი ერთხმად
აგრძელებდნენ ლოცვასა და
ვედრებას ქალებთან და იესოს
დედა მარიამთან და მის
ძმებთან.
15და იმ დღეებში პეტრე
წამოდგა მოწაფეებს შორის და
თქვა:(სახელები ერთად ას
ოცამდე იყო).
16კაცებო და ძმებო,ეს წერილი
უნდა შესრულებულიყო,
რომელიც სულიწმიდამ
დავითის პირით თქვა მანამდე
იუდაზე,რომელიც
ხელმძღვანელობდა მათ,ვინც
წაიყვანა იესო.
17რადგან ის ჩვენთან იყო
და თვლილი და ამ მსახურების
ნაწილი მოიპოვა.
18ახლა ამ კაცმა იყიდა
მინდორი უსამართლობის
საზღაურით;და
თავბრუდამხვევად დაეცა,
შუაში გაიფანტა და მთელი
მისი ნაწლავები ამოვარდა.
19და ეს იყო ცნობილი
იერუსალიმის ყველა
მკვიდრისთვის;იმდენად,
რამდენადაც ამ ველს მათ
ენაზე ეძახიან აცელდამა,
ანუ სისხლის ველს.
20რამეთუ წერია ფსალმუნების
წიგნში:გაპარტახდეს მისი
სამყოფელი და არავინ
დამკვიდრდეს მასში,ხოლო
მისმა ეპისკოპოსმა სხვამ
აიღოს.
21ამიტომ ამ კაცთაგან,
რომლებიც ჩვენთან ერთად
იყვნენ ყოველთვის,როცა
უფალი იესო შემოდიოდა და
გამოდიოდა ჩვენ შორის,
22იოანეს ნათლობიდან
დაწყებული,იმ დღემდე,როცა
ის ჩვენგან აიყვანეს,უნდა

და დგინდეს, რომ ჩვენთან
ერთად იყოს მისი აღდგომის
მოწმე.
23და დანიშნეს ორი, იოსები,
სახელად ბარსაბა, რომელსაც
ერქვა იუსტუსი, და მატია.
24და ილოცეს და თქვეს: შენ,
უფალო, რომ იცი ყველა
ადამიანის გული, აჩვენე,
აირჩიე თუ არა ამ ორიდან.
25რათა მან მონაწილეობა
მიიღოს ამ მსახურებაში და
მოციქულობაში, საიდანაც
იუდა დაეცა დანაშაულით,
რათა წასულიყო თავის
ადგილზე.
26და მათ გასცეს მათი წილი; და
წილისყრა დაეცა მათას; და
დაითვალა იგი თერთმეტ
მოციქულთან ერთად.

თავი 2

1და როდესაც სულთმოფენობის
დღე დადგა, ყველანი ერთად
იყვნენ ერთადგილზე.
2და უცებ გაისმა ზეციდან
ძლიერი ქარის ხმა და აავსო
მთელი სახლი, სადაც ისინი
ისხდნენ.
3და გამოეცხადნენ მათ
გახეთქილი ენები, როგორც
ცეცხლისფერი, და დაჯდა
თითოეულმათგანზე.
4და ყველანი აღივსო
სულიწმიდით და დაიწყეს
ლაპარაკი სხვა ენებზე,
როგორც სული აძლევდა მათ
სათქმელს.
5და ცხოვრობდნენ
იერუსალიმში იუდეველები,
ღვთისმოსავი კაცები, ცის
ქვეშმყოფი ყველა ერიდან.
6როცა ეს ხმამაღლა გაისმა,
შეიკრიბა ხალხი და დაიბნა,
რადგან თითოეულმა ესმოდა
მათი საუბარი თავის ენაზე.
7და ყველანი გაოგნებულნი და
გაოცებულნი უთხრეს
ერთმანეთს: აჰა, განა ყველა
ეს, ვინც ლაპარაკობს,
გალილეელია?
8და როგორ გვესმის თითოეულ
კაცს საკუთარ ენაზე,
რომელშიც დავიბადეთ?
9პართიელები, მიდიელები და
ელამელები და მცხოვრებნი
მესოპოტამიაში, იუდეაში,
კაპადოკიაში, პონტოში და
აზიაში,
10ფრიგია და პამფილია
ეგვიპტეში და ლიბიის
მხარეებში კირენესთან და
რომის უცხოტომელნი,
იუდეველები და პროზელიტები,
11კრეტები და არაბები, ჩვენ
გვესმის, რომ ისინი ჩვენს
ენებზე საუბრობენ ღვთის
საოცარსაქმეებზე.
12და ყველანი გაოცებულნი
იყვნენ და დაეჭვდნენ და
ეუბნებოდნენ ერთმანეთს: რას
ნიშნავს ეს?
13სხვები დამცინოდნენ
ამბობდნენ: ეს კაცები
სავსეა ახალი ღვინით.
14პეტრემ კი, თერთმეტთან
ერთად წამოდგა, ხმა აღაპყრო
და უთხრა მათ: იუდეველნო და
ყველა იერუსალიმის
მცხოვრებნო, იცოდეთ ეს და
მოუსმინეთ ჩემს სიტყვებს.
15რადგან ესენი არ არიან
მთვრალნი, როგორც თქვენ
ფიქრობთ, რადგან დღის
მესამე საათია.
16მაგრამ ეს არის ის, რაც თქვა
წინასწარმეტყველმა იოელმა;
17და მოხდება ბოლო დღეებში,
ამბობს ღმერთი, გადმოვღვრი
ჩემი სულიდან ყოველ
ხორციელზე: და თქვენი
ვაჟები და თქვენი ასულები
იწინასწარმეტყველებენ და
თქვენი ახალგაზრდები
იხილავენ ხილვებს და თქვენი
მოხუცები იხილავენ
სიზმრებს.:
18და ჩემს მსახურებსა და
ჩემს ხელმწიფეებზე
გადმოვღვრი ჩემი სულის იმ
დღეებში; და
იწინასწარმეტყველებენ:
19და ვაჩვენებ საოცრებებს
ზეცაში ზეცაში და ნიშნებს
ქვემოთ დედამიწაზე; სისხლი
და ცეცხლი და კვამლის
ორთქლი:
20მზე სიბნელედ გადაიქცევა
და მთვარე სისხლად, ვიდრე
მოვა უფლის დიდი და
საყურადღებო დღე.
21და იქნება ასე, რომ ვინც
მოუხმობს უფლის სახელს,
გადარჩება.
22ისრაელიანებო, ისმინეთ ეს
სიტყვები; იესო ნაზარეველი,
თქვენ შორის ღმერთის
მოწონებული კაცი
სასწაულებით, სასწაულებითა
და ნიშნებით, რაც ღმერთმა
მის მიერ გააკეთა თქვენ
შორის, როგორც თქვენ
თვითონაც იცით.

23ღმერთის გადამწყვეტი
რჩევითა და
წინასწარმეტყველებით
იხსნით,თქვენ აიღეთ და
ბოროტი ხელებით ჯვარს აცვეთ
და მოკლეთ.
24რომელიც ღმერთმა აღადგინა,
სიკვდილის ტკივილმა
განმუხტა,რადგან არ
შეიძლებოდა დაეჭირა იგი.
25რადგან დავითი მასზე
ლაპარაკობს,მე ყოველთვის
ჩემს წინაშე
ვიწინასწარმეტყველებდი
უფალს,რადგან ის ჩემს
მარჯვნივ არის,რომ არ
განძრეულიყო.
26ამიტომ გაიხარა ჩემი გული
და გაიხარა ჩემი ენა;უფრო
მეტიც,ჩემი ხორციც
დაისვენებს იმედით:
27იმიტომ,რომ არ დატოვებ
ჩემს სულს ჯოჯოხეთში და არც
შენს წმიდას დაუშვებ,რომ
დაინახოს ხრწნილება.
28შენ გამაცანი ცხოვრების
გზები;მაბედნიერებ შენი
სახით.
29კაცებო და ძმებო,ნება
მომეცით თავისუფლად
გითხრათ პატრიარქ დავითზე,
რომ ის მკვდარიცაა და
დაკრძალულია და მისი
საფლავი ჩვენთან არის
დღემდე.
30ამიტომ იყო
წინასწარმეტყველი და იცოდა,
რომ ღმერთმა ფიცი დადო მას,
რომ მისი წელის ნაყოფი
ხორცის მიხედვით,
აღამაღლებდა ქრისტეს მის
ტახტზე დასაჯდომად;
31მან ეს ადრე რომ დაინახა,
ქრისტეს აღდგომაზე თქვა,
რომ მისი სული არ დარჩა
ჯოჯოხეთში და არც ხორცმა
დაინახა ხრწნა.
32ეს იესო აღადგინა ღმერთმა,
რისი მოწმეები ვართ ჩვენ
ყველანი.
33ამიტომ,ამაღლებულმა
ღვთის მარჯვენით და მიიღო
მამისგან სულიწმინდის
აღთქმა,მან გამოავლინა ეს,
რასაც ახლა ხედავთ და
გესმით.
34რადგან დავითი არ არის
ამაღლებული ზეცად,არამედ
თვითონ ამბობს:უთხრა
უფალმა ჩემს უფალს:დაჯექი
ჩემს მარჯვნივ.
35სანამ შენს მტრებს
ფეხქვეშ არ დავდებ.
36ამიტომ,ისრაელის მთელმა
სახლმა დანამდვილებით
იცოდეს,რომ ღმერთმა შექმნა
ის იესო,რომელიც თქვენ
ჯვარს აცვით,უფალად და
ქრისტედ.
37ეს რომ მოისმინეს,გული
გაუსკდათ და უთხრეს პეტრეს
და დანარჩენ მოციქულებს:
კაცებო და ძმებო,რა ვქნათ?
38მაშინ პეტრემ უთხრა მათ:
მოინანიეთ და მოინათლეთ
ყოველი თქვენგანი იესო
ქრისტეს სახელით ცოდვათა
მისატევებლად და მიიღებთ
სულიწმიდის ნიჭს.
39რადგან აღთქმა
თქვენთვისაა და თქვენი
შვილებისთვის და ყველა შორს,
ვისაც მოუწოდებს უფალი
ჩვენი ღმერთი.
40და მრავალი სხვა სიტყვით
მოწმობდა და აგონებდა,
ამბობდა:გადაირჩინეთ თავი
ამ უსუსური თაობისგან.
41მაშინ ისინი,ვინც
სიხარულით მიიღეს მისი
სიტყვა,მოინათლნენ და
იმავე დღეს შეემატნენ მათ
სამიათასი სული.
42და განაგრძობდნენ მტკიცედ
მოციქულთა მოძღვრებასა და
თანაზიარებაში,პურის
გატეხვასა და ლოცვებში.
43და შიშმა მოიცვა ყოველი
სული,და მრავალი სასწაული
და ნიშნები ახდენდნენ
მოციქულებს.
44და ყველა,ვინც ირწმუნა,
ერთად იყო და ყველაფერი
საერთო ჰქონდათ;
45და გაყიდეს მათი ქონება და
საქონელი,და გაუნაწილეს
ისინი ყველას,როგორც
ყველას სჭირდებოდა.
46და ისინი,ყოველდღიურად
ერთსულოვნად რჩებოდნენ
ტაძარში და წყვეტდნენ პურს
კარდაკარ და ჭამდნენ
თავიანთ ხორცს სიხარულით და
გულის ერთგულებით,
47ადიდებენ ღმერთს და ჰყავთ
მადლი მთელი ხალხის წინაშე.
და უფალი ყოველდღიურად
უმატებდა ეკლესიას ისეთს,
ვინც უნდა გადარჩენილიყო.

თავი 3

1პეტრე და იოანე ერთად
ავიდნენ ტაძარში ლოცვის
საათზე მეცხრე საათი.
2და წაიყვანეს ვიღაც კაცი
დედის მუცლიდან კოჭლი,
რომელსაც ყოველდღიურად
დებდნენ ტაძრის
კარიბჭესთან,რომელსაც
მშვენიერი ჰქვია,რათა
მოწყალება ეთხოვა ტაძარში
შესულთაგან;
3ვინც დაინახა პეტრე და
იოანე,რომლებიც ტაძარში
შედიოდნენ,მოწყალება
სთხოვა.
4პეტრემ იოანესთან ერთად
მიაპყრო თვალი მას და უთხრა:
გვიყურე.
5და მან ყურადღება მიაქცია
მათ,ელოდა მათგან რაიმეს
მიღებას.
6მაშინ პეტრემ თქვა:ვერცხლი
და ოქრო არ მაქვს;მაგრამ
ისეთს,რაც მე მაქვს,გაძლევ
შენ:იესო ქრისტეს სახელით
ნაზარეველი ადექი და იარე.
7და აიყვანა იგი მარჯვენა
ხელით,ასწია და მაშინვე
გამაგრდა მისი ფეხები და
ტერფის ძვლები.
8და წამოხტა,დადგა და
წავიდა და შევიდა მათთან
ერთად ტაძარში,დადიოდა,
ხტუნავდა და ადიდებდა
ღმერთს.
9და მთელმა ხალხმა დაინახა
იგი,მიდიოდა და ადიდებდა
ღმერთს.
10და მათ იცოდნენ,რომ ის იყო,
ვინც მოწყალებისთვის იჯდა
ტაძრის მშვენიერ
კარიბჭესთან:და აღივსნენ
გაკვირვებითა და გაოცებით
იმით,რაც მას შეემთხვა.
11და როგორც კოჭლი,რომელიც
განიკურნა,ეჭირა პეტრეს და
იოანეს,მთელი ხალხი ერთად
გაიქცა მათკენ,სოლომონის
წოდებულ ვერანდაზე,დიდი
გაკვირვებით.
12პეტრემ რომ დაინახა ეს,
მიუგო ხალხს:ისრაელიანნო,
რატომ გიკვირთ ეს?ან რატომ
გვიყურებთ ასე გულმოდგინედ,
თითქოს ჩვენი ძალითა თუ
სიწმინდით ვაიძულებდით ამ
კაცს ფეხით?
13აბრაამის,ისაკისა და
იაკობის ღმერთმა,ჩვენი
მამების ღმერთმა,განადიდა
თავისი ძე იესო;რომელიც
თქვენ გადაეცით და უარყავით
იგი პილატეს წინაშე,როცა
გადაწყვიტა მისი გაშვება.
14თქვენ კი უარყავით წმიდა
და მართალი და სურდით,რომ
მოგეცემათ მკვლელი;
15და მოკლა სიცოცხლის
უფლისწული,რომელიც ღმერთმა
აღადგინა მკვდრეთით;რომლის
მოწმეები ვართ.
16და მისმა სახელმა მისი
სახელის რწმენით გააძლიერა
ეს კაცი,რომელსაც ხედავთ და
იცნობთ:დიახ,რწმენამ,
რომელიც მის მიერ არის,
მისცა მას ეს სრულყოფილი
სიმტკიცე თქვენი ყველას
წინაშე.
17და ახლა,ძმებო,მე ვიცი,რომ
თქვენ გააკეთეთ ეს
უმეცრების გამო,ისევე
როგორც თქვენმა
მმართველებმა.
18მაგრამ ის,რაც ღმერთმა
ადრე აჩვენა თავისი ყველა
წინასწარმეტყველის პირით,
რომ ქრისტე უნდა დაეტანჯა,
მან ასე შეასრულა.
19მაშ,მოინანიეთ და მოიქცეთ,
რათა წაიშალოს თქვენი
ცოდვები,როცა
გამოცოცხლების დრო მოვა
უფლის თანდასწრებიდან;
20და გამოგზავნის იესო
ქრისტეს,რომელიც ადრე
გექადაგათ:
21რომელიც უნდა მიიღოს
ზეცამ ყველაფრის აღდგენის
დრომდე,რაც ღმერთმა თქვა
თავისი წმინდა
წინასწარმეტყველების
პირით ქვეყნიერების
დასაბამიდან.
22რადგან ჭეშმარიტად უთხრა
მოსემ მამებს:უფალი,თქვენი
ღმერთი,აღგიდგებათ
წინასწარმეტყველს თქვენს
ძმებს შორის,ჩემსავით;მას
ყველაფერში მოისმენთ,რასაც
ის გეტყვით.
23და იქნება ასე,რომ ყოველი
სული,რომელიც არ მოისმენს
იმ წინასწარმეტყველს,
განადგურდება ხალხიდან.
24დიახ,და ყველა
წინასწარმეტყველმა
სამუელიდან და მათ შემდეგ,
ვინც ლაპარაკობდა,ასევე
იწინასწარმეტყველა ამ
დღეების შესახებ.

25თქვენ ხართ
წინასწარმეტყველთა
შვილები და იმ აღთქმისა,
რომელიც ღმერთმა დადო ჩვენს
მამებთან და უთხრა აბრაამს:
და შენს შთამომავლობაში
იკურთხება დედამიწის ყველა
გვარი.
26უპირველეს ყოვლისა,
ღმერთმა აღადგინა თავისი ძე
იესო და გამოგზავნა ის,რომ
დაგლოცოთ,რათა ყოველი
თქვენგანი განეშორებინა
თავისი ურჯულოებისაგან.

თავი 4

1და როცა ელაპარაკებოდნენ
ხალხს,მღვდლები და ტაძრის
წინამძღვარი და
სადუკეველები მივიდნენ
მათზე,
2წუხდნენ,რომ ასწავლიდნენ
ხალხს და იესოს მეშვეობით
ქადაგებდნენ მკვდრეთით
აღდგომას.
3და დაადეს მათ ხელები და
დააკავეს მეორე დღისთვის,
რადგან უკვე საღამო იყო.
4თუმცა ბევრმა მათგანმა,
ვინც გაიგონა ეს სიტყვა,
ირწმუნა;ხოლო კაცთა რიცხვი
დაახლოებით ხუთი ათასი იყო.
5და იყო ასე,რომ მათი
მმართველები,უხუცესები და
მწიგნობრები,
6და ანა მღვდელმთავარი და
კაიაფა,იოანე და
ალექსანდრე და ყველანი,
ვინც მღვდელმთავრის
ნათესავებიდან იყვნენ,
შეიკრიბნენ იერუსალიმში.
7და როცა დააყენეს ისინი
შუაში,ჰკითხეს:რა ძალითან
რა სახელით გააკეთეთ ეს?
8მაშინ პეტრემ,სულიწმიდით
აღვსილმა,უთხრა მათ:ხალხის
მთავარნო და ისრაელის
უხუცესო.
9თუ ჩვენ დღეს განვიხილავთ
უძლურ კაცს ჩადენილი კეთილი
საქმის შესახებ,რა გზით
განიკურნება იგი;
10იცოდეთ ყველამ და მთელი
ისრაელის ხალხისთვის,რომ
იესო ქრისტეს სახელით
ნაზარეველი,რომელიც თქვენ
ჯვარს აცვეთ,რომელიც
ღმერთმა მკვდრეთით
აღადგინა,მისი მეშვეობით
დგას ეს კაცი აქ თქვენს
წინაშე მთლიანად.
11ეს არის ის ქვა,რომელიც
თქვენ,მშენებლებმა,
დაარღვიეს,კუთხის თავი
გახდა.
12არც სხვაშია ხსნა,რადგან
არ არის ადამიანთა შორის
მოცემული სხვა სახელი ცის
ქვეშ,რომლითაც უნდა
ვიხსნათ.
13ახლა,როცა დაინახეს
პეტრესა და იოანეს
გამბედაობა და იცოდნენ,რომ
ისინი უსწავლელი და უმეცარი
კაცები იყვნენ,გაოცდნენ;და
იცოდნენ,რომ იესოსთან
იყვნენ.
14და დაინახეს კაცი,რომელიც
განიკურნა,მათთან ერთად
იდგა,ვერაფერი იტყოდნენ
ამის საწინააღმდეგოდ.
15მაგრამ როცა უბრძანეს,რომ
კრებიდან გასულიყვნენ,
ერთმანეთს დაუჯერეს,
16ამბობდა:რა ვუყოთ ამ
ადამიანებს?რადგან
იერუსალიმში
მცხოვრებთათვის ცხადია,რომ
მათ მიერ მოხდა შესანიშნავი
სასწაული;და ჩვენ ვერ
უარვყოფთ მას.
17მაგრამ,რომ აღარ
გავრცელდეს ხალხში,მოდით
მკაცრად დავემუქროთ მათ,
რომ ამიერიდან არავის
ელაპარაკებიან ამ სახელით.
18და დაუძახეს მათ და
უბრძანეს,საერთოდ არ
ელაპარაკონ და არ
ესწავლებინათ იესოს
სახელით.
19ხოლო პეტრემ და იოანემ
მიუგეს და უთხრეს მათ:
განსაჯეთ,განსაჯეთ,
მართებულია თუ არა ღმრთის
თვალში,რომ მოგისმინოთ
თქვენზე მეტად.
20რადგან ჩვენ არ შეგვიძლია
არ ვილაპარაკოთ,რაც
ვნახეთ და მოვისმინეთ.
21კიდევ დაემუქრნენ მათ,
გაუშვეს ისინი და ვერაფერი
იპოვეს,როგორ დაესაჯათ
ხალხის გამო,რადგან ყველა
ადიდებდა ღმერთს,რაც მოხდა.
22რადგან ორმოც წელზე
უფროსი იყო ის კაცი,
რომელზედაც აჩვენეს ეს
განკურნების სასწაული.
23და გაუშვა,წავიდნენ
თავიანთ ჯგუფთან და
მოახსენეს ყველაფერი,რაც
მათ უთხრეს

მღვდელმთავრებმა და
უხუცესებმა.
24და ეს რომ გაიგეს,ერთხმად
აუწიეს ხმა ღმერთს და თქვეს:
უფალო,შენ ხარ ღმერთი,
რომელმაც შექმენი ცა და
დედამიწა,ზღვა და
ყველაფერი,რაც მათშია.
25ვინ თქვა შენი მსახურის
დავითის პირით:რატომ
განრისხდნენ წარმართები და
ხალხი ფუჭი რაღაცებს
იგონებდა?
26ადგნენ დედამიწის მეფეები
და შეიკრიბნენ მმართველები
უფლისა და მისი ქრისტეს
წინააღმდეგ.
27ჭეშმარიტად შეიკრიბნენ
შენი წმიდა შვილი იესოს
წინააღმდეგ,რომელიც შენ
სცხე,ჰეროდეც და პონტიუს
პილატეც წარმართებთან და
ისრაელის ხალხთან ერთად,
28იმიტომ,რომ გააკეთოის,რაც
შენმა ხელმა და შენმა
რჩევამ წინასწარ
განსაზღვრა.
29და ახლა,უფალო,აჰა მათი
მუქარა და მიეცი შენს
მსახურებს,რომ მთელი
გაბედულად თქვან შენი
სიტყვა,
30განკურნებისთვის ხელის
გაშლით;და რათა ნიშნები და
სასწაულები მოხდეს შენი
წმიდა შვილის იესოს სახელით.
31და როცა ილოცეს,შეირყა
ადგილი,სადაც ისინი
შეიკრიბნენ;და ყველანი
აღივსნენ სულიწმიდით და
ამბობდნენ ღვთის სიტყვას
გაბედულად.
32და მორწმუნეთა სიმრავლე
ერთსულოვანი იყო და ერთი
სული იყო;მაგრამ მათ
ყველაფერი საერთო ჰქონდათ.
33და დიდი ძალით მოწმობდნენ
მოციქულებმა უფლის იესოს
აღდგომის შესახებ და დიდი
მადლი იყო ყველა მათზე.
34არც ერთი მათშორის იყო,
ვინც აკლდა,რადგან ყველა,
ვინც იყო მიწის ან სახლების
მფლობელები,გაყიდეს ისინი
და მოიტანეს გაყიდული
ნივთების ფასი.
35და დაასვენეს ისინი
მოციქულთა ფეხებთან და
დაურიგეს ყოველი
საჭიროებისამებრ.
36და იოსე,რომელსაც
მოციქულთა მიერ ერქვა
ბარნაბა,(რაც ითარგმნება:
ნუგეშის ძე),ლევიანი და
კვიპროსის ქვეყნიდან,
37მიწა ჰქონდა,გაყიდა,ფული
მოიტანეს და მოციქულთა
ფეხებთან დადო.

თავი 5

1მაგრამ ერთმა კაცმა,
სახელად ანანია,თავის ცოლ
საფირასთან ერთად გაყიდა
ქონება,
2და შეინახა ფასის ნაწილი,
მისი ცოლიც იცოდა,მოიტანა
ნაწილი და დადო მოციქულების
ფეხებთან.
3პეტრემ კი თქვა:ანანია,
რატომ აგავსა სატანამ შენი
გული სულიწმიდის მოტყუებით
და მიწის ფასის ნაწილის
შენახვა?
4სანამ ის დარჩა,განა შენი
არიყო?და მას შემდეგ რაც
გაიყიდა,განა შენს ძალაში
არიყო?რატომ ჩაფიქრდი ეს
შენს გულში?შენ არ მოატყუე
ადამიანები,არამედ ღმერთს.
5ანანიამ ეს სიტყვები რომ
გაიგო,დაემხო და სული გასცა
და დიდი შიში დაეუფლა ყველა
მათ,ვინც ეს მოისმინა.
6და ადგნენ ჭაბუკები,დაჭრეს
იგი,წაიყვანეს და დამარხეს.
7და ეს იყო დაახლოებითსამი
საათის შემდეგ,როცა მისმა
ცოლმა,არიცოდა რა გაკეთდა,
შემოვიდა.
8და მიუგო პეტრემ მას:
მითხარი,ასე ძვირად გაყიდე
მიწა?და მან თქვა:დიახ,
ამდენი.
9მაშინ პეტრემ ჰრქუა მას:
რაჲვითარცა შეთანხმდით
უფლის სულის გასაცდელად?
აჰა,ფეხები,ვინც დამარხეს
შენი ქმარი,არის კართან და
გამოგიყვანენ.
10მაშინვე დაეცა იგი მის
ფეხებთან და გაუშვა სული:
შევიდნენ ჭაბუკები და
იპოვეს იგი მკვდარი,და
გამოიყვანეს და დამარხეს
ქმრის გვერდით.
11და დიდი შიში დაეუფლა მთელ
ეკლესიას და ყველას,ვინც ეს
მოისმინა.
12და მოციქულთა ხელით
მრავალი ნიშანი და სასწაული
ხდებოდა ხალხში;(და ყველანი
ერთხმად იყვნენ სოლომონის
ვერანდაში.

13და ნარჩენებმა ვერავინ
გაბედა მათთან შეერთება,
მაგრამ ხალხი ადიდებდა მათ.
14და უფალს უფრო ემატებოდა
მორწმუნეები,უამრავი კაცი
და ქალი.)
15ისე,რომ გამოიყვანეს
ავადმყოფები ქუჩებში და
დააწვინეს საწოლებსა და
დივანებზე,რათა პეტრეს
ჩრდილმა მაინც დაჩრდილოს
ზოგიერთი მათგანი.
16მიმდებარე ქალაქებიდანაც
უამრავი ხალხი მოვიდა
იერუსალიმში,მოჰყავდა
სნეულები და უწმინდური
სულებითშეწუხებულნი და
ყველა განიკურნა.
17ადგა მღვდელმთავარი და
ყველა მასთან მყოფი
(რომელიც სადუკეველთა
სექტაა)და აღშფოთდნენ.
18და დაადეს ხელი
მოციქულებს და ჩასვეს ისინი
საერთო საპყრობილეში.
19მაგრამ უფლის ანგელოზმა
ღამითგააღო ციხის კარები,
გამოიყვანა ისინი და თქვა:
20წადი,და დექი და უთხარი
ხალხს ტაძარში ამ ცხოვრების
ყველა სიტყვა.
21და ეს რომ გაიგეს,დილით
ადრე შევიდნენ ტაძარში და
ასწავლიდნენ.მაგრამ
მივიდნენ მღვდელმთავარი და
მასთან მყოფნი,შეკრიბეს
კრება და ისრაელიანთა მთელი
სენატი და გაგზავნეს ციხეში,
რათა მოეყვანათისინი.
22მაგრამ როცა მოვიდნენ
მოხელეები და ვერიპოვეს
ისინი ციხეში,დაბრუნდნენ
და უთხრეს:
23ამბობდა:საპყრობილე
ჭეშმარიტად დაკეტილი
ვიპოვეთ,და მცველები
კარების გარეთდგანან,
მაგრამ როცა გავხსენით,
შიგნითარავინ ვიპოვეთ.
24ახლა,როცა
მღვდელმთავარმა და ტაძრის
წინამძღვარმა და
მღვდელმთავრებმა ეს გაიგეს,
დაეჭვდნენ მათში,რისკენ
მიიწევდა ეს.
25მაშინ მივიდა ერთი და
უთხრა მათ:აჰა,ისინი,ვინც
თქვენ ჩასვითსაპყრობილეში,
დგანან ტაძარში და
ასწავლიან ხალხს.
26მაშინ წავიდა კაპიტანი
ჩინოვნიკებთან და მოიყვანა
ისინი ძალადობის გარეშე,
რადგან ეშინოდათხალხის,
ქვებიარ ჩაქოლოთ.
27მოიყვანეს ისინი,
წარუდგინეს ისინი საბჭოს
წინაშე და ჰკითხა მათ
მღვდელმთავარმა:
28ამბობდა:განა მკაცრადარ
გიბრძანეთ,რომ ამსახელით
არასწავლოთ?და,აჰა,თქვენ
აავსეთიერუსალიმი თქვენი
მოძღვრებითდა განზრახული
გაქვთამ კაცის სისხლი
ჩვენზე შემოიტანოთ.
29მიუგეს პეტრემ და სხვა
მოციქულებმა და თქვეს:ჩვენ
უფრო მეტადღმერთს უნდა
დავემორჩილოთ,ვიდრე
ადამიანებს.
30ჩვენი მამების ღმერთმა
აღადგინა იესო,რომელიც
თქვენ მოკალითდა ჩამოკიდეთ
ხეზე.
31იგი ღმერთმა აამაღლა
თავისი მარჯვენა ხელით,
რათა ყოფილიყო უფლისწული და
მხსნელი,რათა მისცეს
ისრაელს მონანიება და
ცოდვათა მიტევება.
32და ჩვენ მისი მოწმეები
ვართამის შესახებ;და ასევე
არის სულიწმიდა,რომელიც
ღმერთმა მისცა მის მორჩილთ.
33ეს რომ გაიგეს,გული
გაუსკდათდა ურჩიეს,
მოეკლათისინი.
34მაშინ დადგა ერთი კრებაზე
ერთი ფარისეველი,სახელად
გამალიელი,რჯულის დოქტორი,
ცნობილი იყო მთელხალხში,და
უბრძანა მოციქულები
გამოეყენებინათმცირე
ადგილი.
35და უთხრა მათ:
ისრაელიანებო,
გაუფრთხილდითთავს,რას
აპირებთამ ადამიანებთან
შეხება.
36რადგან ამ დღეებში ადგა
თეუდასი და თავს იწონებდა,
რომ ვიღაც იყო;რომელთაც
შეუერთდა კაცთა რაოდენობა,
დაახლოებითოთხასამდე:
რომელიც მოკლეს;და ყველა,
ვინც მას ემორჩილებოდა,
გაიფანტა და გაქრა.
37ამის შემდეგ ადგა იუდა
გალილეელი გადასახადის
დღეებში და მიიზიდა მრავალი
ხალხი მის უკან:ისიც
დაიღუპა;და ყველა,ვინც
ემორჩილებოდა მას,გაიფანტა.

38და ახლა მე გეუბნებით
თქვენ:თავი შეიკავეთამ
კაცებისგან და თავი
დაანებეთმათ,რადგან თუ ეს
რჩევა ან ეს საქმე
ადამიანთაა,უშედეგოიქნება.
39მაგრამ თუღვთისგანაა,
თქვენ ვერ დაამხობთმას;რომ
არ აღმოჩნდეთღმერთთან
საბრძოლველად.
40და დათანხმდნენ მას:
მოუხმეს მოციქულებს და
სცემეს ისინი,ბრძანეს,არ
ეთქვათიესოს სახელითდა
გაუშვეს ისინი.
41და ისინი წავიდნენ საბჭოს
თანდასწრებით,გაიხარეს,
რომ ღირსეულადჩაითვალეს
მისი სახელის შერცხვენა.
42და ყოველდღე ტაძარში და
ყველა სახლში არწყვეტდნენ
იესოქრისტეს სწავლებას და
ქადაგებას.

თავი 6

1და იმ დღეებში,როცა
მოწაფეთა რიცხვი გამრავლდა,
გაჩნდა ბერძენთა დრტვინვა
ებრაელების წინააღმდეგ,
რადგან მათი ქვრივები
უგულებელყოფდნენ
ყოველდღიურმსახურებას.
2მაშინ თორმეტმა მოუწოდეს
მოწაფეთა სიმრავლეს მათდა
უთხრეს:არარის მიზეზი,რომ
დავტოვოთღვთის სიტყვა და
ვემსახუროთსუფრებს.
3ამიტომ,ძმებო,მოიძიეთ
თქვენ შორის შვიდი
პატიოსანი კაცი,
სულიწმიდითა და სიბრძნით
აღსავსე,რომლებიც ჩვენ
შეგვიძლია დავნიშნოთამ
საქმეზე.
4მაგრამ ჩვენ მუდამ ლოცვასა
და სიტყვის მსახურებას
მივაქცევთთავს.
5და ეს სიტყვა მოეწონა მთელ
ხალხს:და აირჩიეს სტეფანე,
რწმენითა და სულიწმიდით
აღსავსე კაცი,და ფილიპე,და
პროქორე,და ნიკანორი,და
ტიმონი,და პარმენა,და
ნიკოლოზი,ანტიოქიის
პროზელიტი.
6რომელნიც წარუდგინეს
მოციქულთა წინაშე,და
ვითარცა ილოცეს,დაადეს მათ
ხელნი.
7და გაიზარდა ღვთის სიტყვა;
და მოწაფეთა რიცხვი ძლიერ
გამრავლდა იერუსალიმში;და
მღვდელთა დიდი ჯგუფი
ემორჩილებოდა
სარწმუნოებას.
8და სტეფანე,რწმენითა და
ძალითაღსავსე,ახდენდა დიდ
სასწაულებს და სასწაულებს
ხალხში.
9მაშინ გამოჩნდნენ
ზოგიერთი სინაგოგადან,
რომელსაც უწოდებენ
ლიბერტინელთა,კირენელთა,
ალექსანდრიელთა და
კილიკიელთა და აზიელთა
სინაგოგას,ეკამათებოდნენ
სტეფანეს.
10და მათვერ შეძლეს
წინააღმდეგობა გაუწიონ
სიბრძნეს და სულს,რომლითაც
ის ლაპარაკობდა.
11მაშინ მათდა უმორჩილეს
კაცები,რომლებმაც თქვეს:
ჩვენ მოვისმინეთ,როგორ
ლაპარაკობდა მკრეხელური
სიტყვები მოსესა და ღმერთის
წინააღმდეგ.
12და აღძრა ხალხი,უხუცესები
და მწიგნობარნი,და
მიადგნენ მას,დაიჭირეს და
მიიყვანეს კრებაზე.
13და დაადგინეთცრუ
მოწმეები,რომლებიც
ამბობდნენ:ეს კაცი არ
წყვეტს მკრეხელობის
სიტყვებს ამ წმინდა
ადგილისა და კანონის
წინააღმდეგ.
14რადგან ჩვენ მოვისმინეთ
მისი ნათქვამი,რომ ეს იესო
ნაზარეველი დაანგრევს ამ
ადგილს და შეცვლის წეს-
ჩვეულებებს,რომლებიც
მოგვცა მოსემ.
15და ყველა,ვინც იჯდა
საკრებულოში,მტკიცედ
უყურებდა მას,დაინახა მისი
სახე,როგორც ანგელოზის
სახე.

თავი 7

1მაშინ მღვდელმთავარმა
თქვა:ასეა ეს?
2და თქვა:კაცნო,ძმებო და
მამებო,ისმინეთ;დიდების
ღმერთი გამოეცხადა ჩვენს
მამას აბრაამს,როცა
შუამდინარეთში იმყოფებოდა,
სანამ ჩარანში
დამკვიდრდებოდა.
3და უთხრა მას:წადი შენი
ქვეყნიდან და შენი

ნათესავებიდან და შედი იმ ქვეყანაში, რომელსაც მე გაჩვენებ.

4მაშინ გამოვიდა ქალდეველთა ქვეყნიდან და დასახლდა ჩარანში; და იქიდან, როცა მამამისი გარდაიცვალა, წაიყვანა იგი ამ ქვეყანაში, სადაც ახლა ცხოვრობთ.

5და არ მისცა მას მასში სამკვიდრო, არა, არც ისე, როგორც ფეხის დადგმა; მაგრამ დაჰპირდა, რომ მისცემს მას სამფლობელოდ და მის შთამომავლობას მის შემდეგ, როცა ჯერ კიდევ შვილი არ ჰყოლია..

6და ღმერთმა ასე თქვა, რომ მისი შთამომავალი უცხო ქვეყანაში ცხოვრობდეს; და რომ მათ მონობაში მოიყვანონ ისინი და ევედრებოდნენ მათ ბოროტებას ოთხასი წლის განმავლობაში.

7და იმ ერს, რომელსაც ისინი მონობაში იქნებიან, მე განვსჯი, თქვა ღმერთმა, და ამის შემდეგ გამოვლენ და მემსახურებიან ამ ადგილას.

8და მისცა მას აღთქმა წინადაცვეთასა. და ისაკმა შვა იაკობი; და იაკობმა შვა თორმეტი პატრიარქი.

9და პატრიარქებმა შურით მიჰყიდეს იოსები ეგვიპტეში, მაგრამ ღმერთი იყო მასთან.

10და იხსნა იგი ყოველგვარი ტანჯვისგან და მიანიჭა მადლი და სიბრძნე ეგვიპტის მეფის ფარაონის წინაშე; და დანიშნა იგი ეგვიპტისა და მთელი მისი სახლის გამგებლად.

11ახლა იყო სიდუხჭირე მთელ ეგვიპტისა და ქანაანის მიწაზე და დიდი ტანჯვა; და ჩვენმა მამებმა ვერ იპოვეს სარჩო.

12როდესაც იაკობმა გაიგო, რომ ეგვიპტეში სიმინდი იყო, მან ჯერ ჩვენი მამები გაგზავნა.

13და მეორედ იოსები ცნობილი გახდა თავის ძმებს; და იოსების ნათესავი ეცნობა ფარაონს.

14გაგზავნა იოსები და დაუძახა თავის მამას, იაკობს და მთელ მის ნათესავს, სამოცდათხუთმეტ სულს.

15ჩავიდა იაკობი ეგვიპტეში და მოკვდა ის და ჩვენი მამები,

16და გადაიყვანეს სიქემში და დაასვენეს სამარხში, რომელიც იყიდა აბრაამმა სიქემის მამის, ემორის ვაჟებისგან.

17მაგრამ როცა მოახლოვდა აღთქმის ჟამი, რომელიც ღმერთმა დააფიცა აბრაამს, ხალხი გაიზარდა და გამრავლდა ეგვიპტეში.

18სანამ სხვა მეფე არ წამოვიდა, რომელიც არ იცნობდა იოსებს.

19იგივე მოექცა ჩვენს ნათესავებს და ბოროტება ევედრებოდა ჩვენს მამებს, რათა განდევნეს თავიანთი შვილები, რათა ბოლომდე არ იცოცხლონ.

20ამ დროს დაიბადა მოსე და იყო ძალიან ლამაზი და სამი თვე საზრდოობდა მამის სახლში.

21და როცა გააძევეს, წაიყვანა იგი ფარაონის ასულმა და თავისი შვილისთვის ასაზრდოვა.

22და მოსე სწავლული იყო ეგვიპტელთა მთელი სიბრძნით და ძლიერი იყო სიტყვებში და საქმეებში.

23და როდესაც ის ორმოცი წლის იყო, გულში ჩაეწვია თავისი ძმები, ისრაელიანები.

24და დაინახა, რომ ერთ-ერთი მათგანი ცუდად იტანჯებოდა, დაიცვა იგი და შური იძია დაჩაგრულზე და დაარტყა ეგვიპტელს.

25რადგან ფიქრობდა, რომ მისი ძმები გაიგებდნენ, თუ როგორ იხსნიდა ღმერთი მათი ხელით, მაგრამ მათ არ ესმოდათ.

26და მეორე დღეს გამოეცხადა მათ, როცა ისინი ჩხუბობდნენ, და სურდა მათ კვლავ ერთმანეთში დააყენოს და ეთქვა: ბატონებო, თქვენ ძმები ხართ; რატომ უსწორდებით ერთმანეთს?

27მოყვასის შემცოდველმა კი განდევნა იგი და უთხრა: ვინ დაგაყენა ჩვენზე მმართველად და მოსამართლედ?

28მომკლავ, როგორც გუშინ ეგვიპტელს?

29მაშინ გაიქცა მოსე ამ სიტყვით და უცხო იყო

მადიანის ქვეყანაში, სადაც
შეეძინა ორი ვაჟი.
30და როდესაც ორმოცი წელი
გავიდა, გამოეცხადა მას
სინას მთის უდაბნოში უფლის
ანგელოზი ბუჩქის ცეცხლის
ალში.
31ეს რომ დაინახა მოსემ,
გაუკვირდა ამ ხილვას; და
როცა მიუახლოვდა მის
სანახავად, უფლის ხმა
მოესმა მას,
32ამბობდა: მე ვარ შენი მამა-
პაპის ღმერთი, აბრაამის
ღმერთი, ისააკის ღმერთი და
იაკობის ღმერთი. მაშინ მოსე
შეძრწუნდა და არ გაბედა
დანახვა.
33მაშინ უთხრა მას უფალმა:
გაიხადე ფეხსაცმელი შენი
ფეხებიდან, რადგან ადგილი,
სადაც დგახარ, წმინდა მიწაა.
34ვიხილე, ვიხილე ჩემი
ხალხის ტანჯვა ეგვიპტეში,
და მესმოდა მათი კვნესა და
ჩამოვედი მათი
გადასარჩენად. ახლა კი მოდი,
გამოგიგზავნი ეგვიპტეში.
35ეს მოსე, რომელიც მათ
უარყვეს და თქვეს: ვინ
დაგაყენა მმართველად და
მოსამართლედ? იგივე
გამოგზავნა ღმერთმა
მმართველად და მხსნელად იმ
ანგელოზის ხელით, რომელიც
მას ბუჩქში გამოეცხადა.
36მან გამოიყვანა ისინი, მას
შემდეგ რაც აჩვენა
სასწაულები და ნიშნები
ეგვიპტის ქვეყანაში, წითელ
ზღვაში და უდაბნოში ორმოცი
წლის განმავლობაში.
37ეს არის ის მოსე, რომელმაც
უთხრა ისრაელის ძეებს:
უფალი, თქვენი ღმერთი,
აღგიდგებათ
წინასწარმეტყველს თქვენი
ძმებიდან, ჩემსავით; მას
მოისმენთ.
38ეს არის ის, რომელიც იყო
უდაბნოში ეკლესიაში
ანგელოზთან, რომელიც
ელაპარაკებოდა მას სინას
მთაზე, და ჩვენს მამა-
პაპასთან ერთად, რომელმაც
მიიღო ცოცხალი მცნებები
ჩვენთვის.
39რომელსაც ჩვენი მამები არ
დაემორჩილნენ, არამედ
განდევნეს იგი მათგან და
დაბრუნდნენ თავიანთ
გულებში ეგვიპტეში,
40ეუბნება აარონს: ღმერთები
გაგვაჩინე, რათა ჩვენ წინ
წავიდნენ, რადგან ამ მოსეს,
რომელმაც გამოგვიყვანა
ეგვიპტის ქვეყნიდან, არ
ვიცით, რა დაემართა მას.
41და გააკეთეს ხბო იმ
დღეებში და შესწირეს
მსხვერპლი კერპს და
გაიხარეს საკუთარი ხელით.
42მაშინ შებრუნდა ღმერთი და
მისცა ისინი ზეცის ლაშქრის
თაყვანისმცემლად; როგორც
წერია წინასწარმეტყველთა
წიგნში: ო, ისრაელის სახლო,
ხომ არ შემომწირეთ დახოცილი
მხეცები და მსხვერპლი
ორმოცი წლის მანძილზე
უდაბნოში?
43დიახ, თქვენ აიღეთ მოლოქის
კარავი და თქვენი ღმერთის
რემფანის ვარსკვლავი,
ფიგურები, რომლებიც
შექმენით მათ
თაყვანისცემისთვის; და მე
წაგიყვანთ ბაბილონის იქით.
44ჩვენს მამებს ჰქონდათ
მოწმობის კარავი უდაბნოში,
როგორც მან დააწესა,
ესაუბრა მოსეს, რათა
გაეკეთებინა იგი ისე,
როგორც ნახა.
45რომელნიც ჩვენმა მამებმა,
რომლებიც შემდეგ მოვიდნენ,
იესოსთან ერთად მიიყვანეს
წარმართთა სამფლობელოში,
რომლებიც ღმერთმა განდევნა
ჩვენი მამების წინაშე
დავითის დღეებამდე;
46რომელმაც მოიპოვა მადლი
ღვთის წინაშე და სურდა
იაკობის ღმერთის კარვის
პოვნა.
47მაგრამ სოლომონმა მას
სახლი აუშენა.
48თუმცა უზენაესი არ
მკვიდრობს ხელნაკეთ
ტაძრებში; როგორც
წინასწარმეტყველი ამბობს,
49ცა ჩემი ტახტია, მიწა კი
ჩემი ფეხის საყრდენი; რა
სახლს ამიშენებ? ამბობს
უფალი: ან რა არის ჩემი
დასვენების ადგილი?
50განა ჩემმა ხელმა არ
შექმნა ყოველივე ეს?
51კეკლუცნო და გულითა და
ყურებით წინადაუცვეთელნო,
თქვენ ყოველთვის
ეწინააღმდეგებით
სულიწმიდას: როგორც თქვენი

მამები აკეთებდნენ, ასევე
თქვენც.
52რომელ
წინასწარმეტყველთაგან არ
დევნიან თქვენს მამებს? და
მოკლეს ისინი, ვინც ადრე
აჩვენეს მართალის მოსვლის
შესახებ; რომელთა
მოღალატეები და მკვლელები
იყავით ახლა:
53რომლებმაც მიიღეს რჯული
ანგელოზთა განწყობით და არ
დაიცვეს იგი.
54ეს რომ მოისმინეს, გულში
ჩაიჭრნენ და კბილებს
ღრჭიალებდნენ მასზე.
55ხოლო მან, სული წმიდით
აღსავსე, მტკიცედ აიხედა
ზეცაში და იხილა ღვთის
დიდება და იესო, რომელიც
დგას ღვთის მარჯვნივ,
56და თქვა: აჰა, ვხედავ ცას
გახსნილს და ძე კაცისა,
რომელიც დგას ღვთის
მარჯვნივ.
57მაშინ დიდი ხმით შესძახეს,
ყურები დაუკრათ და ერთიანად
დარბოდნენ მასზე.
58და გააძევეს იგი
ქალაქიდან და ჩაქოლეს იგი;
59და ჩაქოლეს სტეფანე,
მოუხმობდა ღმერთს და
ამბობდა: უფალო იესო, მიიღე
სული ჩემი.
60და დაიჩოქა და ხმამაღლა
შესძახა: უფალო, ნუ
დააბრალებ მათ ამ ცოდვას. და
ეს რომ თქვა, ჩაეძინა.

თავი 8

1და საული დათანხმდა მის
სიკვდილს. და იმ დროს იყო
დიდი დევნა ეკლესიის
წინააღმდეგ, რომელიც იყო
იერუსალიმში; და ყველანი
მიმოფანტულნი იყვნენ
იუდეასა და სამარიაში,
გარდა მოციქულებისა.
2და ღვთისმოსავმა კაცებმა
წაიყვანეს სტეფანე მის
დასაფლავებაზე და დიდი
გლოვა ატეხეს მასზე.
3რაც შეეხება საულს, ის
არღვევდა ეკლესიას, შედიოდა
ყველა სახლში და ატაცებდა
მამაკაცებსა და ქალებს
ციხეში.
4ამიტომ გაფანტულნი
ყველგან დადიოდნენ და
ქადაგებდნენ სიტყვას.
5მაშინ ფილიპე ჩავიდა ქალაქ
სამარიაში და უქადაგა მათ
ქრისტე.
6და ხალხი ერთსულოვნად
აქცევდა ყურადღებას იმას,
რასაც ფილიპე ლაპარაკობდა,
ისმენდა და ხედავდა
სასწაულებს, რასაც აკეთებდა.
7რამეთუ არაწმიდა სულები,
დიდი ხმით ღაღადებდნენ,
გამოდიოდნენ მრავალი
მათგან შეპყრობილთაგან, და
მრავალი დამბლა და კოჭლი
განიკურნა.
8და იყო დიდი სიხარული იმ
ქალაქში.
9მაგრამ იყო ერთი კაცი,
სახელად სიმონი, რომელიც
ადრე იმავე ქალაქში
ჯადოქრობას იყენებდა და
აჯადოებდა სამარიელებს და
ამბობდა, რომ თავად იყო დიდი.
10რომელსაც ყველამ ყურად
იღო, პატარადან დიდამდე და
თქვა: ეს კაცი ღვთის დიდი
ძალაა.
11და მათ ყურადღება
მიაქციეს მას, რადგან დიდი
ხნის განმავლობაში
აჯადოებდა მათ.
12მაგრამ როცა ირწმუნეს
ფილიპე, რომელიც ქადაგებდა
ღვთის სასუფეველსა და იესო
ქრისტეს სახელს, მოინათლნენ,
კაცებიც და ქალებიც.
13მაშინ თვით სიმონმაც
ირწმუნა: და როცა მოინათლა,
ფილიპესთან გააგრძელა და
უკვირდა, ხედავდა
სასწაულებს და ნიშნებს, რაც
ხდებოდა.
14როცა იერუსალიმში მყოფმა
მოციქულებმა გაიგეს, რომ
სამარიამ მიიღო ღვთის
სიტყვა, გაუგზავნეს მათ
პეტრე და იოანე.
15რომლებიც ჩამოვიდნენ,
ლოცულობდნენ მათთვის, რათა
მიეღოთ სული წმიდა.
16(რადგან ჯერ არც ერთ
მათგანზე არ დაეცა, მხოლოდ
ისინი მოინათლნენ უფალი
იესოს სახელით).
17და დაადეს მათ ხელები და
მიიღეს სული წმიდა.
18და როცა დაინახა სიმონმა,
რომ მოციქულთა ხელის
დადებით სული წმიდა მიეცა,
შესთავაზა მათ ფული.
19და ამბობდა: მომეცი მეც ეს
ძალა, რათა ვისზეც ხელი
დავადო, მიიღოს სული წმიდა.

20 ხოლო პეტრემ უთხრა მას:
შენი ფული დაიღუპება შენთან
ერთად, რადგან გგონია, რომ
ღვთის ძღვენი შეიძლება
ფულით იყიდო.
21 ამ საქმეში არც წილი გაქვს
და არც წილი, რადგან შენი
გული არ არის სწორი ღვთის
წინაშე.
22 მაშასადამე, მოინანიე ეს
შენი ბოროტება და ევედრე
ღმერთს, თუ შესაძლოა შენი
გულის აზრი გაპატიო.
23 რადგან მე ვხვდები, რომ შენ
ხარ სიმწარის ნაღველში და
ურჯულოების კავშირში.
24 მაშინ მიუგო სიმონმა და
უთხრა: ევედრეთ უფალს
ჩემთვის, რომ არც ერთი ეს, რაც
თქვენ თქვით, არ მოვიდეს
ჩემზე.
25 და ისინი, როცა მოწმობდნენ
და ქადაგებდნენ უფლის
სიტყვას, დაბრუნდნენ
იერუსალიმში და
ქადაგებდნენ სახარებას
სამარიელთა მრავალ სოფელში.
26 და ელაპარაკა უფლის
ანგელოზმა ფილიპეს და უთხრა:
ადექი და წადი სამხრეთით იმ
გზით, რომელიც ჩადის
იერუსალიმიდან ღაზამდე,
რომელიც არის უდაბნო.
27 და ადგა და წავიდა: და აჰა,
კაცი ეთიოპიელი, საჭურისი
დიდი ავტორიტეტით ეთიოპიის
დედოფლის კანდაკეს
მეთაურობით, რომელსაც
ევალებოდა მთელი მისი
საგანძური და იერუსალიმში
იყო ჩასული
თაყვანისცემისთვის,
28 დაბრუნდა და თავის ეტლში
მჯდომმა კითხულობდა ესაია
წინასწარმეტყველს.
29 და უთხრა სულმა ფილიპეს:
მიდი და შეუერთდი ამ ეტლს.
30 და ფილიპე გაიქცა მისკენ
და მოისმინა, როგორ
კითხულობდა ესაია
წინასწარმეტყველს და უთხრა:
გესმის, რას კითხულობ?
31 და მან თქვა: როგორ
შემიძლია, თუ ვინმემ არ
მიხელმძღვანელოს? და სურდა
ფილიპეს, რომ ამოსვლა და
დაჯდომა მასთან.
32 წერილის ადგილი, რომელიც
წაიკითხა, იყო ეს: ცხვარივით
მიიყვანეს საკლავზე; და
ვითარცა კრავი მუნჯი მის
მპარსელზე, ისე არ გააღო
პირი.
33 მისი დამცირებით წაართვეს
სამართალი და ვინ
გამოაცხადებს მის თაობას?
რადგან მისი სიცოცხლე
ამოღებულია მიწიდან.
34 მიუგო საჭურისმა ფილიპეს
და უთხრა: გევედრები, ვისზე
ამბობს ამას
წინასწარმეტყველი?
საკუთარ თავის თუ სხვა
კაცის?
35 მაშინ ფილიპემ გააღო პირი
და დაიწყო იმავე წერილიდან
და უქადაგა მას იესო.
36 და ვითარცა მიდიოდნენ
გზად, მივიდნენ ერთ წყალთან
და თქვა საჭურისმა: აჰა, აქ
არის წყალი; რა უშლის ხელს
ჩემს მონათვლას?
37 და თქვა ფილიპემ: თუ მთელი
გულით გწამს, შეგიძლია. ხოლო
მან მიუგო და თქვა: მე მჯერა,
რომ იესო ქრისტე არის ძე
ღვთისა.
38 და უბრძანა ეტლს
გაჩერებულიყო და ჩავიდნენ
წყალში ორივე, ფილიპეც და
საჭურისიც. და მონათლა იგი.
39 და როცა წყლიდან
ამოვიდნენ, უფლის სულმა
შეიპყრო ფილიპე, რომ
საჭურისმა აღარ დაინახა იგი
და გახარებული წავიდა გზაზე.
40 ხოლო ფილიპე იპოვეს
აზოტოსში და გაიარა და
ქადაგებდა ყველა ქალაქში,
სანამ კესარიაში არ მივიდა.

თავი 9

1 და სავლე, მაგრამ უფლის
მოწაფეების წინააღმდეგ
მუქარას და მკვლელობას
ამბობდა, მივიდა
მღვდელმთავარს.
2 და მოითხოვა მისგან
წერილები დამასკოსადმი
სინაგოგებისთვის, რათა თუ
იპოვა რომელიმე ამ გზაზე,
კაცები იყვნენ თუ ქალები,
იერუსალიმში შეკრული
ჩაეყვანა.
3 და როცა მოგზაურობდა,
მივიდა დამასკოსთან და უცებ
ირგვლივ შუქი ზეციდან
გამობრწყინდა.
4 და დაეცა მიწაზე და გაიგონა
ხმა, რომელიც ეუბნებოდა:
საულ, საულ, რატომ მდევნი მე?

5 და თქვა: ვინ ხარ შენ, უფალო?
და თქვა უფალმა: მე ვარ იესო,
რომელსაც შენ დევნი: ძნელია
შენთვის წიხლის დარტყმა
ძარღვებზე.
6 და აკანკალებულმა და
გაოცებულმა თქვა: უფალო, რა
გინდა, რომ გავაკეთო? უთხრა
უფალმა: ადექი და წადი
ქალაქში და გეტყვიან, რა
უნდა გააკეთო.
7 და კაცები, რომლებიც მასთან
მიდიოდნენ, უსიტყვოდ იდგნენ,
ესმოდნენ ხმა, მაგრამ
ვერავინ ნახეს.
8 და ადგა საული მიწიდან; და
ვითარცა აეხილა მისი
თვალები, ვერავინ იხილა;
9 და იყო სამი დღე უხილავად,
არც ჭამდა და არც სვამდა.
10 და იყო ერთი მოწაფე
დამასკოში, სახელად ანანია;
და უთხრა მას უფალმა
ხილვაში: ანანია. და თქვა: აჰა,
მე აქ ვარ, უფალო.
11 და უთხრა მას უფალმა: ადექი
და წადი ქუჩაზე, რომელსაც
მართალი ჰქვია, და
გამოიკითხე იუდას სახლში
საული, ტარსუსელი, რადგან,
აჰა, ის ლოცულობს.
12 და იხილა ხილვაში კაცი,
სახელად ანანია, შემოსული
და დადებული ხელი მასზე,
რათა მხედველობა ეხილა.
13 მიუგო ანანიამ: უფალო,
ბევრს მსმენია ამ კაცისგან,
რამდენი ბოროტება გაუკეთა
შენს წმინდანებს
იერუსალიმში.
14 და აი, მას აქვს
უფლება მოსილება
მღვდელმთავართაგან,
შებოჭოს ყველა, ვინც შენს
სახელს უხმობს.
15 მაგრამ უფალმა უთხრა მას:
წადი, რადგან ის ჩემთვის
რჩეული ჭურჭელია, რათა
წარმართთა, მეფეთა და
ისრაელის ძეთა წინაშე ატარო
ჩემი სახელი.
16 რადგან მე ვუჩვენებ მას,
რაოდენ დიდი რამ უნდა
განიცადოს ჩემი სახელის
გამო.
17 წავიდა ანანია და შევიდა
სახლში; და ხელები დაადო მას
და თქვა: ძმაო სავლე, უფალმა,
იესომ, რომელიც გამოგეცხადა
გზაზე, როცა მოდიხარ,
გამომგზავნა, რათა
მხედველობა გქონდეს და
აღივსო სულიწმიდით.
18 და მყისვე დაეცა მისი
თვალებიდან, როგორც ქერცლი;
19 და როცა მიიღო ხორცი,
გაძლიერდა. შემდეგ იყო
საული რამდენიმე დღე
დამასკოში მყოფ
მოწაფეებთან.
20 და მაშინვე ქადაგებდა
ქრისტეს სინაგოგებში, რომ
ის არის ძე ღვთისა.
21 მაგრამ ყველა, ვინც მას
ესმოდა, გაოცდა და თქვა; ეს არ
არის ის, ვინც გაანადგურა
ისინი, ვინც ამ სახელს
უწოდებდნენ იერუსალიმში, და
ამ მიზნით მოვიდა აქ, რათა
შეკრული მიეყვანა ისინი
მღვდელმთავრებთან?
22 მაგრამ საული სულუფრო
ძლიერდებოდა და დაბნედა
დამასკოში მცხოვრები
იუდეველები და ამტკიცებდა,
რომ ეს არის ქრისტე.
23 და მას შემდეგ, რაც მრავალი
დღე შესრულდა, იუდეველებმა
მოითხოვეს მისი მოკვლა.
24 მაგრამ მათი ლოდინი
ცნობილი იყო საულის შესახებ.
და უყურებდნენ კარიბჭეს დღე
და ღამე, რათა მოეკლათ იგი.
25 მაშინ მოწაფეებმა
წაიყვანეს იგი ღამით და
კედელთან ჩამოუშვეს
კალათით.
26 და ვითარცა მივიდა სავლე
იერუსალიმში, სცადა
შეერთებოდა მოწაფეებს,
მაგრამ ყველას ეშინოდა მისი
და არ სწამდათ, რომ იგი იყო
მოწაფე.
27 მაგრამ ბარნაბამ წაიყვანა
იგი და მიიყვანა
მოციქულებთან და აუწყა, თუ
როგორ იხილა უფალი გზაზე და
რომ ელაპარაკებოდა მას და
როგორ ქადაგებდა გაბედულად
დამასკოში იესოს სახელით.
28 და იყო მათთან ერთად
იერუსალიმში შემოსული და
გამოსული.
29 და გაბედულად ლაპარაკობდა
უფლის იესოს სახელით და
ეკამათებოდა ბერძენთა
წინააღმდეგ, მაგრამ ისინი
აპირებდნენ მის მოკვლას.
30 რაც იცოდნენ ძმებმა,
ჩამოიყვანეს კესარიაში და
გაგზავნეს ტარსუსში.
31 მაშინ დაისვენეს
ეკლესიები მთელიუდეაში,

გალილეასა და სამარიაში და
აღიშენეს;და სიარული უფლის
შიშითდა სულიწმიდის
ნუგეშითგამრავლდნენ.
32და იყო ასე,როცა პეტრე
მთელს კუთხეში დადიოდა,
ისიც ჩამოვიდა
წმინდანებთან,რომლებიც
ცხოვრობდნენ ლიდაში.
33და იქ იპოვა ვილაც კაცი,
სახელად ენეასი,რომელიც
რვა წელი ინახებოდა თავის
საწოლს და დამბლითიყო
დაავადებული.
34და უთხრა მას პეტრემ:ენეას,
იესო ქრისტე განგკურნავს
შენ,ადექი და გაშალე შენი
საწოლი.და ის მაშინვე ადგა.
35და ყველა,ვინც ცხოვრობდა
ლიდასა და სარონში,დაინახა
იგი და მიუბრუნდა უფალს.
36იყო იოპაში ერთი მოწაფე,
სახელად ტაბითა,რომელსაც
თარგმნითდორკადჰქვია;
37და იყო იმ დღეებში,რომ იგი
ავადიყო და მოკვდა;როცა
გარეცხეს,დაასვენეს იგი
ზემოოთახში.
38და რაკი ლიდა ახლოს იყო
იოპასთან და მოწაფეებმა
გაიგეს,რომ პეტრე იქ იყო,
გაუგზავნეს მას ორი კაცი და
სურდათ,რომ არ დააყოვნოს
მათთან მისვლა.
39ადგა პეტრე და წავიდა
მათთან.როცა მივიდა,
შეიყვანეს იგი ზემოოთახში,
და ყველა ქვრივი იდგნენ მის
გვერდითდა ტიროდნენ და
უჩვენებდნენ ხალათებსა და
სამოსს,რაც დორკამ მათთან
იყო.
40ხოლო პეტრემ გამოაყო
ყველანი,დაჩოქილი და ილოცა.
და მიუბრუნდა სხეულს და
უთხრა:ტაბითა,ადექი.და
გაახილა თვალები და დაინახა
პეტრე,დაჯდა.
41და მისცა მას ხელი,აწია
იგი და მოუხმო წმინდანებსა
და ქვრივებს,ცოცხლად
წარუდგინა იგი.
42და ეს ცნობილი იყო მთელ
იოპაში;და მრავალმა
ირწმუნა უფალი.
43და იყო ასე,რომ მრავალი დღე
დარჩა იოპაში ერთსიმონ
მთრიმელთან.

თავი 10

1იყოვილაც კაცი კესარიაში,
რომელსაც ერქვა კორნელიუსი,
ასისთავი,რომელსაც იტალიის
ბანდა ერქვა,
2ღვთისმოსავი კაცი და ღვთის
მოშიში მთელი თავისი სახლით,
რომელიც ბევრ მოწყალებას
აძლევდა ხალხს და მუდამ
ლოცულობდა ღმერთს.
3მან ხილვაში იხილა,როგორც
ჩანს,დღის მეცხრე საათზე
ღვთის ანგელოზი შემოვიდა
მასთან და უთხრა:კორნელიუს.
4და როცა შეხედა მას,
შეეშინდა და თქვა:რა არის,
უფალო?და უთხრა მას:შენი
ლოცვა და მოწყალება მოვიდა
ღვთის წინაშე
მოსახსენებლად.
5ახლა გაგზავნეთკაცები
იოპაში და მოიწვიეთერთი
სიმონი,რომლის გვარად
პეტრეა.
6ის ცხოვრობს ერთსიმონ
გარუჯულთან,რომლის სახლიც
ზღვის პირას არის:ის
გეტყვის,რა უნდა გააკეთო.
7და როცა ანგელოზი,რომელიც
ესაუბრებოდა კორნელიუსს,
წავიდა,მან მოუწოდა თავისი
სახლის ორი მსახური და
ერთგული ჯარისკაცი მათგან,
რომლებიც მუდმივად ელოდნენ
მას;
8და როცა უთხრა მათყოველივე
ეს,გაგზავნა იოპაში.
9ხვალ,როცა ისინი
მოგზაურობდნენ და ქალაქს
მიუახლოვდნენ,პეტრე ავიდა
სახლის თავზე მეექვსე
საათის სალოცავად.
10და ძალიან მოშივდა და
ჭამდა;
11და დაინახა ცა გახსნილი და
ჭურჭელი,რომელიც ჩამოდიოდა
მისკენ,როგორც დიდი
ფურცელი იყო მოქსოვილი
ოთხივე კუთხეში და
ჩამოშვებული იყო მიწაზე.
12სადაც იყვნენ დედამიწის
ყოველგვარი ოთხფეხა
მხეცები,გარეული მხეცები,
მცოცავები და ცის
ფრინველები.
13და მოესმა მას ხმა:ადექი,
პეტრე;მოკალი და ჭამე.
14ხოლო პეტრემ თქვა:არა,
უფალო;რადგან არასოდეს
მიჭამია რაიმე ჩვეულებრივი
ან უწმინდური.

15და ხმა კვლავ ეუბნებოდა
მას მეორედ:რაც ღმერთმა
განწმინდა,ნუ უწოდებ.
16ეს გაკეთდა სამჯერ და
ჭურჭელი კვლავ აიყვანეს
ზეცაში.
17მაშინ როცა პეტრე საკუთარ
თავში ეჭვობდა,რას უნდა
ნიშნავდეს ეს ხილვა,
რომელიც მან ნახა,აჰა,
კორნელიუსისგან
გამოგზავნილმა კაცებმა
გამოიკითხეს სიმონის სახლი
და იდგნენ კარიბჭის წინ.
18და დაუძახა და ჰკითხა,იყო
თუ არა იქ სიმონი,რომელსაც
პეტრე ერქვა.
19ვიდრე პეტრე ფიქრობდა
ხილვაზე,სულმა უთხრა მას:
აჰა,სამი კაცი გეძებს.
20ადექი,ჩამოდი და წადი
მათთან,არაფრის ეჭვის
გარეშე,რადგან მე
გამოვგზავნე ისინი.
21მაშინ პეტრე ჩავიდა
კორნელიუსისგან
გამოგზავნილკაცებთან;და
თქვა:აჰა,მე ვარის,ვისაც
თქვენ ეძებთ;რა არის მიზეზი,
რისთვისაც მოხვედით?
22და მათ თქვეს:კორნელიუს
ასისთავი,მართალი კაცი და
ღვთის მოშიში და იუდეველთა
მთელერს შორის
კეთილსინდისიერი,
გაფრთხილებული იყო
ღვთისგან წმინდა ანგელოზის
მიერ,რომ გამოგგზავნოთ
თავის სახლში და მოესმინათ.
შენი სიტყვები.
23და მოუწოდა მათ და
დააბინავეს.მეორე დღეს
პეტრე წავიდა მათთან და
რამდენიმე ძმა იოპედან თან
ახლდნენ.
24და ხვალშევიდნენ
კესარიაში.და კორნელიუსი
დაელოდა მათ და შეკრიბა
თავისი ნათესავები და ახლო
მეგობრები.
25და როცა პეტრე შემოდიოდა,
კორნელიუსი შეხვდა მას,
დაეცა მის ფეხებთან და
თაყვანისცა მას.
26ხოლო პეტრემ წამოიყვანა
იგი და უთხრა:ადექი;მე
თვითონაც კაცი ვარ.
27და როცა ესაუბრებოდა მას,
შევიდა და იპოვა მრავალი
ერთად შეკრებილი.
28და მან უთხრა მათ:თქვენ
იცით,რომ არაკანონიერია
იუდეველი კაცის შეკრება ან
სხვა ერთან მისვლა;მაგრამ
ღმერთმა მაჩვენა,რომ არ
უნდა ვუწოდო არავის
უწმიდესი ან უწმინდური.
29ამიტომ მოვედი თქვენთან
უსაყვედუროდ,როგორც კი
გამომიგზავნეს:მაშ,
გეკითხებით,რა განზრახვით
გამომიგზავნეთ?
30და თქვა კორნელიუსმა:ოთხი
დღის წინ ვმარხულობდი ამ
საათამდე;და მეცხრე საათზე
ვლოცულობდი ჩემს სახლში და
აჰა,კაცი იდგა ჩემს წინაშე
ნათელტანსაცმელში,
31და თქვა:კორნელიუს,ისმის
შენი ლოცვა და შენი
მოწყალება გაიხსენეს ღვთის
წინაშე.
32გაგზავნე იოპაში და
დაუძახე სიმონს,გვარად
პეტრე;ის ცხოვრობს ერთი
სიმონის სახლში,მთრიმლავის
ზღვის პირას,რომელიც,როცა
მოვა,გელაპარაკება.
33მაშინვე გამოგიგზავნე
შენთან;და კარგად გააკეთე,
რომ მოხვედი.ამიტომ ახლა
ჩვენ ყველანი აქ ვართღვთის
წინაშე,რათა მოვისმინოთ
ყველაფერი,რაც ღვთისგან
არის ნაბრძანები.
34მაშინ პეტრემ გააღო პირი
და თქვა:ჭეშმარიტად
ვხვდები,რომ ღმერთი
არაფრის მომცემია.
35მაგრამ ყოველერში,ვისაც
მისი ეშინია და სიმართლის
მოქმედი,მიღებულია მასთან.
36სიტყვა,რომელიც
გაუგზავნა ღმერთმა
ისრაელის ძეებს,იესო
ქრისტეს მიერ მშვიდობის
ქადაგებით:(ის არის უფალი
ყველასი.)
37ეს სიტყვა,მე გეუბნებით,
თქვენ იცით,რომელიც
გამოქვეყნდა მთელიუდეაში
და დაიწყო გალილეიდან,
ნათლობის შემდეგ,რომელიც
იოანეს ქადაგებდა;
38როგორ სცხო ღმერთმა
სულიწმიდითა და ძალითიესო
ნაზარეველი;რადგან ღმერთი
იყო მასთან.
39და ჩვენ ვართმოწმენი
ყველაფრისა,რაც მან
გააკეთა როგორც იუდეველთა
ქვეყანაში,ასევე
იერუსალიმში;რომელიც მათ
მოკლეს და ჩამოკიდეს ხეზე:

40იგი აღადგინა ღმერთმა
მესამე დღეს და აჩვენა მას;
41არა მთელხალხს,არამედ
ღვთის წინაშე არჩეულ
მოწმეებს,ჩვენთვისაც,ვინც
მასთან ერთად ვჭამდით და
ვსვამდით მას შემდეგ,რაც ის
მკვდრეთით აღდგა.
42და მან უბრძანა,გვექადაგა
ხალხისთვის და გვემოწმო,
რომ სწორედ ის იყო ღვთისგან
დადგენილი მსაჯულად
ცოცხლებისა და მკვდრების
მოსამართლედ.
43მოწმობენ მას ყველა
წინასწარმეტყველი,რომ მისი
სახელით,ვინც მას სწამს,
მიიღებს ცოდვათა მიტევებას.
44სანამ პეტრე ჯერ კიდევ
ამბობდა ამ სიტყვებს,
სულიწმიდა დაეცა ყველა
მათზე,ვინც ესმითსიტყვა.
45და წინადაცვეთა თა
მორწმუნენი გაოცებულნი
იყვნენ პეტრესთან მისულნი,
რამეთუ წარმართებზეც
გადმოიღვარა სულიწმიდის
ნიჭი.
46რადგან მოისმინეს მათი
ლაპარაკი ენებით და
ადიდებდნენ ღმერთს.მაშინ
უპასუხა პეტრემ:
47შეიძლება ვინმემ
აუკრძალოს წყალი,რომ არ
მოინათლონ ისინი,რომლებმაც
მიიღეს სულიწმიდა ისევე
როგორც ჩვენ?
48და უბრძანა მათ
მონათლულიყვნენ უფლის
სახელით.შემდეგ
ევედრებოდნენ მას,რომ
გარკვეული დღეები
დარჩენილიყო.

თავი 11

1და მოციქულებმა და ძმებმა,
რომლებიც იყვნენ იუდეაში,
გაიგეს,რომ წარმართებმაც
მიიღეს ღვთის სიტყვა.
2და როცა პეტრე იერუსალიმში
ავიდა,წინადაცვეთილნი
შეეკამათნენ მას,
3ამბობდა:წინადაუცვეთელი
შეხვედი კაცებთან და ჭამდი
მათთან ერთად.
4მაგრამ პეტრემ თავიდანვე
განიხილა ეს საკითხი და
ბრძანებითაუხსნა მათ და
უთხრა:
5მე ვიყავი ქალაქ იოპაში და
ვლოცულობდი:და
განცვიფრებულმა ვიხილე
ხილვა:ჩამოდიოდა ჭურჭელი,
როგორც დიდი ფურცელი,
ჩამოშვებული ზეციდან ოთხი
კუთხით;და ისიც კი მომივიდა:
6მასზე,როცა თვალი დავხუჭე,
დავფიქრდი და დავინახე
დედამიწის ოთხფეხა მხეცები,
გარეული მხეცები,მცოცავები
და ცის ფრინველები.
7და გავიგონე ხმა,რომელიც
მეუბნებოდა:ადექი,პეტრე;
მოკალი და ჭამე.
8მაგრამ მე ვთქვი:ასე არ
არის,უფალო,რადგან არაფერი
უწმიდესი ან უწმინდური არ
შესულა ჩემს პირში.
9მაგრამ ხმამ კვლავ
მიპასუხა ზეციდან:რაც
განწმინდა ღმერთმა,ნუ
იძახით საერთო.
10და ეს გაკეთდა სამჯერ:და
ყველა კვლავ ამაღლდა ზეცაში.
11და,აჰა,მაშინვე სამი კაცი
უკვე მოვიდა სახლში,სადაც
მე ვიყავი,გამოგზავნილი
კესარიიდან ჩემთან.
12და სულმა მიბრძანა მათთან
ერთად წავსულიყავი,ეჭვი არ
მეპარებოდა.გარდა ამისა,ეს
ექვსი ძმა წამომყვა და
შევედით იმ კაცის სახლში:
13და გვიჩვენა,თუ როგორ
იხილა ანგელოზი თავის
სახლში,რომელიც იდგა და
უთხრა:გაგზავნე კაცები
იოპაში და მოუხმე სიმონს,
რომლის გვარად პეტრეა;
14ვინ გეტყვის სიტყვებს,
რომლითაც გადარჩები შენ და
მთელი შენი სახლი.
15და როცა დავიწყე ლაპარაკი,
სულიწმიდა დაეცა მათზე,
როგორც ჩვენზე თავიდან.
16მაშინ გამახსენდა უფლის
სიტყვა,რომ თქვა:იოანემ
მოინათლა წყლით;არამედ
სულიწმიდით მოინათლებით.
17ვინაიდან ღმერთმა მისცა
მათ ისეთივე ძღვენი,
როგორიც მან მოგვცა
ჩვენთვის,რომელთაც გვწამდა
უფალი იესო ქრისტე;რა
ვიყავი,რომ ღმერთს გავუძლო?
18ეს რომ მოისმინეს,
გაჩუმდნენ და ადიდებდნენ
ღმერთს და ამბობდნენ:მაშინ
ღმერთმა წარმართებსაც
მისცა სინანული
სიცოცხლისთვის.
19ახლა ისინი,რომლებიც
მიმოფანტულნი იყვნენ

სტეფანეს გამოწვარმოქმნილი
დევნის გამო, გაემგზავრნენ
ფენიკამდე, კვიპროსამდე და
ანტიოქიამდე და არავის
უქადაგეს სიტყვა მხოლოდ
იუდეველთათვის.
20და ზოგიერთი მათგანი იყო
კვიპროსელი და კირენელი,
რომლებიც, როცა მივიდნენ
ანტიოქიაში, ესაუბრებოდნენ
ბერძნებს და ქადაგებდნენ
უფალ იესოს.
21და უფლის ხელი იყო მათთან,
და უამრავმა ირწმუნა და
მიუბრუნდა უფალს.
22ამის შესახებ ცნობა
მოვიდა იერუსალიმის
ეკლესიის ყურმილამდე, და
გაგზავნეს ბარნაბა, რომ
წასულიყო ანტიოქიამდე.
23რომელიც, როცა მივიდა და
იხილა ღვთის მადლი, გაიხარა
და მოუწოდა ყველას, რომ
გულითადად მიჰყვებოდნენ
უფალს.
24რამეთუ იგი იყო კეთილი
კაცი და სულიწმიდითა და
რწმენითაღსავსე და მრავალი
ხალხი შეემატა უფალს.
25წავიდა ბარნაბა ტარსუსში
საულის საძებნელად.
26და როცა იპოვა იგი,
მიიყვანა იგი ანტიოქიაში.
და იყო ასე, რომ მთელი წელი
შეიკრიბნენ ეკლესიასთან და
ასწავლიდნენ ბევრ ხალხს.
მოწაფეებს კი ანტიოქიაში
უწოდეს ქრისტიანები.
27და ამ დღეებში მოვიდნენ
წინასწარმეტყველები
იერუსალიმიდან ანტიოქიაში.
28და ადგა ერთი მათგანი,
სახელად აგაბუსი, და სულით
ანიშნა, რომ დიდი სიღარიბე
უნდა ყოფილიყო მთელ
მსოფლიოში, რაც მოხდა
კლავდიუს კეისრის დღეებში.
29მაშინ მოწაფეებმა,
თითოეულმა თავისი
შესაძლებლობებისამებრ,
გადაწყვიტეს შვება
გაეგზავნათძმებისთვის,
რომლებიც ცხოვრობდნენ
იუდეაში.
30რაც ასევე გააკეთეს და
გაუგზავნეს უხუცესებს
ბარნაბას და საულის ხელით.

თავი 12

1ამ დროს ჰეროდე მეფემ
ხელები გაუწოდა ზოგიერთ
ეკლესიას.
2და მოკლა იაკობი იოანეს ძმა
მახვილით.
3და რაკი დაინახა, რომ ეს
მოეწონა იუდეველებს,
განაგრძო პეტრეც წაიყვანა.
(მაშინ იყო უფუარი პურის
დღეები.)
4და როცა შეიპყრო იგი, ჩასვა
საპყრობილეში და გადასცა
ჯარისკაცთა ოთხ ოთხეულს,
რათა შეენარჩუნებინათ იგი;
აპირებდა აღდგომის შემდეგ
გამოეყვანა იგი ხალხისთვის.
5ამიტომ პეტრე
საპყრობილეში იმყოფებოდა,
მაგრამ ეკლესია
განუწყვეტლივ ლოცულობდა
ღმერთს მისთვის.
6და როცა ჰეროდემ მოისურვა
მისი გამოყვანა, იმავე
ღამეს პეტრეს ეძინა ორ
ჯარისკაცს შორის, ორი
ჯაჭვით შეკრული, და კარის
წინ მცველები ინახავდნენ
ციხეს.
7და, აჰა, უფლის ანგელოზი
მოვიდა მასზე და შუქი
ანათებდა საპყრობილეში, და
დაარტყა პეტრეს გვერდით და
წამოაყენა და უთხრა: ადექი
სასწრაფოდ. და მისი ჯაჭვები
ჩამოვარდა ხელებიდან.
8უთხრა მას ანგელოზმა:
შემოიფარე და სანდლები
შეიკრა. და ასეც მოიქცა. და
ჰრქუა მას: აიღე შენი
სამოსელი შენსა და გამომყევ
მე.
9და გამოვიდა და გაჰყვა მას;
და არ ვიცოდეთ, რომ ეს იყო
ჭეშმარიტი, რაც ანგელოზმა
გააკეთა; მაგრამ ეგონა, რომ
ხილვა ნახა.
10როდესაც მათგადალახეს
პირველი და მეორე პალატა,
მივიდნენ რკინის
კარიბჭესთან, რომელიც
მიჰყავს ქალაქამდე; რომელიც
თავისნებითგაუხსნა მათ და
გავიდნენ და გაიარეს ერთი
ქუჩა; და მყისვე განშორდა
მისგან ანგელოზი.
11და როცა პეტრე მოვიდა
თავში, თქვა: ახლა ნამდვილად
ვიცი, რომ უფალმა
გამოგზავნა თავისი
ანგელოზი და მიხსნა ჰეროდეს

ხელიდან და იუდეველთა
ხალხის ყოველგვარი
მოლოდინისგან.
12და ვითარცა განიხილა ეს,
მივიდა მარიამ იოანეს
დედისა,რომლის გვარად
მარკოზი იყო;სადაც ბევრი
შეკრებილი ლოცულობდა.
13და როცა პეტრემ დააკაკუნა
კარიბჭის კარზე,მოსასმენად
მოვიდა გოგონა,სახელად
როდა.
14და როცა შეიცნო პეტრეს ხმა,
სიხარულისთვის კი არ გააღო
კარი,არამედ შევარდა და
უთხრა,როგორ იდგა პეტრე
კარიბჭის წინ.
15და უთხრეს მას:გიჟი ხარ.
მაგრამ ის მუდმივად
ამტკიცებდა,რომ ასეც იყო.
მაშინ თქვეს:ეს მისი
ანგელოზია.
16პეტრე კი კვლავ
აკაკუნებდა,გააღეს კარი და
დაინახეს იგი,გაოცდნენ.
17მაგრამ მან ხელით ანიშნა,
რომ გაჩუმებულიყვნენ,უთხრა
მათ,როგორ გამოიყვანა იგი
უფალმა ციხიდან.ხოლო მან
თქვა:წადით,აჩვენეთ ეს
იაკობს და ძმებს.და წავიდა
და წავიდა სხვა ადგილას.
18როგორც კი გათენდა,არ იყო
მცირე აჟიოტაჟი
ჯარისკაცებს შორის,რა
დაემართა პეტრეს.
19და როცა ჰეროდე ეძებდა მას
და ვერ იპოვა,გამოიკვლია
მცველები და ბრძანა,
მოეკლათ ისინი.და ჩამოვიდა
იუდეიდან კესარიაში და იქ
დარჩა.
20და ჰეროდე ძლიერ
უკმაყოფილო იყო მათზე
ტვიროსისა და სიდონელების
მიმართ,მაგრამ ისინი
ერთსულოვნად მივიდნენ
მასთან და მეგობრად აქციეს
მეფის პალატა ბლასტუსი,
მოისურვეს მშვიდობა;რადგან
მათი ქვეყანა მეფის ქვეყნით
საზრდოობდა.
21და დადგენილ დღეს ჰეროდე,
სამეფო სამოსით შემოსილი,
დაჯდა თავის ტახტზე და
უთხრა მათ.
22და ყვიროდა ხალხი და
ამბობდა:ეს ღმერთის ხმაა და
არა კაცისა.
23და მაშინვე დაარტყა მას
უფლის ანგელოზმა,რადგან არ
მისცა ღმერთს დიდება;
24მაგრამ ღვთის სიტყვა
იზრდებოდა და მრავლდებოდა.
25და დაბრუნდნენ ბარნაბა და
საული იერუსალიმიდან,როცა
შეასრულეს თავიანთი
მსახურება,და წაიყვანეს
იოანე,რომლის გვარი იყო
მარკოზი.

თავი 13

1ანტიოქიის ეკლესიაში
იყვნენ
წინასწარმეტყველები და
მოძღვრები;როგორც ბარნაბა
და სიმონი,რომელსაც ნიგერი
ერქვა,ლუციუსი კირენელი და
მანაენი,რომელიც აღზრდილი
იყო ჰეროდეს ოთხთავთან და
სავლესთან.
2როცა ისინი
ემსახურებოდნენ უფალს და
მარხულობდნენ,სულიწმიდამ
თქვა:გამიშორეთ ბარნაბა და
საული იმ საქმისთვის,
რისთვისაც მათ მოვუწოდე.
3და როცა მარხულობდნენ,
ილოცეს და ხელები დადეს
მათზე,გაუშვეს ისინი.
4ასე რომ,ისინი სულიწმიდის
მიერ გაგზავნილნი წავიდნენ
სელევკიაში;და იქიდან
გაცურეს კვიპროსში.
5და როცა იყვნენ სალამინაში,
ქადაგებდნენ ღვთის სიტყვას
იუდეველთა სინაგოგებში და
მსახურად ჰყავდათ იოანე.
6და როცა გაიარეს კუნძული
პაფოსში,იპოვეს ერთი
ჯადოქარი,
ცრუწინასწარმეტყველი,
ებრაელი,სახელად ბარჯესუსი.
7რომელიც იყო ქვეყნის
მოადგილესთან,სერგიუს
პაულუსთან,გონიერ კაცთან;
რომელმაც მოუწოდა ბარნაბას
და საულს და სურდა ღვთის
სიტყვის მოსმენა.
8მაგრამ ჯადოქარი ელიმა
(რადგან ასეა მისი სახელი
ინტერპრეტაციით)წინ აღუდგა
მათ და ცდილობდა მოადგილის
რწმენისგან განდევნა.
9მაშინ საულმა,რომელსაც
ასევე პავლე ჰქვია,
სულიწმიდით აღვსილმა,
დახედა მას.
10და თქვა:ო,ყოველგვარი
ჭკუითა და ბოროტებით სავსე,
ეშმაკის შვილო,ყოველგვარი
სიმართლის მტერო,განა არ

შეწყვეტ უფლის სწორი გზების
გარყვნას?
11 და ახლა, აჰა, უფლის ხელი
შენზეა და ბრმა იქნები და
მზეს ერთი დროითვერ
დაინახავ. და მაშინვე დაეცა
მას ნისლი და სიბნელე; და
დადიოდა და ეძებდა ვინმეს,
რათა ხელით წაეყვანა.
12 მაშინ მოადგილემ, როცა
დაინახა, რაც მოხდა, ირწმუნა,
გაოცებული იყო უფლის
მოძღვრებით.
13 როცა პაფოსიდან პავლე და
მისი ჯგუფი გათავისუფლდნენ,
მივიდნენ პერგაში,
პამფილიაში, და იოანე
გამოვიდა მათგან და
დაბრუნდა იერუსალიმში.
14 ხოლო როცა პერგადან
წავიდნენ, მივიდნენ
ანტიოქიაში, პისიდიაში, და
შაბათს შევიდნენ
სინაგოგაში და დასხდნენ.
15 და სჯულისა და
წინასწარმეტყველთა
წაკითხვის შემდეგ
სინაგოგის უფროსებმა
გაუგზავნეს მათ და უთხრეს:
კაცნო და ძმებო, თუ გაქვთ
რაიმე შეგონება ხალხისთვის,
თქვით.
16 მაშინ პავლე ადგა და ხელით
ანიშნა: კაცნო ისრაელიანო
და ღვთის მოშიშნო,
მოუსმინეთ.
17 ამ ისრაელის ხალხის
ღმერთმა ამოირჩია ჩვენი
მამები და აამაღლა ხალხი,
როცა ისინი უცხოდ
დასახლდნენ ეგვიპტის
მიწაზე, და მაღლა მკლავით
გამოიყვანა ისინი იქიდან.
18 და დაახლოებით ორმოცი
წლის განმავლობაში იტანდა
მათ ქცევას უდაბნოში.
19 და როცა გაანადგურა შვიდი
ერი ქანაანის მიწაზე, და ყო
მათი მიწა წილისყრით.
20 და ამის შემდეგ მისცა მათ
მოსამართლეები დაახლოებით
ოთხას ორმოცდაათი წლის
მანძილზე, სამუელ
წინასწარმეტყველამდე.
21 და შემდეგ მოითხოვეს მეფე:
და ღმერთმა მისცა მათ საული,
ცისის ძე, კაცი ბენიამინის
ტომიდან, ორმოცი წლის
მანძილზე.
22 და როცა მოაშორა იგი,
აღადგინა მათ დავითი მეფედ;
მასაც მისცა მოწმობა და
უთხრა: ვიპოვე დავითიესეს
ძე, კაცი ჩემი გულის
მიხედვით, რომელიც
აღასრულებს ჩემს მთელნებას.
23 ამ კაცის შთამომავლობიდან
ღმერთმა თავისი
აღთქმისამებრ აღუდგინა
ისრაელს მხსნელი იესო.
24 როცა იოანემ პირველად
უქადაგა მოსვლამდე
მონანიების ნათლობა
ისრაელის მთელხალხს.
25 და ვითარცა აღასრულა
იოანემ თავისი გზა, თქვა: ვინ
გგონიათ, რომ მე ვარ? მე ის არ
ვარ. მაგრამ, აჰა, ჩემს შემდეგ
მოდის ერთი, რომლის
ფეხსაცმლის შეხსნის ღირსი
არ ვარ.
26 კაცებო და ძმებო, აბრაამის
შთამომავლობის შვილებო, და
ვისაც თქვენ შორის ეშინია
ღმერთის, თქვენთან არის ამ
ხსნის სიტყვა.
27 რადგან იერუსალიმში
მცხოვრებნი და მათმა
მმართველებმა, რადგან არ
იცნობდნენ მას და არც
წინასწარმეტყველთა ხმებს,
რომლებიც ყოველშაბათს
იკითხება, აღასრულეს ისინი
მისი დაგმობისას.
28 და თუმცა ვერ იპოვეს მასში
სიკვდილის მიზეზი, მაგრამ
სურდათ პილატეს მოკვლა.
29 და როცა აღასრულეს
ყველაფერი, რაც მის შესახებ
იყო დაწერილი, ჩამოხსნეს
იგი ხიდან და დაასვენეს
საფლავში.
30 მაგრამ ღმერთმა აღადგინა
იგი მკვდრეთით:
31 და იხილა მრავალი დღე
გალილეიდან იერუსალიმში
მასთან მისულთაგან,
რომლებიც არიან მისი
მოწმეები ხალხისთვის.
32 და ჩვენ გაუწყებთ
სასიხარულოამბავს, რომ
აღთქმა, რომელიც მიეცა
მამებს,
33 ღმერთმა იგივე შეასრულა
ჩვენთვის, მათი
შვილებისთვის, იმით, რომ მან
კვლავ აღადგინა იესო;
როგორც მეორე ფსალმუნშიც
წერია: ძე ხარ ჩემი, დღეს
გშობე შენ.
34 და რაც შეეხება იმას, რომ
მან აღადგინა იგი მკვდრეთით,
ახლა აღარ დაბრუნდეს
ხრწნილებაზე, მან ასე თქვა:

მე მოგცემ დავითის
წყალობას.
35 ამიტომ სხვა ფსალმუნშიც
ამბობს: არ დაუშვა შენი
წმიდა ხრწნილების ხილვას.
36 რადგან დავითმა ღვთის
ნებით ემსახურა თავის
მოდგმას, დაიძინა და დაემხო
თავის მამებს და დაინახა
ხრწნილება.
37 მაგრამ ის, ვინც ღმერთმა
აღადგინა, არ იხილა
ხრწნილება.
38 მაშ, იცოდეთ, კაცებო და
ძმებო, რომ ამ კაცის
მეშვეობით გექადაგებათ
ცოდვათა მიტევება.
39 და მის მიერ ყველა
მორწმუნე გამართლებულია
ყველაფრისგან, საიდანაც
თქვენ ვერ გამართლდით მოსეს
კანონით.
40 ამიტომ, ფრთხილად იყავით,
რომ არ მოგივიდეს ის, რაც
წინასწარმეტყველებშია
ნათქვამი;
41 აჰა, საძულველნო, და
გაოცებულნი ართ და
დაიღუპებით: მე ვაკეთებ
საქმეს თქვენს დღეებში,
საქმეს, რომელსაც არ
დაიჯერებთ, თუმც კაცმა
გამოგიცხადოთ.
42 და როცა იუდეველები
გამოვიდნენ სინაგოგიდან,
წარმართები ევედრებოდნენ,
რომ ეს სიტყვები ექადაგა
მათ მომდევნო შაბათს.
43 როცა კრება დაიშალა,
მრავალი იუდეველი და
რელიგიური პროზელიტი
გაჰყვა პავლეს და ბარნაბას,
რომლებიც ესაუბრებოდნენ
მათ და არწმუნეს ისინი
ღვთის მადლში
დარჩენილიყვნენ.
44 და მეორე შაბათს მოვიდა
თითქმის მთელი ქალაქი ღვთის
სიტყვის მოსასმენად.
45 ხოლო იუდეველებმა რომ
დაინახეს ხალხი, შურით
აღივსო და ლაპარაკობდნენ
პავლეს მიერ ნათქვამზე,
ეწინააღმდეგებოდნენ და
გმობდნენ.
46 მაშინ პავლე და ბარნაბა
გათამამდნენ და თქვეს:
„აუცილებელი იყო, რომ ღვთის
სიტყვა პირველ რიგში გეთქვა
შენთვის, მაგრამ რაკი
შენგან გამოაცხადე და
მარადიული სიცოცხლის
უღირსად განიკითხე თავი,
აჰა, წარმართებს
მივმართავთ..
47 რადგან ასე გვიბრძანა
უფალმა და თქვა: მე დაგიყენე
შენ წარმართთა სინათლედ,
რათა იყო გადარჩენისთვის
დედამიწის კიდეებამდე.
48 და ეს რომ გაიგეს
წარმართებმა, გაიხარეს და
განადიდეს სიტყვა უფლისა;
49 და გავრცელდა უფლის
სიტყვა მთელს მხარეში.
50 მაგრამ იუდეველებმა აღძრა
ღვთისმოსავი და
პატივმოყვარე ქალები და
ქალაქის მთავარი კაცები და
დევნა აღძრეს პავლესა და
ბარნაბას წინააღმდეგ და
განდევნეს ისინი თავიანთი
ნაპირებიდან.
51 მაგრამ მათ ფეხის მტვერი
შეარხიეს მათ წინააღმდეგ და
მივიდნენ იკონიაში.
52 და აღივსნენ მოწაფეები
სიხარულითა და სულიწმიდით.

თავი 14

1 და იყო ასე იკონიაში, რომ
ორივენი ერთად შევიდნენ
იუდეველთა სინაგოგაში და
ასე ლაპარაკობდნენ, რომ
უამრავმა ხალხმა ირწმუნა
როგორც იუდეველები, ისე
ბერძნები.
2 მაგრამ ურწმუნო
იუდეველებმა აღძრა
წარმართები და ძმებზე
ბოროტად დაამტკიცა მათი
გონება.
3 ამიტომ დიდხანს დარჩნენ
ისინი და თამამად
ლაპარაკობდნენ უფალში,
რომელიც მოწმობდა მისი
მადლის სიტყვას და აძლევდა
ნიშნებს და სასწაულებს მათი
ხელით.
4 მაგრამ ქალაქის სიმრავლე
გაიყო: ნაწილი იუდეველთა
ხელში იყო, ნაწილი კი
მოციქულებს.
5 და როცა მოხდა თავდასხმა
ორივე წარმართთაგან და
ასევე იუდეველთაგან მათ
მმართველებთან ერთად, რათა
გამოიყენონ ისინი და
ჩაქოლონ ისინი,
6 შეიცნეს ეს და გაიქცნენ
ლისტრასა და დერბეში,
ლიკაონიის ქალაქებში და
ირგვლივ მდებარე მხარეში.

7და იქ ქადაგებდნენ
სახარებას.
8და იჯდა ერთი კაცი ლისტრაში,
ფეხებში უძლური, დედის
მუცლიდან მოშლილი, რომელიც
არასოდეს დადიოდა.
9მან მოისმინა პავლეს
ლაპარაკი, რომელიც მტკიცედ
უყურებდა მას და ხედავდა,
რომ მას ჰქონდა რწმენა
განკურნებაზე,
10თქვა დიდი ხმით: და დექი
ფეხზე. და ახტა და დადიოდა.
11და როცა ხალხმა დაინახა, რა
გააკეთა პავლემ, აიღეს ხმა
და თქვეს ლიკაონიის
სიტყვაში: ღმერთები ჩვენთან
ადამიანთა მსგავსებად
ჩამოვიდნენ.
12და უწოდეს ბარნაბა,
იუპიტერი; და პავლე,
მერკურიუსი, რადგან ის იყო
მთავარი მოსაუბრე.
13მაშინ იუპიტერის მღვდელმა,
რომელიც იყო მათი ქალაქის
წინ, მიიტანა ხარები და
გირლანდები კარიბჭემდე და
სურდა მსხვერპლშეწირვა
შეეწირა ხალხთან ერთად.
14რაც მოციქულებმა,
ბარნაბამ და პავლემ გაიგეს,
გაიხეხეს ტანსაცმელი და
შერბოდნენ ხალხში და
ღაღადებდნენ:
15და ამბობდნენ: ბატონებო,
რატომ აკეთებთ ამას? ჩვენც
თქვენთან ერთად ვნებების
მსგავსი ადამიანები ვართ და
გიქადაგებთ, რომ ამ
ამაოებიდან გადახვიდეთ
ცოცხალ ღმერთზე, რომელმაც
შექმნა ცა და დედამიწა, ზღვა
და ყველაფერი, რაც მასშია.
16ვინც წარსულში აძლევდა
უფლებას ყველა ერს საკუთარი
გზებით ევლო.
17მიუხედავად ამისა, მან არ
დატოვა საკუთარი თავი
მოწმობის გარეშე, რადგან
გააკეთა სიკეთე და მოგვცა
წვიმა ზეციდან და ნაყოფიერი
დროები, ავსებდა ჩვენს
გულებს საკვებითა და
სიხარულით.
18და ამ სიტყვებით მწირად
აკავებდნენ ხალხს, რომ
მსხვერპლი არ შეეწირათ
მათთვის.
19და მოვიდნენ რამდენიმე
იუდეველი ანტიოქიიდან და
იკონიიდან, რომლებმაც
დაარწმუნეს ხალხი და
ჩაქოლეს პავლე და გაიყვანა
იგი ქალაქიდან, ვითომ
მკვდარი იყო.
20მაგრამ, როცა მოწაფეები
მის ირგვლივ იდგნენ, ადგა და
შევიდა ქალაქში და მეორე
დღეს წავიდა ბარნაბასთან
ერთად დერბეში.
21და როცა იქადაგა სახარება
იმ ქალაქში და ბევრს
ასწავლიდნენ, კვლავ
დაბრუნდნენ ლისტრაში,
იკონიაში და ანტიოქიაში.
22და ადასტურებდნენ მოწაფეების
სულებს და მოვუწოდებთ მათ,
განაგრძონ რწმენა, და რომ
ბევრი გასაჭირით უნდა
შევიდეთ ღვთის სასუფეველში.
23და როცა დანიშნეს ისინი
უხუცესებად ყველა
ეკლესიაში და ლოცულობდნენ
მარხვით, მიანდეს ისინი
უფალს, რომელსაც სწამდათ.
24და მას შემდეგ, რაც გაიარეს
პისიდიაში, მივიდნენ
პამფილიაში.
25და როცა ქადაგეს სიტყვა
პერგაში, ჩავიდნენ ატალიაში.
26და იქიდან მიცურავდნენ
ანტიოქიაში, საიდანაც ისინი
ღვთის მადლზე იყვნენ
რეკომენდირებული იმ
საქმისთვის, რომელიც
შეასრულეს.
27და როცა მოვიდნენ და
შეკრიბეს ეკლესია,
განიხილეს ყველაფერი, რაც
ღმერთმა გააკეთა მათთან და
როგორ გაუღო რწმენის კარი
წარმართებს.
28და იქ დიდხანს დარჩნენ
მოწაფეებთან.

თავი 15

1და ზოგიერთმა კაცმა,
რომლებიც ჩამოვიდნენ
იუდეიდან, ასწავლიდნენ
ძმებს და უთხრეს: თუ არ
წინადაცვეთილი იქნებით
მოსეს წესით, ვერ
გადარჩებით.
2ამიტომ, როდესაც პავლესა და
ბარნაბას არ ჰქონდათ მცირე
უთანხმოება და კამათი
მათთან, მათგადაწყვიტეს,
რომ პავლე და ბარნაბა და
ზოგიერთი სხვა მათგანი
იერუსალიმში ასულიყვნენ
მოციქულებთან და
უხუცესებთან ამ საკითხთან
დაკავშირებით.

3და მიიყვანეს ეკლესიამ,
გაიარეს ფინიკეა და სამარია
და აცხადებდნენ წარმართთა
მოქცევას და დიდი სიხარული
მოახდინეს ყველა ძმას.
4და როცა მივიდნენ
იერუსალიმში,მიიღეს
ეკლესიამ,მოციქულებმა და
უხუცესებმა და განაცხადეს
ყველაფერი,რაც ღმერთმა
გააკეთა მათთან.
5ხოლო ფარისეველთა
სექტათაგან აღდგნენ,
რომელნიც ირწმუნეს და თქვეს:
საჭიროაიყომათი
წინადაცვეთა და მოსეს
რჯულის დაცვა.
6და მოციქულები და
უხუცესები შეიკრიბნენ ამ
საკითხის განსახილველად.
7და როცა დიდი კამათი იყო,
პეტრე ადგა და უთხრა მათ:
ძმებო,თქვენ იცით,რომ კარგა
ხნის წინ ღმერთმა ჩვენ
შორის არჩევანი გააკეთა,
რომ წარმართებმა ჩემი პირით
მოესმინათსახარების
სიტყვა.და დაიჯერე.
8და ღმერთმა,რომელიც იცნობს
გულებს,მოწმობდა მათ,მისცა
მათსულიწმიდა,ისევე,
როგორც მან მოგვცა;
9და ნუგანსხვავდებით
ჩვენსა და მათშორის,
განიწმინდეთმათი გული
რწმენით.
10მაშ,რატომ ცდილობთღმერთს,
რათა მოწაფეებს კისერზე
დაადოთუღელი,რომლის ატანა
ვერც ჩვენმა მამებმა და
ვერც ჩვენ შეგვეძლო?
11მაგრამ ჩვენ გვჯერა,რომ
უფალი იესო ქრისტეს მადლით
ჩვენ გადარჩებით,ისევე
როგორც ისინი.
12მაშინ მთელი ხალხი
გაჩუმდა და ბარნაბას და
პავლეს აუდიოდნენ და
ამბობდნენ,რა სასწაულები
და სასწაულები მოახდინა
ღმერთმა წარმართებს შორის
მათმიერ.
13და მას შემდეგ,რაც
დადუმდნენ,მიუგოიაკობმა
და უთხრა:კაცებო და ძმებო,
მომისმინეთმე.
14სიმეონმა გამოაცხადა,თუ
როგორმოინახულა ღმერთი
პირველად წარმართებს,რათა
გამოეყვანა მათგან ხალხი
თავისი სახელით.
15და ამას ეთანხმება
წინასწარმეტყველთა
სიტყვები;როგორც წერია,
16ამის შემდეგ მე
დავბრუნდები და კვლავ
ავაშენებ დავითის დანგრეულ
კარავს;და კვლავ ავაშენებ
მის ნანგრევებს და დავდებ
მას.
17რათა ადამიანთა
ნარჩენებმა ეძიონ უფალი და
ყველა წარმართი,რომელზედაც
დასახელებულია ჩემი სახელი,
ამბობს უფალი,რომელიც
აკეთებს ყოველივე ამას.
18ღმერთისთვის ცნობილია
მისი ყველა საქმე სამყაროს
დასაბამიდან.
19ამიტომ ჩემი სასჯელია,რომ
არ შევაწუხოთისინი,
წარმართთაგან ღვთისკენ
მოქცეულნი.
20მაგრამ ჩვენ მივწეროთმათ,
რომ თავი შეიკავონ კერპების
ბინძურებისგან,სიძვისგან,
დახრჩობისგან და
სისხლისგან.
21რადგან მოსეს ძველდროში
ჰყავს ყველა ქალაქში,ვინც
მას ქადაგებს,სინაგოგებში
ყოველშაბათს კითხულობენ.
22მაშინ მოეწონათ
მოციქულებს და უხუცესებს
მთელეკლესიასთან ერთად,
გაეგზავნათრჩეული კაცები
თავიანთი ჯგუფიდან
ანტიოქიაში პავლესა და
ბარნაბასთან ერთად;კერძოდ,
იუდა,გვარად ბარსაბა,და
სილა,ძმების თავკაცები.
23და წერდნენ მათწერილებს
ამგვარად;მოციქულები,
უხუცესები და ძმები
ულოცავენ ანტიოქიაში,
სირიაში და კილიკიაში
წარმართთა ძმებს:
24რადგან გავიგეთ,რომ
ჩვენგან გამოსულებმა
სიტყვებითშეგაწუხათ,
დაარღვიეს თქვენი სულები და
თქვეს:წინადაცვეთილი უნდა
იყოთდა დაიცავითკანონი,
ვისაც ასეთი მცნება არ
მივეცი.
25კარგი გვეჩვენა,
ერთსულოვნად შეკრებილნი,
გამოგვეგზავნათრჩეული
კაცები ჩვენს საყვარელ
ბარნაბასთან და პავლესთან
ერთად,
26კაცები,რომლებმაც
თავიანთი სიცოცხლე

საფრთხეში ჩააგდეს ჩვენი
უფლის იესო ქრისტეს
სახელისთვის.
27ჩვენ გამოვგზავნეთ იუდა
და სილა, რომლებიც ასევე
მოგიყვებიან იმავეს პირით.
28რადგან სულიწმიდას და
ჩვენთვის კარგი მოეჩვენა,
რომ არ დაგეკისრათ მეტი
ტვირთი, ვიდრე ეს
აუცილებელი რამ;
29რომ თავი შეიკავოთ
კერპებისთვის შესაწირავი
ჭამისგან, სისხლისგან,
დამხრჩვალისაგან და
სიძვისგან, რომლიდანაც, თუ
თავს იკავებთ, კარგად
იქცევით. კარგად იარე.
30და როცა გაათავისუფლეს,
მივიდნენ ანტიოქიაში,
შეკრიბეს ხალხი და გადასცეს
ეპისტოლე.
31რომელიც წაიკითხეს,
გაიხარეს ნუგეშისთვის.
32და იუდა და სილა, თავადაც
წინასწარმეტყველნი იყვნენ,
მრავალი სიტყვით
შეაგონებდნენ ძმებს და
დაადასტურეს ისინი.
33და მას შემდეგ, რაც ისინი იქ
დარჩნენ, მშვიდობით გაუშვეს
ისინი ძმებისგან
მოციქულებთან.
34თუმცა სილას სიამოვნებდა
იქ დარჩენა.
35პავლე და ბარნაბაც
ანტიოქიაში ასწავლიდნენ და
ქადაგებდნენ უფლის სიტყვას,
სხვა მრავალთან ერთად.
36და რამდენიმე დღის შემდეგ
პავლემ უთხრა ბარნაბას:
მოდით, კვლავ წავიდეთ და
მოვინახულოთ ჩვენი ძმები
ყველა ქალაქში, სადაც
ვაქადაგეთ უფლის სიტყვა და
ვნახოთ, როგორ აკეთებენ
ისინი.
37და გადაწყვიტა ბარნაბამ
წაეყვანა იოანე, რომლის
გვარი იყო მარკოზი.
38მაგრამ პავლე არ ფიქრობდა,
რომ წაეყვანა თავისთან,
რომელიც წავიდა მათგან
პამფილიიდან და არ წავიდა
მათთან სამუშაოდ.
39და იყო მათ შორის კამათი
იმდენად, რომ ისინი
განცალკევდნენ
ერთმანეთისგან.
40და პავლემ აირჩია სილა და
წავიდა, ძმების მიერ ღვთის
მადლისთვის რეკომენდაცია.
41და გაიარა სირიასა და
კილიკიაში და ამტკიცებდა
ეკლესიებს.

თავი 16

1მაშინ მივიდა დერბესა და
ლისტრაში, და აჰა, იყო ერთი
მოწაფე, სახელად ტიმოთე, ძე
ერთი ქალისა, რომელიც იყო
იუდეველი და ირწმუნა;
მაგრამ მისი მამა ბერძენი
იყო:
2რაც კარგად მოახსენეს
ლისტრასა და იკონიაში მყოფ
ძმებს.
3ის რომ პავლე უნდა წასულიყო
მასთან; და აიღეს და
წინადაცვეთეს იგი იმ
მხარეში მყოფი იუდეველთა
გამო, რადგან იცოდნენ, რომ
მამამისი ბერძენი იყო.
4და როცა გადიოდნენ
ქალაქებში, გადასცემდნენ
მათ დადგენილებებს, რომ
დაიცვან იერუსალიმში მყოფი
მოციქულები და უხუცესები.
5ასე დამკვიდრდა ეკლესიები
რწმენაში და დღითიდღე
იზრდებოდა რიცხვი.
6როცა მოიარეს ფრიგიასა და
გალატიის მხარეში და
სულიწმიდისგან აუკრძალეს
სიტყვის ქადაგება აზიაში,
7მიზიაში მისვლის შემდეგ
ცდილობდნენ ბითინიაში
წასვლას, მაგრამ სულმა არ
დაუშვა მათ.
8და ისინი, რომლებიც
გაივლიდნენ მიზიას,
ჩამოვიდნენ ტროადაში.
9და ეჩვენა პავლეს ღამით
ხილვა; იდგა კაცი
მაკედონიელი და ლოცულობდა
მას და ეუბნებოდა: შემოდი
მაკედონიაში და დაგვეხმარე.
10და მას შემდეგ, რაც მან
იხილა ხილვა, ჩვენ მაშინვე
შევეცადეთ მაკედონიაში
წასვლა, დარწმუნებით
შევკრიბეთ, რომ უფალმა
მოგვიწოდა, რომ სახარება
გვექადაგა მათთვის.
11ამიტომ დავკარგეთ ტროადან
და პირდაპირ მივედით
სამოტრაკიაში, მეორე დღეს
კინეაპოლისში;
12და იქიდან ფილიპემდე,
რომელიც არის მაკედონიის იმ
მხარის მთავარი ქალაქი და
კოლონია.

13და შაბათს გავედით
ქალაქიდან მდინარის
ნაპირას,სადაც ლოცვა
სჩვევიათ;ჩვენ დავსხედით
და ვესაუბრეთიქ მოსულ
ქალებს.
14და ერთმა ქალმა,სახელად
ლიდიამ,მეწამულის
გამყიდველმა,ქალაქ
თიატირადან,რომელიც
თაყვანს სცემდა ღმერთს,
მოგვისმინა,რომლის გულიც
უფალმა გახსნა,რათა მიეღო
პავლეს ნათქვამი.
15და როცა მოინათლა იგი და
მისი ოჯახი,ევედრებოდა
ჩვენ და ამბობდა:თუ უფლის
ერთგულად განსაჯეთ,შედით
ჩემს სახლში და დარჩითიქ.და
მან შეგვიზღუდა.
16და იყო ასე,როცა ლოცვაზე
წავედით,შეგვხვდა
მკითხაობის სულით
გატაცებული გოგონა,რამაც
მის ბატონებს დიდი
სარგებლობა მოუტანა მაგის
სიტყვებით:
17იგი გაჰყვა პავლეს და ჩვენ,
და ღაღადებდა და ამბობდა:ეს
კაცები არიან უზენაესი
ღმერთის მსახურები,
რომლებიც გვიჩვენებენ
ხსნის გზას.
18და ეს გააკეთა მან მრავალი
დღის განმავლობაში.მაგრამ
პავლე დამწუხრებული
შებრუნდა და უთხრა სულს:
გიბრძანებ იესო ქრისტეს
სახელით გამოხვიდე მისგან.
და იმავე საათში გამოვიდა.
19და როცა დაინახეს მისმა
ბატონებმა,რომ გაქრა მათი
მოგების იმედი,დაიჭირეს
პავლე და სილა და მიიტანეს
ისინი ბაზარში
მმართველებთან.
20და მიიყვანა ისინი
მსაჯულებთან და უთხრეს:ეს
ადამიანები,იუდეველები,
ძალიან აწუხებენ ჩვენს
ქალაქს.
21და ასწავლეთ წეს-
ჩვეულებები,რომელთა მიღება
რომაელებისთვის არარის
ნებადართული ჩვენთვის და
არც დაცვა.
22და ადგა ხალხი ერთად მათ
წინააღმდეგ,და მსაჯულებმა
გამოხიეს მათი ტანსაცმელი
და უბრძანეს ცემა.
23და როცა მათ ბევრი დარტყმა
მიაყენეს მათ,ჩასვეს ისინი
ციხეში და დაავალეს ციხის
მცველს,შეენარჩუნებინა
ისინი.
24რომელმაც მიიღო ასეთი
ბრალდება,ჩასვა ისინი შიდა
საპყრობილეში და დაამაგრა
ფეხები მარაგში.
25შუაღამისას პავლე და სილა
ლოცულობდნენ და უგალობდნენ
ღმერთს,და პატიმრებმა
ისმინეს ისინი.
26და უეცრად იყო დიდი
მიწისძვრა,ისე რომ შეირყა
საპყრობილის საძირკველი;და
მაშინვე გაიღო ყველა კარი
და ყველას ბორკილები
გაუქმდა.
27ციხის მცველმა გაიღვიძა
და დაინახა ციხის კარები
ღია,ამოიღო ხმალი და მოიკლა
თავი,ეფიქრა,რომ პატიმრები
გაქცეულიყვნენ.
28პავლე კი ყვიროდა დიდი
ხმით და ამბობდა:ნუ აშავებ
შენს თავს,რადგან ყველანი
აქ ვართ.
29მაშინ მოიხმო სინათლე,
შემოვიდა,მოვიდა მოწიწებით
და დაეცა პავლესა და სილას
წინაშე.
30და გამოიყვანა ისინი და
თქვა:ბატონებო,რა ვქნა,რომ
გადარჩე?
31და თქვეს:ირწმუნე უფალი
იესო ქრისტე და გადარჩები
შენ და შენი სახლი.
32და უთხრეს მას უფლის
სიტყვა და ყველას,ვინც მის
სახლში იყო.
33და აიღო ისინი ღამის იმავე
საათზე და ჩამოიბანა მათი
ზოლები;და მოინათლა იგი და
ყოველნი მისი,მაშინვე.
34და როცა მიიყვანა ისინი
თავის სახლში,და დგა მათ
წინაშე ხორცი და გაიხარა,
ირწმუნა ღმერთი მთელი
თავისი სახლით.
35და როცა გათენდა,
მსაჯულებმა გაგზავნეს
მსახურები და უთხრეს:
გაუშვით ისინი.
36ციხის მცველმა ეს უთხრა
პავლეს:მსაჯულებმა
გამოგზავნეს გასაშვებად,
ახლა კი წადი და წადი
მშვიდობით.
37ხოლო პავლემ ჰრქუა მათ:
ცხადად სცემეს ჩუენ,
რომაელნი,და შეგვყარეს
საპყრობილეში;და ახლა
ჩუმად გამოგვაგდეს?არა

ნამდვილად; ოღონდ თვითონ
მოვიდნენ და გამოგვიყვანონ.
38 და მსახურებმა უთხრეს ეს
სიტყვები მსაჯულებს: და
შეეშინდათ, როცა გაიგეს, რომ
რომაელები იყვნენ.
39 და მივიდნენ,
ევედრებოდნენ მათ,
გამოიყვანეს და სურდათ
გასულიყვნენ ქალაქიდან.
40 და გამოვიდნენ ციხიდან და
შევიდნენ ლიდიის სახლში, და
დაინახეს ძმები, ანუგეშა
ისინი და წავიდნენ.

თავი 17

1 ამფიპოლისსა და
აპოლონიაში რომ გაიარეს,
მივიდნენ თესალონიკში,
სადაც იყო იუდეველთა
სინაგოგა.
2 და პავლე, თავისი წესით,
შევიდა მათთან და სამი
შაბათი დღე ესაუბრებოდა მათ
წერილებიდან.
3 გახსნა და ამტკიცებდა, რომ
ქრისტეს უნდა ტანჯულიყო და
მკვდრეთით აღმდგარიყო; და
რომ ეს იესო, რომელსაც მე
გიქადაგებთ, არის ქრისტე.
4 ზოგიერთმა მათგანმა
ირწმუნა და პავლესა და
სილას შეუერთდა; და
მორწმუნე ბერძენთაგან დიდი
სიმრავლე და მთავარი ქალები
არა ცოტანი.
5 მაგრამ იუდეველებმა,
რომლებსაც არ სწამდათ,
შურით აღძრული, მიიყვანეს
მათთან რამდენიმე ულიმღამო
ადამიანი, შეკრიბეს რაზმი
და მთელი ქალაქი ააფეთქეს,
დაესხნენ იასონის სახლს და
ცდილობდნენ მათ გამოყვანას.
ხალხს.
6 და როცა ვერ იპოვეს ისინი,
მიიყვანეს იასონი და
რამდენიმე ძმა ქალაქის
მმართველებთან და
ღაღადებდნენ: ისინი, ვინც
სამყარო დაატრიალეს, აქაც
მოვიდნენ;
7 რომელიც იასონმა მიიღო და
ეს ყველა ეწინააღმდეგება
კეისრის ბრძანებებს და
ამბობენ, რომ არის სხვა მეფე,
ერთი იესო.
8 და შეაშფოთეს ხალხი და
ქალაქის მმართველები, როცა
ეს გაიგეს.
9 და აიღეს იასონსა და სხვათა
უზრუნველობა, გაუშვეს ისინი.
10 და ძმებმა მყისვე ღამით
გაგზავნეს პავლე და სილა
ბერეაში, რომლებიც იქ
მივიდნენ იუდეველთა
სინაგოგაში.
11 ესენი უფრო კეთილშობილნი
იყვნენ, ვიდრე
თესალონიკელნი, რომ მიიღეს
სიტყვა მთელი გონებით და
ყოველდღიურად ეძებდნენ
წმინდა წერილებს, იყო თუ არა
ეს ასე.
12 ამიტომ ბევრმა მათგანმა
ირწმუნა; ასევე ღირსეული
ქალები, რომლებიც იყვნენ
ბერძენი, და კაცები, არც თუ
ცოტა.
13 მაგრამ როცა
თესალონიკელმა ებრაელებმა
შეიტყვეს, რომ ღვთის სიტყვა
იყო ქადაგებული პავლეს მიერ
ბერეაში, ისინიც მივიდნენ
იქაც და აღაშფოთეს ხალხი.
14 და მაშინვე გაუშვეს
ძმებმა პავლე, რათა
წასულიყო ზღვაზე, ხოლო სილა
და ტიმოთე დარჩნენ იქ.
15 და მათ, ვინც პავლე
მიჰყავდათ, მიიყვანეს იგი
ათენში, და მიიღეს მცნება
სილასა და ტიმოთეოსს, რომ
სასწრაფოდ მისულიყვნენ
მასთან და წავიდნენ.
16 ხოლო როცა პავლე ელოდა მათ
ათენში, სული აღიძრა მასში,
როცა იხილა ქალაქი მთლიანად
კერპთაყვანისმცემლობისთვ
ის მიცემული.
17 ამიტომ ეკამათებოდა იგი
სინაგოგაში იუდეველებთან
და ღვთისმოსავებთან და
ყოველდღიურად ბაზარში
მასთან შეხვედრებთან.
18 მაშინ ეპიკურელებისა და
სტოიკების ზოგიერთი
ფილოსოფოსი შეხვდნენ მას.
ზოგმა თქვა: რას იტყვის ეს
ჭორფლი? ზოგს, როგორც ჩანს,
უცხო ღმერთების
დამფუძნებელი, რადგან
უქადაგა მათ იესო და
აღდგომა.
19 და წაიყვანეს იგი და
მიიყვანეს არეოპაგში და
უთხრეს: შეგვიძლია ვიცოდეთ,
რა არის ეს ახალი მოძღვრება,
რომელზეც შენ ამბობ?
20 რამეთუ რაღაც უცნაურ
რამეს აწვდი ჩვენს ყურამდე:

ჩვენ გვეცოდინება, რას ნიშნავს ეს.
21 (რადგან იქ მყოფმა ყველა ათენელმა და უცნობმა დრო სხვა არაფერში გაატარა, თუ არა ახლის სათქმელად ან მოსასმენად).
22 მაშინ პავლე დადგა მარსის ბორცვის შუაგულში და თქვა: ათენელებო, მე მესმის, რომ ყველაფერში მეტისმეტად ცრუმორწმუნე ხართ.
23 რადგან, როცა გავიარე და დავინახე თქვენი ერთგულებები, ვიპოვე სამსხვერპლო ამ წარწერით, უცნობ ღმერთს. მაშ, რომელსაც თქვენ უგუნურად სცემთ თაყვანს, მას მე გაუწყებთ თქვენ.
24 ღმერთი, რომელმაც შექმნა სამყარო და ყველაფერი, რაც მასშია, რადგან ხედავს, რომ ის არის უფალი ცისა და მიწისა, არ მკვიდრობს ხელნაკეთ ტაძრებში;
25 არც თაყვანს სცემენ ადამიანთა ხელებით, თითქოს რაიმე სჭირდეს, რადგან ის აძლევს ყველას სიცოცხლეს, სუნთქვას და ყველაფერს;
26 და შექმნა ერთი სისხლისაგან ადამიანთა ყველა ერი, რათა დასახლდნენ დედამიწის ზურგზე და დაადგინა წინასწარ განსაზღვრული დროები და მათი საცხოვრებლის საზღვრები;
27 რათა ეძიონ უფალი, თუ შეიძლება მოინდომონ და იპოვონ იგი, თუმცა ის არ არის შორს თითოეული ჩვენგანისგან.
28 ვინაიდან მასში ვცხოვრობთ, ვმოძრაობთ და გვაქვს ჩვენი არსებობა; როგორც ზოგიერთმა თქვენმა პოეტმა თქვა: ჩვენც მისი შთამომავლები ვართ.
29 ვინაიდან ჩვენ ღვთის შთამომავლები ვართ, არ უნდა ვიფიქროთ, რომ ღმრთეება ჰგავს ოქროს, ვერცხლს ან ქვას, ხელოვნებითა და ადამიანის ჩანაფიქრით ამოკვეთილი.
30 და ამ უმეცრების დროს ღმერთმა თვალი ჩაუკრა; მაგრამ ახლა ყველას უბრძანებს, ყველგან მოინანიონ:
31 იმიტომ, რომ მან დანიშნა დღე, როდესაც ის განიკითხავს სამყაროს სიმართლით იმ კაცის მიერ, რომელიც მან დაადგინა; რისთვისაც მან უზრუნველყო ყველა ადამიანს, რომ აღადგინა იგი მკვდრეთით.
32 და როცა გაიგეს მკვდრეთით აღდგომის შესახებ, ზოგი დასცინოდა, ზოგი კი ამბობდა: კვლავ მოგისმენთ ამ საკითხზე.
33 წავიდა პავლე მათ შორის.
34 ხოლო ზოგიერთნი მიჰყვნენ მას და ირწმუნეს: მათ შორის იყო დიონისე არეოპაგელი და დედაკაცი, სახელად დამარისი და სხვები მათთან ერთად.

თავი 18

1 ამის შემდეგ პავლე წავიდა ათენიდან და მოვიდა კორინთში.
2 და იპოვა ერთი ებრაელი, სახელად აკვილა, პონტოში დაბადებული, ბოლო დროს იტალიიდან ჩამოსული, თავის ცოლთან პრისკილასთან ერთად; (რადგან კლავდიუსმა უბრძანა ყველა ებრაელს რომიდან გასვლა:) და მივიდა მათთან.
3 და რადგანაც იგი იმავე ხელობის იყო, დაბინავდა მათთან და შრომობდა, რადგან მათი საქმით ისინი კარვების მშენებლები იყვნენ.
4 და ყოველ შაბათს მსჯელობდა სინაგოგაში და არწმუნებდა იუდეველებს და ბერძნებს.
5 და როცა სილა და ტიმოთე ჩამოვიდნენ მაკედონიიდან, პავლეს სული ჩაეჭიდა და დაუმოწმა იუდეველებს, რომ იესო იყო ქრისტე.
6 და როცა ისინი წინააღმდეგობდნენ საკუთარ თავს და გმობდნენ, მან შეარხია თავისი სამოსი და უთხრა მათ: თქვენი სისხლი თქვენს თავზე იყოს; მე სუფთა ვარ: ამიერიდან წარმართებთან წავალ.
7 და წავიდა იქიდან და შევიდა ვიღაც კაცის სახლში, სახელად იუსტუსი, ღმერთის თაყვანისმცემელი, რომლის სახლიც სინაგოგას უერთდებოდა.
8 და კრისპუსმა, სინაგოგის მთავარმა, ირწმუნა უფალი

მთელი თავისი სახლით; და
მრავალმა კორინთელმა
მოისმინა ირწმუნა და
მოინათლა.
9მაშინ უფალი ღამით ხილვით
ელაპარაკა პავლეს: ნუ
გეშინია, არამედ ილაპარაკე
და ნუ გაჩუმდები.
10რადგან მე შენთან ვარ და
არავინ შეგაწუხებს, რადგან
ბევრი ხალხი მყავს ამ
ქალაქში.
11და დარჩა იქ წელიწადსა და
ექვს თვეს და ასწავლიდა მათ
შორის ღვთის სიტყვას.
12და როცა გალიონი იყო
აქაიას მოადგილე,
იუდეველები ერთხმად
აჯანყდნენ პავლეს
წინააღმდეგ და მიიყვანეს
იგი სასამართლო სკამზე.
13ამბობს: ეს არწმუნებს
ადამიანებს, თაყვანი სცენ
ღმერთს კანონის
საწინააღმდეგოდ.
14და როცა პავლე პირის
გაღებას აპირებდა, გალიონმა
უთხრა იუდეველებს: თუ საქმე
ბოროტი ან ბოროტი
სისაძაგლეა, იუდეველებო,
იფიქრეთ, რომ აგიტანოთ.
15მაგრამ თუ საქმე ეხება
სიტყვებს, სახელებს და
თქვენს კანონს, შეხედეთ მას;
რამეთუ მე არ ვიქნები
მსაჯული ასეთ საკითხებზე.
16და განდევნა ისინი
სასამართლო სკამიდან.
17მაშინ ყველა ბერძენმა
წაიყვანა სოსთენე,
სინაგოგის უფროსი, და
სცემეს იგი სასამართლოს წინ.
და გალიონს არცერთი ეს არ
ზრუნავდა.
18ამის შემდეგ პავლე კიდევ
კარგა ხანს დარჩა იქ, და
დატოვა ძმები და გაცურა
იქიდან სირიაში და მასთან
ერთად პრისკილა და აკვილა;
რომელმაც კენხრეაში თავი
მოიკვეთა: რადგან აღთქმა
ჰქონდა.
19და მივიდა ეფესოში და
დატოვა ისინი იქ, თვითონ კი
შევიდა სინაგოგაში და
ელაპარაკებოდა იუდეველებს.
20როცა მათ სურდათ, რომ
მათთან მეტი დრო
დარჩენილიყო, არ დათანხმდა;
21მაგრამ დაემშვიდობა მათ
და უთხრა: აუცილებლად უნდა
ავღნიშნო ეს დღესასწაული,
რომელიც მოვა იერუსალიმში,
მაგრამ ისევ თქვენთან
დავბრუნდები, თუ ღმერთი
ინებებს. და გაცურდა
ეფესოდან.
22და როცა ჩავიდა კესარიაში,
ავიდა და მიესალმა ეკლესიას,
ჩავიდა ანტიოქიაში.
23და მას შემდეგ, რაც მან
გარკვეული დრო გაატარა იქ,
წავიდა და მოიარა მთელი
გალატია და ფრიგია, რათა
გააძლიერა ყველა მოწაფე.
24და მივიდა ეფესოში ერთი
იუდეველი, სახელად აპოლოსი,
დაბადებული ალექსანდრიაში,
მჭევრმეტყველი და წმინდა
წერილებში ძლიერი.
25ეს კაცი უფლის გზაზე იყო
დასწავლული; და სულით
მხურვალე ლაპარაკობდა და
გულმოდგინედ ასწავლიდა
უფლის საქმეებს, იცოდა
მხოლოდ იოანეს ნათლობა.
26და დაიწყო გაბედულად
ლაპარაკი სინაგოგაში:
აკვილამ და პრისკილამ რომ
გაიგეს, წაიყვანეს თავისთან
და უფრო სრულყოფილად
აუხსნეს მას ღვთის გზა.
27და როცა განიზრახეს
გასულიყო აქაიაში, ძმებმა
დაწერეს და მოუწოდეს
მოწაფეებს, მიეღოთ იგი: ვინც
მოვიდა, მადლით მორწმუნეებს
ეხმარებოდა.
28რადგან მან ძლიერად
დაარწმუნა იუდეველები და ეს
საჯაროდ, აჩვენა წმინდა
წერილებით, რომ იესო იყო
ქრისტე.

თავი 19

1და იყო ასე, როცა აპოლოსი
კორინთოში იყო, პავლე ზემო
სანაპიროებს რომ გაივლიდა
ეფესოში და იპოვა რამდენიმე
მოწაფე,
2მან უთხრა მათ: მიიღეთ
სული წმიდა მას შემდეგ, რაც
ირწმუნეთ? და მათ უთხრეს მას:
ჩვენ არ გვსმენია, არის თუ
არა სული წმიდა.
3და უთხრა მათ: რითი
მოინათლეთ? და მათ თქვეს:
იოანეს ნათლობისთვის.
4მაშინ თქვა პავლემ: იოანემ
ჭეშმარიტად მოინათლა
სინანულის ნათლით და უთხრა
ხალხს, რომ ერწმუნათ ის,

რომელიც უნდა მოსულიყო მის
შემდეგ, ანუ ქრისტე იესოს.
5ეს რომ გაიგეს, მოინათლნენ
უფალი იესოს სახელით.
6და როცა პავლემ დაადო
ხელები მათზე, სული წმიდა
გადმოვიდა მათზე; და ენით
ლაპარაკობდნენ და
წინასწარმეტყველებდნენ.
7და ყველა კაცი თორმეტი იყო.
8და შევიდა სინაგოგაში და
გაბედულად ლაპარაკობდა
სამი თვის მანძილზე,
კამათობდა და არწმუნებდა
ღვთის სასუფეველს.
9მაგრამ როდესაც
მყვინთავებმა გამაგრდნენ
და არ ირწმუნეს, არამედ
ბოროტად ლაპარაკობდნენ
ხალხის წინაშე, განშორდა
მათ და განაცალკევდა
მოწაფეებს, ყოველდღე
კამათობენ ერთი ტირანის
სკოლაში.
10და ეს გაგრძელდა ორი წლის
მანძილზე; ასე რომ, ყველამ,
ვინც აზიაში ცხოვრობს,
ისმინა უფალი იესოს სიტყვა,
იუდეველებიც და ბერძნებიც.
11და ღმერთმა
განსაკუთრებული
სასწაულები მოახდინა
პავლეს ხელით:
12ასე რომ, მისი სხეულიდან
მოჰქონდათ ავადმყოფებს
ცხვირსახოცი ან წინსაფარი,
და სნეულებები გაქრა მათგან
და ბოროტი სულები
გამოვიდნენ მათგან.
13მაშინ ზოგიერთმა
მაწანწალა იუდეველმა,
ეგზორცისტებმა, აიღეს
თავიანთი ნება, ეძახდნენ
ბოროტ სულებს უფალი იესოს
სახელით და თქვეს: გაფიცებთ
იესოს, რომელსაც პავლე
ქადაგებს.
14და იყო ერთი სკევას შვიდი
ვაჟი, ებრაელი და
მღვდელმთავრის, ვინც ასე
მოიქცა.
15მიუგო ბოროტმა სულმა და
თქვა: მე ვიცი იესო და ვიცი
პავლე. მაგრამ ვინ ხარ?
16და კაცი, რომელშიც ბოროტი
სული იყო, გადახტა მათზე,
სძლია და სძლია მათ, ისე რომ
ისინი გაიქცნენ იმ სახლიდან
შიშველები და დაჭრილები.
17და ეს იცოდა ყველა
იუდეველმა და ბერძენმა,
რომლებიც ცხოვრობდნენ
ეფესოში; და შიში დაეცა მათ
ყოველთა და განდიდდა სახელი
უფალი იესოსა.
18და მრავალი მორწმუნე
მოვიდა, აღიარა და აჩვენა
თავისი საქმეები.
19ბევრმა მათგანმა, ვინც
ცნობისმოყვარე ხელოვნებას
იყენებდა, შეკრიბა თავისი
წიგნები და დაწვეს ყველა
ადამიანის წინაშე,
დაითვალეს მათი ფასი და
იპოვეს ორმოცდაათი ათასი
ვერცხლი.
20ასე ძლიერ გაიზარდა ღვთის
სიტყვა და გაიმარჯვა.
21ამის დასრულების შემდეგ
პავლემ განიზრახა სულით,
მაკედონიასა და აქაიაში რომ
გაიარა, წასულიყო
იერუსალიმში და უთხრა: იქ
ყოფნის შემდეგ რომიც უნდა
ვნახო.
22გაგზავნა მაკედონიაში ორი
მომსახურე, ტიმოთე და
ერასტო; მაგრამ ის თვითონ
დარჩა აზიაში ერთი სეზონი.
23და ამავე დროს არიყო მცირე
აჟიოტაჟი იმ გზაზე.
24რამეთუ ერთმა კაცმა,
სახელად დიმიტრიუსმა,
ვერცხლის მჭედელმა, რომელიც
ვერცხლის სალოცავებს
ამზადებდა დიანას, მცირე
მოგება მოუტანა ხელოსნებს;
25რომელთაც მოუწოდა მსგავსი
საქმის მუშაკებთან ერთად და
უთხრა: ბატონებო, თქვენ იცით,
რომ ამ ხელობით გვაქვს
ჩვენი სიმდიდრე.
26გარდა ამისა, თქვენ ხედავთ
და გესმით, რომ არა მარტო
ეფესოში, არამედ თითქმის
მთელ აზიაში, ამ პავლემ
დაარწმუნა და განდევნა
მრავალი ხალხი და თქვა, რომ
ისინი არ არიან ხელებით
შექმნილი ღმერთები.
27ასე რომ, არა მხოლოდ ეს
ჩვენი ხელობა ემუქრება
ჩაქრობის საფრთხეს; არამედ
ისიც, რომ დიდი ქალღმერთის
დიანას ტაძარი უნდა
შეურაცხყოს და განადგურდეს
მისი დიდებულება, რომელსაც
მთელი აზია და მსოფლიო
თაყვანს სცემს.
28და ვითარცა ესმათ ეს
სიტყვები, აღივსო რისხვით
და ღაღადებდნენ და თქვეს:
დიდია დიანა ეფესელთა.

29და მთელი ქალაქი
არეულობამ მოიცვა და
დაიჭირეს გაიუსი და
არისტარქე,მაკედონიელი
კაცები,პავლეს
თანამგზავრები
მოგზაურობისას,ერთხმად
შევარდნენ თეატრში.
30და როცა პავლე უნდოდა
შესულიყო ხალხთან,
მოწაფეებმა არ დაუშვეს იგი.
31და ზოგიერთმა აზიის
მთავარმა,რომლებიც მისი
მეგობრები იყვნენ,
გაგზავნეს მასთან,სურდათ,
რომ თეატრში
თავგადასავლებით არ
წასულიყო.
32ზოგნი ერთს ღაღადებდნენ
და ზოგნი –სხვას,რამეთუ
კრებული დაბნეული იყო;და
მეტმა ნაწილმა არ იცოდა,
რისთვის შეიკრიბნენ.
33და გამოიყვანეს
ალექსანდრე სიმრავლიდან,
იუდეველები წამოაყენეს.და
ალექსანდრემ ხელით ანიშნა
და ხალხისთვის თავის დაცვას
სურდა.
34მაგრამ როცა იცოდნენ,რომ
ის ებრაელი იყო,ყველამ
ერთხმად შესძახა
დაახლოებით ორი საათის
განმავლობაში:დიდია
ეფესელთა დიანა.
35და როცა ქალაქის მერმა
დაამშვიდა ხალხი,თქვა:
ეფესონო,ვინ არის იქ,ვინც არ
იცის,რომ ეფესელთა ქალაქი
არის დიდი ქალღმერთის
დიანას თაყვანისმცემელი და
იუპიტერიდან ჩამოვარდნილი
გამოსახულების
თაყვანისმცემელი.?
36იმის გათვალისწინებით,
რომ ამის წინააღმდეგ არ
შეიძლება ლაპარაკი,თქვენ
უნდა იყოთ ჩუმად და არაფერი
გააკეთოთ დაუფიქრებლად.
37რადგან თქვენ მოიყვანეთ
აქ ეს კაცები,რომლებიც არც
ეკლესიების მძარცველნი
არიან და არც თქვენი
ქალღმერთის გმობენ.
38ამიტომ,თუ დემეტრეს და
მასთან მყოფ ხელოსნებს
საქმე აქვთ ვინმეს
წინააღმდეგ,კანონი ღიაა და
არიან მოადგილეები:დაე,
ერთმანეთს აჰყვეს.
39მაგრამ თუ რაიმეს
იკითხავთ სხვა საკითხებთან
დაკავშირებით,ეს კანონიერ
შეკრებაზე უნდა გადაწყდეს.
40რადგან ჩვენ გვემუქრება
დაკითხვა დღევანდელი
მღელვარების გამო,არ
არსებობს მიზეზი,რომლითაც
ჩვენ შეგვიძლია აღვნიშნოთ
ეს ჯგუფი.
41და ეს რომ თქვა,დაშალა
კრებული.

თავი 20

1და მას შემდეგ რაც შეწყდა
აურზაური,პავლემ მოუწოდა
მოწაფეებს,მოეხვია მათ და
გაემგზავრა მაკედონიაში
წასასვლელად.
2და როცა გაიარა იმ მხარეში
და ბევრი შეაგონა,
საბერძნეთში მივიდა,
3და დარჩა იქ სამი თვე.და
როცა იუდეველები მას
ელოდნენ,როცა სირიაში
გაცურვას აპირებდა,
განიზრახა მაკედონიის
გავლით დაბრუნებულიყო.
4და თან ახლდა მას აზიაში
სოფატრი ბერეელი;ხოლო
თესალონიკელთაგან
არისტარქე და სეკუნდუსი;და
გაიოს დერბეელი და ტიმოთე;
აზიიდან კი ტიქიკოსი და
ტროფიმე.
5ესენი წინამორბედნი
დარჩნენ ჩვენთვის ტროადაში.
6და ჩვენ გავცურეთ
ფილიპედან უფუარობის
დღეების შემდეგ და ხუთ
დღეში მივედით მათთან
ტროადაში;სადაც შვიდი დღე
დავრჩით.
7და კვირის პირველ დღეს,
როცა მოწაფეები შეიკრიბნენ
პურის გასატეხად,პავლე
უქადაგებდა მათ,მზად იყო
ხვალ წასასვლელად;და
შუაღამემდე განაგრძო
სიტყვა.
8და იყო მრავალი მნათობი
ზედა ოთახში,სადაც ისინი
შეკრებილიყვნენ.
9და იჯდა სარკმელში ერთი
ახალგაზრდა კაცი,სახელად
ევტიქე,ღრმა ძილში
ჩავარდნილი;და როცა პავლე
დიდხანს ქადაგებდა,ძილში
ჩაიძირა,დაეცა მესამე
სართულიდან და მკვდარი
აიყვანეს.
10და ჩავიდა პავლე,დაეცა მას
და მოეხვია და თქვა:ნუ

შეწუხდებით;რადგან მისი
სიცოცხლე მასშია.
11როცა კვლავ ავიდა,გატეხა
პური,ჭამდა და დიდხანს
ლაპარაკობდა,დილის
დადგომამდე,და წავიდა.
12და მოიყვანეს ჭაბუკი
ცოცხალი და ცოტა არიყოს
ნუგეშისცემით.
13და ჩვენ წინ წავედითგემად
და გავცურეთასოსში,სადაც
განზრახული ვიყავითპავლეს
წაყვანა,რადგან ასე
დანიშნა მან,სურდა ფეხით
წასულიყო.
14და როცა შეგვხვდა ასოსში,
შევიყვანეთიგი და მივედით
მიტილენში.
15და გავცურეთიქიდან და
მეორე დღეს მივედითქიოსის
წინაალმდეგ;და მეორე დღეს
მივედითსამოსში და დავრჩით
ტროგილიუმში;და მეორე დღეს
მივედითმილეტში.
16რადგან პავლემ გადაწყვიტა
ეფესოში გაცურვა,რადგან არ
სურდა დროის გატარება
აზიაში,რადგან ჩქარობდა,თუ
ეს შესაძლებელი იყო,
სულთმოფენობის დღეს
იერუსალიმში ყოფილიყო.
17და მილეტიდან გაგზავნა
ეფესოში და მოუწოდა
ეკლესიის უხუცესებს.
18და როცა მივიდნენ მასთან,
უთხრა მათ:იცით,პირველივე
დღიდან,რაც მოვედი აზიაში,
როგორ ვიყავი თქვენთან
ყველა დროს,
19ემსახურე უფალს მთელი
გონებითთავმდაბლობით,
მრავალი ცრემლითა და
განსაცდელებით,რომლებიც
შემემთხვა იუდეველთა
ლოდინის გამო.
20და როგორ არ დავიხიე
არაფერი,რაც შენთვის იყო
მომგებიანი,გარდა იმისა,
რომ გაჩვენე და გასწავლე
საჯაროდ და კარდაკარ,
21მოწმობს იუდეველებსაც და
ბერძნებსაც,ღვთისადმი
მონანიება და ჩვენი უფლის
იესოქრისტეს რწმენა.
22და ახლა,აჰა,სულითშეკრული
მივდივარ იერუსალიმში,არ
ვიცი,რა დამემართება იქ:
23გარდა იმისა,რომ
სულიწმიდა მოწმობს ყველა
ქალაქში და ამბობს,რომ
ბორკილები და ტანჯვა მრჩება.
24მაგრამ არცერთი მათგანი
არმაიძულებს,არც ჩემს
სიცოცხლეს ვთვლი ძვირფასად,
რათა დავასრულო ჩემი გზა
სიხარულითდა მსახურება,
რომელიც მივიღე უფალი
იესოსგან,ღვთის მადლის
სახარების დასამოწმებლად..
25და ახლა,აჰა,მე ვიცი,რომ
თქვენ ყველანი,რომელთა
შორისაც მე წავედი ღვთის
სასუფევლის საქადაგებლად,
აღარიხილავთჩემს სახეს.
26ამიტომ მიგიყვანთამ დღის
ჩასაწერად,რომ სუფთა ვარ
ყველა ადამიანის
სისხლისგან.
27რადგან მე არმოვერიე,რომ
გამოგიცხადოთღვთის მთელი
რჩევა.
28ამიტომ გაუფრთხილდით
საკუთარ თავს და მთელ
სამწყსოს,რომელზედაც
სულიწმიდამ დაგაყენა
ზედამხედველად,რათა
გამოკვებოდეთღვთის
ეკლესია,რომელიც მან
თავისი სისხლითშეიძინა.
29რადგან მე ვიცი ეს,რომ ჩემი
წასვლის შემდეგ თქვენ შორის
შევლენ მგლები,რომლებიც არ
დაზოგავენ ფარას.
30ასევე საკუთარი თავისგან
გამოჩნდებიან კაცები,
რომლებიც უკუღმართობას
იტყვიან,რათა მოწაფეები
უკან წაიყვანონ.
31ამიტომ იფხიზლე და
დაიმახსოვრე,რომ სამი წლის
განმავლობაში არ
შევწყვეტდი გაფრთხილებას
ყოველღამე და დღე
ცრემლებით.
32და ახლა,ძმებო,მე გაძლევთ
ღმერთს და მისი მადლის
სიტყვას,რომელსაც ძალუძს
აგაშენოთ და მოგცეთ
მემკვიდრეობა ყველა
განწმენდილთა შორის.
33არავის ვერცხლი,ოქროან
სამოსი არმსურს.
34დიახ,თქვენ თვითონ იცით,
რომ ეს ხელები
ემსახურებოდნენ ჩემს
საჭიროებებს და მათ,ვინც
ჩემთან იყვნენ.
35მე გიჩვენეთყველა ფერი,თუ
როგორ უნდა შრომობდეთ
სუსტთა დასახმარებლად და
გაიხსენოთუფალი იესოს
სიტყვები,როგორ თქვა:უფრო

კურთხეულია გაცემა, ვიდრე
მიღება.
36 და როცა ეს თქვა, დაიჩოქა და
ილოცა ყველასთან ერთად.
37 და ყველანი ატირდნენ,
დაეცათ პავლეს კისერზე და
აკოცეს მას.
38 ყველაზე მეტად ვწუხვარ იმ
სიტყვების გამო, რაც მან
თქვა, რომ აღარ ენახათ მისი
სახე. და თან ახლდნენ
გემამდე.

თავი 21

1 და იყო ასე, რომ მას შემდეგ,
რაც ჩვენ მათგან გავეშურეთ
და ავედით, პირდაპირ
მივედით კუსში, ხოლო
მომდევნო დღეს როდოსამდე და
იქიდან პატარამდე:
2 და ვიპოვეთ გემი, რომელიც
მიცურავდა ფინიკიისკენ,
ჩავედით ბორტზე და გავედით.
3 როცა აღმოვაჩინეთ
კვიპროსი, დავტოვეთ იგი
მარცხენა მხარეს, გავცურეთ
სირიაში და ჩავჯექით
ტვიროსში, რადგან იქ
ხომალდი უნდა გაეხსნა მისი
ტვირთი.
4 და ვიპოვნეთ მოწაფეები,
დავრჩით იქ შვიდი დღე,
რომელმაც უთხრა პავლეს
სულით, რომ არ ავიდეს
იერუსალიმში.
5 და როცა დავასრულეთ ის
დღეები, წამოვედით და
წავედით; და ყველანი
მიგვიყვანეს გზად ცოლებითა
და შვილებით ქალაქგარეთ
გასვლამდე.
6 და როცა დავტოვეთ
ერთმანეთი, გემი ავიღეთ; და
ისევ სახლში დაბრუნდნენ.
7 და როდესაც დავასრულეთ
ჩვენი გზა ტვიროსიდან,
მივედით პტოლემაიდაში,
მივესალმეთ ძმებს და ერთ
დღეს დავრჩით მათთან.
8 და მეორე დღეს ჩვენ,
რომელნი ვიყავით პავლესგან,
წავედით და მივედით
კესარიაში, და შევედით
ფილიპე მახარებლის სახლში,
რომელიც იყო შვიდთაგანი. და
ცხოვრობდა მასთან.
9 და იმავე კაცს ჰყავდა ოთხი
ქალწული ქალწული, რომლებიც
წინასწარმეტყველებდნენ.
10 და როცა იქ მრავალი დღე
დავრჩით, ჩამოვიდა იუდეიდან
ერთი წინასწარმეტყველი,
სახელად აგაბუსი.
11 და როცა ჩვენთან მოვიდა,
აიღო პავლეს სარტყელი,
შეკრა თავისი ხელები და
ფეხები და თქვა: ასე ამბობს
სული წმიდა: ასე შეკრავს
იერუსალიმში მყოფი
იუდეველები ამ სარტყლის
მფლობელ კაცს და
ჩააბარებენ მას. წარმართთა
ხელებს.
12 და ეს რომ მოვისმინეთ,
ჩვენც და იმ ადგილის
მცხოვრებლებმაც
ვევედრებოდით, არ ასული ყო
იერუსალიმში.
13 მაშინ პავლემ მიუგო: რას
ნიშნავს ტირილი და ჩემი
გულის დამტვრევა? რადგან
მზად ვარ არა მხოლოდ
შებოჭილი ვიყო, არამედ
მოვკვდე იერუსალიმში უფალი
იესოს სახელისთვის.
14 და რაკი მას არ სურდა,
შევწყვიტეთ და ვთქვით:
აღსრულდეს ნება უფლისა.
15 და იმ დღეების შემდეგ
ავიღეთ ჩვენი ეტლები და
ავედით იერუსალიმში.
16 ჩვენთან ერთად წავიდნენ
კესარიელი მოწაფეებიც და
მოიყვანეს ერთი მნასონი
კვიპროსელი, ძველი მოწაფე,
რომელთანაც უნდა
დავბინავდეთ.
17 და როცა მივედით
იერუსალიმში, ძმებმა
სიხარულით მიგვიღეს.
18 და მომდევნო დღეს პავლე
შემოვიდა ჩვენთან იაკობთან;
და ყველა უხუცესი იყო.
19 და როცა მიესალმა მათ,
განსაკუთრებით გამოაცხადა
ის, რაც ღმერთმა მოახდინა
წარმართებს შორის თავისი
მსახურებით.
20 და ეს რომ მოისმინეს,
ადიდებდნენ უფალს და უთხრეს
მას: ხედავ, ძმაო, რამდენი
ათასი იუდეველია მორწმუნე;
და ყველანი რჯულის
მოშურნენი არიან:
21 და მათ შეატყობინეს შენზე,
რომ შენ ასწავლი ყველა
იუდეველს, რომელიც
წარმართთა შორის არიან,
მოსეს მიტოვებას და ამბობ,
რომ არ უნდა წინადაიცვითონ
თავიანთი შვილები და არ
იარონ ჩვეულების მიხედვით.

22მაშ რა არის ეს?სიმრავლე
უნდა შეიკრიბოს,რადგან
გაიგებენ,რომ მოხვედი.
23ასე მოიქეცი,რასაც
გეუბნებით:ოთხი კაცი
გვყავს,რომლებსაც აქვთ
აღთქმა;
24აიღე ისინი და განიწმინდე
მათთან ერთად და დაემორჩილე
მათ,რათა გაიპარსონ თავი;
არამედ შენც წესიერად იარე
და იცავ რჯულს.
25რაც შეეხება მორწმუნე
წარმართებს,ჩვენ დავწერეთ
და დავასკვნათ,რომ ისინი არ
იცავენ ასეთ რამეს,გარდა
იმისა,რომ დაიცვან თავი
კერპებისთვის
შესაწირავისაგან,
სისხლისგან,დამხრჩვალისა
და სიძვისგან.
26მაშინ პავლემ წაიყვანა
კაცები და მეორე დღეს
მათთან ერთად განწმენდილი
შევიდა ტაძარში,რათა
აღენიშნა განწმენდის
დღეების დასრულება,სანამ
შესაწირავი არ შესწირა
თითოეულმათგანს.
27და როცა შვიდი დღე თითქმის
დასრულდა,აზიელ
იუდეველებმა,როცა დაინახეს
იგი ტაძარში,აღაძრწუნეს
მთელი ხალხი და დაადეს
მასზე ხელი.
28ღაღადებდა,ისრაელო
კაცებო,დაეხმარეთ:ეს არის
ის კაცი,რომელიც ყველგან
ასწავლის ხალხს ხალხის,
კანონისა და ამ ადგილის
წინააღმდეგ;და შემოიყვანა
ბერძნებიც ტაძარში და
დააბინძურა ეს წმინდა
ადგილი.
29(რადგან ადრე ნახეს მასთან
ერთად ქალაქში ტროფიმე
ეფესელი,რომელიც ეგონათ,
რომ პავლემ ტაძარში
შეიყვანა.)
30და მთელი ქალაქი შეძვრა და
ხალხი ერთად გაიქცა,
წაიყვანეს პავლე და
გამოიყვანეს ტაძრიდან,და
მაშინვე დაიხურა კარები.
31და როცა მის მოკვლას
აპირებდნენ,ბანდის უფროსს
ამბავი მოვიდა,რომ მთელი
იერუსალიმი აურზაური იყო.
32რომელმან მყისვე აიყვანა
ჯარისკაცები და ასისთავი და
მივარდა მათთან და დაინახეს
მთავარსარდალი და
ჯარისკაცები,დატოვეს
პავლეს ცემა.
33მაშინ მივიდა მთავარი
კაპიტანი,წაიყვანა იგი და
უბრძანა,ორი ჯაჭვით
შეეკრათ.და მოითხოვა ვინ
იყო და რა გააკეთა.
34და ზოგი ერთს ტიროდა,ზოგი
სხვას,ხალხში,და როდესაც
მან ვერ იცოდა მღელვარების
სიზუსტე,უბრძანა,ციხეში
წაეყვანათ.
35და როცა კიბეზე მივიდა,ისე
იყო,რომ მას ჯარისკაცები
აიყვანეს ხალხის ძალადობის
გამო.
36რადგან ხალხის სიმრავლე
უკან მიჰყვებოდა და
ღაღადებდა:წადი მას.
37და როცა პავლე ციხეში უნდა
შეიყვანონ,მან უთხრა
მთავარსარდალს:შემიძლია
გელაპარაკო?ვინ თქვა,
შეგიძლია ბერძნულად
საუბარი?
38არ ხარ ეგვიპტელი,
რომელმაც ამ დღეებში ატეხა
აურზაური და გაიყვანა
უდაბნოში ოთხი ათასი კაცი,
რომლებიც იყვნენ მკვლელები?
39ხოლო პავლემ თქვა:მე ვარ
კაცი იუდეველი ტარსუსისა,
ქალაქ კილიკიისა,უბრალო
ქალაქის მოქალაქე,და
გევედრები,ნება მომეცით
ველაპარაკო ხალხს.
40და როცა მისცა მას უფლება,
პავლე დადგა კიბეზე და
ხელით ანიშნა ხალხს.და როცა
დიდი სიჩუმე ჩამოვარდა,
უთხრა მათ ებრაულენაზე და
უთხრა:

თავი 22

1კაცებო,ძმებო და მამებო,
ისმინეთ ჩემი დაცვა,
რომელსაც ახლა
გამოგიცხადებთ.
2(და როცა გაიგეს,რომ ებრაულ
ენაზე ელაპარაკებოდა მათ,
უფრო მეტად გაჩუმდნენ და
თქვა:)
3ჭეშმარიტად მე ვარ კაცი,
რომელიც ებრაელი ვარ,
დაბადებული ტარსუსში,ქალაქ
კილიკიაში,მაგრამ აღზრდილი
ამ ქალაქში გამალიელის
ფეხებთან,და ვასწავლი
მამათა სჯულის სრულყოფილად
და იყო გულმოდგინე.ღმერთო,
როგორც ყველანი ხართ დღეს.

4და მე ვიდევნიდი ამ გზით
სიკვდილამდე,ვამაგრებდი და
საპყრობილეში ჩავბარებდი
მამაკაცებსაც და ქალებსაც.
5როგორც მღვდელმთავარი
მოწმობს მე და უხუცესთა
მთელი ქონება:ვისგანაც
მივიღე წერილები ძმებს და
წავედი დამასკოში,რათა იქ
მყოფნი იერუსალიმში
ჩამომეყვანა დასასჯელად.
6და იყო ასე,რომ,როცა გზას
გავუდექი და შუადღისას
დამასკოს მივუახლოვდი,უცებ
ზეციდან დიდი სინათლე აინთო
ჩემს ირგვლივ.
7და დავეცი მიწაზე და
გავიგონე ხმა,რომელიც
მეუბნებოდა:საულ,საულ,
რატომ მდევნი?
8და მე ვუპასუხე:ვინ ხარ შენ,
უფალო?და მან მითხრა:მე ვარ
იესო ნაზარეველი,რომელსაც
შენ დევნი.
9და ჩემთან მყოფებმა იხილეს
სინათლე და შეშინდნენ;
მაგრამ მათ არ გაუგიათ ხმა
იმისი,ვინც მელაპარაკებოდა.
10და მე ვთქვი:რა ვქნა,უფალო?
და მითხრა უფალმა:ადექი და
წადი დამასკოში;და იქ
გეტყვიან ყველაფერზე,რისი
გაკეთებაც დაგევალათ.
11და როცა ვერ დავინახე იმ
სინათლის დიდება,ჩემთან
მყოფთა ხელით მიმყავდა,
ჩავედი დამასკოში.
12და ერთი ანანია,რჯულის
მიხედვით ღვთისმოსავი კაცი,
რომელსაც კარგი მოხსენება
ჰქონდა იქ მცხოვრები ყველა
იუდეველის შესახებ,
13მოვიდა ჩემთან,დადგა და
მითხრა:ძმაო საულ,დაინახე.
და იმავე საათში შევხედე
მას.
14და თქვა:ჩვენი მამა-პაპის
ღმერთმა აგირჩია,რათა
იცოდე მისი ნება და იხილო ის
მართალი და მოისმინო მისი
ბაგეების ხმა.
15რადგან შენ იქნები მისი
მოწმე ყველასთვის,რაც
გინახავს და გსმენია.
16და ახლა რატომ ჩერდები?
ადექი და მოინათლე და
განიბანე შენი ცოდვები
უფლის სახელის მოხმობით.
17და იყო ასე,რომ,როცა ისევ
მოვედი იერუსალიმში,
მაშინაც კი,როცა ტაძარში
ვლოცულობდი,განცვიფრებაში
ვიყავი;
18და დავინახე,რომ
მეუბნებოდა:იჩქარე და მალე
გამოდი იერუსალიმიდან,
რადგან არ მიიღებენ შენს
მოწმობას ჩემზე.
19და მე ვთქვი:უფალო,მათ
იციან,რომ ყველა
სინაგოგაში დავაპატიმრე და
ვცემე შენს მორწმუნეებს.
20და როცა დაიღვარა შენი
მოწამე სტეფანეს სისხლი,
მეც ვიდექი და ვეთანხმებოდი
მის სიკვდილს და ვინახავდი
მის მოკლულთა სამოსს.
21და მან მითხრა:წადი,რადგან
შორს გამოგიგზავნი
წარმართებთან.
22და ათ უსმენდნენ მას ამ
სიტყვას,შემდეგ აიღეს
ხმები და თქვეს:განდევნეთ
ასეთი ადამიანი მიწიდან,
რადგან არ ვარგა,რომ ის
ცოცხლობს.
23და ვითარცა ლალადებდნენ,
იძლიეს ტანსაცმელი და
მტვერი იყარეს ჰაერში,
24მთავარმა კაპიტანმა
ბრძანა,რომ იგი ციხეში
შეეყვანათ და ბრძანა,რომ
მას გასინჯულიყვნენ.რომ
იცოდა,რატომ ტიროდნენ ასე
მის წინააღმდეგ.
25და ვითარცა აკინძეს იგი
თასმებით,უთხრა პავლემ
ასისთავთან,რომელიც
მდგარიყო:ნებადართულია
რომაელი და დაუსჯელი კაცის
გაჯავრება?
26ეს რომ გაიგო ასისთავმა,
წავიდა და უთხრა
მთავარსარდალს:
გაუფრთხილდი,რას აკეთებ,
რადგან ეს კაცი რომაელია.
27მაშინ მივიდა უფროსი
კაპიტანი და უთხრა მას:
მითხარი,რომაელი ხარ?მან
თქვა,დიახ.
28და უპასუხა მთავარმა
კაპიტანმა:დიდი თანხით
მოვიპოვე ეს თავისუფლება.
და თქვა პავლემ:მაგრამ მე
თავისუფლად დავიბადე.
29მაშინვე წავიდნენ მისგან,
ვინც უნდა გამოეკითხა;
30ხვალ,რაკი იცოდა
დანამდვილებით,რისთვის
სდებდნენ ბრალს
იუდეველთაგან,გამოეხსნა
იგი ბანძებიდან და უბრძანა
გამოცხადებულიყვნენ

მღვდელმთავრებს და მთელმათ
კრებას, ჩამოიყვანა პავლე
და წარუდგინა მათ.

თავი 23

1 და პავლემ გულმოდგინედ
დაინახა კრება და თქვა:
ძმებო, მე ვცხოვრობ ღვთის
წინაშე მთელი სინდისით
დღემდე.
2 და მღვდელმთავარმა
ანანიამ უბრძანა მის
გვერდით მდგომთ, პირზე
დაარტყმა.
3 ჰრქუა მას პავლემ: ღმერთი
შეგრტყამს შენ, გათეთრებულო
კედელო, რამეთუ ზიხარ, რათა
კანონის მიხედვით
განმკითხო და რჯულის
საწინააღმდეგოდ მიბრძანო?
4 და იქ მდგომებმა თქვეს:
აკრიტიკებ ღვთის
მღვდელმთავარს?
5 მაშინ თქვა პავლემ: არ
ვიცოდი, ძმებო, რომ ის იყო
მღვდელმთავარი, რადგან
დაწერილია: ბოროტს ნუ იტყვი
შენი ხალხის მთავარზე.
6 მაგრამ პავლემ, როცა მიხვდა,
რომ ერთი ნაწილი
სადუკეველები იყვნენ, მეორე
კი ფარისევლები, შეჰყვირა
კრებაზე: კაცნო და ძმებო, მე
ვარ ფარისეველი, ფარისევლის
ძე; მიცვალებულთა იმედისა
და აღდგომისა ვარ
მოწოდებული. კითხვაზე.
7 და როცა ეს თქვა,
უთანხმოება წარმოიშვა
ფარისევლებსა და
სადუკეველებს შორის, და
გაიყო ხალხი.
8 რადგან სადუკეველები
ამბობენ, რომ არ არის
აღდგომა, არც ანგელოზი და
არც სული, ფარისევლები კი
ორივეს აღიარებენ.
9 და ატყდა დიდი ღაღადი,
ადგნენ ფარისეველთაგანი
მწიგნობარნი და იბრძოდნენ
და ამბობდნენ: ამ კაცში
ბოროტებას ვერ ვპოულობთ;
ღმერთო.
10 და როცა დიდი უთანხმოება
წარმოიშვა, მთავარმა
კაპიტანმა, იმის შიშით, რომ
პავლე მათგან ნაწილებად არ
გაენადგურებინათ, უბრძანა
ჯარისკაცებს ჩასულიყვნენ
და ძალით წაეყვანათ იგი
მათგან და ციხეში შეეყვანეს.
11 და მომდევნო ღამეს უფალი
დაუდგა მას გვერდით და
უთხრა: გაიხარე, პავლე,
რადგან როგორც შენ მოწმობ
ჩემზე იერუსალიმში, ასევე
უნდა აჩვენო რომშიც.
12 და როცა გათენდა,
რამდენიმე იუდეველი
შეიკრიბნენ და წყევლის ქვეშ
შედგნენ და თქვეს, რომ არც
ჭამდნენ და არც სვამდნენ,
სანამ არ მოკლავდნენ პავლეს.
13 და ისინი ორმოცზე მეტნი
იყვნენ, რომლებმაც გააკეთეს
ეს შეთქმულება.
14 მივიდნენ
მღვდელმთავრებთან და
უხუცესებთან და უთხრეს:
ჩვენ დიდი წყევლა გვაქვს
შეკრული, რომ არაფერი
ვჭამოთ, სანამ არ მოვკლავთ
პავლეს.
15 ახლა თქვენ საბჭოსთან
ერთად ნიშნებთ მთავარ
კაპიტანს, რომ ხვალ
ჩამოიყვანოს იგი თქვენთან,
თითქოს რაიმე უფრო
სრულყოფილად გკითხოთ მის
შესახებ: და ჩვენ, ან ოდესმე
ის მოვა, მზად ვართ მოვკლათ
იგი.
16 და როცა გაიგო პავლეს დის
ძემ მათი სამლოცველო,
წავიდა და შევიდა ციხეში და
უთხრა პავლეს.
17 მაშინ მოუხმო პავლემ ერთი
ასისთავი და უთხრა:
მიიყვანე ეს ჭაბუკი
მთავარსარდალთან, რამეთუ
აქვს მას სათქმელი.
18 წაიყვანა იგი და მიიყვანა
იგი მთავარსარდალთან და
უთხრა: პავლე პატიმარმა
მიმიძახა და მთხოვა, რომ
მომეყვანა ეს ჭაბუკი შენთან,
რომელსაც აქვს შენთვის
სათქმელი.
19 მაშინ მთავარმა კაპიტანმა
აიტაცა ხელი, წავიდა მასთან
ცალკე და ჰკითხა: რა უნდა
მითხრა?
20 და მან თქვა: იუდეველები
შეთანხმდნენ, რომ გინდოდეს,
რომ ხვალ პავლე ჩამოიყვანო
კრებაზე, თითქოს უფრო
სრულყოფილად ეკითხებოდნენ
მას.
21 ოღონდ არ დანებდე მათ,
რადგან ორმოცზე მეტი კაცი
ელოდება მას, რომელნიც
ფიცით არიან შეკრულნი, რომ
არც ჭამენ და არც სვამენ,

სანამ არ მოკლავენ; და ახლა
მზად არიან. შენგან
დაპირებას ვეძებ.
22 ასე რომ, მთავარმა
კაპიტანმა გაუშვა ჭაბუკი და
უბრძანა: ნურავის უთხარი,
რომ ეს მაჩვენე.
23 და მოუწოდა მას ორ
ცენტურიონს და უთხრა:
მოამზადე ორასი ჯარისკაცი
წასასვლელად კესარიაში,
სამოცდაათი მხედრები და
ორასი მხედრები ღამის
მესამე საათზე.
24 და მიაწოდეთ მათ მხეცები,
რათა დააყენონ პავლე და
უსაფრთხოდ მიიყვანონ იგი
ფელიქს გამგებელთან.
25 და დაწერა წერილი
ამგვარად:
26 კლავდიუს ლისია ულოცავს
ჩინებულ მმართველს ფელიქსს.
27 ეს კაცი წაიყვანეს
იუდეველთაგან და უნდა
მოეკლათ ისინი: მაშინ მე
მოვედი ჯარით და
გადავარჩინე იგი, რადგან
მივხვდი, რომ რომაელი იყო.
28 და როცა ვიცოდი მიზეზი,
რისთვისაც ისინი
ადანაშაულებდნენ მას, მე
გამოვიყვანე იგი მათ
საბჭოში:
29 რომელნიც მივიჩნიე, რომ
ბრალდებულები იყვნენ მათი
კანონის საკითხებში, მაგრამ
არაფერი აკისრებდნენ მის
ბრალს სიკვდილის ან
ბორკილის ღირსი.
30 და როცა მითხრეს,
იუდეველები ამ კაცს როგორ
შეუდგნენ, მაშინვე
გამოვგზავნე შენთან და მის
ბრალმდებლებსაც ვუბრძანე,
ეთქვათ შენს წინაშე, რაც
ჰქონდათ მის წინააღმდეგ.
დამშვიდობება.
31 მაშინ ჯარისკაცებმა,
როგორც უბრძანეს, წაიყვანეს
პავლე და ღამით
ანტიპატრისში მიიყვანეს.
32 ხვალ და ტოვეს ცხენოსნები
მასთან წასასვლელად და
ციხეში დაბრუნდნენ.
33 ვინც მივიდნენ კესარიაში
და გადასცეს ეპისტოლე
მმართველს, პავლეც
წარუდგინა მას.
34 და როცა ხელმწიფემ
წაიკითხა წერილი, ჰკითხა,
რომელი პროვინცია იყო. და
როცა მიხვდა, რომ კილიკიელი
იყო;
35 მოგისმენ, თქვა მან, როცა
შენი ბრალმდებლებიც
მოვიდნენ. და უბრძანა იგი
ჰეროდეს სამსჯავროს
დარბაზში შეენახათ.

თავი 24

1 და ხუთი დღის შემდეგ
ჩამოვიდა მღვდელმთავარი
ანანია უხუცესებთან და ერთ
ორატორთან, სახელად
ტერტულოსთან, რომელმაც
ამცნო მმართველს პავლეს
წინააღმდეგ.
2 და როცა ის გამოიძახეს,
ტერტულისმა დაუწყო
ბრალდება და უთხრა: შენს
მიერ ვტკბებით დიდი
სიმშვიდით და რომ ღირსეული
საქმეები ჩაუდენია ამ ერს
შენი განგებულებით.
3 ჩვენ ამას ვიღებთ
ყოველთვის და ყველგან,
კეთილშობილო ფელიქს, მთელი
მადლიერებით.
4 მიუხედავად იმისა, რომ არ
ვიყო უფრო დამღლელი შენთვის,
გევედრები, რომ რამდენიმე
სიტყვა მოგვისმინო შენი
მოწყალების შესახებ.
5 რადგან ჩვენ ვიპოვნეთ ეს
კაცი მავნებელი და
ამბოხების მომტანი მთელ
მსოფლიოში იუდეველთა შორის
და ნაზარეველთა სექტის
მეთაური.
6 ვინც ასევე წავიდა ტაძრის
შებღალავად, რომელიც ჩვენ
ავიყვანეთ და ჩვენი
რჯულისამებრ ვიმსჯელეთ.
7 მაგრამ მთავარი კაპიტანი
ლისია მოგვიდგა და დიდი
ძალადობით წაგვართვა
ხელიდან.
8 უბრძანა მის ბრალმდებლებს,
მოვიდნენ შენთან: ვისი
გამოკვლევითაც შეგიძლია
შეიტყო ყოველივე ეს, რაზეც
ჩვენ მას ვადანაშაულებთ.
9 და იუდეველებიც
დაეთანხმნენ და თქვეს, რომ
ასე იყო.
10 მაშინ პავლემ, მას შემდეგ
რაც მმართველმა ანიშნა,
ეთქვა, უპასუხა: რაკი ვიცი,
რომ მრავალი წლის
განმავლობაში ხარ ამ ერის
მოსამართლე, უფრო

ხალისიანად ვპასუხობ ჩემს
თავზე:
11იმიტომ, რომ შენ გაიგო, რომ
კიდევ თორმეტი დღე დარჩა
მას შემდეგ, რაც ავედი
იერუსალიმში
თაყვანისცემისთვის.
12და არც მე მიპოვეს ტაძარში
ვინმესთან კამათში, არც
ხალხის აღმართვაში, არც
სინაგოგებში და არც ქალაქში.
13ვერც იმას ამტკიცებენ,
რაშიც ახლა მაბრალებენ.
14მაგრამ ამას ვაღიარებ შენ,
რომ იმ გზის მიხედვით,
რომელსაც ისინი ერესს
უწოდებენ, ასე თაყვანს ვცემ
ჩემი მამათა ღმერთს, მწამს
ყოველივე, რაც წერია
კანონში და
წინასწარმეტყველებში.
15და გქონდეთ ღმერთის იმედი,
რასაც ისინი თავად უშვებს,
რომ იქნება მკვდრეთით
აღდგომა, როგორც მართალთა,
ასევე უსამართლოთა.
16და აქ მე ვვარჯიშობ, რომ
ყოველთვის მქონდეს
შეურაცხმყოფელი სინდისი
ღვთისა და ადამიანების
მიმართ.
17მრავალი წლის შემდეგ
მოვედი ჩემს ერს
მოწყალებისა და შესაწირის
მოსატანად.
18რის შემდეგაც ზოგიერთმა
ებრაელმა აზიიდან მიპოვა
ტაძარში განწმენდილი, არც
სიმრავლითა და არც
მღელვარებით.
19ვინ უნდა ყოფილიყო აქ
შენამდე და
ეწინააღმდეგებოდა ჩემს
წინააღმდეგ.
20ან თორემ თქვეს ამათ
აქაურებმა, თუ იპოვეს ჩემში
რაიმე ბოროტება, როცა მე
ვიდექი საბჭოს წინაშე,
21გარდა ამ ერთი ხმისა, რომ
ვყვიროდი მათ შორის მდგარმა:
მკვდრეთით აღდგომას
შევეხები დღეს თქვენგან
კითხვის ნიშნის ქვეშ.
22და როცა ფელიქსმა ეს გაიგო,
უფრო სრულყოფილად იცოდა ეს
გზა, გადადო და თქვა: როცა
ლისია, მთავარი კაპიტანი
ჩამოვა, მე გავიგებ შენს
საქმეს.
23და უბრძანა ასისთავის,
შეენარჩუნებინა პავლე და
მიეცეს თავისუფლება, და
არავის აეკრძალა თავის
ნაცნობს მსახურება ან
მასთან მისვლა.
24და რამდენიმე დღის შემდეგ,
როცა მოვიდა ფელიქსი თავის
ცოლთან დრუსილასთან ერთად,
რომელიც ებრაელი იყო,
გაგზავნა პავლე და მოისმინა
იგი ქრისტესადმი რწმენის
შესახებ.
25და როცა ის მსჯელობდა
სიმართლეზე, ზომიერებაზე და
მომავალ სამართალზე,
ფელიქსი შეძრწუნდა და
უპასუხა: წადი ამჯერად; როცა
ხელსაყრელი სეზონი მექნება,
დაგირეკავ.
26ასევე იმედოვნებდა, რომ
ფული უნდა მიეცა პავლისგან,
რათა დაეხსნა იგი; ამიტომ
უფრო ხშირად უგზავნიდა მას
და ესაუბრებოდა მას.
27მაგრამ ორი წლის შემდეგ
პორციუს ფესტუსი შევიდა
ფელიქსის ოთახში და
ფელიქსმა სურდა იუდეველთა
სიამოვნება გამოეჩინა,
პავლე შეკრული დატოვა.

თავი 25

1ფესტუსი რომ შევიდა
პროვინციაში, სამი დღის
შემდეგ ავიდა კესარიიდან
იერუსალიმში.
2მაშინ მღვდელმთავარმა და
იუდეველთა მთავარმა
აცნობეს მას პავლეს
წინააღმდეგ და
ევედრებოდნენ მას:
3და სურდა წყალობა მის
წინააღმდეგ, რათა
გამოეგზავნა იერუსალიმში
და გზაზე აჩერებდა მის
მოკვლას.
4მაგრამ ფესტუსმა უპასუხა,
რომ პავლე კესარიაში უნდა
დაეტოვებინათ და თვითონაც
მალე წავიდეს იქ.
5მაშ, თქვა მან, ვისაც თქვენ
შორის შეუძლია, ჩამოვიდნენ
ჩემთან და დაადანაშაულონ ეს
კაცი, თუკი მასში რაიმე
ბოროტებაა.
6და ათი დღეზე მეტი რომ
დარჩა მათ შორის, ჩავიდა
კესარიაში; და მეორე დღეს
სამსჯავროზე მჯდომმა
ბრძანა პავლეს მოყვანა.
7და როცა მოვიდა, ირგვლივ
იდგნენ იერუსალიმიდან
ჩამოსული იუდეველები და

მრავალი და მძიმე ჩივილი
წამოუყენეს პავლეს
წინააღმდეგ,რაც მათვერ
დაამტკიცეს.
8ხოლო მან თავისთვის
უპასუხა:არც იუდეველთა
კანონის წინააღმდეგ,არც
ტაძრის წინააღმდეგ და არც
კეისრის წინააღმდეგ,მე
არაფერი შეურაცხყოფა
მივაყენე.
9ხოლო ფესტუსმა,რომელსაც
სურდა იუდეველთა
სიამოვნება მიეღო,მიუგო
პავლეს და უთხრა:ახვიდე
იერუსალიმში და იქ
განიკითხო ჩემ წინაშე?
10მაშინ თქვა პავლემ:
ვდგავარ კეისრის
სამსჯავროზე,სადაც უნდა
განმკითხონ:იუდეველებს არ
დავუშავებივარ,როგორც შენ
კარგად იცი.
11რადგან,თუ მე ვარ
დამნაშავე,ან ჩავიდინე
რაიმე,რომელიც სიკვდილის
ღირსია,მე უარს ვამბობ არ
მოვკვდე;მაგრამ თუ არცერთი
არარის,რაშიც ისინი
მაბრალებენ,ვერავინ
მიმცემს მათ.მივმართავ
კეისარს.
12მაშინ ფესტუსმა,როცა
ისაუბრა კრებაზე,მიუგო:
კეისარს მიმართე?
კეისართან წახვალ.
13და რამდენიმე დღის შემდეგ
მეფე აგრიპა და ბერნიკე
მივიდნენ კესარიაში
ფესტუსის მოსალოცად.
14და როცა მრავალი დღე
იყვნენ იქ,ფესტუსმა აუწყა
მეფეს პავლეს საქმე და
უთხრა:ფელიქსმა დარჩა
ბორკილები.
15რომლის შესახებაც,როცა
იერუსალიმში ვიყავი,
მღვდელმთავრებმა და
იუდეველთა უხუცესებმა
შემატყობინეს,რომ სურდათ
მისი განკითხვა.
16რომელებსაც ვუპასუხე:
რომაელებს არ ჰგვანან
ვინმეს სიკვდილისთვის
გადაცემა,ვიდრე ბრალდებულს
ჰყავდეს ბრალდებულები
პირისპირ და ჰქონდეს უფლება,
პასუხი აგოს მის წინააღმდეგ
ჩადენილი დანაშაულის გამო.
17ამიტომ,როცა ისინი აქ
მივიდნენ,ხვალყოველგვარი
შეფერხების გარეშე დავჯექი
სამსჯავროს სკამზე და
ვუბრძანე კაცის გამოყვანას.
18ვის წინააღმდეგ,როდესაც
ბრალდებულები ადგნენ,მათ
არ წაუყენეს ბრალდება ისეთი
რამ,როგორც მე მეგონა:
19მაგრამ გარკვეული
კითხვები ჰქონდათ მის
წინააღმდეგ მათი
ცრურწმენის და ერთი მკვდარი
იესოს შესახებ,რომელსაც
პავლე ამტკიცებდა,რომ
ცოცხალი იყო.
20და რადგან ეჭვი
მეპარებოდა ამგვარ
კითხვებზე,ვკითხე,
წავიდოდა თუ არა
იერუსალიმში და იქ
განიკითხავდნენ ამ
საკითხებზე.
21მაგრამ როცა პავლემ
მოითხოვა ავგუსტუსის
მოსასმენად დაკავება,მე
ვუბრძანე მისი შენახვა
კეისართან გაგზავნამდე.
22მაშინ აგრიპამ უთხრა
ფესტუსს:მეც მოვუსმენდი ამ
კაცს.ხვალ,თქვა მან,შენ
მოუსმენ მას.
23და ხვალ,როცა მოვიდნენ
აგრიპა და ბერნიკე დიდი
პომპეზურობით და შევიდნენ
სმენის ადგილზე,
მთავარსარდლებთან და
ქალაქის მთავარკაცებთან
ერთად,ფესტუსის ბრძანებით
გამოიყვანეს პავლე.
24და ფესტუსმა თქვა:მეფე
აგრიპა და ყველანი,ვინცაქ
არიან ჩვენთან,ხედავთამ
კაცს,რომლის შესახებაც
იუდეველთა მთელი სიმრავლე
მელაპარაკებოდა
იერუსალიმშიც და ასევე აქაც,
რომ ყვიროდა,რომ არ უნდა
იცხოვრე აღარ.
25მაგრამ როცა აღმოვაჩინე,
რომ მან სიკვდილის ღირსი
არაფერი ჩაიდინა და
თვითონაც მიმართა
ავგუსტუსს,გადავწყვიტე
მისი გაგზავნა.
26რომელთა შესახებაც არ
მაქვს გარკვეული რამ
მივწერო ჩემს ბატონს.
მაშასადამე,მე გამოვიტანე
იგი შენს წინაშე და
განსაკუთრებით შენს წინაშე,
მეფე აგრიპა,რათა
შემოწმების შემდეგ რაღაცის
დაწერა მომიწიოს.

27რადგან არაგონივრულად
მეჩვენება პატიმრის
გაგზავნა და არა მის
წინააღმდეგ ჩადენილი
დანაშაულების აღნიშვნა.

თავი 26

1მაშინ აგრიპამ უთხრა
პავლეს:ნება დართული ხარ
შენთვის ლაპარაკი.მაშინ
პავლემ ხელი გაუწოდა და
თავისთვის უპასუხა:
2თავს ბედნიერად ვთვლი,
მეფეო აგრიპა,რადგან დღეს
შენს წინაშე პასუხს გავცემ
ყველაფერზე,რაზეც
მადანაშაულებენ
იუდეველები.
3განსაკუთრებითიმიტომ,რომ
მე გიცნობ,რომ მცოდნე ხარ
ყველა ჩვეულებისა და
საკითხში,რაც ებრაელებს
შორისაა,ამიტომ გევედრები,
მომისმინო მოთმინებით.
4ჩემი ცხოვრების წესი ჩემი
ყრმობიდან,რომელიც
პირველად იყო ჩემს ერს
შორის იერუსალიმში,ყველა
ებრაელმა იცის;
5რომლებიც თავიდანვე
მიცნობდნენ,თუ მოწმობდნენ,
რომ ჩვენი რელიგიის ყველაზე
მკაცრი სექტის შემდეგ მე
ფარისეველი ვცხოვრობდი.
6და ახლა მე ვდგავარ და
განმსჯელებული ვარ ღვთის
მიერ ჩვენს მამებს მიცემული
აღთქმის იმედით:
7და პირებასაც ჩვენი
თორმეტი ტომი,რომელიც
მყისიერად ემსახურება
ღმერთს დღედა ღამ,იმედი
აქვს მოვა.რისი იმედის
გულისთვის,მეფე აგრიპა,მე
მაბრალებენ ებრაელებს.
8რატომ უნდა გეგონოთ
წარმოუდგენელი რამ,რომ
ღმერთმა უნდა აღადგინოს
მკვდრები?
9მე ნამდვილად ვფიქრობდი,
რომ ბევრი რამ უნდა
გამეკეთებინა იესო
ნაზარეველის სახელის
საწინააღმდეგოდ.
10რაც მეც გავაკეთე
იერუსალიმში,და ბევრი
წმიდანი ჩავკეტე
საპყრობილეში,
მღვდელმთავრებისგან
უფლებამოსილება რომ მივიღე.
და როცა მოკვდნენ,ხმა
გავეცი მათ წინააღმდეგ.
11და მე ხშირად ვსაჯობდი მათ
ყველა სინაგოგაში და
ვაიძულებდი მათ გმობა
ეთქვათ;და ძალიან
გავბრაზდი მათზე,ვდევნიდი
მათ უცხო ქალაქებამდეც კი.
12როცა წავედი დამასკოში
მღვდელმთავრების
უფლებამოსილებითა და
დავალებათ,
13შუადღისას,მეფეო,ვიხილე
გზაზე შუქი ზეციდან,მზის
სიკაშკაშის ზემოთ,რომელიც
ანათებდა ჩემს ირგვლივ და
მათ,ვინც ჩემთან ერთად
მოგზაურობდა.
14და როცა ყველანი მიწაზე
დავეცი,მე გავიგონე ხმა,
რომელიც მელაპარაკებოდა და
ებრაულენაზე მეუბნებოდა:
საულ,საულ,რატომ მდევნი მე?
შენთვის ძნელია წიხლის ცემა.
15და მე ვთქვი:ვინ ხარ შენ,
უფალო?ხოლო მან თქვა:მე ვარ
იესო,რომელსაც შენ დევნი.
16ოღონდ ადექი და დადექი
ფეხზე:რადგან მე ამ მიზნით
გამოვჩნდი შენ,რათა
გაგხადო მსახური და მოწმე
იმ ყველაფრისა,რაც შენ
იხილე,და იმის,რაც მე
გამოგიჩნდები;
17გიხსნი ხალხისგან და
წარმართებისგან,
რომლებთანაც ახლა გიგზავნი,
18რათა გაახილონ მათი
თვალები და გადააქციონ
ისინი სიბნელიდან
სინათლეზე და სატანის
ძალიდან ღმერთამდე,რათა
მიიღონ ცოდვების მიტევება
და მემკვიდრეობა მათ შორის,
რომლებიც განწმენდილია
ჩემში რწმენით.
19ამიტომ,მეფეო აგრიპა,მე არ
ვიყავი ზეციური ხილვის
ურჩობა.
20მაგრამ აჩვენა ჯერ
დამასკოელებს და
იერუსალიმში და იუდეის მთელ
სანაპიროზე,შემდეგ კი
წარმართებს,რომ მოინანიონ
და ღმერთს მიმართონ და
აკეთონ მონანიებისთვის
შესაფერისი საქმეები.
21ამის გამოიუდეველებმა
დამიჭირეს ტაძარში და ჩემს
მოკვლას აპირებდნენ.
22მაშასადამე,ღმერთისგან
შემწეობა რომ მივიღე,მე

ვაგრძელებ დღემდე,ვამოწმებ
როგორც წვრილს,ისე დიდს და
სხვას არაფერს ვამბობ,
გარდა იმისა,რაც
წინასწარმეტყველებმა და
მოსემ თქვეს,რომ მოსულიყო:
23რომ ქრისტე უნდა იტანჯოს
და ის იყოს პირველი,ვინც
მკვდრეთით აღმდგარიყო და
უნდა აჩვენოს სინათლე ხალხს
და წარმართებს.
24და როცა ასე ლაპარაკობდა
თავისთვის,ფესტუსმა თქვა
დიდი ხმით:პავლე,შენ თავის
გვერდით ხარ;ბევრი სწავლა
გაგიჟებს.
25მაგრამ მან თქვა:მე არ
ვგიჟდები,დიდებულო ფესტუს;
არამედ თქვით
ჭეშმარიტებისა და
სიფხიზლის სიტყვები.
26ვინაიდან მეფემ იცის ეს
ყველაფერი,რომლის წინაშეც
თავისუფლად ვლაპარაკობ,
რადგან დარწმუნებული ვარ,
რომ არცერთი ეს არარის
დამალული მისთვის;რადგან
ეს საქმე კუთხეში არ
გაკეთებულა.
27მეფეო აგრიპა,გჯერა
წინასწარმეტყველთა?ვიცი,
რომ გჯერა.
28მაშინ აგრიპამ უთხრა
პავლეს:თითქმის შენ
დამარწმუნე,რომ ქრისტიანი
ვიყო.
29და თქვა პავლემ:ღმერთს
ვისურვებდი,რომ არა მხოლოდ
შენ,არამედ ყველა,ვინც
ისმის ჩემი დღეს,თითქმის და
სრულიადაც ისეთი იყო,
როგორიც მე ვარ,გარდა ამ
ბორკილებისა.
30და როცა ეს თქვა,ადგა მეფე,
მმართველი და ბერნიკა და
მათთან მსხდომნი.
31და როცა განზე წავიდნენ,
ისაუბრეს ერთმანეთში და
თქვეს:ეს კაცი არაფერს
აკეთებს სიკვდილისა და
შებოჭვის ღირსი.
32ჰრქუა აგრიპამ ფესტოსს:ეს
კაცი შეიძლებოდა
გათავისუფლდეს,კეისარს რომ
არ მიემართა.

თავი 27

1და როდესაც გადაწყდა,რომ
ჩვენ უნდა გავცუროთ
იტალიაში,მათ გადასცეს
პავლე და რამდენიმე სხვა
პატიმარი ერთს,სახელად
იულიუსს,ავგუსტუსის რაზმის
ცენტურიონს.
2და შევედით ადრამიტის
ხომალდში,ჩავფრინდით,რაც
ნიშნავს აზიის
სანაპიროებზე გაცურვას;
ჩვენთან არის ერთი
არისტარქე,მაკედონელი
თესალონიკელი.
3მეორე დღეს კი სიდონს
შევეხეთ.და იულიუსმა
თავაზიანად შეევედრა
პავლეს და მისცა
თავისუფლება წასულიყო
თავის მეგობრებთან,რათა
განეწყო.
4და როცა იქიდან გავედით,
კვიპროსის ქვეშ გავცურეთ,
რადგან საპირისპირო ქარები
იყო.
5და როცა გადავცურეთ
კილიკიისა და პამფილიის
ზღვაზე,მივედით მირაში,
ქალაქ ლიკიაში.
6და იქ ასისთავმა იპოვა
ალექსანდრიის ხომალდი,
რომელიც მიცურავდა
იტალიაში;და მან ჩაგვყარა
მასში.
7და როცა მრავალი დღე ნელა
ვიცურებდით და კნიდუსს
ძლივს მივადექით,ქარი არ
გვაწუხებდა,გავცურეთ
კრეტას ქვეშ,სალმონის
წინააღმდეგ;
8და,ძლივს გავიარეთ,მივიდა
იმ ადგილას,რომელსაც ჰქვია
მშვენიერი თავშესაფარი;
ახლოს იყო ქალაქი ლასეა.
9როცა დიდი დრო გავიდა და
ნაოსნობა სახიფათო იყო,
რადგან მარხვა უკვე გასული
იყო,პავლე შეაგონებდა მათ:
10და უთხრა მათ:ბატონებო,მე
მესმის,რომ ეს მოგზაურობა
დაზარალდება და დიდი ზიანი
ექნება არა მხოლოდ ტვირთსა
და გემს,არამედ ჩვენს
სიცოცხლესაც.
11მაგრამ ასისთავმა უფრო
მეტად ირწმუნა ბატონისა და
გემის პატრონის,ვიდრე
პავლეს მიერ ნათქვამი.
12და იმის გამო,რომ
თავშესაფარი არიყო
ზამთრისთვის ხელსაყრელი,
უფრო მეტმა ნაწილმა ურჩია
გასულიყო იქიდანაც,თუ
რაიმე გზით მიაღწიეს
ფენიკას და იქ ზამთრისთვის;
რომელიც არის კრეტას

თავშესაფარი და მდებარეობს
სამხრეთ-დასავლეთით და
ჩრდილო-დასავლეთით.
13და როცა სამხრეთის ქარმა
რბილად დაუბერა, ეგონათ, რომ
მიაღწიეს თავიანთ მიზანს,
დაკარგეს იქიდან, გაცურეს
კრეტასთან ახლოს.
14მაგრამ ცოტა ხნის შემდეგ
მის წინააღმდეგ ატყდა
ქარიშხლიანი ქარი, სახელად
ევროკლიდონი.
15და როცა გემი დაიჭირეს და
ვერ გაუძლო ქარს, ჩვენ მას
ვაძლევდით ტარებას.
16და გავიარეთ კუნძულის
ქვეშ, რომელსაც კლაუდა
ჰქვია, ნავით ბევრი საქმე
გვქონდა მოსასვლელი.
17რომელნიც აიღეს,
იყენებდნენ დამხმარეებს
გემის ქვეშ; და იმის შიშით,
რომ არ ჩავარდნენ ცივ
ქვიშაში, აფრები დაარტყეს
და ასე გაძევდნენ.
18და ჩვენ ძალზედ დაგვატყდა
ქარიშხალმა, მეორე დღეს მათ
შეამსუბუქეს გემი;
19და მესამე დღეს ჩვენ
საკუთარი ხელით გამოვყარეთ
გემის საყრდენი.
20და როცა არც მზე და არც
ვარსკვლავები გამოჩენილა
მრავალ დღეებში, და არც ერთი
პატარა ქარიშხალი არ
დაგვატყდა თავს, ყველა
იმედი, რომ უნდა
გადარჩენილიყავით, მაშინ
წაიშალა.
21მაგრამ დიდი ხნის
თავშეკავების შემდეგ პავლე
დადგა მათ შორის და თქვა:
ბატონებო, თქვენ უნდა
მომესმინათ ჩემი და არ
დაშორებულიყავით კრეტადან
და არ მიგეღოთ ეს ზიანი და
ზარალი.
22ახლა კი მოგიწოდებთ,
გაიხარეთ, რადგან თქვენ
შორის არ იქნება ვინმეს
სიცოცხლე, გარდა ხომალდისა.
23რადგან ამ ღამით დამიდგა
გვერდით ღვთის ანგელოზი,
რომლის მე ვარ და რომელსაც
ვემსახურები,
24ამბობდა: ნუ გეშინია, პავლე;
კეისრის წინაშე უნდა
წაგიყვანონ და, აჰა, ღმერთმა
მოგცა ყველა, ვინც შენთან
ერთად მცურავს.
25ამიტომ, ბატონებო,
გაიხარეთ, რადგან მე მჯერა
ღმერთის, რომ ისე იქნება,
როგორც მითხრეს.
26თუმცა ჩვენ უნდა
გადაგვეყაროს გარკვეულ
კუნძულზე.
27მაგრამ როცა მეთოთხმეტე
ღამე დადგა, როცა ადრიაში
მაღლა და ქვევით
გადაგვყავდა, შუაღამისას
გემებმა ჩათვალეს, რომ
რომელიმე ქვეყანას
მიუახლოვდნენ;
28და გაისმა და იპოვა ოცი
ფატომი;
29მაშინ, იმის შიშით, რომ
კლდეებს არ დავეცემით,
გამოაგდეს ოთხი სამაგრი
ღრმულიდან და მოისურვა დღე.
30და როცა გემთმცველები
ხომალდიდან გაქცევას
აპირებდნენ, როცა ნავი
ზღვაში ჩაუშვეს, ისეთი
ფერებით, თითქოს წინა
გემიდან წამყვანები
გადაეგდოთ,
31უთხრა პავლემ ასისთავთან
და ჯარისკაცებს: ესენი რომ
არ დარჩნენ ხომალდზე, ვერ
გადარჩებით.
32მაშინ ჯარისკაცებმა ნავს
თოკები მოჭრეს და დაეცა.
33და ვითარცა დღე იდგა, პავლე
ევედრებოდა მათ, რომ მიეღოთ
ხორცი და უთხრა: დღეს
მეთოთხმეტე დღეა, რაც
დადექით და მარხულობდით,
არაფერი აიღეთ.
34ამიტომ გევედრებით, რომ
ჭამოთ ხორცი, რადგან ეს
თქვენი
ჯანმრთელობისთვისაა,
რადგან არც ერთ თქვენგანს
თავზე თმა არ ჩამოუვარდება.
35და ეს რომ თქვა, აიღო პური
და მადლობა შესწირა ღმერთს
ყველას წინაშე და როცა
გატეხა, დაიწყო ჭამა.
36მაშინ ყველანი გაიხარეს
და ხორციც მიიღეს.
37და სულორას
სამოცდათექვსმეტი სული
ვიყავით გემზე.
38და როცა საკმარისად ჭამეს,
შეამსუბუქეს ხომალდი და
გადაყარეს ხორბალი ზღვაში.
39და როდესაც გათენდა, მათ არ
იცოდნენ მიწა, მაგრამ
აღმოაჩინეს ნაპირი ნაპირით,
რომელშიც აპირებდნენ, თუკი
შესაძლებელი იყო, გემს
ჩაეძვრნენ.

40და როცა აიღეს წამყვანები,
მიიღეს თავი ზღვას და
გაშალეს საჭის ზოლები და
აიღეს მთავარი იალქანი
ქართან და გაემართნენ
ნაპირისაკენ.
41და ჩავარდნენ იმ ადგილას,
სადაც ორი ზღვა ერთმანეთს
ხვდებოდა,გემი დაეცა;და
წინა მხარე სწრაფად
იკვებებოდა და უცვლელი
რჩებოდა,მაგრამ უკანა
ნაწილი ტალღების ძალით
გატყდა.
42და ჯარისკაცების რჩევა
იყო,მოეკლათ ტყვეები,რომ
რომელიმე მათგანი არ
გაცუროს და გაქცეულიყო.
43მაგრამ ასისთავმა,
რომელსაც სურდა პავლეს
გადარჩენა,დაიცავდა ისინი
განზრახვისგან;და უბრძანა,
რომ ცურვის მცოდნეებმა ჯერ
ზღვაში ჩასხდნენ და
ხმელეთზე ჩასულიყვნენ.
44და ნარჩენები,ზოგი ბორტზე,
ზოგიც გემის გატეხილ
ნაჭრებზე.და ასეც მოხდა,რომ
ისინი ყველა უსაფრთხოდ
გაიქცნენ მიწაზე.

თავი 28

1და როცა გაიქცნენ,მაშინ
იცოდნენ,რომ კუნძულს
მელიტა ერქვა.
2და ბარბაროსებმა არცთუ
მცირე სიკეთე გამოგვიჩინეს:
მათ ცეცხლი აანთეს და
მიგვიღეს ყოველი
დღევანდელი წვიმისა და
სიცივის გამო.
3და როცა პავლემ ჯოხების
შეკვრა შეკრიბა და ცეცხლზე
დადო,სიცხისგან გველგესლა
გამოვიდა და ხელზე მიაკრა.
4და როცა ბარბაროსებმა
დაინახეს ხელზე
ჩამოკიდებული შხამიანი
მხეცი,უთხრეს ერთმანეთს:
ეჭვგარეშეა,ეს კაცი არის
მკვლელი,რომელიც ზღვას
გადაურჩა,მაგრამ
შურისძიება არიცოცხლებს.
5მან შეაძრომხეცი ცეცხლში
და არიგრძნო ზიანი.
6თუმცა მათ უყურეს,როდის
უნდა შეშუპებულიყოან
მოულოდნელად მკვდარი
ჩამოვარდნილიყო;მაგრამ მას
შემდეგ,რაც დიდი ხნის
განმავლობაში იყურებოდნენ
და ნახეს,რომ მას რაიმე
ზიანი არ მოუვიდა,
გადაიფიქრეს და თქვეს,რომ
ის ღმერთი იყო.
7იმავე ადგილას იყო
კუნძულის მთავარი კაცის
ქონება,რომლის სახელი იყო
პუბლიუსი;რომელმაც მიგვიღო
და სამი დღე თავაზიანად
დაგვასახლა.
8და იყო ასე,რომ პუბლიუსის
მამა იწვა ციებ-ცხელებითა
და სისხლიანი ნაკადით,
რომელსაც პავლე შევიდა და
ილოცა,და ადო მასზე ხელები
და განკურნა იგი.
9ეს რომ გაკეთდა,მოვიდნენ
და განიკურნენ სხვებიც,
რომლებსაც კუნძულზე
სნეულებები ჰქონდათ.
10ვინც ჩვენც მრავალი
პატივითგვაცხოვა;და როცა
წამოვედით,დაგვაბარეს
საჭირონივთებით.
11და სამი თვის შემდეგ
გავემგზავრეთ
ალექსანდრიის ხომალდით,
რომელიც გამოზამთრებოდა
კუნძულზე,რომლის ნიშანი
იყოკასტორი და პოლუქსი.
12სირაკუზაში ჩავედითდა იქ
სამი დღე დავრჩით.
13და იქიდან ავიღეთკომპასი
და მივედითრეგიუმში,და
ერთი დღის შემდეგ სამხრეთის
ქარი დაუბერა და მეორე დღეს
მივედითპუტეოლში.
14სადაც ვიპოვეთძმები და
გვინდოდა მათთან შვიდი დღე
დავრჩენილიყავითდა ასე
წავედითრომში.
15და იქიდან,როცა ძმებმა
გაიგეს ჩვენზე,მოვიდნენ
ჩვენთან შესახვედრადაპიის
ფორუმამდე და სამ
ტავერნამდე:რომლებიც
დაინახა პავლემ,მადლობა
გადაუხადა ღმერთს და გაბედა.
16და როცა მივედითრომში,
ასისთავმა ტყვეები მცველთა
კაპიტანს გადასცა;
17და იყო ასე,რომ სამი დღის
შემდეგ პავლემ მოუწოდა
იუდეველთა მთავარს და როცა
შეიკრიბნენ,უთხრა მათ:
ძმებო,ძმებო,თუმცა მე
არაფერი ჩამიდენია ხალხის
წინააღმდეგ და ჩვენი
მამების ჩვეულებები.,
მაგრამ იერუსალიმიდან
რომაელების ხელში
ჩამიყვანეს ტყვედ.

18ვინც გამომკითხეს,
გამიშვებდნენ,რადგან
სიკვდილის მიზეზი არიყო
ჩემში.
19მაგრამ როცა იუდეველები
ამის წინააღმდეგ
ლაპარაკობდნენ,მე
იძულებული ვიყავი კეისარს
მივმართო;არა ის,რომ მე უნდა
დამედანაშაულებინა ჩემი
ერი.
20ამიტომ მოგიწოდეთ,რომ
განახოთ და გელაპარაკოთ,
რადგან ისრაელის
იმედისთვის ვარ შეკრული ამ
ჯაჭვით.
21და მათ უთხრეს მას:ჩვენ არ
მიგვიღია წერილები
იუდეიდან შენზე,არც ერთმა
ძმამ,რომელიც მოვიდა,არ
გაჩვენა ან თქვა რაიმე
ბოროტება შენზე.
22ჩვენ კი გვსურს,
მოვისმინოთ შენგან,რასაც
ფიქრობ,რადგან ამ სექტის
შესახებ ვიცით,რომ ყველგან,
სადაც ის წინააღმდეგია.
23და როცა დაუნიშნეს მას დღე,
ბევრი მივიდა მასთან მის
საცხოვრებელში;რომელსაც
უხსნიდა და ამოწმებდა ღვთის
სასუფეველს,არწმუნებდა მათ
იესოს შესახებ,როგორც
მოსეს რჯულიდან,ისე
წინასწარმეტყველთაგან,
დილიდან საღამომდე.
24და ზოგმა ირწმუნა
ნათქვამი,ზოგმა კი არ
ირწმუნა.
25და რაკი ერთმანეთში არ
შეთანხმდნენ,წავიდნენ,მას
შემდეგ რაც პავლემ ერთი
სიტყვა თქვა:კარგად უთხრა
სულიწმიდა ესაია
წინასწარმეტყველის მიერ
ჩვენს მამებს.
26ამბობდა:წადი ამ ხალხთან
და უთხარი:მოისმენთ და ვერ
გაიგებთ;და ხილვით იხილავთ
და ვერ შეამჩნევთ:
27რადგან ამ ხალხის გული
უხეშია,მათი ყურები
მოსასმენია და თვალები
დახუჭული აქვს;რათა არ
დაინახონ თავიანთი თვალით
და მოისმინონ ყურით და არ
გაიგონ თავიანთი გულით და
არ მოიქცნენ და მე
განვკურნა ისინი.
28იცოდეთ თქვენ,რომ ღვთის
ხსნა გაგზავნილია
წარმართებისთვის და ისინი
მოისმენენ ამას.
29და როცა თქვა ეს სიტყვები,
წავიდნენ იუდეველები და
დიდი მსჯელობა ჰქონდათ
ერთმანეთთან.
30და იცხოვრა პავლემ მთელი
ორი წელი თავის დაქირავებულ
სახლში და მიიღო ყველა,ვინც
მასთან შედიოდა.
31ქადაგებდა ღვთის
სასუფეველს და ასწავლიდა
იმას,რაც ეხება უფალ იესო
ქრისტეს,მთელი
თავდაჯერებულობით,არავინ
კრძალავს მას.